“જગ્નાહ તેરો તિહારો હું કિંકર, મન વચ કર્મ કરી જપું નીત
“પ્રેમાનંદ કહે નાથ મેરો કહી ગ્રહો હાથ, ઉર શિરપર ધરો ચરન

“પ્રેમાનંદ કહે તારો કે મારો, છો સમરથ અંતરજામી.

“રિદ્ધિ સિદ્ધિકો નાહીં કનૌડો, નાહીં ગરજ ધનમાલસું,”
“પ્રેમાનંદ કહે એક ગરજ મોયે, ભક્તિધર્મકે લાલસું,”

“બીસર ન જાજો મોરે મીત, યહ વર માગું નીત,”

“દીન બંધુ અતિ મૃદુલ સુભાઉ, ગાઉ નિશદિન ગીત;”
“પ્રેમસખી સમજું નહિ ઉંડી, એક ભરોસોં ચીત.”

પર પોતાના ભક્તજનોનું પાલન કરવાને અવતરેલા છે, જે ઈશ્વરના પ
ઈશ્વર છે, જે અપાર એવા આનંદના સમુદ્રરૂપ છે, અને જે મંગળમૂ
છે, તે મુનિના પતિ ધર્મદેવના પુત્ર શ્રીહરિ અમને મંગળ આપો! ૨

સર્વ વેદના સારરૂપ જે ઉપનિષદ્ તેમાં જેમની દિવ્ય મૂર્તિનું વર્ણ
કરેલું છે એવા, સુખ આપનારા, વિચિત્ર લીલા કરનારા, દિવ્ય કાંતિવાળ
નામસ્મરણ કરવા માત્રથી જ મનુષ્યોનાં પાપોને હરનારા, સર્વમાં શ્રેષ્ઠ, શુ
ચરિત્રવાળા અને વર આપનારા ધર્મદેવના પુત્ર જે શ્રીહરિ, તેમનું
હૃદયમાં સ્મરણ કરું છું. ૩

અત્યંત શુદ્ધ અને શ્વેત તેજવાળા, અક્ષરધામમાં વિરાજનારા, સંપૂ
મુક્ત એવા મુનિગણોથી સારી રીતે સેવાતા, નિર્મળ એવા પૂર્ણિમાના ચ
સમાન સુંદર મુખવડે શોભતા શ્રેષ્ઠ એવા શ્રીહરિવરને હું નમસ્કાર કરું છું. ૪

પ્રાસ્તાવિક નોંધ

स्वजनदुःखनाशाय धरावतारधारिणम् ।
सद्धर्मसंस्थापकं श्रीभक्तिधर्मात्मजं नमाम्यहम् ॥ १ ॥
ऋषिभक्तिधर्मादीनां शापविनाशहेतवे ।
योऽवतारधारिणं स श्रीस्वामी जयत्यधुना ॥ २ ॥

અર્થ—સ્વજન જે પોતાના આશ્રિત ભક્તજન, તેમના આધિ વ્યાધિ, અને ઉપાધિ કહેતા આધ્યાત્મિક, આધિદૈવિક અને આધિભૌતિક એવા ત્રણે પ્રકારના દુઃખોનો નાશ કરવાને અર્થે ભૂમિપર અવતાર ધરનાર અને સદ્ કહેતા સાધુ પુરુષોએ સેવવા યોગ્ય એવા સનાતન ધર્મનું સ્થાપન કરનાર એવા શ્રીભક્તિધર્મના બાળરૂપે પૃથ્વીપર બિરાજી રહેલા જે શ્રીહરિ, તેમને હું નમસ્કાર કરું છું.

પોતાને અતિશય પ્રિય એવા ભક્તિધર્માદિક મુનિઓના શાપનો નાશ કરવાને અર્થે જેમણે ધરાપર અવતાર લીધેલો છે, એવા સર્વ અવતારના અવતારી જે શ્રીસહજાનંદ સ્વામિ, તે સાંપ્રતમાં જયકારી પ્રવર્તે છે.

"સબહીકો આધાર સાર, સુંદર શ્રીધર્મકુમાર"
"પ્રેમાનંદ વારવાર, ચરનન શિર નાઇએ"

श्रेयांसि बहु विघ्नानि એ કહેવતનો સાક્ષાત્કાર આ પુસ્તકના સંબંધમાં જેવો મને થયો છે તેવો ભાગ્યે જ અન્યને થયો હશે અને તેથી આ પુસ્તકના પ્રકટીકરણમાં કેવી રીતે વિલંબ થયો છે તે જણાવવું આવશ્યક ધારું છું.

શ્રીસ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયે ગુર્જર ભૂમિની જે સેવાઓ કરી છે તેમાં સાહિત્યની સેવા પણ ન્હાની સુની નથી, પરંતુ તે સંપ્રદાય પ્રતિ જનસમાજમાં—સાધારણપણે વિદ્વાન્ ગણાતાં મંડળોમાં—કાંઈક અણગમો છે પણ ખરો. વિશેષ જે અજ્ઞાન છે તેને લીધે તો અદ્યાપિ પર્યંત, કોઈએ પણ નજરે ધરી, સ્વીકારાયેલી નથી. આમાં સર્વની વિશેષ મહત્વનું કારણ તો તે સંપ્રદાયના નેતાઓની પોતાની જ ઉપેક્ષા છે. સંપ્રદાયના આરંભકાળથી આજ સુધીમાં

ન્હાના મ્હોટા ૭૫ થી વિશેષ લેખકો થયા છે અને તેમના લખેલા સંસ્કૃત તથા પ્રાકૃત ગદ્ય અને પદ્ય ગ્રંથોની સંખ્યા ઘણી મ્હોટી છે, પરંતુ શોકની વાત એ જ છે કે, સરસ્વતીની ઉપાસનામાં છેલ્લા પચવીસ વર્ષથી સંપ્રદાયના ત્યાગીઓ અને નેતાઓ પછાત પડી ગયા છે અને અમૂલ્ય રત્નોના સંગ્રહો એમના એમ પડ્યા રહ્યા છે. સર્વ સમૂહને પ્રકાશમાં લાવવાનું કામ એકાદ બે વ્યક્તિથી બને તેવું નથી જ છતાં પણ તેમાંના ગુર્જર પ્રજામાં જાણીતા અને માનીતા થઈ પડેલા સાત કવિ રત્નોનાં કાવ્યો અને પદોનો સંગ્રહ તો અવશ્યે જ પ્રસિદ્ધિમાં લાવવો જોઇએ એવો સંકલ્પ પ્રથમ અક્ષરનિવાસી બંધુઓ પ્રોફેસર કાશીરામ સેવકરામ દવે, અને મોતીલાલ ત્રિભુવનદાસ ફોજદાર સાથે થયો હતો, અને તે સંકલ્પને અંગે કાશીરામભાઇએ પ્રથમ સ્વામિશ્રી બ્રહ્માનંદનાં પદો સંગ્રહવા માંડ્યાં હતાં; પરંતુ ઘણા જ જુજ કાળમાં તેમનો અવસાન થતાં તે સંગ્રહ મોતીલાલભાઈ પાસે આવ્યો. તેમણે મને તે વાંચવા આપ્યો તે વાંચીને તે પ્રકટ કરવાનો ઇરાદો થતાં તે ભાઇએ તેમ જ ધી ગુજરાતી પત્રના આદ્યતંત્રી અને માલિક મ્હારા પિતૃવ્યતુલ્ય વડીલ અક્ષરસ્થ ઈચ્છારામ સૂર્યરામ દેશાઇએ તેમાં સંમતિ આપી અને ઈ. સ. ૧૯૦૨ માં તે ગ્રંથની પ્રથમ આવૃત્તિ બાહેર પડી. તે પછીથી પ્રેમાનંદ સ્વામિના ગ્રંથો ને પદોનો સંગ્રહ મેળવવાના પ્રયાસો કરતાં તેની મને બે નકલો મળી. તેમાંની એક શ્રીગઢપુરના મંદિરના સંગ્રહમાંથી અને એક અતિશય સ્વચ્છતાથી લખાયેલી પ્રત મ્હારા ગુરુવર્ય અક્ષરસ્થ ધર્મધુરંધર આચાર્ય મહારાજ શ્રીવિહારીલાલજીના પુસ્તક સંગ્રહમાંથી મળી હતી. આ સિવાય એક ત્રીજી પ્રતની અનુક્રમણિકા ગઢપુર મંદિરમાંના સદ્‌ગુરુ શાસ્ત્રી બ્રહ્મચારી શ્રીમુનીશ્વરાનંદજી તરફથી મળી હતી.

આ સર્વને આધારે તપાસીને નકલ કરાવવાનું કામ ઇ. સ. ૧૯૦૪ માં આરંભ્યું પરંતુ તે પૂર્ણ થતામાં તો પૂર્વકાળના સ્નેહી એવા મોતીલાલભાઇનો અક્ષરવાસ થયો. ૧૯૦૫ના અંતે શોધવાનું કાર્ય પૂર્ણ થયું પરંતુ પણ આર્થિક અડચણોને લીધે તેને પ્રકટ કરવાનું કામ અપૂર્ણ જ રહ્યું. અને ૧૯૦૮ માં સુરતના "દેશમિત્ર" પ્રેસમાં તે કરાવવાનો આરંભ અક્ષરસ્થ શેઠ રણછોડદાસ ગીરજાભુખણદાસના ટ્રસ્ટીઓની મદદથી કર્યો પણ

તે લોકાર્થે પેજ પૂર્ણ જેટલું કામ કીધું ને કામ પાછું અટકી પડ્યું. છેવટે ૧૯૧૧ની અધવચમાં મ્હારા સ્નેહી ને અક્ષરસ્થ શેઠ કરમશી દામજીના જામાતા રા. રા. લવજીભાઈની તરફથી જરુરી મદદ મળવાની આશા મળતાં સદ્‌ગત મુ. ઈચ્છારામ દેસાઈની સલાહ પ્રમાણે પ્રથમ બ્રહ્માનંદ કાવ્યની દ્વિતીય આવૃત્તિ કાઢવાનું કર્યું અને તે કાર્ય જુનમાં આરંભી ૧૯૧૨ના આરંભમાં પૂર્ણ કર્યું. તે પછીના જુલાઈ માસમાં પ્રેમાનંદ કાવ્ય છાપવાનો આરંભ કર્યો હતો, પરન્તુ દૈવેચ્છા કાંઈક જુદી જ નિવડી અને આજે ૭ વર્ષે છેવટે તેનો પ્રથમ ભાગ બાહેર પાડી શક્યો છું. પ્રેમલક્ષણા ભક્તિના અમૃતમય રસથી છલકાઈ જતાં સદ્‌ગુરુ પ્રેમાનંદ સ્વામિનાં પદોનો સંગ્રહ જેમ બને તેમ ત્વરાથી બાહેર પાડવાનો તેમજ તેની પછવાડે બની શકતી ત્વરાથી સદ્‌ગુરુ સ્વામિશ્રી મુક્તાનંદજીના જ્ઞાનથી પૂર્ણ તથા શ્રીનિષ્કુળાનંદજીના વૈરાગ્યથી વ્યાપ્ત પદોનો સંગ્રહ બાહેર પાડવાનો આગ્રહ અને ઉત્સાહ અક્ષરધામ નિવાસી મુ. ઈચ્છારામભાઈના હૃદયમાં ઉભરાઈ જતો હતો. પ્રેમાનંદ સ્વામિના કાવ્યોને માટે અક્ષરસ્થ કરમશી શેઠનો પ્રેમપણ ઘણો હતો અને સર્વથી વિશેષ આગ્રહ અને પ્રોત્સાહન તો મ્હારા અક્ષરસ્થ પિતાશ્રીની તરફથી હતું. દરેકના આગ્રહના હેતુઓ જુદા જુદા હતા પણ કાર્ય એક જ હતું. સાહિત્યપ્રેમી અને ગુર્જર ભાષાની પ્રેમમય ભક્તિમાં મચી રહેલા ઈચ્છારામભાઈના હૃદયમાં ભરેલા હેતુ તેમનો પ્રેમ અને ભાવજન્ય હોવા છતાં ગુર્જર સાહિત્યના અંધારામાં પડી રહી અટવાઈ જતાં કવિરત્નોના પ્રસાદને સાક્ષરવર્ગ સન્મુખ મુકવાનો મુખ્ય હતો. અક્ષરસ્થ મોતીલાલભાઈનો તેમ જ અક્ષરસ્થ મ્હારા પૂજ્યપાદ પિતાશ્રીનો હેતુ સંપ્રદાયમાં એવા ગ્રંથોના અધ્યયનથી નવીન જ્ઞાન, નવીન બળ અને નવીન ઉત્સાહ આવે અને તે દ્વારા સંપ્રદાયની થતી અવનતિ અટકીને પુનરુદ્ધાર થાય એ હતો. અક્ષરસ્થ કરમશી શેઠનો હેતુ સર્વ સત્સંગીઓને સ્વામિનાં પદો સુલભ થાય અને તે દ્વારા તેમનામાં સત્સંગ ઉપરની શ્રદ્ધા અને ભક્તિ વધે એ હતો. પરંતુ આ સર્વ ઉત્પાદકો પોતાની પ્રેરણાથી આરંભાયેલા કામને પૂરું થતું જોતાં પહેલાંજ ઈશ્વર ઇચ્છાને આધીન થઈ ગયા છે અને તેમના સ્મરણમાં હાજર કરતાં [illegible]

અંતરની આ ઉત્કટ ઇચ્છાને પાર પાડવાની શક્તિ સર્વ નિયંતા શ્રીહરિ મને આપો એટલીજ તેમની પ્રાર્થના છે. અનેક પ્રકારની હરકતો અને ઉપાધિઓમાંથી મુક્ત કરનાર પ્રગટ પુરુષોત્તમનારાયણ એવા આ સંપ્રદાયના પ્રવર્તક શ્રીહરિની તરફની તેમ જ મ્હારા ઉક્ત વડીલો અને પૂજ્યો તરફની મ્હારી આ ફરજ બજાવીને મને ઋણમાંથી મુક્ત થયેલો જો મ્હારા અવસાન પહેલાં હું જોઇશ તોજ હું મને કૃતકૃત્ય માનીશ. અક્ષરસ્થ મુ. ઈચ્છારામભાઇના પુત્ર ચિ. મણિલાલે આ કાર્યમાં બનતી રીતે મદદ આપવાનું સ્વીકારેલું હોવાથી પ્રભુ તે મ્હારા અંતરની ઇચ્છા પાર પાડશે એવી કાંઇક આશા રહે છે. કરનાર તેજ સમર્થ છે.

વ્રજની ગોપીઓના પ્રેમમય જીવનનો ગુર્જર ભક્તજનોને તેમજ સાક્ષર જનોને સાક્ષાત્કાર કરાવનાર ગુજરાતમાં જે પ્રેમલક્ષણા ભક્તિમાં તલ્લિન થયેલા ત્રણ ભક્તરાજોનાં નામો પ્રાતઃસ્મરણીય ને ઘરગતુ થઈ પડ્યાં છે તેમાંના આ સ્વામિશ્રી એક છે. આવા પ્રેમમૂર્તિ સદ્‌ગુરુ સ્વામિશ્રી પ્રેમાનંદનું જીવનવૃત્ત આ ગ્રંથનું કદ મ્હોટું થઈ જવાથી બીજા ભાગમાં આપવાનું રાખવું પડ્યું છે, પરંતુ નિયમ પ્રમાણે સ્વામિના તેમ જ તેમના અને સંપ્રદાયના જનોના ઇષ્ટ દેવશ્રી પૂર્ણ પુરુષોત્તમ શ્રીસહજાનંદ સ્વામિની પ્રતિમા પટો તો આજ ગ્રંથમાં આપવામાં આવ્યાં છે. કાગળો જોઇતા પ્રકારના નહિ મળી શકવાથી આનું કદ શ્રીબ્રહ્માનંદ કાવ્યના જેવું રાખી શકાયું નથી અને તેથી જ આનાં પાનાં પણ થોડાં વધી ગયાં છે. જે ટાઇપો વાપરેલા છે તે કેટલેક સ્થળે ઘણા જ ક્હેગા છે ને તેથી કેટલીક ભૂલો રહી ગયેલી છે, તેમ જ મૂળ પ્રતોની અશુદ્ધિને લીધે પણ જોડણી એક જ પ્રકારની આખા ગ્રંથમાં રહી શકી નથી, તે માટે વાંચકવૃંદની ક્ષમા માગું છું.

દ્વિતીય ભાગ શ્રીહરિ કૃપાથી ઘણી જ જલદીથી આપ સર્વના હસ્તકમળમાં મૂકવાની આશા રાખું છું. આ દ્વિતીય ભાગ થતાં થોડો સમય લાગવાનો સંભવ છે તો તે દરમ્યાનમાં જે કોઈ ભક્તરાજ પાસે સ્વામિશ્રીનાં કાંઈ વિશેષ પદો હોય વા જેને પણ સ્વામિશ્રીના સંબંધી કાંઈ ખબર હોય તો તે મને સત્વરે મોકલવાની કૃપા કરશે.

વિશેષમાં વિનંતિ એ છે કે, આની પછવાડે સદ્‌ગુરુ સ્વામિથી મુક્તાનંદજીના સંગ્રહની પ્રસિદ્ધિનું કામ આરંભવાનું છે, તેથી તેમનાં પણ પદો ને પુસ્તકો તથા તેમના સંબંધીની માહિતી જેને પણ હોય તેમણે પણ તે મોકલવાની કૃપા કરવા વિનંતિ દંડવત્ સહ જયશ્રી સ્વામિનારાયણે સહિત કરું છું.

ગુર્જર વાંચકોને આવા મહાન્ પ્રેમભક્તિમાં મસ્ત બનેલા સ્વધર્મ જ્ઞાન અને વૈરાગ્યના બળથી પ્રભુચરણમાં એકાકાર થઈ રહેલા મુક્તરાજની પ્રસાદી આપવાને તથા તે દ્વારા મ્હારું મ્હારા વડીલો પ્રતિનું અને મિત્રો પ્રતિનું તેમજ મ્હારા ઇષ્ટ મહાપ્રભુ પ્રતિનું ઋણ અદા કરવાને અને ગુર્જરી ગિરાની અલ્પ સરખી પણ સેવા કરવાને મને શ્રીઅક્ષરાતીત પ્રભુ શક્તિમાન્ કરો એ પ્રાર્થના સાથે

"આવી રીતે એને ભગવાનની મૂર્તિનું ચિંતવન છે માટે એ સાધુને તો ઉઠીને સાષ્ટાંગ દંડવત્ પ્રણામ કરીએ" એ પ્રમાણે જેમની પ્રશંસા સ્વમુખે શ્રી ઇષ્ટદેવે કરેલી છે તેમના પદોમાં લખાણના દોષને લીધે કિંવા મ્હારી સમજ શક્તિને લીધે, કિંવા પ્રેસની ગફલતને લીધે, કિંવા ગાયન શાસ્ત્રના મ્હારા અજ્ઞાનને લીધે કાંઈ દોષો આમાં રહી ગયેલા હોય તે માટે હું તેમના ચરણકમળમાં સાષ્ટાંગ દંડવત્ કરીને તેમની ક્ષમા યાચીને એટલું જ ઉમેરીશ કે,

"ગુર્જરી ગિરાના જય શ્રીરંગ વિરાજો"

વસંત પંચમી
સં. ૧૯૭૫ } ઇશ્વરદાસ ઇચ્છારામ

આ ગ્રંથમાં સર્વ સત્સંગીઓની વિજ્ઞપ્તિરૂપે રચેલું એક પદ મૂકવાને આગ્રહપૂર્વક ઇચ્છા દર્શાવવાથી આ અપ્રસિદ્ધ નૂતન પદ નીચે આપેલું છે. તે સ્વામિશ્રીનું નથી પરંતુ તેમની જ પ્રસાદીનું ફળ છે.

સત્સંગ છે શીરતાજ, અમારે સત્સંગ છે શીરતાજ;
સ્નેહથી સેવીએ આજ, અમારે૦ ટેક.
મહા સુખો મોંઘેરો રૂડો, મળિયો સંત સમાજ;
કનક રજતથી અતિ અનેરો, શોભે તેનો સાજ. અમારે૦ ૧
ઉદ્ધવ સ્વામિ રામાનંદે, પ્રગટાવ્યો મહા દીપ;
શ્રીહરિએ પ્રેર્યું તેમાં, જીવન સુંદર રીત. અમારે૦ ૨
પ્રગટ પ્રભુએ જાતે વાવી, બનાવ્યો સુંદર બાગ;
મુક્ત મુનીના શુભ સિંચનથી, આવ્યો રૂડો ફાગ અમારે૦ ૩
આભુષણ બહુ અંગ અંગ સારુ, આપ્યાં પ્રેમ સહીત;
વર્ણવતામાં વાણી થાકે, મોહે મનહરતામાં ચીત. અમારે૦ ૪
વૈરાગ્ય રૂપી મહા થંભો તે, દીધો મુની **નિષ્કુલ**;
અગ્નિ રૂપી તેને દીપવે, **બ્રહ્મ મુનિનું** કુકુલ. અમારે૦ ૫
શાંત રસની પાઘ આરોપી, **દેવાનંદ** મહારાજ;
અટળ નિશ્ચયરૂપી ખોસ્યો, **શતાનંદે** તાજ. અમારે૦ ૬
પ્રેમ રસમાં ભીંજવનારા, સુંદર પુષ્પના હાર;
પ્રેમસખીએ ગુંથી રાખ્યા, આપણા કાજ આ વાર. અમારે૦ ૭
હીર ભાગે હીરી પામી, તેનું નહિ આહિં કામ;
દુરાચારી દુર્જનીયા દમવા, છે હમોને હામ અમારે૦ ૮
... ...
... ... અમારે૦ ૯
સિંહણ સુત સુખે મરશે, પણ કદી નહિ ખારો ઘાસ;
સાચો જે હરિજનનો બચ્ચો, પામશે નહિ કંઈ ત્રાસ અમારે૦ ૧૦
... ...
... ... અમારે૦ ૧૧
મહા પ્રભુની આજ્ઞા ધારવા, છે હૈયે અગારે હામ,
જ્ઞાનની શુદ્ધી ઘણી ધરીને, પીનશાસ્ત્રનું છે કામ. અમારે૦ ૧૨

વ્યાપી રહી આચારમાં તો, મટે ભમે એનાર,
સત્સંગમાંના કુસંગને આજે છેદી કાઢો બહાર   અમારે ૧

.. ..

.. .. . . અમારે ૧૦

તારો નસાડો અમારા ભાઇઓ, સત્સંગ ઇર્ષા છળ
લાવી વસાવો નિજ હૃદય મંદિરે, દરિ થશે અજ્ઞાન   અમારે ૧
અવિદ્યાના ગાઢ તિમિરને, સત્ય સૂર્ય છેરો
બહુ વધે છે કુસંપ કુનીતિને, ધર્મસ્થપી ભેરો   અમારે ૧૬

આ ગ્રંથમાં સર્વ સત્સંગીઓની વિજ્ઞપ્તિરૂપે રચેલું એક પદ મૂકવાને આગ્રહપૂર્વક ઇચ્છા દર્શાવવાથી આ અપ્રસિદ્ધ નૂતન પદ નીચે આપેલું છે. તે સ્વામિશ્રીનું નથી પરંતુ તેમની જ પ્રસાદીનું ફળ છે.

સત્સંગ છે શીરતાજ, અમારે સત્સંગ છે શીરતાજ;
સ્નેહથી સેવીએ આજ, અમારે૰ ટેક.
મહા સુખો મોંઘેરો રૂડો, ખીલિયો સંત સમાજ;
કનક રજતથી અતિ અનેરો, શોભે તેનો સાજ. અમારે૰ ૧
ઉદ્ધવ સ્વામિ રામાનંદે, પ્રગટાવ્યો, મહા દીપ;
શ્રીહરિએ પ્રેર્યું તેમાં, જીવન સુંદર રીત. અમારે૰ ૨
અગટ ગણુએ જતિ વાડી, બનાવ્યો સુંદર બાગ;
મુક્ત મુનીના શુભ સિંચનથી, આવ્યો રૂડો ફાગ. અમારે૰ ૩
આભૂષણ બહુ અંગ અંગ સારું, આપ્યાં પ્રેમ સહીત;
પાર્ષદતામાં વાણી થાકે, મોહે મનહરતામાં ચીત. અમારે૰ ૪

ચોસરોનું સાંકળિયું

ભક્તિવિલાસ

ચોસરોનું સાંકળિયું

થાલ

લીલા વર્ણન

રાધાકૃષ્ણ વિવાહ

શ્રી પ્રેમાનંદ કાવ્ય

ભક્તિવિલાસ

પદ ૧ લું-રાગ સોહની-ધ્રુપદ-ચૌતાલ

એ ગાવે પીયા પ્યારી, ધ્રુપદ સપ્ત સુર તીનગ્રામ;
એક વીસ મૂર્છના લેત બનાઈ. એ ગાવે૦ ટેક.
આરોહી અવરોહી, અસ્તાઈ સચાઈ;
ધૂરન મૂરન બરન બરન પરન બજાઈ. એ ગાવે૦ ૧
ગડગડયોં ગડગડયોં, ધુમકટતક્ ધુમકટતક્;
તાધિલાંગ્ તાધિલાંગ્ મરદંગ બાજત સોહાઈ. એ ગાવે૦ ૨
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારી, લેત તાન તનનનનન;
પ્રશંસિત શ્યામ લેત કંઠ ભુજ લગાઈ. એ ગાવે૦ ૩

પદ ૨ જું

કેસરકો તિલક ભાલ અત રસાલ;
માનુ મરાલ બાલ લટક ચલત લાલ નૈનનકે તારે. કેસર૦ ટેક.
અધર મધુરી બૈન, ચંચલ ચપલ નૈન;
સૈન હું મૈં હરત, મેરે પ્રાણ પ્યારે. કેસર૦ ૧
નીલ કલેવર, ચંદનકી કીને ખોર;
વૈજયંતિ માલ ઉર પીત બસન ધારે. કેસર૦ ૨
કરુનાનિધાન કહાન, હરત મન્મથકો માન;
પ્રેમાનંદહુકે પ્રાણ નાથ હમારે. કેસર૦ ૩

પદ ૩ જું

એ દેખે ચાર ચંદ એક ઠોર;
જુગલ ચંદ બરન નીલ જુગલ શશિ સોહત બરન ગોર. એ દેખે૦ ટેક.

નિરખ રહી નિતંબિની, નવલ પીયા કે સંગ;
નયે નયે નેહ ભરી રવિજા ઓર. એ દેખો૦ ૧
ચંદ સંગ ચાર કીર, ચાર કુંદ ચાર પ્રવાલ;
ચાર મીન અલિ ચાર ફલ, ચાર અષ્ટ ચકોર. એ દેખો૦ ૨
પ્રેમાનંદ પરમ સુંદર છબી, વિલોકી થકીત ભયો;
અટકી રહ્યો તહાં મન મોર. એ દેખો૦ ૩

પદ ૪ થું

એ લીને સરસ સાર ઉપચાર;
કરન વિહાર પ્યારી ભેટલે ચલી વૃષભાન દુલારી. એ લીને. ટેક.
કરકે સિંગાર લીને, ફુલ ચાર ફલ ચાર;
ચાર ચતુર પદ પ્યાગ ચારી. એ લીને૦ ૧
નવ સપ્ત સજ સોહાગ, પીયા સંગ અનુરાગ;
બડભાગ દેખન લાગ રસ ભરી નારી. એ લીને૦ ૨
ઓર હું અનેક ભાવ, નૈન બૈન સૈનહુંમેં;
પ્રેમાનંદ કરકે રિઝાયે ગિરિધારી. એ લીને૦ ૩

પદ ૫ મું–રાગ સોહનિ તાલ ચંપક

છેલા તારી છેલ છબીલી મીઠી બોલનીરે, છેલા૦
મનમોહન મીઠી બોલનીકે સમ, ઓર નહિં જગ તોલનીરે, છેલા૦ ૧
બોલનીમેં બસ ભયો મન મેરો, મિટ ગઈ ડગમગ ડોલનીરે, છેલા૦ ૨
બચન સુધાઝરી જન મન ઉપર, બરસત પરમ અમોલનીરે, છેલા૦ ૩
પ્રેમાનંદ બસ ગઇ દીલમેં, તિલ છબી કરન કપોલનીરે, છેલા૦ ૪

પદ ૬ ઠું

લાલા તેરી લટકનીમેં લલચાઈ રે, લાલા૦
લટકતી ચાલચલત મનમોહન, મધુર મધુર મુસકાઈ રે, લાલા૦ ૧
જબ દેખું મોહન રંગ ભીને, આનંદ ઉર ન સમાઈ રે, લાલા૦ ૨
લટકતી ચાલ લાલ દ્રગ ચંચલ, બીનુ દેખેં કછુ ન સોહાઈ રે, લાલા૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ મુરતિ, નિરખત ધ્યાન લગાઈ રે, લાલા૦ ૪

પદ ૭ મું

કહાના તેરી મુસકનીમેં મન લાગોરે, કહાના૦
મુસકની મંદ બિલોકી સુંદર, ભવસંકટ દુઃખ ભાગો રે, કહાના૦ ૧
કુલકી લાજ સંસારકો નાતો, તોંડ દીયો જેસે ધાગો રે, કહાના૦ ૨
સુખસંપત પરિવાર પ્રાણ મેરે, તુમપર વારીકેં સાગો રે, કહાના૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મન મુરતિમે, અચલ હોઈ અનુરાગો રે, કહાના૦ ૪

પદ ૮ મું

હો કહાના તેરે કારને વેરાગન ભઇહું રે, કહાના૦
લોક કુટુંબ પરિવાર છાંડીકે, ગોકુલ આયકે રહઇહું રે, કહાના૦ ૧
તેરે રંગ રંગ્યો અંતરપટ, કર જપ માલા લઇહું રે, કહાના૦ ૨
સુંદર બદન કમલ છબી દેખન, નિશદીન ફેરી દઇહું રે, કહાના૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ મેં તેરી, તુમ બિના ઓર ન ચઇહું રે, કહાના૦ ૪

પદ ૯મું–રાગ મારુ સોહનિ

લાગો થાસું નેહ નંદાજીરા લાલ, લાગો૦ છેલા મોઇજીાં દેખી થારી ચાલ. લા૦ ટેક.
છેલકુંવર થારો વદન વિલોકી, હોઇજ્યાં મે અધિક નિહાલ, લાગો૦ ૧
મુસકનીમ મન મોઈ રયો છે, સુણી થારાં બચન રસાલ, લાગો૦ ૨
માનનિ મનરંજન મારુ થારી, ચિતવની ચપલ ગોપાલ, લાગો૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ રહો ઉર, દિનાનાથ દયાળ, લાગો૦ ૪

પદ ૧૦ મું

પનાગારુ થે મારા શિરદાર, પના૦ છેલા છોજી હિયારા હાર, પના. ટેક૦
હાર હિયારા છો નટનાગર, નેણતણા શણગાર, પના૦ ૧
નંદરા નંદન માને વાલા લાગો છો, પ્રિતમ પ્રાણ આધાર, પના૦ ૨
રૂપ રસાલ લાલ થાંને દેખી, મોંઇછે સર્વે બ્રજનાર, પના૦ ૩
પ્રેમાનંદરા પ્રાન જીવન છો રસિયા નંદકુમાર, પના૦ ૪

પદ ૧૧ મું

મારો મન બંસિ બજાય લીયો, મારો૦ કહાના કામણ કાંઈ કીયો, મારો૦ ટેક૦
કામ કાજ માને કાંઈ ન સૂઝે, જીવ થાંસું લાગી રીયો, મારો૦ ૧

વાટ ઘાટ માને જાતા વલતા, નજર મેલાવો દીયો, મારો૦ ૨
તબ મારુ માનેં ચેંન પડે છે, નિરખી ઠરે છે હીયો, મારો૦ ૩
પ્રેમાનંદગ નાથ સનેહિ, કોટી વરીસોંયેં જીયો, મારો૦ ૪

પદ ૧૨ મું

થાસુ મન માન્યો છેજી રગ છેલ, થાસુ૦ આજ આવો મોહન મારે મેલ, થા૦ટેક.
નેન પલક સુખિયા થારે કારન, છેલ બિહારી ગેલ, થાંસુ૦ ૧
મેજ સમારી થારી વાટ જોવા છાં, નંદકુવર રગરેલ, થાસુ૦ ૨
મનમોહન થાંને મરદન કરસા, અતર સરસ ફુલેલ, થાસું૦ ૩
પ્રેમાનદરા નાથ પધારો, અવિનાશી અલબેલ, થાસું૦ ૪

પદ ૧૩ મું-રાગ પરજ

મનના માનેલ માવરે, આવો વાલા મનના માનેલ માવરે, આવો૦ ટેક૦
અમે અબલા વાલા દાસ તમારારે, અમપર આવડલો શ્યો દાવરે આવો. ૧
મોતિડાં વેરાવુ વાલા ચોક પૂરાવુરે, દૂધડે પખાલુ તારા પાવરે આવો. ૨
એકવાર વાલા મારે મદિર પધારોરે, જોવા મારા દલડાંનો ભાવરે. આવો. ૩
પ્રેમાનન્દના સ્યામ મનોહર, નઠોર ન થઈયેં નાવરે. આવો. ૪

પદ ૧૪ મું

છેલ છબીલા કહાનરે, ઘેલાં કિધા છેલ છબીલા કહાનરે ઘેલા. ટેક૦
મનમોહન મારુ મન હરી લીધુ, સ્યામ સુંદર ગુણવાનરે. ઘેલા ૧
મીઠી મીઠીરે મુખ મોરલી વાઇને, ગાઇને તે સુંદર તાનરે ઘેલાં. ૨
વશ કીધી વાલમ ગિરિધારી, મારી નેણા કેરી સાનરે. ઘેલા. ૩
પ્રેમાનન્દ કહે જન્મ સુધાર્યોરે, દીધુ જીવન કેરુ દાનરે. ઘેલા. ૪

પદ ૧૫ મું

મોરલિયેં મન મોયુહો, માવા તારી મોરલીયે મન મોયુહો. માવા ટેક૦
હળવે હેતમા સાન કરીને, કામણગારિ મિટયેં જોયુ'હો. માવા. ૧
તે દહાડાની હુ તો ઘાયલ થઇછુરે, જીવત સુખ સર્વે ખોયુ હો માવા. ૨
લોક કુટુબની આશ તજીને, ચરણ કમળ ચિત્ત પ્રોયુહો. માવા. ૩
પ્રેમાનન્દ કહે તમને મળીને, જન્મ મરણ દુ ખ ખોયુ હો. માવા. ૪

પદ ૧૬ મું.

જીવન પ્રાણ આધાર છો, માવા મારે જીવન પ્રાણ આધાર છોરેહો. માવા.ટેક
તમ ઉપર શામળિયારે વાલા, મેં તો તન ધન ઘોલ્યું પરિવારરેહો. માવા. ૧
પ્રાણ જીવન વાલા છો સુજને, છોજી મારા હૈડાંના હારરેહો. માવા. ૨
જનમ સંગાથિ શામળીયા વાલા, મારા નયણ તણા શણગારરેહો. માવા. ૩
પ્રેમાનન્દ કહે ઘડીયે ન મેલું વાલા, સુખના સાગર સારરે હો. માવા. ૪

પદ ૧૭ મું-રાગ પરજ

શ્યામસુંદર ગિરિધારી હો, મિઠડા શ્યામસુંદર ગિરિધારી, હો મિ૦ ટેક.
મિટલિયે મારું મન હરિ લીધું રે, મરમ ભર્યો ભારી, હો મિ૦ ૧
મુખની વાણી મીઠી હવે મેં તો જાણી રે,કીધી મુને જગથી ન્યારી, હો મિ૦ ૨
સુરતિ તમારી લાગે છે પ્યારી રે, નખ શિખ છે જો કામણગારી, હો મિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે હવે નહી મેલું રે, સરવસ નાખું વારી વારી, હો મિ૦ ૪

પદ ૧૮ મું

શ્યામ સુરત પર મોઇ,' હો શામળા શ્યામ સુરત પર મોઇ. હો શા૦ ટેક.
તનમન મારું તમપર વારું રે, રાખું મારા જીવડલામાં પ્રોઇ. હો શા૦ ૧
મીટથીરે તમને ઘડિયે ન મેલું રે, નિશદિન જીવું તમને જોઇ. હો શા૦ ૨
લોક કુટુંબથી નથી બીતિ રે, શું કરસ્યે ઘેલ્યાં કોઇ. હો શા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે તમ ઉપર વાલા, સર્વસ નાખું હું તો ખોઇ. હો શા૦ ૪

પદ ૧૯ મું

વાલા મારે ઘેર આવો, હું વારિ જાઉં વાલા મારે ઘેર આવો, હું વા૦ટેક.
મારે ઘેર આવો મુને હેતે બોલાવો રે, લટકા કરીને ભેળા ગાવો, હું વા૦ ૧
મિઠડે વેણે ને કંકોલેલ નેણે રે, સાન કરીને સમજાવો, હું વા૦ ૨
વાલા મને ભેટો ને દુઃખડા મેટો રે, તનના તાપ સમાવો, હું વા૦ ૩
પ્રેમાનંદને મનડે ભાવો રે, પ્રેમે અધર રસ પાવો, હું વા૦ ૪

પદ ૨૦ મું

કહાન કુંવર કામણગારા હો, નંદના કહાન કુંવર કામણગારા, હો નંદ૦ ટેક.
કામણ કીધાં મારાં મન હરી લીધાં રે, માણીગર મોરલીવારા, હો નંદ૦ ૧

જોઇને રહીશુ વાલા પગવડ થન્ડુ રે હવે મા રેહ્યો મુથી ન્યારા, હો ન૦ ૨
પ્રિતડી જાણીને રેતે બધાણીરે, હોજી મારા પ્રાણ થકી પ્યારા, હો ન૦ ૩
પ્રેમાનંદના રે સ્વામિ અંતરજામિ રે, જનમ સુધારણહારા, હો ન૦ ૪

પદ ૨૧ મું-રાગ પરજ

નેણામા રાખુ રે નેણામાં રાખુ રે, નાથજીને જતન કરીને રે,
મારા નેણામા રાખુ, ટેક૦
શિવ સનકાદિક શુક જેવા જોગી, હારે જેની વાટુ જુવે છે લાખુ રે, નાથ ૧
છેલ છબીલાજીની મુરતિ ઉપર, હારે મારા પ્રાણ વારી વારી નાખું રે, નાથ ૨
નયણે નિરખી હરિને ઉરમા ઊતારુ,હારે એના ગુણડા નિશદીન ભાખુ રે, નાથ ૩
પ્રેમાનંદ કહે હરિરસ અમૃત, હારે હું તો પ્રેમ કરી નીત ચાખુ રે, નાથ. ૪

પદ ૨૨ મું

અળગા ન મેલુ રે અળગા ન મેલુ રે, નાથ તમને આંખડલિથી રે
અળગા ન મેલુ ટેક
મદન મોહન તારી મુરતિ જોઇને, હારે મારુ મનડુ થયુ છે ઘેલુ રે, નાથ ૧
લોક કુટુંબ પરિવાર તજીને, હારે મેં તો તમ સગ બાધ્યુ છે બેલુ રે, નાથ ૨
પ્રાણ જીવન તમે પાસે રાખ્યાનુ, હારે મને વચન દીધુ છે વેલુ રે, નાથ ૩
પ્રેમાનંદ કહે જોઈ જોઈ જીવુ, હારે તારુ મોલિડુ રગનુ ભરેલુ રે, નાથ ૪

પદ ૨૩ મું

નહિ દીયુ જાવારે નહિ દીયુ જાવારે, નાથ તમને આંખડલિથી રે,
નહિ દીયુ જાવારે ટેક.
જીવની પેઠે જાળવીને રાખીશ, હારે એક લગારે ન દેઉં દુખાવા રે, નાથ ૧
મન ગમતાંરે ભોજન રાધી જમાડુ,હારે લાવુ સાકર નાખીને દૂધ પાવા રે, નાથ ૨
શ્વેત અંબર અતિ ઝીણા લાવુ, હારે મારા પ્રાણ તમને પેરાવા રે, નાથ ૩
જાવાનુંરે તમે નામ લીધો તો, હારે પ્રેમાનંદના સમ છે માના રે, નાથ ૪

પદ ૨૪ મું

આવાને આવારે આવાને આવારે, રહેજો મારી આંખડલિમાં રે
આવાને આવા— ટેક
આવાને આવા મારા નાથ બિરાજો,હારે મારા તનના તાપ બુઝાવા રે, રેજો ૧

ડોલરિયાના નિત હાર પેરાવું, હાંરે રુડા તોરા લાવું લટકાવા રે, રેજો. ૨
અમ્રત વેણે સુકોમલ નેણે, હાંરે અતિ અમ્રત ઝડી વરસાવા રે, રેજો. ૩
પ્રેમાનંદ કહે નાથજી આગે, હાંરે રહું હાજર નિશદીન ગાવા રે. રેજો. ૪

પદ ૨૫ મું–રાગ પરજ

થે મારા છોજી પ્રાણ રસિયા, મહારાજ મારા સ્યામ. થે૦ ટેક.
પ્રાન મારા છોજી થેં દ્રગ તારા, પ્યારા પરમ સુજાન. રસિ૦ ૧
નંદરાનન્દન થે છોજી જગવંદન, છેલ છબીલા કહાન. રસિ૦ ૨
દાસી હું થારી છેલા ગિરિધારી, થે મારા દ્રગ ભાન. રસિ૦ ૩
શ્રીઘનસ્યામ પીયાં થાંકે ઉપર, પ્રેમાનન્દ કુરબાંન. રસિ૦ ૪

પદ ૨૬ મું

થે મારા સિરદાર પ્યારા, નંદલાલ નેણારા તારા. થે૦ મા૦ ટેક.
બ્રજરા જીવન માને વાલા લાગો છો, રસિયા નંદકુમાર. પ્યારા૦ ૧
ગોકુળચંદ ગોપિકા જીવન, ગોપી પ્રાણ આધાર. પ્યારા૦ ૨
મોરલીધર મન વસીયા છો મારે, હરજી હિયારા હાર. પ્યારા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પનામારુ મારી, સેજતણા શણગાર. પ્યારા૦ ૪

પદ ૨૭ મું

થે ઉરા આવો છેલ નંદરા, બાજુબંધ બાંધુ થાંને ગજરા. થે ઉરા૦ ટેક.
છેલ કુંવર થાંરી પાગ સુધારાં, છોગાં મોતિડાંરા મેલ. નંદ૦ ૧
મદનમોહન થાંને મરદન કરસાં, અતર તેલ ફુલેલ. નંદ૦ ૨
જગરા જીવન થાંને જોઇ જોઇ જીવાં, રસિયાજી છો રંગરેલ. નંદ૦ ૩
પ્રેમાનંદરા પ્યારા પધરાસાં, પલંગ ઉપર અલબેલ. નંદ૦ ૪

પદ ૨૮ મું

થે આછા લાગો રાજ માને, મોહ્યછાં છેલ જોઈ થાંને. થેઆ૦ ટેક.
નંદરા કુંવર માને આછો લાગે થાંરો, રૂપ રસાલ સમાજ. માને૦ ૧
થાંને જોવા મારુજી મેં છાંડી, લોક કુટુમ્બરી લાજ. માને૦ ૨
ગોકુલ ગામમેં આય વસીછાં, કહાન કુંવર થાંરે કાજ. માને૦ ૩
પ્રેમાનંદરા પ્યારા માને પાવો, અધર સુધારસ આજ. માને૦ ૪

પદ ૨૯ મું–રાગ પરજ

હોજી મેરે જીવન ખીસર મત જાયે રે. હોજી૰ ટેક.
એક આસ તેરે ચરન કમળકી, આન ભરોસોં મોયે નાયેરે. હોજી૰ ૧
દુરબલ દીન જાની મન મોહન, દીજે દરસ બોલાયેરે. હોજી૰ ૨
નિશવાસર તેરે નામકી માલા, જપતી રહું મન ભાયેરે. હોજી૰ ૩
પ્રેમ સખી બોલાયી ચરનમે, બેગે અધર રસ પાયેરે. હોજી૰ ૪

પદ ૩૦ મું

હોજી મેરે નેહરા નિભાવન સ્વામ. હોજી૰ ટેક.
તુમ કારન મેરે રસિક સાંવરે, છાંડ્યો લોક કુલ ગામ. હોજી૰ ૧
નેહ લગાયકે છેહ ન દીજે, સુનિયે સજન સુખધામ. હોજી૰ ૨
નીજજન જાની વિસારી અવગુન, દીજે દરસ અભિરામ. હોજી૰ ૩
પ્રેમસખી કબ મિલિહો નાથ મોહે, પાવન પૂરનકામ. હોજી૰ ૪

પદ ૩૧ મું

હોજી મેરે સાંવરે સનેહી મીત. હોજી૰ ટેક.
મૈં ગુનહીન દીનકી બિનતી, સુનીએ પરમ પુનીત. હોજી૰ ૧
કે રાખો મોયે સ્યામ ચરનમે, કે રહો પીયા મેરે ચીત. હોજી૰ ૨
સુંદર સ્યામ ચતુર ગુન પૂરન, જાનત પ્રીતકી રીત. હોજી૰ ૩
પ્રેમસખીકે જનમ સંગાથી, શ્યામ નીભાવન પ્રીત. હોજી૰ ૪

પદ ૩૨ મું

લાગે મેરે રસિયાજી રાજી રાજીવનેન. લાગે૰ ટેક.
ખંજન મીન મધુપ મૃગલોચન, ઇનહીને ચંચલ એન. લાગે૰ ૧
કમલનયનકી કરક કલેજે,* કરીકતહે દિન રેન. લાગે૰ ૨
બોલત બિધુ તે અમીકન બરખત, બીસરત નહીં મીઠે બેન. લાગે૰ ૩
પ્રેમસખી જબ દેખું દ્રગન ભરી, તબ આનંદ સુખ ચેન. લાગે૰ ૪

પદ ૩૩ મું–રાગ પરજ દેશી

આવો રાખુંરે રાજેંદ્ર નેણામાં ચોરી,
નેણામાં ચોરીરે છોગજી જીવન દોરી. આવો૰ ટેક.

* "કમલ નયનકી કટક કલેજે, ખટકત હે દીનરેન" આવો અર્થ સંભવે છે.

પ્રાણજીવન સારુ પરવશ થઇછું વાલા;
રસિયાજી જેવા રૂપચંદ જ્યુંચકોરી. આવો૦ ૧
રંગના રસિલા છેલા આવો અકેલા વાલા;
ભુજ ભરી મલિયે રસબસ ઝકઝોરી. આવો૦ ૨
મીંટથી તમને માવા ઘડિયે ન મેલું વાલા;
પ્રાણ સંગાથે જડી રાખું જોરાજોરી. આવો૦ ૩
પ્રેમ સખીના નાથ 'શ્યામ સોહાગિ વાલા;
લગની લાગી છે રસિયાજી મુને તોરી. આવો૦ ૪

પદ ૩૪ મું

રસિયાજીરે પ્રીતમ પ્યારા અલબેલા;
પ્યારા અલબેલા રે વાલા લાગો નંદ છેલા. ટેક૦
શ્યામ સનેહિ મારા ઉરપર રાખું વાલા;
કેડે કેડે હીડું રે જોતી ન મેલું એકલા. રસિ૦ ૧
પ્રાણથી પ્યારા મારી આંખડલિના તારા વાલા;
રસના રસિલા છોજી રંગડાના રેલા. રસિ૦ ૨
મોહન તમે મારા જીવ સાથે જડિયા વાલા;
ઘડિયે ન મેલું રે ન્યારા રંગના રસિલા. રસિ૦ ૩
પ્રેમસખીના નાથ ન મેલું સાથ વાલા;
અખંડ રાખું રે નેણે આવો ઓરા છેલા. રસિ૦ ૪

પદ ૩૫ મું

ઘેલાં કીધાં રે મોહન ગિરધરિયા;
મોહન ગિરધરીયા રે મારાં મનડાં હરિયાં જો. ઘેલા૦ ટેક.
જમુનાની તીરે તમે વેણુ વગાડી વાલા;
સાંભળતામાં પ્રાણ પરવશ કરિયાં જો. ઘેલા૦ ૧
તમને જોવાને અમે વ્યાકુળ થઇછું વાલા;
પાણિડાને મિષે જોવા નિસરીયાં જો. ઘેલા૦ ૨

લોકની લાજ મરજાદ તજીને વાલા;
આવ્યાં વાલાજી હરખે ભરિયાં જો. ઘેલા૦ ૩
પ્રેમસખીના તમે સ્યામ મનોહર વાલા;
તમને જોઇને મારાં હૈડાં ઠરિયાં જો. ઘેલા૦ ૪

પદ ૩૬ મું

મન મોહ્યું રે મોહન મરમાળાજી,
મોહન મરમાળા રે છો તમે કાનડ કાળાજી. મન૦
વ્રજનારીને તમે વશ કરી લીધી વાલા;
લટકો કરીને છેલ છોગાળાજી. મન૦ ૧
શોભા જોઇને કોટિ કંદર્પ લાજે વાલા;
ડોલરિયા છો બહુ રૂપાળાજી. મન૦ ૨
શોભાના સાગર નૌતમ નાગર વાલા;
માંણિગર છો મોરલી વાલાજી. મન૦ ૩
પ્રેમસખી જોઈ ઘાયલ થઈ છે વાલા;
મરમ ભરયાં રે નયણેના ચાલાજી. મન૦ ૪

પદ ૩૭ મું–રાગ પરજદેશી

એક વાર આવો વાલા મંદિરમાંયે રે;
મોહી લટકાલા તોરી ચાલ, કોડિલારે કહાન. એક ટેક.
શેરિયું વલાવું વાલા ચોક પુરાવું;
મોતીડે વધાવું ભરી થાલ, કોડિલારે કહાન. એક૦ ૧
કેસર ચંદનની વાલા આળ બનાવું;
ચાંદલિયો ચોડુ તોરે ભાલ, કોડિલારે કહાન. એક૦ ૨
રુમ ઝુમ કરતાં મારે મંદિર પધારો;
મોર મુગટ ધરિ લાલ કોડિલારે કહાન. એક૦ ૩
પ્રેમસખી જાયે તારે વારણે રે;
મન માન્યા રે નંદલાલ, કોડિલારે કહાન. એક૦ ૪

પદ ૩૮ મું

રસિયાજી વારી જાઉં મુખડા ઉપરે,
મિઠડા લાગે છે તોરા વેણ, મરમાલા રે માવ, રસિ૦ ટે૦
મરમ ભરી છે વાલા મોહન મૂરતિ,
કંકોલેલ કાજુ નેણ, મરમાળા રે માવ, રસિ૦ ૧
કહાન રંગિલી વારી મૂરતિ જોઇને,
મનડુ થયુ છે મારુ મેણ, મરમાના રે માવ, રસિ૦ ૨
હરખી રયુ છે વાલા મળવાને મનડુ,
આવોને મળિયે સુખદેણ, મરમાળા રે માવ, રસિ૦ ૩
રસિયાજી તમે મારે મનડે રે વસિયા,
પ્રેમસખીના શેણ, મરમાળા રે માવ રસિ૦ ૪

પદ ૩૯ મુ

ઓરા આવોને વાલા પૂછુ વાતડી,
કયા ગ્યા રંગભર આજ, છોગાલા રે છેલ, ઓરા૦ ટે૦
નિદ્રાલુ નેણા વાલા આલસ અંગમા,
કોને કર્યા જાગ્યા મહારાજ, છોગાલા રે છેલ, ઓરા૦ ૧
કોઈ સખીને વાલા મોહોને જઈ થાકયા,
સાર્યાં કેના ગુણવત કાજ, છોગાલા રે છેલ, ઓરા૦ ૨
કેતા જાઓને વાલા શુ થાઓ આકલા,
શુંરે આણો છો આવડી લાજ, છોગાલા રે છેલ, ઓરા૦ ૩
પ્રેમસખી કે' વાલા નહિ તમને રોકીયે,
કહીને જાજ્યો વાલો વાજ, છોગાલા રે છેલ, ઓરા૦ ૪

પદ ૪૦ મું

સાચુ બોલોને વાલા સુંર શામલા,
ભને પધાર્યા મારા શ્યામ, માણિગર હો માવ, સાચુ૦ ટેક
ભોર ભયે વાલા અમ ઘેર આવિયા,
રજની તે વીતી કેને ધામ, માણિગર હો માવ, સાચુ૦ ૧

કેઈ ઠગારી નારે તમને રે ભોળવ્યા,
રસિયાજી શું છે તેનું નામ, માણિગર હો માવ, સાચું૦ ૨
છેલા છબીલા વાલા થાક્યા છો રાતના,
ઘડિયેક કરો આરામ, માણિગર હો માવ, સાચું૦ ૩
પ્રેમસખી કે' જોઈ ઉરમાં ઉતારું,
વારુ કોટીક કામ, માણિગર હો માવ, સાચું૦ ૪

પદ ૪૧ મું–રાગ પરજ દેશી

મારે મંદિર પધારોને માવારે, મીઠડા જોઉં તારી વાટડલી,
હું તો ઉભી છું મોતીડે વધાવારે, ખાંતેસું ઢાળી ખાટડલી. મીઠ૦ ટેક.
આવો છબીલા વાલા છેલ ગુમાની,હાંરે તારી મૂર્ત્તિ મારે મન માનીરે. મીઠ૦ ૧
મન ગમતા મારે મંદિર આવો, હરિ મારા તનડાના તાપ સમાવોરે. મીઠ૦ ૨
છેલ છોગાલા આવો કહાનડકાળા, હાંરે ગાતા આવો પરજના ઢાળારે. મીઠ૦ ૩
પ્રેમાનંદના વાલા છેલ છોગાળા, હાંરે ઉભી ફેરૂ તારા નામની માળારે. મીઠ૦ ૪

પદ ૪૨ મું

ઓરા આવોને ગિરિધર ઘેલારે, રસિયા કહું એક વાતડલી,
વાલા લાગો છો સુંદર છેલારે, જોઇને ઠરે મારી છાતડલી. ઓરા ટેક.
ઓરા આવોને પ્યારા મોહન દાણી, હરિ તારું રૂપ જોઇને લલચાણીરે. રસિ૦ ૧
મોહન તમને મારા નેણામાં રાખું, હાંરે મારા પ્રાણ વારી વારી નાંખુંરે. રસિ૦ ૨
મનડું લોભાણું તારા મોલીડાને તોરે,હરિ તારાં નેણાં મારું ચિતડું ચોરેરે.રસિ૦ ૩
પ્રેમાનંદનારે નાથ છો વાલા, હાંરે મારા પ્રાણજીવન નંદલાલારે. રસિ૦ ૪

પદ ૪૩ મું

માડી સુજપર મોહિની નાંખીરે, કહાનુડે કો'ને કેમ કરીએ,
એને જોઇને લોભાણી મારી આંખીરે, કામણીયાં કીધાં છે હરિએ. માડી. ટેક.
વાલી લાગે છે એના મુખડાની વાણી, હાંરે મન લાગું એની આંખડલીનું પાણીરે. કાનુ૦ ૧
મનડું મોયું છે મારું ફુલડાને તોરે, હાંરે મને મારી વાલે નેણાની કોરેરે. કાનુ૦ ૨
જોયા વિના મારે ઘડીએ ન ચાલે, હાંરે કીધી ઘાયલ ચતુર નંદલાલેરે. કાનુ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો વાલો સુંદર છેલો, હાંરે મારા ઉરમાં ખુંતો અલબેલોરે. કાનુ૦ ૪

પદ ૪૪ મું

અને મારી વાલે નેણ કટારીરે, સજની હુ તો નહી જીવુ
મારે ધાવ લાગ્યો અતિ ભારીરે, દરદે પાણી હુ નહી પીવુ મને૦ ટેક
એક કટારી બીજી મારી છે ભાલે, હારે ચકચુર કીધી છે નંદલાલેરે સજ૦ ૧
પ્રેમ કટારી મારા અગમારે વાગી, હારે મેં તો જીવત આશા ત્યાગીરે સજ૦ ૨
વેંધી વાલેજી આખડલીની અણીયે, હારે હવે રાત દિનસ કણકણીયેરે સજ૦ ૩
પ્રેમાનંદને વાલે હસીનેરે હરિયે, હારે કરી ઘાયલ બજાડી બસી ઘેરીરે સજ૦ ૪

પદ ૪૫ મું–રાગ પરજ દેશી

લાગે પ્યારી લાગે પ્યારી, કહાન મુરતિ તમારી લાગે ટેક
પ્રાણથકી પલ એક ન મેલુ, નટવર નવલબિહારી કાન૦ ૧
જતન કરીને આખડલીમા રાખુ, પ્રાણ નાખુ વારી વારી કાન૦ ૨
છેલ કુવર છબીલો જોઇને દિવાની, ગોકુલ ગામની નારી કાન૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ ડોલરીયા, હૈડાના હાર છો હજારી. કાન૦ ૪

પદ ૪૬ મું

રૂપ જોઇ રૂપ જોઇ, રસિયાજી રાજ મોઇ, રૂપ ટેક.
જોયા જેવી છે રુડી ચાલ તમારી, પ્રાણ લીધા છે મારા પ્રોઇ. રસિ૦ ૧
મોતીડા સરીખુ વાના હસવુ તમારું, ચિતવનની ગમ્ખુ ચિતચોઇ રસિ૦ ૨
કમળા સરીખી ચતુર કહાના તમારા, ચરણ પીયે છે નિત ધોઈ રસિ૦ ૩
પ્રેમાનંદના પ્યારા તમ જેવા સુંદર, ત્રિભોવનમા નઈ કોઈ રસિ૦ ૪

પદ ૪૭ મું

મન મોયુ મન મોયુ, છેલ નેણુને નજરે મન મોયુ. મન૦ ટેક
સામુ જોઇને તમે શું કરી દીધુ, ઉભા રહી જમુનાનિ આરે. છેલ૦ ૧
કાંઇક કામણ કીધુ મુજ ઉપર, ગિરિધર આપ્યુને અણસારે છેલ૦ ૨
પ્રાણજીવન મુને વશ કરી લીધી, હર્યું ચિત હસવે તમારે છેલ૦ ૩
પ્રેમાનંદના પ્યારા નથીરે રે'વાતું, જોયા વિના જાદવ વારેવારે છેલ૦ ૪

પદ ૪૮ મું

રંગભિના રંગભિના, લાલ પ્યારા નંદજીના. રંગ૦ ટેક
પ્રીતડી કરીને પ્યારા પલ નહિ મેલુ, પરમ ચતુર પરવિના લાલ૦ ૧

પ્રાણ થકી કહાના વાલા છો મુજને, ઓઢનારા કાળી કામલીના લાલ૦ ૨
હૈડાના હાર શણગાર નેણુના, ચઢનારા રુડી ચાખડીના. લાલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે લટકા તમારા, છેઓ જીવનમુળિ દરદીના લાલ૦ ૪

પદ ૪૯ મું–રાગ પરજ દેશી

મુને તારા મુખની માયા લાગી રે, સનુણા શ્યામ સોહાગી.
માણિગર હું તો તારા મોળિડામા મોહી વાલા;
રસિયાજી રૂપ જોઇ અનુરાગી રે. સનુ૦ ૧
સાભળી સુદર તારા મુખડાની વાણી વાલા,
હવે મારા મનની ભ્રમણા ભાગી રે સનુ૦ ૨
માવા મરમાળી તારી આખડલિની રેખુ રાતી,
આવી મારા ઉરમા ઉંડી વાગીરે. સનુ૦ ૩
પ્રેમાનદના પ્યારા હારહૈયાના કહાના વારી,
તમ * કારણે થઈ વેરાગી રે સનુ૦ ૪

પદ ૫૦ મું

ઓરા આવો છેલવર છોગાલાગે, રંગીના રસિયા રૂપાલા
જુગતે કરીને જોવુ સુરતિ તમારી મોહન.
કંકોલેલ કાજુ નેણાના ચાલા રે રંગી૦ ૧
જગજીવન ભેટુ ભાવ કરીને કહાના,
માણિગર મિઠા બોલા મરમાલા રે. રંગી૦ ૨
ગુણિયલ હું તો તારા ગીતમા ઘેલી પ્યારા,
મનોહર મોહન મોરલીવાના રે રંગી૦ ૩
પ્રેમાનદના પ્યારા નેણાના તારા મારા,
વાલા મુને લાગો કહાનડ કાલા રે રંગી૦ ૪

પદ ૫૧ મું–રાગ પરજ દેશી

નાથ આવો રે નેણુમા રાખુ, હારે નેણુમા રાખુ રે નેણુમા રાખુ નાથ૦ ટેક
નેણમા રાખુ મારા છેલ ગુમાનિ, હારે તનમનરે પ્રાણ વારી નાખુ. નાથ૦ ૧

જતન કરિને રાખીશ જીવન મારા, હાંરે ગુણડારે તમારા નિશદીન ભાખું. નાથ૦ ૨
નાથ મારે તમે રાજી રહો એક, હાંરે બિજા દુખાયરે મર કોડયું લાખું. નાથ૦ ૩
પ્રેમાનંદના પ્યારા પરમ સનેહિ, હાંરે તમ ઉપરરે વારું વિશ્વ આખું. નાથ૦ ૪

પદ ૫૨ મું

શ્યામ મારારે પ્રાણથિ જો પ્યારા, હાંરે પ્રાણથિ જો પ્યારારે પ્રાણથિ જો પ્યારા. ટેક.
વાલમ મુને વાલા બહુ લાગો છો, હાંરે નહિ મેલુંરે નેણુંથિ ન્યારા. શ્યા૦ ૧
પ્રાણથી પ્યારા ઘનસ્યામ છબીલા, હાંરે કરી રાખુંરે આંખડલિના તારા. શ્યા૦ ૨
પ્રાણજીવન પાતલિયાજી મારે, હાંરે મન વસિયારે કહાન કામણગારા. શ્યા૦ ૩
પ્રેમાનંદના વાલા પ્રાણ સંગાથિ, હાંરે મારા જનમરે સુધારણ હારા. શ્યા૦ ૪

પદ ૫૩ મું

લટકાળારે મન મોહ્યું મારું, હાંરે મન મોહ્યું મારું રે મન મોહ્યું મારું. લટ૦ ટેક.
શ્યામ સુંદરવર લટકાં ઉપર, હાંરે તનમન રે પ્રાણ લઇને વારુ. લટ૦ ૧
લાલ ચટકતિ ચાલ તમારી, હાંરે અતિ હેતે રે ઉરમાંહી હું ધારું. લટ૦ ૨
આંટાદાર અનોપમ મોલિયું, હાંરે મને લાગે રે પ્રિતમજી પ્યારું. લટ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે જોઈ જોઈ જીવું, હાંરે હસતું રે વદન અતિ સુંદર સારુ. લટ૦ ૪

પદ ૫૪ મું

વાલાં લાગે રે વાલમ વેણાં, હાંરે વાલમ વેણા વાલમ વેણાં. વાલા૦ ટેક.
વચનામૃત સાંભળવા મુખનાં, હાંરે સહું છું રે લોકલડાનાં મેણાં. વાલા૦ ૧
કેડોળેલ કાજુ કમલ સરિખાં, હાંરે દીલ ગમિયાંરે રાજીવ નેણાં. વાલા૦ ૨
અધર સુધારસ પાઓને પ્યારા, હાંરે આવો મલીયે મારા સુંદર સેણાં. વાલા૦ ૩
પ્રેમાનંદના પ્યારા અખંડ બીરાજો, હાંરે મંદરિયે રે શ્યામ સુખ દેણાં. વાલા૦ ૪

પદ ૫૫ મું–રાગ પરજ દેશી

છબીપર વારીરે જાઉં બલિહારી,
વારી હું વારી હું વારીરે જાઉં બલિહારી. ટેક.
ઘોડલાંનિ ઘુંમરમાં આવે રે, ડોલરીયો ગિરિધારી રે. જાઉં૦ ૧
અજબ બની ઘનસ્યામ કુંવરની રે, કેસરની અસવારી રે. જાઉં૦ ૨
મોહન વરને જોઈ જોઈ મોહી રે, ગોકુલ ગામની નારી રે. જાઉં૦ ૩
શ્રી ઘનસ્યામ મનોહર મુરતિ રે, પ્રેમાનંદને પ્યારી રે. જાઉં૦ ૪

પદ ૫૬ મું

નેણુમા રાખુ પ્રાણુ પ્યારાને,
પ્યારા ને પ્યારા ને પ્યારાનેરે પ્રાણુ પ્યારાને નેણુ૰ ટેક.
આખડલિથી અલગો ન મેલુ રે, રસિયા જીવન મારાને રે. પ્રાણુ૰ ૧
જગજીવનને હું જોઈ જોઈ જીવુ રે, નટવર નંદદુલારાને રે. પ્રાણુ૰ ૨
હેત કરીને હૈયાપર રાખુ રે, કહાનવર કામણુગારાને રે. પ્રાણુ૰ ૩
પ્રેમાનદ કહે પલ ન વિસારુ રે, હરિવર હાર હજારાને રે પ્રાણુ૰ ૪

પદ ૫૭ મું

રહી છુ મોહીને રે છેલ જોઇને,
જોઇને જોઇને જોઇને રે છેલ જોઇને. રહી૰ ટેક
નટવર નાગરે નેણુને ચાળે રે, ચિત મારુ લીધું છે પ્રોઇને રે છેલ૰ ૧
અતિ હેતે રે મુને હસીને બોલાવી રે, શુ કહીએ વાત કોઇને રે. છેલ૰ ૨
અલબેલી રે એની પાગને છોગે રે, મન મારુ રાખ્યુ છે ડોઇને રે. છેલ૰ ૩
પ્રેમાનદના નાથને વરી હું તો રે, લોક કુટુબ લાજ ખોઇને રે. છેલ૰ ૪

પદ ૫૮ મું

મોતીયાં વાલીરે છેલ છોગાલો,
છોગાલો છોગાલો છોગાલો રે છેલ છોગાલો. છેલ૰ ટેક.
જર કસિયા રે જામા પેરીને ઉભો રે, શ્રી ઘનશ્યામ રૂપાળો રે. છેલ૰ ૧
હસ ગતિ હરિ ચાલે હસતાં રે, મનમોહન મરમાળો રે. છેલ૰ ૨
ચિતવનીમા મારુ મન વશ કીધુ રે, ચપલ ચતુર નેણુ ચાળો રે છેલ૰ ૩
પ્રેમાનદને મનડે વશીયો રે, રસિયો કહાનવર કાળો રે. છેલ૰ ૪

પદ ૫૯ મું રાગ પરજ–દેશી

વારીવારી રે જાઉં વારી,
મારા વાલીડાના ઉજ્વલ મોલિડા પર, જાઉં વારી, ટેક
નીલ જલદ તન ચરચિત ચદન, શ્વેત ધોતિ કટિ ધારી, મારા૰ ૧
અગોઅગ સોહે સુમન આભૂષણુ, ઉપર હાર હજારી, મારા૰ ૨
રૂપ શીલ ગુણુ સુખના સાગર, ત્રિભુવનથી છબી ન્યારી; મારા૰
પ્રેમાનદ ઘનશ્યામ સુરતપર, તન મન ધન બલિહારિ; મારા૰

પદ ૬૦ મું

વાણી વાણી રે મીઠીવાણી,
મારા વાલાજીના સુંદર મુખડાની, મીઠી વાણી; ટેક.
વાણી સુણિને મોટા ભૂપતિએ મેલ્યો, સંસારિયો તુચ્છ જાણી; મારા૦ ૧
વાણીમાં મોટા મુનિવરનાં મન, લીધાં છે વાલે તાણી; મારા૦ ૨
કમળા સરીખી કેડે ભમે છે, વેણુમેં વેંધાણિ; મારા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથના હાથના, લટકામાં હું લોભાણિ; મારા૦ ૪

પદ ૬૧ મું

મોહી મોહીરે હું તો મોહી,
મારા વાલાજીનું રુડું રૂપ જોઇને, હું તો મોહી; ટેક.
ચતુરાનનની ચાતુરીમાં જોઈ, એવી આકૃતિ ન કોઈ; મારા૦ ૧
કોટી કંદર્પ થકીત થયા છે, લાવણ્યતા જોઈ જોઈ; મારા૦ ૨
એ રૂપ જોવા મુનિ વનમાં વસે છે, જીવત સુખ સર્વે ખોઈ; મારા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પલક ન મેલું, રાખું જીવડલામાં પ્રોઈ; મારા૦ ૪

પદ ૬૨ મું

આવો આવોરે ઓરા આવો,
મારા નેણામાં રાખું નાથજી રે ઓરા આવો; ટેક.
ઓરા આવોને મારા નવલ સનેહી, હેતે હસીને બોલાવો; મારા૦ ૧
હૈડાના હાર છો નેણાના તારા, ડોલરિયાજી દીલ ભાવો; મારા૦ ૨
નેણાંની આગે મારા નાથ બીરાજો, પ્રેમ સુધારસ પાવો; મારા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીતે વધાવું, એક વાર વદન દેખાવો; મારા૦ ૪

પદ ૬૩ મું—રાગ પરજ દેશી

સુંદર છેલ જોઈ રે જીવું હું તો, નટવર સુંદર છેલ જોઈ; સુંદર—ટેક.
પ્રાણજીવન પ્રીતમને હું તો, રાખું જીવડલામાં પ્રોઈ રે; જીવું૦ ૧
ધર્મકુંવર ઘનસ્યામથી મારે, બીજું વાલું નહી કોઈ રે; જીવું૦ ૨
શ્રીહરિકૃષ્ણકુંવરની હું તો, રૂપ છટાપર મોઈ રે; જીવું૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ ના દેખું તો, નેણાં મારે રોઈ રોઈ રે; જીવું૦ ૪

પદ ૬૪ મું

નેણાંનિ આગે રહો રે નાથ મારા, નિશદિન નેણાંનિ આગે રહો. નેણ.- -ક.
મન કર્મ વચને માનીશ મોહન, જેમ તમે રાજ કહોરે; નાથ૦ ૧
કોટી જતન કરી રાખીશ રસિયા, પલકથી પલ ન ખહો રે; નાથ૦ ૨
કામ ક્રોધ મદ માન રિપુને, દયા કરીને દહો રે; નાથ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ ક્યાંઈ ન જાવું, એવી દૃઢ ટેક ગ્રહો રે; નાથ૦ ૪

પદ ૬૫ મું

રાખીશ જતન કરી રે પ્રાણ મારા, જીવન રાખીશ જતન કરી. રાખી૦ ટેક.
નેણાંની આગેથી નહિ રે જાવા દેઉં, હૈડાના હાર હરી રે; પ્રાણ૦ ૧
તન મન પ્રાણ ત્વારી ફેરી નાંખું, કટુક ન ભાખું જરી રે; પ્રાણ૦ ૨
તમથી વાહ્લું બીજું કાંઇયે ન રાખું, દૃઢ ઉર ટેક ધરી રે; પ્રાણ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથજી તમને, મન કર્મ વચને વરી રે; પ્રાણ૦ ૪

પદ ૬૬ મું

પ્રિતમ પ્રાણપતિ રે આવો ઓરા, નિરખું પ્રિતમ પ્રાણપતિ; પ્રિત૦ ટેક.
કોટિક કંદર્પ કરતા કેશવ, રૂપ તમારું અતિ રે; આવો૦ ૧
રૂપ જોવા લાખું વાંસ ફરે છે, મહામુનિ ધ્યાની જતિ રે; આવો૦ ૨
દુર્લ્લભ દર્શન દેવ મુનિને, અગમ અગાધ ગતિ રે; આવો૦ ૩
દિવ્ય નરાકૃતિ નાથ થયા, સુણી પ્રેમાનન્દની વિનતિ રે; આવો૦ ૪

પદ ૬૭ મું-રાગ પરજ-ધ્રુપદ-ચૌતાલ

મેધહું ના પરત નેન એક ટક ચીતવત,
બદન કમલ વૃષભાનદુલારીરી; મેધ૦ ટેક.
મિથુન ઠાડે કરક* સીંગાર, સિંઘ પોર નંદદ્વાર,
કન્યા કુંવર તુલ છબીપર કામ કોટી વારીરી. મેધ૦ ૧

---

* કરક=કર્કરાશિ-જુગલ જોડી શૃંગાર કરીને નંદરાયના દરવાજાપરની સિંહપોળ ઉભેલી છે.

ગળે* કલ્પતરુ હાર, હાથે પકડી જુગલ હાર,
ધન નરનારી ઉભી હેત ઉર ધારીરી.
મુકર લે દેખાવી એક, નારી હારી કુંભ લીયે,
પ્રેમાનન્દ મીન ખંજન લાજે દ્રગ નિહારીરી. મેર૦ ૨

પદ ૬૮ મું

જોઇશે ઉજાગરો, અસાડ નાહીં નેન નિંદ,
શ્રાવનમેં સુની શ્રવન ભારી ભુવન આવેંગે. જોઇ૦ ટેક.
ક્વાર† કર હર શોગ, કાતીક કમલ નેન,
અઘહન‡ આવે નાહીં, મદન સતાવેંગે. જોઇ૦ ૧
પોખમેં પ્રભુતપાળ, માઘકું નાહીં નંદલાલ,
ફાગુનમેં ફાગ ખેલ આવકે મચાવેંગે;
ચૈતરીમેં ચરન પીઈ, કહે પ્રાન પ્રેમાનન્દ,
વૈશાખે આઈ નાથ નેહસું બોલાવેંગે. જોઇ૦ ૨

પદ ૬૯ મું

પડિવા પધારે લાલ, ભુખન બસન પેરી,
બીજુરીસી નિર્જલિયે નીકસી રાધા પ્યારીરી: પડિવા૦ ટેક.
ચોથનોં ભાન ચંદ, બાલિકાનેકું આવે,
પીના પાંચમ છઠ સાતમ આઠિઉજીયારીરી. પડિ૦ ૧
નામીમેં નવલ લાલ, દશમી દરશ દેહે,
એકાદશી અંક ભર ભીલે દ્વિનિધારીરી.
બારસે ગોલાવ તેરસ, ચૌદસે તંબોલ દીનો,
પુરનમાશી પ્રેમાનંદ પ્રસન રાશધારીરી પડિ૦ ૨

પદ ૭૦ મું

રંગીન પુલીન પર, ગગન નિહારીલાલ,
બંસુરી બજાઈ ઘરો પરજ તાન ગાવેરી. રંગી૦ ટેક.

સોમસેં સીતલ પિયા, ચીતવની મંગલકારી,
બડે બુધવંત મોહે બંસીમે બોલાવેરી. રવી० ૧
ગુરુકુલ લાજ મેરે, શુક્ર સુતા સિમેં? નાહિં,*
શનિસેં સંબંધિ કહિન બોલી તન તાવેરી;
પરી બીચ બેરન રાત, પ્રેમાનન્દ હોયે પ્રાત,
નવલ નાથ નિરખી નેન પ્રાન સુખ પાવેરી. રવી० ૨

પદ ૭૧ મું-રાગ મારુ

છેલ છોગાળો વાલો મને છેલ છોગાળો, વાલો મોરલીવાલો રે. વાલો० ટેક.
મારા પ્રાણથકી મને વાલો રે, લટકાળો નંદજીનો લાલો. વાલો० ૧
મારે સુખ સંપત સામળિયો રે, મારે પ્રાણજીવન પાતળિયો. વાલો० ૨
એનું મુખડું જોયા વિના ઘેલી રે, નહી શકું ક્ષણું એક મેલી. વાલો० ૩
નટનાગર નંદકિશોર રે, પ્રેમાનંદનો જીવન દોર હેલી. વાલો० ૪

પદ ૭૨ મું

કેસરભીનો રે કહાન જોઈ કેસરભીનો રે, છેલો નંદજીનો રે. કહાન० ટેક
જોઈ મનડું લોભાણું છે મારું રે, મારા પ્રાણ લેઇને વારું. કહાન० ૧
એની સુરતિમાં હુંતો મોહી રે, નથી ત્રપતી થાતી જોઈ જોઈ. કહાન० ૨
મનમોહન મોજી વાલો રે, મીઠા બોલો ઘણો મરમાળો. કહાન० ૩
મારા મનમાં ગમ્યા ગિરિધારી રે, પ્રેમાનંદ જાયે બલિહારી. કહાન० ૪

પદ ૭૩ મું

કેશવ કેડે રે ફરે મન કેશવ કેડે રે, મોહી પાગને છેડે રે. ફરે० ટે
વ્રજજીવન જાદવરાય રે, અણદીઠે ઘણું દુઃખ થાય. ફરે० ૧
હું તો મગન રહું જ્યારે દેખું રે, રાતી આંખડલિની રેખું. ફરે० ૨
વાલો મોરલીમાં મારુ ગાયેરે, સુણી હૈડે તે હરખ ન માયે. ફરે० ૩
પ્રેમાનંદના નાથને કાજ રે, મેલી લોકકુટુંબની લાજ. ફરે० ૪

* ગુરૂપણાની કુળની લાજ રાખવાને શુક્રતનયા લગ્ન કરતી નથી, એવો ભાવ હોય, એમ દીસે છે.

પદ ૭૪ મું

ાણુથી પ્યારો રે પાતલિયો પ્રાણથી પ્યારો, આંખડલીનો તારોરે. પાત૦ ટેક.
ામલિયો વર સુખ ખાંની રે, રંગરસિયો છેલ ગુમાની. પાત૦ ૧
ટકાલો નંદાજીનો લાલો રે, મને પ્રાણથકી ઘણો વાલો. પાત૦ ૨
ારે એથી વાલું નહિ કોઈ રે, રાખું જીવડલામાં પ્રોઈ. પાત૦ ૩
ે સારુ તજ્યો સંસાર રે, પ્રેમાનંદને હૈડાનો હાર. પાત૦ ૪

પદ ૭૫ મું–રાગ કાલિંગડો

ભલા રંગદે રે ચુનર રંગરેજવા. રંગ૦ ટેક.
ચટક રંગીલી ચુનરકા રંગ, તરસત મોર કરેજવા; રંગ૦ ૧
રંગદે ચુનર અંગિયાં ગુલાબી, દેઉંગી મોતી લરેજવા; રંગ૦ ૨
નંદકુંવર મોયે નેહસું બોલાવે, ઉપજાવે સુખ સેજવા; રંગ૦ ૩
પ્રેમાનંદકા નાથ રીજે લખી, મીટે દુઃખ વિપત પરેજવા; રંગ૦ ૪

પદ ૭૬ મું

એરી રતના રે નૈનોદી રેખે, એરી૦ ટેક.
લગ ગઈ કબ ખબર પડી નહિ, કલ ન પરત બીનું દેખે; રત૦ ૧
સુંદર સ્યામ કમલ દલ લોચન, મોચન મોહ વિશેખે; રત૦ ૨
હસત હસત મોયે આંગન આયકે, કસી મારી નટ ભેખે; રત૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથજી મોરો, જનમ લગાયો લેખે; રત૦ ૪

પદ ૭૭ મું

ભલા બદનામી રે કજરવા દીની, ભલા૦ ટેક.
દે કજરાં ગઈ પનિયાં ભરનકું, ઓઢી ચુનર અતિ ઝીણી; બદ૦ ૧
મનમોહન મોય આય વિલોકી, સુધ બુધ સબ હર લીની; બદ૦ ૨
કેસી કરું મોયે લોક કુલમેં, લાજહીન ઇને કીની; બદ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથસું સજની, રેન દીન પ્રીત નવીની; બદ૦ ૪

પદ ૭૮ મું–રાગ કાલિંગડો

ાગે માને પ્યારો, થારાં નેણાંરો નજારો; લાગે૦ ટેક.
ાદરા કુંવર થારાં નેણાંરે નજરે, મન બસ કીનો છેજી મારો; થારાં૦ ૧

કામ કાજ ઓર કાંઇયે નવ સુઝે, દરસ ગમે છે માને થારો; થારાં૦ ૨
કહાન સનેહણી કઈ કઈ માને, દુરીજન દેછે દુટકારો; થારાં૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ અબ નઈ છુટે, સંગ થારો શિર સાટારો; થારાં૦ ૪

પદ ૭૯ મું

પ્યારી માને લાગે, થારાં સુખકારી વાંણી; થારાં૦ ટેક.
મનમોહન થારાં બચન સુણીને, હુંતો થારે હાથ વેચાંણી; થારાં૦ ૧
મન કર્મ વચને શ્યામ સનેહી, દાસી હું તો રાવલી કેરાંણી; થારાં૦ ૨
અબ મારુજી માને છેહ ન દીજ્યો, બીનતી છે સારંગપાણી; થારાં૦ ૩
પ્રેમાનંદકે થારો પલો પકડ્યોછે, પ્રાંણરા જીવન થાંને જાણી; થારાં૦ ૪

પદ ૮૦ મું

નટવર થાંને, મારાં નેણામેં રાખું, મા૦ ટેક.
થા ઉપર મારા રાજ સાંવરીયા, પ્રાણ વારી વારી નાખું; મારાં૦ ૧
લોક કુટુંમરી લાજ તજીને, ચરણ કમલ રસ ચાખું; મારાં૦ ૨
અબ અવિનાશી થારાં ચરણ ન છોડું, છોને કુટે જન લાખું; મારાં૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથજી થાંપર, વારી ફેરી નાખું જગ આખું; મારાં૦ ૪

પદ ૮૧ મું

રાજ થેનો છોજી, મારી જીવન દોરી, મારી૦ ટેક.
નટવર પ્યારા થાંને જોઈ જોઈ જીવું, જયું છબી ચંદ ચકોરી; મારી૦ ૧
હસની બોલની થારી ચલની ઉપર, વારુ લઈ મદન કરોરી; મારી૦ ૨
અબ નઈ મેલું ન્યારા જીવન મારા, રાખું મારા જીવસું જોરી; મારી૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથજી છોજી ઘણા, દુલ્લભ થેનો માને નવલ કિશોરી; મારી૦ ૪

પદ ૮૨ મું-રાગ વિભાસ

પ્રાત સમે શ્રીનર્મોત્મજકો, શ્રીકૃષ્ણ પ્રભુકો, ઉઠતહિં રસના રટિયેં નામ; પ્રા૦ ટેક.
મંગલદાયક, સબ ગુન નાયક, કરુના સિંધુ આનંદ સુખ ધામ. પ્રાત૦ ૧
મીન કુરમ વારાહ વામન યેહ, નરહરિ ભૃગુપતિ યેહિ હે રામ;
યેહિ શ્રીકૃષ્ણ બુધ મન રંજન, ધરીહેં કલકિ રૂપ ઘનશ્યામ. પ્રાત૦ ૨

દિવ્ય વિહાર દિવ્ય રસ રાશિ, સર્વ સિદ્ધિમય જન વિશ્રામ,
દિવ્ય ભોગ જુત દિવ્ય મૂરતિ, જો જન ભજત હોત નિષ્કામ. પ્રાત૦ ૩
કરુના આઈ કમલ દગ બરસત, સુધારસ જનપર આઠોં જામ;
સબ સાધન સુકિત સબકો ફલ, પ્રેમાનંદકે ઇષ્ટ ઉર દામ. પ્રાત૦ ૪

પદ ૮૩ મું

પ્રાતસમે ઉઠી પરમ પ્રિતસોં, ધર્મતનયકોં ધરિયે ધ્યાન; પ્રાત૦ટેક.
નખ શીખ રૂપ નિહારી નાથકો, પ્રેમ પુલકી હોઇયેં ગુલતાન. પ્રાત૦ ૧
શિખા ભાલ દગ શ્રવણુ ગંડ શુભ, નાસા વદન કંઠ સુખ ખાન;
ઉર ઉત્તંગ આજાનું બાહુ છબી, ઉદર નાભિ શુભ કમલ સમાન. પ્રાત૦ ૨
સુંદર કટિ મદન મન રંજન, પીન ઉરુ અનૂપમ છબી જાન;*
જુગલ જંઘ ગુલફે સુચારુ અતિ, ચરન અંગુરી ઉદીત દશ ભાન. પ્રાત૦ ૩
ષોડશ ચિહ્ન અલંકૃત ઉત્તમ, પદ પંકજ પાવન ભગવાન;
સુરતરુ કામધેનુ ચિંતામનિ, પ્રેમાનંદકે જીવન પ્રાન. પ્રાત૦ ૪

પદ ૮૪ મું

પ્રાતસમે ઉઠી ધર્મકુંવરકી, મહાપ્રભુજીકી, માનસી પુજા કીજેં નીત; પ્રાત૦ટેક.
†જાકિ વિશદ કર્મ ગુણુ કિરતી, ગાઈ જગાઇયે કૃષ્ણુ અજીત. પ્રાત૦ ૧
મુખ મંજન સુસ્નાન કરાયકે, પટ ભુખન પેરાઇયેં પુનીત;
ચંદન પુષ્પ ધુપ દીપક બહુ, જેવાઇયે ભોજન કરી પ્રીત. પ્રાત૦ ૨
જેવત જીવન પ્રાન મહાપ્રભુ, નિરખત જન ઠાડે એકચીત;
પ્રમુદિત રચિ રચિ ગ્રાસ ભરત હરિ, માંગી લેત જનપેં રસ રીત. પ્રાત૦ ૩
મુખ પ્રક્ષાલન કર ઉઠે તબ, દીજે બીરી પાન લલીત;
પ્રેમાનંદ પધરાય સેજસુખ, કીજે આરતિ ગાયકે ગીત. પ્રાત૦ ૪

પદ ૮૫ મું

પ્રાતસમે શ્રીહરિ મુખ નિરખન, દ્વારજનકી ભઈ હે ભીર. પ્રાત૦ ટેક.
શિવ બ્રહ્મા સનકાદિક નારદ, સારદ શેષ વ્યાસમુનિ કીર. પ્રાત૦ ૧

---

* જાનુ. † "તાકે"વાળુ પદ વધારે અર્થસૂચક જણાય છે.

ઓર અનેક સાધુ સુર મુનિજન, પાવન જસ ગાવત હે અજીર;
જાગિયે અખિલ લોક સુરપૂજીત, દીજે દરસ ધરમસુત ધીર. પ્રાત૦ ૨
શ્રુતિ બિરોધી માઈક મત ખંડન, પ્રગટ ભયે દ્વિજકુલ બલવીર;
નાશ કરન કામાદિક રીપુકો, નેહ બઢાવન સુહ્રદ શરીર. પ્રાત૦ ૩
સુનિ ગિરા સર્દન સુરમુનિકી, ઉઠે ધર્મકુલતિલક રુચીર;
દીનો દરસ દાન દીનનકું, પ્રેમાનંદ મીટી ભવ પીર. પ્રાત૦ ૪

પદ ૮૬ મું-રાગ વિભાસ

રુકિમણીરમણ શ્રી જાગો જદુનાથ, રુકિમણી૦ ટેક.
કેશવ કૃષ્ણ કમલ દલ લોચન, ભવ મોચન સંતન સુખપાથ; રુકિમ૦ ૧
ઠાડે આયે દેવ મુનિ દ્વારે, કરત પ્રણામ નમાયકે માથ; રુકિમ૦ ૨
શિર ધરી મુકુટ પીતાંબર પહેરો, શંખ ચક્ર લીજે પ્રભુ હાથ; રુકિમ૦ ૩
દીજે દરસ દાન દીનનકું, પ્રેમાનંદકે પ્રભુ જનમ સંગાથ; રુકિમ૦ ૪

પદ ૮૭ મું

જાગો જદુનંદન જીવન પ્રાન; જાગો૦ ટેક.
શશિકલા ક્ષીણ લીન ભઈ રજની, ફૂલે કંજ પ્રગટ ભયો ભાણ; જાગો૦ ૧
પેહેરો પટ ભુષણ વસન અમૂલિક, નવરસ નાગર સ્યામ સુજાન; જાગો૦ ૨
મુખ મંજન કીજે મનમોહન, દીજે દરસ દીનકું દાન; જાગો૦ ૩
પ્રેમાનંદ નિરખી મુખ પંકજ, કીને સુખ સંપત કુરબાન; જાગો૦ ૪

પદ ૮૮ મું-રાગ વિભાસ ચોતાલ

મોહન સાંવરે ખોલો નેન, મોહ૦ ટેક.
રજની બીત ગઈ, ચીરીયાં સચેત ભઈ, મધુરે હુંકસે ગઉ ધેન. મોહ૦ ૧
અરુન ઉદય જાની, કુમોદિની સકુચાનિ, શિથિલ ભયો અગ મેન;
પ્રેમાનંદ કહે સ્યામ, ભયો પ્રાત પુરનકામ, દીજીયેં દરસ સુખદેન. મોહ૦

પદ ૮૯ મું

કેશવ જાગીયે હરો પીર, કેશ૦ ટે.
દરસકો દાન દીજે, જનમ સુફલ કીજે, રહોજું નયન બીચે ધીર. કેશ૦
જશોદા જીવન પ્રાન વ્રજજન કંજ ભાન, ધરત ધ્યાન મુનિકીર;
પ્રેમાનંદ વિશ્રામ, પ્રીતમ પુરનકામ, દીન કે દયાલ બલબીર. કેશ૦

પદ ૯૦ મું

જય જગજીવન શ્રી ઘનશ્યામ, જય૦ટેક.
ઉઠો ઉઠો ગોવિંદ, ઉઠો ગરુડધ્વજ, શ્રીપતિ ઉઠો મંગલ ધામ, જય૦ ૧
માયામોહતિમિર હરો, સ્વામિ અભય કરો, શરણાગતકે વિશ્રામ;
ધર્મકુલમંડન, કલિમતખંડન, પ્રેમાનંદ કીયા પુરનકામ. જય૦ ૨

પદ ૯૧ મું

શ્રી સ્વામિનાથ જાગો મહારાજ, શ્રી સ્વા૦ ટેક.
સુરનરમુનિગન, ઠાડે દ્વારે અનેક જન, ભઈ હે ભીર દરસ કાજ. શ્રી સ્વા૦ ૧
મંગલ વિસ્તાર કરો, હરિ વિવિધ તાપ હરો, દિજે દરસ ગરીબ નીવાજ;
કૃપાકે જહાજ, પ્રભુ પ્રેમાનંદકે કાજ, પ્રગટ ભયે હરિ આજ. શ્રી સ્વા૦ ૨

પદ ૯૨ મું—રાગ ભૈરવ

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ, સ્વામિનારાયણ ભજરે;
કર રે મન ચરણ વાસ, જક્ત આશ તજરે; સ્વામિ૦ ટેક.
નારદ સનકાદિ સિદ્ધ, ભજત જાહી અજરે;
સારદ શેષાદી નિગમ, ગાવત ઊઠી ફજરે. સ્વામિ૦ ૧
પુરુષોત્તમ પ્રગટ આજ, નટવર તનુ સજરે;
કાળ જાળ નાશ હોત, ધરત ચરણ ધ્વજરે. સ્વામિ૦ ૨
અજામેલ ગનકાદિક, તાર્યો જીન ગજરે;
અનંત આજ મુક્ત હોત, દેખત ભરી નજરે. સ્વામિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ સરવસ ફળ, સહજાનંદ જજરે;
સરવોપરી જાત છતી, ત્રંબ ઠોર બજરે. સ્વામિ૦ ૪

પદ ૯૩ મું

હમતો એક સહજાનંદ સહજાનંદ ગાવે,
હમારે મન સ્વામિનારાયણ દુસરા ન ભાવે; હમ૦ ટેક.
તપ તિરથ સાધનમેં સ્વપને નહિં જાવે,
જૈસે કોઉ ઘૃત છાંડ છાછકો ન ખાવે. હમ૦ ૧

આંખડલિ રુપાળી વાલા મુને કામણિયાં કં . . ..
મધુર મધુર હસવુ તો પ્રાણને હરે છે રે; આ૦ ૩
મંદિર પધારો મારે શ્યામ પટ ધારીરે,
તન મન ધન લેઇને પ્રેમસખી વારીરે; આ૦ ૪

પદ ૧૦૫ મું

વાલા તમ સાથે મારી પ્રીતડી બંધાણીરે,
જનમ સંગાથી મારા સનેહી તમને જાણીરે; વાલા૦ ૧
લોકડિયાંની લાજ મેલી કુટુંબથી તોડીરે,
સામલિયા સનેહી વાલા મેં તો તમ સાથે જોડીરે; વાલા૦ ૨
ઘરડાનો ધંધો મુને કાંઈ નવ સુઝેરે,
લાગેરે નેહનાં બાણ હવે કેમ રુઝેરે; વાલા૦ ૩
પ્રેમસખી કે છે નિરખી નયણાં ઠરે છે રે,
વાલા તમ સાથે મારું મનડું ફરે છે રે; વાલા૦ ૪

પદ ૧૦૬ મું

સખીરે સામલિયે વાલે મુને મોહની લગાડીરે,
વાલાજીને જોવાને જાઇશ હું તો દાડીરે; સખિ૦ ૧
ચિતડાં ચોર્યાં છે મારા છેલ વર છબીલેરે,
હવે હું તો રહી ન શકું જાઇશ નંદને ફળીયેરે; સખિ૦ ૨
ઘોડલાં ખેલવશે વાલો સાંભળ સૈયર મારીરે,
તારે હું તો જાઇને બેસીશ સામી બારીરે; સખિ૦ ૩
મુજ સામુ જોશે હેતે વાલો ઉભા રહીનેરે,
સામલિયો બોલાવશે મુજને પ્રેમસખી કહીનેરે; સખિ૦ ૪

પદ ૧૦૭ મું

અધર અમૃત પાજો રસિયા બોલાવીરે,
પાતલિયા પાવન કરજો મંદિર મારું આવીરે, વિસ૦ ૩
પ્રેમસખી મોઈ છે વાલા રાજીને નેણેરે,
બીજું નવ માગું વાલા બોલાવજ્યો મીઠે વેણેરે; વિસ૦ ૪

પદ ૧૦૮ મું–રાગ ભૈરવ. ધ્રુપદ. ચૌતાલ

ચંદન ચરચિત નિલ કલેવર સુંદર, કટી તટ કસ્યો પટ પીત; ચં૦ ટેક.
ચંચલ લોચન ભવદુઃખ મોચન, રોચન એ મનમોહન મીત; ચં૦ ૧
ચિતવની ચિતવત દેખી સુખ ઉપજત,
હસત હસત મન ચોરત બરજ્યોરી પ્રીત;
પ્રેમાનંદ પ્રીતમ પ્યારેકી છબી પર, તન મન બલી જાઉં નીતનીત; ચં૦ ૨

પદ ૧૦૯ મું

લોચન લાલ તાપર મોહે સોહત માનું મદન સન્નહુકી કપોરી; લો૦ ટેક.
ઝલકત કુંડલ કપોલન પર ઝાઈ,* મકર આયે મીલન માનું દોરી; લો૦ ૧
બદન કમલ બીચ દશનમનિ દમકન,
બિજુલીકે બીચમાનું બીનોકતી સાગદ ભઈ ભોરી;
અધર બિંબનપર શુક તાકી રહ્યો આયે, પ્રેમાનંદ ચિત વેન્યું
ચંદચકોરી; લો૦ ૨

પદ ૧૧૦ મું

પ્રિતમ પ્યારે આયે હો પ્રાત, લાલ દેખીકે હસત અતિ સખી વૃંદ; પ્રીતમ૦ટેક.
નિલ બરન તન લિલાંબર ઓઢી આયે, પીતાંબર કહાં ભુલે નંદનંદ; પ્રીતમ૦ ૧
રાતી નખરેખા દેખી ઉરપરહે બીસેખી,
અધરની અંજન આયે હો જ્યું લાલ ગતિ મંદમંદ;
હસતહે સખી સમાજ, દેખી ગતિ વ્રજરાજ,
છબીપર બલિહારી પ્રેમાનંદ; પ્રીતમ૦ ૨

પદ ૧૧૧ મું

રાજીવ લોચન મોચન તાપ ત્રિવિધ સ્યામ, ગરુડગામી ગોવિંદ ચક્રધરન; રાજી૦ટેક.
આનંદકારી ભવહારી દીનબંધુ ગીરધારી, મધુસુદન માધવ મેઘવરન: રાજી૦ ૧

---

* "ઝ્યાંઇ" એવો પાઠાન્તર છે. તે અધર ઉપર અંજન ચોંટ્યું તે.

રમારમન શ્યામ પુરુષોત્તમ સુખધામ,
દીનાનાથ દીનબંધુ અશરનશરન;
જન મન રંજન, ભવ દુઃખ ભંજન, પ્રેમાનંદકો નાથ અશુભ હરન; રાજી૦ ૨

પદ ૧૧૨ મું–રાગ ખટ

ભજ મન નરનારાયણ સ્વામી, પરમ દયાલ પ્રગટ બહુનામી; ભજ૦ટેક.
સબકે કારન સબસેં ન્યારે, દીન દયાલ દિવ્ય તનુ ધારે; ભજ૦ ૧
નિગમ અરુ આગમ નેતિ કહીગાવે, શેષ સહસ્ર મુખપાર ન પાવે; ભજ૦ ૨
સિદ્ધ સુરેશ કહત અનુમાને, સબહિ પ્રકાર કોઉ નહીં જાને, ભજ૦ ૩
જુગજુગ પ્રગટે દેવમુનીરાજા, પ્રેમાનંદ આધારન કાજા; ભજ૦ ૪

પદ ૧૧૩ મું

નરનારાયણ જન સુખદાઈ, પ્રાત સમે સુમિરો હો મન ભાઈ; નર૦ ટેક.
ચઉ જુગ તનુ ધરી મિચરત દોઈ, તાકે ચારત્ર સુનાવહું તાઈ; નર૦ ૧
પ્રથમ કૃપાલ મીન તનુ ધાર્યો, નિગમહું લાયે સ્વજશ વિસ્તાર્યો; નર૦ ૨
દુતિયે કમઠ ધર્યો વિપુલ શરીરા, ધારેઉ ધરણી સુજસ નરવીરા; નર૦ ૩
શૂકર રૂપ ધર્યો મન ભાયો, પ્રેમાનંદ પુનિત જશ ગાયો; નર૦ ૪

પદ ૧૧૪ મું

નરનારાયણ અકલ અજીતા, મંગલ રૂપ ભજોઉ મન મીતા; નર૦ ટેક.
માર્યો અસુર સિંઘવપુ ધારી, જન પ્રહ્લાદ ભક્ત હિતકારી; નર૦ ૧
બટુક વિપ્ર બને વામન રૂપા, બલી છલી ભયેઉ રસાતલ ભૂપા; નર૦ ૨
ભ્રગુપતિ રૂપ હરિ જબ લીને, ક્ષત્રિય વીર રહિત ભુવ કીને; નર૦ ૩
રઘુપતિ ભયેઉ દશાનન અંતા, પ્રેમાનંદ આધારન જંતા; નર૦ ૪

પદ ૧૧૫ મું

ભજમન પ્રાત ઉઠી નરવીરા, આનંદ કરન હરન ભવપીરા; ભજ૦ટેક.
કૃષ્ણ સ્વરૂપ ધર્યો સુખ ખાનિ, ગાવત જશ કવિ કોવિદ ગ્યાની; ભજ૦ ૧
પ્રગટેઊ બુધ મુનીન મનમાના, કલિ મલરૂપ ખંડેઊ મત નાના; ભજ૦ ૨
કલકી સ્વરૂપ કલિકે અંતા, દુષ્ટ સંહારી તારીહે સંતા; ભજ૦ ૩
અગનિત નામ રૂપ ગુન ધામી, પ્રેમાનંદ એ નારાયણ સ્વામી; ભજ૦ ૪

પદ ૧૧૬ મું–રાગ ખટ.

આવોજી આવોજી અલબેલા મારી આંખડલિમાં,
જતન કરીને તમને રાખુંરે.
સુંદર મુખના મરકલડાપર પ્રાણ વારી વારી નાખુંરે. આવોજી૦ ૧
જીવન તમને જોવા સારૂં તો, વિશ્વ આવ્યું* છે આખુંરે;
શુક સનકાદિક નારદ સરખા, મુનિવર મલિયા છે લાખુંરે. આવોજી૦ ૨
આરે સમે શોભોછો મારા વાલા, શી ઉપમા કહી દાખુંરે;
પ્રેમાનંદ કહે રાખી નેણામાં, ચરણ કમલ રસ ચાખુંરે. આવોજી૦ ૩

પદ ૧૧૭ મું

વાલા છોજી વાલા મને પ્રાણથી પ્યારા, આંખડલિના તારા અલબેલારે;
તન મન ધન મારૂં વારુ તમ ઉપર, શ્યામસુંદર રંગછેલારે. વાલા૦ ૧
આવો આવો ઓરા આજ રાખું મારા ઉરપર, પ્રાણજીવન રંગરેલારે;
આજ રહો મારે મંદિર મોહન, કાલ પધારજ્યો વેલારે. વાલા૦ ૨
તમ જેવા જીવન ક્યાંથી કેને મારણે, અલબેલાજી અકેલારે;
પ્રેમાનંદના નાથ છોજી અતિ દુર્લભ, કૃપા કરીને રહો ભેલારે. વાલા૦ ૩

પદ ૧૧૮ મું

કહોજી કહોજી ક્યાં જાગ્યા જગજીવન તમે, આંખડલિ ઉજાગરે રાતીરે;
નિદ્રાલુડાં નેણાંમાંહિ શોભે અતિ સુંદર, રેખલડિ મદન રસ માતીરે. કહોજી૦ ૧
વદન ઉપર શ્રમ જલનારે મોતી, મુખ કાજલની રેખા ઓલખાતીરે;
તેઆને લઘેઆ અતિ બલમારે ભીઆ, હારતો ખુંતા છે બહુ છાતીરે. કહોજી૦ ૨
કેઇરે ધુતારીનારે ધુત્યા અલબેલા, આજ શિથિલ થયાછો તેનાતીરે;†
પ્રેમાનંદના નાથ જોઈ જોઈ તમને, આંખડલિ ત્રપત નથી થાતીરે. કહોજી૦ ૩

પદ ૧૧૯ મું

જાઓજી જાઓજી શીદ ખોટા સમ ખાઓ, હમે જાણી જીવન ચતુરાઇરે;
અર્થીરે હોય તે તો ઓટું રે બોલે, દોષ ન જુવે કાંઇરે. જા૦ ૧

* "મલ્યુ છે" એવો પાઠાન્તર છે. † "તેનાથીરે" પણ પાઠ છે, પણ પ્રાસ જોતા આ પાઠ રાખ્યો છે.

તન મન નેણાં વેણાં* કેમ રહે છાના વાલા, તરત આવે ઓલખાઈરે;
અધર અંજન પીક લીક લાલ સોહે ગાલ, ઉંડી નખ રેખા ઉરમાંઈરે. જા૦ ૨
પીતાંબરસાટે તેલીલાંબર કેનું લાવ્યા લાલ, વેલણ રયાછો હરિ સાઈરે;
પ્રેમાનંદના નાથ જોઈ વ્રજનારી, હસે કર તાલી બજાઈરે. જા૦ ૩

પદ ૧૨૦ મું-રાગ ખટ

ભોરહિ મેરે આંગનવા, આયકે કૌવા શબ્દ સુનાવેરે;
હોત સગુન† શુભ મન ભાવત, માનું આજ પિયા ઘર આવેરે. ભોર૦ ૧
હોત ઉમંગવા તન મન મોરે, આનંદ ઉર ન સમાવેરે;
ફરકત અંગ કેસુ કસ તરકત, હરખત જીયા હુલસાવેરે. ભોર૦ ૨
દેહુ બધાઈ અતિ મન ભાઈ, શ્યામકી સુધ જો લાવેરે;
રતન જડિત કંચનકો કંગના, મોતીન હાર પેરાવેરે. ભોર૦ ૩
હોત અંદેસવા અબહી આય હરિ, હસી મોયે કંઠ લગાવેરે;
શ્રીઘનશ્યામ માધુરી મૂરત, પ્રેમાનંદ મન ભાવેરે. ભોર૦ ૪

પદ ૧૨૧ મું

આજ સખી મોયે સગુન હોત હે, વામ નેન ભુજ ફરકેરે;
આગમ હોત પિયા આવનકો, કુચ રુ કસન બંધ તરકેરે. આજ૦ ૧
હોત ઉમંગવા અંગોઅંગવા, જીયરા હિયરા હરખેરે;
અતિ આતુર ચાતુર દગ ખંજન, પ્રેમ નીર દોઉ બરખેરે. આજ૦ ૨
પલકનસું મગ ઝારી‡ હારી, સરસ સુમન પાથરકેરે;
યેહી મારગ મોરે શ્યામ પધારે, ચરન હંસ ગતિ ધરકેરે. આજ૦ ૩
ગજ મોતિનસું કરું બધાઈ, પરસુ પૈયા પરકેરે;
પ્રેમાનંદ કહે આયે નાથ ઘર, ભેટું છતિયાં ભરકેરે. આજ૦ ૪

પદ ૧૨૨ મું

મોરે મંદિર આજ બધાઈ, ગાવો મંગલ માઈરે;
બાજે બાજા બહુત ભાંતકે, ઢોલ નોબત સરનાઈરે. મોરે૦ ૧

---

* "તન મન નેણાં તેના" પાઠાન્તર છે. † શુકન. ‡ માર્ગ સાફ કરી.

મોતીન ચોક પુરાવો ગાવો, સબ સોહાગની આઇરે;
કરો મનોરથ મનકો પૂરો, નિરખો શ્યામ સુખદાઇરે. મોરે૦ ૨
શ્રીઘનશ્યામ મનોહર સુંદર, શોભા કહી ન જાઇરે;
કોટી રતિપતિ વારું રોમપર, ઉપમા બઢતર નાઇરે. મોરે૦ ૩
અવિલોકી અંતરમેં રાખો, સુંદર વર સુરરાઇરે;
પ્રેમાનંદ ભયો કૃતારથ, પ્રગટ હરિ ગુન ગાઇરે. મોરે૦ ૪

પદ ૧૨૩ મું

નિરખે અઘમોચન મનરોચન, લોચન ભર ગીરધારીરે,
ભેટી અંક ભરી તન મન ધન, જોબન નોછાવર વારીરે. નિર૦ ૧
શ્રીઘનશ્યામ કામ દર્પ ગંજન, મન મંજન મોરારીરે;
નેહસું બોલાયી કંઠ લગાયી, હાવ ભાવ કર ભારીરે. નિર૦ ૨
સૌમ્ય શીલ ઔદાર્ય ગુણાકર, હરિકૃષ્ણ સુખકારીરે;
મુસકની મંદ ચપલ ચીતવનીમેં, મોયે મગન કર ડારીરે. નિર૦ ૩
મગન ભઇ આનંદ સિંધુમેં, અવિલોકી અવતારીરે;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ બદનપર, મદન કોટી બલિહારીરે. નિર૦ ૪

પદ ૧૨૪ મું-રાગ રામકલિ પ્રભાતિ

વેલેરી ઉઠીને વાલાજીનું વદન નિહારું,
જોઇને કમલમુખ દુઃખ દૂર વિસારુંરે; વેલે૦ ટેક.
બદન વાલાજીનું અતિ સુખકારી,
નિરખી નિરખી જાઉં હું તો સરવસ વારીરે; વેલે૦ ૧
સુખડું જોયા વિના પાણિયે ન પીવું,
પ્રાણજીવનને હું તો જોઇ જોઇ જીવુંરે; વેલે૦ ૨
પ્રાણજીવન જોવા મેં તો જનમ ધર્યો છે,
જુઠોરે સંસારીયો સર્વે ત્યાગ કર્યો છે રે; વેલે૦ ૩
પ્રેમાનંદના સ્વામીને કાજે મેલ્યાં છે,
સંસારિયાં સહુ બળતામે દાઝેરે; વેલે૦ ૪

પદ ૧૨૫ મું

વાલાજી જોવાને હું તો વેલી ઝબકીને જાગી,
આવીને ઉભી છુ બાઈ હુ તો ખડકીએ લાગીરે; વાલા૦ ટેક.
ખડકીએ ઉભી ઉભી હરિના ગુણડાંરે ગાવુ,
નીરખી જીવન તનડાના તાપ સમાવુંરે; વાલા૦ ૧
વાલોજી દીસે છે બાઈ શોભાનારે ધામ,
મોહનજીને મલવાને મને વ્યાપ્યો છે રે કામરે; વાલા૦ ૨
વાલાજીને જોઇને લોભાણી મતિ મારી,
મનડુ કરે છે મલવા હું રાખુ વારી વારીરે, વાલા૦ ૩
પ્રેમાનંદના સ્વામિને જોઈ,
મગન થઈ છુ બાઈ હુ તો અગોઅંગ મોઈરે, વાલા૦ ૪

પદ ૧૨૬ મું

સામલિયો સનેહિ બાઈ મને પ્રાણથી પ્યારા,
ઘડિયે ન મેલુ વાલાજીને નયણથી ન્યારારે; સામ૦ ટેક.
તન મન ધન મારુ વાલાજીને કાજે,
હવે નથી બીતી દુરિજન લોકડાની લાજેરે; સામ૦ ૧
વાલાજી સગાથે બાઈ મારું ચિતડુ બધાણું,
હવે આ સસારિયાને તૃણ જેવો જાણુંરે; સામ૦ ૨
મેલ્યોરે સસારિયો મેં તો હરિવર માટે,
વાલોજી વરીછુ બાઈ મારા શીરને સાટેરે; સામ૦ ૩
સલેરે મલ્યા બાઈ મને હરિ વર આવી,
પ્રેમાનંદના વાલાની હું તો કાવિરે, સામ૦ ૪

પદ ૧૨૭ મું

આજ અવળેલો બાઈ મારે મંદિર પધાર્યા,
વાલેજીયે બાઈ મારા કારજ સાર્યારે; આ૦ ટેક.
થોડું થોડું હસતા બોલતા મીઠી વાણી,
ગુણવંત આવ્યા ગોપિયુંના ચિતડાને તાણીરે; આ૦ ૧

આવીરે આંગણિયે ઉભા વાલો આલસડુંગે મોડે,
વાલપ વધારી વાનો મુજ સાથે પ્રીત જોડેરે; આ૦ ૨
પ્રીતડી કરીને વાગે અધર રસ પીધો,
જનમ સફલ બાઈ મારો હરિવરે કીધોરે, આ૦ ૩
હરિવર મલીયા આનંદ ઓઘ વલીયા,
પ્રેમાનદનોરે સ્વામિ આજ અઢલક ઢલિયારે; આ૦ ૪

પદ ૧૨૮ મું–રાગ રામકલિ પ્રભાતિ

જાગો જ્યુ પ્યારે કેશવ દાતન કીજે, જાગો૦ ટેક.
મિસરીમાઈ મિલાયકે સુંદર, ગોવિંદ ગોરસ પીજે, જાગો૦ ૧
મહિ માખન પકવાન મીઠાઈ, કછુ એક સંગહિ લીજે, જાગો૦ ૨
છુટી ધેન ગઈ સબ બનમેં, નંદ જ્યુ ઠાડે ખીજે, જાગો૦ ૩
થારીનમેં કછુ જુઠ રહિ સો, પ્રેમાનંદકુ દીજે; જાગો૦ ૪

પદ ૧૨૯ મું

તરસતહેં મોરે નેંન દરસ હીત, તર૦ ટેક.
જાગો કમલનેંન કમલાવર ભોર ભયો ગઈ રેન; દરસ૦ ૧
સુખપંકજ દેખે બીના મોહે પરત નહિં પલ ચેન; દરસ૦ ૨
દરસન દેહો દયાનિધિ માધો શ્યામસુંદર સુખદેન; દરસ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે વદનકમલપર વારુ કોટિક મેન; દરસ૦ ૪

પદ ૧૩૦ મું

પ્રાન મોરે ઉઠવો કયું ન કરો, પ્રાન૦ ટેક.
ઠાડે આયે દરસહિત દ્વારે, સજ્જન વૃંદ સવરો; પ્રાન૦ ૧
અવલોકો ઉઠકે અવિનાશી, તન મન તાપ હરો; પ્રાન૦ ૨
દેહો દરસ દાન દીનનકોં, મીટે સકલ ઝગરો; પ્રાન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે કર જોરી, વિનતિ ચીત ધરો; પ્રાન૦ ૪

પદ ૧૩૧ મું

આયો દોય ધરી પ્રભાકર, આ૦ ટેક.
ત્યાગો સુમન સેજ સુરપૂજીત જાગો નાથ હરિ; પ્રભા૦ ૧

અમલોં સોઈ રહે સુખસિંધિ આવત ન લાજ જરી; પ્રભા૦ ૨
જોસો પલક પ્રાનસો પ્યારે દેખો દષ્ટ ભરી; પ્રભા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે નિરખી નૈનમેં રાખું જતન કરી; પ્રભા૦ ૪

પદ ૧૩૨ મું–રાગ રામકલિ પ્રભાતિ

જાગો જગજીવન વાલા સુંદર સ્યામ, જાગો૦ ટેક.
વદન જોવાને વ્રજનાર ક્યારની, આવી છે મેલીને ઘર કામ; જાગો૦ ૧
રમવા સખી સર્વે સાદ કરે છે, કૃષ્ણ કૃષ્ણ દઈ નામ; જાગો૦ ૨
બંદીજન દ્વારે ગાવે છે, ગોવિંદ તારા ગુણગ્રામ; જાગો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કરે પ્રાણ નોછાવર, ઉઠો મારા આતમરામ; જાગો૦ ૪

પદ ૧૩૩ મું

ઊઠો અલબેલા વાલા વાણલારે વાયા; ઊઠો૦ ટેક.
દુઃખમોચન તારું દરશન કરવા, દાસ મલીને સઉ આયા; ઊઠો૦ ૧
સુખમંજન કરવા જમુના જલ, કનક કલશ ભરી લાયા; ઊઠો૦ ૨
દધિ સાકર માખણ મેવા, બઉ ભોજન તરત બનાયા; ઊઠો૦ ૩
પ્રેમાનંદ નાથ આરોગો, ભોજનીયા મનભાયા; ઊઠો૦ ૪

પદ ૧૩૪ મું

નંદના નંદન જાગો આનંદ કંદ; નંદ૦ ટેક.
રવિરથજોત ગગનમાં ઝલકી, મલિન મયુખ અતિ ચંદ; નંદ૦ ૧
વિકસ્યાં કમલ કમોદિની સકુચી, મધુકર મોયા મકરંદ; નંદ૦ ૨
ગોપી ગોરસ મથવા લાગી, જાગો ભવમોચનફંદ; નંદ૦ ૩
કરત સોર ખગ ગોધન હુંકત, બલિહારી પ્રેમાનંદ; નંદ૦ ૪

પદ ૧૩૫ મું

આવડી શી ઉંઘ તમને ઊઠો મારા નાથ; આ૦ ટેક.
પેરો પટ ભુખણ મણિમય કુંડલ, મોર મુગટ ધરો માથ; આ૦ ૧
ઉર વનમાલ પીતાંબર પેરો, મોરલી મધુરી લ્યો હાથ; આ૦ ૨
તમ સારુ આવીને ઉભા, સરવે સખાનો સાથ; આ૦ ૩
પ્રેમાનંદ નિરખી સુખ પાવે, ગાવે ગોવિંદ ગુણગાથ; આ૦ ૪

પદ ૧૩૬ મું-રાગ રામકલિ પ્રભાતિ

મારું મન મોહ્યુંરે મા મોરલીને નાદે; મારુ૦ ટેક.
ગમતું નથી ગોવિંદ વિના મુજને, મનડું વિંધાણું મીઠે સાદે; મારું૦ ૧
સાંભળતાં સંતોષ ન થાયે, જીવન જોવાને જાવા દે; મારું૦ ૨
જાઇશ જોવા હું તો નૈ રઉં અટકી, લોક લાજ મરજાદે; મારુ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, થઈ ચાવી જગ બાદે; મારું૦ ૪

પદ ૧૩૭ મું

મારે મન વસિયોરે માંખણચોર; મારે૦ ટેક.
સુખસાગર વાલો રૂપ ઊજાગર, નાગર નંદકિશોર; મારે૦ ૧
મોરલીધર મારગમાં મલિયો, ચરચીને ચંદન ખોર; મારે૦ ૨
સામું જોઇને મારું ચિત્તહરી લીધું, કીધું કહાને જાદુ જોર; મારે૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મોહન લગાડી, ચપલ નેણની કોર; મારે૦ ૪

પદ ૧૩૮ મું

જુવો આજ શોભે વાલો છોગાવાલો છેલ; જુવો૦ ટેક.
જરકસિ પાઘ જડાવના બાજુ, કેસર તિલક કરેલ; જુવો૦ ૧
કેસર ભીનો વાલો છેલ છબીલો, અલવ ભર્યો છે અલમેલ; જુવો૦ ૨
ઉર બનમાલ ચાલ જોઈ મોહી, પીત પટ કમર કસેલ; જુવો૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથનાં લટકાં, આવી મારા ઉરમાં ખુંતેલ; જુવો૦ ૪

પદ ૧૩૯ મું

નંદજીનો લાલો વાલો હૈડાનો હાર; નંદ૦ ટેક.
પ્રાણથકી વાલો મને મોહન, એ ઉપર મારે પ્યાર; નંદ૦ ૧
એરે વિના જે જે સુખ જગમાં, તે તો જેવા સોમલ ખાર; નંદ૦ ૨
જીવન ધન જસોદાનો જાયો, લોચનિયાનો શણગાર; નંદ૦ ૩
પ્રેમાનંદ • કહે તન મન વારું, વારણે વારમવાર; નંદ૦ ૪

પદ ૧૪૦ મું-રાગ રામકલિ પ્રભાતિ

નેક ચિતવું યેહી ઓર પ્યારે; નેક૦ ટેક.
તિહરિ બદન કમલ નિરખતે, મીટત અશુભ અઘ ઘોર; પ્યારે૦ ૧

તુમ હો મંગલ રૂપ મનોહર, હરત અમંગલ મોર, પ્યારે૦ ૨
પ્રેમાનંદકે નાથ ધર્મસુત, મ્હોજુ દ્રગન ચીત ચોર, પ્યારે૦ ૩

પદ ૧૪૧ મું

મોરહિ ભેટ ભઇરી માઇ, મોર૦ ટેક
રૂપ મનોહર નિરખી સાંવરે, તનકી તપત ગઇરી; માઇ૦ ૧
નિરખી છબી ઘનસ્યામ છબીની, ઉપજત પ્રીત નઇરી, માઇ૦ ૨
પ્રેમાનંદકો નાથ ભક્તિસુત, રહો મોરે દ્રગન મઇરી, માઇ૦ ૩

પદ ૧૪૧ મું* (અ)

યહ ઘનસ્યામ અનુપમ માઇ, માઇ૦ ટેક
સુરમુનિ વ્યાસ શેષ શુક નારદ, ગાવતહે એહી રૂપ, માઇ૦ ૧
વંદિત ચરણ રાધા રમાનીત, ભક્તિ ધર્મસુત ભૂપ, માઇ૦ ૨
પ્રેમાનંદ યેહી રૂપ મગનનીત, ત્રીભુવન કીયો તમકૂપ; માઇ૦ ૩

પદ ૧૪૨ મું-રાગ દેવગંધાર પ્રભાતિ

બદનકમલપર વારીરી હું તો, બદ૦ ટેક
સુંદર સ્યામ બદન છબી ઉપર, મદન કોટી બલહારીરી, હું તો૦ ૧
ભાલ વિશાલ કમલ પનાયત, લોચનકી છબ ન્યારીરી, હું તો૦ ૨
પ્રેમાનંદ નોછાવરી મુખપર, ધર્મ અર્થ ફલ ચ્યારીરી, હું તો૦ ૩

પદ ૧૪૩ મું

બદનચંદ્ર છબી દેખરી સજની, બદ૦ ટેક
બદન પ્રભા બીચ દશનનિ દમકત,
બીજુરી બિજ વિશેખરી, સજની બદ૦ ૧
તરુન કિશોર મનોહર મોહન, ઉદિત અધર કણુ રેખરી,
પ્રેમાનંદ કહે નિરખી નયન ભરી, જનમ સુફલ કર લે
ખરી, સજની બદ૦ ૨

---

* (આ પ૦ વડતાલ તેમજ ગઢડાની પ્રતોમા નથી પરંતુ મંદિરોમાથી સાંભળવામા આવેલું, તેથી અત્રે આપવામા આવ્યું છે આ ચોસરનું ચોથુ પદ પણ એકવાર સાંભળેલું, પણ પાછું મળી શક્યું નથી)

પદ ૧૪૪ મું

અંખિયનકી લગી ચટકી સજની; અંખિ૦ ટેક.
ભુલી કામ કાજ તન મન સુધ, અવિલોકત રહી
અટકી; સજની અંખિ૦ ૧
સહી અપમાન લોકકો હરિસંગ, બનબનફીરતહું ભટકી;
પ્રેમાનંદકે બસ ગઈ ઉરમેં, છબી સુંદર વર નટકી; સજની અંખિ૦ ૨

પદ ૧૪૫ મું

શ્યામ સુંદર મોયે હેરી સજની; શ્યામ૦ ટેક.
તિરછી નેંન સેનકી બરછી, મારી કરેજે મેરી; સજની શ્યામ૦ ૧
યેહિ દરદ મોયે હે નિસવાસર, કાહેકું વૈદ પચેરી;
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ મીલે તો, તુરતહી ફેર પરેરી; સજની શ્યામ૦ ૨

પદ ૧૪૬ મું રાગ–બીલાવલ

જય શ્રીનારાયણ સર્વકારણ સદા, જય શ્રીઅક્ષરપતિ અંતરજામી; જય૦ ટેક.
જય શ્રીધર્માત્મજ પ્રગટ પુરુષોત્તમ, જય શ્રીસહજાનંદ સુખદ સ્વામી; જય૦ ૧
રટત દશશતવદન નિગમ આગમ સદા, જયસિ ત્વં નમત
સુર શીશનામી; જય૦ ૨
જયસિ ત્વં ભજત મુનિ ભકત નિષ્કામ જન, જય શ્રી દાતાર
કૈવલ્ય ધામી; જય૦ ૩
કાલ માયા પુરુષ રચત બ્રહ્માંડ બહુ, પરમ પુરુષ તવ દૃષ્ટિ પામી;
હોત પાલન પ્રલય તવ ભ્રુકુટિ ભંગ કરી, જય શ્રીસર્વેશ્વર અહં નમામી; જય૦ ૪
જય શ્રીકમલાપતિ જય શ્રીનૈષ્ટીક જતી, જયસિ ત્વં ભજત પુરુષ અકામી;
જય શ્રીપરમેશ્વર તવ ચરણ શરણમે, આયો પ્રેમાનંદ ગરુડગામી; જય૦ ૫

પદ ૧૪૭ મું

જય શ્રીમહારાજ શ્રીહરિ ધર્માત્મજ, જય શ્રીકૃષ્ણ લીલા વિહારી; જય૦ ટેક
જયસિ જુગ જુગ પ્રતિ ધર્માવનાય, ધરત લીલાવપુ જય તુમારી; જય૦ ૧
જય શ્રીધૃત મીન વરાહ કમઠાકૃતિ, જય શ્રીનરસિંહ વામન મોરારી;
જય શ્રીભૃગુકુલતિલક જય શ્રીરઘુનંદન, જયસિ શ્રીકૃષ્ણ બુધ
કલકી હતારી; જય૦ ૨

બેદ બિમુખ પાખડ પંથ બઉ ખંડે જેન અધર્મી વામ,
અધર્મ સર્ગ રાખ કીયે હે નિકંદન રાવન કંસ અહંમદ કામ. સુખ૦ ૩
ધર્મબંસભુખન નિહારી મન મગન રહત મુની આઠો જામ,
પ્રેમાનંદ ધનસ્યામ નાથકે હાથ બેકાનો બીનહી દામ. સુખ૦ ૪

પદ ૧૫૩ મું

જેસો૦ ટેક.
જેસો હિ તેસો તિહારો નાથ;
અબ તુ ન છાંડો સ્યામ નીજ કરકે કીજે અભય દીજે શીર હાથ; જેસો૦ ૧
દીનબંધુ શરણાગતવત્સલ ગાવત નિગમ વિમલ યહ ગાથ;
ધર્મકુંવર ધનસ્યામ બરદ સુની પરયો દેહરી ડારીકે માથ; જેસો૦ ૨
સેવા બીના દ્રવત દીનનપર યહ પુરબકી રીત વિખ્યાત;
શબરી ગીધ રુ બિદુર સુદામા ભેટે પ્રેમે ભુજા ભરી બાથ; જેસો૦ ૩
દાતનો દાન મોયે દીજે દયાનિધિ તવ પદ ભક્તિ સંતકો સાથ;
ટારો તુમ બીન ઇતર વાસના પ્રેમાનંદકે સ્યામ સુખપાથ; જેસો૦ ૪

પદ ૧૫૪ મું–રાગ બીલાવલ

જય૦ ટેક.
જય જય કૃષ્ન દિનેશ પ્રતાપ;
ઉદય ભયો પુરબ ધરમાત્મજ પશ્ચિમ વિસ્તર્યો આઇકે આપ; જય૦ ૧
ગ્યાન વૈરાગ્ય મયુખ સુની તિક્ષન, લાગો જારન અતિ ઉગ્ર અમાપ;
કલિમલરુપ સઘન તમપાખંડ, તાહી નસાયો બઉ બીધ કાપ; જય૦ ૨
ધનત્રિયાલંપટ ભેખ મંદમતિ, હરિ બીના કરમ જપત નીત જાપ;
એસે ઉલુક અધમ મતવાદી, કીન પલાયન મતિકે પાપ; જય૦ ૩
નીજ જન સંત કમલબન ફુલે, મુનીગન મધુકર કરત અલાપ;
પ્રેમાનંદ કૃષ્નહરિકો જસ, છાયો બઉ બીધ ત્રિભુવન વ્યાપ; જય૦ ૪

પદ ૧૫૫ મું

જય જય કૃષ્ન શીરાજાધિરાજ; જય૦ ટેક.
પ્રગટ ભયે કલિમે પુરુષોત્તમ, પરમ દયાલ સો નીજ જન કાજ; જય૦ ૧
નીજ જન ભાવ સિંઘાસન બેઠે, પાવન સ્વજસ છત્ર શીર છાજ;
પ્રેમ ચંવર ઢોરત નીજ સેવક, શોભીત સુરીનરમુનીશીરતાજ; જય૦ ૨

નીજ પ્રતાપ છાયો જગમાંઈ, સત્યધરમકી બાંધી પાજ;
કામ ક્રોધ મદ લોભ ચોર સઠ, મારે બાંધી પકરીકે આજ. જયo ૩
મત અરુ પંથ કંપત કરજોરે, આયે શરન છોરી સબ લાજ;
પ્રેમાનંદ શરણાગતવત્સલ, જય જય કૃષ્ન ગરીબનિવાજ. જયo ૪

પદ ૧૫૬ મું

બેઠે સભા શ્રીરામ ઘનસ્યામ; બેઠેo ટેક.
તહાં મલ આય અખાડો મચાયો, અતિ પાવન નીજ ગોકુલ ધામ. બેઠેo ૧
શુક નારદ સનકાદિક વાલ્મીક, વ્યાસ વસિષ્ઠ ઉમાપતિ નામ;
ગરજત સુભટ અરુ ગાલ બજાવત, સુની અતિ થરથર કંપે કામ. બેઠેo ૨
બ્રહ્મ અમલ ઘુંમત મતવારે, પુની પુની ભુજા બજાવત વામ;
કરત બડાઈ પરસપર મહાબલ, સિંધુ ગાવત આઠો જામ. બેઠેo ૩
બોલે સુભટ સબ રાધાપતિ પ્યો, સુનો હો મુનિ આભુખન રામ;
તુમારે પ્રતાપ સકલ હમ જીતે, પ્રેમાનંદકે પ્રભુ દેહો ઇનામ. બેઠેo ૪

પદ ૧૫૭ મું

શ્રીકૃષ્ન દયાલ જાચું કર જોરી; શ્રીo ટેક.
કરહું અભય મોયે અધમ ઓધારન, બહોરી ન માગું આનકી પોરી. શ્રીo ૧
સુખ માગ્યો દેહો મધુસૂદન, તુમ હો દયાલ દીનદુખતોરી;
બીસરો ના મોહે નાથ નિમિષ લવ, અખંડ રહો દ્રગ નવલ કિશોરી. શ્રીo ૨
તપ પદ કમલ રસિક રસ માતે, તીનકો સંગ અહોનિશ દો-રી;
ગુન ગાવું હરખીત ગુનસાગર, કબઉ ન હોય આલસી મતિ મોરી. શ્રીo ૩
ઇતનો દાન મોહે દેહો દયાનિધિ, કરઉ સેવક નીજ ચરનનકોરી;
પ્રેમાનંદ કહે નલિનચરણપર, મધુકર હોઈ ભમીહું નીશ ભોરી. શ્રીo ૪

પદ ૧૫૮ મું-રાગ બીલાવલ

હરિ લલચાણીરે, લાલવર લેરખડો જોઇને; લાલo ટેક.
છોગાલી છેલે પાઘ બાંધી, હાંરે મારા મનને માવે લીધું છે તાણીરે; લાલo ૧
સાસુ જોઇને સામલિયે સુજને, હાંરે માવેહસીને બોલાવી મીઠી વાણીરે; લાલo ૨
પેહેલીવેહેલી વાતલિયો સાથે, હાંરે હું તો બોલતાં હોઇક શરમાણીરે; લાલo ૩
પ્રેમાનંદના નાથની મૂરતિ, હાંરે મારા અંતરમાં આવીને દેખાણીરે; લાલo ૪

પદ ૧૫૯ મું

હાંરે મન લીધુરે, માવે મારું નેણાને નજરે; મન૦ ટેક.
નજર ભરીને માવે મુજને નિરખી, હાંરે કહાને કામણીયું કાંઇક મુને કીધુરે; માવે૦ ૧
હેત કરીને વાલે હસીને બોલાવી, હરિ છેલે સુખડું અલૌકીક દીધુરે; માવે૦ ૨
મતવાલો મારગમાં મલિયો, હાંરે મારું પ્રેમે કરીને મહી પીધુરે; માવે૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી, હાંરે મારું સુફલ કારજ સરવે કીધુરે;* માવે૦ ૪

પદ ૧૬૦ મું

હરિ મન મોહ્યુરે, કહાનવર કેશરીયો જોઇને; મન૦ ટેક.
પાતલિયા સંગ પ્રીત કરીને, હાંરે મેં તો જન્મમરણ દુઃખ ધોયુંરે; કાન૦ ૧
તન મન ધારી વારી ઉર મોહન, હરિ મેં તો ચરણકમલ ચીત પ્રોયુંરે; કાન૦ ૨
નંદકુંવરને રાખી નેણામાં, હાંરે બીજું સુખ દુઃખ સરવે વગોયુંરે; કાન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે જતન કરીને, હાંરે એની મૂરતિમાં મન ઢોયુંરે; કાન૦ ૪

પદ ૧૬૧ મું

હરિ પ્રીત લાગીરે, માણીગર મોહનજી સંગાથે; પ્રીત૦ ટેક.
પ્રીત લાગી છે મારી સ્યામસુંદરથી, હરિ હવે થઈ છું પૂરણ બડભાગીરે; માણી૦ ૧
આશા તજી છે મેં તો અસત્ય જગતની, હાંરે હું તો રસિયા
સંગાથે અનુરાગીરે; માણી૦ ૨
જન્મ મરણની ભ્રમણારે ભાગી, હરિ હું તો વરી વર શ્યામ સોહાગીરે; માણી૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મલતાં, હાંરે હવે નિરભે નોબત મારે વાગીરે; માણી૦ ૪

પદ ૧૬૨ મું રાગ–બીલાવલ ધ્રુપદ ચૌતાલ

માઈરી દાહી બાંઈ દાહે નૈના કુચ જુગ ઉર હાર લાગે હે ફરફર ફરકન; માઈ૦ટેક.
સગુન સોહાવન, હોત મનભાવન,
પાવન પીયા મેરે આંગન કીનો, રોમ રોમ લાગેરી હરખન. માઈ૦ ૧
હોત આનંદચેન મીલે શ્યામ સુખદેન, લાગેરી કસનબંદ તરતર તરકન;
અબકે જો મીલે મોયે પ્રેમાનંદકો નાથ, ના દેઉં નેનાઉતે સરકન. માઈ૦ ૨

---

* "સીધુરે" એવો પાઠ ગઢડાની પ્રતમાં છે.

પદ ૧૬૩ મું

માઈરી આજ મેરે ભાગ જાગે પીયા દેખે, નેના આગે
પૂરન કામ પીયા મેરે આયે, માઈ૦ ટેક.
સુરભીદુધસું ચરન પખારુ, પલકનસું પાદુકા ઝારુ,
તન મન પ્રાન વારુ, નેહસુ બોલાય રસસું રાખુંગી રીઝાયે. માઈ૦ ૧
નેહસું વધાઈ કરું જોબનકી ભેટ ધરું, પીયાકે પાયન પરુ વિનતિ સુનાયે;
પ્રેમાનંદકે નાથ નેહકે નીભાવન, ધર્મકુંવર સુરરાયે. માઈ૦ ૨

પદ ૧૬૪ મું

માઈરી મધુરીસી સુરત દેખી મન મેરો મોહી રહ્યો,
ચીતવની પર પ્રાન બલજાઈ. માઈ૦ ટેક.
હસની બોલની ચલનીપર, વારુરી કામ કોર,
નટવર સુંદર નીરખી મગનભઈ, અખિયાં રહીરી લોભાઇ. માઈ૦ ૧
ચપલ ચતુર કહાન સ્યામ સુંન્દરતાકી ખાન, બરનત શેષ સકુચાઈ,
પ્રેમાનંદકે સ્વામી ઈશ્વર અંતરજામી, બસ ગયે ઉર મેરે આઈ. માઈ૦ ૨

પદ ૧૬૫ મું

માઈરી લાલનકી લટક દેખી મટક પરત નાહી,
ચટપટી લગ રઇ તન માઈ. માઈ૦ ૩
ીરખી છબી નંદકિશોર, તનમે પરી કામ રોર;
ીતુ માતુ જાય દોર, સકુચ રહી લોકની લાજ ઉરલાઈ.* માઈ૦ ૧
ારત મનોજ બાન બીકલ હોત મન પ્રાન, ચીત મેરો લીનો ચોરાઈ,
ેમાનંદકો નાથ એકબેર ભરી બાથ, કુવરકહાન† મીતીહે મુસકાઈ માઈ૦ ૨

પદ ૧૬૬ મું-રાગ ભૈરવી

पाहि मा पाहि मा भवसागरात् ॥ ध्रुपद०
धेहि धेहि निजरूपमतरा पाहि ॥ पाहि० ॥ १ ॥

---

* "ઉરલાઈ" પાઠ વૃત્તાલયની પ્રતમાં છે † વૃત્તાલયની પ્રતમાં પાઠ નીચે
ામાણે છે,–
"મારત મનોજ બાન બીકલ હોત મન પ્રાન, કુંવર કહાન ચીત મેરો લીનો ચોરાઈ,
પ્રેમાનંદકો નાથ એક બેર ભરી બાથ, મીઠીહે મુસકાઈ."

देहि मे पदपल्लवसुदर। धर्मात्मज धर्मधुरधर ॥
शृणु मे प्रणति परमेश्वर। कुरु मयि करुणा जगदीश्वर॥   पाहि० ॥ २॥
अशरणशरण प्रभु ते पदं। प्रणतार्तिहर सुखदं शुभदं ॥
दहति तूर्णं मे मोहमद। धियता कुरु पावन मे हृदं॥   पाहि० ॥ ३॥
नारायण त्वं मे प्राणपति। देहि मा निजचरण सरोजरतिम्॥
न खलु सुतरां ध्रुवमेव मति स्वधार्य प्रेमानदस्य प्रणतिम्॥   ॥ ४॥

પદ ૧૬૭ મું રાગ ભૈરવી પ્રભાતિ

પ્રાત થયુંરે મારા પ્રાણુ સનેહિ, જાગો જીવન જાઉં વારી; પ્રાત૦ ટેક.
દર્શન કારણુ મુનિવર મોટા, આવ્યા હરખ ભરચા ભારી; પ્રાત૦ ૧
પંચાનન સહસ્રાનન ષડમુખ, ગજવદનો વર ઉગૌરી;
શારદ નારદ વ્યાસ કીરમુની, સનકાદિક ઋષિવર ચ્યારી; પ્રાત૦ ૨
મૂષકવાહન શિખિવાહન જુત, વૃષભેશ્વર ભવભયહારી;
ગાયે નાચે કરે કુતોહલ, મૂર્ત્તિ તમારી ઉર ધારી; પ્રાત૦ ૩
વદન ઉઘાડો અરવિંદલોચન, નિરખો કૌતુક કંસારી;
પ્રેમાનંદનો નાથજી ઉઠયા, દીધા દરશન સુખકારી; પ્રાત૦ ૪

પદ ૧૬૮ મું

અલબેલો ઉઠ્યા હરિ હસતા, આવીને ઉભા ઓસરીયે; અલ૦
ફેંટો શ્વેત ઉપરણો ઓઢ્યો, કર નક્ત કલિ* ધોહરીયે; અલ-૧
શોભા સવારની સુંદર વરની, શુરે વખાણું વૈખરીયે,
પાટ ઉપર બેઠા પુરષોત્તમ, નીરખી જન નેણું ભરીયે; અલ-૨
આશિરવાદ વદે મુનિ નીરખી, અવિચલ રહો દરશન કરીયે;
ધર્મકુંવર તમ ઉપર વારે, તનમન પ્રાણુ ફરી ફરીયે; અલ-૩
ધર્માત્મજ કરો દંત ધાવન, કનક પ્યાલુ આગે ધરીયે;
પ્રેમાનંદકે સુંદર મુખડું, નિરખી અંતરમાં ઠરીયે; અલ-૪

* 'કલગી" શબ્દ સંભવે છે. કલગી "ધોહરીયે" એટલે કલગી વિચારીયે જોઇએ.

પદ ૧૬૯ મું

દીનાનાથ કરે દંત ધાવન, લઇને કોમલ કરમાઇ; દીના૦ ટેક
કુંદકલિસમ દશન મંજન કરે, નેણાં લોભાણાં જોઈ ચતુરાઈ; દીના૦ ૧
મુખ પ્રક્ષાલન કરી મનમોહન, નાવા પધાર્યા સુખદાઈ;
ગંગાજલિયા કુવા કાંઠે, ન્હાયે નાથ અતિ હરખાઈ; દીના૦ ૨
સરસ અત્તર લઈ કરે તન મર્દન, વર્ણિ મુકુંદ છબી ઉર લાઈ;
ઢોલે જલ ચોળે તન સુંદર, શોભા વરણવી નવ જાઈ; દીના૦ ૩
અંગ અંગોછી ઉજ્વલ ધોતી, પેરિ કટિપર સરસાઈ;
પ્રેમાનંદ કે' જમવા પધાર્યા, હરિકૃષ્ન હરિ પુલકાઈ; દીના૦ ૪

પદ ૧૭૦ મું

જમવા બેઠા અખીલલોકપતિ, ઓસરીયે અનૂરાગેરે; જમ૦ ટેક.
ખટરસ ભોજન સરસ સુધારી, કનક થાલ ધર્યો આગેરે; જમ૦ ૧
વીધવીધના પકવાન તે પીરસ્યાં, જે જે સારા લાગેરે;
મોતીચૂર જલેબી ઘેબર, મન ગમતાં જે માગેરે; જમ૦ ૨
ધપાક જમે ખીરંજ હરીસો, નિરખી દુઃખ દૂર ભાગેરે;
ડી વડી જમી શાક વખાણ્યાં, સુંદર શ્યામ સુહાગેરે; જમ૦ ૩
લૂ કરીને મુખવાસ લીધો, અધર અરુણ પીક દાગેરે;
પ્રેમાનંદ કે' મનડું મોહ્યું, સરસ પેચાલી પાઘેરે; જમ૦ ૪

પદ ૧૭૧ મું-રાગ ભૈરવી

વંદુ શ્રીધર્મતનય બ્રહ્મપુર નિવાસી; વંદુ૦ ટેક.
લહત ન સકામી કોઉ આતમા ઉપાસી; વંદુ૦ ૧
જાકે અગણિત નામ, સત ચિદ આનંદ ધામ;
અક્ષર અમૃત જનવિશ્રામ, અચ્યુત અવિનાશી; વંદુ૦ ૨
અગણિત વિશ્વ આધાર, સુખનિધિ અતિ સર્વ પ્રકાર;
કહત નિગમ ગતિ અપાર, સુંદર સુખરાશી; વંદુ૦ ૩
અગણિત રવિ શશિ સમાન, શીતલ પ્રકાશવાન;
શ્રીપતિ ભગવાન તામે, વસત સુખવિલાસી; વંદુ૦ ૪

અક્ષર નિવાસી દેવ, કોટી મુક્ત કરત સેવ;
આગે* એક એવ, પ્રેમાનંદ ગુણુ ગાસી; વંદુ૰ ૫

પદ ૧૭૨ મું

નારાયણુ વાસુદેવ અક્ષરપતિ સ્વામી; નારા૰ ટેક.
સેવત પદપદ્મ જાકે પુરુષ નિષ્કામી; નારા૰ ૧
અક્ષરસમ કોટી મુક્ત, એકાંતિકધર્મજુક્ત;
પઢી પઢી નિત્ય. પુરુષસુક્ત, સ્તુવત બહુનામી; નારા૰ ૨
ચંદનાદિક પુષ્પહાર, અર્ચીકે ષોડશ પ્રકાર;
પૂજત પ્રભુ વિશ્વાધાર, ચરનન શિર નામી; .નારા૰ ૩
અક્ષર અતિ પરમ ધામ, કરત તામે હરિ વિરામ;
પરમ પુરુષ પૂરણુકામ, અનંત નામ નામી; નારા૰ ૪
વૃષસુત સુંદર સુજાન, કોટીક શોભા નિધાન;
પ્રેમાનંદ વારે પ્રાન, નિરખી અંતરજામી; નારા૰ ૫

પદ ૧૭૩ મું

ધર્માત્મજ ધર્મકુંવર સંતન સુખદાઈ; ધર્મા૰ ટે!
અધમકાજ શ્રીમહારાજ, વિચરત મહિ આઈ; ધર્મા૰ ૧
અતિશય આનંદકંદ, વૃષકુલવર વિશદચંદ;
મેટન દુઃખ દ્વંદ, નિગમ કરત હે બડાઈ; ધર્મા૰ ૨
ધર્મલાલ પ્રણુતપાલ, અધરમકુલ પરમ કાળ;
તન તમાલ ગતિ મરાલ, સુંદર સુર રાઈ; ધર્મા૰ ૬
વદત વદન અતિ રસાલ, મેટત ભવ ભ્રમણ જાલ;
એસે હરિવર દયાલ, દેખે દુઃખ જાઈ; ધર્મા૰ ૧
અમિત શમિત ત્રિવિધ તાપ, ત્રિભુવન જન જપત જાપ;
બરનત ગુણુ કર અલાપ, પ્રેમાનંદ ગાઈ; ધર્મા૰ ૧

પદ ૧૭૪ મું

નારાયણુ નારાયણુ રસના નિત્ય ગાઇએ; નારા૰ ટે
પરિહરિ છલ કપટ ચપટ, આનંદ સુખ પાઇએ; નારા૰

* "આગે એક ટેક" પાઠાન્તર છે.

જાસે હોત જન્મ મરણ, અસદ્ આમ્ય કથા શ્રવણ;
પુનિ પુનિ ભવ ભ્રમણ શ્રમણ, સબહી દૂર બહાઇએ; નારા૦ ૨
શ્રીહરિ હરિકૃષ્ણ નામ, જનવિશ્રામ દમત કામ;
ઘનસ્યામ ચરનન પર, ત્રિભુવન બલ જાઇએ; નારા૦ ૩
કમનીય અતિ સરસ રૂપ, અતિ અનુપ નમત ભુપ;
ધર્મસુતુ છબી વિલોકી, અતહી હરખાઇએ; નારા૦ ૪
સબહીકો આધાર સાર, સુંદર શ્રીનૃપકુમાર;
પ્રેમાનંદ વારવાર, ચરનન શિર નાઇએ; નારા૦ ૫

પદ ૧૭૫ મું–રાગ ભૈરવી

મે તો ગુનેગાર તેરારે, હો સ્વામીન મેરા; મે તો૦ ટેક.
હું ગુનેગાર તેરા કીરતાર, દે શરન ચરન કેરારે; મે તો૦ ૧
અધમ ઓધાર પતિતજન પાવન, મેટત ભવફેરારે; મે તો૦ ૨
યેહી બરદ ઘનશ્યામ સુની તેરા, કીનો ચરન ડેરારે; મે તો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ ભવસાગરતે, પાર કરો બેરારે; મે તો૦ ૪

પદ ૧૭૬ મું

મેરી તકસીર કરીયો માફ, હો હરિ જગવ્યાપ; મેરી૦ ટેક.
બહુત બની તકસીર મેરેસે, સબ વીધી જાનત આપ; મેરી૦ ૧
હમ અપરાધી જીવ જનમકે, કહા બરનું કહી પાપ; મેરી૦ ૨
થાપન ધર્મ ધર્મકુલ પ્રગટે, અધર્મ કરન ઉથાપ; મેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ તર્યો ભવસાગર, તેરે ચરન પ્રતાપ; મેરી૦ ૪

પદ ૧૭૭ મું

તોહે મેરી બાંહ ગ્રહેકી લાજ, હો મેરે મહારાજ; તોહે૦ ટેક.
હમ હે પતિત તુમ પતિતકે પાવન, ગિરિધર ગરિબનિવાજ; તોહે૦ ૧
ગ્રહુ જુગકે નરનારી પાતકી, સબહી ઓધારે આજ; તોહે૦ ૨
અધમ ઓધારન ત્રિભુવનતારન, શ્રીહરિ કિપા જહાજ; તોહે૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ પ્રગટે ધર્મકુલ, અધમ ઓધારન કાજ; તોહે૦ ૪

પદ ૧૭૮ મું

મે તો છીન છીન તેરા ગુનેગાર, હો ધર્મકુમાર; મે તો૦ ટેક.
મે ગુલામ તેરે ચરન કમલકા, તે મેરા શિરદાર; મે તો૦ ૧
જો કરની સુનિ હો પ્રભુ મેરી, નાહિ કબહુ નિસ્તાર; મે તો૦ ૨
અપનો બરદ બિચારીકે કેશવ, લીજે મોહન મેરી સાર; મે તો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ નામપર, બાર બાર બલીહાર; મે તો૦ ૪

પદ ૧૭૯ મું-રાગ ભૈરવી

જોગન હો ગૈયારે તેરે લીયે હો સૈંયા, રે મે તો; જોગ૦ ટેક.
તેરે કારન મે તો ભેખ બનાયો, સુંદર સ્યામ કનૈયારે; તેરે૦ ૧
કફની ફારી ગલે બીચ ડારી, કર જપમાલા લૈયારે; તેરે૦ ૨
દેહો દરસ પરસ સુખદાયક, બ્રજજીવન બલભૈયારે; તેરે૦ ૩
ધર્મકુંવર તેરી સુંદર છબીપર, પ્રેમાનંદ બલ જૈયારે; તેરે૦ ૪

પદ ૧૮૦ મું

જોગન તેરિયારે સુધ લીજ્યો મેરીયાં, રે મે તો; જોગન૦ ટેક.
તું મેરે પ્રાનનાથ પુરુષોત્તમ, મે તેરે ચરનકી ચેરિયાંરે; સુધ૦ ૧
તુમ બીના બ્યાકુલ ફીરત દીવાની, બીરહ બીયા તન ઘેરીયાંરે; સુધ૦ ૨
દરસ દાન અબ દીજે દયાનિધિ, નાથ ના કીજીયે દેરીયાંરે; સુધ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે પિયા દ્રગ ભરી હેરી, તન મન તાપ નીબેરીયાંરે; સુધ૦ ૪

પદ ૧૮૧ મું

તેરે રૂપ લોભાંનીયાવે, બંસીવારે હો પ્યારે, તેરે; ટેક.
રૂપ લોભાની અબ સબ જગ જાની, છુટ ગઈ કુલ કાનીયાવે; બંસી૦ ૧
રૂપ વેરાગન ભઈહું સાંવરે, સામલ છબી મન માનીયાવે; બંસી૦ ૨
શામ બરન તન ચરચીત ચંદન, પીત બસન કટિ તાનીયાવે; બંસી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પેડી છબી અંખીયાં, નીરખી નીરખી ન અઘાનીયાંવે; બંસી૦ ૪

પદ ૧૮૨ મું

મે તો દરસકી પ્યાસીયાંવે, રહત ઉદાસીયાં; રે મેતો૦ ટેક.
દરસ બીના દિના બહુત બીતી ગયે, સુનીયે શામ સુખ રાસિયાંવે; રહત૦ ૧

સુંદર બદનકમલ દેખે બીના, વ્યાકુલ સબ બ્રજ બાસીયાંવે; રહત૦ ૨
કરુના આની જાની નીજ કિંકરી, દે હો દરસ અવિનાસીયાંવે; રહત૦ ૩
હોય નિઃશંક અંક ભરી ભેટી, પ્રેમાનંદ બલી જાસીયાંવે; રહત૦ ૪

પદ ૧૮૩ મું–રાગ ભૈરવી ધ્રુપદ ચૌતાલ

અગમ અગાધ બાત ત્રિભુવન નાથ તેરી,
ચતુરાનન આદિક બિચ્યારી રહે હાર હાર; અગ૦ ટેક.
પાવન પરમ ધામ અક્ષર હે જાકો નામ,
તાકે એક રોમ મે બ્રહ્માંડકો ન પાર પાર; અગ૦ ૧
અક્ષરકે રોમકે પ્રકાસહુંમેં લીન હોત,
કોટી રવી ચંદ્ર તારા, અનલકો ઉજાર જાર;
અક્ષરકે આધાર કીરતાર આપ ભયે સાકાર,
પ્રેમાનંદ કે' નરનાર લેત ઉર ધાર ધાર; અગ૦ ૨

પદ ૧૮૪ મું

આયે છીપાયે સેજ ઐશ્વર્ય પ્રતાપ તેજ,
કોઉ ન જાને પરબ્રહ્મ શુદ્ધ રૂપ રૂપ; આયે૦ ટેક.
કરત ચરિત્ર જાની મનુષ્યસમ મહા વિગ્યાની,
બ્રહ્માદિક ભૂલે કૌતુક લખત અનૂપ નૂપ; આયે૦ ૧
ભવ વિરંચી સુરનર મુની પ્રકૃતિ પુરુષ વિશ્વાધાર,
અક્ષર આદિ મુક્ત કોટી સબકે શીર ભૂપ ભૂપ;
કાલ કર્મ પ્રેરક સ્વામી પ્રેમાનંદ કે' અંતર જામી,
સત ચીત આનંદ બ્રહ્મ રહત રહસી છુપ છુપ; આયે૦ ૨

પદ ૧૮૫ મું

એસો વિચાર મેરો હોઉ કિંકર ચરનકારી,
પાદુકા ઉઠાય ફીરું રેન દિન રાવરી; એસો૦ ટેક.
ધર્મકુમાર સુંદરશામ ભક્તપુરનકામ,
રહું અષ્ટ જામ અંતર ધારું છબી સાંવરી; એસો૦ ૧
કીજીયે કૃપાનિવાસ ઇતર વાસનાકો નાસ,
રહું પાસ હોયે દાસ એસો મેરો બાવરી;

નીરખુ આનંદ કંદ હસની બોલની મંદ મંદ,
પ્રેમાનંદ ચીતવત રહું થવત ગતિ ઉતાવરી, પ્રેમો૦ ૨

પદ ૧૮૬ મું

કીજીયે કૃપા કૃપાલ સદા ભક્તપ્રતિપાલ,
ધર્મભક્તિસુકે લાલ કૃષ્ન કમલલોચન, કીજી૦ ટેક
સુની લીજે અરજી મેરી શામ સુંદર છબી તેરી,
રહો અખંડ દ્રગન હેરી કામમદ મોચન, કીજી૦ ૧
ચચલ વિશાલ નેન નીરખત અત હોત ચેન,
અવિચલ સુખ દેન બેન ભક્તમનરોચન,
પ્રેમાનંદ કે' પ્રાન કાન રહો દ્રગન સુખનિધાન,
દીજે દરસ દાન કીજે વાસના સંકોચન, કીજી૦ ૨

પદ ૧૮૭ મું-રાગ ભૈરવી-પ્રભાતિ

ઘનશ્યામ ચરણુ કલિકલુષહરણુ નિત, તિરથરાજ કહાવે, ઘન૦ ટેક
અવિચલ મહીથલ અભય અક્ષે વટ, સુરનર મુની મન ભાવે, ઘન૦ ૧
અસિત પુષ્ટ જુગ લલિત અરુણુ તલ, નખાવલી સુખ રૂપા,
મુની રસીલા સુરસરી સારદા, સંગમ પરમ અનૂપા, ઘન૦ ૨
ષોડશ ચિન્હ અમલ ઉત્તમ અતિ, ઉઠત ભવ રતિગંગા,
મજ્જહી સુરનરમુનીમાનસ, મલ હોત અમલ શુદ્ધ અંગા, ઘન૦ ૩
તજી સાધન બન અન્ય આસરો, ઇતર આસ કરી દૂરી,
ચિંતત સતત સાદર સુમતિ, પ્રેમાનંદ હજૂરી ઘન૦ ૪

પદ ૧૮૮ મું

ઘનશામ ચરન નખચંદ્ર સુધાકર, ચીતવહુ ચીત પ્રીત લાઈ, ઘન૦ ટેક
કર લેઉ સફલ જનમ સુમનોરથ, નીરખી નીરખી હરખાઈ ઘન૦ ૧
સ્વસ્તિ જવ જાંબુ ધ્વજ અંકુશ, અષ્ટ ખૂણુ ત્રિખુણુ સોહાઈ,
મીન વજ્ર ધનુ કલશ કમલ પૂરી, વ્યોમ ચંદ્ર છબી છાઈ, ઘન૦ ૨
ઉર્ધરેખ આદીક ચિન્હ ષોડશ, જુગલ ચરણુતલ માંઈ,
દક્ષિણુ ચરણ અંગુષ્ટકે નખ બીચ, ચિન્હ છબી અધિકાઈ, ઘન૦ ૩

મન બુદ્ધિ ચીત સુનો શિખ મેરી, તજી મમતા કુટીનાઇ,
પ્રેમાનંદ કે' ચીતવહુ અહોનીશ, ચરણ ચિન્હ સુખદાઈ વન૦ ૪

પદ ૧૮૯ મું

શ્રીમહારાજ ચરન ચિંતામની, તજી અતજ નહિ જાઉં, શ્રીમ૦ ટેક.
સુનો ચીત મન બુદ્ધિ મેરે, યેહી શિખ ઉર લાઉં, શ્રીમ૦ ૧
સાવધાન હોઈ સાસઉસાસે, રટ મન શ્રીહરિ નાઉં,
ચીતવહુ ચીત ચરન છબી સુંદર, બુદ્ધિ અમલ ઠેરાઉં, શ્રીમ૦ ૨
લેઉ સુધારી કામ સબ અપનો, પરહરી આન ઉપાઉં,
મ્હાતુમ કહા શ્રીપતિ તુમ ગોચર, બનો અનહદ અમદાઉં, શ્રીમ૦ ૩
કરત જતન મુની કોટીક હરિહિત, સ્વપને ન દરસ દેખાઉં,
પ્રેમાનંદ કે' કૃપાસિંધુ હરિ, પ્રગટે ભક્તહિત આઉં, શ્રીમ૦ ૪

પદ ૧૯૦ મુ

હરિકૃષ્ન ચરન સેવા પ્રતાપ બલ, મ્હા બરતુ અતિભારી, હરિ૦ ટેક
પદ પ્રતાપ નિર્ભય મુની વિચરત, કામકે મુલ ઉખારી, હરિ૦ ૧
પદ પ્રતાપ અજ જગ ઉપજાવત, હારત શિવ સહારી,
નગ સાગર જુત ઉર્વી અહિપતિ, સરસવ સમ રહે ધારી, હરિ૦ ૨
પદ પ્રતાપ રવિ ચંદ્ર પ્રકાશિત, અનલ સદા અવિકારી,
પદ પ્રતાપ અવિચલ પદ ધ્રુકો, જગ વિદીત નરનારી, હરિ૦ ૩
આયે પતિત ચરન શરને જેહી, લીને અગનીત તારી,
પ્રેમાનંદ તજી આન ભરોસો, સેવહુ સમુઝી વિચારી, હરિ૦ ૪

પદ ૧૯૧ મુ-રાગ ભૈરવી-તાલ ચંપક

લગી રટના ઘનશામદી નામદી, લગી ધર્મકુંવર સુખધામદી નામદી, લગી૦ ટેક
લગી રટના રેન દીન ઘટ ભીતર, પ્રીતમ પૂરનકામદી નામદી, લગી૦ ૧
બીસરત નાહીં માધુરી સુરત, કૃષ્ન દ્રગનમીસરામદી નામદી, લગી૦ ૨
તરસતહું સુંદર છબી દેખન, લાવન લલિત લલામદી નામદી, લગી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ નાથકી, ચેરી દુતો બીનદામદી નામદી, લગી૦ ૪

શારદ શેષ નારદ પચી હારે, ઉપમા બીલોકન કાજરે; તેરી૦ ૨
મુસકની પર વારું કોટીક મનમથ, ગતિ ઉપર ગજરાજરે; તેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રાન લે વારુ, મુખપર ગરીબનવાજરે; તેરી૦ ૪

પદ ૨૦૦ મું

તેરી લટક ઉપર નંદલાલરે, વારુ છબી વિશાલી; તેરી૦ ટેક.
લટક ચટક પર વારુ મદન લખ, ગતિપર કોટી મરાલરે; તેરી૦ ૧
કોટીક રવિ શશિ વારુ વારને, લખી દ્રગ બાલ વિશાલરે; તેરી૦ ૨
ભ્રુકુટીપર વારુ ઉરગ ઇશ લખ, શ્રવનનીપર દિગપાલરે; તેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ લખી ભયો કરતારથ, અજબ અનોખી ચાલરે; તેરી૦ ૪

પદ ૨૦૧ મું

તેરી બોલની બસ ગઈ ચીતરે, બાલમ મોરે સાંવરે; તેરી૦ ટેક.
જબતે સુની તેરી બોલની તબતે, છૂટ ગઈ જગ રીતરે; તેરી૦ ૧
બોલી સુને બીના કછુ ન સોહાવે, કેસી કરું મોરે મીતરે; તેરી૦ ૨
બોલની તેરી ચલની ચિતવની, નિધિ મોરી પરમ પુનીતરે; તેરી૦ ૩
શ્રીઘનશામ અચનમે લગ રહી, પ્રેમાનંદકી પ્રીતરે; તેરી૦ ૪

પદ ૨૦૨ મું

તેરો બદન દેખે બીના શામરે, ફરું મેંતો બાવરી; તેરો૦ ટેક.
સુખ દેખે વીના મોહન મોહે, કછુ ન સુઝે ઘર કામરે; તેરો૦ ૧
સુંદર બદન લલીત લોચનમે, રેખ રસીક સુખધામરે; તેરો૦ ૨
જબ દેખું શશિબદન પ્રફુલીત, તબ આનંદ સબ જામરે; તેરો૦ ૩
પ્રેમાનંદ પુલકી મુખ નિરખત, રટત રેન દીન નામરે; તેરો૦ ૪

પદ ૨૦૩ મું–રાગ ભૈરવી

કનૈયા મોરા મીતરે કનૈયા મોરા મીત, મોરી લાગી તોસું પ્રીતરે; કનૈ૦ ટેક.
લગી પ્રીત તેરે ચરનકમલસું, જગસે ભઈ નચિંતરે; કનૈ૦ ૧
નિરખી સુંદર બદનકમલ છબી, નેહ બઢતો નીતનીતરે; કનૈ૦ ૨
અબ મોહન મોરે નેનનસોં તુમ, દુર ન રહો અજીતરે; કનૈ૦ ૩
પ્રેમાનંદ લે તુમપર તન મન, વારત નેહ સહીતરે; કનૈ૦ ૪

પદ ૨૦૪ મું

સામલીયા તેરે નેનરે સામલીયા તેરે નેન, બીનુ દેખે નહી ચેનરે; સામ૦ ટેક.
સુંદર નેનકમલ બીન દેખે, કલ ન પરે દીન રેનરે; સામ૦ ૧
ચંચલ નેન રસીક રસમાતે, રાતી રેખે એનરે; સામ૦ ૨
સુંદર બદન લલિત છબી લોચન, ભવ દુખ મોચન ભેનરે; સામ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પરબસ કીની, લગી કલેજે સેનરે; સામ૦ ૪

પદ ૨૦૫ મું

જાદુડા તેરા જોરરે જાદુડા તેરા જોર, સામલીયા ચીત ચોરરે; જાદુ૦ ટેક.
જાદુ કીનો મનહર લીનો, ચપલ નેનકી કોરરે; જાદુ૦ ૧
તેરે ચરન કમલ બીનું પ્યારે, ઔર ન સુઝે ઠોરરે; જાદુ૦ ૨
લગી સુરત મોરી ચરન કમલમેં, જ્યો નટની ગતિ દોરરે; જાદુ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' અબ ન ટરો મોરે, નેનસો નંદકિશોરરે; જાદુ૦ ૪

પદ ૨૦૬ મું

જોગનીયાં મેંતો ભેહુંરે જોગનીયાં મેંતો ભેહુ, સાંવરીયાં તેરે લેઉરે; જોગ૦ ટેક.
તેરે બદન દરસહિત પ્યારે, નિશ દીન ફેરી દેઉરે; જોગ૦ ૧
નંદ ઘર આયકે અલક જગાવું, દરસ ભીખ લે જેઉરે; જોગ૦ ૨
તેરે રૂપ અમલ મતવારી, તનકી સુધ વિસરેઉરે; જોગ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધરી છબી અંતર, નિશદીન તવ ગુન ગેઉરે; જોગ૦ ૪

પદ ૨૦૭ મું–રાગ ભૈરવી

હો સામરે તુમસેં લાગો મોરો નેહરા; હો૦ ટેક.
જતન કરી મેરે નેનમેં રાખું, પલ ન વિસારું મેરે પરમ સનેહરા; હો૦ ૧
ચંચલ ચતુર લાગોજુ મોયે પ્યારે, દ્રગકે તારે કરી રાખું ઉર તેહરા; હો૦ ૨
આય બસો મેરે નેનકે આગે, નીત બરસાવો પીયા રસઉકો મેહરા; હો૦ ૩
પ્રેમસખી લેઈ તન મન વારું, સીસ ધરાવું મોતીયનઉકો સેહરા; હો૦ ૪

પદ ૨૦૮ મું

હો રસીયા મેરે જીવનદોરી, હોજી તુમ તો મેરે જીવનદોરી; હો૦ ટેક.
તુમ બસત આન ભય પીયા મેરે, બીછુરત પાર નહી દુખકોરી; હો૦ ૧

પદ ૨૧૮ મું

અવગુન મેરા કીજે હરિ માફ, અબકીજે માફ; અબ૦ ટેક.
તિહારે ચરન શરન આયો હું અવિનાશી જાની પ્રબલ પ્રતાપ; અબ૦ ૧
જૈસોહિ તેસો તિહારો હૂં કિંકર, મન વચ ક્રમ કરી જપું નિત જાપ;
પ્રેમાનંદ કહે નાથ મેરો કહી ગ્રહો હાથ, ઉર શિશપર ધરો ચરન છાપ; અબ૦ ૨

પદ ૨૧૯ મું–રાગ ટોડી

ધર્મકુંવરપર વારીરી હું તો; ધર્મ૦ ટેક.
તન મન પ્રાન કરું નોછાવર ચરનનકી બલિહારી; હું તો૦ ૧
બહેાે જાત ભવસાગરમે મોહે લીનો નાથ નીકારી;
કીની અતી કરુના કરુનાનિધિ ધર્મતનય ભયહારી; હું તો૦ ૨
બાંધી સેતૂ ભવસાગરપર લેત અધમ સબતારી;
આવત શરન પોકારત ત્રાહી કલિજુગકે નરનારી; હું તો૦ ૩
અતિ દયાલ દીનકે બંધુ પ્રગટે નરતનું ધારી;
પ્રેમાનદ કે' નાથ કૃપા કરી કાઢ્યોં કઠીન દુઃખ ભારી; હું તો૦ ૪

પદ ૨૨૦ મું

હું તો ચરનપર બલ જાઉં; હું તો૦ ટેક.
યેહી પાવન પદરજ પ્રતાપસેં પાયો મહાસુખ ઠાઉં; હું તો૦ ૧
અતિ પુનિત સુખકરન ચરનકો સુજસ અહોનીસ ગાઉં;
ઉર ધરી રૂપનિધિ ધરમાત્મજ બહોરી ન ભવમેં આઉં; હું તો૦ ૨
પૂજું પુનિત પાદુકા ઉર ધરી ઉર મંદિર પધરાઉં;
શ્રીઘનસ્યામ નામકી રટના રસના નીસદીન લાઉં; હું તો૦ ૩
હોઈ અનન્ય દાસ ચરનનકો ચરન કમલ સીર નાઉં;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ નાથકી ઝુંઠ પ્રસાદી પાઉં; હું તો૦ ૪

પદ ૨૨૧ મું

ધર્મકુંવર મહા બાંકો દેખ્યો; ધર્મ૦ ટેક.
મારે અરી કામ ક્રોધાદિક પારયો કાલમેં સાંકો. દેખ્યો૦ ૧
મારે અસુર રઘુવર અગનીત સીર કાટ્યા રૈનાકો;
સોતો કામ ક્રોધકો કિંકર ધરનહાર જુતાકો. દેખ્યો૦ ૨

એસે કામ ક્રોધ લોભાદીક ફેરી ફીયો જગ ફાંકો;
લૂટત મત અરૂ પંથ મેવાસી પારત જોર કરી ડાકો. દેખ્યો૦ ૩
સો કામાદિક કંપત થરથર નામ સુનત સમ જાકો;
પ્રેમાનંદ કે' નાથ ફીયે બસ સીર ઉપર રથ હકો. દેખ્યો૦ ૪

પદ ૨૨૨ મું

કહા કહું ધર્મકુંવરકી માઈ; કહા૦ ટેક.
જીતે કામ ક્રોધ મતવાદી ફેરી આપ દુહાઈ. કહા૦ ૧
દીન અનાથ મહાસુખ પાયે હરિ શરનાગત આઈ;
રટતહે નામ નારાયણસ્વામિ ચરનકમલ ચિત લાઈ. કહા૦ ૨
કાલ કર્મ માયા જમકિંકર કોઉ ન સકે બોલાઈ;
સુનત નામ ઘનશ્યામ નાથકો સબહી રહત ડરાઈ. કહા૦ ૩
છાયો અતિ પ્રતાપ જગ જાકો સુરમુનિ કરત બડાઈ;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ ચરનપર બારબાર બલજાઈ. કહા૦ ૪

પદ ૨૨૩ મું–રાગ આશાવરી

હરિ હો વંદુ સહજાનંદ ચરનરજ, તિરથ સકલ નિવાસહો;
મંગળધામ કામ સબ પૂરણ, કરત અમંગલ નાસહો. વંદુ૦ ૧
જેહી પદરજ બ્રહ્માદિક સુરમુનિ, નીત અતિ શિરપર ધારેહો;
સહસ્રવદન શુક નારદ સારદ, રસના જશ વિસ્તારેહો. વંદુ૦ ૨
અનંત કોટી ઈંદુ તરનિ સમ, અક્ષર તેજ પ્રકાસે હો;
તામહિ મુકત કોટી મીલી સેવત, પદરજ પરમ ઉલ્લાસેહો. વંદુ૦ ૩
એસે પરમ પુરૂષ પરમેશ્વર, અક્ષરધામકે ધામીહો;
માયા કાલ આદીકે પ્રેરક, પ્રેમાનંદકે સ્વામિહો. વંદુ૦ ૪

પદ ૨૨૪ મું

જુગ જુગ પ્રતિ વપુ ધરત ધરનિપર, જનતારણ ભયહારીહો;
થાપત ધર્મ અધર્મ ઉથાપત, સાધુ વિપ્ર સુખકારીહો. જુગ૦ ૧
રઘુકુલ જદુકુલ પ્રગટ હોઈ, પ્રભુ અવનિ ભાર ઉતારેહો;
મારે અસુર કૃષ્ણકે વેરી, સો વેર લેન તનું ધારેહો. જુગ૦ ૨

તિરોભાવ ભયે જાની જદુપતિ, અસુર કોપ કરી ધાયેહો,
સાધુ વિપ્રકુ દેત મહા દુ ખ, અધરમ ભયો સહાયેહો જુગ૦ ૩
કપત ધર્મ ભક્તિ દ્વિજ સાધુ, અવનિ ત્રાહિ પુકારેહો,
પ્રેમાનદકો નાથ પ્રગટ હોઈ, કંસ અસુરન સહારેહો. જુગ૦ ૪

પદ ૨૨૫ મું

અતરજામી જગદગુરુ ઈશ્વર, ભક્તવત્સલ ભયહારીહો,
ધર્મ ભક્તિ ભુવિ સાધુ વિપ્રદુ ખી, દેખી દયા ઉર ધારીહો અત૨૦ ૧
ધમ ભક્તિ સાધુ દ્વિજ ઉર્વી, ઇનકો કષ્ટ નિવારુહો,
થાપુ ધર્મ એકાતિક ભુવિપર, અસુર બેરી સબ મારુહો અત૨૦ ૨
સદય હૃદય કરુણાનિધિ કેશવ, પ્રથમ યેહી પનુ કીનોહો,
સોઈશ્રીકૃષ્ણ ભક્તહિત કારન, પુનિ દ્વિજકુલ તનુ લીનોહો અત૨૦ ૩
કૌશલ દેશ અજોધ્યાપુરતે, ઉત્તર દ્વય એક ગ્રામહો,
પ્રગટે ત્યા ધર્મગૃહે ઈશ્વર, પ્રેમાનદકે સ્વામહો અત૨૦ ૪

પદ ૨૨૬ મુ

રૈકહટપુરમેં રહત નિરતર, સરવરીયા દ્વિજ દેવ હો,
ધર્મદેવજી પત્ની પ્રેમવતી, દંપતિ કરે હરિ સેવહો રૈક૦ ૧
ગોત્ર સાવર્ણિ શાખા કોથુમી, શામ વેદ સુખકારી હો,
ભાર્ગવ વૈતહવ્ય સાવેતસ, પ્રવર તીન અઘહારી હો રૈક૦ ૨
અડગ ઇટારકે પાડે કહાવત, સ્વધર્મનિષ્ટ સદાઇહો,
શરનેતરાય કુલ પૂન્ય પ્રતિષ્ઠત, એસે ધર્મ દ્વિજરાઇહો રૈક૦ ૩
ધર્મદેવ અમ નાતમા ઈશ્વર, તેહી ઉર કીયો આવેશહો,
પ્રેમાનંદકો નાથ અસુર રિપુ, ભકત સુખદ અમરેશહો રૈક૦ ૪

પદ ૨૨૭ મુ–રાગ આશાવરી

એરીવે જીવન પ્રાન હમારે રી માઈ, જીવન પ્રાન હમારેરી, એરી૦ ટેક
શ્રીઘનશ્યામ માધુરી મુરત, ઉર ભુખન દ્રગ તારેરી એરી૦ ૧
સુખસાગર વરરૂપ ઉજાગર, નાગર ધર્મદુલારેરી,
ધર્મસુતનન ત્રિભુવનમદન, સતસગકે ઉજીયારેરી એરી૦ ૨

મુની મન હરન શરન અશરન કે, બ્રહ્માદીક ઉર ધારેરી;
પ્રેમાનંદકે નાથ નારાયન, જનમ સુધારનહારેરી. એરી૦ ૩

પદ ૨૨૮ મું

એરીહું સાંવરે રૂપ લોભાનીરી માઈ, સાંવરે રૂપ લોભાનીરી; એરીહું૦ ટેક.
રૂપ મનિ ધનસ્યામ ધર્મસુત, નિરખતહીં લલચાનીરી. એરીહું૦ ૧
ટારી ન ટરે બિસારી ન બિસરે, બાંનક મો મન માનીરી;
મુની મનભાવની કામ લજાવની, ઉર બીચ આય ઠેરાનીરી. એરીહું૦ ૨
જબતે આય બસી ઉર તબતે, છુટ ગઈ કુલ કા'નીરી;
પ્રેમાનંદ યેહી છબી ઉપર, વારત તન કુરબાનીરી. એરીહું૦ ૩

પદ ૨૨૯ મું

માઈ મોહે દેખન દે ઘનસ્યામરી માઈ, દેખન દે ઘનસ્યામરી; માઈ૦ ટેક.
નિરખી નિરખી છબી ઉરમેં ઉતારું, વારું કોટીક કામરી. માઈ૦ ૧
બીન દેખે બાવરીસી ડોલું, કલ ન પરત આઠો જામરી;
જબ દેખું યહ રૂપકી રાસી, તબ ઉર હોત આરામરી. માઈ૦ ૨
અંખીયાં યેહી રૂપ અટકાની, રસના રટે યેહી નામરી;
પ્રેમાનંદ મગન ધરી અંતર, સુંદર વર છબી ધામરી. માઈ૦ ૩

પદ ૨૩૦ મું

માઈ મોરો મોહન જીવન દોરીરી માઈ, મોહન જીવન દોરીરી; માઈ૦ ટેક.
હીયેકો હાર સ્યામ ઘન સુંદર, ભૂખન નેનનકોરી. માઈ૦ ૧
મુસકનીમેં હર લેત પ્રાન મન, ચિતવત લે ચિત ચોરીરી;
ચલત લાલ ગજરાજ ચાલ વર, ઓઢે શ્વેત પીછોરીરી. માઈ૦ ૨
વય કીસોર વર તરણ મનોહર, બાંધત પાગ મરોરીરી;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ જુવતી મન, કરતહેં બસ બરજોરીરી. માઈ૦ ૩

પદ ૨૩૧ મું–રાગ આશાવરી.

આરા આવોરે સુંદર છેલ જોઉં મુખ તારુંરે;
તારા મુખ ઉપર અલબેલ સરવસ વારુંરે; જોઉં૦ ટેક.
મોલીડાપર મનમોહનજી વારુ સ્વરગ મૃત્યુ પાતાલહો;
છોગલીયાપર ચ્યાર પદારથ શ્રવણે દશ દિગપાલ. જોઉં૦ ૧

વારુ બદનપર કોટિ શશિ નેણાપર નવલખ સુરહો;
ભ્રકુટીપર ભોયગપતિ વારુ હું તો મરકલડે ચકચુર. જોઉં૦ ૨
ચાલ ઉપર ચતુરમુખ વારુ ને શતક્રતુ કોટી તેત્રીશહો,
પ્રેમાનંદ કહે એ શોભાપર તાંડવ નાચે ઈશ. જોઉં૦ ૩

પદ ૨૩૨ મું

• તારે મોળીડે મોહનલાલ મનડું મોયુરે;
મેં તો જોઈને જાદવરાય ભવદુઃખ ખોયુંરે. મન૦ ટેક
આવી રહી છે અલબેલડા પાપણપર સુદર પાગહો,
ઊગી રહ્યો છે ઈંદુ કેસરનો સુભગ સનુણો ભાગ મન૦ ૧
કેશર શોભા અગમા વહાલા જોતા ભાગે છે ભવરોગહો;
છોગલીયાપર શિવ સનકાદિક વારે સમાધિ જોગ. મન૦ ૨
એ કેશવ અમને ફીધલા ગુઢે રંગે ગુનતાનહો,
પ્રેમાનંદ કહે એ છબી ઉરમા રહો મારા રસીયા કાન. મન૦ ૩

પદ ૨૩૩ મું

તારી મુરતી ઉરમા સ્યામ લખીને રાખુરે,
તમ ઉપર પુરણ કામ પ્રાણ વારી નાખુરે. લખી૦ ટેક
સામુ જુઓને તમે સામના મારુ તનડુ ટાઢુ થાયેહો,
સોભા જોઈ મહારાજ તમારી મારે હૈડે હરખ ન માયે લખી૦ ૧
વાલી લાગેછે તારી વાતડી વાલા જોઈને ઠરેછે મારા નેણુહો,
તમને મળવા કારણે મારુ મનડું થયુ છે મેણ; લખી૦ ૨
એ હસીને બોલાવોછો હેતમાં વાલા તેમ તેમ વાધેછે પ્રિતહો,
પ્રેમાનંદ કહે સ્યામ મનોહર અખંડ રહો મારે ચિત્ત. લખી૦ ૩

પદ ૨૩૪ મું

તારાં નેણાંરે નંદાજીના લાલ કામણગારાંરે,
ચોર્યાં છે હો સુંદર છેલ ચિતડા અમારાંરે. તારા૦ ટેક.
નેણાં તમારાં નાથજી કાંઈ જાદુગારા છે જરૂરહો,
સુરવધૂ નરવધૂ નાગવધૂ જોઈ જરૂર થાય ચકચૂર કામ૦ ૧

કામણગારી છે પુતળી વાલા રાતી રસાલી છે રેખહો;
નિરખી ભુપતિ ભોગ તજીને પેરી તિસરે છે ભેખ. કામ૦ ૨
એ સુંદર મુખડું જોવું ગમે છે નૈ બીજું સુઝે કામહો;
પ્રેમાનંદ કહે લાગ્યા રસીલા વર નેણુ તમારાં શ્યામ. કામ૦ ૩

પદ ૨૩૫ મું રાગ–સામેરી.

ઓરા આવોને સુંદર શ્યામ આંખડલિમાં રાખુંરે;
કેદી કઠણુ વચન સુખધામ કહી નવ દાખુંરે; આં૦ ટેક.
એ સુખ સંપત તમે સામલા મારે જીવન પ્રાણઆધારઃ
જનમ સંગાથી જાદવા મારા નેણુ તણા શણગાર. આં૦ ૧
એ બેસો તો પાથરુ પામરીરે હીંડો તો મૂકું હાથ;
ક્ષણએ ન મેલું વેગલા મારા નવલ સનેહિ નાથ. આં૦ ૨
એ અણદીઠે થાઊં આંધળીરે દીઠે જોબનપૂર;
પ્રેમાનંદના પ્રાણથી હવે રહી નવ સકું દૂર. આં૦ ૩

પદ ૨૩૬ મું

તારી મૂર્તિ જાદવરાય વસી દીલ મોરેરે;
હું તો મગન થઇને મનમાંય મોહી તારે તોરે રે. વસી૦ ટેક.
એ સુંદર સુરતિ મોહનીરે મોહ્યું મારું મન;
તન મન જાઊં વારણે મનમાન્યા જગજીવન. વસી૦ ૧
એ તમ અરથે હુ તો તિસરીરે સઉથી કરી વઢવેડ;
મુખડું જોવા કારણે હું તો ફરીશ તમારી કેડ. વસી૦ ૨
એ નિમિષ ન મેલુ નાથજીરે રાખીશ સાહીને બે હાથ;
મુંધા મુલા છો સાવજી વાલા પ્રેમાનંદના નાથ. વસી૦ ૩

પદ ૨૩૭ મું

અલબેલા તમારે કાજ ફરું હું તો ઘેલીરે;
મને વાલા છો મહારાજ ન જાસ્યો મેલીરે. ફરું૦ ટેક.
એ મોહન થાસ્યો માં વેગળારે મુજથી શ્યામ સુજાણ;
જીવું છું જીવન જોઇને તમે છોજી મારા જીવનપ્રાણ. ફરું૦ ૧

જીવનદોરી માલારીરે લટકાં તમારાં લાલ;
જોઈ રહીછું જાદવા તમે ચાલો છો સુંદર ચાલ. ફરું૦ ૨
એ મુખ જોઈ સુખ ઉપજેરે શિતલ થાય છે અંગ;
પ્રેમાનંદના નાથજી હું તો રાચી તમારે સંગ. ફરું૦ ૩

પદ ૨૩૮ મું

લટકાલા મોહનલાલ તમ પર વારીરે;
તારું ઝલકે છે સુંદર ભાલ જાઉં બાલહારીરે. તમ૦ ટેક.
ભાલ વિશાલ છે લાલજીરે નેણુ વેણુ રસાલ;
તારી ભ્રકુટિના ભંગમાં વારી થરથર કંપે કાલ. તમ૦ ૧
એ મસ્તક મુકુટ જડાવનોરે કુંડલ શોભાધામ;
વશ કીધી વ્રજ વિનતા તમે નીલ કલેવર શ્યામ. તમ૦ ૨
એ મુખની શોભા જોઇનરે ચંદ્ર થયો ગતિ મંદ;
અંગોઅંગ છબી ઉપરે વારી સરવસ પ્રેમાનંદ. તમ૦ ૩

પદ ૨૩૯ મું—રાગ સામેરી.

આવો આવોને સુંદર શ્યામ મારે ઘેરે આવોરે;
મારા પુરોને મનના કોડ હસીને બોલાવોરે. આવો. ટેક.
તમ કારણ સામલિયારે વાલા રહુંછું મારગ જોઈ, મારે૦
લોક તણી મરજાદરે મેલી તમ ચરણે ચિત પ્રોઈ. મારે૦ ૧
પ્રેમ ભરી પાતલિયારે વાલા આવીને ઉભીછું બાર; મારે૦
મંગલ થાળ ભર્યાં સગ મોતી વધાવાને વારમવાર. મારે૦ ૨
મસમસતા મંદિરીયે મોહન આવોને સુંદર છેલ; મારે૦
અંગો તે અંગ આલિંગન લેઇને વાલોને રંગડાના રેલ. મારે૦ ૩
હસ્ત કમલ મૂકો મારે માથે હરોને હૈયાના તાપ; મારે૦
પ્રેમાનંદના ઉરપર મોહન મૂકો ચરણની છાપ. મારે૦ ૪

પદ ૨૪૦ મું

તારા મુખ પર મોહનલાલ જાઉં બલિહારીરે;
તમે ભલે પધાર્યાં ગોવિંદ ગિરિવરધારીરે. તારા૦ ટેક.

અઢળક આજ ઢળ્યા અલબેલા કીધી કૃતારથ કાન; જાઉં૦
તનના તાપ હર્યા મારા વાલા દીધાં તે દરશન દાન. જાઉં૦ ૧
સુંદર સુખ છો સુખનારે સાગર નાગર નવલ કિશોર; જાઉં૦
પુરુષોતમ છો પરદુઃખભંજન છો મારા ચીતડાંનાચોર. જાઉં૦ ૨
છેલછબીલા તારા મુખડાની વાણી સાંભળીને થૈછું નિહાલ; જાઉં૦
નેણાં તે સફલ થયાં મારા વાલા નિરખી સુંદર ચાલ. જાઉં૦ ૩
સફલ જનમ કીધો મનમોહન હેતે સાહ્યો મારો હાથ; જાઉં૦
ભુજ ભરિને ભેટયા મારા સ્વામિ પ્રેમાનંદના હો નાથ. જાઉં૦ ૪

પદ ૨૪૧ મું

તારે મોલીડેરે ગિરિધર લાલ મનડું મોહ્યુંરે;
રંગભીના તમારું રૂપ રમતાં જોયુંરે. તારે૦ ટેક.
જરકસી પાગ કેસરીયારે જામાવા'લા દીસો છો શોભાસુર; મન૦
અતિ અનૂપમ પેર્યાં પિતાંબર છો જીવન જોબનપુર. મન૦ ૧
હેમના હાર હૈયે મોતીડાની માલા કુંડલ ઝળકે કાન; મન૦
હસતા ને રમતા હેતમાંરે મોહન ભેટોને ભીને વાન. મન૦ ૨
ફુલોના હાર બાજુ તોરારે લળકે ઝળકે છે સુંદર ભાલ; મન૦
લટકારે જોઇને લાલચ લાગી નટવર નંદલાલ. મન૦ ૩
અંગો અંગ નટનાગર શોભા જોઇને રીઝ્યાં મન; મન૦
પ્રેમાનંદ કહે પ્રાણજીવનપર વારું તન મન ધન. મન૦ ૪

પદ ૨૪૨ મું

રુડાં લાગે છે મોહનલાલ લટકાં તારાંરે;
મોહ્યાં મોહ્યાં છે સુંદર છેલ મનડાં મારાંરે; રુડાં૦ ટેક.
રાત દિવસ હું તો ઘેલી ફરું છું કાંઈ નવ સુઝે કામ; લટ૦
લોકતણી મરજાદારે મેલી જોવાને સુંદર શ્યામ. લટ૦ ૧
સગાંકુટુંબ પીયર સાસરીયાં સરવે મેલ્યાં વિસારી; લટ૦
મન ક્રમ વચને તમને વરીછું ગુણવંતા ગિરિધારી. લટ૦ ૨
હસવું ને બોલવું જોવું તમારું ઘડીએ ન ઉરથી વિસારું લટ૦
તન મન ધન આ જીવત મારું સરવસ તમપર વારું. લટ૦ ૩

વાટે ઘાટે વાલા લટકા તમારા જોતી ફરુ કરતાર. લટ૦
પ્રેમાનંદના શ્યામ સનેહી છો મારા હૈડાના હાર. લટ૦ ૪

પદ ૨૪૩ મું–રાગ મામેરી.

અનીહાંહારે અલબેના મોહન ઘેર આવો,
અનીહાંહારે મારા તનડાના તાપ સમાવો, ટેક.
મોર મુગટ ધરી સુંદર મોરલી અનીહાંહારે વાલા ગીત મધુરા ગાવો. ૧
કેસરભીના કૃષ્ણ પધારો અનીહાહારે મને પ્રેમે કરીને બોલાવો. ૨
નૌતમ જોબન નાથ મનોહર અનીહાહારે મારા ચીતડાને લલચાવો. ૩
શ્રીપુરુષોત્તમ પ્રગટપુરણ અનીહાંહારે વા'લા પ્રેમાનંદને મન ભાવો. ૪

પદ ૨૪૪ મું

અનીહાંહારે આવો જાદવ જોયા જેવા,
અનીહાહારે રાખુ રદિયામાં એવાને એવા, ટેક.
કમલ નેણ મારે મંદિર પધારો અનીહાંહારે મને સુખડું અલૌકિક દેવા. ૧
પલંગ ઉપર પધરાવુ હરિવર અનીહાહારે કરુ ચરણકમલની સેવા. ૨
જેરે જોયેતે આણી આણી આપુ અનીહાહારે મનગમતા મીઠાઈ ને મેવા ૩
સર્વે વિસારીને તમને સભારુ અનીહાંહારે આપો પ્રેમાનંદને એ હેવા ૪

પદ ૨૪૫ મું

અનીહાહારે વાની લાગે વાના તારી વાણી,
અનીહાહારે તારા મુખપર જાઉં કુરબાણિ; ટેક
ગભીયા છો ગુણવંત મારા મનમા અનીહાહારે સુખસાગર સારંગપાણી ૧
મન માન્યુ મોહન તમ સાથે અનીહાંહારે હુંતો હાથ તમારે વેચાણી ૨
લાવણ્યતા જોઈ લાલચ લાગી અનીહાંહારે હુંતો લટકાંમા લોભાણી. ૩
પ્રેમાનંદ કહે વાસ ચરણમા અનીહાહારે દીજ્યો દાસી પોતાની જાણી. ૪

પદ ૨૪૬ મું

અનીહાંહારે મનમોહન પ્રિતમ પ્યારા,
અનીહાહારે છો જીવન પ્રાણ અમારા, ટેક
વનમાળી વાલા છો મુજને અનીહાંહારે મારી આંખડલીના તારા. ૧

અલબેલા આખડલીમા રાખુ અનીહાંહારે ક્ષણએ ન મેલુ ન્યારા ૨
શ્યામ સ્નેહી છો હાર હિયાના અનીહાહારે નટનાગર નંદદુલારા. ૩
પ્રેમાનંદના પ્રાણજીવન છો અનીહાહારે મારો જનમસુધારણહારા ૪

પદ ૨૪૭ મું–રાગ સામેરી.

આવો અલબેલા સુદર મુખ નિરખુરે સનમુખ રો'ને,
મારા પ્રાણજીવન દામી નીજ જાણીને દરસન દોને આવો૦ ટેક.
તારુ રૂપ અનોપમ નગરસિયા, મારા અતરમા આવી વસિયા,
તમે છેલા છો પુરણ સસિયા આવો૦ ૧
તારુ હસતુ વદન હરિ જોઇને, મારાં નેણા રહ્યા છે મોઇને,
મારુ મનડુ રાખ્યુ તમે ટોઇને આવો૦ ૨
તારી મૂરતિ લાગે છે બહુ પ્યારી, આવો બેદુ ભુજ ભરી ગિરિધારી;
તારા મુખપર જાઉં હુ તો વારી આવો૦ ૩
હુ તો નિરખુ ચદ જ્યુ ચકોરી, રાખુ રસિયા નેણામા ચોરી,
પ્રેમાનદની છો જીવનદોરી. આવો૦ ૪

પદ ૨૪૮ મું

મારા પ્રાણ જીવન જોઈ જોઇને જીવુરે જીવન મારા,
તમે ચતુર સુજાણ પ્રીતડલી જાણો છો પ્રીતમ પ્યારા. મારા૦ ટેક.
મારા મનમા ગમીયા છો માવા, રહો આખડલી આગે આવા,
હવે નટવર નહિ આપુ જાવા. મારા૦ ૧
તમે માગો તે આણી આલુ, મારે તમથી બીજુ નહિ વાલુ,
તારા ચરણતણી રજ થઈ ચાલુ મારા૦ ૨
મેં તો અવર પુરુષ સૌ પરહરિયા, મેં તો મન ક્રમ હરિ તમને વરીયા,
રાખુ જીવમાહિ મારા ઠાકરીયા મારા૦ ૩
તમ ઉપર તન કુરબાણ કરુ, તમે હિંડો ત્યા હું હાથ ધરુ,
પ્રેમાનંદના છો તમે કલ્પતરુ. મારા૦ ૪

પદ ૨૪૯ મું

હું તો વારી લાલ મોરી બહુ લાગે મને મુખની વાણી,
નગજીના છેલ લાજ તજી હું તો લાવણ્યમા લોભાણી હું તો૦

તમ ચરણે પ્રીતિ બધાણી, હાવકી તમારી હું કેરાણી,
હું તો હાથ તમારે વેચાણી. હું તો૦ ૧
હું તો મોહી છુ મુખને મરકલડે, તમે ગમીયા ગિરિધરજી દલડે;
હું તો રીઝી છેલા તારે છોગલડે. હું તો૦ ૨
હું તો હીંડું જીવન તમને જોતી, પ્રીત કરીને ચિત ચરણે પ્રોતી;
તમે છો મારી નથડીનું મોતી. હું તો૦ ૩
મેં તો હરિ તમને ઉરમા ધરિયા, હું તે દાસી તમે મારા ઠાકરીયા;
પ્રેમાનંદના પ્યારા કહાના કેસરિયા. હું તો૦ ૪

પદ ૨૫૦ મું

ઘનસ્યામ સુજાણ આવોને મારી આંખડલીમાં રાખુ,
તમ ઉપર રાજ તન મન ધન મારા પ્રાણ વારી વારી નાખુ. ઘન૦ ટેક
તમે જીવન જીવ સાથે જડીયા, જાવા નહિ દઉં નટવર નાનડીયા;
તમે ઘણે દહાડે હડિયે ચડીયા, ઘન૦ ૧
રાખીશ રસિયા જતન કરી, નૈ આવે આવો લાગ ફરીફરી;
કોણ ભોગવે દુ:ખ હવે મરીમરી. ઘન૦ ૨
તારી શોભા જોઇને સામલિયા, મારા પ્રાણ થયા વશ પાતલિયા,
તમે ભલે હરિ મુજને મલિયા. ઘન૦ ૩
મને એમના એમ દરશન દેજો, કાઈ કેવુ ઘટે તે સુખે કે'જો,
પ્રેમાનંદપર નિત રાજી રેજ્યો. ઘન૦ ૪

પદ ૨૫૧ મું–રાગ સારંગ.

હમતો શ્રીલક્ષ્મીનારાયણ ઉપાસી હમ૦ ટેક
કમલાકાંત ચરન બીના હમકુ, ત્રિભુવનકે સુખ ફાસી. હમ૦ ૧
ચાર પદારથકુ નહિ ચાહે, ચાર મુક્તિસોં ઉદાસી,
સરવસ સુખ સપત એહી હમારે, કમલાવર સુખરાસી. હમ૦ ૨
છાડી અનિત્ય ચિત ધરી ચરને, ભજીયે પ્રેમ પ્રકાસી,
પ્રેમાનંદ કે' અચલ આસરો, એક શ્રીવૈકુંઠવાસી હમ૦ ૩

પદ ૨૫૨ મું

આસરે શ્રીકમલાવરકે રહીયે; આસ૦ ટેક.
દિનદિન સુખ પૈયે જ્યું ધનેરો; બીપત કબહું ન સહીયે. આ૦ ૧
એક અચલ વિશ્વાસ રાખી મન, અન્ય આસ તજી દહીયે;
વીન પ્રયાસ વીન જોગ જગ્ન બલ, અચલ અભય પદ લહીયે. આ૦ ૨
નીત સેવા નીત કીરતન ભક્તિ, લક્ષ્મીનાથ સુખ ગહીયે;
પ્રેમાનંદ નાથ પદરજ બલ, અભય નિશાન બજૈયે. આ૦ ૩

પદ ૨૫૩ મું

ભરોસોં શ્રીકમલાવરકો ભારી. ભરો૦ ટેક.
જો કોઉ આય ચરન શીરનાવે, પાવે તુરત ફલ ચ્યારી. ભરો૦ ૧
જો સેવે પદ પંકજ નીસદીન, અસદ વાસના ટારી;
સોતો હોવે ભક્ત સિરોમની, ચરનનકો અધિકારી. ભરો૦ ૨
હોયે નચિંત જનમ સંકટસોં, શરણાગત નરનારીં;
પ્રેમાનંદ તજી આન ભરોસોં, એેસી ચરનનૂપર વારી. ભરો૦ ૩

પદ ૨૫૪ મું–રાગ સારંગ. ચૌતાલ.

દામોદર દીનબંધો દીનાનાથ પુરુષોત્તમ, પરબ્રહ્મ સર્વેશ મધુસુદન મોરારી. દામો૦ ટેક.
ગદાપદ્મશંખધર ગરુડપતિ ગોવીંદ, ચક્રપાણી ચતુરભુજ ભયહારી. દામો૦ ૧
વિશ્વનાથ વૈકુંઠ વનમાલી વાસુદેવ, પદ્મનાભ પરબ્રહ્મ કેશવ કંસારી;
કૃષ્નચંદ્ર મદનમોહન માધવ મોરલીધર, પ્રેમાનંદ પ્રાન નાથ પરવારી. દામો૦ ૨

પદ ૨૫૫ મું

કેશવ કમલનેન કરતાર કમલાવર ગિરિધર કેશીમથન દેવકીનંદન. કે૦ ટેક.
આદિદેવ ધરનીધર જલશાયી શ્રીધર રમારમન કંસનીકંદન. કે૦ ૧
નરનારાયણ દેવ સારંગધર શ્રીરંગ શ્રીપતિ સુખદેન સરચિત ચદન;
હરિ રાહુશિરછેદી અચ્યુત વિષ્ણુ વામન પ્રેમાનંદ જય જગવંદન. કે૦ ૨

પદ ૨૫૬ મું–રાગ સોરઠ સારંગ.

આવો જ્યુ મીલે પીયા પ્રાનહો રસિયા; આવો૦ ટેક.
તેરે દરસનબીના શીરું દિવાની, ભાવત નહીં મોહે આનહો રસિયા. આવો૦ ૧

નિશદીન તાકી રહું પિયા મીલને, બનત ન શ્યામ સુજાનહો રસિયા. આવો૦ ૨
જાગત સોવત પિયાજી મીનનકી, લગી જ્યુ રહત એકતાન હો રસિયા. આવો૦ ૩
પ્રેમ સખી માગત કર જોરી, દીજ્યો દરસ નીત દાન હો રસિયા. આવો૦ ૪

પદ ૨૫૭ મું

રસિયા સુનોજી મોરી બાતહો સાંવરે, રસિ૦ ટેક.
રસિક સુંદર પિયા તેરે દરસ બીના, પલછીન જુગ સમજાત હો સાંવરે. ર૦ ૧
છીનછીનમેં મન કરત મનોરથ, નેના દરસ નીત ચાતહો સાંવરે. ર૦ ૨
મેરો મન પિયા રસિક ચરનમે, ભ્રમત ફિરત દિન રાતહો સાંવરે. ર૦ ૩
પ્રેમ સખી જબ દેખુ ફગત ભરી, આનંદ ઉર ન સમાતહો સાંવરે. ર૦ ૪

પદ ૨૫૮ મું

સાવરીયા નિભાજ્યે મોરી પ્રીતહો સાથીડા; સાંવ૦ ટેક.
એક આસ મોહે પ્રાનજીવન તેરી, એક ભરોસો મોરે ચિત હો સાથીડા. સાં૦ ૧
તુમપર ગાજત બાજત મેરે, તુમ સગ પીયા મેરી જીત હો સાથીડા. સાં૦ ૨
બીસર ન જાઓ મોહેરાખો નિકટ પિયા, યહ બર માગુ નીત હો સાથીડા. સાં૦ ૩
સુખ સપત મોરે રસિક સાવરે, પ્રેમ સખીકે મીત હો સાથીડા. સાં૦ ૪

પદ ૨૫૯ મું

મેજ્યો એકાંની તેરે હાથરે ગુમાનીડા, મેજ્યો૦ ટેક.
લાગી લગન મોરી શ્યામ સુંદર તોસુ, મગન રહુંગી તેરે સાથરે ગુમાનીડા. મે૦ ૧
છુડી રહુંપીયા રૂપ સાગરમેં, મીન જ્યુ મગન સુખ પાથરે. ગુમાનીડા. મે૦ ૨
લોક લાજ ભરભાર જગતકો, અબ ન સહુંગી મેં માથરે. ગુમાનીડા. મે૦ ૩
પ્રેમસખીકે' પિયા તુમ હોઉ, જનમો જનમ મોરે નાથરે. ગુમાનીડા. મે૦ ૪

પદ ૨૬૦ મું–રાગ મલ્હાર.

વ્રજ ચંદ ખુચી રહો મા દ્રગમેં, વ્રજ૦ ટેક.
રસીયો ખુચી રહ્યો મા દ્રગમેં, બબ મોહે ઉન બીના કછુ ન ગમેં. વ્રજ૦ ૧
જાગત સોવત બીસરત નાહિ, ખટકી રહ્યો મોરે રગ રગમેં. વ્રજ૦ ૨
ભ્રકુટી કુટીલ નયન અણીયારે, સુંદર શ્યામ મીલે મોહે મગમેં. વ્રજ૦ ૩
પ્રેમ સખી કહે એ બાનકપર, વારી ડારુ સાઈ સમ જગમેં. વ્રજ૦ ૪

પદ ૨૬૧ મું

નેના મેરે લાગી રહે મા ઉનનસેં; નેના૦ ટેક.
લોચન મેરે લાગી રહે મા ઉનનસેં, અબ કેસેં કરું શ્યામ તનસેં. નેના૦ ૧
ખુંચી રહે રૂપ જલધરમેં, બીછુરત નાહી નંદાનંદનસેં. નેના૦ ૨
ચંદનખોર ફુલનકે ગજરા, આવત દેખે રસિક પીયા વનસેં. નેના૦ ૩
પ્રેમ સખી એસે લપટાને, જ્યું લપટી ચપલા માઈ ઘનસેં. નેના૦ ૪

પદ ૨૬૨ મું–રાગ મલાર ધ્રુપદ ચૌતાલ.

ઉમડ ઘુમડ ઘુમડ ઘુમ ઝુમ ઝુમ, ચઢ આયો અવની રવન,
પવન લાગો ચાલન, સનનનનનન; ઉમં૦ ટેક.
ઘુડુડુડુડુડુ ગરજ ગરજ, બાદુર બરખન લાગે,
લાડીલી હાલ ઠાડે કુંજભુવન. ઉમં૦ ૧
કોકિલા કુહુકન લાગી, બોલત દાદુર મોર મનહરન, ઇંદ્રિયાણીયો ગવન;
પ્રેમાનંદ નંદનંદન છબી, વિલોકી આનંદે, જલદકરન લાગે આયે સ્તવન. ઉમં૦ ૨

પદ ૨૬૩ મું

બરન બરન બ્રંદાવન, મધુબન ફુલ્યો મન ભાવન;
રાધે માધો કુંજન કરત કેલી. બરન૦ ટેક.
દાદુર ચાત્રુક મોર, અતહિ મચાયો સોર, મંદ મંદ ગરજી વરસત સાવન. બરન૦ ૧
વ્રજનારી બન ઠન ગાવતી મધુર સ્વર, ઉમંગ ભરી આઈ પ્યારેકું ઝુલાવન;
પ્રેમાનંદ વ્રજચંદ રાજત યમુનાતીર, હરત પીરધીર પરમ પાવન. બરન૦ ૨

પદ ૨૬૪ મું

હરત હરત મન શ્યામ તન ઘન, દામિની દમકત અત;
પીતાંબર ઝબકત, ઝલલલલલ; હરત૦ ટેક.
મોર મુગટ શક્રચાપ, બગ પંક્તિ મુક્તમાલ, મંદમંદ મોરલી ધુનો ગરજત. હર૦ ૧
દાદુર ચાત્રુક મોર, બિરહી બ્રજકી નાર, જ્યું ચકોર ચંદ એકટક ચિતવત;
ગીરધારી પિયા બિહારી આનંદવારી સિંચત, પ્રેમાનંદ નિરખી નેનાં
હરખત. હર૦ ૨

પદ ૨૬૫ મું

ખરજ રીખભ ગંધાર મધ્યમ પચમ, ધૈવત નિષાધ સપ્ત સ્વર;
ગાવે બજાવે સબ ગુનિજન. ખર૦ ટે
તાન માન તીન ગ્રામ, એકવિશ મુરછના, હુરન મુરત અલાપન અવસર. ખર૦ ૧
શુધ સંગત શુધ બાની, કરત અલાપ રાગ રૂપ દરસાવત;
જાનત ચતુર નર ગાવે મન ભાવે, દશ દીપકુ બચાવે;
ગુની પ્રેમાનંદ રીઝાવે સ્યામ રાધાવર. ખર૦ ૨

પદ ૨૬૬ મું-રાગ ધુરિયા મલાર.

ગુનીજન ગાવત ગુનીજન ગાવત, રાગ મલાર અલાપત;
આનંદ ઉમંગ રસ તાલ મ્રદંગ બજાવત, શ્રીઘનસ્યામ રીઝાવત. ગુની૦ ટે
સપ્ત સ્વર તીન ગ્રામ, એકવીશ મૂર્છના, માનસહિત તાન લેને સુનાવત. ગુની૦ ૧
બનઠન બનવારી બૈઠે મુની મંડલમે, પરમ ચતુર શ્યામ અતહિ સોહાવત;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ રીઝ રીઝ દેત, શાલ દુશાલ દુઃખ દૂર નસાવત. ગુની૦ ૨

પદ ૨૬૭ મું

બરખન આયો ઘન બરખન આયો ઘન; બડી બડી બુંદન દમક ઝમક બીજ,
દાદુર મોરન સોર મચાયો અવની આનંદ છાયો. બ૦ ટે
દામીની દમકત અત પવન ઝકોરત, ગરજ ગરજ ઘન શબ્દ સુનાયો. બ૦ ૧
બન તન દ્રુમવેલી હરખન લાગે, ગુનીજન રાગ મલાર સોગાયો;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ બદન છબી, નીરખી નીરખી અતિ આનંદ પાયો. બ૦ ૨

પદ ૨૬૮ મું

બનબન બોલત મોર, બનબન બોલત મોર, મીલ સોર મચાયો કોકિલા કુહકત;
દમકત દામીની, ચમકત કામીની બાદુર બુંદન બરખન લાગે; બ૦ ટે
ગર્જે ગર્જે ચઉ ઓર અંબર છાયવીનો, દાદુર ચાત્રુક સુની અતી અનુરાગે. બ૦ ૧
અવની આનંદ ભઈ, તનકી તપત ગઈ, નવ પલ્લવ તન દુખ દુર ભાગે;
પ્રેમાનંદ રાગ મલાર અલાપત, ગાવત શ્રીઘનસ્યામકે આગે. બ૦ ૨

પદ ૨૬૯ મું

દ્રોમી દ્રોમી બાજત ગત, દ્રોમી દ્રોમી દ્રોમી બાજત ગત;
રસ ઉપજાવત હોતહેં અલાપ ચારી;
ગુનિજન ગાવત આત મન ભાવત, તનનન ઉમંગ સહિત લેતહેં તાનન. દ્રોમી૦ ટેક.
સપ્તસ્વર તીનગ્રામ, સાધત ઉલટ પુલટ, આરોહી અવરોહી અવધર
જાંનન. દ્રોમી૦ ૧
રતિરસ કલોલનાદ, વિદ્યા ગુન ગાવત, સુમતિ ગુની તજી અભિમાનન;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રભુ રીઝરીઝ દેત મોજ, મેટત દાલિદ્ર દુખહોત કલ્યાનન. દ્રોમી૦ ૨

પદ ૨૭૦ મું—રાગ સોરઠ મલાર.

બરસે શ્યામ ઘટારી સો વ્રજપર; બરસે૦ ટેક.
ચિતવત હસત સંતાપ શ્યામ ઘન, બેઠે આયે અટારી. સો વ્રજ૦ ૧
જલજ માલ ઉર બીચ મનોહર, બાંધિ પીત પટારી. સો વ્રજ૦ ૨
મંદ મંદ મોરલી ધુન સુનકે, નાચત મોર નટારી. સો વ્રજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ મગન ગુણ ગાવત, નીરખી રૂપ છટારી. સો વ્રજ૦ ૪

પદ ૨૭૧ મું

શ્યામ ઘટા ઝર લાગી, ગોકુલપર; શ્યામ૦ ટેક.
વ્રજવનિતા સરિતા ભરી ઉમંગી, લોકલાજ બીતી ત્યાગી. ગોકુલ૦ ૧
વ્રજ અબલા ચપલાસી ચમકત, ગરજત શ્યામ સોહાગી. ગોકુલ૦ ૨
મોરલીમાં રાગ મલાર અલાપત, બીરહની સોવત જાગી. ગોકુલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ શ્યામ છબી નિરખી, ભયોરે પરમ બડભાગી. ગોકુલ૦ ૪

પદ ૨૭૨ મું

મન મોહન ઘન બરસે, ભુવન મોરે; મન૦ ટેક.
પ્રેમ સુધા બરસત નિસવાસર, લગી જ્યું રહતહે ઝરસેં. ભુવ૦ ૧
બડીબડી બુંદ બરસી કે ગરજે, પ્રીયજન આંગણ સરસેં. ભુવ૦ ૨
ઉમંગી ઉમંગી આવત ઝર લાવત, બરસતહે આલી ચરસેં. ભુવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે તાપ ગયે સબ, પંકજકે મુખ દરસેં. ભુવ૦ ૪

પદ ૨૭૩ મું

[illegible] કિશોર, દેખોરી ભ્મી; ‌ ‌ ‌ નંદ૦ ટે

[illegible] મોર મુગટશિર, મુખ મોરલી ધનઘોર. ‌ ‌ દેખો૦ ૧

[illegible] ચમકતહે કટપર, પીતાંબરકી કોર. ‌ ‌ દેખો૦ ૨

[illegible] વિપન વૃંદાવન, ગરજી ગરજી ચહુ ઓર. ‌ ‌ દેખો૦ ૩

[illegible] કહે ઉત્તાવત બીરહી, વ્રજજનની ચાતુક મોર. ‌ ‌ દેખો૦ ૪

પદ ૨૭૪ મું-રાગ સોરઠ મલાર.

[illegible] બાલમ રસિયારાજ; ‌ ‌ ‌ મોરે૦ ટે

[illegible] કરે મોરે બાલમ તુમસેં, સુનો હો ચતુર સુનજહાજ;

[illegible] રહો હમ આગે જીવન, પૂરન કરો મોરે સબહિ કાજ. ‌ ‌ મોરે૦ ૧

[illegible] મોરે રસિક સાંવરે, છાંડો સકલ સુખસાજ;

[illegible] ન દુર રહો કમનીવર, તુમપર વારી કુલલાજ. ‌ ‌ મોરે૦ ૨

[illegible] મોરે હમ આગુવન, [illegible] ન દેઉં આજ;

[illegible] અલીવારીજ મુખપર, આવો સજન મોરે શિરતાજ. ‌ ‌ મોરે૦ ૩

પદ ૨૭૫ મું

[illegible] લાગી તુમસેં આયે, રસિયા લાગી તુમસેં આયે; ‌ ‌ મોરી૦ ટેક.

[illegible] લાગન લાગ ગઇવે, અબ ન દુરાઇ દુરી જાયે. ‌ ‌ મોરી૦ ૧

[illegible] નહીં જેને કાહુકે ટારે, બીધાકે લેખ લખાયે;

ઐસિ તુમ સંગ આપ બની મોરી, અબ છુટનકી બિધા નાયે. ‌ ‌ મોરી૦ ૨

[illegible] બાનકે મારે ચાતુક, પરયો ગંગાકે માયે;

સ્વાત બુંદકો મોતી ખપૈયા, પલટ ઉકાઇ ઓચ ધાયે. ‌ ‌ મોરી૦ ૩

[illegible] ચંદ્રચકોર મન માન્યો, મિન મગન જલ ચાયે;

પ્રેમસખી જીવન ઘન નીરખી, અંગ અંગ રંગ રલો છાયે. ‌ ‌ મોરી૦ ૪

પદ ૨૭૬ મું-રાગ નટ.

માધોસુ નેના નેહરો કીનો; ‌ ‌ ‌ માધો૦ ટેક.

[illegible] હોય ભયે બસ રોઉંપે લૈં તન મન દીનો. ‌ ‌ માધો૦ ૧

[illegible] સકલ ગુન પૂરનસ્યામ સુંદર રંગભીનો;

[illegible] નંદનાગર તણતેં ચિત હર લીનો ‌ ‌ ૨

પ્રેમાનંદ રાગ

ભયે આધીન શ્યામસગ ડોલત દીનદીન નેહ નવીનો,
પ્રેમાનંદ હોત નહિં ન્યારે જેસેં જલખીના મીનો. માધો० ૩

પદ ૨૭૭ મું

હમારે નેના ગહી-એક બાન; હમારે० ટેક.
એક ગોવિંદ ચંદ છબી ચીતવત, ઓર તજી પહીચાન. હમારે० ૧
નીરખત રૂપમની માધો નીત, હોત અતહિં ગુલતાન:
પ્રેમ બઢ્યો પરતિત નાથસોં, ભઇહે સકલ દુખહાન, હમારે० ૨
કીયો અચલ વીસવાસ ચરનમેં, તજીલોક કુલકાન;
પ્રેમાનંદકે સબહિં સુખસપત, શ્રીઘનશ્યામ પિયાપ્રાન. હમારે० ૩

પદ ૨૭૮ મું

હમારે નેના હરી દરસન સુખ માતે, હમારે० ટેક
નીરખી મુસકની બક બીલોકની, રહત યેહી રગ રાગતે. હમારે० ૧
ચિતવત બાંકે પેચ પાગકે ઉરબીચ હાર સોહાતે,
ઓઢત સ્યામ શ્વેત પટ ઝીનો, અવિલોકી ન અઘાતે. હમારે० ૨
સાન્દર હોય સરસ છબી ચિતવત, ઓટ ભયે અકુલાતે,
પ્રેમાનંદ શ્યામસુ નેહરો, છૂટત ન છુટયો જાતે. હમારે० ૩

પદ ૨૭૯ મું

હમારે નેના નિરખત નેહભરે; હમારે० ટેક
રુક્‌મીણી રમન બદન શશિશોભા, ચિતવત પલનાપરે. હમારે० ૧
બરજત લોક કુટુમ પચિહારે, ઘરકે સબહિં લરે;
ઘરત ન તૃણસમ સંકા તિનકી, દીન દીન હોત ખરે. હમારે० ૨
બિન દેખેં જાદોપતી માધો, પલ છીન નીરઝરે;
પ્રેમાનંદ પ્રાન પતિ ઉપર, તન કુરબાંન કરે. હમારે० ૩

પદ ૨૮૦ મું–રાગ ધનાશ્રી.

ધર્મ ધર્મસુત પ્રીયે ન જાઈ, ધર્મ० ટેક.
તજીયે તુરત જાની શત્રુ સમ, હોયે સુહદ સુખદાઈ. ધર્મ० ૧
જીન ત્યાગે નીજ સુહદ સનેહિ, સો કઉ નામ સુનાઈ;
પિતા તજ્યો પ્રહ્‌લાદ, વભીષન શત્રુ જાની નીજ ભાઈ. ધર્મ० ૨

પદ ૨૭૩ મું

નવઘન નંદકિશોર, દેખોરી છબી; નવ૦ ટે૦
શક્રચાપ સમ મોર મુગટશિર, મુખ મોરલી ઘનઘોર. દેખો૦ ૧
ચપલાસી ચમકતહે કટપર, પીતાંબરકી કોર. દેખો૦ ૨
નેહનીર સિંચત વૃંદાવન, ગરજી ગરજી ચહુ ઓર. દેખો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે જીવાવત બીરહી, વ્રજજનની ચાતુક મોર. દેખો૦ ૪

પદ ૨૭૪ મું-રાગ સોરઠ મલાર.

હો મોરે બાલમ રસિયારાજ; મોરે૦ ટેક
અરજ કરું મોરે બાલમ તુમસેં, સુનો હો ચતુર ગુનજહાજ;
અખંડ રહો દ્રગ આગે જીવન, પૂરન કરો મોરે સબહિ કાજ. મોરે૦ ૧
તુમ કારન મોરે રસિક સાંવરે, છાંડ્યો સકલ સુખસાજ;
અબજી ન દુર રહો કમનીવર, તુમપર વારી કુલલાજ. મોરે૦ ૨
કર રાખું મોરે દ્રગ આભુખન, જાન ન દેઉં આજ;
પ્રેમસખી બલીવારીજ મુખપર, આવો સજન મોરે શિરતાજ. મોરે૦ ૩

પદ ૨૭૫ મું

હો મોરી લાગી તુમસેં આયે, રસિયા લાગી તુમસેં આયે; મોરી૦ ટેક
લાગત લાગત લાગ ગયેવે, અબ ન દુરાઈ દુરી જાયે. મોરી૦ ૧
ટરત નહીં જૈસે કાહુકે ટારે, બીધીકે લેખ લખાયે;
એસિ તુમ સંગ આય બની મોરી, અબ છુટનકી પિયા નાયે. મોરી૦ ૨
બધીક બાનકે મારે ચાતુક, પરયો ગંગકે માયે;
સ્વાત બુંદકો ભોગી બપૈયા, પલટ ઉઠાઈ ચોંચ ધાયે. મોરી૦ ૩
જ્યું ચંદાચકોર મન માન્યો, મિન મગન જલ ચાયે;
પ્રેમસખી જીવન ધન નીરખી, અંગ અંગ રંગ રહ્યો છાયે. મોરી૦ ૪

પદ ૨૭૬ મું-રાગ નટ.

માધોસુ નેના નેહરા કીનો; માધો૦ ટેક.
પ્રફુલિત હોય ભયે બસ દોઉપે લૈ તન મન દીનો. માધો૦ ૧
પરમ ચતુર સકલ ગુન પૂરનશ્યામ સુંદર રંગભિનો;
એક બેર હસી મીલે નટનાગર તબતેં ચિત હર લીનો. માધો૦ ૨

ભયે આધીન શ્યામસંગ ડોલત દીનદીન નેહ નવીનો;
પ્રેમાનંદ હોત નહિં ન્યારે જેસેં જલખીના મીના. માધો૦ ૩

પદ ૨૭૭ મું

હમારે નેના ગહી-એક બાન; હમારે૦ ટેક.
એક ગોવિંદ ચંદ છબી ચીતવત, ઓર તજી પહીચાન. હમારે૦ ૧
નીરખત રૂપમની માધો નીત, હોત અતહિં ગુલતાન;
પ્રેમ બઢ્યો પરતિત નાથસોં, બાહે સકલ દુખહાન, હમારે૦ ૨
કીયો અચલ વીસવાસ ચરનમેં, તજીલોક કુલકાંન;
પ્રેમાનંદકે સબહિ સુખસંપત, શ્રીઘનસ્યામ પિયાપ્રાંન. હમારે૦ ૩

પદ ૨૭૮ મું

. હમારે નેના હરી દરસન સુખ માતે; હમારે૦ ટેક.
નીરખી મુસકની બંક બીલોકની, રહત યેહી રંગ રાગતે. હમારે૦ ૧
ચિતવત બાંકે પેચ પાગકે ઉરબીચ હાર સોહાતે;
ઓઢત શ્યામ શ્વેત પટ ઝીનો, અવિલોકી ન અઘાતે. હમારે૦ ૨
સાદર હોય સરસ છબી ચિતવત, ઓટ ભયે અકુલાતે;
પ્રેમાનંદ શ્યામસું નેહરો, છૂટત ન છુટેરો જાતે. હમારે૦ ૩

પદ ૨૭૯ મું

હમારે નેંના નિરખત નેહભરે; હમારે૦ ટેક.
રુક્મીણી રમન બદન શશિશોભા, ચિતવત પલનાપરે. હમારે૦ ૧
બરજત લોક કુટુમ પચિહારે, ઘરકે સબહિં લરે;
ઘરત ન તૃણસમ સંકા તિનકી, દીન દીન હોત ખરે. હમારે૦ ૨
બિન દેખેં જાદોપતી માધો, પલ છીન નીરઝરે;
પ્રેમાનંદ પ્રાન પતિ ઉપર, તન કુરબાંન કરે. હમારે૦ ૩

પદ ૨૮૦ મું–રાગ ધનાશ્રી.

ધર્મ ધર્મસુત પ્રીયે ન જાઈ; ધર્મ૦ ટેક.
તજીયે તુરત જાની શત્રુ સમ, હોયે સુહૃદ સુખદાઈ. ધર્મ૦ ૧
જીન ત્યાગે નીજ સુહૃદ સનેહિ, સો કઉ નામ સુનાઈ;
પિતા તજ્યો પ્રહ્લાદ, વભીષન શત્રુ જાની નીજ ભાઈ. ધર્મ૦ ૨

બલી ગુરુ તજ્યો ભરથ નિજજનની,હરિચરને ચીત લાઈ;
વ્રજ બનીતા ઋષિનારી પતિ સુત, તજી હરિ ચરને આઈ. ધર્મ૦ ૩
જેહી ઉર સદા હરિકૃષ્ન બિરાજત, તેહી મીલે હીયો ઉલસાઈ;
પ્રેમાનદ મોઈ પ્રિયે પ્રાનતેં, મિલિયે કંઠ લગાઈ. ધર્મ૦ ૪

પદ ૨૮૧ મું

જાકું ન પ્રીયે શ્રીધર્મકુમાર; જાકું૦ ટેક.
તાકુ તજીયેં જાની યમકિંકર સ્વપચ સમાન લબાર. જાકું૦ ૧
જો હોએ દેવ ગુરુ નૃપસજ્જન, સાધુવિપ્ર સિરદાર;
તાકો દરસ સંભાપન તજીયે, જાની પાપ પહાર. જાકું૦ ૨
અપને પ્રભુસું બહિર મુખકો, સંગ તજને ને કરીયે વિચ્યાર;
ધરમ ભ્રષ્ટ કરે નિશ્ચેપરે, પુની પઠવે જમદ્વાર. જાકું૦ ૩
સ્વધર્મનિષ્ટ ઇષ્ટ ઉરસ્વામી, હરિજનસોં અતિ પ્યાર;
પ્રેમાનંદ કહે તાહી ન તજીયે, યદ્યપિ કરે ત્રીસકાર. જાકું૦ ૪

પદ ૨૮૨ મું

જો નરહરિસું કરત ન હેત, જો નરહરિસું કરત ન હેત. જોન૦ ટેક.
તા નરકું સુરમુનિ નીગમાગમ, સબ ધિક્કાર હિદેત. જોન૦ ૧
કરત કુકર્મ અહર્નિશ આતુર, પ્રભુકો નામ ન લેત;
પોષત ઉદર નારી ધન કારન, ઘરઘર ફિરત જ્યુ પ્રેત. જોન૦ ૨
સાચે સત હરિહિતકારી, તિનકે નિકટ નઆેત;
કરત ગુલામી નિચ પુરુષકી, પૂજત નીચ નિકેત. જોન૦ ૩
નહિં ધરકથા સંતહરિ કીર્તન, ભુવન માનું રનખેત;
પ્રેમાનદ કહે જાત મંદ મતિ, યમપુર કુટુંબ સમેત. જોન૦ ૪

પદ ૨૮૩ મું

ધર્મકુંવર પદ પ્રીત ન જાકે; ધર્મ૦ ટેક
સો નર ખર કુકર શુકર સમ, વ્રથા જીવન જગ તાકે. ધર્મ૦ ૧
કામ નિદ ભય ભુખ પ્યાસ સમ, સબ પ્રાની એકસાકે;
મનુષજન્મ સુરસાધુ પ્રશંસિત, જો પ્રભુ ઉર અભિલાકે. ધર્મ૦ ૨

તેજ પ્રતાપ બુદ્ધિ બલ ધીરજ, ગુન ગૌરવતા યાકે;
પ્રભુપદ વિમુખ ઈંદ્રામની કુલજ્યું, તજત ગુન ન કરુવાકે. ધર્મ૦ ૩
શોભા શીલ ઉદાર અધિક ગુન, કુલ કીરત સબ બાકે;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ પ્રીત રહિત, જેસેં ભોજન લોન બીનાકે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૨૮૪ મું—રાગ ધનાશ્રી

પ્રગટે શ્રીસહજાનંદ સુખદાઈ; પ્રગ૦ ટેક.
અતિ મતિ દુષ્ટ મનુષ કલિજુગકે, સો તારે પ્રભુ આઈ. પ્રગ૦ ૧
પ્રૌઢ પ્રતાપ વિપદ ગુન કિરત, છાય રહી જગમાઈ;
સેવત અનંત કોટિ મુનિ મહીપતિ, ચરન કમલ ચિત્ત લાઈ. પ્રગ૦ ૨
અમિત પ્રતાપ પ્રગટ શ્રીહરિકો, કહત શેષ સકુચાઈ;
પ્રેમાનંદ શ્રીસહજાનંદકે, ચરનનપર બલજાઈ. પ્રગ૦ ૩

પદ ૨૮૫ મું

પ્રગટે શ્રીધર્મકુંવર સો પ્રતાપી; પ્રગ૦ ટેક.
શ્રીહરિ કૃષ્ણ કૃપા કરી કલિમે, તારે અસંખ્ય જન પાપી. પ્રગ૦ ૧
પ્રચુર તિવ્રતર માયિક મત તમ, દુર કિયો સબ કાપી;
જ્ઞાન વૈરાગ્ય ભક્તિ સંજુત ભુવિ, ધર્મ દિયો દ્રઢ થાપી. પ્રગ૦ ૨
જાકે પ્રતાપ કલિમે કૃત જુગ, રહ્યો ઘરઘરમે વ્યાપી;
પ્રેમાનંદ કે' નાથ મુકતગાત લે, અધર્મીનકો આપી. પ્રગ૦ ૩

પદ ૨૮૬ મું

પ્રગટે શ્રીહરિ કૃષ્ણ અવતારી; પ્રગ૦ ટેક.
પ્રગટ પ્રતાપ છાયો ત્રિભોવનમે, ગાવત અજ ત્રિપુરારી. પ્રગ૦ ૧
જેહિ પ્રતાપ અવિલોકી કંપે અરિ, કામ લોભાદિક ભારી;
મહા બલવાન નિર્બલ ભયે જેહિ ડર, નમત ચરન શીરધારી. પ્રગ૦ ૨
જાકો નામ સુનત યમ કિંકર, ભાજત ત્રાહી પુકારી;
પ્રેમાનંદ કહે સ્વામિનારાયણ, નિર્લે જપત નર નારી. પ્રગ૦ ૩

પદ ૨૮૭ મું

હરિકો અતિ પ્રતાપ કહા ગાવે; હરિ૦ ટેક.
શ્રીહરિકૃષ્ન પ્રતાપ જલધિકો, ત્રીરઈ કહા ચોંચ સમાવે? હરિ૦ ૧

નિરાકાર આકાર ધર્મસુત, નિર્ગુન સગુન કહાવે;
કર્તા અકર્તા અવિગતકી ગત, રસના કહત ન આવે. હરિ૦ ૨
મનુપ ભાવમહિ દિવ્ય ચરિત્ર કરે, દિવ્યમહિ મનુપ દેખાવે;
પ્રેમાનંદ ધનશામ રૂપ છટા, નિરખી નિરખી સુખ પાવે. હરિ૦ ૩

પદ ૨૮૮ મું–રાગ ધનાશ્રી

મારે અવિનાશી ઘેર આવ્યારે, સુફળ જનમ કર્યો સામરે; મારે૦ ટેક
સામૈયું લઈ શ્યામ સુંદરને, મોટે મોટે મોતીડે વધાવ્યારે. સુફ૦ ૧
પ્રેમ કરી મેં તો પાતલિયાને, મંદિરમાં પધરાવ્યારે. સુફ૦ ૨
મિકડાં લઇને મલિ મોહન વરને, તન મન તાપ સમાવ્યારે. સુફ૦ ૩
કરી કરુણા કમલાવર મુજપર, કંચન મેહ વરસાવ્યારે. સુફ૦ ૪
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, ત્રિભોવનમાં જશ ગાવ્યારે. સુફ૦ ૫

પદ ૨૮૯ મું

ધનશામ વધાવાને જઈએ, થાલ ભરી સગ મોતીએ; ધન૦ ટેક.
સરખી સાહેલી શણગાર સજી મળી, માની મંગલ ગાઈયેરે. થાલ૦ ૧
ચંદન ચરચીને હાર ગુલાબી, પ્રભુજીને પેરાઇયેરે. થાલ૦ ૨
શ્રીઘનસ્યામ રસીલો છેલો, નિરખીને પાવન થાઈયેરે. થાલ૦ ૩
નૌતમ પાક કરી નટવરને, પ્રિત કરીને જમાઇયેરે. થાલ૦ ૪
પ્રેમાનંદ કહે મન કર્મ વચને, દાસ હરિના કેવાઇયેરે. થાલ૦ ૫

પદ ૨૯૦ મું

મારા નિરખીને નેણાં લોભાણાંરે, ગિરિધર ગોપીનાથને; મારા૦ ટેક
રૂપ મનોહર જોઈ છબનું, આનંદ થઈ અટકાણાંરે. ગિર૦ ૧
જોતાં મૂરતિ મોહનજીની મારા, તન મન પ્રાણ તણાણાંરે. ગિર૦ ૨
તે દહાડાથી અલબેલાના અમે, હાવકાં થઇને હેરાણાંરે. ગિર૦ ૩
હાર્યાં ને દોર્યાં હરિવરના અમે, હરિને હાથ વેચાણાંરે. ગિર૦ ૪
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, ત્રિભોવનમાંહિ ગવાણાંરે; ગિર૦ ૫

પદ ૨૯૧ મું

હું તો ગિરિધર જોઈ થઈ ઘેલીરે, મોહનજીયે મારું મન હરીયું; હું તો૦ ટેક.
ચાખડિયુંનો શબ્દ સુણિ હું તો, ઉઠી જાવા સહુ પે'લીરે; મોહ૦ ૧

શેરીયે સામા મળ્યા સુંદર વર, હાથમાં છડી રંગેલીરે; મોહ૦ ૨
સામું જોઇને મને સ્યું કરી દીધું, સુણુ મારી સાહેલીરે; મોહ૦ ૩
તે દહાડાથિ ફરું એને વાંસે, કામકાજ સઉ મેલીરે; મોહ૦ ૪
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, આનંદની થઈ હેલીરે; મોહ૦ ૫

પદ ૨૯૨ મું-રાગ ધનાશ્રી- ધ્રુપદ ચૌતાલ

એ નઈ છબી નિસપ્રતિ નવલ બિહારી જ્યુકી;
નયે નયે ભુખન ધરત મન ભાવતે. નઈ૦ ટેક
નયો બાગો નઈ પાગ બાંધી આની અનુરાગ;
નઈ શાલ જરી ઓરી ચિત્ત લલચાવતે. નઈ૦ ૧
નિતહિં નયો શિગાર અંગ અંગ અતિ ઉદાર;
નિરખી નંદકુમાર કોટી કામ લજ્યા પાવતે;
પ્રેમાનંદ બ્રજચંદ હસત બદન મંદ મંદ;
નવ રસ નિતહીં અધિક બરસાવતે. નઈ૦ ૨

પદ ૨૯૩ મું

પ્રથમ સિગાર રસ હાસ રસ દુસરો;
તિસરો કરુના રસ બસત શ્યામ નેનમેં. પ્રથ૦ ટેક.
ચોથો રસ રુદ્ર જાની, બીર પાંચમો પ્રમાની;
છઠો ભયાનક ગ્રહત હરિ અરિસેનમેં. પ્રથ૦ ૧
સાતમો બીભછ રસ અદ્ભૂત આઠમો સો;
નવમો હે શાંત સુની શાંત હોત બનમેં;
નવ રસ નંદકુમાર કરત અંગીકાર આપ;
પ્રેમાનંદ ત્રિવિધ તાપ હરત છિન છિનમેં. પ્રથ૦ ૨

પદ ૨૯૪ મું

નેહરો નીભાવન નાથ નેક સુન લીજે;
દીજે યે દરસ શ્રીસ્વામિ સ્હજાનંદ જ્યું. નેહ૦ ટેક.
જાની શરણાંગત જન બિસારી સબ અવગુન;
અમતો નિભાયે બનેગી સુખકંદ જ્યું. નેહ૦ ૧

પદ ૨૯૮ મું

આજ મોયે સુપન અનોપમ આયો; આજ૦ ટેક.
સુપને શ્યામ મીલે મોરી સજની, હસી કરસોં કર સાયો. આ૦ ૧
મેં પિયાસેં કુશલાત પુછી કે, ભુજ ભરિ કંઠ લગાયો. આ૦ ૨
સુખ તંબોલ દીયો બનવારી, કીયો સબહીમન ભાયો. આ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ આજ સખી, અતિ આનંદ ઉપજાયો. આ૦ ૪

પદ ૨૯૯ મું

આજ દિન ધન્ય ધન્ય મોરે ભાગ; આજ૦ ટેક.
ગોપિનાથ પિયા ઘર આયે પ્રેમ ભરે અનુરાગ. આ૦ ૧
જ્યા કારન નિત જોસ દેખાવતી, નિતહી ઉડાવતી કાગ. આ૦ ૨
સો સુખસિંધુ પધારે કિપા કરી, નટવર નિરખન લાગ. આ૦ ૩
પ્રેમાનંદ પિયાપર સરવસ, વારી ફેરી કરું ત્યાગ. આ૦ ૪

પદ ૩૦૦ મું

પધારે પિયા જીવનપ્રાન હમારે; પધારે૦ ટેક.
મગ ચિતવત બરસત દગ દોઉ, આજ સીતલ ભયે તારે. પધા૦ ૧
તનકી તપત ગઈ સબ સજની, મીલે અંક ભરી પ્યારે. પધા૦ ૨
ત્રપત ભયે શ્રવનપુટ સજની, પીવત બચન સુધારે. પધા૦ ૩
પ્રેમાનંદ પ્રભુ રૂપનિધિપર, તન મન ધન લે વારે. પધા૦ ૪

પદ ૩૦૧ મું

મોરે માઈ જીવન કુંજવિહારી; મોરે૦ ટેક.
જીવન પ્રાન પરમ સુખ સંપત, રાધા વર ગિરિધારી; મોરે૦ ૧
નટવર વેશ નિરખી નંદાનંદન, ઉતરત નાહીં ખુમારી; મોરે૦ ૨
મોર મુગટ બનમાળ પીતપટ, બંસી અધર સુખકારી; મોરે૦ ૩
પ્રેમાનંદ વારત યહ છબીપર, ધર્મ અર્થ ફલ ચ્યારી; મોરે૦ ૪

પદ ૩૦૨ મું

લટક યહ આય બસી ઉર મૈયા, લટક૦ ટેક.
લટપટી પાગ લટકતે તોરે, લટકત ચલત કનૈયા; લટ૦ ૧

નિરાકાર આકાર ધર્મસુત, નિર્ગુન સગુન કહાવે,
કર્તા અકર્તા અવિગતની ગત, રસના મહત ન આવે હરિ૦ ૨
મનુષ ભાવમહિ દિવ્ય ચરિત્ર કરે, દિવ્યમહિ મનુષ દેખાવે,
પ્રેમાનંદ ઘનશામ રૂપ છટા, નિરખી નિરખી સુખ પાવે હરિ૦ ૩

પદ ૨૮૮ સુ-રાગ ધનાશ્રી

મારે અવિનાશી વેર આવ્યારે, સુફળ જનમ કર્યો સામરે, મારે૦ ટેક
સામૈયુ લઈ સ્યામ સુંદરને, મોટે મોટે મોતીડે વધાવ્યારે સુફ૦ ૧
પ્રેમ કરી મેં તો પાતળિયાને, મંદિરમા પધરાવ્યારે. સુફ૦ ૨
મિઠડા લઇને મનિ મોહન વરને, તન મન તાપ સમાવ્યારે સુફ૦ ૩
કરી કરુણા કમળાવર મુજપર, કંચન મેહ વરસાવ્યારે. સુફ૦ ૪
પ્રેમાનંદના નાથને મળતા, ત્રિભોવનમા જશ ગાયારે સુફ૦ ૫

પદ ૨૮૯ સુ

ઘનશામ વધાવાને જાઇએ, થાલ ભરી ગજ મોતીરે, ઘન૦ ટેક
સરખી સાહેલી શણગાર સજી મળી, માની મગન ગાઇયેરે થાન૦ ૧
ચંદન ચરચીને હાર ગુંથાવી, પ્રભુજીને પેરાઇયેરે થાન૦ ૨
શ્રીઘનસ્યામ રસીનો છેલો, નિરખીને પાવન થાઇયેરે થાન૦ ૩
નૌતમ પાક કરી નટવરને, પ્રિત કરીને જમાડીયેરે. થાન૦ ૪
પ્રેમાનંદ કહે મન કર્મ વચને, દાસ હરિના કેવાઇયેરે થાન૦ ૫

પદ ૨૯૦ મું

મારા નિરખીને નેણા લોભાણારે, ગિરિધર ગોપીનાથને, મારા૦ ટેક
રૂપ મનોહર જોઈ જીવનનું આનંદ થઈ અટકાણારે ગિર૦ ૧
જોતા મૂરતિ મોહનજીની મારા, તન મન પ્રાણ તણાણારે ગિર૦ ૨
તે દહાડાથી અનબેનાના અમે, દાવકાં થઇને ફેરાણારે ગિર૦ ૩
હાર્યા ને દાસ્યા હરિવરના અમે હરિને હાથ વેચાણારે ગિર૦ ૪
પ્રેમાનંદના નાથને મળતા, ત્રિભોવનમાહિ ગવાણારે, ગિર૦ ૫

પદ ૨૯૧ મું

હુ તો ગિરિધર જોઈ થઈ ઘેલીરે, મોહનજીરે મારુ મન હરીયુ, હુ તો૦ ટેક
ચાખડિયુનો શબ્દ સુણિ હું તો, ઉઠી જાવા સહુ પે'લીરે, મોહ૦ ૧

શેરીયે સામા મળ્યા સુંદર વર, હાથમાં છડી રંગેલીરે; મોહ૦ ૨
સામું જોઇને મને શ્યું કરી દીધુ, સુણ મારી સાહેલીરે; મોહ૦ ૩
તે દહાડાથિ ફરું એને વાંસે, કામકાજ સઉ મેલીરે; મોહ૦ ૪
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, આનંદની થઈ હેલીરે; મોહ૦ ૫

પદ ૨૯૨ મું–રાગ ધનાશ્રી– ધ્રુપદ ચૌતાલ

એ નઈ છબી નિસપ્રતિ નવલ બિહારી જ્યુકી;
નયે નયે ભુખન ધરત મન ભાવતે. નઈ૦ ટેક
નયો બાગો નઈ પાગ બાંધી આની અનુરાગ;
નઈ શાલ જોરી ઓરી ચિત્ત લલચાવતે. નઈ૦ ૧
નિતહિં નયો શિંગાર અંગ અંગ અતિ ન્હાર;
નિરખી નંદકુમાર કોટી કામ લજ્યા પાવતે;
પ્રેમાનંદ બ્રજચંદ હસત બદન મંદ મંદ;
નવ રસ નિતહીં અધિક બરસાવતે. નઈ૦ ૨

પદ ૨૯૩ મું

પ્રથમ સિંગાર રસ હાસ રસ દુસરો;
તિસરો કરુના રસ બસત શ્યામ નેનમેં. પ્રથ૦ ટેક
ચોથો રસ રુદ્ર જાની, બીર પાંચમો પ્રમાની;
છટો ભયાનક ગ્રહત હરિ અરિસેનમેં. પ્રથ૦ ૧
સાતમો બીભછ રસ અદ્‌ભૂત આઠમો સો;
નવમો હે શાંત સુની શાંત હોત બનમેં;
નવ રસ નંદકુમાર કરત અંગીકાર આપ;
પ્રેમાનંદ ત્રિવિધ તાપ હરત છિન છિનમેં. પ્રથ૦ ૨

પદ ૨૯૪ મું

નેહરો નીભાવન નાથ નેક સુન લીજે;
દીજે યે દરસ શ્રીસ્વામિ સ્હજાનંદ જ્યું. નેહ૦ ટેક.
જાની શરણાગત જન બિસારી સબ અવગુન;
અમતો નિભાયે બનેગી સુખકંદ જ્યું. નેહ૦ ૧

શ્રીજીએ સહાયે શ્યામ ભક્ત પુરણ કામ;
સદા કૃપા દૃષ્ટિ કરી અવલોકો જગચંદ જ્યું;
ધર્મભક્તિકે કુમાર સંતજનકે સીંગાર;
પ્રેમાનંદકે આધાર એક વ્રજચંદ જ્યું. નેહ૦ ૨

પદ ૨૯૫ મું

દીન 'હું દયાલ પ્રતિપાલ ભક્તકલ્પતરુ;
કૃપા દૃષ્ટિ ભરી 'નાથ મોકું કબ હેરોગે. દીન૦ ટેક.
બોલકે અમૃત બેન કૃપાસિંધુ કમલ નેન;
લેકે મેરો નામ પુરંણ કામ કબ ટેરોગે. દીન૦ ૧
અભય ઉદાર વર દેત એસે કર કમલ;
મેરા કહી ઈશ મોરે શિશ કબ ફેરોગે;
સોલે ચિન્હ જુક્ત ચરન ધરો ઉર તાપ હરન;
પ્રેમાનંદકે નાથ ટેરો કબ નિબેરોગે. દીન૦ ૨

પદ ૨૯૬ મું–રાગ ધનાશ્રી

નયન મુજ ફરકત બારંબાર; નય૦ ટેક.
નયનરસભરી મૂરત આજ મિલે, માનું સકુન હોત અતિસાર; નય૦ ૧
ઉડરે' કૌવા પિયાજુ મીલેંગે, જેપી તું જોય બિચાર; નય૦ ૨
ડગર બોહારું પિયા આવનકો, નેન પલકસું ઝાર; નય૦ ૩
પ્રેમાનંદ પ્રભુ આપ ધરે, શિર કર વર અભય ઉદાર; નય૦ ૪

પદ ૨૯૭ મું

આજે મોહે સકુને હોત શુભ માઈ; આજ૦ ટેક
શ્રીઘનશ્યામ મીલનકો આગમ, સુચવત કુચ ભુજ બાઈ. આ૦ ૧
ફરકત નેન કસનબંધ તરકત, હરખત હિય હુલસાઈ. આ૦ ૨
રજની હું ચોંક ઉઠી સુપનેમે, પિયા જ્યું મીને મુસકાઈ. આ૦ ૩
પ્રેમાનંદ પ્રભુ આય મીલેંગે, બાંહુ નવલ બુધાઈ. આ૦ ૪

પદ ૨૯૮ મું

આજ મોયે સુપન અનોપમ આયો;   આજ૦ ટેક.
સુપને સ્યામ મીલે મોરી સજની, હસી કરસોં કર સાયો. આ૦ ૧
મેં પિયાસેં કુશલાત પુછી કે, ભુજ ભરિ કંઠ લગાયો. આ૦ ૨
સુખ તબોલ દીયો બનવારી, કીયો સબહી મન ભાયો. આ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ આજ સખી, અતિ આનંદ ઉપજાયો. આ૦ ૪

પદ ૨૯૯ મું

આજ દિન ધન્ય ધન્ય મોરે ભાગ;   આજ૦ ટેક.
ગોપિનાથ પિયા ઘર આયે પ્રેમ ભરે અનુરાગ. આ૦ ૧
જ્યા કારન નિત જોસ દેખાવતી, નિતહી ઉડાવતી કાગ. આ૦ ૨
સો સુખસિંધુ પધારે કિપા કરી, નટવર નિરખન લાગ. આ૦ ૩
પ્રેમાનંદ પિયાપર સરવસ, વારી ફેરી કરું ત્યાગ. આ૦ ૪

પદ ૩૦૦ મું

પધારે પિયા જીવનપ્રાન હમારે;   પધારે૦ ટેક.
મગ ચિતવત બરસત દ્રગ દોઉ, આજ સીતલ ભયે તારે. પધા૦ ૧
તનકી તપત ગઈ સબ સજની, મીલે અંક ભરી પ્યારે. પધા૦ ૨
ત્રપત ભયે શ્રવનપુટ સજની, પીવત બચન સુધારે. પધા૦ ૩
પ્રેમાનંદ પ્રભુ રૂપનિધિપર, તન મન ધન સે વારે. પધા૦ ૪

પદ ૩૦૧ મું

મોરે માઈ જીવન કુંજવિહારી;   મોરે૦ ટેક.
જીવન પ્રાન પરમ સુખ સંપત, રાધા વર ગિરિધારી; મોરે૦ ૧
નટવર વેશ નિરખી નંદાનંદન, ઉતરત નાહીં ખુમારી; મોરે૦ ૨
મોર મુગટ બનમાળ પીતપટ, બંસી અધર સુખકારી; મોરે૦ ૩
પ્રેમાનંદ વારત યહ છબીપર, ધર્મ અર્થ ફલ ચ્યારી; મોરે૦ ૪

પદ ૩૦૨ મું

લટક યહ આય બસી ઉર મૈયાં,   લટક૦ ટેક.
લટપટી પાગ, લટકતે તોરે, લટકત ચલત કનૈયા; લટ૦ ૧

લટક લટક આવત ધર મોરે, પાય પેર પનૈયા; લટ૦ ૨
લટકત હસત મધુર મુખ બોલત, ચિતવની ચિત હરૈયા; લટ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ લટકપર, બાર બાર બલ જૈયા; લટ૦ ૪

પદ ૩૦૩ મું

માઈ મોરે યહ મૂર્તિ મનમાની; માઈ૦ ટેક.
ચલની યેહી ચીતવની યેહી, યેહી મુખકી મુસકાની; માઈ૦ ૧
સરલ સ્વભાવ ધર્મ ધિરજ ગુન, સદય હૃદય મૃદુબાની; માઈ૦ ૨
અતહી ઉદાર અભયવર દાયક, કૃષ્ણ સકલ સુખખાની; માઈ૦ ૩
નામ રૂપ યેહી વેષ રાખત ઉર, પ્રેમાનંદ પ્રીત આની; માઈ૦ ૪

પદ ૩૦૪ મું—રાગ કાફી

પ્યારેને પ્રિતડી લગાઈ વે; પ્યારે૦ ટેક.
કર કર નૈનોકી સૈન સલોને, હર્યો મન હસી મુસકાઇવે. પ્યારે૦ ૧
સુંદર શ્યામ કામ મદ ગંજન, જનરંજન છબી છાઇવે. પ્યારે૦ ૨
ચિતવની ચારુ મધુરી મીઠી બોલની, ચલની અતિ સુખદાઇવે. પ્યારે૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશામ પીયાકી, મૂરતી મેરે મન ભાઇવે. પ્યારે૦ ૪

પદ ૩૦૫ મું

સાંવરી સુરત મોહાવનીવે; સાંવ૦ ટેક.
સુરત સાંવરી ચલની ઉતાવરી, મૂરત મેરે મન ભાવનીવે. સાંવ૦ ૧
અંબુજ નૈનકી સૈન સલોની, ચિતવની ચીત લલચાવનીવે. સાંવ૦ ૨
હસની બોલની ચલની ચિતવની, ત્રિવિધિતાપ નસાવનીવે. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશામ પીયાકી, બતિયાં પરમ પદ પાવનીવે. સાંવ૦ ૪

પદ ૩૦૬ મું

રસિયા છેલ ગુમાનીવે; રસી૦ ટેક.
છેલ ગુમાની શામ સુખદાની, મોહન રૂપ નિધાનીવે. રસી૦ ૧
તરુન કિશોર મનોહર મૂરત, ઉઠે મુખરેખા નાનીનાનીવે. રસી૦ ૨
અતિ સકુમાર કમલદલ લોચન, ભવ મોચન મુખ બાનિવે. રસી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશામ સુંદર છબી, રાખત ઉરબીચ છાનીવે. રસી૦ ૪

પદ ૩૦૭ મું

સાંવરા તેતો જાદુગારાવે; સાંવ૦ ટેક.
નેનમેં સેનમેં બેનમેં જાદુ, જાદુસેં ભયા કહાન કારાવે; સાંવ૦ ૧
જાદુવે કીના મેરા મન હરલીના, હોત નાહિ તોસું ન્યારાવે. સાંવ૦ ૨
જબ દેખું ઘનશામ સુંદર તોહે, તબ સુખ આનંદ અપારાવે; સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે'તેરે ચરન શરન બિના, જગ સબ જરત અંગારાવે. સાંવ૦ ૪

પદ ૩૦૮ મું-રાગ કાફી

વંદુ ચરન નખ ચંદ્ર સુધાકર, બરનુ વિષદ ગુન ચિત્ત ધરીહો. વંદુ૦ ટેક.
અક્ષરપતિ અખિલ જગદીશ્વર, પ્રગટે ધર્મ ગ્રહે પ્રિત કરીહો;
સુંદર શામ કામમદમોચન, લોચન સુખનિધિ કૃષ્ન હરિ હો. વંદુ૦ ૧
અવિલોકી સુર મુનિ સજ્જન દુઃખ, સદય શામ ઉર આયો ભરીહો;
અતિ અનુરાગ આની કરુનાનિધિ, પ્રગટ ભયે કલી કામઅરીહો. વંદુ૦ ૨
આયે સંત ધર્મ રક્ષન હિત, કરના ઘન હરિ બરખી ઝરીહો;
કાપી કલુષ કહુ કામ કલિકો, તારે જન કરી બચન તરીહો. વંદુ૦ ૩
કહા બરનુ કરુના પ્રતાપ જસ, દિનકર સમ જગરહ્યો પસરીહો;
પ્રેમાનંદ ઘનશામ નામપર, બારત તન મન ચરન પરીહો. વંદુ૦ ૪

પદ ૩૦૯ મું

પરમ પુરુષ પરબ્રહ્મ નારાયન, રાજત વૃષધર ગુઢ ગતિહો. પર૦ ટેક.
આયે પ્રેમ સહિત અવિલોકન, સુનિગન સુર ત્રિલોકપતિહો;
ચતુરાનન પંચાનન ષડમુખ, ગજમુખ કૌતક છાયો અતિહો. પર૦ ૧
સહસ્ર વદન શશિ શક્ર દિવાકર, ધર્મ દ્વારે ઠાડે કરી પ્રણુતિહો;
હંસ વૃષભ શિખી મુષક વાહન, નિરખત ધીર ન રહત રતિહો. પર૦ ૨
શુક નારદ શારદ અગનિત મુનિ, સનકાદિ શિશુ વેષ જતિહો;
વૈનતેય કપીરાજ મહાબલ, ગરજત ગિરા લગત ભીતિહો. પર૦ ૩
સુની કુલાહલ દ્વારે આયે દોઉ, ધર્મ પ્રેમવતી પરમ સતિહો;
પ્રેમાનંદ કહે જોરી પાનિ કરે, બિનય દંપતિ અચલ મતિહો. પર૦ ૪

પદ ૩૨૦ મું

ધન્ય ભાગ્ય તુમ આયે મેરે ઘર, અમરપતિ મુનીવર ગ્યાનીહો, ધન્ય૦ ટેક.
અસ કહી ધર્મ પરમ બડભાગી, પુજ્ય વિધ્વિત સબ આનીહો;
પૂજે દેવ મુનિ કરી પ્રીતિ, દીયો દાન જ્યુ બડ દાનીહો. ધન્ય૦ ૧
તબ બોલે બ્રહ્મા શિવ મુનિ ગન, સુનો ધર્મ હમારી બાનીહો;
તુંહરે લાલકો બદન દીખાવેતો, સબ કછુ પાયો હમ જાનીહો. ધન્ય૦ ૨
કહે ધર્મ સુનો દેવ મુનીવર, તિહારો દરસ અતિ અઘ હાનીહો;
મેરે મન અસ શંકા ઉપજત, ડરીહે બાલક ભય માંનીહો. ધર્મ૦ ૩
કહત ઇશ સુનો ધર્મ ધીર તુમ, જની જાનો પ્રાકૃત પ્રાનીહો;
કાલકો કાલ ઇશ ઇશનકો, પ્રેમાનંદકો પ્રભુ ચક્રપાનીહો. ધર્મ૦ ૪

પદ ૩૨૧ મું

ધર્મ દેવ ગ્રહી કરકંજનમેં, લાયે લાલ ઉર લપટાઇહો. ધર્મ૦ ટેક.
શિશુ વેષ સર્વેશ ગુસાંઇ, દેખી દેવ હસે હરખાઇહો;
નિરખત અમર મુનિ ઉઠી સાદર, કૃતાંજલિ પદ શિર નાઇહો. ધર્મ૦ ૧
જયજય સત ચિદ આનંદ વિગ્રહ, આદિ પુરુષ જન સુખદાઇહો;
સબ કારન જન તારન પ્રગટે, કરી કરુના ત્રિભોવનરાઇહો. ધર્મ૦ ૨
નિરખી દેવ કરી વિનય બિદા ભયે, રૂપ સનાતન ઉરલાઇહો;
આશીર વચન ભનત સુર મુનિગન, ચિરંજીવી રહો ભુવિમાઇહો. ધર્મ૦ ૩
બાલચંદ્ર સમ બઢત પ્રતિદિન, કરત ચરિત જનમન ભાઇહો;
પ્રેમાનંદ શ્રીધર્મતનય પર, તન મન ધન નિત બલજાઇહો. ધર્મ૦ ૪

પદ ૩૨૨ મું–રાગ કાફી ખ્યાલ

દીલોંદા દરદ ન જાનદા, હો દીલદાર યાર; દીલોં૦ ટેક
દરદે દિવાની મેં બનબન ડોલું, જરા દયા દીલ નહિં આનદા; હોદી૦ ૧
સાંવરા કુંવર દે દરસ દીલજાનિ, પ્યારે ફિર નહી પિછાનદા; હોદી૦ ૨
નેક મધુરે સુર બંસી સુનાદે, તેં ગવૈયા કહાનતાનદા; હોદી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે જરા બદન દીખાદે, તજી માન ગુમાનદા; હોદી૦ ૪

પદ ૩૧૩ મું

મેરા નેહરા નિભાઈયેં હો, સાંવરીયા છેલ; મેરા૦ ટેક.
નેહ કીયા તબ છેહ ન દેના, ભલા પ્યારે દીલભર ચાહીયે; હોસાં૦ ૧
નેહ નિભાવન નાથ હમારે, પ્યારે નેહ નીર બરસાઇયે; હોસાં૦ ૨
જન અપનેકી અરજ સુની લીજે, કર દયા દરસ દીખાઇયે; હોસાં૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રાન બલીહારી, મેવારી નેહસું બોલાઇયે; હોસાં૦ ૪

પદ ૩૧૪ મું

તોસે મેરા નેહ લગાહે, નંદજ્યુંકે લાલા; તોસે૦ ટેક.
નેહ લગા તેરે ચરન કમલસું, તજ દીયા કુટુંબ સગા; હોન૦ ૧
તન મન ધન કુરબાન કીયાહે, તેરા નામ ઉપર અનઘા; હોન૦ ૨
એક આસ બિસવાસ હે તેરા, ભલા તુમ મત દીજ્યો દગા; હોન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' રહો દગ આગે, ભલા તુમસુ યેહી મગા; હોન૦ ૪

પદ ૩૧૫ મું

બંસી નેક બજાવરેહો, બંસી વારે કહાન; બંસી૦ ટેક.
તેરી બંસીને મેરો મન હર લીના, એક મીઠી તાન સુનાવરે; હોબં૦ ૧
બંસી સુને બિના કલ ના પરે. મેરા પરચ્યો એહી સુભાવરે; હોબં૦ ૨
સુંદર તાન સુનાયકે પ્યારે, મેરે તનકી તપત બુઝાવરે; હોબં૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથ રાખું મોરે, નેનામહીં રાવરે; હોબ૦ ૪

પદ ૩૧૬ મું–રાગ કાફી

રહો જ્યું મોરે નેનામેં સહજાનંદ; રહો૦ ટેક.
સહજાનંદ સુખદ મનભાવન, પાવન કરુના કંદ. રહો૦ ૧
પ્રગટે ધર્મકુલ શ્રીપુરુષોત્તમ, મેટન ભવદુખ ફંદ. રહો૦ ૨
દીનાનાથ દયાકે સાગર, વાસુદેવ જગવંદ. રહો૦ ૩
પ્રેમાનંદ આધારન કારન, પ્રગટે શ્રીવ્રજચંદ. રહો૦ ૪

પદ ૩૧૭ મું

રહો જ્યું મોરે નેનામેં સુંદર રૂપ; રહો૦ ટેક
ભક્તિધર્મસુત શામ મનોહર, સહજાનંદ, સ્વરૂપ. રહો૦ ૧

ત્રિભોવન નાયક સબ ગુન લાયક, સુર નર મુનિ શિર ભૂપ. રહો૦ ૨
ઐસી રૂપ બીન ત્રિભોવનકે સુખ, દુઃખદાયક તમ કૂપ. રહો૦ ૩
પ્રેમાનંદ પરમ સુખ પાયો, કરત ભજન હોય ચૂપ. રહો૦ ૪

પદ ૩૧૮ મું

રહો જ્યું મોરે નેનોમેં શ્રીઘનસ્યામ; રહો૦ ટેક.
શ્રીઘનસ્યામ માધુરી મૂરત, સુખ સાગર છબીધામ. રહો૦ ૧
પરમ પુરુષ અક્ષરપતિ ઈશ્વર, પાવન પુરન કામ. રહો૦ ૨
ભવ બ્રહ્મા સુરરાજ શેષ શુક, રટતહે નિત જાકો નામ. રહો૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ન મૂરતિ, રહો મોરે ઉર આઠો જામ. રહો૦ ૪

પદ ૩૧૯ મું

રહો જ્યું દગ સહજાનંદ સુજાન; રહો૦ ટેક.
હરિકૃષ્ન ઘનશામ કૃષ્ન હરિ, પરિપુરન ભગવાન. રહો૦ ૧
નિલકંઠ નારાયન વિશ્નુ, કેશવ કરુનાનિધાન. રહો૦ ૨
અધમ ઓધારન નિજ જન કારન, પ્રગટે ભક્ત દગભાન. રહો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશામ રૂપમેં, પ્રેમ મગન ગુલતાન. રહો૦ ૪

પદ ૩૨૦ મું–રાગ કાફી

ભક્તિધર્મસુત સ્યામરી, સંતન સુખદાઈ; ભક્તિ૦ ટેક.
વાસુદેવ નારાયન વિષ્નુ, પ્રગટે પુરનકામરી; સંત૦ ૧
મથુરા બાલમુકુંદ મૂરતિ, વ્રજ રાધા અભિરામરી; સંત૦ ૨
રુક્મિણીરમણ દ્વારિકાપુરમે, રાજત સદ્ગુણધામરી; સંત૦ ૩
નરનારાયણ ઇન્દ્રપ્રસ્થમાં, રટત પ્રેમાનંદ નામરી; સંત૦ ૪

પદ ૩૨૧ મું

કેશિ મથન મોરારી, પ્યારો છેલ છબીલો; કેશિ૦ ટેક.
કમલાકાંત કમલદલ લોચન, ભવ મોચન કરતારરી; પ્યારો૦ ૧
મનમથમદગંજન સુરરંજન, કુંજન કરત વિહારરી; પ્યારો૦ ૨
કેશવ માધવ મોરલી મનોહર, રાધા રસ સિંગારરી; પ્યારો૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ મનોહર, મોહી સકલ વ્રજનારરી; પ્યારો૦ ૪

પદ ૩૨૨ મું

ગીરીધર ગોકુલચદરી, પ્યારો પરમ સનેહી, ગીરી૦ ટેક.
ચિતવત ગોપીબદનબિધુ છબિ, નિમિષટારી પલસુદરી; પ્યારે૦ ૧
ગોપીજન મનહરન મનોહર, ત્રિભુવન આનદકદરી, પ્યારે૦ ૨
મોહનલાલ ગ્વાલ સગ વિહરત, સુરવદિત સ્વચ્છદરી, પ્યારે૦ ૩
રૂપ રસાલ લાલ છબી નિરખી, પ્રફુલિત પ્રેમાનદરી, પ્યારો૦ ૪

પદ ૩૨૩ મું

રહોજ્યુ રસીક નદલાલરી, મોરે લોચન આગે, રહો૦ ટેક.
તરુન કિશોર રસીક વર સુદર, ચચલ નેન વિસાલરી; મોરે૦ ૧
નિલમનિ માધો છબી નૌતમ, ગજહસ ગતિ ચાલરી, મોરે૦ ૨
મુસકત મદ મદ ગતી માધો, ચિતવત કરત નિહાલરી, મોરે૦ ૩
પ્રેમાનદ કે' પ્રાન સનેહી, કેશવ પરમકૃપાલરી, મોરે૦ ૪

પદ ૩૨૪ મું-રાગ કાફી

બ્રિજ બાસી તેરે રૂપ, હોગઈ મેંતો બાવરીરે મનમોહન પ્યારે, મો૦ ટેક.
બ્રજ છેલા તેરે રૂપ હોગઈ મેંતો બાવરીરે મન૦ ૧
તેં દ્રગ હેરે બ્રજમોહન, વસગઈ છબ છવિ સાવરીરે. મન૦ ૨
૨હુ જબલગતો મેં દેખુ, બીન દેખેં દ્રગ ભરી આવરીરે મન૦ ૩
હસની બોલની મોહે ખટકત, મીલન કરત ચીતચાવરીરે. મન૦ ૪
ખી પીયા સાઝસવેરે, આવો ભુવન મોરે નાવરીરે. મન૦ ૫

પદ ૩૨૫ મું

પગ લાગે મોરે આન, રાખુગી મેરે ચિત મેરે બ્રજબાસી કહાના, તુમ૦ ટેક.
રૂપ દેખી લલચાની લિખ રાખુગી મેરી પ્રિત મેરે. બ્રજ૦ ૧
ચિત રહુ રૂપ મનીમાધો, ચિત્ર લીખ દઈ માનુ ભીંતમેરે. બ્રજ૦ ૨
નાગર તુમ બેન બજાવો, મોઈ રહુ ગીતરે ગીત મેરે. બ્રજ૦ ૩
સખી કરુ પ્રાન નોછાવર, આવે સજન પિયા મિત મેરે. બ્રજ૦ ૪

પદ ૩૨૬ મું-રાગ કાફી

ાને મોહન અનએવડારે મદિર મારેરે; આવો. ટેક
મતારે શણગાર સજીને, લટકંતા આવો સુદર છેલડારે, મદિર૦ ૧

જરકસી પાઘડલીમાં ડોલરિયાના તોરા, ભ્રમર જોઇને થયા છે ઘેલડારે; મંદિર૦ ૨
છેલ છબીલા તારી છબીને ઉપર, વારૂં મારા પ્રાણ રંગ રેલડારે; મંદિર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રાખું મારા ઉરમાં, નિમખ ન મેલું નાથ એકલડારે; મંદિર૦ ૪

પદ ૩૨૭ મું

મોહીછું મોહન તારે મોલીડેરે, આવોને ઓરારે; . મોહી૦ ટે:
નખશિખ જોવુંરે મારા ઉરમાં પ્રોવું, રસિયા રીઝીછું રંગચોલીડેરે; આ૦ ૧
પ્રાણ સનેહી મારા મંદિરિયામાં રો'નેરે, હેતેં હિંચકાવું નાથ હિંડોલીડેરે; આ૦ ૨
તમ કારણ લોક કુટુંબ તજીનેરે, આવીને વસીછું તારે ઓલીડેરે; આ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે છે વાલા મનકર્મ વચને; શિરતો સોંપ્યું છે તારે ખોલીડેરે; આ૦ ૪

પદ ૩૨૮ મું

મારીરે સામલિયે છેલે આંખડીરે, અચાનક આવીરે; મારી૦ ટે:
આંખડી રૂપાળી માંયે રાતી રાતી રેખું, શરદ કમલ કેરી પાંખડીરે; અચા૦ ૧
હું તો ગઇતીરે જમુના પાણિડાંરે ભરવા, માથે બેડલુંને શેરી સાંકડીરે; અચા૦ ૨
લોકની લાજે હું તો બોલી ન શકી, ભુજ ભરી મલિયો પેરેલ ચાંખડીરે; અચા૦ ૩
પ્રેમાનંદનેરે વાલે ઘેલડીરે કીધી, લાગી છે જોવાની મારે ધાંકડીરે; અચા૦ ૪

પદ ૩૨૯ મું

ઘેલી મને કીધી કહાન ગોવાલીડેરે, નેણાની સાંનેરે; ઘેલી૦ ટે:
મનમોહન મારા મંદિર આગે નિસર્યારે, જોયા મેંનો જીવન આવીને
જાલીડેરે; નેણા૦ ૧
સામુ જોઇને મારી સુધ હરી લીધી, ચિતડું ચોર્યું છે નેણાંકેરે ચાલીડેરે; નેણા૦ ૨
મધુરે મધુરે સ્વર મોરલી વાઇને, વશ કરી લીધી વાલે વનમાલીડેરે; નેણા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે છે મારો જનમ સુધાર્યો, રસિયે છેલ છોગાલીડેરે; નેણા૦ ૪

પદ ૩૩૦ મું—રાગ કાફી

વારે વારે હું તો વારણે જાઉરે, વહાલાના વેણાં ઉપરે; વહાલા૦ ટે:
મીઠાં વેણ મુખનાં સાંભલીને, હૈયે હરખાઉરે;
સુંદર મુખ સોયામણું જોઈ, જોઇને રાજી થાઉરે. વહાલા૦

નેણા કેરોલેલ કહાનના, ઉતાવળી જોવા આઉરે;
સુંદર ભાલ વિશાલમાં, કાજુ કેસર આડ બનાઉરે. વહાલા૦ ૨
મોતી માલા બેવડી, હુતો પ્રેમે કરીને પેરાઉરે;
નિરખું મૂરતિ માવની, ઉભી હાજર આગે ગાઉરે. વહાલા૦ ૩
ગુણડાં ગિરિધર લાલના, ગાઈ રસિયાને રીઝાઉરે;
પ્રેમાનંદના નાથને, ભેટી તનના તાપ સમાઉરે. વહાલા૦ ૪

પદ ૩૩૧ મું

સનેહી ધનશામને, ખમા ખમા ધણી ખમારે; સને૦ ટેક.
નેહ નિભાવણ નાથને, રાખું રાજી થઈ નેણમારે;
નિમખ ન્યારો નહિ મેલું, મારા પ્રાણ સનેહી પ્રીતમારે. સને૦ ૧
મોહનજીની મૂર્તિ મારી, આંખ્યુના ચસમારે;
એ વિના મને કાંઈ ન સુજે, રાતને દિનમારે. સને૦ ૨
હું જીવું એને જોઈને, એ છે પ્રાણ મારા દેહમારે;
રટું માલા એના નામની, પડું પલે પલે પગમારે. સને૦ ૩
મેં તો તોડી પ્રિત સંસારથી, જોડી હૈયાના હારમારે;
પ્રેમાનંદના પ્રાણને, રાખું જતને જીવમારે. સને૦ ૪

પદ ૩૩૨ મું

મરમાલી મૂરતિ માવની, પ્યારી પ્યારી લાગે પ્યારીરે. મરમા૦ ટેક.
માથે મોલીયું જરકસી, પેર્યા જરકસી જામા ભારીરે;
આવે માણીગર મહાલતો, કરી માણકીની અસવારીરે. મરમા૦ ૧
ડોલરીયાં સરખો દીસતો, સામલિયોજી સુખકારીરે;
જોઈને જીવન પ્રાણને, મોહી વ્રજતણી સઉ નારીરે. મરમા૦ ૨
બાહે બાજુબંધ બેરખા, હૈયે હીંડલે હાર હજારીરે;
મીઠડા બોલા માવની, શોભા ત્રિભોવનથી ન્યારીરે. મરમા૦ ૩
હેતે સામુ જોઇને, ચોરે ચિતડાને ગિરિધારીરે;
પ્રેમાનંદ કે' જાઉં એની, બાનકની , બલિહારીરે. મરમા૦ ૪

પદ ૩૩૩ મું

ઘનશ્યામ પુરણ કામ પર, કરું તન મન કુરબાણરે;
શ્યામ છોગાળો મોતીવાંવાળો, મારે જીવનપ્રાણરે. ઘન૦ ટેક.
નટવર નાગર સુખનો સાગર, સુંદર શ્યામ સુજાણરે. ઘન૦ ૧
નંદનો કુંવર ડોલરીયો, મારા દીલડાંનો દિવાણરે;
દીનબંધુની દાસી છું હું તો, દામ વિનાની વેચાણરે. ઘન૦ ૨
મીઠડા બોલા ભાવ સાથે, મારે આગેની ઓળખાણરે;
અંતરજામી આવી મળ્યા મને, આપો આપ નારાણરે. ઘન૦ ૩
જેમ રાખે તેમ રહું હું, એની મરજીને પરમાણરે;
પ્રેમાનંદના નાથ સાથે, મારે થઈ અતિ સુવાણરે. ઘન૦ ૪

પદ ૩૩૪ મું–રાગ કાફી

ઇહાં રહો જ્યું મોરે મીતહો છેલા; ઇહાં૦ ટેક.
શરણાંગત સજ્જનકે અવગુન, કબહું ન ધરીયે ચિનહો છેલા. ઇહાં૦ ૧
જો તુમ ભયે હરિ મિત્ર હમારે, પાર નીભાઇયે પ્રિનહો છેલા. ઇહાં૦ ૨
ઇત તોરે ઉત જોરે તાકી, નાહીં ભલી પરતીતહો છેલા. ઇહાં૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથ અખંડ રહો, દ્રગ આગે રિપુજીત હો છેલા. ઇહાં૦ ૪

પદ ૩૩૫ મું

તુમસું કીનો સનેહ હો રસિયા; તુમ૦ ટેક.
તન જાઓ ધન જાઓ જાઓ કુલ કીરત, સુખ સંપત અરુ ગેહ હો. રસિ૦ ૧
તુમ હમારે હરિ અંધકી લકરી, ત્યાગે તો લાગે ઠેહ હો. રસિ૦ ૨
તુમ હમારે હારલકી લકરી, પકરી બીનું સંદેહ હો. રસિ૦ ૩
પ્રેમાનદ કે' નાયજી હમકું, તુમ મત દીજયો છેહ હો. રસિ૦ ૪

પદ ૩૩૬ મું

નાથ ન રહીયે દૂર નેનનસોં નાથ ન રહી. નેન૦ ટેક.
દૂર રહેતેં હોત મહા દુઃખ, સુનિયે સ્યામ દ્રગ સૂર. નેન૦ ૧
તુમ બિના સ્યામ સનેહી હમકું, કરત બિરહા ચકચૂર. નેન૦ ૨
યા કારન છબીલે મોહન, રહીએ નેન હજૂર. નેન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રહો દ્રગ આગે, જીવન જોબનપૂર. નેન૦ ૪

પદ ૩૩૭ મું

નેનનમેં શ્રીઘનસ્યામ રહો જ્યું, મેરે નેનનમેં. શ્રીઘન૦ ટેક.
ચિનવતી રહું સરસ મુખ પંકજ, સુંદર છબીકો ધામ. રહો૦ ૧
શ્રુતિકો સાર સકલ સાધન ફ્ય, કૃષ્ન હરિ જાકો નામ. રહો૦ ૨
સુર નર અસુર ઇશ શિર નાયક, મુક્તહુકે બિશરામ. રહો૦ ૩
પ્રેમાનદ કહે વારુ વદન પર, ધર્મ અર્થ ફલ કામ. રહો૦ ૪

પદ ૩૩૮ મું–રાગ કાફી

કહાનુડે કામણ કીધું મા, કામણગારે, કામણગારે હો ધુતારે; કહાનુ૦ ટેક.
આવી ઉભા આંગણિયે મારે, હસી હસી વ્હાલ વધારે, કહાનુ૦ ૧
એકવાર મુખ જોયું મોહનનું મેં, લાજ ઉતાડીને લગાગે; કહાનુ૦ ૨
શુરે જાણું જે મને શુ કરી નાખ્યુ, આખડલીને અણસારે; કહાનુ૦ ૩
મોરલડીમેં મને મોહનિ લગાડી, પ્રેમાનદને પ્યારે, કહાનુ૦ ૪

પદ ૩૩૯ મું

જીવન જોયા વિના મા, ઘડિન રેવાયે, ઘડી ન રેવાયે જીવ જાયે; જીવ૦ ટેક.
કામ કાજ મને કાંઈ નવ સુજે, ઘરમાં મન અકલાયે; જીવ૦ ૧
નવલ મનોહર નદના કુવરને, જોયા વિના જપ ન થાયે, જીવ૦ ૨
વણુ દીઠે વસમુ બહુ લાગે, દીઠે હરખ ન માયે, જીવ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો વાલો હસીને બોલાવે, એ સુખ સુખે ન કેવાયે; જીવ૦ ૪

પદ ૩૪૦ મું

મોહન મન માન્યો મા, મોરલીવાલો, મોરલીવાલો કહાન કાળો, મોહ૦ ટેક.
મનમથ કોટિક વારું વદનપર, ચપલ આખડલીનો ચાળો, મોહ૦ ૧
નટવર નાગર સુખનો સાગર, રસિયો છેલ છોગાળો; મોહ૦ ૨
સામુ જોઇને બહુ સુખ ઉપજાવે, મોહનવર મરમાળો; મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો વહાલો વા'લડો લાગે, રાજીવ નેણ રૂપાળો, મોહ૦ ૪

પદ ૩૪૧ મું

વા'લીડો વહાલો લાગે મા, કુંજબિહારી, કુંજબિહારી ગિરિધારી; વા'લિ૦ ટેક.
વા'લીડો લાગે એની મોરલીને રાગે, વશ થઈ સૌ વ્રજ નારી. વા'લિ૦ ૧

મરમાલીરે એના મુખડાની વાર્તુ, આંખલડી છે કામણગારી; વા'લિ૦ ૨
જોઇ જોઇને નેણાં ત્રપત ન થાયે, જાઉં એના વેણાં ઉપરવારી; વા'લિ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો સ્વામી સામલિયો, જીવન દોરી છે મારી; વા'લિ૦ ૪

પદ ૩૪૨ મું-રાગ કાફી

રાખું લોચનિયાંમેં જીવન મારાને રાખું, જીવન મારા પ્રાણ પ્યારાને; ટેક.
જતન કરીને મારા જીવમાં રાખું, માણિગર મોરલીવારાને. રાખું૦ ૧
નેણુંના અગ્રથી નહિ જાવા દીયું, નટવર નેણુંના તારાને. રાખું૦ ૨
અલબેલાને મારા ઉરપર રાખું, હરિવર હાર હજારાને. રાખું૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પલ ન વિસારું, જીવન જગ ઉજીયારાને. રાખું૦ ૪

પદ ૩૪૩ મું

જાઉં વાલમજીના વેણુપર વારીરે,! જાઉં વેણુપર વારી બલિહારીરે; જાઉં૦ ટેક.
વાતડી કરીને મારું મન વશ કીધું, લીધી મને ભવથી ઉગારીરે. જાઉં૦ ૧
મૂર્તિ મનોહર મનમોહનની, જીવનદોરી છે જે મારીરે. જાઉં૦ ૨
જગજીવન મુને પ્રાણથી પ્યારો, હઇડાનો હાર હજારીરે. જાઉં૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રાણજીવનને, રાખું મારા ઉરમાં ઉતારીરે. જાઉં૦ ૪

પદ ૩૪૪ મું

કહાન કેસરીયાને જોઈ હું લોભાણીરે, કા. જોઇને લોભાણી મીઠી વાણીરે; કહા. ટે.
કહાન કેસરીયો મારે મનડેરે વસિયો, નટવર નવરંગ દાણીરે. કહા૦ ૧
વનમાલીરે વા'લપનો ભરીયો, રસિયો સારંગપાણીરે. કહા૦ ૨
અલગેલેરે આંખડલીને ચાળે, ચિત મારું લીધું છે તાણીરે. કહા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ સંગાથે મારે, અવિચલ પ્રીત બંધાણીરે. કહા૦ ૪

પદ ૩૪૫ મું

ઓરા આવો કાન છેલ ગુમાનીરે, ઓરા. છેલ ગુમાની સુખદાનીરે; ઓરા૦ ટેક.
નેણાં ભરીને નિરખુંરે નટવર, મૂર્તિ મારે મન માનીરે. ઓરા૦ ૧
તરુણ કિશોર મનોહર મૂર્તિ, સુહરખું ફુટે છે નાનીનાનીરે. ઓરા૦ ૨
માવા તમારા મુખનીરે શોભા, રાખું મારા લોચનીયાંમેં છાનીરે. ઓરા૦ ૩
પ્રેમાનંદના પ્યારા ભુજ ભરી ભેટું, તન મન કરું કુરબાનીરે. ઓરા૦ ૪

પદ ૩૪૬ મું—રાગ કાફી

મારા રસિયા વા'લમ રે'રે, પીયા ગિરિધારી; હરિ જેરાઇયે
જાવા નહિ દેનારી; મારા૦ ટેક.
પ્રાણ મારારે તમ સાથે બંધાણા, કેમ રહુંરે નાથ ન્યારી. મારા૦ ૧
તમને જોયા વિના પળ ન રે'વાએ, હરિ કેસરિયા કુંજબિહારી. મારા૦ ૨
મન ક્રમ વચને દામ વિનાની, છું દાસીરે નાથ* તમારી. મારા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' અખંડ બીરાજો, અવગુણિયા નાથ વિસારી. મારા૦ ૪

પદ ૩૪૭ મું

મારા મનના માનેલ રે'રે, માવા પાય લાગું, હરિ તમ ચરણે
ચિત્ત અનુરાગું; મારા૦ ટેક.
આવાને આવા મારે મંદિર બીરાજો, હરિ કરજોડીને એવર માંગું. મારા૦ ૧
તન મન ધન મારા પ્રાણ તમપર, હરિ વારીફેરીનેશ્યામ ત્યાગું. મારા૦ ૨
પ્રાણજીવન મારા ઉરપર રાખું, હરિ દલડાનીરે દાઝ ભાંગું. મારા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથજી તમ સંગ, હરિ રજની તો રે રંગભર જાગું. મારા૦ ૪

પદ ૩૪૮ મું

હરિ મારા મીઠડા મોહન રે'રે, કોડીલારે કહાના, હરિ જતનાઇયેરે
રાખીશ છાનાં; મારા૦ ટેક.
જેરે જોઇયે તે તમને આણી આણી આપીશ, હરિ કરીશરે
ઝાઝાં વાનાં. મારા૦ ૧
અક્રુરને કહે તમે શું ઉઠી ચાલ્યા, હરિ કુડા બોલારે લોક મથુરાના. મારા૦ ૨
મીઠું મીઠું બોલીને ભલુંરે મનાવે, હરિ કપટી તો રે હોય હિયાના. મારા૦ ૩
પ્રેમાનંદના વાલા જો તમે જાઓ તો, હરિ સમ છેરે નંદ જશોદાના. મારા૦ ૪

પદ ૩૪૯ મું

મારા પ્રાણના જીવનનેરે, જાઓ કોઈ વારો, હરિ દેખાડીને
આંખડલીનો ડારોરે; મારા૦ ટેક.
નંદ જશોદાને જાઇને કહોને, હરિ કર સાહીને રથથી ઉતારો. મારા૦ ૧

* "રાત" "રાતલા" એવો પાઠાન્તર છે.

કોરે તેડીને સમજાવો સ્યામને, કંસનો છે એ દૂત ઠગારો. મારા૦ ૨
અક્રુર સંગાથેરે તમે જાશો માંરે જીવન, હરિ વિનતિરે સ્યામ ઉરધારો. મારા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ શીદ નથી રે'તા, હરિ આવડો સ્યોરે વાંક અમારો. મારા૦ ૪

પદ ૩૫૦ મું–રાગ કાફી

નિમખ ન મેલું નંદલાલાને, લોચનીયાંથી; નિમખ ન૦ ટેક.
અલબેલાને મારા ઉરપર રાખું, રસિયા રૂપ રસાલને. લોચ૦ ૧
અમલ કમલ દળ નેણુ સલોણુ, મનડું મોયું છે જોઈ ચાલને. લોચ૦ ૨
પાતલીયાને હુંતો પળ ન વિસારું, વારેવારે જોઉં મુખ ભાલને. લોચ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને જોવા, મેલ્યો મેતો જગ જંજાલને. લોચ૦ ૪

પદ ૩૫૨ મું

નવલ સનેહી મારા નાથને, રાખીશ હુંતો; નવ૦ ટેક.
આંખડલીથી અલગો નહીં મેલું, હાજર રહીશ જોડી હાથને. રાખી૦ ૧
નેહ કરીને નટનાગર સાથે, ભેટીશ ભુધર ભરી બાથને. રાખી૦ ૨
લટકાલાને હું લગારે ન દૂભું, પ્રાણજીવન સુખપાથને. રાખી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે જનમો જનમ હુંતો, ગાઇશ એના ગણુ ગાથને. રાખી૦ ૪.

પદ ૩૫૨ મું

જીવત સુધાર્યું કુંવર નંદને, એની મારું; જીવ૦ ટેક.
આરે ગોકુલીયામાં ભલે અવતરિયાંરે, નીતનીત જોવા ગોકુલચંદને. એની૦ ૧
દુર્લભ દરશન દેવમુનિને, સુગમ થયા છે વ્રજવૃંદને. એની૦ ૨
દરશ દેઇને વાલે દુરિત કાપ્યાં, પાર ઉતાર્યાં ભવફંદને. એની૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મહા સુખ પામ્યાં, નિરખી આનંદકંદને. એની૦ ૪

પદ ૩૫૩ મું

છેલછબીલા સુંદર સ્યામને, ઘણી ખમા; છેલ૦ ટેક.
અલબેલા વાલા રંગના રસિલા, પ્રાણજીવન સુખધામને. ઘણી૦ ૧
હૈડાનો હાર હરિવર મારે, પળ ન વિસારું એના નામને. ઘણી૦ ૨
મનમાન્યા મધુસૂદન ઉપર, વારી વારી નાખું કોટી કામને. ઘણી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે જોઈ જોઈ જીવું, આનંદકારી આતમરામને. ઘણી૦ ૪

પદ ૩૫૪ મું–રાગ કાફી

મંદિર આવો માણીગર માવા, માવા તમને ખમા ખમા
ખમારે ઘણી ખમા; મંદિર૦ ટેક.
વાલારે હરખ ભરી ઉભી વાટ જોવું છું, આવો મારા રંગ ભીનારાવ. માવા૦ ૧
વાલારે મીઠડાં લેઇને તમને મોતીડે વધાવું, દુધડે પખાળું તારાપાવ. આવા૦ ૨
વાલારે આસ ઘણી છે તારું વદન જોવાની, તમપર ઘણો મારે ભાવ. માવા૦ ૩
વાલારે પ્રેમાનંદના પ્યારા છેલ ગુમાની, ઓરા આવો નટવર નાવ. માવા૦ ૪

પદ ૩૫૫ મું

ગિરિધારી મોહન છેલા, છેલા તમે ઓરા ઓરા ઓરારે આવો ઓરા; ગિર૦ ટેક.
વાલારે મોતીડાની તમને માલા પેરાવું, આરતી ઉતારું અલબેલ. છેલા૦ ૧
વાલારે કુસુમ કળીની રુડી સેજ બીછાવું, ગજરા પેરાવું રાયવેલ. છેલા૦ ૨
વાલારે રસ સણગાર રચું તમ કારણ, માણીગર માણો રસ ખેલ. છેલા૦ ૩
વાલારે પ્રેમાનંદના સ્વામિ છેલ છબીલા, રસિયા વધારો રંગરેલ. છેલા૦ ૪

પદ ૩૫૬ મું

લટકાલા નંદાજીના લાલ, મારું મન મોયું મોયું મોયુંરે મોરલડી*માં મોયું; લટ૦ ટેક
વાલારે મોરલીને નાદે મારું મનડું વેધાણું, ચોરયું ચિત્ત ગજગતિ ચાલ. મારું૦ ૧
વાલારે છાની આવું છું જોવા સાંજસવારે, ઘરમાં છે સૌકડલીનું સાલ. મારું૦ ૨
વાલારે નેણાં ઠરે છે જોઈ રૂપ મનોહર, ભ્રકુટિ ભ્રમર શશી ભાલ. મારું૦ ૩
વાલારે પ્રેમાનંદનાસ્વામિ જનમ સુધાર્યો, વાલાજી વધાર્યું ઘણું વાલ. મારું૦ ૪

પદ ૩૫૭ મું–રાગ કાફી

માધોજી માને હો રાવલા ચરણારી આસ; માધો૦ ટેક.
એક ભરોસો ચરણકમલકો, એક આસ વિસવાસ. માધો૦ ૧
એક રાજી મારે રાજ રહો સદા, ઓર મ કરે ઉપહાસ;
ચરણસરોજરી સેવા દીજો, રખજો ચરણરે પાસ. માધો૦ ૨
સંતરો સંગ સદા તવ શાસન, તવ દાસનકો દાસ;
પ્રેમાનંદ દીનરી વિનતિ, ઉર ધારો અવિનાસ. માધો૦ ૩

* "મોરલી" એવો પાઠ પણ છે.

પદ ૩૫૮ મું

નાથજી મારે* હો, થારો આસરો એક; નાથ૦ ટેક.
એક ચરણ બીના ઔર ન ઇચ્છુ, એ મેરી અવિચલ ટેક. નાથ૦ ૧
નહીં સાધન વૈરાગ જ્ઞાન બલ, નહીં ગુણ ચાતુરી રેક;
થાપર બાજત ગાવત મારે, થારે બલ લીધા છે ભેક. નાથ૦ ૨
અધમ ઓધાર શરણ અશરણકે, રાજરા એ બરદ બીશેક;
પ્રેમાનંદ ગહ્યો અચલ આસરો, તજી ઓર કુમતિ છેક. નાથ૦ ૩

પદ ૩૫૯ મું

માધોજી માને હો, રખજ્યો રાજરે હજૂર; માધો૦ ટેક.
અરજી એજ અતુજ કિંકરરી, મત કરજ્યો અબ દૂર. માધો૦ ૧
મન ક્રમ વચન કરું સેવકાઈ, સાવધાન હોઈ સૂર;
અબ ના હોઉં લુણહરામિ, સત્ય કહું સુખ પૂર. માધો૦ ૨
અધરમ સર્ગ અસુર અતિ બાંકા, મારૂ મેવાસી કૂર;
પ્રેમાનંદકે મોજે માગું, અખડ વસો આવી ઉર. માધો૦ ૩

પદ ૩૬૦ મું

કેસરીયા માને હો, રખજ્યો રાજરો ગુલામ; કેસ૦ ટેક.
ચરણ પનૈયાં ગહી કર આગે, ઉભો રહું આઠો જામ. કેસ૦ ૧
હું ચાકર થારો દામ બીનારો, યે મારા ઠાકર સ્યામ;
જો હરિવર કાંઈ ચૂક પડે તો, કરજો તાડન લે લગામ. કેસ૦ ૨
જ્યું રાજ રીઝે ત્યુંહિ કરગો, કરી છલકપટ હરામ;
પ્રેમાનંદને રાવલો જાણો, સબ બિધિ પુરણ કામ. કેસ૦ ૩

પદ ૩૬૧ મું-રાગ જંગલો

હમારો લીનો ચિત ચોર, સાંવરીયા તેરી બોલની; હમારો૦ ટેક.
બોલનીમેં મેરો જીયા વસ કીનો, તેં તો નંદકિશોર. સાવરીયા૦ ૧
ચિતવનીમેં કછુ કીન કનૈયા, હેરી અમારી ઓર. સાવરીયા૦ ૨

* "માને" એવો પણ પાઠ છે.

હસી મુસકાયકે નેહસું બોલાય, વસ કીની બરજોર. સાવરીયા૦ ૩
પ્રેમાનંદ તેરી બોલની ઉપર, વારૂં મદન કરોર. સાવરીયા૦ ૪

પદ ૩૬૨ મું

અબ રે મોયે વૃજચંદ, બાવરીયા કીની બાવરી; અબરે૦ ટેક.
બીનું દેખે પળ કલ ન પરે, પ્યારે સુનો નંદાનંદ. બાવરીયા૦ ૧
કા' જાને કેસો જાદુ કીનો, ડારી પ્રેમકે ફંદ. બાવરીયા૦ ૨
કામ કાજ સબ છૂટ ગયો, અબ આનંદકંદ. બાવરીયા૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે રહો દ્રગ આગે, નિરખું ટારી પલ દ્દદ. બાવરીયા૦ ૪

પદ ૩૬૩ મું

બતીયાં બીસરત નાંહિ, કરેજવા મેં કસકે; બતીયાં૦ ટેક.
જબતેં સુની મોહન મીઠી બતીયાં, તબતેં કછુ ન સોહાઈ. કરે૦ ૧
વિષ સમ લગત જગત્ સુખ સબ, જબતેં હસકે બોલાઈ. કરે૦ ૨
એક ટક નીરખું વદન છબી જબ, ઉર આનંદ ન માઈ. કરે૦ ૩
પ્રેમાનદકે પ્યારે તુમપર ત્રિભુવન, વારી ફેરી બલજાઈ. કરે૦ ૪

પદ ૩૬૪ મું

અંખીયાં ઉરજ રહીરે, રસિક તેરે રૂપમેં; અંખી૦ ટેક.
ચકીત ભઈ સુંદર છબી નીરખી, પલકે પરત નહી. રસિક૦ ૧
ચલની ચીતવની બસ ગઈ ચીતમે, સુધબુધ સબ હર લઈ. રસિક૦ ૨
બીનું દેખે દુઃખ ઉપજત અતિ, કછુ જાત ન કહી. રસિક૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ પરી તુમ્હારે હાથ, અબતો ભઈસો ભઈ. રસિક૦ ૪

પદ ૩૬૫ મું–રાગ જંગલો

સાવરા ગુંમાની તેરી પ્રીત અનોખીરેં; સાવ૦ ટેક.
પ્રીત કરત વાકું પલક ન છોરત, બઢાવે યાર તેંતો શોખી. તેરી૦ ૧
રાત દિવસ વાકે દીલમહિં વસતા, બેઠતા નેંન ઝરોખી. તેરી૦ ૨
આવત જાવત સાથહી ફીરતા, તેરીવે લગની બડી ચોખી. તેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કુરબાન તેરેપર, જપદા નામ તેરા ગોખી. તેરી૦ ૪

પદ ૩૬૬ મું

ભલા બંસીવારે મોરે યાર કનૈયાવે; ભલા૦ ટેક.
યાર કનૈયા તોસું યારી વે કીની, જાની સ્યામ સુખદૈયા. મેરે૦ ૧
મિત્ર અમિત્ર ન હોત સ્યામ તુમ, સુખ દુઃખ સહાય કૈયા. મેરે૦ ૨
નેન પલક જીમી દેહમિત્રકર, (?) ત તુમ બલભૈયા. મેરે૦ ૩
અશરનશરન જાની સુખસાગર, પ્રેમાનંદ બલજયા. મેરે૦ ૪

પદ ૩૬૭ મું

તેરી સોં કનૈયા તેંતો જાદુગારાવે; તેરી૦ ટેક.
જાદુ વે કરતા પ્યારે મનકુંવે હરતા, સાખ પૂરતા જગસારા. તેંતો૦ ૧
જાદુ વે કીના બાર્છંદા ગોપીચંદ, સુલતાન બુલક બોખારા. તેંતો૦ ૨
શુક નારદ સનકાદીક શંભુ, ઘુમત ફીરત મતવારા. તેંતો૦ ૩
પ્રેમાનંદ તેરે ચરનકમલપર, તન મન ધન સબ વારા. તેંતો૦ ૪

પદ ૩૬૮ મું

તેરીવે મોહન અખીયાં અજબ ઠગારીવે; તેરી૦ ટેક.
રૂપ રસાલ લાલ લાલ રેખેં, બીનું અંજન બીચ કારી. અંખી૦ ૧
નેનું પલકસોં ખલક બસ કીના, મોહી લીયે હે નરનારી. અંખી૦ ૨
નેનો નજારે પ્યારે બોન ગુજારે, પલક ભલક અનુસારી. અખી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઇન અંખિયન ઉપર, ડારુમેં સબ જગ વારી. અંખી૦ ૪

પદ ૩૬૯ મું–રાગ જંગલો

ગોકુલ નિધિ ગિરિવરધારી, સુનો ઉધો હમરે ગોકુલ; સુનો૦ ટેક.
અવિલોકી ઘનસ્યામ લાડીલો, ઉતરત નાઈ હો ખુમારી. સુનો૦ ૧
તરુનતનુછબી નવીન જલદસમ, ચંદન ચરચીત હો બીહારી;
હસત બદન શીર મોર ચંદ્રિકા, બંસી બાજત હો પ્યારી. સુનો૦ ૨
ચંચલ નેન મકર કુંડલપર, રવિ શશી કોટીક હો વારી;
ઉર બનમાલ પિતપટ કટીતટ, દેખી દીવાની હો બ્રજનારી. સુનો૦ ૩
સુરતરુ કામધેન ચિંતામની, હરિપેં ડારે હો ઉતારી;
પ્રેમાનંદકે નાથ સ્યામ ઘન, ગોપી જીવન હો મોરારી. સુનો૦ ૪

પદ ૩૭૦ મું

હે જીવન પ્રાન હમારે, સુનો ઉધો રસિયો; હે જીવ૦ ટેક.
જીવન પ્રાન સ્યામ ઘન સુંદર, ગોકુલરાજકે હો દુલારે. સુનો૦ ૧
પ્રગટ ભયે બ્રજમેં હરિ ઉધો, બ્રજબાસીન હિત હો પ્યારે;
બુડતહી બ્રજ રાખ લીયોહે, કર ગોવરધન હો ધારે. સુનો૦ ૨
મારે અઘ બગ કેશી પુતના, જમલાઅર્જુન હો તારે;
દાવાનલકો પાનન કીયો ઉધો, કષ્ટ અનેકન હો નિવારે. સુનો૦ ૩
ગોપીજી સંગ બન બીહરે ઉધો, બીસરત નહીં હો બીસારે;
પ્રેમાનંદકે નાથ નેહ બસ, બહત નિરંતર હો દ્રગ તારે. સુનો૦ ૪

પદ ૩૭૧ મું

નંદ નંદનસુ જાય કહીયો સુનો ઉધો ઇતની નંદ; ટેક.
કરી પરનામ જોરી કર આગે, બીનતી ઇતની હો સુનઇહો. સુનો૦ ૧
દે બિસવાસ અવધિ કહી આવન, આસા લાગી
રઇહો મન મઇહો;
ચીતવત પંથ પલક નહીં લાગત, તનકી સુધ બુધહો બીસરઇહો.* સુનો૦ ૨
બ્રજબાસીનસું બાલપનેકી, પ્રીત ભલી તુંમ હો નીભઇહો;
તાપર લીખી લીખી જોગ પઠાયો, લીખતે લાજ ન હો અઇહો. સુનો૦ ૩
કુબજ્યા કુટીલ કંસકી દાસી, તા સંગ લગની હો લગ ગઇહો;
પ્રેમાનંદકે નાથ નીર્લજ ભયે, કીરત સબ જગ હો છઇહો. સુનો૦ ૪

પદ ૩૭૨ મું

હમ પ્રીત કરી પછતાની, સુનો ઉધો નીરમોહીયાસુ; પ્રીત૦ ટેક.
યાકે દીલકો કપટ કુટીલતા, પેહલે સકી નઇ હો જાની. સુનો૦ ૧
એક બેર પાયકે અધરસુધા હરિ, મોહની લગાય
લીયોહો મનતાની;
કરી વિસવાસઘાત નિરદૈયા, પ્રીત અંત જાયહો ઠાંની. સુનો૦ ૨
હમતો એહી ચિત ચોર સ્યામપર, તન મન કીનોહો કુરબાની;
લોક લાજ કુલકી મરજાદા, રંચ ન ઉરમેં હો આની. સુનો૦ ૩

* "બીસર જઇઓ" એસે પાઠાન્તર છે.

અબ કા કહે કછું કહી ન બને ઉધો, બીરહ બીથાસેં
ભઈ હો દીવાની;
પ્રેમાનંદકે નાથકી બતીયાં, છતીયાં ઉદી બહે હો પલ પાની. સુનો૦ ૪

પદ ૩૭૩ મું

ચિંતામની સ્યામ હમારે, સુનો ઉધો પ્યારે; ચિંતા૦ ટેક.
જો ચીતવે સો પાવે ઉધો, ગોકુલરાજકે હો દ્વારે. સુનો૦ ૧
અષ્ટ સીધી નવ નીધી ગોકુલકી, ડગર નિરંતર હો બુહારે;
જોગ બીપત લે કહા કરે ઉધો, તજી ચિંતામની હો પ્યારે. સુનો૦ ૨
સુખકોસાર સકલ સાધન ફ્લ, બ્રજવાસીનકે હો દ્રગ તારે;
યહ સંપતી તજી સુભ ઉધો, જોગ ભસ્મ અંગ હો કો ધારે. સુનો૦ ૩
નિગમ અગાધ કહતહેં નિરંતર, બ્રહ્મા નીસદીન હો બીચારે;
શિવ સનકાદીક શુક પ્રેમાનંદ, જીયતેં પલ હો ન બીસારે. સુનો૦ ૪

પદ ૩૭૪ મું

મોરલીધરસોં મન માન્યો, સુનો ઉધો મેરો; મોરલી૦ ટેક.
જબતે શ્રવન સુની મોરલી ધુની, તબતે મનવા હો લોભાન્યો. સુનો૦ ૧
જાની નિગમસાર મોરલીધર, તન મન કીનો હો નોછાવર;
તજી કુલ લાજ નિગમ અનુશાસન, લાલન ઉરમે હો આન્યો. સુનો૦ ૨
મોરલીધર મોયે પ્રાનસોં પ્યારે, નેક ન કરી હું હો ન્યારે;
ગોવિંદ ચંદકે કારન ઉધો, બેર સબનસું હો ઠાન્યો. સુનો૦ ૩
મોહન પ્રાન નેનકે તારે, જીવનદોરી હો હમારે;
પ્રેમાનંદકે હાથ સ્યામ કે, પ્રાન હમારો હો બીકાન્યો. સુનો૦ ૪

પદ ૩૭૫ મું

ગિરિધર ગોકુલકે ચંદા, બંસીવારો પ્યારો; ગિરિ૦ ટેક.
જસોમતી જઠર દિશિ સો વારુની, ઉદય ભયે પ્રભુ હો જગવંદા. બંસી૦ ૧
બંદ્રાબન નભ દ્વિતીયા જશોદા, સોહત કટીતટ હો સુખકંદા;
શંકર નંદ શીશ લીયેં ઠાડે, મેટન ભવદુઃખ હો ફંદા. બંસી૦ ૨
ઉડગન ગોપસખા બીચ સોહત, અધિક કલા નીત હો સ્વછંદા;
ચીતવતી ગોપી ચંદ ચકોરી, નિમિષ નિવારી હો પલદંદા. બંસી૦ ૩

અધરસુધા સિંચત વ્રજ મંડલ, તાપ નિવારત હો નંદનંદા;
પ્રેમાનંદકે નાથ હન્યો રીપુ રાહ, કંસ અતી હો મતિમંદા. બસી૦ ૪

પદ ૩૭૬ મું–રાગ જંગલો

ગોવિંદા થારા ગજરા દેખ ભૂલ ગઈ કજરા; ગો૦ ટેક.
ભૂલ ગઈ કજરા ઔર અંગ આભૂષણુ, નાથ થાંને નિરખ્યાં
ભરી નજરા. ગો૦ ૧
ગજરામેં ગુલતાન હોઈ છું, દેખી થારા બાજુબંધ ભજરા. ગો૦ ૨
હારતો હજારો થારો ગુચ્છ ગુલાબી, તોરા થારા પાગમાઈ અજરા. ગો૦ ૩
શામલીયા સરદાર છો મારા, પ્રેમાનદ કરે થાંને મજરા. ગો૦ ૪

પદ ૩૭૭ મું

બિહારી થારી અંખીયા અજબ જાદુગારી; વિહારી૦ ટેક.
જાદુગારી અંખીયા થારી, ચિતવની જગસું ન્યારી. વિહારી૦ ૧
બોલનીમેં સબ વશ કર લીની, ગોકુલ ગામકી નારી. વિહારી૦ ૨
ચલનીમેં ચિત ચોર લીયો છે, ભુપતિ ભયે ભેખધારી. વિહારી૦ ૩
મુસકનીમેં મોહ્યો રતિનાયક, પ્રેમાનંદ જાત પ્રાન વારી. વિહારી૦ ૪

પદ ૩૭૮ મું

સલુના થાંને સેવતિરા સેહરો ધરાવું; સલુના૦ ટેક.
સેવતિરા સેહરો કલંગી કેતકીરી, માલતિરા મોતી લટકાવું. સલુના૦ ૧
બકુલરા બાજુ ગજરા ગુલાબી, હારતો હજારી ગુંથી લાવું. સલુના૦ ૨
જાઈ જુઈ મોગરા ચંપા ચમેલી, દાઉદીરો દુપટો બનાવું. સલુના૦ ૩
પુલરારી સેજપર સ્યામ બીરાજો, પ્રેમાનંદ કે' આગે ગાવું. સલુના૦ ૪

પદ ૩૭૯ મું

ચાલોને લાલ માલતિરા બાગમેં બીરાજો; ચાલો૦ ટેક.
સેવતિરી સુંદર કલીયાં બીન બીન, મારું થારો મુકુટ ભરાજો. ચાલો૦ ૧
ગજરાબાજુ તોરા હાર પેહેરાવીને, નેણાં ભરી નાથ નિરખાજો. ચાલો૦ ૨
અંબ કદંબરી કુંજમેં કહાના, મીઠી મીઠી મોરલી બજાજો. ચાલો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીત કરીને, પ્યારા થારો પ્રેમરસ પાજો. ચાલો૦ ૪

પદ ૩૮૦ મું–રાગ જંગલો

હો મહારાજ તેરો બદન બતાજારે; હો મ૦ ટેક.
બદન દેખાયકે સુખ ઉપજાયકે, આયેકે ઉરમેં ઠેરાજારે. હો મ૦ ૧
બચન સુધા ઝરી બરખી નાથ હરિ, તન મન તાપ મીટાજારે. હો મ૦ ૨
નેહસું બોલાયકે બિરહ સમાયકે, નવરંગ નેહ બઢાજારે. હો મ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રાન દેકે દરસ દાંન, જીવન બ્રહનિ જીવાજારે.* હો મ૦ ૪

પદ ૩૮૧ મું

દીનાનાથ દીનબંધુ શરણુ તિહારીરે; દીના૦ ટેક.
શરણુ તિહારી મેં સ્યામ અગ્યાકારી, મન ક્રમ વચને મોરારીરે. દીના૦ ૧
આહો જામ રટું નામ તેરો અવિનાસી, નંદકુંવર ઉરધારીરે. દીના૦ ૨
ભલા બંસીવારે પ્યારે ભરોસે તિહારે હું મેં, નાથ ન દીજે બિસારીરે. દીના૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથ દીન જાની ગ્રહી હાથ, રાખો શરણુ બનવારીરે. દીના૦ ૪

પદ ૩૮૨ મું

ભલા નંદલાલ પ્યારે અબતો નીભાય લેરે; ભલા૦ ટેક.
નેહરો નીભાવન નાથ સ્યામ ધન, અશરણુ શરણુ લગાય લેરે. ભલા૦ ૧
નિજ જન જાની દયા દીલ આની, ચરન કમલ લપટાય લેરે. ભલા૦ ૨
ભવસાગરસું કીપાનિધિ કેશવ, બાંહ ગ્રહીકે બચાય લેરે. ભલા૦ ૩
અરજી આનંદકંદ કરત હે પ્રેમાનંદ, સ્યામજી સમીપ બોલાય લેરે. ભલા૦ ૪

પદ ૩૮૩ મું

ભલા બંસીવારે પ્યારે પીર ન જાંનદાવે; ભલા૦ ટેક.
પીરકી મારી મેં પુકારું બનવારી, દયા દીલહું નહીં આનદાવે. ભલા૦ ૧
કરતહૂં અરજ ગરજ તેરી નીશદિન, મનમોહન નહીં માનદાવે. ભલા૦ ૨
બન બન બ્યાકુલ ફીરતહું હુંઢતી, કહાન ગૈયા તાનદાવે. ભલા૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ મીલો હસી ભરી બાથ, દાતા દરસન દાનદાવે. ભલા૦ ૪

---

* હે જીવન વિરહનું દુઃખ સમાવી જીવાડી જાઓ—એ અર્થમાં છે. પણ સ્પષ્ટ પાઠ કોઈ પણ પ્રતમાં નથી.

પદ ૩૮૪ મું–રાગ જંગલો

રાજમોલ પધારો રંગ ભીનાજી; રાજ૦ ટેક.
સેજડી સુધારી પ્યારી, વાટડી જોવા છો થારી, આવોજી
ચતુર પરવીનાજી. રાજ૦ ૧
સજી સણગાર આવો, ચીત મારો લલચાવો, ઓઢોજી
દુશાલા અતી ઝીનાજી. રાજ૦ ૨
મંદિર આયકે માણો, લોક લાજ મતી આણો, કાંઈ
કરશી હો મતિહીનાજી. રાજ૦ ૩
ગુણવંત થાને જોઈ, મનડો રયો છે મોઈ, પ્રેમાનંદ
ઉર લખી બીનાજી. રાજ૦ ૪

પદ ૩૮૫ મું

મારે મંદીર બીરાજો કહાના કેસરીયાં; મારે૦ ટેક.
અખંડ બીરાજો કહાન, તન મન વારુ પ્રાન, રહું એક
ટક જોઈ ગીરધરીયા. મારે૦ ૧
મૂરતી જોઈને પ્યારી, ધીરજ ડગી છે મારી, આવો
ઉર રાખું છેલા નટવરીયા. મારે૦ ૨
તજી મેંતો અન્ય આશ, રાજ ઉર રહો વાસ, સ્યામ
સનેહી પીયા રંગભરીયા. મારે૦ ૩
પ્રેમાનંદરા મીત, થાસું રાજ લાગી પ્રિત, અબજી ન રહો
ન્યારા ડોલરીયા. મારે૦ ૪

પદ ૩૮૬ મું

માને વાલા લાગો રાજ પ્યારા નટવરજી; માને૦ ટેક.
નટવર પ્યારા, મારા હાર હિયારા, નીમખ ન મેલું
ન્યારા ગિરિધરજી. માને૦ ૧
રહું નીત જોતી, મારી નથડીરા મોતી, જીવનદોરી
છો ગુણસાગરજી. માને૦ ૨

છું થારી દાસી, પીયા સુણો અવિનાશી, રહો દ્રગ આગે
મારી એ અરજી. માને૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ, વેચાણી હું તારે હાથ, કહો જ્યું કરાં
રાજ જેવી મરજી. માને૦ ૪

પદ ૩૮૭ મું

થાને જાવા નહીં દેસા બંસીવારાજી; થાને૦ ટેક.
નટવર નાગર, ગુણરા સાગર, પ્રાણજીવન પીયા પ્યારાજી. થાને૦ ૧
બીના દેખે થાને, કલ ન પરત માને, સ્યામ સનેહી દ્રગ તારાજી. થાને૦ ૨
બાલપણારી પ્રીત, સાવરા સનેહી મીત, અબ કેમ છૂટે કહાન કારાજી. થાને૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ, પકરી રાખીશ હાથ, હોવા નાહિ દેસા માસું ન્યારાજી. થાને૦ ૪

પદ ૩૮૮ મું—રાગ જંગલો

હો રસિયા ગુમાની બાલમરે, મોસે જી ન તોરો જી હો; રસિ૦ ટેક.
મેં તેરી દાસી પિયા ચરન કમલકી, બાહ ગહી જીન છોરો જી હો. રસિ૦ ૧
લોક લાજ જગ આસ તજીમેં, સાવરે ચરન જી ચીત મોરો જી હો. રસિ૦ ૨
અબ જી ન દુર તજો પિયા મોકું, રાખો ચરન જી ચીત મોરો જી હો. રસિ૦ ૩
પ્રેમ સખી પીયા કછુ ન સોહાવત, રસિક દ્રગન જી ચીત ચોરો જી હો. રસિ૦ ૪

પદ ૩૮૯ મું

હો નેહરા નીભાવન છેલારે, બીસર ન જાજ્યો જી હો: નેહ૦ ટેક.
અવગુનકે મીસ યાદ કરી મોહે, રસિયાજી હસકે બોલાજ્યો જી હો. નેહ૦ ૧
કરુંના દ્રગન ભરી દેખો મેરી ઓરિયા, અવગુન પીયા
બિસરાજ્યો જી હો. નેહ૦ ૨
દોષ નિવારણ નામ તુમારો, એહી જીય જાની ના ભજ્યો જી હો. નેહ૦ ૩
પ્રેમ સખી બોલાયકે ચરને, રસિયા અધુર રસ પાજ્યો જી હો. નેહ૦ ૪

પદ ૩૯૦ મું

હો રસિયા લગન મોરીરે, તુમસેં જી જોરી જી હો; રસિ૦ ટેક.
જોરી લગન મોરી રસિક રૂપસેં, ઓર સકલસેં તોરી જી હો. રસિ૦ ૧
સ્યામ સુંદર પીયા મેરે મન માને, જ્યું છબી ચંદન ચકોરી જી હો. રસિ૦ ૨

સુખસંપત મોરે રસિક સુંદર પિયા, તુમ મેરે જીવનદોરી જી હો. રસિ૦ ૩
પ્રેમ સખી પીયાદુર ન રેન્યો, સાવરે અરજ એહી મોરી જી હો. રસિ૦ ૪

પદ ૩૯૧ મું

હો સાવરીયા લગન મોરીરે, તુમસેં જ્યું લાગી જી હો; સાવ૦ ટેક.
રૂપ રસાલસોં મેરો મન લાગો, આસ સબનકી ત્યાગી જી હો. સાવ૦ ૧
રંજન દોઉ મોરે દ્રગ ખંજન, તુમ બસ ભએ અનુરાગી જી હો. સાવ૦ ૨
હસની બોલની તેરી ચલની ચીતવની, એહી મેરે જીવન જાગી જી હો. સાવ૦ ૩
પ્રેમ સખી કે' પ્રાણજીવન ધન, રહો મન સ્યામ સોહાગી જી હો. સાવ૦ ૪

પદ ૩૯૨ મું–રાગ જંગલો

હો રસિયાજી તુમસેં જો માની, પ્રીતિ જીવન જાની; હો૦ ટેક.
હો મોહન રૂપ નિધાની, નીરખી ભઈહું દીવાની. હો૦ ૧
હો તુમસે જ્યો લગની લગાની, મેતો તેરે હાથ બેકાની. હો૦ ૨
હો કિપા કીજે દીન જાની, ચરને રહું લપટાની. હો૦ ૩
હો પ્રિતમ કીજ્યો નીભાની, પ્રેમ સખી કુરબાની. હો૦ ૪

પદ ૩૯૩ મું

હો જીવન આવો બનવારી, તન મન તુમપર વારી; હો૦ ટેક.
હો તુમ મેરે પ્રાન આધાર, કરી રાખું હીયરાકો હાર. હો૦ ૧
હો રસિયાજી રહું નીત જોતી, કરી રાખું નાસીકા મોતી. હો૦ ૨
હો નટવર નંદ જ્યુંકે નંદન, કરી રાખું પીયા ભુજ બંદન. હો૦ ૩
હો પ્રેમ સખીકે પ્યારે, કરી રાખું દ્રગનકે તારે. હો૦ ૪

પદ ૩૯૪ મું

હો તુમસોં ન કીજે નેહરા, કપટી પ્રીતમ પીયરા; હો૦ ટેક.
હો હમકું જ્યો દીનો બીદહરા, તુમ નહીં છાંડો વાકો ગેહરા. હો૦ ૧
હો તુમારો તો વસ કીનો જીયરા, બીનું દેખે કલપત હીયરા. હો૦ ૨
હો તુમકું જ્યો એસો દીનો બીયરા, બીનાદામ કર લીન ચેપરા. હો૦ ૩
હો પ્રેમ સખીકે સનેહરા, હમકો મત દીજ્યો છેહરા. હો૦ ૪

પદ ૩૯૫ મું–રાગ જંગલો

હો નરનારાયણ સ્વામી, ભજીયે સબ સુખ ધામી; હો૦ ટેક.
હો દીનબંધુ હિતકારી, પ્રગટે દયા ઉરધારી. હો૦ ૧
હો નરનારાયણ હેતુ, કલીમે ભવ જલ સેતુ. હો૦ ૨
હો બદ્રિપતિ પ્રાણનાથ, પતિત જન ગ્રહે હાથ. હો૦ ૩
હો પ્રેમાનંદ જાની દાસ, દીનો ચરને નીવાસ. હો૦ ૪

પદ ૩૯૬ મું

હો નરનારાયણ નામ, પતિત જનકો વિશ્રામ; હો૦ ટેક.
હો ભજીહો દીન જન કોઉ, નરનારાયણ દોઉ. હો૦ ૧
હો નરનારાયણ ગાવે, નિશ્ચે ભવમે ન જાવે. હો૦ ૨
હો બોલે સત્ય વૃત ધારી, લેઉ દીન જન તારી. હો૦ ૩
હો પ્રેમાનંદ કહે સંત, આયો પતિતોકો અંત. હો૦ ૪

પદ ૩૯૭ મું

હો નરનારાયણ આજ, લીનો વૃત મહારાજ; હો૦ ટેક.
હો શરણાગત જન કોઈ, જાન ન દેઉં મેં સોઈ. હો૦ ૧
હો ગાઈહો નારાયણ નામ, દેઉ નીજ સુખ ધામ. હો૦ ૨
હો સ્વરગાદીક લોકમાહીં, મેરે બીના સુખ નાહિં. હો૦ ૩
હો એસે પ્રભુ સુખદાઈ, પ્રેમાનંદ બલી જાઈ. હો૦ ૪

પદ ૩૯૮ મું

હો નરનારાયણ હસીકે, આયે કમર કસીકે; હો૦ ટેક.
હો બોલે મંજુલ બેના, સબ કહત* સુખ દેના. હો૦ ૧
હો દીન જન નરનારી, આવો સરને હમારી. હો૦ ૨
હો મેરો રૂપ ઉર ધારો, જમકો કાગદ ફારો. હો૦ ૩
હો પ્રેમાનંદ ગુન ગાવે, બહોરી ભવમે ન આવે. હો૦ ૪

પદ ૩૯૯ મું–રાગ જંગલો

બાલમજી આવો પ્યારે, બાલમજી આવો પ્યારે, મેં વારી જાઉં રાજ; બા૦ ટેક.
વારી મેં જાઉં પીયા તેરે મુખ ઉપર, તન મન ધન બલીહારે. બાલ૦ ૧

* "કહતહે" એવો પાઠાન્તર છે.

પ્યારે મીલન મેરા હીયરા તપતહેં,* દેખનકું દ્રગતારે. બાલ૦ ૨
સ્યામ સુરત બીના ફીરુ હું દીવાની, બીરહ બીયા તન જારે. બાલ૦ ૩
પ્રેમ સખી પીયા છતીયાં લગાયે રાખું, નેક ન કરહું ન્યારે. બાલ૦ ૪

પદ ૪૦૦ મું

સાવરીયા ગિરિધારી, સાવરીયા ગિરિધારી, મેં દાસી થારી રાજ; સાવ૦ ટેક.
દાસી મેં થારી પિયા ચરન કમલકી, મન ક્રમ વચને મોરારી. સાવ૦ ૧
તુમ બીના ઓર નહિ ત્રિભુવનમેં, રસિયાજી મેરા હિતકારી. સાવ૦ ૨
સરવસ સ્યામસુંદર તુમ મેરે, તુંમ બલ ભઈ મતવારી. સાવ૦ ૩
આનસેં પ્યારે મોરે દ્રગનકે તારે, પ્રેમ સખી જાયે બલીહારી. સાવ૦ ૪

પદ ૪૦૧ મું

ગુમાની થાસું જોરી, ગુમાની થાસું જોરી, પ્રીતડલી મોરી રાજ; ગુમા૦ ટેક.
તુમસુ જો જોરી મોરે છેલ ગુમાનીડા, ઓર સકલસેં ત્યો તોરી. ગુમા૦ ૧
અબ જી ન દૂર તજો મોરે જીવન, રસિયા અરજ યેહી મોરી. ગુમા૦ ૨
રાખો નીકટ પીયા બદન બિધુકે, ચીતવતી રહું જ્યું ચકોરી. ગુમા૦ ૩
સ્યામસુંદર મેતો ઓર ન ચાહું, પ્રેમ સખી મતી ભોરી. ગુમા૦ ૪

પદ ૪૦૨ મું

સાવરીયા થાસુ રેન્યો, સાવરીયા થાસું રેન્યો, લગન મોરી રાજ; સાવ૦ ટેક.
રેન્યો લગન મોરી રસિક રૂપસેં, વાસ ચરન તોરે દેન્યો. સાવ૦ ૧
હસની બોલની તેરી રહો મન મેરે, ચીતવની ચીતહરી લેન્યો. સાવ૦ ૨
કબ ધરીહો પીયા ચરન કમલ ઉર, આસ અખંડ મોરી છેન્યો. સાવ૦ ૩
પ્રેમ સખી પુછત કર જોરી, હેતકી બાત મોસેં કેન્યો. સાવ૦ ૪

પદ ૪૦૩ મું–રાગ જંગલો

નેનાદી નોખે લગી, સાવરેદી સૈયો વે; નેનો૦ ટેક.
નોખેં લગત સમ પ્રાન વિકલ ભયે, દેખન ચાહ જગી. નેનો૦ ૧
નેન સેનમેં બસ કર લીની, સાવરે મોહે ઠગી. નેનો૦ ૨
સાવરે નેન બસ ભઈ મેંતો સજની, દુરમત ઉર ભગી. નેનો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામકી સુરત, ચીતવત એક ટગી. નેનો૦ ૪

---

* "તલપતહે" પાઠ પણ છે.

પદ ૪૦૪ મું

નેનોદી ચેરી ભઈ, એરી એરી મેતો વે; નેનો૦ ટેક.
શ્રીઘનસ્યામ સુંદરકે નેના, મોહિ વેકાતી લઈ. નેનો૦ ૧
હુકમ હજુરી દાદી કર જોરી, ચીતલુંગી ચીત દઈ. નેનો૦ ૨
નીરખું ચંચલ નેન કમલ છબી, નીત નીત નઈરે નઈ. નેનો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ નેનકી જપું, માલા હાજર રહી. નેનો૦ ૪

પદ ૪૦૫ મું

નેનોદી બાન પરી, એરી એરી ગુર્ઇયાવે; નેનો૦ ટેક.
સુંદર શ્યામકે નેનકી શોભા, જો કોઈ ચીનવે જરી. નેનો૦ ૧
તાકુ ન હોવે કાલ કરમ દુઃખ, ભવમેં ન જાત ફરી. નેનો૦ ૨
દોષ નિવારી દેત અભય પદ, કેશવ કરુના કરી. નેનો૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ ચરનપર, વારે પ્રાન ધરીરે ધરી. નેનો૦ ૪

પદ ૪૦૬ મું

નેના દોઉ નેહ ભરે, એરી એરી દેખોરી; નેના૦ ટેક.
નેહ ભરે નેના ધર્મકુંવરકે, દુઃખ સંતાપ હરે. નેના૦ ૧
પ્રેમ પુલકી નીત નીજ જન ઉપર, આનંદ અમૃત ઝરે. નેના૦ ૨
દુરીજન દેખી સકુચી રહતહે, પ્રફુલીત જન ઉપરે. નેના૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે નેના આજતો, હમપર અઢર ઢરે. નેના૦ ૪

પદ ૪૦૭ મું–રાગ જંગલો

હમારે શ્રીઉદ્ધવ મતકે ઇષ્ટદેવહે, ભક્તિધર્મસુત સ્યામ; હમા૦ ટેક.
કોટી ઇંદુ કાંતિ સમ શોભીત, પુરુષોત્તમ વરનામ. હમા૦ ૧
શ્રીગોલોકમહીં રાજત રમણીક, પાવન અક્ષરધામ;
તામહીં અગનીત દિવ્ય મુક્ત માંહી, સેવત પદ આઠો જામ. હમા૦ ૨
દિવ્ય બસન અંગ દિવ્ય આભુખન, દિવ્ય પુષ્પ ઉર દામ;
દિવ્ય સભામહીં શોભીત સુંદર, મુની આભુખન રામ. હમા૦ ૩
દક્ષિણ ભુજ અભય વરદાયક, સુખદાયક ભુજ વામ;
પ્રેમાનંદ નાથ છબી નીરખી, ભયો અબ પૂરનકામ. હમા૦ ૪

પદ ૪૦૮ મું

હમારે શ્રીઉદ્ધવ સમ્પ્રદાયકે સ્વામિ, સહજાનંદ ભગવાન; હમા૦ ટેક.
ઈશ્વિર આદીદેવ અવતારી, જાનત મુક્ત સુજાન. હમા૦ ૧
ગાવત વ્યાસ વિરંચી મહીમા, કહી નાના આખ્યાન;
અગણીત નામ રૂપ ગુણ જાકે, ગાવત વેદ પુરાન. હમા૦ ૨
રૂપ ચોવીશ શ્રીઉદ્ધવસ્વામી, પૂજ્ય કીયે હે પ્રાન;
તીન સબહીંમેં હરિકૃષ્ન અધીક, નહીં કોઈ આન. હમા૦ ૩
ભયે આશ્રીત હમ ધર્માત્મજકે, ભઈહે સકલ દુઃખ હાન;
પ્રેમાનંદ મીલે ચ્હભુવનપતિ, કરકયો હે અભય નિશાન. હમા૦ ૪

પદ ૪૦૯ મું

હમારે શ્રીઉદ્ધવઆશ્રીત જનકે, જીવન શ્રીઅક્ષપતિરાય; હમા૦ ટેક.
ભવ વિરંચી જાકો પાર ન પાવત, નિગમ નેતી કહી ગાય. હમા૦ ૧
રહત સદા હરિ તેજ પુંજમહીં, તેજોનિધિ કહાય;
સેવત સદા એકાંતિક સજ્જન, પ્રેમ પ્રીત ઉરલાય. હમા૦ ૨
જાકે દરસપરસકે કારન, કરતહેં કોટી ઉપાય;
સુર મુનિ સિદ્ધ સકલ પચિહારે, સ્વપ્ને ન દરસ દેખાય. હમા૦ ૩
જબ જબ ગ્લાનિ હોત ધરમકી, અધરમ બઢતહેં આય;
તબ તબ પ્રગટ હોત કરુનાનિધિ, પ્રેમાનંદ બલજાય. હમા૦ ૪

પદ ૪૧૦ મું

હમારે તારન તરન પરમ સુખ સંપત, ભક્તિધર્મકુમાર; હમા૦ ટેક.
શ્રીનારાયણ અખિલભુવનપતિ, લીન મનુષ્ય અવતાર. હમા૦ ૧
વરણી વેષ નૈષ્ઠિક પ્રાન પુંગવ, સકલ કલા શીરદાર;
કરત વિહાર વિશ્વકે સ્વામી, વિશ્વ કરત ઓધાર. હમા૦ ૨
સરલ સ્વભાવ સદય ધીરજ ધર, સૌમ્ય રૂપ મોરાર;
સીધી સીધી કર મેરે દાદી, કરત ન અંગીકાર. હમા૦ ૩
રાધાવર ગૌલોકનિવાસી, મહીમા અગમ અપાર;
પ્રેમાનંદ ધર્મનંદનપર, વાર વાર બલીહાર. હમા૦ ૪

પદ ૪૨૧ મું–રાગ જંગલો

મેંતો તેરે બીરદ ભરોસેં બહુનામી, મેંતો૦ ટેક.
સેવા સુમરન કછુવે ન જાનુ, સુનીયો પરમ ગુરુ સ્વામી. મેંતો૦ ૧
ગજ અરુ ગીધ તારીહે ગનીકા, કુટીલ અજામેલ કામી. મેંતો૦ ૨
યેહી સાખ શ્રવને સુની આયો, ચરન શરન સુખધામી. મેંતો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે તારો કે મારો, સમરથ અંતરજામી. મેંતો૦ ૪

પદ ૪૨૨ મું

અપનો બરદ બીચ્યારો નાથ; અપ૦ ટેક.
અશરન શરન અધમ ઓધારન, નીગંમ ગાવત યહ ગાથ. અપ૦ ૧
બનચર મલીન ગીધ બધુ સમ, મીલે હરખી ભરી બાથ. અપ૦ ૨
ગૌતમ નારી તારી જડ જેની, ચરન પરસી સુખપાથ. અપ૦ ૩
પ્રેમાનંદ વિશ્વાસ આની ઉર, પર્યો ચરન ધરી માથ. અપ૦ ૪

પદ ૪૨૩ મું

રાખો પ્રભુ અપને બરદકી લાજ; રાખો૦ ટેક.
હમહેં પતિત તુમ પતિતકે પાવન, સુનીયે ગરીબનીવાજ. રાખો૦ ૧
જુગ જુગ અધમ ઓધારત અગનીત, નઇ ન કરી કછુ આજ. રાખો૦ ૨
ગનીકા ગીધ અજામેલ આદીક, કીતને ગીનું મહારાજ. રાખો૦ ૩
પ્રેમાનંદ પતિત તીહારો, તુમ સમરથ શીરતાજ. રાખો૦ ૪

પદ ૪૨૪ મું

અબતો નાથ નિભાઈ લીજે; અબ૦ ટેક.
જેહી ભુજ તારે પતિત બહુ તાકો, નેક સહારો દીજે. અબ૦ ૧
કીપાસિંધુ કીપા કરી અબતો, નેક દષ્ટિ સુધીજે. અબ૦ ૨
તુમ બીના ઓર સબહીં હમ જેસે, કાંકો શરન ગહીજે. અબ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ તીહારો, બદન વિલોકી જીજે. અબ૦ ૪

પદ ૪૨૫ મું–રાગ જંગલો

મેરી સુધ યા જોગીયાને હર લઇવો; મેરી૦ ટેક.
ચીતવત ચીત હર્યો છબી સુંદર, રૂપ વેરાગન ભઈવો. મેરી૦ ૧

સુંદરતા સબ ત્રિભુવનકી, લઈ એકહીં ઠોર ઠઈ,
તા છબીલે સુરન જોગીકી, બીધીના રચીહે નઈવો. મેરી૦ ૨
તન તમાલ છબી નેન કમલદલ, મુખ મંદ હાસ સઈ,
માનહું કૃષ્નચંદ્રકે જેસી, ઉપમા ઓપી રઈવો મેરી૦ ૩
કરતહે પાન રૂપ રસ નારી, ચીતવત ચીન દઈ,
પ્રેમાનંદકે નાયકુ નીરખી, તનકી તપત ગઈવો. મેરી૦ ૪

પદ ૪૨૬ મું

ઉદાસી જોગી કોંન દીસાસોં આયોરે, ઉદા૦ ટેક
રૂપ અનુપ તરુન છબી સુંદર, દેખત મન લલચાયોરે. ઉદા૦ ૧
કોન તુમારો દેશ દીગંબર, કાહેકુ ભેખ બનાયો,
કારન કવન જોગ યહ લીનો, કોન તત્વ તુમ પાયોરે. ઉદા૦ ૨
નામ તુમારો કહા જોગીજી, કોન યહ નગર બતાયો,
બડી જ્યુ કીપા કીની હમ ઉપર, અદ્ભૂત દરસ દેખાયોરે ઉદા૦ ૩
તબ મુનિરાજ બીલોકી કમલદ્રગ, કછુક મંદ મુસકાયો,
પ્રેમાનંદકે બોલે બચન મુનિ, સુનત સબહીં મન ભાયોરે. ઉદા૦ ૪

પદ ૪૨૭ મું

ઉદાસી હમ ઉત્તર દેસકે બાસીરે, ઉદા૦ ટેક
ઉત્તર દેસ અનોપમ નગરી, જોગસોં જોત પ્રકાસીરે ઉદા૦ ૧
નહિ વહા ચંદા નહિ વહા સુરજ, કાન ન માયા ફાંસી,
ચાર પદારથ કરત ચાકરી, મુક્તિ ચ્યાર વહાં દાસીરે. ઉદા૦ ૨
નામ હમારા વિદીત વેદમહીં, આદીપુરુષ અવિનાસી.
ભક્તિધર્મહીત બીચરત જગમેં, તત્વ ગ્નાનકે રાસીરે ઉદા૦ ૩
ભેખ લીયો હમ ભક્તિધર્મહીત, ઢુંઢી ગંગા કાસી,
પ્રેમાનંદ આયે સુની ગઢપુર, ભક્તિધર્મકે પ્યાસીરે ઉદા૦ ૪

પદ ૪૨૮ મું

જોગીજી મોયે જોગકી જુગત બતાઓરે, જોગી૦ ટેક.
તુમ તો જોગી પરમ અનુપ હો, જોગ તત્વકે રાઓરે. જોગી૦ ૧

કેસેં ઇંગલા પિંગલા સુષુમના, ભ્રમર ગુફા તાલી લાઓ;
ખટ ચક્રનકા ભેદ હે કેસેં, અનહદ નાદ સુનાઓરે. જોગી૦ ૨
તબ બોલે મુનિરાજ મંદ હસી, કઠીન જોગ કેસે પાઓ;
કરો અભ્યાસ નિરંતર ચીત દે, જોગ તત્વજો ચાઓરે. જોગી૦ ૩
જો તુમ કહો સોઈ હમ કીજે, જોગી જોગ સીખાઓ;
પ્રેમાનંદકે નાથ કીપા કરો, અબ તુમ દૂર ન જાઓરે. જોગી૦ ૪

પદ ૪૧૯ મું–રાગ જંગલો ખ્યાલ

પ્રિત લગી સો લગી, લગીવે મેરી; પ્રિત૦ ટેક.
જબતેં પ્રિત લગી હરિ ચરને, તબહિતેં હોય રહી ચેરી. પ્રિત૦ ૧
ચરન કમલ બીના ઓર ન ચાહું, તજ દીની આશ સબકેરી. પ્રિત૦ ૨
અષ્ટસિદ્ધિ નવનિધિ ચતુરધા, હરિપર ડારું વારી ફેરી. પ્રિત૦ ૩
પ્રેમાનંદ એક સંત હરિ બીના, ઓર સબ જીવકે બેરી. પ્રિત૦ ૪

પદ ૪૨૦ મું

નેહા લગા સો લગા, લગા ના છૂટેવે; નેહા૦ ટેક.
નેહા લગા ઘનસ્યામ પીયાસું, જ્યું હીરે ફેરયો ન ફૂટે. નેહા૦ ૧
લાગત લાગત લાગ ગયા હે, કાહુકા તોરા યા ન તૂટે. નેહા૦ ૨
શિર સાટેકી બાત બની હે, સબ જગ મીલ સીર કૂટે. નેહા૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિ ચરન કમલકા, નિઃશંક હોઈ રસ લૂટે. નેહા૦ ૪

પદ ૪૨૧ મું

દીલ લીયા સો લીયા, લીયાવે પ્યારેને; દીલ૦ ટેક.
શ્રીહરિ કૃષ્ન મેરો મન લીનો, હસ હસ નેનાઉકે તારે. દીલ૦ ૧
કહા જાનું મોયે કહા કર દીનો, ચિતવનીમેં કહાન કારે. દીલ૦ ૨
મોહની મૂરત બસ ગઈ દીલમેં, બીસરત નાહીં બીસારે. દીલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ નારાયન, જીવન પ્રાન હમારે. દીલ૦ ૪

પદ ૪૨૨ મું

નીત નઇસો નઈ, નઈ વે છટા; નીત૦ ટેક.
મોર મુગટ બનમાલ ધરે ઉર, તન માનું જલદ ઘટા. નીત૦ ૧

કબહુક શ્વેત બસન પેરે, કબહુક બનનહેં નટા. નીત૦ ૨
કબહુ કમર કસી સુરવાર પેરે, કબહુક પેરે પીત પટા. નીત૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે યેહી છબી મેરે, આય બસો દ્રગ અટા. નીત૦ ૪

પદ ૪૨૩ મું-રાગ જંગલો. ખ્યાલ. સાખી.

કનૈયા આસરો અબ તેરો, ભયો મેં તો ચરનકો ચેરો; કનૈયા૦ ટેક.
સ્યામ તુમારે આસરે બીના, કોઉ ન ઉતરે પાર;
મરે પચે ત્રિભુવન વિષે, પુની ખાય જમનકી માર. કનૈયા૦ ૧
સ્યામ તુમારે આસરે બીના, સુખ નાહીં કઉ નાથ;
નટ મરકટકી જ્યું કષ્ટ સહે, જીવ પરે કાલકે હાય. કનૈયા૦ ૨
સ્યામ તુમારે આસરે બીના, કરે જો સાધન કોટ;
તાતે કોઉ ના બચે, વારી કાલ વજ્રકી ચોટ. કનૈયા. ૩
સ્યામ તુમારે આસરે બીના, સુર નર સાધુ હોય;
ઉપમા તાહે પીસાચકી, વારી દુષ્ટ કહત સબ કોય. કનૈયા૦ ૪
સ્યામ તુમારો આસરો, તજી ફીરે સ્વર્ગ પાતાલ;
તહાં તહાં પકરી પછારીહે, વાકું કઉ ન છોડે કાલ. કનૈયા૦ ૫
સ્યામ તુમારે આસરે બીના, ભયો જ્યું સુરપતિ ભુપ;
મરી કે સરજી સ્વપચ હોય, પુનિ ધરધર એચત સુપ. કનૈયા૦ ૬
સ્યામ તુમારે આસરે બીના, ભયો નૃપતિ કુલ ઉંચ;
મરીકે સરજી શ્વાન હોય, પુનિ ફીરે ઉધારી પુંછ. કનૈયા૦ ૭
દેવ જન્મ દ્વિજ જન્મ પુનિ, વારી જો હોવે કુલવાન;
સ્યામ તુમારે આસરે બીના, સબહી સ્વપચ સમાન. કનૈયા૦ ૮
ષટ વેદ ખટ અંગ જુત, વારી બાંચે કથા પુરાન;
સ્યામ તુમારી ભક્તિ બીના, વારી કેવલ કલેશ નિદાન. કનૈયા૦ ૯
ખટ શાસ્ત્ર વ્યાકરન પઢે, વારી બોલે અતિ ગિર્વાંન;
સ્યામ તુમારી ભક્તિ બીના, વારી મીટે ન ચ્યારો ખાન. કનૈયા૦ ૧૦
સંસ્કૃત પ્રાકૃત કથે, વારી કવિતા પરમ રસાલ;
તોઉ કાલતેં ના બચે, વારી બીના ભક્તિ ગોપાલ. કનૈયા૦ ૧૧

ગાવે છંદ પ્રબંધ પુનિ, વારી લે લે ઉંચી તાન;
શ્યામ તુમારી ભક્તિ બીના, વારી ગનીકા ભાંડ સમાન. કનૈયા૦ ૧૨
રૂપવંત ગુનવંત અતી, વારી શીલવત કુલવંત;
શ્યામ તુમારી ભક્તિ બીના, વારી ગોખરવત કહે સંત. કનૈયા૦ ૧૩
અષ્ટસિધિ નવનિધિ સબ, પુનિ મુક્તિ ચ્યાર વિભાગ;
શ્યામ તુમારી ભક્તિ બીના, વારી લાગો સબમેં આગ. કનૈયા૦ ૧૪
કલ્પતરૂ ચિંતામની, વારી કામધેનુ ગુનપૂર;
બીના તુમારે આસરે, યે સબહી પદારથ ધૂર. કનૈયા૦ ૧૫
શ્યામ તુમારે આસરે, વીછૂરે શશી અરુ સૂર;
ભ્રમત ભ્રમત નીત ગગનમેં, પુનિ ગ્રસત હે રહુ કુર. કનૈયા૦ ૧૬
એક તુમારો આસરો, વારી દુજો સંત સમાજ;
તીજી ભક્તિ ધર્મજુત, મોય દીજે શ્રીમહારાજ. કનૈયા૦ ૧૭
મીટે અસદ સબ વાસના, બઢે પ્રિત ચરન સુખધામ;
યહ વર માંગું નાથજી, મોય દીજે શ્રીઘનશ્યામ. કનૈયા૦ ૧૮
સંત સમાગમ શીલ ગુન, વારી તવ અનુશાસન શીશ;
પ્રેતનો વર મોય દીજીયે, ફીરી જહાં રાખો જગદીશ. કનૈયા૦ ૧૯
નવરસહે તવ અંગમે, વારી રૂદ્રાદીક સુખધામ;
પ્રેમાનંદ કહે વિલોકીયે, મોયે દયા જુક્ત ઘનશ્યામ. કનૈયા૦ ૨૦

પદ ૪૨૪ સું–રાગ પુરબ

દીનદયાલકે ગુન ગાવે શ્રીદીનદયાલકે; ગુન૦ ટેક.
ભક્તિધર્મસુત વાસુદેવ પ્રભુ, શરણાંગત પ્રતિપાલકે. ગુન૦ ૧
પુરનકામ, અખિલસુખદાયક, નાયક માયાકાલકે;
શ્વેતદ્વીપપતિ નવલ સાવરો, મેટન ભવજંજાલકે. ગુન૦ ૨
પરમ કિપાલ પ્રગટ ભયે કલીમેં, દ્વિજકુલતિલક વિશાલકે;
કેશવ નામ સકલ દુઃખમોચન, રોચન મુનિન મરાલકે. ગુન૦ ૩
શ્રીઘનશ્યામ મનોહર મૂરતિ, શોભીત ઉર બનમાલકે;
પ્રેમાનંદકે નાથ નારાયન, આયે વસો ઉર ચાલકે. ગુન૦ ૪

પદ ૪૨૫ મું

કેશવરાય રહો મોરે નેનમે; રહો૦ ટેક.
કૃષ્ન કમલદલ નેન મનોહર, નટવર સુંદર આયકે. રહો૦ ૧
મનમથગંજન જનમનરંજન, સેવત મુનિ ઉર લાયકે;
નટવર નાગર રૂપ ઉજાગર, રહો મોરે ઉરમેં સમાયકે. રહો૦ ૨
ભવ વિરંચી સુર અસુર ઈશ, મુનિ પરત ચરન શીરનાયકે;
શુક સનકાદિક પલ ન બીસારત, ફીરત મુદીત ગુન ગાયકે. રહો૦ ૩
કરત વિહાર વિશ્વકે સ્વામિ, ગાવત બેન બજાયકે;
પ્રેમાનંદ મગન કર ડારી, પ્રેમ સુધારસ પાયકે. રહો૦ ૪

પદ ૪૨૬ મું–રાગ પુરબ

ભય ભાગો હો ચરન પ્રતાપસોં; ભય૦ ટેક.
કૃષ્ન નારાયણ વાસુદેવ હરિ, સ્વામિનારાયણ જાપસોં. ભય૦ ૧
કીની કૃપા પ્રગટ ભયે કલીમેં, સ્વઇચ્છા હરિ આપસોં,
જીવ અનંત ઓધારે શ્રીપતિ, નીજ બલ અધિક અમાપસોં. ભય૦ ૨
થાપ્યો ધર્મ અધર્મ ઉથાપ્યો, ટાર્યોં તિમિર મત પાપસોં;
કીની પરમ પુનીત સકલ ભુવ, નિજ પદપંકજ છાપસોં. ભય૦ ૩.
વિચરત મુકત અવનિપર અંકિત, ચરન ચિહ્ન ધ્વજ ચાપસોં;
ગાવત કીર્તિ કલિમલહરની, પ્રેમાનંદ આલાપસોં. ભય૦ ૪

પદ ૪૨૭ મું

શ્રી ઉદ્દવ ઇષ્ટદેવ હમ ગાવે; હમ૦ ટેક.
ઔર અનેક દેવ યા ભવસે,* સ્વપ્ને નિકટ ન જાવે; હમ૦ ૧
ગોલોકપતિ સુભગ સાવરો, નીરખી નીરખી સુખ પાવે,
મન ક્રમ વચન સેવી પદપંકજ, ભવ ભ્રમ સબહીં ગુમાવે. હમ૦ ૨
જુગજુગ દિવ્ય જન્મ જશ જાકે, ગીનત અંત નહીં આવે;
પ્રેમ મગન ગાવે નિશીવાસર, પ્રીત સહિત ઉર લાવે. હમ૦ ૩

---

* "ઔર અનેક દેવ યા ભવમેં"
"ઔર અનેક દેવ દેવીનકે"–એમ પણ પાઠ ગવાય છે

ભક્તિધર્મસુત સકલ શીરોમણી, ઉર મંદિર પધરાવે;
પ્રેમાનંદ પૂજે પદઅંબુજ, સકલ શોક વિસરાવે. હમ૦ ૪

પદ ૪૨૮ મું

અવિચલ આસરો અબ પાયો હો; • અવિ૦ ટેક.
ગોલોકપતિ વાસુદેવકે, ચરણ શરણ જબ આયો હો. અબ૦ ૧
ભટકત બહુત ફીર્યો ભવસાગર, સ્થિર હોઈ કઉ ન સ્થીરાયો;
હરિ પદ વિમુખ તપત ત્રિવિધમેં, તીહું ફીરીફીરી પીછતાયો હો. અબ૦ ૨
ભઈ કૃપા સંતનકી પૂરણ, હરિ ચરણે ચિત્ત લાયો;
પ્રેમાનંદ ભયો કૃતારથ, ગોવિંદ ગોવિંદ ગાયો હો. અબ૦ ૩

પદ ૪૨૯ મું

શ્રીઘનસ્યામકો હું ચેરો હો; શ્રી ઘન૦ ટેક.
મન ક્રમ વચન ભયો શરણાગત, જગસોં કીનો નીવેરોહો. હું ચેરો૦ ૧
વાસુદેવ પદ રવિ પ્રતાપસોં, મીટ્યા સકલ દુઃખ મેરો;
કામ ક્રોધ લોભ કાઢીકે, ફેર બસાયો ખેરો હો. હું ચેરો૦ ૨
કેસો હર્યો કૃપા કરીકે, ત્રાસ રવિસુતકેરો;
પ્રેમાનંદ જાની કરુણાનિધિ, કીયો બચન બીચ ડેરો. હો. હું ચેરો૦ ૩

પદ ૪૩૦ મું—રાગ પુરબ ધ્રુપદ. ચૌતાલ.

જે જે શ્રીકૃષ્નસ્વામિ બહુનામી, ભલે તુમ નર તનુ ધાર્યો; જેજે૦ ટેક.
કલી મધ્ય કિપા કરી પ્રગટે હો આપ હરિ, અધર્મ મૂલ ઉખાર્યો. જેજે૦ ૧
જ્ઞાન વૈરાગ્યકું તરુન તુમ કીને, ધર્મભક્તિકો અતિ જસ વિસ્તાર્યો;
પ્રેમાનંદકે નાથ દીન જન ગ્રહે હાથ, રવિ સુતકો કાગદ ફાર્યો. જેજે૦ ૨

પદ ૪૩૧ મું

જે જે શ્રીકૃષ્નદેવ દીનબંધુ, પ્રગટ ભયે જન તારન; જેજે૦ ટેક.
દિવ્ય સ્વરૂપ સદા સાકાર શ્રીહરિ, આદીપુરુષ જગ કારન. જેજે૦ ૧
ધર્મકુલમંડન કલિધર્મખંડન, નિજ જન દુઃખ નિવારન;
પ્રગટે જ્ઞાન ભાન પુરુષોત્તમ ભગવાન, પ્રેમાનંદ ઉધારન. જેજે૦ ૨

પદ ૪૩૨ મું

એમાઈ નટવર નવરંગી, નવલ મનોહર લાલ; એ મા૦ ટેક.
રસિક શ્રીગિરિધર મોહન નટવર, ચનતહે સુંદર ચાલ. એ મા૦ ૧
બ્રજકે જીવન ધન નંદજુકે નંદન, ગોપીજન મન મરાલ;
પ્રેમાનંદકે પ્રાન રસિક બિહારી કાન, ગોપીનાથ ગોપાલ. એ મા૦ ૨

પદ ૪૩૩ મું

એ બાંધિ બાંકી પાગ બનવારી, સાવરે પેચ બનાઈ; એ બાં૦ ટેક.
લલિત કુસુંબિ પાગ ઝૂક રહી વામ ભાગ, અટકયો મન લલચાઈ. એ બાં૦ ૧
ચંચલ ચીતવની મધુરીસી મુસકની, લેતહે ચીત ચોરાઈ;
પ્રેમાનદ નીત મગન રહતહેં, નીરખી સ્યામ સુખદાઈ. એ બાં૦ ૨

પદ ૪૩૪ મું–રાગ પુરબ

સનેહરો કામરીવારેસોં કીનો; સને૦ ટેક.
કીનો નેહ જબહીં મોહનસોં, તબહીં તન મન દીનો. સને૦ ૧
અબ થાકે આધીન ભઈ મેંતો, જ્યોં રાખે રગભીનો. સને૦ ૨
નદકુવર બીના ઓર ન ચાહું, મેં યેહી પન લીનો. સને૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રાનજીવનધન, પરમ ચતુર પરવીનો. સને૦ ૪.

પદ ૪૩૫ મું

હમારે સરવસ કામરીવારો; હમા૦ ટેક.
કામરીવારો કારો કનૈયો, ત્રિભુવનકો ઉજીયારો. હમા૦ ૧
દેહમેં* પ્રાન નેનકો તારો, નટવર નદદુલારો. હમા૦ ૨
નદકુમાર હાર મેરે હીયકો, જનમ સુધારન હારો. હમા૦ ૩
ગોપીજીવન પ્રાન સાવરો, પ્રેમાનદકો હે પ્યારો. હમા૦ ૪

પદ ૪૩૬ મું

બદનપર વારું મદન કરોરી; બદ૦ ટેક.
મુસકની મંદ નદનંદનકી, ચીતવની લેન ચીત ચોરી. બદ૦ ૧
ભાલ વિશાલ કુટીલ ભ્રકુટી ધનુ, દેખી રતિનાથ લજોરી. બદ૦ ૨

* "દેહો" પાઠાન્તર છે.

ચચલ નૈન હન્યો સબકો મદ, મીનમૃગખજનકારી. બદ૦ ૩
પ્રેમાનદ નાસા શુક શોભા, નીરખી થઈત મતી મૌરી. બદ૦ ૪

પદ ૪૩૭ મું

આજકી છબી બરની નહીં જાયે; આજ૦ ટેક.
અગોઅંગ શોભા અવલોકી, રતિપતિ ચલ્યો સીરનાયે. આજ૦ ૧
બરનત રૂપ રસિક મોહનકો, સહસ્ર બદન સકુચાયે. આજ૦ ૨
નીરખત નૈન ત્રપત નહીં પાવત, જ્યોં મધુમાખી લોભાયે. આજ૦ ૩
પ્રેમાનદ ઘનસ્યામ પીયા મોરે, અખડ રહો ઉર આયે. આજ૦ ૪

પદ ૪૩૮ મું-રાગ ગોડી

પ્રભુ તુમ મેરે જીવન પ્રાન હો, શ્રી ભક્તિધર્મસુત લાડીલે; શ્રી ભ૦ ટેક.
દ્વિજ કુલ આય કિપા કરી પ્રગટે, કુજબિહારી કહાન હો. શ્રી ભ૦ ૧
અપને જનકુ અભય કીયે હે, દે પુરવ પહીંચાન હો;
અધરમ બંસ ઉછેદ કીયો સબ, કામ ક્રોધાદીક માન હો શ્રી ભ૦ ૨
પામર પતિત ઉધારે અગનીત, દે નીજ ભક્તિ ગ્યાનહો;
કલિમલમતઅતિધ્વાતવિનાશન, ઉદયે ધર્મકુલભાન હો. શ્રી ભ૦ ૩
પાવન જસ ગાવત ત્રિભુવનમા, સુર મુનિ નિગમ પુરાન હો,
પ્રેમાનદ કહે ચિરજીવ રહો, ભુવ પ્રગટ કૃષ્ન ભગવાન હો. શ્રી ભ૦ ૪

પદ ૪૩૯ મું

સુખદાયક શ્રીઘનસ્યામરી, શ્રીભક્તિધર્મસુત સાંવરો, શ્રી ભ૦ ટેક.
કરુનાસિંધુ ભક્તવચ્છલ પ્રભુ, વાંછીત ફલ અભિરામરી. શ્રી ભ૦ ૧
કરુના રસ મઢીત મૂરતિ શુભ, દ્વિજકુલતિલક લલામરી;
ભક્તાધીન ભક્તમનરજન, હરિ ધર્મસુત નામરી. શ્રી ભ૦ ૨
કરીકે વિજય જીતે માઇક મત, જૈનાદીક અરુ વામરી,
અંતરરીપુ મારે ભક્તનકે, માન ક્રોધાદીક કામરી. શ્રી ભ૦ ૩
હોત સમાધી સાધન બીન જનકુ, પાવત સુખ વિશ્રામરી,
પ્રેમાનદ પ્રભુ દિવ્ય દ્રષ્ટી દે, દેખાવત નિજધામરી. શ્રી ભ૦ ૪

પદ ૪૪૦ મું

હાંરે મેરે ધર્મકુંવરકો ધ્યાનરી, મેં તો નાંહીં ડરું જમ કાલસું; મેંતો૦ ટેક.
બાંધી કમર સબહીકે સનમુખ, સાંધી શ્રીગોપાલસું. મેંતો૦ ૧
ભૈરવ ભુત પિશાચ દેવ ગ્રહ, નાહીં ડરું માયા જાલસું;
જંત્રમંત્રસું નાહીં ડરું મેં, ચેટક વીર વીતાલસું. મેંતો૦ ૨
દાનવ દૈત્ય જક્ષ રાક્ષસ સબ, નાહીં ભય કંગાલસું;
ભયો નીકંસ જન્મ સંકટસું, ત્રિવિધી તાપકી ઝાલસું. મેંતો૦ ૩
રિદ્ધિ સિદ્ધિકો નાંહી કનૌડો, નાહી ગરજ ધન માલસું;
પ્રેમાનંદ કહે એક ગરજ મોહે, ભક્તિધર્મકે લાલસું. મેંતો૦ ૪

પદ ૪૪૧ મું.

હરિ મેરે ઇષ્ટ ધર્મસુત સ્યામરી, મેં તો નાહીં ઉપાસું આનકો; મેંતો૦ ટેક.
પરીહરી સ્યામ ચરન ચિંતામની, કો ગ્રહે કાચ પાષાનકો. મેંતો૦ ૧
નાહીં નીહારું મેં આંનકે આગે, તજું તાસંગ પહીંચાનકો;
જાચક કહા જાચે જાચકપેં, જાચે તો હરિ માનકો. મેંતો૦ ૨
ઓર દેવ સબ રંક ભીખારી, સ્વારથરત સબ જાનકો;
સ્વપ્નેકું નાહિ આંશ કરુમેં, તજી કૃષ્ન ભગવાનકો. મેંતો૦ ૩
સુખકે સિંધુ દીનકે બંધુ, દેત અભય વરદાનકો;
પ્રેમાનંદ તજી સ્યામ ભજે ઓર, ધીક તેહી મૂઢ અગ્યાનકો. મેંતો૦ ૪

પદ ૪૪૨ મું-રાગ ગોડી

ચરન શરન ઘનશ્યામ તીહારે; ચર૦ ટેક.
દીનાનાથ દયા કરી હેરહું, દીન સર્જે આયે દ્વારે પોકારે. ચર૦ ૧
તુમ બીના ઓર નહિં ત્રિભુવનમેં, રવિ કિંકરકી ત્રાસ નિવારે;
આયેહેં શરન તીહારે પ્રભુજી, કીજે અભય શ્રીધર્મદુલારે. ચર૦ ૨
સુર નર સિદ્ધ ઇશ સબ દેખે, કાલ કર્મ વસ પચત બીચારે;
કાલ કલીકે ભયસું હમકું, તુમ બીના ઓર ન કોઉ ઉગારે. ચર૦ ૩
ગોલોકપતિ ગિરિધર ઠાકોર, યેહી કારન દ્વિજ કુલ તનુધારે;
પ્રેમાનંદકે નાથ મહા પ્રભુ, શરનાગત વત્સલ હો હમારે. ચર૦ ૪

પદ ૪૪૩ મું

દીનાનાથ અનાથન પાહી; દીના૦ ટેક.
મહા કલી કાલ ઘોર અહિ ગ્રાસત, આયે શરન પોકારત ત્રાહી. દીના૦ ૧
ભક્તિધર્મસુત કૃષ્ન મહા પ્રભુ, કીજે દીન જનનકી સહાહી;
કરહુ નાથ સનાથ અનાથહિં, રાખો શરન સદા ભુજ છાહી. દીના૦ ૨
લીજે બચાય પતિત જન ભવસોં, તિહારો પ્રતાપ પ્રગટ જગમાંહી;
કલિમલ હરન શરન અશરનકે, તુમ બીન નાથ ઔર કોઉ નાહી. દીના૦ ૩
બહે જાત ભવ ઘોર નદીમહીં, ગોપીનાથ ગહો જ્યું બાંહી;
પ્રેમાનંદકે નાથ મહા પ્રભુ, પ્રગટ ભયે હો કારન યાહી. દીના૦ ૪

પદ ૪૪૪ મું

એક ભરોસો શ્યામ ચરનકો, શ્યામ ચરન ઘનશ્યામ ચરનકો; એક૦ ટેક.
નહીં સાધન બલ બુદ્ધિ ચાતુરી, એક અચલ વિશ્વાસ શરનકો. એક૦ ૧
ધર્મકુંવર ઘનશ્યામ બીના મેરે, નાહીં ઠીકાનો પાઉં ધરનકો;
જ્યું રાખે ત્યોં રહું પ્રાનપતિ, દ્વારે પર્યો અબ નાહીં ટરનકો. એક૦ ૨
મન ક્રમ વચન મગન ગુન ગાવું, પાવું પ્રસાદ સંતાપ હરનકો;
શોક મોહ સંશે ભ્રમ ભાગે, લીનો શરન હરિ અભય કરનકો. એક૦ ૩
કૃષ્ન દીનેશ ચરન બીના કલીમેં, નાહીં ઉપાય સંસાર તરનકો;
પ્રેમાનંદકે નાથ કિૃપા કરી, ટાર્યો દુઃખ મેરો જન્મ મરનકો. એક૦ ૪

પદ ૪૪૫ મું

પ્રગટ ભયે ઘનશ્યામ બિહારી, શ્યામ બિહારી ઘનશ્યામ બિહારી; પ્રગ૦ ટેક.
કલિમલહરન કરન જન રક્ષન, પ્રગટે દ્વિજ કુલ નરતનુ ધારી. પ્રગ૦ ૧
અંબુજ નૈન મુનિન મન રંજન, ગંજન રીપુ કામાદીક ભારી;
કરુના કરી ભવસાગરતેં પ્રભુ, લીને આજ અનંતજન તારી. પ્રગ૦ ૨
જો શ્રીકૃષ્ન સોઈ હે ધર્મસુત, યા ન સંદેહ ધરો નરનારી;
છાયો પ્રતાપ અમલ ત્રભુવનમેં, ગાવત જસ મુનિ મંગલકારી. પ્રગ૦ ૩
જાકો નામ સુનત રવિકિંકર, કરત પલાયન પારતરારી;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામચરનપર, વારત ધર્માદીકફલચ્યારી. પ્રગ૦ ૪

પદ ૪૪૬ મું–રાગ ગોડી

મોહન પ્યારે શ્રીધર્મદુલારે, નેક ન કરીહું અબ ન્યારે; મોહ૦ ટેક.
ચિતવની ચલની ઉપર વારડારું, તન મન પ્રાન હમારે. મોહ૦ ૧
સુનસુન બતીયાં છતીયાં સીરી હોત, છબ નીરખત સીતલ દોઉ તારે;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ પીયા મોરે જીવન, જનમ સુધારન હારે. મોહ૦ ૨

પદ ૪૪૭ મું

રાજીવ લોચન ભવ ભય મોચન, જાનત જીયકી અંતરજામી; રાજી૦ ટેક.
ત્રિભુવનનાયક સબ સુખદાયક, ભક્ત કલ્પતરુ હે બહુનામી. રાજી૦ ૧
થાપને ધર્મ અધર્મ ઉથાપન, પ્રગટે ધર્મકુલ ગરુડગામી;
કલિમલ કલુશ નસાવન પાવન પદ, પ્રેમાનંદ મન ભાવન સ્વામી. રાજી૦ ૨

પદ ૪૪૮ મું

નેંનમેં રાખું બેંનમેં રાખું, જીયતેં પલ ન બીસારું; નેંન૦ ટેક.
ધર્મકુંવર ઘનસ્યામ ચરનપર, તન મન ધન પ્રાન લે લે વારું. નેંન૦ ૧
સુનું નીત શ્રવને હરિ જસ પાવન, સ્વામિનારાયન રસના ઉચારું;
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ન ધરી ઉર, જનમ સુફલ કર ડારું. નેંન૦ ૨

પદ ૪૪૯ મું

સ્યામ હમારે નેંનકે તારે, સહજાનંદ મહારાજ; સ્યા૦ ટેક.
જુગજુગ ચીરંજીવો યા અવનીપર, ભક્તવચ્છલ પ્રભુ ગરીબનિવાજ. સ્યા૦ ૧
યા કલીજુગકે પતિત સબ તારે, બાંધી ભવાબ્ધિ ઉપર પાજ;
શ્રીઘનસ્યામ પ્રગટી ધર્મકુલ, પ્રેમાનંદકો સાર્યો કાજ. સ્યા૦ ૨

પદ ૪૫૦ મું–રાગ ગોડી

નેના તિહારે મોહન પ્યારે, તરછે તાકી સ્યામ મોહે મારે; મોહ૦ ટેક.
ચંચલ લોચન ભવ દુઃખ મોચન, અતિ અનુરાગ ભરે અનીયારે. મોહ૦ ૧
બંકી બીલોકની બસ ગઈ જીયમેં, બીસરત નાહિં સ્યામ બીસારે. મોહ૦ ૨
બીનું દેખે સુંદર બીચ રેખેં, કલ ન પરે મોહે પીત પટવારે. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ મગન નીત નીરખી, સુંદર વદન ચંચલ દોઊ તારે. મોહ૦ ૪

પદ ૪૫૨ મું

મોહની ડારીરે બનવારી, શ્રી ઘનસ્યામ કુંજબિહારી; રે બન૦ ટેક.
મોહની લગાયકે મન હર લીનો, બસ કીની મોહન વ્રજનારી. બન૦ ૧
મોર મુકટ પેહેરી બનમાલા, ઓઢી સુંદર કામરી કારી. બન૦ ૨
મંદમંદ મુસકાયકે મોહન, હર લીની મતિ ધીર હમારી. બન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે કછુ ન સોહાવે, બીનું દેખે લાલ ગિરિધારી. બન૦ ૪

પદ ૪૫૨ મું

રૂપ લોભાની રે ગુમાની, સુંદર શ્યામ છબી મન માની; રે ગુમા૦ ટેક.
રૂપ વિલોકી થકીત ભઈ મોહન, છૂટ ગઈ લોક કુલકાની. ગુમા૦ ૧
લાગી લગન તુમસું બનવારી, ભઇહૈ મોરી સકલ દુઃખકી હાની. ગુમા૦ ૨
બીનું દેખે અબ મોહન પ્યારે, રહી ન શકું પલ પ્રીરત દીવાની. ગુમા૦ ૩
પ્રેમાનંદ પીયા ચરન કમલપર, તન મન પ્રાન કરું કુરબાની. ગુમા૦ ૪

પદ ૪૫૩ મું

હું જોગનીયાં હો સ્યામ તેરી, મોહનલાલ લીજે સુધ મોરી; રે હો૦ ટેક.
તુમ કારન જોગન હોય નિકસી, લોક કુટુંબ લાજ તજકેરી. હો૦ ૧
તેરે બદન દરસ હીત પ્યારે, નગર નગર દેઉ નીત ફેરી. હો૦ ૨
શ્રીઘનસ્યામ લાડીલે મોહન, દરસ પરસ ભીખ નીત દેરી. હો૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથજી તેરી, ચરનકમલકી હું મેં ચેરી. હો૦ ૪

પદ ૪૫૪ મું–રાગ ગોડી

એરી મા દેખત કો કહાન છોરો; એરી૦ ટેક.
દેખતહી મેં ચૌંચ પકરીકે, માર્યો બકાસુર મોટો. એરી૦ ૧
કેશી મથ્યો હન્યો વછાસુર, વૃપ ભય કર્યો દેહોટો;
સિંગ મરોરી ભુમિ પર પાર્યો, પકરી પુંછ ઝંઝોરો. એરી૦ ૨
ઊભય અસંકીત બિચરત બનમેં, હરિ હરધરકો જોટો;
પ્રેમાનંદ કહે અખંડ રહો ઉર, નંદજસોદાકો ઢોટો. એરી૦ ૩

પદ ૪૫૫ મું

એરી મા દેખતકો હરિ લરીકા; એરી૦ ટેક.
માર્યા આજ અસુર એક મોટા, ગિરિ ગોવરધન સરીકા. એરી૦ ૧

પન્નગ રૂપ ધરીકે નીગલે, વચ્છ સખા સબ હરિકા;
તાકે મુખમેં પેઠી કે માર્યો, મહા નીસંક નહીં થરીકા. એરી૰ ૨
અતિ સકુમાર કુસુમઉતે કોમલ, સહિ ન સકત મા તરીકા;
પ્રેમાનંદકો નાથ અસુરકું, લગત બજ્રકો કરીકા. એરી૰ ૩

પદ ૪૫૬ મું

એરી મા મોહનલાલ બીહારી; એરી૰ ટેક.
દેખતમે બારાસો લાગત, હે ઈશ્વર અવતારી. એરી૰ ૧
આજ તો હમકું મ્રતક જીવાયે, કીનીહે રક્ષા ભારી;
દાવાનલકો પાન કીયો હમ, મીચીકે આંખ ઉઘારી. એરી૰
ખેલત કુદી પર્યો જમુનામેં, નાથ્યો નાગ ગહી કારી;
પ્રેમાનંદ કહે અખંડ રહો ઉર, ગિરિ ગોવરધન ધારી. એરી૰ ૩

પદ ૪૫૭ મું

એરી મા દેખત કો કહાન ભોરો; એરી૰ ટેક.
નીર્લજ હોય ગોપીનપેં માગત, દેરી દહી મોહે થોરો. એરી૰ ૧
કોપ્યો ઇન્દ્ર આય બ્રજ ઘેર્યો, બરસ્યો બહુત કરી જોરો;
સાત દિવસલોં એક અંગુરીપર, ગિરિ ગોવરધન તોર્યો. એરી૰ ૨
મઘવા બરસી બહુત પચિ હાર્યો, બ્રજ રાખ્યો સબ કોરો;
પ્રેમાનંદકે નાથ સાંવરે, માન ઇન્દ્રકો મોર્યો. એરી૰ ૩

પદ ૪૫૮ મું–રાગ ગોડી. ધ્રુપદ ચૌતાલ.

સ્યામજી સોહત મન મેરો,* મોહત બોલત બચન અમોલે; સ્યા૰ ટેક.
રૂપમની માનો રૂપસાગરસોં, નીકસી બાહીર ડોલે. સ્યા૰ ૧
સબ સુંદરતાઈ ત્રિભુવનસોં લાઈ, બિધિના બનાઈ હે મૂરત અતોલે;
એક ઠોર રવિ ચંદ નીરખત પ્રેમાનંદ, કુંડલ ઝલકત કપોલે. સ્યા૰ ૨

પદ ૪૫૯ મું

શ્રીમોહન નાગર સુખકે સાગર, પ્રીતમ પ્રાન હમારે; શ્રી મો૰ ટેક.
તિહારે ચરન પંકજપર હમ, તન મન ધન સબ વારે. શ્રી મો૰ ૧

* "સ્યામજી સોં રત મન મેરો" પાઠાન્તર ચાલે છે.

રૈન દીન પલ છીન નાથ ના રહો, હમારે નૈનસોં ન્યારે;
મન વચ ક્રમ કરી આનંદ કંદ હરિ, પ્રેમાનદ શરન તીહારે. શ્રી મો૦ ૨

પદ ૪૬૦ મું

શ્રીગોવિંદ ઠાકોર તિહારો ચાકર, મોયે દ્રગન ભરી હેરો; શ્રી ગો૦ ટેક.
તિહારે ચિતપેતે ઉપજત અતિ સુખ, મીટે કષ્ટ ભવ ફેરો. શ્રી ગો૦ ૧
યહ લોક પરલોક જહાં રાખો તહાં, તુમ સ્વામી હું ચેરો;
અશરનશરન પ્રેમાનદકે નાથ, એક ભરોસો તેરો. શ્રી ગો૦ ૨

પદ ૪૬૧ મું

માધોજી મેરેતો તુમહિં એક, પાંઉ ધરનકો ઠેકાનો; માધો૦ ટેક.
શુભ ગતિ અશુભ ગતિ તુમહી મેરેતો, હાથ તિહારે બેચાનો. માધો૦ ૧
તુમબીના સુખ નાહીં ત્રિભુવનમેં, મોયે બહુત ફિરયો હું ભુલાનો;
પરયો આય દ્વારે દીન પ્રેમાનંદ, ગુનહીન કિંકર રાવરો જાનો. માધો૦ ૨

પદ ૪૬૨ મું-રાગ કલ્યાણ

ઇન મોહનાને મોહની ડારી ડારી હો; ઇન૦ ટેક.
મોહની ડારી મારી નેન કટારી, તનકી સુરત બીસારી સારી હો. ઇન૦ ૧
બીસરત નાહીં માધુરી મુરત, સ્યામ સુરત સુખકારી કારી હો. ઇન૦ ૨
બીનુ દેખેં મોહેં કલ ન પરતહેં, કેશવ કુંજબિહારી હારી હો. ઇન૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ બદનપર, પ્રાન જાત વારી વારી હો. ઇન૦ ૪

પદ ૪૬૩ મું

મન લીનો મેરો મોહન પ્યારે પ્યારે હો; મન૦ ટેક.
મન લીનો કછુ જાદુ કીનો, નટવર નેનાઉકે તારે તારે હો. મન૦ ૧
તન મન પ્રાન હરે ચીતવનીમેં, સુંદર ધર્મ દુલારે લારે હો. મન૦ ૨
અતહીં અમોલની સુંદર ડોલની, બોલની બસકરી ડારે ડારે હો. મન૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ ધર્મસુત, જીવન પ્રાન હમારે મારે હો. મન૦ ૪

પદ ૪૬૪ મું

ઇન સાવરેને બાવરીકીની કીની હો; ઇન૦ ટેક.
બની ઠનીકે મોહન મગ આવત, ગાવત તાન નવીની વીની હો. ઇન૦ ૧
નૈનકી સેનમેં સુંદર સાવરે, તનકી સુધ હર લીની લીની હો. ઇન૦ ૨

અધરપ્રવાલ લલિત નાસાશુક, અખીયાં પ્રેમરસ ભીની ભીની હો. ઇન૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ મગન હોઈ, પાન બીરી મોયે દીની દીની હો. ઇન૦ ૪

પદ ૪૬૫ મું

મૃદુ બોલનીમેં હું લલચાની ચાની હો; મૃદુ૦ ટેક.
મુસકની મંદ ચપલ ચીતવનીમેં, લેત ચતુર ચીત તાની તાની હો. મૃદુ૦ ૧
શોભા ધામ શ્યામ સુંદર વર, ધર્મસુતું સુખદાની દાની હો. મૃદુ૦ ૨
શુકલાંબરધર સુમન માલ ઉર, બોલત મધુર મૃદુ બાની બાની હો. મૃદુ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ નાથ હાથ, દામ વીના હું બેકાની કાની હો. મૃદુ૦ ૪

પદ ૪૬૬ મું–રાગ કલ્યાણ ચૌતાલ

તેરોહી નામ રટત રસના, વિધિ વ્યાસ બેદ નારદ;
શુક સનકાદીક શેષ ગનેશ સકલ, કરત ભજન અતી આનંદ; તેરો૦ ટેક.
અક્ષર બ્રહ્મ પ્રકૃતિ પુરુષ વિશ્વનાથ, વૈરાજ અનંતકોટી
મહામુક્ત, બીસરત નાહીં સુખ કંદ. તેરો૦ ૧
વૈકુંઠવાસીજન શ્વેતદ્વીપકે નીરંન, સ્તુવત તોયે કીરતાર
પઢી પઢી પ્રબંધ છંદ;
ધર્મકુંવર ઘનશ્યામ નામ તેરો સબહી રટત;
દીજે અહોનીસ અવીનાસ, પ્રેમાનંદકું ચરને વાસ;
દાસ જાની વિશ્વવંદ મેટન ફંદ બ્રજ ચંદ. તેરો૦ ૨

પદ ૪૬૭ મું

પૂરન બ્રહ્મ ભરન પોષન કિરતાર, કૃષ્ન પરમેશ્વર કમલાપતિ;
કેશવ માધવ મદન મોહન મોરલીધર; પૂર૦ ટેક.
ગોવરધનધરનધીર* ગોવિંદ ગોપાલ ગોપીનાથ, ગરુડ
પતિ ઘનશ્યામ સુંદર વર. પૂર૦ ૧
આદી પુરુષ ૐકાર વિશ્વ ભરન પોષન હાર,
વાસુદેવ વનમાલી ધર્મકુંવર આનંદ કર;

* "ગોવરધન ધરનીધર" એવો પાઠ પણ બોલાય છે.

અખીલ ભુવન નાયક સ્વામી સુખદાયક, કીજે દયા અબ
અવીનાસ, પ્રેમાનંદકું દીજે દરસ પરસ તરસહર. પૂર૦ ૨

પદ ૪૬૮ મું–રાગ કલ્યાણ

હરિકૃષ્ન ધનસ્યામ નારાયન, તું રટ મન મેરારે; હરિ૦ ટેક.
પરમ મંત્ર મહ સબ સુકિત ફલ, દૂર કરે ભવ ફેરારે. હરિ૦ ૧
શ્રીકૃષ્ન ચરનનખચંદ્ર છટા બીના, સબ જગમાંહી અંધેરારે. હાર૦ ૨
તજી પરમાદ ભજ શ્રીહરિપદ, સુન મન સમજ સવેરારે. હરિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મન વચ ક્રમ કરી, હોઉ ચરનકે ચેરારે. હરિ૦ ૪

પદ ૪૬૯ મું

ધર્મકુવર ધનસ્યામ સુંદર પર લે, તન મન વારુરી; ધર્મ૦ ટેક
ચલની બોલની ચતુર ચીતવનીપર, ત્રીભોવન વારી ડારુરી. ધર્મ૦ ૧
જીવનપ્રાન સકલ સુખ સંપત, જીયતેં પલ ન વિસારુરી. ધર્મ૦ ૨
શ્રીધનશ્યામ કૃષ્ન નારાયન, રસના નામ ઉચારુરી. ધર્મ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કરી પ્રાન નોછાવર, રૂપ છટા ઉર ધારુરી. ધર્મ૦ ૪

પદ ૪૭૦ મું

ધર્મકુવર ગિરિધર સુંદરસું, મેરો મન માન્યોરી; ધર્મ૦ ટેક
સોભાધામ કામમદમોચન, નિરખી જીયા લલચાન્યોરી. ધર્મ૦ ૧
પુરનકામ સદા સુખદાયક, જનમ સંગાથી જાન્યોરી. ધર્મ૦ ૨
કરી કરી પ્રીત ચીત ધરી ચરને, મોહન ઉરમે આન્યોરી. ધર્મ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ નાથ હાથ, દામ બીના બેકાન્યોરી. ધમ૦ ૪

પદ ૪૭૧ મું

ધર્મકુવર નટવર નાગરકું, નૈનાઉમેં રાખુંરી; ધર્મ૦ ટેક
શ્રીધનસ્યામ મનોહર છબી પર, કોટી મદન વારી નાખુંરી. ધર્મ૦ ૧
ભુજ ભરી ભેટી મેટી દુઃખ કોટીક, અધર સુધારસ ચાખુંરી. ધર્મ૦ ૨
મંગલ કરની હરની ભવ પીરા, કીરતી નીસદીન ભાખુંરી. ધર્મ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ નામપર, વિશ્વ વારું લે લાખુંરી. ધર્મ૦ ૪

પદ ૪૭૨ મું–રાગ કલ્યાણ

પરબ્રહ્મરાય પરબ્રહ્મરાય, અખિલભુવનપતિ નાથ;
નારાયણ અગમ નિગમ નેતિ નેતિ કહી ગાય; પર૦ ટેક.

(સુલતાની)

શ્રીહરિકૃષ્ન કેશવ માધવ મોહન મધુરિપુ મુરલીધરન;

(તાલ અવલી)

વાસુદેવ વિષ્ણુ નારાયણ, પુરુષોત્તમ અખિલજગકારન;
દીનાનાથ દીનદુઃખભંજન, કરત સદા સહાય. પર૦ ૧

(તાલ દિપચંદી)

અક્ષરબ્રહ્મનિવાસી, પરાત્પર પુરણબ્રહ્મ પ્રગટપુરુષોત્તમ;

(તાલ સુરફાક)

નટવર નાગર નવલ મનોહર, નવ ઘન નવ સુંદર નાથ;

(તાલ ચૌતાલ)

આનંદકંદ કૃષ્ણ કમલલોચન, કિરતાર તરન તારન ભરન પોષન;
ભજત સંત સદા ઉર લાય. પર૦ ૨

(તાલ અસ્વારી)

રાધારમણ કમનીયવર, કુંજવિહારી મોરલીધર;
મન્મથદર્પનિમર્દનસ્યામ, રાજીવલોચન પૂરણકામ;

(તાલ જયમંગલ)

નીલ બરન તન ચરચિત ચંદન, પીત બસન કટીતટ પરિધાન;

(તાલ રૂપક)

ગિરિધર ગરુડગામી ગોવિંદ, નંદનંદન ગોકુલચંદ;

(તાલ રુદ્ર)

કાલીયમર્દન કંસારી, ભક્તવત્સલહરિ ભવભયહારી;

(તાલ અષ્ટતાલી)

ધર્મધુરંધર શ્રીભક્તિધર્મસુત જય જય;

(તાલ બ્રહ્મ)

શ્રીહરિ શ્રીકૃષ્ણ શ્રીઘનસ્યામ, વસતહેં જન ઉર આય. પર૦ ૩

(તાલ યોગબ્રહ્મ)

ક્ષરઅક્ષરપરઆદિનારાયણ પુરુષોત્તમ સ્વામી;

(તાલ ચરચરી)

અશરણશરણ શરણાંગતપાલક, પરમ ગુરુ પરમ કૈવલ્ય દાતા;

(તાલ મ્હાડ ત્રિતાલ)

રહો દીનરેન મેરે દ્રગ આગે, હરિ સુખ દેન રહો;

(તાલ ચંપક)

ધર્મતનય કૃષ્ણ હરિ, પ્રગટ ભયે કરુના કરી;
પ્રેમાનંદ તન મન ધન, તુમપર બલજાયે. પર૦ ૪

પદ ૪૭૩ મું–રાગ કલ્યાણ

રે મોહન બનવારી, રે મોહન બનવારી;
બાવરી કરડારી નેનુંકા જાદુ ભારીરે; મોહ૦ ટેક.
સ્યામ સુંદર તેરે નેનકે જાદુ, મોયે કીની જગતસેં ન્યારીરે. મોહ૦ ૧
શિવ સનકાદીક જાદુકે મારે, ઘુમત બ્રહ્મ ખુમારીરે. મોહ૦ ૨
નેનકી સેંનમે નેહ જગતકો, છોડી ચલે નરનારીરે. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે જાઉં બલીહારી, અતહીં ચતુર ગિરિધારીરે. મોહ૦ ૪

પદ ૪૭૪ મું

રે લાલન લલચાઈ, રે લાલન લલચાઈ,
મોહે નેહરો લગાઈ સેનન સમઝાઈરે; લાલ૦ ટેક.
પ્રાનજીવન મેરો મન હરલીનો, મધુર મધુર મુસકાઈરે. લાલ૦ ૧
લાગી ચપટ મોયે ચપલ નયનકી, તબતેં કછુ ન સોહાઈરે. લાલ૦ ૨
કેસી કરું સંતોષ ન આવત, તુમ વીના રહોઉં ન જાઈરે. લાલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ તેરે ચરન કમલસોં, કીની મેં અચલ સગાઈરે. લાલ૦ ૪

પદ ૪૭૫ મું

બાલમ વ્રજવાસી, હો બાલમ બ્રજબાસી,
મેરો નેહરો નીભાજો મેં તો તેરી દાસી હો; બાલ૦ ટેક.
પ્રીતમ મેરકે અબજી ન તોરો, મત કરવાજો પીયા હાસીરે. બાલ૦ ૧
મેં હું અબુજ સમજ કછુ નાહી, તેરે ચરન વિસવાસીરે. બાલ૦ ૨
સુનો હો ચતુર મોયે નાહી નીભાવો તો, કહો જ્યું
કાશિકી પત જાસીરે. બાલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ચરન કમલકી, ડારો કઠીન ગોળે ફાંસીરે. બાલ૦ ૪

પદ ૪૭૬ મું

પીયરવામે જાની, રે પીયરવામે જાની,*
તેરે ચરન કમલપર જાઉં કુરબાનીરે; પીય૦ ટેક.
કોન પતિવ્રત ગનીકા રાખ્યો, કુબજ્યા કોન કુલ કહાનીરે. પીય૦ ૧
અધમ અજામીલ હો મનમોહન, પુતના પાપકી ખાનીરે. પીય૦ ૨
વ્રજકી નારી કહો બનવારી, કહા વેદ આગમના ગાનીરે. પીય૦ ૩
પ્રેમાનંદ બલી જાઉં બદનપર, પતીત પાવન સુખદાનીરે. પીય૦ ૪

પદ ૪૭૭ મું–રાગ ઈમન કલ્યાણ તાલ સવારી

મીન કુરમ શુકર નરસિંઘ વપુ ધર, વામન જસ પાવન
ફરસી કર ધરેરે; પીય૦ ટેક.
રાવણારી રામ દનુજદલન રઘુવર રણધીર, કૃષ્ન કેશવ
કમલાવર બુધ કલંકી દૈત્ય ખંડન શેષ ઈશ;
બ્યાસ પૃથુ હરિ હંસ ધનવંતરી પ્રભુ હયગ્રીવ, બદ્રિપતિ
કપીલ દત્ત સનકાદીક સિદ્ધ રૂપ ગોપીશ. પીય૦ ૧
નામ રૂપ અગનીત ગાવત કવિ કોવીદ, પાવત નહીં
પાર શેષ મહેશ;
પ્રેમાનંદકો નાથ જુગ જુગ પ્રગટ હોત, તારન નિજદાસન
સમરથ જગદીશ. પીય૦ ૨

---

* "પીયરવા મેં જાની. રે પીયરવા મેં જાની."

પદ ૪૭૮ મું

મોહન મોરલીધર ગોવિંદ રાધાવર, માધવ મધુસૂદન
મદનપિતારે; મોહ૦ ટેક
નંદલાલ શ્યામસુંદર નલીનનયન, નટવર નાગર હરિ
નવરંગ નૌતમ;
નાયક સુખદાયક વિહરત, જમુના તટ કુંજ વસુધીર;
ગોપીનાથ ગોપાલ ગદાગ્રજ કૃપાનિધાન, કેસો* કમલનાભ
મંદહાસ સુંદર બલવર. મોહ૦ ૧
ભગવાન ભય મોચન ભવાબ્ધિ તારન, શરનાંગતકી
હરતહેં પીર;
પ્રેમાનંદ પ્રભુકો જસ ગાવત, વ્યાસ વિરંચી નારદમુની કીર. મોહ૦ ૨

પદ ૪૭૯ મું-રાગ ઇમન કલ્યાણ સંગીત

ગુનીજન ગાવે મૃદંગ બજાવે નારદ સારદ મીલ
ખાંડવ ઓડવકે ભેદ સકલ બીધ કર શામ રીઝાવે; ગુની૦ ટેક
લેત તાન તોમ તનનનનનન તાલ કાલ માન મન લલચાવે,
મંદ મધ્ય તાર ઉપજતરે, ઉર્પ તુર્પ સુગત હોત અત મન ભાવે. ગુની૦ ૧
બજત મૃદંગ તક્ ધીધીગત ધીધીગત ઉપજત પરન અનૂપમરે;
થૈયા તકથૈયા અત છમ છૈયા બોલત કલ સ્વર રાગ રંગ
રૂપ કર દરસાવે. ગુની૦ ૨
બરન બરન ગુની બરનત ગુનગન ટુરન મુરન અવધર
ઉચરન સાંગીત ગત ઝર હાવભાવ કર સરસ બતાવે. ગુની૦ ૩
તક્ તક્ તક્ તક્ થૈ નૃત્યત અત ગત દ્રોમી દ્રોમી દ્રોમી બાજે;
મૃદંગ કડ કડ કડ ધામોજ ચરનરત પ્રેમાનંદ પાવે. ગુની૦ ૪

પદ ૪૮૦ મું

કુંજવિહારી ગિરિવરધારી રાજત રવિજા તટ બંસી અધર
ધર કર મનમથમદમર્દન મોહી વ્રજનારી; કુંજ૦ ટેક

* "કેશવ"

નટવર સુંદર મોરમુગટધર કરન કુંડલવર કટ પીત પટરે;
અંગ અંગ ચંદન ચરચીતરે ઉર વૈજંતી માલ લાગત પ્યારી. કુંજ૦ ૧
કુંજ ભુવન નવ વંજુલ મંજુલ કલરવ કુજીત પીક બરહી;
ચંદાનન ચંદા સુરનર મુની વૃંદા શ્રીપુરૂષોત્તમ દ્દંદ ફંદ
બંધ મેટનકારી. કુંજ૦ ૨
પંકજલોચન મુનીમનરોચન મોચનભવ ત્રિતાપહરન
દર્પવિમર્દન કંસધ્વંસકરન મોરારી. કુંજ૦ ૩
બ્રજ લલના સંગ નૃત્ય ત ત ત ત થૈ ઝીંગડ ઝીંગડ તાધીલાતા;
ધુમકટ ધીના બાજે મંદીલ તનમનધન બલ પ્રેમાનંદ વારી. કુંજ૦ ૪

પદ ૪૮૧ મું–રાગ કલ્યાણ ભોપાલી

સ્યામ આજ શોભીત રંગ ભરે; હો સ્યામ૦ ટેક.
અટપટી પાઘ બાંકે પેચનમેં, લટકત મોતી લરે હો. સ્યામ૦ ૧
ઉર બનમાલ પુનીત બાજુબંધ, તા બીચ નંગ જરે;
પ્રેમ સખી પ્રીતમ છબી નીરખી, કામકો ગરભ હરે હો. સ્યામ૦ ૨

પદ ૪૮૨ મું

આજ! મોરે ઘેર આવો તો પીયા સરવસ વારું; આજ૦ ટેક.
જો તુમ આવો મોરે સ્યામ મનોહર, પલકનસું મગ ઝારું. આજ૦ ૧
નૌતમ નેહ ધરું ભેટ આગે, કુસુમની સેજ સંવારું;
પ્રેમ સખી લગાયકે છતીયાં, જનમ સુફલ કર ડારું. આજ૦ ૨

પદ ૪૮૩ મું–રાગ હમીર કલ્યાણ

સુન ' સુન સજની સ્યામકી, બતીયાં મન માની; સુન૦ ટેક.
સુની બતીયાં છતીયા ભઈ સીતલ, સુધ ભુલી ધન ધામકી. બતી૦ ૧
કામ કાજ મોયે કછુયે ન ભાવે, રટના લગી એક નામકી. બતી૦ ૨
ઘરી ઘરી પલ છીન બીસરત નાહીં, મૂરતી આતમરામકી. બતી૦ ૩
પ્રેમાનંદ લઈ વારે સ્યામપર, શોભા કોટીક કામકી. બતી૦ ૪

પદ ૪૮૪ મું

નીરખી છબી નંદલાલકી, અંખીયા લલચાની; નીર૦ ટેક.
મરકતમની જલદ લખી લાજે, શોભા સ્યામ તમાલકી. અંખી૦ ૧

ખંજન મીન અલી મૃગ લાજે, લખી છબી નૈન બીસાલકી. અંખી૦ ૨
રાજહસ કલહંસ ઐરાવત લાજે, લટક લખી ચાલકી. અંખી૦ ૩
પ્રેમાનદ વારે મનમથ કોટીક, મુસકની નીરખી ગોપાલકી. અંખી૦ ૪

પદ ૪૮૫ મું

રટ રટરે મન બાવરે, એક નામ હરિકો; રટ૦ ટેક.
પ્રગટ હરિ રાજત દ્રગ ગોચર, બન્યો હે અમોલીક દાવરે. એક૦ ૧
પ્રગટ પ્રમાન રૂપ ઉર ધરી લે, પ્રગટ હરિ ગુન ગાવરે. એક૦ ૨
બીતે જાત હે અવસર એસો, જ્યું લોહકો તાવરે. એક૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ફીરી પછતઈહો, પરીહો દુઃખ દરીયાવરે. એક૦ ૪

પદ ૪૮૬ મું

સ્યામ સુંદર સુખદાઇરે, સુન મોહન મેરે; સ્યામ૦ ટેક.
તજ દે આસ અસત જગતકેરી, ચરન કમલ ચીતલાઇરે. સુન૦ ૧
શ્રીહરિકૃષ્ન નારાયનસ્વામી, લે રસના ગુન ગાઇરે. સુન૦ ૨
તજ આલસ પરમાદ મોહ મદ, ભજ મન ક્રમ જદુરાઇરે. સુન૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથસું નેહા, કર લે પ્રીત ઉપજાઇરે. સુન૦ ૪

પદ ૪૮૭ મું-રાગ કલ્યાણ

પ્રભો ત્રાહિ માહિ, પ્રભો ત્રાહિ માહિ, અહો બ્રજરાઈ; પ્રભો૦ ટેક.
અશરનશરનશરનાંગતવચ્છલ, આયોહુંશરનકરી ત્રાહી ત્રાહી. પ્રભો૦ ૧
અધરમ સર્ગ અતિ દુષ્ટ દારુન દુખદ, મન્યુ દર્પ માર
લોભ મોહ કસાઈ;
કરતહેં દુષ્ટ મતિ ભ્રષ્ટ તવ ચરનતેં, પ્રેમાનંદ કહે જઈ ધાઈ. પ્રભો૦ ૨

પદ ૪૮૮ મું

ક્રીપા મોયે કીજે, ક્રીપા મોયે કીજે, દરસન દીજે; ક્રીપા૦ ટેક.
કમલદલલોચન તાપત્રયમોચન, નાથ બીનતી સુન લીજે. ક્રીપા૦ ૧
સુખસદન તવ બદન બીધુ સુધા બરખત, ત્રષાતુર દ્રગ
ચકોર પુલકી પીજે;
અશરન શરન તવ ચરન અભયકર, પ્રેમાનંદ કહે નીરખી લીજે. ક્રીપા૦ ૨

પદ ૪૮૯ મું

દીનાનાથ તેરો, દીનાનાથ તેરો, હું મેંતો ચેરો; દીના૦ ટેક.
જાની નીજ કિંકર વરદ સુંદર વર, કરના દ્રગન ભરી હેરો. દીના૦ ૧
નાહીં સાધન બલ બચન ગુન ચાતુરી, એક વિસ્વાસ દ્રઢ ચરન કેરો;
દેહી મમ નાથ સમરાથ તવ ચરન રતિ, પ્રેમાનંદ કહે કરો દ્રગન ડેરો. દીના૦ ૨

પદ ૪૯૦ મું

મહારાજ રાજા, મહારાજ રાજા, ગરીબનવાજા; મહા૦ ટેક.
ચહું જુગ ધરત તનું દૈત્ય દલનારથ,* અબકે પ્રગટે હમહીં કાજા. મહા૦ ૧
તારે નરનારી પશુ પક્ષી દ્રુમ દેવ મુનિ, બાંધી કલીમહીં સત્ય ધર્મપાળા;
પ્રેમાનંદ કહે સુજસ છાયો ત્રિભોવનમહીં, જય જય કરત મુનિ સુર સમાજા. મહા૦ ૨

પદ ૪૯૧ મું–રાગ ઝીંઝોટી

નટવરકી છબી દેખરી, અતહી વીશેખરી; નટ૦ ટેક.
તરુન મનોહર રૂપકો સાગર, થોરી થોરી ઉઠે સુખ રેખરી. નટ૦ ૧
અખિલ લોકપતિ ધરી મનુષ્યાકૃતિ, વિહરત ધરી નટ ભેખરી. નટ૦ ૨
વદન સુધાકર નીરખ નયના ભર, એક ટક ટારી પલ મેખરી. નટ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથકું નીરખી, જનમ સુફલ કરી લેખરી. નટ૦ ૪

પદ ૪૯૨ મું

સાવરીયા સુખદેનરે, બાંકે તેરે નેનરે; સાવ૦ ટેક.
બાંકે નેનાં બીચ રસ ભરી રેખે, દેખે ઉપજત સુખ ચેનરે. સાવ૦ ૧
રસ ભરી ચલની હે રસ ભરી ચીતવની, રસકે ભરેહે મીઠે બેનરે. સાવ૦ ૨
લટકત આવત નેહસું બોલાવત, બીસરત નાહી દીનરેનરે. સાવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે એ બાનકપર, વારી ફેરી ડારું કોટી મેનરે. સાવ૦ ૪

પદ ૪૯૩ મું

દ્રગનમેં રાખું લાલકું, રસીયા ગોપાલકું; દ્રગ૦ ટેક.
બહુત જતન કરી નેનાઉમેં રાખું, અંબુજ નેન વિશાલકું. દ્રગ૦ ૧

* દૈત્ય દલન કરવાને અર્થે.

પ્રેમાનંદના નાથ અબ નહીં આવો તો, સમજીછો થાને નંદજીરા;
હારે નંદજીરા, નંદજીરા, નંદજીરા હો. સ્યામ૦ ૪

પદ ૪૯૭ મું

ગિરિધારી દાસી થારી હો કુંજબિહારી; ગિરિ. ટેક.
દાસી હું થારી વારી ચરનકમલકી, મન ક્રમ વચને મોરારી;
હાંરે હો મોરારી, હો મોરારી, હો મોરારી હો. કુંજ૦ ૧
એક આસ થારા ચરનકમલકી, ઓર આસ મેંને ટારી;
હાંરે મેંતો ટારી, મેંતો ટારી, મેંતો ટારી હો. કુંજ૦ ૨
અખંડ બીરાજો મારે મંદિર મોહન, અવગુણીયાને બીસારી;
હાંરે હો બીસારી, હો બીસારી, હો બીસારી હો. કુંજ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ તુમ બીના નહી કોઈ, જગમે મેરા હીતકારી;
હારે હીતકારી, હીતકારી, હીતકારી હો. કુંજ૦ ૪

પદ ૪૯૮ મું

કનૈયા જાદુગારા હો પ્રીતમ પ્યારા; કનૈયા૦ ટેક.
પ્રીતમ પ્યારા મારા હાર હીયારા, નટવર નંદદુલારા;
હારે હો દુલારા, હો દુલારા, હો દુલારા હો. પ્રીત૦ ૧
પાતલીયા વર પ્રીત કરીને, પ્રાણ હર્યા છે હમારા;
હાંરે હો હમારા, હો હમારા, હો હમારા હો. પ્રીત૦ ૨
જીવ સંગાથે જડી રાખુ જગજીવન, જાવા નહીં દેસાં થાને ન્યારા;
હરિ થાને ન્યારા, થાને ન્યારા, થાને ન્યારા હો. પ્રીત૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ બિહારી, છોજી મારી આંખડીના તારા;
હરિ રાજ તારા, રાજ તારા, રાજ તારા હો. પ્રીત૦ ૪

પદ ૪૯૯ મું–રાગ ખમાચ

રાજ મારે મંદીર રહો રંગ છેલ નટવરજી નેણમેં રાખું; રાજ૦
તન મન ધન લઈ વારુ યાપર પ્યારા
કરું નાંહી ન્યારા ઘડી પલ છીન સુખધામ સ્યામ; મોહ૦ ટેક.
ઉર ઉપર પધરાવું પ્રીતમ નિરખું ચંદ જ્યું ચકોર;
જીવન થાને જોઈ જોઈ જીવું છોજી મારી જીવનદોર. મોહ૦ ૧

થાસું મન માન્યો છે પ્યારા જગસું તજ્યો સનેહ;
થા ઉપર લઈ વાર્યો મૈંતો તન મન સંપત ગેહ. મોહ૦ ૨
નીસદીન ગાવું ગુણ રાવલા રટુ રાજરો નામ;
જો રાજી મારે રાજ રહો તો ઔરરો નહીં મારે કામ. મોહ૦ ૩
સુંદર બદન કમલ નીત નીરખું રહું રાજરે સાથ;
મનઅભિલાષા પુરો પ્યારા પ્રેમાનંદરા નાથ. મોહ૦ ૪

પદ ૫૦૦ મું

આજ મારે આનંદ અતિ ધનશ્યામ સુંદર વર થાને નીરખી; આજ૦
એક ટક નીરખું છેલ છબીલા છેલા રંગના ભરેલા;
મદન મોહન ગોપાલ લાલ કુંવર; મારે૦ ટેક.
નવલ મનોહર સુરતી થારી ત્રિભોવનથી હે ન્યારી;
નીરખી દ્રગ ત્રપતી નહીં પાવે છેલ કુંવર ગીરધારી કુંવર. મારે૦ ૧
કાંઈ છબી વર્ણવું અંગો અંગરી શોભા સધુઉદાર;
ત્રિભોવનમાં એવી કુણુ છે નીરખી વસ નહીં થાયે નાર કુંવર. મારે૦ ૨
સુંદર હસની બોલની થારી ચટક રંગીલી ચાલ;
મન મારો અતિ મગન રહે નિત નીરખી નંદરાલાલ કુંવર. મારે૦ ૩
નીલ જલદ તન ચરચીત ચંદન ભેટું ભુજ ભરી બાથ;
એહી મનોરથ કરદો પુરા પ્રેમાનંદરા નાથ કુંવર. મારે૦ ૪

પદ ૫૦૨ મું

રાજ થારી બાંસરી તો વાજે મહારાજ મોહનજી મીઠી લાગે; રાજ૦
ઉઠત મુર્છના અવિગત સનનન પ્યારી;
ગીરધારી તનનન વજત ખમાચી તાન .માન કહાન; થારી૦ ટેક.
સપ્ત સૂર તીન ગ્રામ અલાપની, સુની ગુની મુની હતધીર;
થલચર જલચર થકીત ભયે સુની બહત ન જમુના
નીર કહાન. થારી૦ ૧
શિવ બ્રહ્મા નર નાગદેવ દ્રુમ પશુ પંખી એક ધ્યાન;
મદનાતુર ભઈ સુર બનીતા સુની બંસીકી તાન કહાન. થારી૦ ૨

બ્રજનારી સુની સુની ઉઠત ધાઈ સુધી ના રહી શરીર;
દાડી એક ટક કરત બીનતી ફેર બજાવો બલબીર કહાન. થારી૦ ૩
બંસી થારી કામણગારી બસકીનો ત્રિભોવન;
પ્રેમાનંદરા નાથજી થેતો જાદુગારા જીવન કહાન. થારી૦ ૪

પદ ૫૦૨ મું–રાગ ખમાચ

મન બસીયો હો મન બસીયો, પ્યારો બ્રજરાજ લાલ. મન૦ ટેક.
નટવર રૂપ અનૂપ સાવરો, મનમોહન બસીવારો. વ્રજ૦ ૧
બાંસુરી બજાવત મન લલચાવત, રસિયો નંદદુલારો.
મનમથગંજન મુનીમનરંજન, ગોપિજન દ્રગ તારો. વ્રજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે રાખું નેનમેં, નેક ન કરું અબ ન્યારો. વ્રજ૦ ૪

પદ ૫૦૩ મું

નેનનમેં હો નેનનમે, રહો ઘનશ્યામ પીયા. નેન૦ ટેક.
આય બસો ઘનસ્યામ નેનનમેં, કાળ કુમતિકુ દહો. ઘન૦ ૧
શ્રીઘનસ્યામ બીના મેરો મન, સ્વપનેઉ ઓર ન ચહો. ઘન૦ ૨
શ્રીઘનશ્યામ નામકી રટના, રસના નીસદીન કહો. ઘન૦ ૩
તન મન પ્રાન લે સ્યામ ચરનપર, પ્રેમાનંદ બલી જહો. ઘન૦ ૪

પદ ૫૦૪ મું

મોરે જીવન હો મોરે જીવન, આવો ઘનસ્યામ પીયા. મોરે૦ ટેક.
આયકે શ્રીઘનસ્યામ લાડીલે, હસીકે બદન દેખાવો. ઘન૦ ૧
કરી કરુના કમલાવર હમકું, સુંદર બતીયાં સુનાવો. ઘન૦ ૨
દરસ પરસ દેકે દીનબંધુ, ત્રીવિધી તાપ સમાવો. ઘન૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રાન જીવનધન, નાથજી નેહસું બોલાવો. ઘન૦ ૪

પદ ૫૦૫ મું

નહિં જાનદા હો નહિં જાનદા, પીર સામલડા મોરી. નહિં૦ ટેક.
જાનદા નહિં મોરી પીર પ્રાનપતિ, કેસેં ધરું અબ ધીર. સામ૦ ૧
પીરકી મારી પીયા પીયા પોકારું, બહત નેન દોઉ નીર. સામ૦ ૨

દીજે દરસ નાથ સુધ લીજે, સુંદર સ્યામ શરીર. સામ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ તિહારી, દાસી હું મેંતો બલવીર. સામ૦ ૪

પદ ૫૦૬ હું-રાગ ખમાચ્ય

હો મેરે ઘર આજ તો રસિયા બાલમ આવો મોહનરે;
મીઠી મીઠી મોરલી સુનાવો મોહનરે; આવો૦ ટેક.
મનમોહન મેરે મંદિર આયકે, મધુરે મધુરે સૂર ગાવો મોહનરે. મો૦ ૧
સ્યામ સુંદર મોયે અંક ભરી ભેટકે, તનકે તાપ સમાવો મોહનરે. મો૦ ૨
નેનકી સેનમે નેહ જનાયકે, રંગ ભીને રંગ બરસાવો મોહનરે. મો૦ ૩
પ્રેમસખીકે પ્રાન જીવન મોયે, પ્રેમ અધુર રસ પાવો મોહનરે. મો૦ ૪

પદ ૫૦૭ મું

રે આવો મેરે પાઉને પ્રીતમ પીયા પ્રાન બાલમરે;
તન મન કરું કુરબાન બાલમરે; આવો૦ ટેક.
સ્યામ સુંદર મેરે ઉર લપટાયકે, કરુંગી અધુરરસ પાન બાલમરે. આ૦ ૧
મનમોહન મેરે નેનમે રાખું, જાન ન દેઉંગી આન બાલમરે. આ૦ ૨
દરસ પરસ લેઉંસુખ આલીંગન, અબ ન સહુંગી મે હાન બાલમરે. આ૦ ૩
પ્રેમ સખી કહે સુખસાગરસોં, લેઉંગી મે ચુંબન દાન બાલમરે. આ૦ ૪

પદ ૫૦૮ મું

હો મેં તો તેરે કારને બેરાગન હોઈ જીવનરે;
નિસદીન જીવુંગી જોઈ જીવનરે; મેંતો૦ ટેક.
જબ નહીં દેખું તોયે સ્યામ સુંદરવર, તબતો મરુંગી મેં રોઈ જીવનરે. મેંતો૦ ૧
કફની ફારી ગલે બીચ ડારકે, જીવત ડારુંગી ખોઈ જીવનરે. મેંતો૦ ૨
તુમબીના પ્રાનજીવન મેરે જીયકી, ઓર ન જાનત કોઈ જીવનરે. મેંતો૦ ૩
પ્રેમસખી કહે હોઉંગી દીવાની, તેરે ચરનોમે ચિત પ્રોઈ જીવનરે. મેંતો૦ ૪

પદ ૫૦૯ મું

હો મેં તો તેરે દ્વારે જોગન હોઈ આઉંગી માધોરે;
દરસકી ભીખલે જાઉંગી માધોરે; મેંતો૦ ટેક.
શીલકી શેલી સંતોષકી મુદ્રા, ત્યાગકા તબલ બજાઉંગી માધોરે. મેંતો૦ ૧
મન કરતારને તનકા તંબુરા, તામે તેરા ગુન ગાઉંગી માધોરે. મેંતો૦ ૨

મનમથ જાઉં મારુ દશ કસકે, ગ્નાન અખાડે લખાઉંગી માધીરે. મેંતો૦ ૩
પ્રેમસખી કહે તોહી રીઝાવન, નીત ઉઠી ફેરી લગાઉંગી માધીરે. મેંતો૦ ૪

પદ ૫૨૦ મું—રાગ શ્રીટંક ધ્રુપદ ચૌતાલ

તોયેઆવત સબહિ મીલ, તોયે રીઝાવત સુરનર મુનિ ગુનિજ્ઞાની. તોયે૦ ટેક.
કિંનર મુનીંદ્ર તેરો કરત ચિંતન રટત નામ,
ધ્યાન ધરતહેં કારન સબહીકો જાની. તોયે૦ ૧
અગમ અગાધ ઇશ સીસ ઓર કોઉ નાહિ;
સકલ સૃષ્ટિકિરતાર સુખ નિવાસ સકલ સુખદાની;
પ્રેમાનંદકે સ્વામિ બહુનામી, પ્રગટ ભયે દ્વીજકુલ રૂપ નિધાની. તોયે૦ ૨

પદ ૫૨૧ મું

છાયો પ્રતાપ પાવન સદા અઘ ઓઘ નસાવન, ધર્મકુંવર હરિ તેરો. છાયો૦ ટેક.
જે નર ત્રિધાવૃંદ ત્રિભુવનકે જન રટત નારાયન નામ,
કામ સબ પૂરન તા ઘર જમ કરત ન ફેરો. છાયો. ૧
ધર્મકુંવર કૃષ્ન ચરન નખેંદુ છટાળીનું સબ જગમાંહિ અંધેરો;
જાકે પ્રતાપ માયા કાલ જમ ડરત, પ્રેમાનંદ તા હરિકો ચેરો. છાયો. ૨

પદ ૫૨૨ મું

શ્રીઘનશામ તેરો નામ રટત, પુરનકામ ભયો મેં તો સ્વામિ. શ્રીઘ૦ ટેક.
જનમ મરન ત્રાસ તાહીકો ભયો નાસ;
માયા કાલ જમદૂત ઓર અનેક દુઃખ સબહી વેદના વામી. શ્રીઘ૦ ૧
નિનદી અધીક પ્રશ ચરને ધરી શીશ,
જાકે અમીત પ્રતાપ દ્વારે પરયો બહુનામી;
પ્રેમાનંદ માગત દાસ અંતર વાસના કીજે નાશ, દીજે સતસંગ
અંતરજામી. શ્રીઘ૦ ૨

પદ ૫૨૩ મું

સ્વામિનાથ પ્રતાપ તેરો, દિનહી દિન ઘનેરો ત્રિભુવનમેં છાયો; સ્વામિ૦ ટેક.
વ્યાસ વિરંચી શેષ સારદ નારદ મહેશ કવિ મુનિ ગુનિજન;
અનેક આગમ નિગમ પુરાન સબહી મીલી ગાયો. સ્વામિ૦ ૧

એક તો અતહી દીન ધનકુલ ગર્વહીન, તિનહીપર કીપા કર
અધિક અધિક બરસાયો,
પ્રેમાનંદ પ્રતાપ સુનિસુર નર સુનિ ગુનિ, સબહીશરને આયો, સ્વામિ૰ ૨

પદ ૫૨૪ મું-રાગ બીહાગ

નેહરો નીભાય લીજ્યોરે હો મોહનજી મેરો; નેહ૰ ટેક.
શરણાગતકી બીનતી પીયા સુનીયે સબ ગુનપૂર;
નીજ જન જાની નીભાયે લાલા અવગુન કીજે દુરરે. મોહ૰ ૧
બહત તુરાઈ ભવન દીવારી, કોઉન પાવત થાંહ;
તામે હું બહી જાતથી લાલા, તુમહીં પકરી બાંહરે. મોહ૰ ૨
બાંહ ગહી બલવંત જ્યું, જજ આવે ઉતારે પાર;
અધ બીચ છાંડે ના બને લાલા, લાગે કુલકું ગારરે. મોહ૰ ૩
તુમ હો તેસી કીજીયો વારી, સુંનીયો શ્રી મહારાજ;
પ્રેમાનંદ કહે નાથજી અબ, બાંહ ગ્રહેકી લાજરે. મોહ૰ ૪

પદ ૫૨૫ મું

સ્યામજી સહાયકીજેરે હો મહારાજ મેરી; સ્યામ૰ ટેક.
સ્યામ તુમારી સહાય બીના ભવપાર ન પૈઉ નાથ;
યહ લોક પરલોકમેં મોરી લાજ તુમારે હાથરે. મહા૰ ૧
હું અનાથ તબ કિંકરી મોંયે એક તુમારી આસ;
તુમ બીના ત્રિભુવનકે સુખ વારી સબસોં ભઈઉ નીરાસરે. મહા૰ ૨
તપ તીરથ વ્રત નેમ સબ વારી તુમહીં મોરે સ્યામ;
તુમ બીના ઓર બીસારીકેં વારી રહું તિહારો નામરે. મહા૰ ૩
અબહેતેંસેં નીસદીન વારી, રાખીયે સ્યામ હજૂર;
પ્રેમાનંદકે નાથજી મોહે, કબઉ ન કીજે દૂરરે. મહા૰ ૪

પદ ૫૨૬ મું

બરદ બીચ્યારોરે હો અવિનાશી અપનો; બર૰ ટેક.
શરણાગત વચ્છલ તુમ વારી અધમ ઓધારન સ્યામ;
વરદાયક પ્રભુ અભયકર વારી પતિત પાવન નામરે. અવિ૰ ૧

જન્મ જન્મ તુમ વપુ ધરત હરિ વારી કરત અધમ ઓધાર;
અજામેલ ગનીકાદીક લાલા, તારે પતિત અપારરે. અવિ૦ ૨
નિરબલકે બલ તુમહી હો વારી નિરધનકે ધન માલ;
સંતનકે સરવસ તુમ વારી, સુનો નંદકે લાલરે. અવિ૦ ૩
તીન લોકકે નાથ તુમ વારી તુમ બસ સુરનરઇશ;
પ્રેમાનદ યહ જાનીકે વારી, પર્યો ચરન ધરી શીશરે. અવિ૦ ૪

પદ ૫૨૭ મું

બીસર ન જાજ્યો રે હો બનવારી, મોયે બીસર; ટેક.
હમસે તુમકું બહુતહે વારી તુમતો હમરે એક;
યા કારન બીનતી કરું વારી, ધરીયે અંતર ટેકરે. બનવા૦ ૧
પ્રીતી કરની સહેલહે વારી સુનિયે મોહન મીત;
પાર નિભાવની કઠિનહે પીયા, અવગુનવંતકી પ્રીતરે. બનવા૦ ૨
સબ ગુન પુરન જાનીકે હરિ તુમસો કીનો નેહ;
મૂર્તિ તુમારી નાથજી મેં, વારી પકરી બીનુ સંદેહરે. બનવા૦ ૩
એક ભરોસોં એક બલ વારી એક આશ વિશ્વાસ;
પ્રેમાનંદકે નાથજી મોયે સદા રાખીયે પાસરે. બનવા૦ ૪

(મૂળ પદ ૫૦૨ મું*) પદ ૫૨૮ મું

વારી લાલ નાચત ગત સાંગિત ઝનનનનન નુપુર બાજે;
તનનનનનનન લેત તાંન બન વારી; વારી૦ ટેક.
બ્રજનારી કર ગ્રહી જુગલ જુગલ પ્રતિ, કરત ખ્યાલ બાલ લાલ; નાચ૦
થોંગિડગિડ થોંગિડગિડ બજત મૃદંગ ગત, ઉઘટ થેઈ
થેઈ તતતતતતત.
સરરરરરરર ભ્રમત ભોમિપર ભઈ બ્રજ બનિ ઉનમત બાલ. લાલ૦ ૧

---

* પદાંક ૪૯૯ થી ૫૦૨ સુધીના ચાર પદોની એક ચોસર મૂળમાં છે. પણ કંઈક ભૂલને લીધે ૫૦૨ મું પદ રહી ગયું હતું, અને ૫૦૨ થી ૫૨૭ પદો છપાયા પછી માલમ પડયું તેથી તે પદ ૫૦૨ મું અત્રે પદાંક ૫૨૮ આપીને દાખલ કરેલ છે.

છૌંમ છનનન છોમ છનનન ઘુંઘરુ બાજત ગત અતન્યારી;
ઝલલ ઝલલ કલકત ભુજ ભુખન હાવ ભાવ હિતકારી બાલ. લાલ૦ ૨
લટક લટક લટકત લટકીલો કરત મુગટકી છાંઈ;
રાધા મુખ શ્રમ જલ હરિ પુંછત ગ્રહી ભુજ કંઠ લગાઈ બાલ. લાલ૦ ૩
નિરખત ગગન સુમન સુર બરખત આનંદ ઉર ન સમાત;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ છબીપર તન મન ધન બલ જાત બાલ. લાલ૦ ૪

પદ ૫૨૯ મું–રાગ બીહાગ

લાડીલા માને વાલા લાગો રાજ; લાડી૦ ટેક.
દેખી બદન થારો રાજ રસિયા, મારો દુઃખ સંકટ દૂર ભાગો. લાડી૦ ૧
વાલા લાગો છો રાજ રસિયા, થાને નીરખી નેણા ઠરે છે;
કેસરીયા થાકે પાછે પાછે, પ્રાણ અમારા ફરેછે. લાડી૦ ૨
નીરખી ચલની મધુરી મીઠી, બોલની ચતુર ચીતવની ચારુ;
કહા કરું બીધી એક પ્રાણ દીયો, કોટી પ્રાણ લે વારું. લાડી૦ ૩
અતિ ચંચલ નિશ્ચલ હોય સેવત, શ્રી થારા ચરન વિહારી;
પ્રેમાનંદરા નાથજી થે માને, દુલ્લભ દેવ મોરારી. લાડી૦ ૪

પદ ૫૨૦ મું

આંખડલીમાં થાને રાખું રાજ; આંખ૦ ટેક.
થાં ઉપર મારા છેલ ગુમાનીડા, પ્રાણ વારી વારી નાંખું. આંખ૦ ૧
આંખડલીમાં રસિયા રાખું, સ્વપ્ને ઓર ન ઝાંખું;
કંઠ લગાય કમલ લોચન થારા, પ્રેમ અધુર રસ ચાખું. આંખ૦ ૨
જીવજ્યું જતન કરું કેમનીવ વરકું, ટુંક કબઉં નહી ભાખું;
જો રાજી મારે આપ રહો તો, ઓર દુખાય મર લાખું. આંખ૦ ૩
નીસદીન ગાવું ગુણ રાજરા, અવગુણ કહી નવ દાખું;
પ્રેમાનંદરા નાથજી થાંપર, વિશ્વ વારું લઈ આખું. આંખ૦ ૪

પદ ૫૨૧ મું–રાગ બીહાગ

સાવરો બરસ રસ બન્યો એરીએ; સાવ૦ ટેક.
અંગ અંગ પ્રતિ અમીત માધુરી, મનમથ કોટીકો
માન હન્યો એરીએ. સાવ૦ ૧

સુરવધુ નરવધુ નાગવધુ બસકરન, સરસ સીંગાર કન્યો એરીએ. સાવ૦ ૨
સુંદરતાકી રાસી સજની, સુર નર મુનિકો મુગટ મન્યો એરીએ. સાવ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ નારાયન, નિગમ રુ આગમ અગાધ
ભન્યો એરીએ. સાવ૦ ૪

પદ ૫૨૨ મું

લાડીલો ઘનસ્યામ વારું સો વારું; લાડી૦ ટેક.
કોટી જનમલોં ટેકહે મેરી, નહીંતો કુંવારી મરું સો મરું. લાડી૦ ૧
અમરપતિ નરનાગપતિ સબ, સુપને ન તીનકી આસ ધરુ સો ધરું. લાડી૦ ૨
ગિરધર લાલકે કારન સજની, કોટી જનમલોં જતન કરું સો કરું. લાડી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે શ્રીઘનસ્યામકે, મન ક્રમ વચને હું પાય પરું સો પરું. લાડી૦ ૪

પદ ૫૨૩ મું—રાગ બીહાગ

પીયાજી તેરી ચીતવની ચંચલ ચારું; પીયા૦ ટેક.
મુસકની બંક બીલોકની ઉપર, કોટી મદન લે વારું. પીયા૦ ૧
ખંજન મીન મધુપ મૃગ પંકજ, ઇન લોચનપર વારીકે ડારું;
કોક કલા રસ પઢે સકલ બીધી, ગોપીજન સુખ સારું. પીયા૦ ૨
એસી કોન કુશલ હો પતિવ્રતા, જો ના ચલે તવ નેના નીહારે;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ તિહારે, નેના પરઉપગારે. પીયા૦ ૩

પદ ૫૨૪ મું

પીયાજી તોહે રાખું નેનની માંહી; પીયા૦ ટેક.
પ્રીતમ તેરે એક રોમપર, ત્રિભુવન લે બલજાઈ. પીયા૦ ૧
રાખું રંક રતનજ્યું રસિયા, જનન દેઉં નાઈ;
નીરખું ફનીમનીજ્યું માધો, પુની પુની કંઠ લગાઈ. પીયા૦ ૨
સુંદર બદન કમલ રસ ચાખું, મધુકર જ્યું લપટાઈ;
પ્રેમાનંદ કહે કરું સોઈ અબ, જ્યું રીઝો સુખદાઈ. પીયા૦ ૩

પદ ૫૨૫ મું

બદનપર વારું મદન કરોરી; બદ૦ ટેક.
નિરખું રૂપ સુધાનિધિ સુંદર, જ્યું ઉજી ચંદ ચકોરી. બદ૦ ૧
બદન પ્રભા બીચ ચંચલ લોચન, મીનવત સેન ચતુર ચીત ચોરી;

અધર પ્રવાલ સુભગ નાસા શુક, નીરખી થકીત મતિ મેરી. બદ૦ ૨
મંદ મંદ મુસકાત મનોહર, દશન દ્યુતિ દમકત ચહુ ઓરી;
પ્રેમાનદ ઘનશ્યામ બદન છબી, હે મેરે જીવન દોરી. બદ૦ ૩

પદ ૫૨૬ મું

પીયાજી તેરી મુરતી મો મન માની; પીયા૦ ટેક.
તન મન પ્રાન કરુ ન્યોછાવરી, રાખું નેનમેં છાની પીયા૦ ૧
જ્યુ ચંદા ચકોર મન માન્યો, મીન મગનહે પાની,
ત્યુ મો મન યહ સાવરી સુરત, રૂપનિધિ સુખખાંની. પીયા૦ ૨
નિરખું એક ટક રૂપ મનોહર, પ્રેમ પ્રિત ઉર આની,
પ્રેમાનંદ કે હાથ તિહારે, દામ બીના બેકાની. પીયા૦ ૩

પદ ૫૨૭ મું–રાગ બીહાગ

રસીયાજી મેરે જીવન પ્રાન, છુયસગ જડે હો સુજાન; રસી૦ ટેક.
રાખુ કૃપિન નિધિજ્યુ મોહન, જાન ન દેઉ ન્યાન;
બીન દેખે મોયે કલ ન પરે પીયા, ઉગ્ગમનીજ્યું કહાન. રસી૦ ૧
મો મન મીન નીર તુમ પીતમ, સબ સિધી સુખનિધાન;
તુમ બીના છીન એક રહી ન શકુ, પીયા મેરે દગકે ભાન. રસી૦ ૨
ચાતુક ચિત મેરે નેમ લીયો, એક ગાવન તવ ગુન ગાન,
પ્રેમસખી કર-જોરીક માગત, દીજ્યો દરસનદાન. રસી૦ ૩

પદ ૫૨૮ મું

બીસર ન જાજો મેરે મીત, યહ બર માંગું નીત; બી૦ ટેક.
મે મતિમદ કછુ નહી જાનુ, નહી કછુ તુમસેં હીત;
બાંહ ગ્રહેકી લાજ હે તુમકુ, તુમસગ મેરી જીત. બી૦ ૧
તુમ રીઝો એસો ગુન નાહીં, અવગુનકી હું બીન;
અવગુન જાની બિસારોગે જીવન, હોવહું બહુત ફજીત. બી૦ ૨
મેરે દઢ ભરોસો જીયમેં, તજીહો ન મોહન પ્રીત;
જન અવગુન પ્રભુ માનત* નાહી, યેહી પુરબકી રીત. બી૦ ૩

* "જાનત" પાઠાન્તર છે.

દીનબંધુ અતિ મૃદુલ સુભાઉ, ગાઊં નીસદીન ગીત;
પ્રેમસખી સમજું નહીં ઉંડી, એક ભરોસોં ચીન. બીo ૪

પદ ૫૨૯ મું

સાવરીયોજી કબ દેખું ભરી નેન, પ્રાનજીવન સુખદેન; સાo ટેક.
જનમ સુફલ હુય તબહી જાનું, સુનીહું કમલ મુખ બેન;
તનકી તપત તબહી બુઝે, જબ અંકભર મીલહે શેન. સાo ૧
અરન ચરન પંકજ ઉર ધરીહે, કરીહે નેનન સેન;
પુરન શશીમુખ હાસ મનોહર, વારું કોટીક મેન. સાo ૨
તપ નિરથ વ્રત સાધન જે તે, વાંમે નહી કાહું ચેન;
પ્રેમસખી સમજ પદ મેરી, રહું પાસ દીનરેન. સાo ૩

પદ ૫૩૦ મું

બીધી તેં હમસોં બહોત કરીરે, એસી તો કોઉ ન કરીરે; બીધીo ટેક.
એસો જોગ લીખ્યો નીરદેઈ, બીછુરે નાથ હરિ;
અમૃત કુંભ છીનાયકે હમસોં, લે ગયો જોરવરીરે. બીધીo ૧
મગન રહે હમ સ્યામ સિંધુમેં, તેં કાઢી કીનારે ધરી;
એ સુખ દેખી શકયો નહી અંતક, કાટે પંખ છરીરે. બીધીo ૨
ચીતવતી મુખ હમ ગોકુલચંદકો, પ્રેમ પીયુષ ભરી;
પ્રેમ સખીયે ઉલક કમલાસન, ફોડે નેન ખરીરે. બીધીo ૩

પદ ૫૩૧ મું-રાગ બીહાગ

મેં તેરા ગુન ગાવુંરે ઘનસ્યામરે, મેંo સુન સુખધામરે; મેં તેરાo ટેક.
તુમ કારન જોગન ભઈ જીવન, બસીહું મેં ગોકુલ ગામરે. મેં તેરાo ૧
તેરે ગુનનકી માલા મોહન, જપતી રહું આઠો જામરે. મેં તેરાo ૨
નંદ ઘર આયકે અલખ જગાઉં, દેહો દરસ અભીરામરે. મેં તેરાo ૩
પ્રેમાનંદ કહે ચેરી હું તેરી, હાથ બેકાની બીનું દામરે. મેં તેરાo ૪

પદ ૫૩૨ મું

મેં તેરી બલજાઉંરે મહારાજરે, મેંo ગરીબનિવાજરે; મેં તેરીo ટેક.
એક આશ વિશ્વાસ હે તેરો, તુમકું હે મેરી લાજરે. મેં તેરીo ૧

• પુરશોત્તમ તુમ પ્રગટે હો કલીમેં, પતિત ઓધારન કાજરે. મેં તેરી૦ ૨
મેં હું અવગુનસાગર નાગર, તુમ હો ગુનકે જહાજરે. મેં તેરી૦ ૩
બાંહ ગ્રહી ભવપાર ઉતારો, પ્રેમાનદ શીરતાજજે. મેં તેરી૦ ૪

પદ ૫૩૩ મું

જપુ તેરા નામકી માલારે મેંતો,૦ પ્યારે નંદલાલરે; મેં જપું૦ ટેક.
રાત દિવસ મોયે ધ્યાન હે તેરા, ગુનસાગર ગોપાલરે. મેં જપું૦ ૧
ચીનવતહું તેરે ચરન કમલ છબી, મેટન ભવ જંજાલરે. મેં જપું૦ ૨
અખડ રહો મેરે નેનકે આગે, મોહન રૂપ રસાલરે. મેં જપું૦ ૩
પ્રેમાનદ કહે યહ વર મોયે, દીજે દીનદયાલરે. મેં જપું૦ ૪

પદ ૫૩૪ મું

મોયે પાર ઉતારોરે પ્યારે, મોયે;૦ ભલા બસીવારે; મોયે પાર૦ ટેક.
બાંહ ગ્રહીજી ન છાંડો બીચમેં, નાગર નંદદુલારે. મોયે પાર૦ ૧
તુમ બીના ઓર નહીં ત્રિભુવનમેં મેરા, હીતકારી મોરારે. મોયે પાર૦ ૨
નીજ જન જાની બીસારો અવગુન, નટવર નેનઉંકે તારે. મોયે પાર૦ ૩
પ્રેમાનદકે નાથ હરો સબ, સંકટ સ્યામ હમારે. મોયે પાર૦ ૪

પદ ૫૩૫ મું–રાગ બીહાગ

બોલીરી વચન કઠોર, પીયસોં સમજ વીના આલી; બો૦ ટેક.
પીયકે સનમુખ બોલી સજની, કેસો પતિવ્રત તોર. પીય૦ ૧
પતિવ્રતાકે પન કો પ્યારી, તેં લે લગાઈ ઓર. પીય૦ ૨
ફીરી અબ એસેં ન બોલિયે સજની, રહિયે સદા કર જોર. પીય૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રાખીયે સજની, રાજી, નંદકિશોર. પીય૦ ૪

પદ ૫૩૬ મું

સું ન બોલીયે બોલ, લાલસોં બ્હેન બાવરી; લાલ૦ ટેક.
ભવ બીરંચી સુર શેષ જાહિકું, સ્તુવત બચન રસાલ. લાલ૦ ૧
ઉમા રમા જાકે ચરન સજની, ઉર ધરી હોત નીહાલ. લાલ૦ ૨
પીયસોં અનરસ બોલે રસના, પરે ન તુટી તતકાલ. લાલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે દુર્લભ સજની, રસિક પીયા ગોપાલ. લાલ૦ ૪

પદ ૫૩૭ મું

રતન જતન કરી રાખ લાડીલી, તું સમજ સયાની; રત૦ ટેક.
કહા કરેગી લે કાયકે મેરો, રતન અમોલીક નાંખી. લાડી૦ ૧
લાલ અમોલીક મોલ ન વાકો, સત્ય કહું તોયે ભાખી. લાડી૦ ૨
તજ દે આશ જગ છાશ જલધિકી, અમૃત અનોપમ ચાખી. લાડી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે કેશવપર પ્યારી, વિશ્વ વારીયે લાખી. લાડી૦ ૪

પદ ૫૩૮ મું

પ્યારી તું પરમ સયાન, પીયપર પ્રાન વારીયે; પ્યા૦ ટેક.
પીયકી સુરત દેખકે સજની, હોઇયે અતહિ ગુલતાન. પીય૦ ૧
મન ક્રમ બચને રહિયે આલી, મોહન મરજી પ્રમાન. પીય૦ ૨
પીયકે અનુકુલ ત્રિયહી તાકે, વ્યાસ કરતહેં બખાન. પીય૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથસોં સજની, અધિક નહીં કોઈ આન. પીય૦ ૪

પદ ૫૩૯ મું

પ્રાનસેં પ્યારો હો સાવરો, નંદદુલારો; પ્રાન૦ ટેક.
કબઉ ન કીજે પ્યારો સજની, નેનઉસેં ન્યારો. હો સાવ૦ ૧
જીયકો જીવન સાંવરો સજની, જગકો ઉજારો. હો સાવ૦ ૨
ગોપીવલ્લભ લાડીલો સજની, પીતપટવારો. હો સાવ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રિતમ સજની, કેશવ કારો. હો સાવ૦ ૪

પદ ૫૪૦ મું

લીજે કંઠ લગાય લાડીલી, લાલન પ્યારો; લાડી૦ ટેક.
જો માંગેસો દીજીયે સજની, પ્રેમ પ્રીત ઉર લાય. લાડી૦ ૧
ભોજન મનહીં ભાવતે પ્યારી, લીજે લાભ જીમાય. લાડી૦ ૨
મીસરી સુંદર ડારીકે કામિની, દૂધ કટોરે પાય. લાડી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રસીયો સજની, રાખીયે રસસોં રીઝાય. લાડી૦ ૪

પદ ૫૪૧ મું–રાગ કાનરો

સહજાનંદ સહજાનંદ સ્વામિ નારાયણ, કરુણાનિધિ કેવલ સુખકંદ; સહ૦ ટેક.
અક્ષરપતિ અખિલજગકારન, ભવતારન મેટન દુઃખ દ્વંદ. સહ૦ ૧
થાપન ધર્મ અધર્મ ઉથાપન, તાપ નીવારન [illegible]

અશરનશરન આનંદકરન, હરન કલીમલ મતરૂપ ફંદ. સહ૦ ૩
કરુનાસાગર રૂપઉજાગર, પ્રેમાનંદકે ઇષ્ટ બ્રજચંદ. સહ૦ ૪

પદ ૫૪૨ મું

દીનદયાન દીનદયાલ દીનદુઃખભંજન, રંજન મુનિવર
માનસહંસ; દીન૦ ટેક.
નીજજનકમલ-પ્રકાશક દીનકર, કરત ઉછેદક અધરમવંસ. દીન૦ ૧
અધમઓધારન દોષનિવારન, મારન સુર કામાદીક કંસ. દીન૦ ૨
મુનિવરનાયક નીજ સુખદાયક, કરતહેં જનકે સબ દુઃખ ધ્વંસ. દીન૦ ૩
ધર્મકુંવર વરધર્મ ધર્યો ઉર, પ્રેમાનંદ જાની નીજ અંસ. દીન૦ ૪

પદ ૫૪૩ મું

શ્રીઘનશ્યામ શ્રીઘનશ્યામ કામમદમોચન, લોચન સુખનિધિ
પુરનકામ; શ્રીઘન૦ ટેક.
અભયકરન હરિ હરન દુઃખ, ભજ ભજરે મન આઠો જામ. શ્રીઘન૦ ૧
શ્રીહરિકૃષ્ન કૃષ્નહરિ કેશવ, નીલકંઠ નારાયન નામ. શ્રીઘન૦ ૨
પરમ મંત્ર યહ સબ સુકિત ફલ, ઓર મંત્ર જપહે દુઃખ ધામ. શ્રીઘન૦ ૩
નરકનિવારન ભવ ભય ટારન, પ્રેમાનંદકે પરમ વિશ્રામ. શ્રીઘન૦ ૪

પદ ૫૪૪ મું

ભજ ભયહારી ભજ ભયહારી નારાયન નરહરિ,
ગોપીનાથ ગોવરધનધારી; ભજ૦ ટેક.
કેશવ કૃષ્ન કમલદલ લોચન, મધુસૂદન મુકુંદ મોરારી. ભજ૦ ૧
કેશીયમથન કાલીકે મર્દન, કંસબંસનીકંદનકારી. ભજ૦ ૨
ગરુડપતિ ગોવિંદ ગદાધર, સુમરતસમ ગજ લીનો ઉગારી. ભજ૦ ૩
પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ પરમ ગુરુ, પ્રેમાનંદકે ઇષ્ટ અવતારી. ભજ૦ ૪

પદ ૫૪૫ મું-રાગ-કાનડો ધ્રુપદ ચૌતાલ

તું મેરો સિરદાર ધર્મકુંવર કીરતાર, અધમઓધાર ભરોસો
તેરે ચરનકો; તું મે૦ ટેક.
તેરેહી પ્રતાપ પારે, માયા-કાલ-કર્મભર્મ, મીટ ગયો ભય
સબ [illegible] ન મે૦ ૧

નીજ જન પ્રતિપાલ, દુરીજન ઉર વિકટ સાલહે, સુભાવ
તેરો લાલ કાલ ત્રાસ હરનકો;
અવિચલ આનંદ કંદ, મેટન દુઃખ દ્વંદ ફંદ, પ્રેમાનંદકુ હે એક
આસરો શરનકો. તું મે૦ ૨

પદ ૫૪૬ મું

કો જાને ગત તેરી અગમ અગાધ એરી, સબહી સયાને
તોયે હેરી હેરી હારે, કો જા૦ ટેક.
નારદ નિગમ વ્યાસ શંકર વિરંચી શેષ, લેશઉં ન પાવે પાર
તેરો કૃષ્ન કારે. કો જા૦ ૧
આવત અવનિપર હોત .દ્રગન ગોચર, કરત ચરિત્ર
પવિત્ર મોહન પ્યારે;
સુરનરમુનિ ગુનિજન સબહી સરાહે ગાયે, પ્રેમાનંદ બલ
જાયે નીરખી ઉર ધારે. કો જા૦ ૨

પદ ૫૪૭ મું

જો પ્યારે ઘનશામકુંવર પુરનકામ, પ્રગટ ન હોત
તુમતો વાંઝ રે'તિ ધરની; જો પ્યારે૦ ટેક.
લેકે અવતાર અપાર જીવ કીયે ઉધાર, ગિનિ નાહિ જાત
બરન ધર્મ કર્મ કરની. જો પ્યારે૦ ૧
કલિજુગમેં કિપાલ કવિ ગુનિ મુનિ ગ્રંથ, કહા કહી પ્યારે*
તોહે સકત સબ બરની;
અમિત પ્રતાપઘન સિંચત ત્રિભુવન જન, પ્રેમાનંદકે
ઉદયો આનંદકર તરની. જો પ્યારે૦ ૨

પદ ૫૪૮ મું

તાત ધન્ય ધન્ય ધર્મ માત પ્રેમવતી ધન્ય, તાકે ગ્રહે પુરન
બ્રહ્મ પ્રગટ ભયે આયકે; તાત૦ ટેક.

---

* "કહાં કરી પ્યારે," "કહા કરી પ્યારે," એમ પણ ગાય છે.

તાતે ધર્મકુલ ધન્ય નર નારી સબ જન, સારદ નારદ શેષ
મહીમા બરનત ગાયકે. તાત૦ ૧
ધન્ય નૈષ્ટિક વ્રતધારી નાથ નિરખી જાત વારી, ધન્ય ધરની
ધરત ચરન નર વપુ બનાયકે;
ધર્મકુંવર કૃષ્ણચંદ્ર ત્રિભુવન આનંદકંદ, નીરખત નીત
પ્રેમાનંદ ભેટત ઉર લાયકે. તાત૦ ૨

પદ ૫૪૯ મું–રાગ કાનડો ધ્રુપદ–ચૌતાલ

અબ નહીં છાંડું ચરન સરોજ નાથ, મન ક્રમ વચ કર
ગિરિધર શ્રીહરિ; અબ૦ ટેક.
ગાવું વિમલ જશ દ્વારે અહોનીશ, શીશ પાવન પદ રજધરી. અબ૦ ૧
હોઇ તવ અનુચર ગ્રહીકે પનૈયા કર, આગે ઠાડો રહું નીત
અગ્યા અનુસરી;
ધર્મકુમાર પ્રેમાનદકે હો સિરદાર, દેહો કુટીલકું શીખલરી. અબ૦ ૨

પદ ૫૫૦ મું

ગાવત વેદ અમિત પ્રતાપ જાકો, જપત જ્યાયે અજ
ત્રપુરારી નર નારી; ગાવ૦ ટેક.
નારદ શુકાદી શેષ રટત હમેશ, નામ પાવત ન પાર
રહત સબે હારી. ગાવ૦ ૧
રચત જગ વિલાસ કરત પાલન નાસ, દેત કરમ ફલ
સબકું બિચ્ચારી;
જાનત અગતિ ગતિ ભૂતકી ભગવાન, પ્રેમાનંદકો નાથ સુખકારી. ગાવ૦ ૨

પદ ૫૫૨ મું–રાગ કાનડો ધ્રુપદ–ચૌતાલ

મોહન માધુરી મૂરત સ્યામ સુંદર છેલ શોભા ધામ, નિરખી
નિરખી અંખીયનમેં રાખુંગી; મોહ૦ ટેક
વદન કમલપર વારુરી મદન કોટી, બાનકપર વિશ્વવારી નાખુંગી. મોહ૦ ૧
ખમા ખમા મેરે પ્રાણ, આઇયે કૃપાનિધાન, એસેં મધુરે
બચનસું બોલાય નેહ દાખુંગી;

પ્રેમાનંદ વદન ચંદ, નીરખું ચકોરજ્યું, અધર સુધા માંગી
માંગી ચાખુંગી. મોહ૦ ૨

પદ ૫૫૨ મું

દેખન દેરી રસીક છેલ, સુંદર શ્યામ અલબેલ, અંખીયા
મોરી નિરખી તૃપ્ત ન ભઈ; દેખ૦ ટેક.
મંદ મદ મુસકની, ચંચલ ચીતવની, બોલની ડોલની મેરી
સુધ હર લઈ. દેખ૦ ૧
અતહી અદ્‌ભુત છબ, વરણી શકે કોન કબ, શેષ સારદ
નારદ બુધ સકુચ રઈ;
એસોં સુંદર ઘનશ્યામ, અમિત આનદ ધામ, પ્રેમાનદ શ્યામ
મૂરત, ઉર લખ લઈ. દેખ૦ ૨

પદ ૫૫૩ મું

લોચન મોરેરી પરે ફંદ, નિરખી નાથ ગોકુલ ચદ, વર બસ
ભયે માનુ જુગલ ખજન; લોચ૦ ટેક.
શરદ સરોજ સમ વદન વીહારીજ્યુંકો, મધુપજ્યુ મોહે
દેખી છબી મનરંજન; લોચ૦ ૧
બહુત જતન કર રોકી રહીરી, પલક કપાટ કુલ પટે અજન;
તદપી ન રત બદન વીનુ દેખે, પ્રેમાનદકે શ્યામ મીલે
સબ દુઃખ ભંજન. લોચ૦ ૨

પદ ૫૫૪ મું

સુંદર શ્યામ રસિક કહાન, પરમ રમ્ય રસનિધાન;
મોરલી અધર ધર મન હરલીનો; સુંદ૦ ટે
મારીગરી ગમપગ ગરી, ગમ પધની ધપ મગરી; ધની
સાની ધપ મગરી લેત પરવીનો. સુંદ૦ ૧
સપ્તસ્વર તીન ગ્રામ સપ્તત્રીભી કર વિશ્રામ, ઉલટ પુલટ કર
અલાપ તામે કછુ કીનો;
ભૂલી તન ભાન ખાન પાન તાન સુની સરસ, પ્રેમાનંદ
કહે ગોપી ગૃહ તજીદીનો. સુંદ૦ ૨

પદ ૫૫૫ મું–રાગ કાનડો ધ્રુપદ–ચૌતાલ

બસત વરતાલ તખત ધનશ્યામ, ધર્મકુવર પુરનકામ
કમલાપતિ રૂપ રસાલ; બસ૦ ટેક.
ધવલનગર મેં મદનમોહન, ગઢપુર ગોપીનાથ; જીરનનગર
રાધારમનલાલ. બસ૦ ૧.
શ્રીનગર ભુજપુર નરનારાયન, સુંદર મૂળીમેં શ્રીકૃષ્ન ક્રિપાલ;
પ્રેમાનંદ કહે જો એહી ધામ પરસે, તાકે નાસ હોત સકલ
દુઃખ સુક્ત હોત તતકાલ. બસ૦ ૨

પદ ૫૫૬ મું

રટત હજાર બદન શેષ સારદ, શંભુ વિરંચી વ્યાસ નારદ;
નિગમ પાવત નાહી પાર; રટ૦ ટેક.
સુરનર મુની ગ્યાનિ, જોગી જતી ત્યાગી ધ્યાની, પઢત પુરાન
છંદ કરત જાકો નીરધાર. રટ૦ ૧
એેસે અનંત ઇશ, નીજ ઇછા જગદીશ, ધર્મકુલ કીરતાર;
પ્રગટ ભયે હરિ, દીનબંધુ ક્રિપા કરી, કમલાવર કમલલોચન
પ્રેમાનંદ તારનહાર. રટ૦ ૨

પદ ૫૫૭ મું

પુરનપરતાપ પરમપાવન, શોક ભય નસાવન ત્રિભુવનમહિ
રહ્યો વ્યાપ; પુર૦ ટેક.
ઉદયો અમલ સુર, સહજાનંદ સુખ પુર; કલિમલમત કુર,
દૂર કીયો સબ કાપ. પુર૦ ૧
સંત કમલ ફૂલે, ખલ નલિની સકુચાની, પકરયો કામ ચોર પાપ;
પ્રેમાનંદ કહે સુનીકે નારાયન નામ, જમદુત જાત પાછે
પ્રગટ પ્રમાન જન જપત જાપ. પુર૦ ૨

પદ ૫૫૮ મું

જપ મન નામ નીત રેનદીન, ઘરી ઘરી પલ છીન, યેહિતે
હોતહે તેરો કાજ; જપ૦ ટેક.

સ્વામિનારાયન, ભવસિંધુતારાયન, સહજાનંદ સુખ પૂર,
કેશવ કરુનાકે ધામ. જ૫૦ ૧
હરિકૃષ્ન હરત દુઃખ, નીલકંઠ કરત સુખ, અભય કરત
ધનસ્યામ;
પ્રેમાનંદકે પ્રતિપાલ, ઇષ્ટ એક ધર્મલાલ, મેટત જંજાલ સબ,
કરત આનંદ આઠો જામ.- જ૫૦ ૨

પદ ૫૫૯ મું

મોહન મતવારો ઠાડો કુંવર કહાન, બંસીમેં લેત તાન, દેખરી
દ્રગન ભર પ્યારો; મોહ૦ ટેક.
એક એક અંગ પ્રતિ, છુટત છબી તરંગ, મોહનીકે ફંદ તામેં,
પરત ખગદ્રગ કરન ચારો. મોહ૦ ૧
ચલની ચીતવની, મધુરીસી બોલનીમે, ચોરત ચીત કૃષ્નકારો;
પ્રેમાનંદ કહે ઐસી મોહની- મૂરતપર, તનમન પ્રાન વારું
નેનાહુંતેં કરું નાહી ન્યારો. મોહ૦ ૨

પદ ૫૬૦ મું

મુગટ ધરયો સ્યામ સુંદર કમલ નેન, કુંડલ ઝલક સુખદેન,
લસત ઉર સુમન દામ; મુગ૦ ટેક.
પીત બસન તન મનોહર ભ્રાજત, અંગ અંગ છબી નિરખી,
લાજત કોટી કામ. મુગ૦ ૧
ચંદનખોર ચિત્રિત અંગ, રાજત ભુખનજટિત નંગ, સંગ સોહે
બ્રજભામ;
થૌંગ થૌંગ બજે મૃદંગ, નાચત લાલ નવરંગ,* પ્રેમાનંદ
બ્રજચંદ નિરખી, થકીત છબી ધામ. મુગ૦ ૨

* "નવલરંગ" પાઠાંતર ।

પદ ૫૬૧ મું

श्रीसहजानंद स्वामिने नमो नमः

अथ अष्टक लिख्यते

जय जय जय परब्रह्म मनोहर, नटवर तनुधर नाथ हरे;
अक्षरनिवासि अखिलप्रकासि, जनसुखरासि कमलकरे. जय० १
जलधरवरणं अशरणशरणं, जनमनहरणं प्राणपति;
तारणतरणं जनसुखकरणं, मोचय मरणं भक्तगते. जय० २
नृपयकुमारं परमउदारं, भूनिजयकारं कलुपहरं;
निजजनरमनं त्रिविधशमनं, मनसिजदमनं वरसिन्नरे. जय० ३
जय घनश्याम मनोभिराम, दिव्यं सुधाम दिव्यभजे;
नृपसुतसुंदर धर्मधुरंधर, प्रणतपुरंदर भक्तजने. जय० ४
जय नृपनंदन दुष्टनिकंदन, मेटय फंदन धर्मसुत;
सुरमुनिनायक निज जनदायक, दिव्य अमायक परमपदे. जय० ५
पंकजलोचन मुनिमनरोचन, भवभयमोचन पदयुगलं;
कमनियरूपं वदनअनूपं, सुरमुनिभूपं दमय जले. जय० ६
हरि घनश्याम पूरणकाम, पावननाम स्वामिन्ते;*
तव पद मूलं अति सानुकूलं, भवभयशलं मेटय मे. जय० ७
वर्णीसुवेशं अजभवशेषं, तजतकलेशं भजत सदा;
प्रेमानंद तव प्रबंधं, मेटन फंदं रचित - सुदे. जय० ८

પદ ૫૬૨ મું-રાગ અડાણો-ધ્રુપદ ચૌતાલ

હું બલહારી શ્રીઘનશ્યામ બદનપર, રૂપ સદન
સોહે ગિરિધરન; હું બ૦ ટેક
એઠે આનંદકંદ, માનું નક્ષત્ર બીચ ચંદ, મંદ હસત
સંતાપ હરન. હું બ૦ ૧
ગાવત ગુની મુનિ, સરાહત આપ પુનિ, પ્રમુદીત ધરત
ઉર પંકજ ચરન;

---

* "" એમ પણ ગાય છે.

છાયો આનંદસિંધુ, ધન્ય ધન્ય દીનબંધુ, પ્રેમાનંદકો નાથ
સ્યામ બરન. હું બ૦ ૨

પદ ૫૬૩ મું

રી આજ શ્રીગોપીનાથ સોહત હે, સુંદર રૂપ રસાલ
વ્રજરાજ બાલ; રી આ૦ ટેક.
નીલજલદતન, ચરચીત ચંદન, પીત બસન ઊર બનમાલ. રી આ૦ ૧
બાંકે ચરન ભુજ, નેન અધરવર, ત્રિભંગી સુંદર મદન ગોપાલ;
પ્રેમાનંદકો નાથ, આવત ગ્વાલ સાથ, ગોપી રીઝી
દેખી મોહનલાલ. રી આ૦ ૨

પદ ૫૬૪ મું-રાગ અરગજા

મંગલ મૂરતિ માધુરી સહજાનંદ મહારાજ, દ્વિજકુલ પ્રગટ
ભયે પુરુષોત્તમ અધમ ઓધારન કાજ; મંગ૦ ટેક.
જો શ્રીકૃષ્ન ગોકુલમહીં પ્રગટે કંસનીકંદ, સોઈ અબ
પ્રગટે ધર્મકુલ સ્વામી સહજાનંદ. મંગ૦ ૧
તબ યદુનંદન પ્રગટ-હોઈ ઉતાર્યો ભુવિ ભાર, અબ કલીમેં
સતજુગ કીયો અધર્મમૂલ ઉખાર. મંગ૦ ૨
તબ બંદાબન ગોપીસંગ કીનો રાસબિલાસ, અબ નૈષ્ટિક
બ્રત ધરી કીયે કામાદિક રીપુ નાસ. મંગ૦ ૩
નંદકુંવર સોઈ ધરમસુત એક જાની કરો નેહ, પ્રેમાનંદ તેહી
યેહીહું યેહી તેહી કછુ ન સંદેહ. મંગ૦ ૪

પદ ૫૬૫ મું

પુરુષોત્તમ પરમાત્મા ષડ ગુન ઐશ્વર્ય જુકત, પ્રગટ ભયે
કલીનાશન લે સંગ અગનીત મુકત; પુરુ૦ ટેક.
સૌમ્ય રૂપ ધરી સંતકો અટન કરે મહી ઇશ, લછન તનમેં
સંતકે સોહન ગુન બતીશ. પુરુ૦ ૧
અતિ પ્રતાપ બીસ્તારીયો સહજાનંદ દિનેશ, ધર્મ ગ્યાન વૈરાગ્ય

માઇક મત છૂતે સબે નાસ્તીક કુડક વામ, પૂર ચલાયે
ગ્યાનકે ઘરઘરમેં ઘનસ્યામ. પુરુ૦ ૩
ધ્યાન સમાધિ ધારના હોતહેં ગામહીગામ, પ્રેમાનંદ દેખાવત
હરિ આતમરૂપ નીજ ધામ. પુરુ૦ ૪

પદ ૫૬૬ મું

ગુનસાગર ઘનશ્યામજી સુખસાગર જેહી નામ, જપત નામ
નર પાતકી હોતહેં પૂરનકામ; ગુન૦ ટેક.
ભુવિ રજકન કોઉ ગીનેં બરખા બુંદ ગીનાય, તારનકી ગીનતી
કરે પન હરિ ગુન ગીનેઉ ન જાય. ગુન૦ ૧
ચરિત્ર કીયે મહારાજને અવની ઉપર આય, લીખતેં હારી
સારદા સહસ્ર બદન નીત ગાય. ગુન૦ ૨
ચ્યાર બરન આશ્રમ ચઉ પશુ પક્ષી પરજંત, ભૂત પ્રેત આદિ
સબે તારે જીવ અનંત. ગુન૦ ૩
દરસ પરસ દેકે હરિ ફુલ જલ પત્ર લે હાર, પ્રેમાનદ કીયે
નાથને અનંત જીવં ભવપાર. ગુન૦ ૪

પદ ૫૬૭ મું

સહજાનદ માહારાજકી બારબાર બલી જાઉં, ઘહગતિ સમકુ દઈ
કોન રક કોન રાઉ. સહ૦ ટેક.
બીન સાધન સેવા બીના દયે દીનપર આયે, આયે કલીજુગકે
પાતકી અગનીત પાર લાયે. સહ૦ ૧
મહિમા અમિત પ્રતાપકો કહને જીય સકુચાયે, અત સમે
નીજ દાસકુ લેન વિમાનકી જાયે. સહ૦ ૨
જહાં ત્યાગે નીજ દેહકુ નારી પુરુષ કોઉ સત, તહાં તહાં
લેને જાત હે લખ જોજન પરજંત. સહ૦ ૩
રથ વિમાન ગજ પાલખી, કઉ પાયન કરી પ્રીત, પ્રેમાનદ
મહારાજકી સબહી અલોકીક રીત. સહ૦ ૪

પદ ૫૬૮ મું

સહજાનંદ માહારાજકો મહીમા અપરમ પાર, એક રસના
કેસેં કહું સહસ્ર વદન રહે હાર; સહ૦ ટેક.
દેશ દેશ ઘર ઘર મહીં પરચ્યા હોત અનંત, કઉ દેખાત
રવિ કોટિસમ કઉ દેખાત માનુ સંત. સહ૦ ૧
કઉ જીમત પૂજાત કઉ કઉ બેઠે કરે ગ્યાન, પ્રેમી જન દેખત
સદા યું પૂરણુ ભગવાન. સહ૦ ૨
જેકી પ્રતાપ જડ મૂક જન પઢત વ્યાકરન બેદ, જીવ
ઇશ્વર નિરને* કરે કહત તત્તકે ભેદ. સહ૦ ૩
યું પ્રતાપ દેખાયકે જીતે મત અરુ પંથ, પ્રેમાનદ માહારાજકો
છાયો પ્રતાપ અત્યંત. સહ૦ ૪

પદ ૫૬૯ મું

ધર્મકુવર ઘનશ્યામજી પ્રગટે કીપા નિકેત, કલી મેટી સત જુગ
કીયો બાંધી ધર્મકી સેત; ધર્મ૦ ટેક.
બરણુાશ્રમકે ધર્મ સબ ક્ષીન ભયે યું જાન, પ્રગટ હોઈ થાપન
કીયે શ્રુતિ સ્મૃતિ પરમાન. ધર્મ૦ ૧
વિધવાનારી ત્યાગીનર સાંખ્યજોગી રહે નીત, સધવાનારી
ગૃહસ્થનર કર્મજોગકી રીત. ધર્મ૦ ૨
સંન્યાસી વરણી સબે ત્યાગી સંત બડભાગ, અષ્ટ ભાંત
નારી તજે તેહી બીધી કંચન ત્યાગ. ધર્મ૦ ૩
ગ્યાન ભક્તિ વૈરાગ્ય જુક્ત આશ્રીત સબ નરનાર, ભજન
કરે મહારાજકો પ્રેમાનદ બલીહાર. ધર્મ૦ ૪

પદ ૫૭૦ મું

યેહી અવસર શ્રીનાથજી પ્રગટ ન હોત જરુર, હમસેં પામર
પાતકી બહે જાત ભવપૂર; યેહી૦ ટેક.

* નિર્ણય.

બડી કરી કરુના હરિ તારે તરત દયાલ, શરન રાખી એસેં
કહી જખમારે જમ કાલ. ચેહી૦ ૧
જેહી પદરજ પ્રતાપસું આયો સબ દુઃખ અંત, જન્મ મરણ
સબહી મીટયો પુની ભવ ભટકન પંથ. ચેહી૦ ૨
સબહી તારે પાતકી જેતે થે જગમાંય, ભક્તિ ધર્મસુતલાડીલે
જમકા લીખ્યો મીટાય. ચેહી૦ ૩
અજામેલ ગનીકાસમ ગીનત ન આવે પાર, પ્રેમાનંદસે
પાતકી તારે અધમઓધાર. ચેહી૦ ૪

પદ ૫૭૧ મું

સહજાનંદ આનંદકર* ઉદયો ધર્મસુત સુર, કલિમલમત
અતિ સઘન તમ કાયો કાઢી સબ દૂર; સહ૦ ટેક.
મુનિગન મયુખ દિનેશકી દુઃસહ સહીં નહિ જાય, અસદ
ગ્યાની કલિમહી ઉલુક જહાં તહાં રહે લુકાય. સહ૦ ૧
ધર્મંબસી અરબિંદ અતિ વિકસે બદન નિહાર, મુનિગન
મધુકર મુદીત જશ ગાવત કરી ગુંજાર. સહ૦ ૨
દેખી પ્રતાપ દિનેશકો કામ ક્રોધ મદ ચોર, ખટ દરસન
ગિરિ ગહ્વરા રહે જાય તેહી ઠૌર. સહ૦ ૩
દિન દિન પ્રબલ પ્રતાપ જશ વિશદ કર્મ વિસ્તાર, પ્રેમાનંદ
કહે ગાવત નારદ નિગમ ,પુકાર. સહ૦ ૪

પદ ૫૭૨ મું-રાગ કવિત

શ્વેતદ્વીપવાસી સુખરાસી શ્વેત વાસુદેવ, શ્વેત તેજમાંહી
અતિ શ્વેત તનુ આપહે;
શ્વેત સિંહાસન સોહે શ્વેતાંબર અલંકાર, શ્વેત ધામમહીં
શ્વેત પુરુષ અમાપહે;
શ્વેત હે દુપટો કાંધે બાંધે શ્વેત બાંકી પાગ, શ્વેત ચંદન
અંગ શ્વેત રાવરો પ્રતાપહે;

---

* "આનંદ ઉર" પાઠાન્તર ગવાય છે.

શ્વેત હે વૈકુંઠ ધામ શ્વેત જન નિષ્કામ, પ્રેમાનંદ આઠો
જામ શ્વેત નામ જાપહે. ૧
શ્વેત ઉર હાર શ્વેત બાંધે ભુજ બાજુ બંધ, શ્વેત ઉપવીત
શ્વેત મંદ મુખ હાસહે;
શ્વેત રત્નકો મુકુટ શ્વેત મોતી કાનોંમેં, શ્વેત અલંકાર
શ્વેત મૂર્તિકો પ્રકાશહે;
શ્વેતહે ચમર છત્ર શ્વેત છડીદાર આગે, શ્વેત રમા સંગ
શ્વેત સભામેં નિવાસહે;
શ્વેત સ્યામ શ્વેત ધામ શ્વેત સભા મુક્તઉકી, પૂરનકામ
દેખી ભયો પ્રેમાનંદ દાસહે. ૨
શ્વેત ધર્મકે ધરૈયા શ્વેત ધર્મકે કરૈયા, શ્વેત ધર્મ પ્રવર્તાયો
શ્વેતપતિ સ્વામી જ્યું;
શ્વેત ધર્મપ્રતિપાલ શ્વેત ધર્મી પ્રીયે સદા, શ્વેત ધર્મધારી
પુરુષ સદા નિષ્કામી જ્યું;
શ્વેત ભક્તિ કરી પાવે શ્વેત ધર્મી સદા ભાવે, શ્વેત ગુન
ગાવે તાપેં રાજી બહુનામી જ્યું;
જાની નિજ દાસ દીજે* ચરને નિવાસ સદા, પ્રેમાનંદકે નાથ
મોરે અંતરજામી જ્યું. ૩
સહજાનંદ નામકી બલીહારી જાઉં બાર બાર, કીયો ભવ
પાર મોયે ડૂબત નીકાસ્યોહે;
રાખ્યો સ્વામિ નાથ હાથ અહીકે શરનકેમેં, દેદેકે ઉચ્છિષ્ટ મોયે
આદ અંત પાસ્યોહે;
કીનોહે પવિત્ર પદભાનુકે પ્રતાપઉને, અવિદ્યાકો પૂર ઉર માંહીતેં
ઉખાર્યોહે;
રાવરે પ્રતાપઉને કીયો હે પ્રસિદ્ધ મોયે, તીઉલોક જાને કહે
પ્રેમાનંદ તાર્યોહે. ૪

---

* "દીનો" એવું પણ ગાય છે.

પદ ૫૭૩ મું–રાગ કહરવા

બલમા બીસરજી ન જાઓરે, બલમા; બાલાપનકી હો પ્રીત; બલ૦ ટેક.
દીનપેં દયા દીલ લાઓરે, નિરમોહી મોરે મીત. બલ૦ ૧
એક બેર બદન દેખાઓરે, કરી કોમલ ચીત. બલ૦ ૨
સાવરે સનેહરો નીભાઓરે, પ્યારે અકલ અજીત. બલ૦ ૩
પ્રેમાનંદકું હસીકે બોલાઓરે, મહ માંગું નીત નીત. બલ૦ ૪

પદ ૫૭૪ મું

સાવરે સૂરત મેરી લેરે, સૂરત મેરી; ભલા મોરે મહારાજ: સાવ૦ ટેક.
દીનકું દરસ આય દેરે, મેંતો ઝુરું તેરે કાજ. સાવ૦ ૧
મીતવા અરજ સુન લેરે, આય મીયો પ્યારે આજ. સાવ૦ ૨
જનમ સુફલ કર દેરે, લાલા તોહે મોરી લાજ. સાવ૦ ૩
મીઠીહે ચરન પરસેરે, પ્રેમાનંદ ઉર દાજ. સાવ૦ ૪

પદ ૫૭૫ મું

સુનલે અરજ એક મેરી, સુનલે; મેંતો ચેરી કહાના તેરી; સુન૦ ટેક.
તેરી હું બીના દામ ચેરી, યામેં નહીં તીલ ફેરી. સુન૦ ૧
મોતીકી માલા ઉર પેરી, રહો દ્રગ આગે ઠેરી. સુન૦ ૨
મોહન મગન કર દેરી, રહું એક ટક હેરી. સુન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રંગ લે'રી, આવો મીલે એક બેરી. સુન૦ ૪

પદ ૫૭૬ મું

સાવરે દરસકી મેં પ્યાસી, સાવરે; આય મીલો અવિનાસી; સાવ૦ ટેક.
દીન રેન રહત ઉદાસી, તેરે લીયે સુખરાસી. સાવ૦ ૧
બસીવારે પ્યારે બ્રજબાસી, બીનું દેખે જીય જાસી. સાવ૦ ૨
હસીકે હરિ બદન દેખાસી, તબ જીય સુખ આસી. સાવ૦ ૩
નૈયાં ગ્રહી કંઠ લગાસી, પ્રેમાનંદ સુખ પાસી. સાવ૦ ૪

પદ ૫૭૭ મું–રાગ કહરવા

નયન ભરી મોહન દેખોરી આલી, દેખોરી આલી કે
દેખોરી આલી; નયન૦ ટેક.

રૂપ સનાતન બેદ બખાનત, સો દ્રગ આગે લાલ બનમાલી. નય૦ ૧
દરસત બદન રટત નીસવાસર, જોગી ધ્યાની લગાવત તાલી. નય૦ ૨
સબ ઘટ વ્યાપી નરાકૃતિ નટવર, ચલતહે સ્યામ હંસગતિ ચાલી. નય૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ પ્રગટ ભયે, કામ દલન હરિ કંસકે કાલી. નય૦ ૪

પદ ૫૭૮ મું

લાલ ભરી લોચન વેહો નીહારી, લેહો નીહારીકે લેહો નીહારી; લાલ૦ ટેક.
નિરખી રૂપમની મનમોહન, કરી લેઉ નેના સુફલ બ્રજનારી. લાલ૦ ૧
કબ આઇહે ઘનશ્યામ ગોકુલમેં, કબ તુમ મધુપુર જૈહો પ્યારી. લાલ૦ ૨
હોઇહે દરસ દુર્લભ યદુપતિકે, ફેરી પછીતેહો કે' સમજી વિચારી. લાલ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ ધારી ઉર, દેઉ સકલ સંતાપ બીસારી. લાલ૦ ૪

પદ ૫૭૯ મું

માઈ મેરો જીવન મોહન પ્યારો, મોહન પ્યારોકે મોહન પ્યારો; માઈ૦ ટેક.
જીવન પ્રાન સ્યામ ઘન સુંદર, હીયકો હાર કે નૈનકો તારો. માઈ૦ ૧
બીનુ દેખે મેંતો રહી ન શકું પલ, સુંદર સ્યામ પીતપટવારો. માઈ૦ ૨
યા કારન મેંતો ભઇરે જોગનીયા, લોક કુટુંબ પરિવાર બિસારો. માઈ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ સ્યામ ઘન, મન ક્રમ વચને કરું નહી ન્યારો. માઈ૦ ૪

પદ ૫૮૦ મું

લાલ ગિરિધરકે હાથ બેકાની, હાથ બેકાનીકે હાથ બેકાની; લાલ૦ ટેક.
નંદનંદન ઘનસ્યામ લાલસોં, માની પ્રીતિ જીવન ધન જાની. લાલ૦ ૧
શ્રીઘનસ્યામ પ્રાનપીયા ઉપર, તન મન પ્રાન કીન કુરબાની. લાલ૦ ૨
મોહનલાલ નંદસુત નિરખી, તજી કુલ કહાની મેં ભઇહું દીવાની. લાલ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ કૃષ્નચંદ, બસ ગયો જીય મેરે મોહન દાની. લાલ૦ ૪

પદ ૫૮૧ મું–રાગ કહરવા

હોજી થાને રાખું નેનનકી પલમેં રાજ; થાને૦ ટેક.
બહુત દીનનસું સમજકે રાખી, ઘેડી બાત મોરા દીલમેં રાજ. થાને૦ ૧
થારે કારન હુંતો જોગન હોયકે, સંગ ફીરુંગી જંગલમેં રાજ. થાને૦ ૨

પલકનસોં થાને પલક ન મેલું, રહું થારા ચરન કમલમેં રાજ. થાને૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ચીત અટકયોહે, વામ કરનકા તલમેં રાજ. થાને૦ ૪

પદ ૫૮૨ મું

આય બસો નેનામેં બ્રજબાસી હો; આય૦ ટેક.
શ્વેત પાગ ઉર હાર શ્વેત સબ, શ્યામ સુરત સુખરાસીહો. આય૦ ૧
નૈનનમેં થે આય બીરાજોતો, યામેં થારો કાંઈ જાસીહો. આય૦ ૨
જનમ સુફલ હોઈ આવે મારો, મીટે સકલ દુઃખ ફાંસીહો. આય૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથજી થારા, ચરન કમલકી દાસીહો. આય૦ ૪

પદ ૫૮૩ મું

હો દ્રગ બાંકે તેરે છેલ ગુમાનીહો; દ્રગ૦ ટેક.
બાંકી ભોંહ ચપલ શર ચીતવની, લેતહો જીયરો તાનીહો. દ્રગ૦ ૧
ભાલ વિશાલ લલિત ત્રયરેખા, બહત ત્રિવેની સુખદાનીહો. દ્રગ૦ ૨
નેન સરોજ સરસ. નાસા શુક, અધરબિંબ રતિ માનીહો. દ્રગ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે બદન છબીપર, કોટી કામ કુરબાનીહો. દ્રગ૦ ૪

પદ ૫૮૪ મું

હો કૃષ્નકારે જોબન મતવારે હો; કૃષ્ન૦ ટેક.
તરુન તન છબી અરુન અધર પર, ચપલ નેન દોઉ ભારે હો. કૃષ્ન૦ ૧
મુસકની મંદ વિલોકી પરે ફંદ, મન ચીત પ્રાન હમારે હો. કૃષ્ન૦ ૨
બૂડે રૂપસિંધુમેં સબહીં, હોઈ ન શકત અબ ન્યારે હો. કૃષ્ન૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ છબીપર, તન મન ધન બલીહારે હો. કૃષ્ન૦ ૪

પદ ૫૮૫ મું–રાગ કહરવા

હારે મૈંતો ન જાને મોહન દગાદાર; મૈંતો૦ ટેક.
એસેં મેં ન જાને પીતમ, કપટી વાકે યાર;
પે'લે પ્રીત લગાઈ મોસેં, અબતો દીની ડાર. મૈંતો૦ ૧
અબતો મેરી યહ ગત સજની, કાસો કહું પોકાર;
કોનહીં સુક વિસારી પાયા, જીયા જીયાવનહાર. મૈંતો૦ ૨

જ્યોં જ્યોં સુધ આવે પીતમકી, ઉઠત કરેજે ઝાર;
કમલ નૈન કોઈ આની મીલાવે, તાકી હું બલીહાર. મૈંતો૦ ૩
મન મોહન પીયા ફેર મીલેતો, છોડું નાહીં લગાર;
પ્રેમસખી કે' પ્રાનજીવનકું, કર રાખું ઉર હાર. મૈંતો૦ ૪

પદ ૫૮૬ મું

મન લે ગયો હો મોહન ચીતચોર; મન૦ ટેક.
પીત વસન ઓઢે મનમોહન, કીને ચંદન ખોર;
કાસું કહું હાલ મોયે સજની, નિરખ્યો નેક નીહોર. મન૦ ૧
ભોંહે કુટીલ મનોહર નાસા, ચપલ નૈનકી કોર;
બિસરત નાહી રેન દીન સજની, મોહન નંદકિશોર. મન૦ ૨
લગી પ્રીત મેરી શ્યામસુંદરસું, જૈસેં ચંદ ચકોર;
બીના મૂલકી દાસી વાકી, જગમેં દીની ઢોર. મન૦ ૩
નૈનકી સૈનમેં મૈન ભરે માનું, હસતહેં બદન મરોર;
પ્રેમસખી કે' એ શોભા પર, વારું ચંદ કરોર. મન૦ ૪

પદ ૫૮૭ મું–રાગ કહરવા

મોહન દેખી મગન ભઈરે, હો મોરી અંખીયા; મોહ૦ ટેક.
ચકીત ભઈ લખી રૂપ શ્યામકો, એક ટક પલકે પરત નહિરે. મોહ૦ ૧
તન મન પ્રાન અરપન કરી ચીતવત, માનું ચીતારે લખ દઈરે. મોહ૦ ૨
રૂપ લાલ લખી પરવસ ભઈહું, જ્યું ખંજન ખગ જાલમઈરે. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ રૂપકી, બાત ન જાત કહુ કઈરે. મોહ૦ ૪

પદ ૫૮૮ મું

સાવરી મૂરત મન બસગઈરે, હો મોરી ગુંયા; સાવ૦ ટેક.
સુંદર શ્યામ સલોની અખીયા, છબરે હમારે દસ ગઈરે. સાવ૦ ૧
હસની બોલની ચલની ચીતવની, ભીતર કરેજે કસ ગઈરે. સાવ૦ ૨
અસછબબસ ગઈ સાવરેકી સુરત, જસ કગદામસ લસ ગઈરે.* સાવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે હેરત હેરત, અવિગત અંતર ધસ ગઈરે. સાવ૦ ૪

* જેમ કાગળ ઉપર મેસ (શાહી) લાગી ગઈ.

પદ ૫૮૯ સું

સ્યામ સુંદર લગે બૈયાં, લગ રૈયાં પ્યારીકી; શામ૦ ટેક.
અરસ પરસ બૈયાં ગલે ડારી, ઠાડે કદમવાકી છૈયાં. લગ૦ ૧
હસત હસાવત સુખ ઉપજાવત, બાતન જાત કહ્યુ ક્રેયાં. લગ૦ ૨
શ્યામા શ્યામ પરસપર સુંદર, ગાવત તાન સુખદૈયાં. લગ૦ ૩
પ્રેમાનંદ જુગલ છબીઉપર, બાર બાર બલ જૈયાં. લગ૦ ૪

પદ ૫૯૦ સું

આજ બને બનમાલી, છબી દેખોરી આલી; આજ૦ ટેક.
ભુખન બસન સજે અતિ સુંદર, ચલત હંસગતિ ચાલી. છબી૦ ૧
પાન ખાવત પીક ડારત ભુઈ પર, સોહત અધર દોઉ લાલી. છબી૦ ૨
ગાવત તાન કહાન ભલ સુંદર, કરસું બજાવત તાલી. છબી૦ ૩
પ્રેમાનદ ઘનશ્યામ છબી નિરખી, ભઈ અંખીયા મતવાલી. છબી૦ ૪

પદ ૫૯૧ સું–રાગ કહુરવા

જીવન પ્રાન હમારે; જીવ૦ ટેક.
ભક્તિ ધર્મસુત વાસુદેવ પ્રભુ, જુગ જુગ પ્રતિ તનુ ધારે. જીવ૦ ૧
નિગમ પુરાન સકલ ભારત શ્રુતિ, ગાવત જસ વિસ્તારે. જીવ૦ ૨
શુક નારદ સનકાદી વ્યાસ મુનિ, નિરખી નિરખી પ્રાન વારે. જીવ૦ ૩
કારન સકલ ધર્મસુતઉપર, પ્રેમાનંદ બલીહારે. જીવ૦ ૪

પદ ૫૯૨ સું

ગિરિધર હાર મોરે હીયાકો; ગિરિ૦ ટેક.
હીયકો હાર સ્યામ ઘન સુંદર, જીવન પ્રાન જીયાકો. ગિરિ૦ ૧
નિરખું જાગત સોવત સ્વપને, વદનશ્રી પ્રાનપીયાકો. ગિરિ૦ ૨
મન ક્રમ વચને ધરું છબી અંતર, ઓર સબે તજ દીયાકો. ગિરિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ બિચ્યાર કરત નીત, ચરન કમલ ઉર લીયાકો. ગિરિ૦ ૪

પદ ૫૯૩ સું

એરી બીતુ દામ હું એકાની; એરી૦ ટેક.
નિરખી રૂપ ગિરિરાજધરનકો, ચકીત હોય હરખાની. એરી૦ ૧

સુસકની બંક બીલોકની દેખત, ભઈ સકલ દુઃખ હાની. એરી૦ ૨
મોહન મુખકી અમિત સુભગતા, ચપલ નૈનકો પાની. એરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ છબીપર, કોટી કામ કુરબાની. એરી૦ ૪

પદ ૫૯૪ મું.

નૈના લોભાને નિહારી; નૈના૦ ટેક.
રૂપસુધાનિધિ સુભગ સાવરો, કેશવ કુંજબિહારી. નૈના૦ ૧
બનીઠનીકે બ્રજઉમેં આવત, અજબ બની અસવારી. નૈના૦ ૨
નટવર નાથ રૂપગુનમંદિર, નિરખી મોહી બ્રજનારી. નૈના૦ ૩
પ્રેમાનંદ ભયો કરતારથ, ચરન કમલ ઉર ધારી. નૈના૦ ૪

પદ ૫૯૫ મું—રાગ ગરબી

વહાલોરે વિઠ્ઠલ વર સજની, વાસુદેવ વનમાળીરે; વહાલો૦ ટેક.
સુંદર રૂપ સલુણી મૂરતી, નેણાં ઠરે ભાળી ભાળીરે. વહાલો૦ ૧
મનડું તો લોભાણું છે મારું, જોઇને તે પાઘ પેચાળીરે. વહાલો૦ ૨
આ ઉભા આંગણીયે ગિરધર, ગાયે છે દઇને તાળીરે. વહાલો૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ રસીલો, વાયે છે વેણુ રસાળીરે. વહાલો૦ ૪

પદ ૫૯૬ મું

મોહીરે મોહનવર જોઈ, ગિરિધર છેલ છોગાળોરે; મોહી૦ ટેક.
વહાલો લાગે નંદજીનોરે લાલો, રંગભીનો રૂપાળોરે. મોહી૦ ૧
રાજીવ લોચન લાલ રંગીલો, મરમ ભર્યો મરમાળોરે. મોહી૦ ૨
મદનમનોહર નટવર સુંદર, અજબ નેણાંનો ચાળોરે. મોહી૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ છબીલો, મોહન મોરલીવાળોરે. મોહી૦ ૪

પદ ૫૯૭ મું

જુઓરે જગજીવન ઉભા, આંખડલીને આગેરે; જુઓ૦ ટેક.
પે'ર્યા છે હાર બાજુબંધ બાંધ્યા, છોગલા મેલ્યા છે પાઘેરે. જુઓ૦ ૧
કેશરીયો વર વાયે છે વંસી, મોહી હું રસીલે રાગેરે. જુઓ૦ ૨
રંગ રંગીલો ને છેલ છબીલો, જોઇને તે ભવદુઃખ ભાંગેરે. જુઓ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથની સજની, વાતલડી વહાલી લાગેરે. જુઓ૦ ૪

પદ ૫૯૮ મું

લીધુંરે લટકે મન મારું, ગુણવંત ગિરિધારીરે; લીધું૦ ટેક.
ખુંતીરે અંતરમાં આવીને, આંખડી કામણગારીરે. લીધું૦ ૧
મોહીરે મુખને મરકલડે, વેણી ઉપર જાઉં વારીરે. લીધું૦ ૨
વેધાણી વંસીમાં સજની, તન મન જાઉં બલીહારીરે. લીધું૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથની મૂર્તિ, નીમખ ન મેલું ન્યારીરે. લીધું૦ ૪

પદ ૫૯૯ મું–રાગ ગરબી

દીઠે દિવાળીરે ગિરિધર દીઠે દિવાળી; ગિરિ૦ ટેક.
આનંદ આજ ઘણો અંતરમાં, મોહન મુખ ભાળીરે. ગિરિ૦ ૧
આ ઉભા આંગણીયે માધવ, ગાયે દઈ તાળીરે. ગિરિ૦ ૨
નેણાં જોઈ લોભાણા મારા, મૂરતિ મરમાળીરે. ગિરિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ મગન જોઈ મનમાં, પાઘ તે પેચાળીરે. ગિરિ૦ ૪

પદ ૬૦૦ મું

દિવાળી આવીરે આજ મારે દિવાળી આવી; આજ૦ ટેક.
પૂજીએ કૃષ્ન કમલ સુખ* સજની, પ્રીતે પધરાવીરે. આજ૦ ૧
મંદિરીયામાં ચોક પુરાવો, મોતીડા મગાવીરે. આજ૦ ૨
કેશર ચંદન ચરચીને, લીજે વારણા વધાવીરે. આજ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથની મૂર્તિ, અંતરમાં ભાવીરે. આજ૦ ૪

પદ ૬૦૧ મું

ઓછવ કરીયે દિવાળીનો ઓછવ કરીયે; દિવા૦ ટેક.
નિરખી મુખ શ્રીરુક્મિણિ વરનું, અંતરમાં ઠરીયેરે. દિવા૦ ૧
મૂર્તિ સુંદર શ્યામ મનોહર, અંતરમાં ધરીયેરે. દિવા૦ ૨
રોકમણિરમણ ચરણ વીના, બીજી આશા પરહરીયેરે. દિવા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી, ભવસાગર તરીયેરે. દિવા૦ ૪

પદ ૬૦૨ મું

દિવાળીનો દન આજ મારે દિવાળીનો દન; આજ૦ ટેક.
ધન ધન આજ મંદિરિયું મારું, પધાર્યા જીવનરે. આજ૦ ૧

* "કમલ મુખ" સંભવે છે.

નિરખી મુખ શ્રીકૃષ્ણજીવનનું, પ્રફુલ્લિત થયું મારું મનરે. આજ૦ ૨
કેશર ભીના કહાનકુંવરપર, વારું તન મન ધનરે. આજ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને ભેટી, શીતલ થયું છે તનરે. આજ૦ ૪

પદ ૬૦૩ મું–રાગ ગરબી

નંદલાલ બિહારી છબી તારીરે, છેલા જોઇને નેણાં ઠરે;
વહાલી લાગે મને મૂર્તિ પ્યારીરે. છેલા૦ ૧
હુંતો લાવણ્યમાં લોભાણીરે, છેલા;૦ વહાલી લાગે વહાલાજી
તારી વાણીરે. છેલા૦ ૨
આંખડલી કામણગારીરે, છેલા;૦ જાઉં મુખડા ઉપર વારીરે. છેલા૦ ૩
સ્યામલિયા ચતુર સુજાણરે, છેલા;૦ પ્રેમાનંદના જીવન પ્રાણરે. છેલા૦ ૪

પદ ૬૦૪ મું

મોહન મૂર્તિ મનમાનીરે, છાની રાખું મારા નેણાંમાં;
સુંદર સોભાની ખાંનીરે. છાની૦ ૧
કોઈ દુરીજનને નવ દાખુંરે, છાની;૦ મારા પ્રાણ વારી
વારી નાખુંરે. છાની૦ ૨
હું તો જીવન રહું નીત જોતીરે, છાની;૦ મારી
નથડી કેરું મોતીરે. છાની૦ ૩
હું તો હેતે હાર પે'રાવુંરે, છાની;૦ પ્રેમાનંદ કે' આગે ગાવુંરે. છાની૦ ૪

પદ ૬૦૫ મું

કેસરીયા વાલમ કહાનારે, છાના આવો મારે મંદિરિયે;
હું તો કરીશ ઝાઝા વાનારે. છાના૦ ૧
તમે આવજ્યો એવે ટાણેરે, છાના;૦ મારી પાડોશણ
નહિ જાણેરે. છાના૦ ૨
તમે આવજ્યો ઊઘાડીને બારીરે, છાના;૦ સાસુ નણંદી ન
જાણે મારીરે. છાના૦ ૩
પ્રેમાનંદના છેલ ગુમાનીરે, છાના;૦ સુંદર મૂરતિ મન માનીરે. છાના૦ ૪

પદ ૬૦૬ ઠું

લેરખડા લાલ લાલચ લાગીરે, જીવન જેવું તારી વાટડલી;
આવો રસિયા શ્યામ સોહાગીરે. જીવ૦ ૧
મારું મન મલવા અકલાયેરે, જીવન;૦ બીજા કેને નવ કેવાયેરે જીવ૦ ૨
હું તો સજી રહી શણગારરે, જીવન;૦ આવો હરિ હીયાના હારરે. જીવ૦ ૩
મારે ઘણા દિવસની આસરે, જીવન;૦ કરો પ્રેમાનંદ ઉર વાસરે. જીવ૦ ૪

પદ ૬૦૭ મું–રાગ ગરબી

છેલ છબીલોરે છોગાલો નંદનો લાલો; પ્રાણ સનેહીરે
મને લાગે છે અતિ વહાલો. છેલ૦ ૧
આનંદ આપેરે એનું મુખડું આનંદકારી; જોઇને રીઝીરે
વહાલાને વ્રજની નારી. છેલ૦ ૨
નેણ નિર્મળરે વહાલો નેહ ઘણેરા વરસે; કાઈ નવ જાણેરે
માઈ છાનો આવી દરસે. છેલ૦ ૩
મોંઘા મૂલોરે બેની મોહન કેમ મેલાયે; પ્રેમાનંદ કે'રે
એ સારું જે થાતાં થાયે. છેલ૦ ૪

પદ ૬૦૮ મું

કેશવ કેડેરે મારું મનડું ફરે છે બાઈ, વહાલે વિંધીરે મને નેણે
નેહ લગાઈ. કેશ૦ ૧
હેતે હેરેરે મુજ સામું વારે વારે, નેહ વધાર્યોરે બેની હૈડા કેરે હારે. કેશ૦ ૨
રસિયો રીઝયારે મારી પ્રીતડી જોઇને હેલી, સામા આવીરે મને
મળીયા સુણ સાહેલી. કેશ૦ ૩
આનંદ આપ્યોરે અલબેલે ચીતડાં ચોરી, પ્રેમાનંદનોરે વહાલો
મારે જીવન દોરી. કેશ૦ ૪

પદ ૬૦૯ મું

શી કહું શોભારે સામલીયા વરની બેની, એને તોલેરે જોઈ
ઉપમા નાવે કેની. શી કહું૦ ૧

રૂપ અનુપમરે રંગ ભીનો કુંજબિહારી, બાનક ઉપરરે
જાયે રતિપતિ કોટીક વારી. શી કહું૦ ૨
હેતે હસતારે હરિ બોલે સુંદર વેણા, જોતા જીવનરે મારા
ત્રપત ન થાયે નેણા. શી કહું૦ ૩
જોઇને મોહીહુંરે એની પાઘડલીને તોરે, પ્રેમાનંદનોરે વહાલો
ચીતડું મારું ચોરે. શી કહું૦ ૪

પદ ૬૨૦ મું

જોયા જોવોરે વહાલો પ્રાણ સનેહી પ્યારો;
ન કરું એનીરે મારા જીવડલાથી ન્યારો. જોયા૦ ૧
રાખું રસિયોરે મારા જીવડલામાં પ્રોઈ;
નીસદીન જીવુંરે મારા પ્રાણજીવનને જોઈ. જોયા૦ ૨
પ્રીત બંધાણીરે સામલીયા સાથે મારે;
હવે હરિ ભજતારે બેની મુજને કુણ કહી વારે. જોયા૦ ૩
ગુણવંત ઉપરરે મારા પ્રાણ વારીને નાંખું;
પ્રેમાનંદનોરે વહાલો શીરને સાટે રાખું. જોયા૦ ૪

પદ ૬૨૧ મું-રાગ ગરબી

આવો મોહન મારે ઓરડીયે, ઓરડીયે રંગની ઝડીયે; આવો૦ ટેક.
અલબેલા આવો અંતર ચરસું, ગોવિંદજી તન ગોરડીયે. આવો૦ ૧
હેત કરીને હાર પેહેરાવું, મોતિડાં પ્રોવું તોરડીયે. આવો૦ ૨
પ્રીતમ તમને પ્રેમ કરીને, રાખીશું જીવન ચોરડીયે. આવો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' છેલકુંવરપર, વારું મારા પ્રાણ ઘડી ઘડીયે. આવો૦ ૪

પદ ૬૨૨ મું

આવો વહાલા મારા બારણીયે, બારણીયે જાઉં વારણીયે. આવો૦ ટેક.
સામી આવું મોતી થાલ ભરીને, નાથ વધાવા કારણીયે. આવો૦ ૧
તન મન ધન આ જીવિત મારું, વારું વાર હજારણીયે. આવો૦ ૨
આતુર થયું છે મન મળવાને, રાખી રહી જીવ ધારણીયે. આવો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' તમને ભજતાં, હરિને બેઠો જીવ કારણીયે. આવો૦ ૪

પદ ૬૦૬ હું

લેરખડા લાલ લાલચ લાગીરે, જીવન જોવું તારી વાટડલી;
આવો રસિયા શ્યામ સોહાગીરે. જીવ૦ ૧
મારૂ મન મલવા અકલાયેરે, જીવન;૦ બીજા કેને નવ કેવાયેરે જીવ૦ ૨
હું તો સજી રહી શણગારરે, જીવન,૦ આવો હરિ હીયાના હારરે. જીવ૦ ૩
મારે ઘણા દિવસની આસરે, જીવન;૦ કરો પ્રેમાનદ ઉર વાસરે. જીવ૦ ૪

પદ ૬૦૭ મું–રાગ ગરબી

છેલ છબીલોરે છોગાલો નંદનો લાલો; પ્રાણ સનેહીરે
મને લાગે છે અતિ વહાલો. છેલ૦.૧
આનંદ આપેરે એનું મુખડું આનંદકારી; જોઇને રીઝીરે
વહાલાને વ્રજની નારી. છેલ૦ ૨
નેણે નિર્મળરે વહાલો નેહ ઘણેરા વરસે; કોઈ નવ જાણેરે
માઈ છાનો આવી દરસે. છેલ૦ ૩
મોંઘા મૂલોરે બેની મોહન કેમ મેલાયે; પ્રેમાનંદ કે'રે
એ સારું જે થાતાં થાયે. છેલ૦ ૪

પદ ૬૦૮ મું

કેશવ કેડેરે' મારું મનડું ફરે છે બાઈ, વહાલે વિંધીરે મને નેણે
નેહ લગાઈ. કેશ૦ ૧
હેતે હેરેરે મુજ સામું વારે વારે, નેહ વધાર્યોરે બેની હૈડા કેરે હારે. કેશ૦ ૨
રસિયો રીઝયારે મારી પ્રીતડી જોઇને હેલી, સામા આવીરે મને
મળીયા સુણ સાહેલી. કેશ૦ ૩
આનંદ આપ્યોરે અલબેલે ચીતડાં ચોરી, પ્રેમાનંદનોરે વહાલો
મારે જીવન દોરી. કેશ૦ ૪

પદ ૬૦૯ મું

શી કહું શોભારે સામલીયા વરની બેની, એને તોલેરે જોઈ
ઉપમા નાવે કેની. શી કહું૦ ૧

રૂપ અનુપમરે રંગ ભીનો કુંજબિહારી, બાનક ઉપરરે
જાયે રતિપતિ કોટીક વારી. શી કહું૦ ૨
હેતે હસતારે હરિ બોલે સુંદર વેણા, જોતા જીવનરે મારા
ત્રપત ન થાયે નેણા. શી કહું૦ ૩
જોઇને મોહીછુરે એની પાઘડલીને તોરે, પ્રેમાનંદનોરે વહાલો
ચીતડું મારું ચોરે. શી કહું૦ ૪

પદ ૬૨૦ મું

જોયા જોવેરે વહાલો પ્રાણ સનેહી પ્યારો;
ન કરું એનીરે મારા જીવડલાથી ન્યારો. જોયા૦ ૧
રાખું રસિયોરે મારા જીવડલામાં પ્રોઈ;
નીસદીન જીવુંરે મારા પ્રાણજીવનને જોઈ. જોયા૦ ૨
પ્રીત બંધાણીરે સામળીયા સાથે મારે;
હવે હરિ ભજતારે એની સુજને કુણ કહી વારે. જોયા૦ ૩
ગુણવત ઉપરરે મારા પ્રાણ વારીને નાંખું;
પ્રેમાનંદનોરે વહાલો શીરને સાટે રાખું. જોયા૦ ૪

પદ ૬૨૧ મું–રાગ ગરબી

આવો મોહન મારે ઓરડીયે, ઓરડીયે રંગની ઝડીયે; આવો૦ ટેક.
અલબેલા આવો અંતર ચરસુ, ગોવિંદજી તન ગોરડીયે. આવો૦ ૧
હેત કરીને હાર પેહેરાવું, મોતિડાં પ્રોવું તોરડીયે. આવો૦ ૨
પ્રીતમ તમને પ્રેમ કરીને, રાખીશ્યું જીવન ચોરડીયે. આવો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' છેલકુંવરપર, વારું મારા પ્રાણ ઘડી ઘડીયે. આવો૦ ૪

પદ ૬૨૨ મું

આવો વહાલા મારા બારણીયે, બારણીયે જાઉં વારણીયે. આવો૦ ટેક.
સામી આવું મોતી થાલ ભરીને, નાથ વધાવા કારણીયે. આવો૦ ૧
તન મન ધન આ જીવિત મારું, વારું વાર હજારણીયે. આવો૦ ૨
આતુર થયું છે મન મળવાને, રાખી રહી જીવ ધારણીયે. આવો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' તમને મળતાં, હરિને બેઠો જીવ ઠારણીયે. આવો૦ ૪

પદ ૬૨૩ મું

આવો પાડોશી પાતલિયા, પાતલિયા તમે ક્યાં હલિયા. આવો૦ ટેક.
આપણું મંદિર મેલીને પ્યારા, બીજે અઢલક ક્યાં ઢલિયા. આવો૦ ૧
મારે આંગણિયે થઇને જાઓ છો, કેને ભુવન કોને સામલિયા. આવો૦ ૨
અમને તે કોલ દઇને કેશવ, બોલ્યે હજી કે દીન પલિયા. આવો૦ ૩
અમને તમારી આશ ઘણી છે, પ્રેમાનંદના વહાલા છલિયા. આવો૦ ૪

પદ ૬૨૪ મું

આવો મનોહર મનહરતા, મનહરતા લટકા કરતા. આવો૦ ટેક.
જીવન જરકસી પાઘ બાંધીને, નૌતમ છોગલિયા ધરતા. આવો૦ ૧
પ્રાણજીવન તમે પ્રીત કરીને, શીદ હીંડો તરતા તરતા. આવો૦ ૨
આવંતા અલબેલા મંદિરીયે, દુરિજન દેખી રખે ડરતા. આવો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' જાતાં વળતાં, અમને રખે વહાલા વિસરતા. આવો૦ ૪

પદ ૬૨૫ મું–રાગ ગરબી

વારી જાઉં વહાલાજી તારે વારણીયે, મારા જીવન
જાદવરાયરે માવ જાઉં. વારી૦ ટેક.
ઓરા આવો છબીલા મારે આંગણીયે, જોઈ નેણા તે
શીતલ થાયરે માવ. જાઉં૦ ૧
તારું મુખડું જોઇને મારા નાથજી, મારે હૈડે તે હરખ ન માયરે માવ. જાઉં૦ ૨
આવો હાર પહેરાવું હરિ હેમના, તારો મુગટ ભરાવું
ફુલજાયરે માવ. જાઉં૦ ૩
પ્રેમાનંદના વહાલાજી આવો ભેટીયે, મારું મન મળવા
અકલાયરે માવ. જાઉં૦ ૪

પદ ૬૨૬ મું

જીવન જોઇને ઠરે મારાં લોચનીયાં, રુડા શોભે છે
સુંદર શ્યામરે માવ; જોઈ૦ ટેક.
વહાલે પાઘડી બાંધી છે રૂડા પેચની, છેલે છોગલાં મેલ્યાં છે
સુખ ધામરે માવ. જોઈ૦ ૧

વહાલે જામા પે'ર્યા છે જરિયાનના, કેડે પટકા બાંધ્યા છે
અભીરામરે માવ. જોઈ૦ ૨
વારી જાઉં વહાલાની છબી ઉપરે, મારા મનમાં રાખીશ
આઠો જામરે માવ. જોઈ૦ ૩
ભક્તજીવન બન્યા છે ભક્ત કારણીયે, પ્રેમાનંદનો વહાલો
પુરણકામરે માવ. જોઈ૦ ૪

પદ ૬૧૭ મું

આવો જોઉં છબીલા તારી પાઘડલી, મારા મનમાં જોયાની
ઘણી ખાંતરે લાલ; જોઉં૦ ટેક.
વહાલા સાવ સોનેરી તારી પાઘડલી, માંઈ નરનારાયણ
ભાતરે લાલ. જોઉં૦ ૧
વહાલા છોગલાં જોઉં છબીલી પાઘમાં, મારા મનને થાયે
નીરાંતરે લાલ. જોઉં૦ ૨
આવો ઓમું કલંગી વાલા વાંકડી, છબી જોવું જીવન
એકાંતરે લાલ. જોઉં૦ ૩
તારું જોવું હસીને મીઠું બોલવું,* પ્રેમાનંદને પરમ સિદ્ધાંતરે લાલ. જોઉં૦ ૪

પદ ૬૧૮ મું

રંગભીના રસીલી તારી આંખડલી, મારા મનને કીધું છે
ગુલતાનરે કહાન, રસિયા રસીલી તારી આંખડલી; રસિ૦ ટેક.
જાણે શરદ કમલ કેરી પાંખડલી, માંહી રેખા રાતી
ગુણવાનરે કહાન. રસિ૦ ૧
કામણગારી રસાળી કાળી પુતળી, એતો સામ દામ દંડ ગુણ
ખાણરે કહાન. રસિ૦ ૨
તારા નેણાં જોઇને મોટા છત્રપતિ, તજી ભોગને ફરે છે
રાનો રાનરે કહાન. રસિ૦ ૩
જોવું નેણા નિરંતર નાથજી, પ્રેમાનંદને આપો એ દાનરે કહાન. રસિ૦ ૪

---

* "તારું જોવું હસવું ને મીઠું બોલવું" પાઠાન્તર છે.

પદ ૬૧૯ મું–રાગ ગરબી

વારી જાઉં વહાલાજીનું રૂપ, શોભા શી કહું સુંદર આજની; શોભા૦ ટેક.
મારા મનમાં વસી છે અનૂપ, આવી મૂરતી શ્રી મહારાજની. શોભા૦ ૧
કીધાં કેશર લેપન અંગમાં, માથે મુગટ ધર્યો ફુલ જાય;
હુંતો મોહી છું મોહન છબી જોઇને, ઉભી વિંજણે ઢોળું વાય. શોભા૦ ૨
ઉર હાર ડોલરીઆના દીપતા, બાંહે બાજુ તે શોભા ધામ;
આવ્યા હસતા હરિ મારે આંગણે, છબી લૂટીને કોટીક કામ. શોભા૦ ૩
મેંતો પાથરી પામરી પ્રેમસું, પધરાવ્યા પૂરણચંદ;
મેંતો ભેટીને લીધાં ભામણાં, બલિહારી પ્રેમાનંદ. શોભા૦ ૪

પદ ૬૨૦ મું

આવો માધવ મંદિરમાય, ગિરિધર ગોપીને મન ભાવતા; ગિરિ૦ ટેક.
હુંતો પૂજું તમારા પાય, મારા તનના તાપ સમાવતા. ગિરિ૦ ૧
મેંતો સેજ સમારી ફુલડે, આવો કેશરભીના કાન;
મેંતો ગજરા ગુંથ્યા છે ગુલાબના, પે'રાવું પીયા ગુણવાન. ગિરિ૦ ૨
આવો અંતર ચરચું અંગમાં, ઓઢાડું અનુપમ શાલ;
કરું ભોજન તમને ભાવતાં, જમો લે'રકડા નંદલાલ. ગિરિ૦ ૩
પોઢાડું પલંગપર પ્રેમસું, વા ઢોળું વહાલા મારે હાથ;
ચાંપું ચરણ કમલ અતિ હેતમાં, વહાલા પ્રેમાનંદના નાથ. ગિરિ૦ ૪

પદ ૬૨૧ મું

આવો રસિયા રાખું મારે ઉર, પ્યારા પ્રાણજીવન અલબેલડા; પ્યા૦ ટેક.
નહી મેલું નટવર દૂર, મારા સ્યામ સુંદરવર છેલડા. પ્યા૦ ૧
જોઈ રસિક સુંદર વર રૂપને, મારા નેણાં તે શિતલ થાય;
હું તો ઘેલી ફરું ઘેર આંગણે, મારે હૈડે તે હરખ ન માય. પ્યા૦ ૨
મારું ચીતડું ચોર્યું છેલા ચાલમાં, મારા હસિને હર્યો છે પ્રાણ;
વશ થઈ છું વિઠ્ઠલ બિના વાનમાં, ગુણવંતા ચતુર સુજાણ. પ્યા૦ ૩
મન માની મોહનવર મૂરતિ, રંગ ભિના સુંદરસ્યામ;
પ્રેમાનંદકે' નેણામાં નાથજી, હું તો રાખીશ આઠો જામ. પ્યા૦ ૪

પદ ૬૨૨ મું

આવો રાખું નેણામાં નાથજીરે, નિમખ ન મેલું નેણથી; નિમ૦ ટેક.
હું તો રહીશ તમારે સાથજીરે, ત્રપત ન થઈ મીરાં વેણથી. નિમ૦ ૧
મારા નેણાતણું ફળ છો હરિ, તમે નટવર સુંદર શ્યામજીરે;
રાખું જતન કરીને જીવમાં, મન માન્યા પૂરણકામજીરે. નિમ૦ ૨
મારું જીવન ધન છો જાદવા, મારા નેણતણા શણગારજીરે;
મારા જનમ સંગાથી શ્યામળા, મારા હેતુ હૈયાના હારજીરે. નિમ૦ ૩
હવે નહી જાવા દીયું નેણમાંથી, તમે જુવો જીવન મારી પ્રીતજીરે;
અલબેલા રહો મારી આંખમાં, વહાલા પ્રેમાનંદના મીતજીરે. નિમ૦ ૪

પદ ૬૨૩ મું—રાગ ગરબી

આવો રમીયેરે વાસુદેવ વનમાળી, આજ અનૂપમરે આવી છે દિવાળી. ૧
દીવા કીધારે આંગણીયે બહુ ભાંતિ, તોરણ બાંધ્યાંરે ત્રિકમ રમવા ખાંતે. ૨
જોયા જેવીરે માડવીઉ શણગારી, શોભા આવીરે દીપમાળની સારી. ૩
ગાયે ગરબીરે રમે મુનિવર રાસે, થેઈ થેઈ થાયેરે નાચે સુર આકાશે. ૪
આનંદ વાધ્યોરે છબી અલૌકિક જોઈને, પ્રેમાનંદનારે નાથ રહ્યું મન મોહીને. ૫

પદ ૬૨૪ મું

ગિરિધર આવોરે ગરબે રમીયે વહાલા, હેતે લીજેરે તાળી નંદના લાલા. ૧
આજ સપરમોરે દહાડો રમીયે કોડે, આવો રસિયારે લીજે તાળી જોડે. ૨
હું તો રીઝીરે રાજ તમારે રંગે, આનંદ વાધ્યોરે અલબેલા તમ સંગે. ૩
હલવે હલવેરે ફરીએ આવો ઓરા, છેલા જોઉંરે પાઘડલીના તોરા. ૪
આળસ મેલીરે બાંધો કમરે પટકો, પ્રેમાનંદનારે નાથ જોઉં તારો લટકો. ૫

પદ ૬૨૫ મું

શી કહું શોભારે શામળીયા તમારી, રાખું ઉરમાંરે ગુણવંતા ગિરિધારી. ૧
પાઘડલીનીરે ઉપમા શી કહી દાખું, મોળીડા ઉપરરે ત્રિભુવન વારી નાખું. ૨
રૂડા લાગેરે જરકસના હરિ જામા, પે'રીને આવોરે આનંદીવર સામા. ૩
કમર કશી છેરે લાલ અનોખી રીતે, મનડું મોહ્યુંરે છેલ છબીલા પ્રીતે. ૪
હાર બિરાજેરે ઉરપર આનંદકારી, એ છબી ઉપરરે પ્રેમાનંદ બલિહારી. ૫

પદ ૬૨૬ મું

સજની ઉભોરે આંગણીયે અલબેલો, ગીત મધુરારે ગાયે રસિલો છેલો. ૧
નટવર વેશેરે શોભે રંગનો ભીનો, લટકે બાંધ્યોરે પટકો છેલ નવીનો. ૨
હાર બિરાજેરે હૈડે સુંદર સારા, જોતાં નેણારે ત્રપત ન થાયે મારા. ૩
રસિયે બાંધ્યારે બાંહે સુંદર બાજુ, થોડું હસતારે હેત જણાવે ઝાઝું ૪
ઉભા મોડેરે આગસડું બહુનામી, સુંદર શોભેરે પ્રેમાનંદનો સ્વામી ૫

પદ ૬૨૭ મું–રાગ ગરબી–કેદારો

ઓરા આવોને છેલ છોગાળારે, વહાલા જોઉં તારા નેણાંના ચાળારે,
મારા મન ગમતા મરમાળારે. છેલા૦ ૧
આવો જોવું જીવન છગી તારીરે, તારા મુખપર જાઉં બલિહારીરે;
મારા ગુણવંતા ગિરિધારીરે છેલા૦ ૨
મોહી મુખડાંને મરકલડેરે, ગમ્યો ગોવિંદજી મારે દનડેરે,
રીઝી છેલા તારે છમકલડેરે છેલા૦ ૩
તારા ઉરપર હાર બિરાજેરે, જોઈ કોટી કામ છબી લાજેરે,
બન્ના પ્રેમાનંદને કાજેરે છેલા૦ ૪

પદ ૬૨૮ મું

હું તો વારીરે ગિરિધર વારીરે, મારા મનમાં ગમી છગી તારીરે,
તારી બાનમની બલિહારીરે ગિરિ૦ ટેક.
તારી પાઘડલીને જોઇરે, મારું મન રહ્યું છે મોહીરે,
રાખુ જીવડલામાં પ્રોઇરે. ગિરિ૦ ૧
જોઈ જરકસી જામા અલૌકિકરે, ગુઢા રેંટાની છબી નોખીરે;
મારા ચીતને રાખ્યું છે ગોકીરે. ગિરિ૦ ૨
રુડો શોભે છે ફેંટો સોનેરીરે, આવો માળા મોતીડાની પે'રીરે;
માગ રસિયા બાલમ લે'રીરે. ગિરિ૦ ૩
તારી ચાલ જોઇને લોભાણીરે, વહાલી લાગે છે મુખની વાણીરે,
ગાવે પ્રેમાનંદ પ્રીત આણીરે ગિરિ૦ ૪

પદ ૬૨૯ મું

ઓરા આવો મારા પરમ સનેહીરે, વારુ તમપર પ્રાણને દેહીરે,
તમ આગે નાચુ થેઇ થેઇરે પર૦ ટેક

ઓરા આવો તો મુખડું જોવુંરે, તારી મૂરતિ ઉરમા પ્રોવુંરે,
મારા તનડાના તાપને ખોવુંરે. પર૦ ૧
મારે તમથી વહાલુ નહી કોઇરે, હું તો જીવુ છુ જીવન જોઇરે;
તારી મૂરતિમાં હું તો મોહીરે. પર૦ ૨
મારા પ્રાણજીવન છો પ્યારારે, ન કરુ જીવડલાથી ન્યારારે,
મારા આતમના આધારારે. પર૦ ૩
મારા નાથ છો અતરજામીરે, રહો ઉરમા અખડ બહુનામીરે,
આવો પ્રેમાનદના સ્વામીરે. પર૦ ૪

પદ ૬૩૦ મું

આવો મોહન મારે બારણીયેરે, તોરા લાવીછુ તમ કારણીયેરે,
પે'રાવી જાઉં વારણીયેરે. આવો૦ ૧
પાઘા જરકસિયા હરિ પે'રારે, માથે ધારો ફુલા કેરો સે'રોરે;
મુજ સામુ હસીને વહાલા હેરોરે. આવો૦ ૨
આવો ચદન ચરચુ અગેરે, હું તો રીજુ રસિયા તારે રગેરે,
જોઈ ફુલી ફરુ તમ સગેરે. આવો૦ ૩
તારું મુખડુ જોઇને હું તો ઘેનીરે, નહિ શકુ કમલ સુખ મેનીરે,
આવો પ્રેમાનદના બેલીરે. આવો૦ ૪

પદ ૬૩૧ મું—રાગ ગરબી

મોલીડાપર વારીરે, મોહન તારા મોલીડાપર વારી;
રાખુ મારા ઉરમા ઉતારીરે; મોહ૦ ટેક.
પાંપણ ઉપર પાઘ રમીની, ગોભી રહી છે સારીરે. મોહ૦ ૧
કેસર તિલક અનુપમ જોઇને, મોહી છે આખડલી મારીરે. મોહ૦ ૨
લટકે છે સુંદર શ્યામ કપોલે, કુડલ મકરાકારીરે. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ તમારી, મૂરતિ કામણગારીરે. મોહ૦ ૪

પદ ૬૩૨ મું

છોગલા પ્યારાં લાગે, છેલા તારા છોગલા પ્યારાં લાગે;
જોઈ જોઈ દુઃખ મારા ભાગે; છેલા૦ ટેક.

મનડું મારું ગુલતાન થયું છે, જીવન જરકસી પાઘે. છેલા૦ ૧
અલબેલા આંગણીયે મારે, ગાવો રસિલે રાગે. છેલા૦ ૨
રાત દિવસ એ રાસલી મૂરતિ, રહો મારા નેણાંને આગે. છેલા૦ ૩
એ છબી ઉરમાં રહો રંગભીના, પ્રેમાનંદ નિત્ય માગે. છેલા૦ ૪

પદ ૬૩૩ મું

પ્રાણજીવનને જોઇરે, જીવું હું તો પ્રાણજીવનને જોઈ;
રાખું જીવડલામાં પ્રોઇરે; જીવું૦ ટેક.
હસતું વદન વહાલાજીનું સુંદર, નિરખી નેણામાં મોહીરે. જીવું૦ ૧
કમલનયન જોયા વિના સજની, પલક કલપ સમ હોઇરે. જીવું૦ ૨
પ્રાણજીવન પાતળીયાથી મારે, વહાલું નથી બીજું કોઇરે. જીવું૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને ઉરમાં, રાખું હું તો સરવસ ખોઇરે. જીવું૦ ૪

પદ ૬૩૪ મું

લીધું ચીત હરીને, હેલી મારું લીધું ચીત હરીને;
લાડીલે લટકાં કરીનેરે; હેલી૦ ટેક.
લટકાલાના લટકાં ઉપર, જાઉં હું તો ઘોળી મરીને. હેલી૦ ૧
ચંદન ઓર કપુરની માળા, ઉભા છે શ્યામ ધરીને. હેલી૦ ૨
નૌતમ પાઘમાં તોરારે લટકે, મોહી છું પટકે જરીને. હેલી૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથજી ઉપર, વારું મારા પ્રાણ ફરીને. હેલી૦ ૪

પદ ૬૩૫ મું-રાગ ગરબી

હું તો વારીરે ગિરિધરલાલ મોલીડે તારેરે;
આવી અટક્યા છો અલબેલ ચીતડે મારેરે. ૧
તમે રાજી થઇને મહારાજ મારે ઘેર આવોરે;
હું તો તલખું તમારે કાજ હસી બોલાવોરે. ૨
મારું મંદિરીયું મહારાજ પાવન કરવારે;
આવો અલબેલા આધાર ચિત મારું હરવારે. ૩
તમે આવંતા અલબેલ બીક માં આણોરે;
મારે મંદિરીયે મહારાજ ગમતું માણોરે. ૪

તારું મુખડું જોવા નાથ થઈ છું ઘેલીરે;
આવો પ્રેમાનંદના પ્રાણ છોગલાં મેલીરે. ૫

પદ ૬૩૬ મું

આવો રસિયા રાજીવ નેણ નંદના લાલારે;
મારા પ્રાણ તણા છો પ્રાણ મુજને વહાલારે. ૧
મારે સુખ સંપત સુખ ધામ નામ તમારુંરે;
તારા નામ ઉપર વ્રજરાજ સરેવસ વારુંરે. ૨
મારે જોગ સમાધ ધ્યાન દરશન તારુંરે;
તારા મુખપર શ્યામ શરીર તન મન વારુંરે. ૩
તારા લટકાં ઉપર લાલ જાઉં હું તો ઘેળીરે;
મને લટકાં જોવા માવ લીધી ઝોળીરે.* ૪
વહાલા આવાને આવા શ્યામ રહો દ્રગ આગેરે;
નીજ સેવક પ્રેમાનંદ એ વર માગેરે. ૫

પદ ૬૩૭ મું

મારી પ્રીત પ્રાણઆધાર તમ સંગ લાગીરે;
મેંતો અસત્ય જગતની નાથ આશા ત્યાગીરે. ૧
એક તમે તમારા જન તે મને પ્યારારે;
મારા જીવડલાથી નાથ ન રહો ન્યારારે. ૨
વહાલા તમથી વિમુખ નર નાર પશુવત દીસેરે;
તમ વીના તે બીજે ક્યાંય મન નવ હીસેરે. ૩
મારે કલ્પતરૂ તમે શ્યામ સુંદર છેલારે;
ચિંતામણી ચતુર સુજાણ છો અલબેલારે. ૪
બીજે સરવે તમ વીના શ્યામ સિંધુ ખારેરે;
મારે પ્રેમાનંદના નાથ ભરોસો તારોરે. ૫

પદ ૬૩૮ મું

નહી મેલુંરે સુંદર શ્યામ કુંજવિહારીરે;
હું તો દામવીનાની નાથ દાસી તારીરે. ૧

* "મેંતો લટકાં જોવા માવ લીધી જોગીરે" પાઠાન્તર છે.

તમે ગુણવંત સુખના ધામ સારંગપાણીરે;
હું તો હાથ તમારે નાથ છી વેચાણીરે. ૨
જેમ રાખો તેમ રહું નાથ એક પગે ઉભીરે;
નહિ વરતું કાંઈ દી નાથ તમને દુભીરે. ૩
તારા ચરણતણી રજ શ્યામ થઇને ચાલુંરે;
કો' તે વ્રત રાખું મહારાજ તમને વહાલુંરે. ૪
જે કેવું ઘટે તે કહાન મુજને કેજ્યોરે;
વહાલા પ્રેમાનંદપર નાથ રાજી રેજ્યોરે. ૫

પદ ૬૩૯ મું–રાગ ગરબી

મોહનરે આવો મને મળવા, આવો મને મળવા આવો હરિ હળવા; મોહ૦ ટેક.
પેરિ ચટકતી ચાખડલી હરિ, લાકડલી લ્યો હાથ;
મેહુલો વરસે છે મારગડામાં, ઓઢો કામળડી નાથ. આવો૦ ૧
સેજડી સમારીને વાટ જોવું છું, ગુણડા તમારા ગાઉં;
લટકંતા મારે મંદિર પધારો તો, ઘણી ખમા ઘોળી જાઉં. આવો૦ ૨
ગોવર્દ્ધ ગમતું નથી મંદિરમાં, તમવીના શ્યામ સુજાણ;
પ્રેમાનંદના નાથજી તમ પર, વારું મારા તન મન પ્રાણ. આવો૦ ૩

પદ ૬૪૦ મું

જીવનરે જોયા વીના ઘેલી, જોયા વીના ઘેલી રહું નહી મેલી; જીવ૦ ટેક.
મીઠાં મીઠાં વેણાં કમલ દલ નેણાં, સુંદર ગજગતિ ચાલ;
જરકસી પાઘમાં ફુલડાના તોરા, કેશર તિલક ભાલ. જોયા૦ ૧
મુખ મંદહાસ અધર બિંબ રાતા, કુંદકલીસમ દાંત;
પુષ્ટ પ્રલંબ ભુજા ભરી ભેટો, રસિયાજી આવો એકાંત. જોયા૦ ૨
ઉરપર હાર બાજુબંધ જોઇને, મોહી રહ્યાં છે નેણ;
પ્રેમાનંદના નાથજી ઉરમાં, પ્રગટ રહો દિન રેણ. જોયા૦ ૩

પદ ૬૪૨ મું

કેશવરે કે' દહાડાની કહું છું, કે' દહાડાની કહું છું ને કરજોડી રહું છું; કેશ૦ ટેક.
કઠણ હૈયું તારું કહાન કોડીલા, પલભે નહિ જોઈ લગાર;
જાતાંને વળતાં મંદિરીયે મારે, આવો મોહન એક વાર. કે દા૦ ૧

સાસારયામાં ગમતું છે સૌને, પાડોસણને છે પ્યાર;
તલખે છે જોવા વિક્રમ તમને, રસિયા નંદકુમાર. કે દા૦ ૨
રૂપ તમારું જોઈને રીઝી, નણદી જાણ સુજાણ;
નટવર તમ સંગ નેહ બંધાણો, પ્રેમાનંદના પ્રાણ. કે દા૦ ૩

પદ ૬૪૨ મું

માધવરે મારે ઘેર આવો, મારે ઘેર આવો હસીને બોલાવો; મારે૦ ટેક.
શોભીતા શણગાર સજીને, બાંધીને જરકસી પાઘ;
કેશરકેરી આડ કરીને, જીવન જોયા લાગ. મારે૦ ૧
મંદિરિયે આવો મોહનજી, જોયાની છે ખાંત;
મળવાનું પણ છે મારા મનમાં, કહેવી છે વાત એકાંત. મારે૦ ૨
અલબેલા આંખડલીમાં રાખું, નાંખું વારીને પ્રાણ;
પ્રેમાનંદ કે' પલક ન મેલું, રસિયાજી ચતુર સુજાણ. મારે૦ ૩

પદ ૬૪૩ મું–રાગ ગરબી

ઓરા આવો મોહન ચિતચોર, હો કોડીલા કહાન જોઉં તારી મૂર્તિ;
વહાલા લાગો છો નવલ કિશોર; હો કો૦ ટેક.
જોયા જેવી મોહન તારી મૂર્તિ, શોભીતા પેર્યા છે શણગાર;
મારા નેણ લોભાણા જોઈ નાથજી, ઉર ઉપર ડોલરિયાના હાર. હો કો૦ ૧
મરમાળી મોહન તારી આંખડી, જુવો છો જીવન જોઈ પેર;
વહાલી લાગે વહાલાજી તારી મૂરતિ, લાગે છે સંસારીયો ઝેર. હો કો૦ ૨
સગાં કુટુંબ થયાં છે 'અળખામણાં,' પ્રીત લાગી છે
પ્રીતમ તમ સાથ;
જોઈ મગન રહી છું તારા રૂપને, પ્રેમાનંદના જીવન નાથ. હો કો૦ ૩

પદ ૬૪૪ મું

અલબેલા ચતુર નંદલાલ, હો લાડીલા છેલ મોહી તારે છોગલે;
મારું ચિતડું ચોરે છે તારી ચાલ; હો લા૦ ટેક.
છોગાવાળા છબીલા તારાં છોગલાં, જોવાને કેડે કેડે ડોલું;
વહાલાજી વધાવું મોંઘે મોતીડે, ઘણી ખમા ખમા કહી બોલું. હો લા૦ ૧

સામુ જોઇને હસો છો હરિ હેતમાં, વહાલાજી વાધે છે બહુ પ્રીત;
ગુણવંતા ગમો છો બહુ ચિતમાં, મારી પાડોસણના મીત. હો લા૦ ૨
વહાલા ફુલડે ભરી છે તારી પાઘડી, રૂડાં છોગાં
ઓસ્યાં છે બેઉ કાન;
ઓઢી ઉભા સોનેરી શેલું શામળા, પ્રેમાનંદ જોઇને ગુલતાન. હો લા૦ ૩

પદ ૬૪૫ સું

રંગભીના રસિલા ગિરિધારી, હો કાનુડા જીવન છોજી મારા પ્રાણના;
તારી મધુરી મૂરતપર વારી; હો કા૦ ટેક.
શામલીયા સનેહી મારા પ્રાણ છો, મારા આતમના આધાર;
સુખ સંપત સલોણી છબી શામળા, નટનાગર હિયાના છો હાર. હો કા૦ ૧
મારાં નેણાં તણું ફળ નાથજી, તમે પ્રગટ પૂરણ મહારાજ;
મારે તપ તિરથ તમે લાડીલા, મારું કુટુંબ કીરતિ જગ લાજ. હો કા૦ ૨
તારું રૂપ જોબન ગુણ જાદવા, મારે જોગ સમાધિ નિરાંત;
તારું જોવું હસીને મીઠું બોલવું, પ્રેમાનંદને પરમ સિદ્ધાંત. હો કા૦ ૩

પદ ૬૪૬ સું

મન માન્યા પ્રીતમ પ્રાણ નાથ, હો મીઠડા માવ મોહી તારે મોલીડે;
વનમાળી વેચાણી તારે હાથ; હો મી૦ ટેક.
વહાલા વાલપ લગાડી મીઠાં વેણુની, નેણામાં લગાડ્યો છે સનેડો;
વહાલા હસીને હર્યા છે મારા પ્રાણને, ખુંતો ચિતમાં
પાઘડીનો છેડો. હો મી૦ ૧
હું તો હારીને હોરી છું હરિ તાપરી, તારા નામ ઉપર કુરબાણ;
તારા ચરણ તણી છું રજ માવજી, તમે પ્રીતમ સનેહી મારા પ્રાણ. હો મી૦ ૨
વહાલા આળસ મોડીને થાઓ ઉભલા, મને મળો પ્રસન્ન
થઇ મીત;
પ્રેમાનંદ કહે છે અતિ આદરે, વહાલા અખંડ બિરાજો
મારે ચીત. હો મી૦ ૩

પદ ૬૪૭ મું–રાગ ગરબી

હું તો જાઇશ ગિરિધર જોવારે, મા મુને વારીશ માં;
મારા ઉરમાં છબીલાજીને પ્રોવારે, મેણે મારીશ માં; મા મુ૦ ટેક.
જાઇશ જોવા હું તો નંદજીનો લાલો, હરિ મારો પરમ
સનેહી લાગે વહાલોરે. મા મુ૦ ૧
છેલ છબીલો વહાલો કુંજવિહારી, હરિ એતો જીવનદોરી
છે મારીરે. મા મુ૦ ૨
વારીશ માં તને કહુંછુંરે વેહેલું, હરિ હું તો માથું જાતાં
નહી મેલુંરે. મા મુ૦ ૩
પ્રેમાનંદના સ્વામીને સારું, હરિ કુરબાણ કર્યું જીવિત મારુંરે. મા મુ૦ ૪

પદ ૬૪૮ મું

હરિ એતો જોયા ચતુર નંદલાલરે, ઉભા ઓસરિયે;
હરિ કર્યાં તિલક કેશરના ભાલરે, સુંદર વર હરિયે; ઉભા૦ ટેક.
શ્વેત પાઘ શીર ઉપર શોભે, હરિ જોઈ છોગલીયાં ચિત્ત લોભેરે. ઉભા૦ ૧
શ્વેત હાર પેર્યા ઉરપર કાજુ, હરિ બાંધ્યા શ્વેત ફુલાના બાજુરે. ઉભા૦ ૨
શ્વેતાંબર સરવે અંગે બીરાજે, હરિ જોઈ કોટીકામ છબીલાજેરે. ઉભા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પચવટ વાળી, હરિ ચડતા ઘોડલડે વનમાળીરે. ઉભા૦ ૪

પદ ૬૪૯ મું

વહાલો ઘોડલા ખેલાવે ઘનશ્યામરે, બાઈ મારે આંગણીયે;
મારાં ચિતડાં ચોરે છે સુખધામરે, આંખડલીની અણીયે. બાઈ૦ ટેક.
ઘોડલાં ફેરેને વહાલો મુજ સામુ હેરે, હરિ મને ન્યાલ
કીધી આણે ફેરેરે. બાઈ૦ ૧
ચપલ તુરંગ અતિ વેગે ફરે છે, હરિ એતો ગરૂડનો ગર્વ હરે છેરે. બાઈ૦ ૨
સુર નર મુનિજન નિરખે છે પ્રીતે, હરિ જાણે ચિત્ર
આલેખ્યાં છે ભીંતેરે. બાઈ૦ ૩
રુડો લાગે છે ખભે ફરકે છે પટકો, હરિ રીઝ્યો
પ્રેમાનંદ જોઈ લટકોરે. બાઈ૦ ૪

સામુ જોઈને હસો છો હરિ હેતમાં, વહાલાજી વાધે છે બહુ પ્રીત;
ગુણવંતા ગમો છો બહુ ચિતમાં, મારી પાડોસણના મીત. હો લા૦ ૨
વહાલા ફુલડે ભરી છે તારી પાઘડી, રૂડાં છોગાં
ખોસ્યાં છે બેઉ કાન;
ઓઢી ઉભા સોનેરી શેલું શામળા, પ્રેમાનંદ જોઈને ગુલતાન. હો લા૦ ૩

પદ ૬૪૫ મું

રંગભીના રસિલા ગિરિધારી, હો કાનુડા જીવન છોજી મારા પ્રાણુના;
તારી મધુરી મૂરતપર વારી; હો કા૦ ટેક.
શામલીયા સનેહી મારા પ્રાણ છો, મારા આતમના આધાર;
સુખ સંપત સલોણી છબી શામળા, નટનાગર હિયાના છો હાર. હો કા૦ ૧
મારાં નેણાં તણું ફળ નાથજી, તમે પ્રગટ પૂરણ મહારાજ;
મારે તપ તિરથ તમે લાડીલા, મારું કુટુંબ કીરતિ જગ લાજ. હો કા૦ ૨
તારું રૂપ જોબન ગુણ જાદવા, મારે જોગ સમાધિ નિરાંત;
તારું જોવું હસીને મીઠું બોલવું, પ્રેમાનંદને પરમ સિદ્ધાંત. હો કા૦ ૩

પદ ૬૪૬ મું

મન માન્યા પ્રીતમ પ્રાણુ નાથ, હો મીઠડા માવ મોહી તારે મોરલીડે;
વનમાળી વેચાણી તારે હાથ; હો મી૦ ટેક.
વહાલા વાલપ લગાડી મીઠાં વેણુની, નેણુમાં લગાડ્યો છે સનેડો;
વેહાલા હસીને હર્યા છે મારા પ્રાણુને, ખુંતો ચિતમાં
પાઘડલીનો છેડો. હો મી૦ ૧
હું તો હારીને દોરી છું હરિ તાપરી, તારા નામ ઉપર કુરબાણુ;
તારા ચરણુ તણી છું રજ માવજી, તમે પ્રીતમ સનેહી મારા પ્રાણુ. હો મી૦ ૨
વહાલા આળસ મોડીને થાઓ ઉભલા, મને મળો પ્રસન્ન
થઈ મીત;
પ્રેમાનંદ કહે છે અતિ આદરે, વહાલા અખંડ બિરાજો
મારે ચીત. હો મી૦ ૩

પદ ૬૪૭ મું-રાગ ગરબી

હું તો જાઇશ ગિરિધર જોવારે, મા મુને વારીશ માં;
મારા ઉરમાં છબીલાજીને પ્રોવારે, મેણે મારીશ મા; મા મુ૦ ટેક.
જાઇશ જોવા હું તો નંદજીનો લાલો, હરિ મારો પરમ
સનેહી લાગે વહાલોરે. મા મુ૦ ૧
છેલ છબીલો વહાલો કુંજવિહારી, હરિ એતો જીવનદોરી
છે મારીરે. મા મુ૦ ૨
વારીશ માં તને કહુંછુંરે વેહેલું, હરિ હું તો માથું જાતાં
નહી મેલુંરે. મા મુ૦ ૩
પ્રેમાનંદના સ્વામીને સારું, હરિ કુરબાણ કર્યું જીવિત મારુંરે. મા મુ૦ ૪

પદ ૬૪૮ મું

હરિ મેંતો જોયા ચતુર નંદલાલરે, ઉભા ઓસરિયે;
હરિ કર્યાં તિલક કેશરના ભાલરે, સુંદર વર હરિયે; ઉભા૦ ટેક.
શ્વેત પાઘ શીર ઉપર શોભે, હરિ જોઈ છોગલીયાં ચિત્ત લોભેરે. ઉભા૦ ૧
શ્વેત હાર પેર્યા ઉરપર કાજુ, હરિ બાંધ્યા શ્વેત ફુલાના બાજુરે. ઉભા૦ ૨
શ્વેતાંબર સરવે અંગે બીરાજે, હરિ જોઈ કાટીકામ છબીલાજેરે. ઉભા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પાઘલવટ વાળી, હરિ ચડતા ઘોડલડે વનમાળીરે. ઉભા૦ ૪

પદ ૬૪૯ મું

વહાલો ઘોડલા ખેલાવે ઘનશ્યામરે, બાઈ મારે આંગણીયે;
મારાં ચિતડાં ચોરે છે સુખધામરે, આંખડલીની અણીયે. બાઈ૦ ટેક.
ઘોડલાં ફેરેને વહાલો મુજ સામુ હેરે, હરિ મને ન્યાલ
કીધી આણે ફેરેરે. બાઈ૦ ૧
ચપલ તુરંગ અતિ વેગે ફરે છે, હારે એતો ગરૂડનો ગર્વ હરે છેરે. બાઈ૦ ૨
સુર નર મુનિજન નિરખે છે પ્રીતે, હરિ જાણે ચિત્ર
આલેખ્યાં છે ભીંતેરે. બાઈ૦ ૩
રૂડો લાગે છે ખભે ફરકે છે પટકો, હરિ રીઝ્યો
પ્રેમાનંદ જોઈ લટકોરે. બાઈ૦

પદ ૬૫૦ મું

હરિ સખી ન્હાવા પધારે મહારાજરે, જીવન જમુનામેં;
સાથ લીધો સરવે સમાજરે, વ્રજને વીસામેં; જી૦ ટેક.
હલવારે હલવા વહાલો હાવે બજારે, હરિ ઉભા નગ્રવાસી
પ્રાણ વારેરે. જી૦ ૧
છત્ર ચમર શિર ઉપર રાજે, હરિ આગે અગણિત વાજાં વાજેરે. જી૦ ૨
ઉતરયા ગોવિંદ જમુનામેં ન્હાવા, હરિ આવી સુરમુનિ
પુષ્પે વધાવેરે. જી૦ ૩
ગિરિધર ન્હાયેને ગોપીયુંરે ગાયે, હરિ જોઈ પ્રેમાનંદ વારી જાયેરે. જી૦ ૪

પદ ૬૫૨ મું-રાગ ગરબી

મોહન મૂર્તિ તારીરે વહાલી લાગે છે, મોહન મૂર્તિ તારી;
નિમખ ન મેલું ન્યારીરે, વહાલી લાગે છે મોહન મૂર્તિ તારી; વહાલી૦ ટેક.
સુંદર વર અતિ શોભે છે સારા, ઉરપર હાર હજારીરે. વહાલી૦ ૧
પાંપણ ઉપર શોભી રહી છે, પાઘડલી ઘણી સારીરે. વહાલી૦ ૨
છેલ છબીલા તારાં છોગલાં જોઈને, મોહી છે પાડોસણ મારીરે. વહાલી૦ ૩
પ્રેમસખી કે' નાથજી તમને, રાખું રૂદામાં ધારીરે. વહાલી૦ ૪

પદ ૬૫૨ મું

મોહી પાઘડલીને છેડેરે, ગિરિધરજી મોહી પાઘડલીને છેડે;
મનડું ફરે તમ કેડેરે; ગિરિ૦ ટેક.
નણદી મારી સાન કરે છે, મોહન મળવાને તેડેરે. ગિરિ૦ ૧
સાસુ સસરો ગામ ગયા છે, આવો અગાશીને મેડેરે. ગિરિ૦ ૨
ભુજ ભરી ભેટોને દુખડાં મેટો, વરસો વહાલા રંગરેડેરે. ગિરિ૦ ૩
પ્રેમસખી કે' પ્રીતે વધાવું, નાથજી નવલ સનેહડેરે. ગિરિ૦ ૪

પદ ૬૫૩ મું.

નંદને છેલ ગુમાનીરે, મન મોહ્યું નંદને છેલ ગુમાની;
મોહની નાંખી છાનીરે; મન૦ ટેક
જોવું તારે મને જંપ થાય છે, દીઠા વિના દિવાનીરે. મન૦ ૧

વારે તો વસમું બહુ લાગે, જોતાં રૂપનિધાનીરે. મન૦ ૨
સાસુ કહે શામળીયાને જોતાં, ઘેલી થઈ વહુ નાનીરે. મન૦ ૩
પ્રેમસખી કે' પ્રાણજીવનપર, તન મન ધન કુરબાનીરે. મન૦ ૪

પદ ૬૫૪ મું

મોહી છું મોહન લટકેરે, લટકાળા મોહન મોહી છું લટકે;
પીતાંબરને પટકેરે; લટ૦ ટેક.
જરકસી પાઘ કેશરિયો જામો, ચોળ કસુંબી ચટકેરે. લટ૦ ૧
કેશર તિલક કપુરની માળા, મોહી છું મુખને મટકેરે. લટ૦ ૨
છોગાળા વર છોગલાં ઉપર, ભમર થઈને મન ભટકેરે. લટ૦ ૩
પ્રેમસખી કે' શોભા જોઇને, જનમ ખોયો નવ ખટકેરે. લટ૦ ૪

પદ ૬૫૫ મું-રાગ ગરબી

મુને મળીયારે સહજાનંદસ્વામી, મારા જનમ સંગાથી અંતરજામી; મુને૦ ટેક.
માથે લીધુંરે મેં'ણું હુંયઈ ચાવી, હું તો સહજાનંદસ્વામીની કહાવી. મુને૦ ૧
મારી ઝાલીરે બાંહડલી નાથે, હું તો વેચાણી સ્વામીને હાથે. મુને૦ ૨
મારાં સર્વેરે કારજડાં સરીયાં, રંગભીનો સહજાનંદજી વરીયા. મુને૦ ૩
પ્રેમાનંદનારે સ્વામિનારાયણ, મને કીધી વહાલેજી પ્રભુ પારાયણ. મુને૦ ૪

પદ ૬૫૬ મું

મારે લાગ્યોરે હરિવરથી નેડો, સાચો સહજાનંદસ્વામિનો છેડો; મારે૦ ટેક.
નેડો લાગ્યોરે હવે નવ છુટે, જેમ હીરો તે ફોડતા કેદી ન ફુટે. મારે૦ ૧
હું તો વળગીરે હરિવરની બેલી, જેમ કલ્પતરૂ સાથે વેલી. મારે૦ ૨
મારા વહાલાથી હું નવ થાઉં અલગી, જેમ મેઘ સંગાથે
ચપળા વળગી. મારે૦ ૩
પ્રેમાનંદનીરે પ્રીતિ હરિ સાથે, જેમ રેખા તે ખેંચી વજ્રને માથે. મારે૦ ૪

પદ ૬૫૭ મું

નહી મેલુંરે પ્રીતમજી પ્યારા, હું તો દાસી તમારી તમે સ્વામિ મારા; નહી૦ ટેક.
તમ કાજેરે થાશે જે વાતાં, કુરબાન કરયા છે મેં તો સો માથાં. નહી૦ ૧

નહિ લાજુંરે લોકતણી લાજે, કીધું તન ધન તૃણસમ તમ કાજે. નહીં૦ ૨
હું તો બેઠીરે ધણી તમને ધારી, માથું કુટીને રહેશે દુરીજન હારી. નહીં૦ ૩
શું કરશેરે દુરિજનીવાં પાજી, પ્રેમાનદના સ્વામિનેરાખીશરાજી. નહીં૦ ૪

પદ ૬૫૮ મું

આવો રાખુંરે નેણામાં ચોરી, તારી મૂર્તિ મારે જીવન દોરી; આવો૦ ટેક.
હું તોહીંડુંરે હરિ તમને જોતી, કરી રાખું મારી નથડીના મોતી. આવો૦ ૧
હું તો મોહીરે મોહન તમ સાથે, કરી બાજી કાજુને બાંધુ હાથે. આવો૦ ૨
વહાલા લાગોરે વહાલમ ગિરિધરિયા, મારા ઉર આભુષણ નવસરિયા. આવો૦ ૩
પ્રેમાનંદનારેસ્વામિ છો લે'રી, મારું રૂપ જોબન ગુણ વારુ ફેરી. આવો૦ ૪

પદ ૬૫૯ મું–રાગ ગરબી

આવોને અલબેલારે અલબેલા, મંદિરિયે મારે છેલારે; આવો૦ ટેક.
શેરડિયું સુંદર વાળું, ઓસરીયે ઢોલીડો ઢાળુંરે. આવો૦ ૧
કેશર ચંદન સરસ રીતે, ચતુર વર ચરચું પ્રીતેરે. આવો૦ ૨
હલવા રહી હાર પેરાવું, કહોતો વાલમ આગે ગાવુરે. આવો૦ ૩
વહાલા પ્રેમાનંદ એ માગે, રે'જો આંખડલીને આગેરે. આવો૦ ૪

પદ ૬૬૦ મું

છેલવર છોગાળારે છોગાળા, મરમાળા નેણાના ચાળારે; છેલ૦ ટેક.
આંખડલી કામણગારી, જાઉં મોહન મુખપર વારીરે. છેલ૦ ૧
મુખડાંની મીઠી વાણી, હું તો લાવણ્યમાં લોભાણીરે. છેલ૦ ૨
મેંતો રૂપ તમારું જોયું, જોઇને મન મારું મોહ્યુંરે. છેલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે તન મન વારું, જીવનજી ઉરમાં ધારુંરે. છેલ૦ ૪

પદ ૬૬૧ મું

મોહી છું મરકલડેરે મરકલડે, ગિરિધરજી ગમીયા દલડેરે; મોહી૦ ટેક.
મુખનો મરકલડો મીઠો, તેતો જાણે જેણે દીઠોરે. મોહી૦ ૧
મોહનજી મોહની છાની, ઘર ઘાલ્યું છલ શુમાનીરે. મોહી૦ ૨
નટવરજી ને'ડો લાગો, સંસારનો તોડ્યો ધાગોરે. મોહી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીતમ પ્યારા, છો આંખડલીના તારારે. મોહી૦ ૪

પદ ૬૬૨ મું

માડી મને જોવાદેરે જોવાદે, મોહનમાં મનડું પ્રોવાદેરે; માડી૦ ટેક.
સુંદર વર શોભે કેવા, મારા મનમાં રાખ્યા જેવારે. માડી૦ ૧
આ જોને સામો આવે, મને હેત કરી બોલાવેરે. માડી૦ ૨
મારા આંગણીયામાં ઉભો, કરે મળવાનો મનસુબોરે. માડી૦ ૩
જોઈ મોહી છે વ્રજની નારી, જાયે પ્રેમાનંદ બલિહારીરે. માડી૦ ૪

પદ ૬૬૩ મું-રાગ ગરબી

મીટડલી મારી માવે, એ ઢાળ.

સહજાનંદ સ્વામી, આવ્યા મારે સહજાનંદ સ્વામી; આવ્યા૦ ટેક.
સદ્‌ગુરૂ રૂપે શ્રીપુરૂષોત્તમ, પ્રગટ બહુનામી. આવ્યા૦ ૧
શુકનારદ સનકાદિક સંગે, શોભે સુખધામી. આવ્યા૦ ૨
મંગલ થાળ ભરી મેં વધાવ્યા, હરિ અંતરજામી. આવ્યા૦ ૩
મન્દિરમાં પધરાવ્યા પ્રીતે, ચરણે શિર નામી. આવ્યા૦ ૪
પ્રેમાનંદના સ્વામીને મળતાં, પુરણ સુખ પામી. આવ્યા૦ ૫

પદ ૬૬૪ મું

મંદિર મોરારી આવ્યા, મારે મંદિર મોરારી; આવ્યા૦ ટેક.
શોભે સંત રૂડા હરિ સંગે, નૈષ્ઠિક વ્રત ધારી. આવ્યા૦ ૧
નિર્લોભી નિષ્કામી મોટા, નિરખે નહી નારી. આવ્યા૦ ૨
નિર્માની નિસ્નેહી રૂડા, નિર્સ્વાદી ભારી. આવ્યા૦ ૩
ચૌદ ભુવનમાં મગન ફરે છે, મન ઈંદ્રી મારી. આવ્યા૦ ૪
પ્રેમાનંદ એ સંતો ઉપર, સરવસ જાઉં વારી. આવ્યા૦ ૫

પદ ૬૬૫ મું

પરુણા આવ્યા, પ્રભુ મારે પરુણા આવ્યા; પ્રભુ૦ ટેક.
શ્રીનારાયણ નૌતમ રૂપે, ભુધર મન ભાવ્યા. પ્રભુ૦ ૧
પ્રીતે પોંખ્યા સુંદર વરને, મોતીડે વધાવ્યા. પ્રભુ૦ ૨
ઢાલીડા ઢાળી મંદિરમાં, પ્રીતે પધરાવ્યા. પ્રભુ૦ ૩

ચદન ચરચીને હાર પેરાવ્યા, તોરા લટકાવ્યા. પ્રભુ૦ ૪
પ્રેમાનંદના સ્વામીને મળતાં, ત્રિભુવન જશ ગાવ્યા. પ્રભુ૦ ૫

પદ ૬૬૬ મું

મંદિરીયે મારે, બેઠા હરિ મંદિરીયે મારે; બેઠા૦ ટેક.
અલખ નિરંજન શ્રીપુરુષોત્તમ, નિગમ તે નિરધારે. બેઠા૦ ૧
શિવબ્રહ્માદિક શુક જેવા જોગી, પ્રાણ લેઈ વારે. બેઠા૦ ૨
જેને કાજે ઘરબાર તજીને, વનમાં દેહ જારે. બેઠા૦ ૩
ખટ દરશનમાં ખોળ્યા ન લાધે, પોથીયું પોકારે. બેઠા૦ ૪
પ્રેમાનંદના સ્વામિ પ્રગટ, નેણા મારા ઠારે. બેઠા૦ ૫

પદ ૬૬૭ મું–રાગ ગરબી

રસિયા આવોરે અલબેલા, રાખું આંખડલીમાં છેલા. ૧
ઓરા આવોરે એકાંતે, તમને જેવુંરે હરિ ખાંતે. ૨
સામા આવોરે શામળીયા, પ્રીતે પૂજુંરે પાતળીયા. ૩
આવો અલબેલા વર ઓરા, ખોસું પાઘડલીમાં તોરા. ૪
આવો શામળીયાજી સામા, પેરી જરકસના હરિ જામા. ૫
આવો પ્રેમસખીના પ્યારા, છો મારી આંખડલીના તારા. ૬

પદ ૬૬૮ મું

ઓરા આવોરે ગિરિધારી, જાઉં તારા મુખડા ઉપર વારી. ૧
નહડો લાગોરે નંદલાલા, છો મને પ્રાણથકી હરિ વહાલા. ૨
ઓરા આવોરે હરિ લે'રી, આજ બનાવું કેશર કેરી. ૩
વહાલા મને બોલાવો હરિ વહાલે, ચાંદલો ચોડું રે હરિ ભાલે. ૪
મુખમાં આપુંરે હરિ બીડી, આવો હરિ ભેટું ભુજમાં ભીડી. ૫
ઓરા આવોરે અલબેલા, રસિયા પ્રેમસખીના છેલા. ૬

પદ ૬૬૯ મું

મોહન મુખડુંરે તમારું, જેતાં લાગે છે ઘણું સારું. ૧
લાલચ લાગીરે હરિ તારી, વહાલા મને ગમીયા છો ગિરિધારી. ૨
મનડું માન્યુંરે તમ સગે, આવો હરિ અતર ચરચું અંગે. ૩
આવો હરિ હાર પેરાવું હૈયે, વહાલા મારા મનની વાતું કહીયે. ૪

વહાલા મારે મંદિર આવો દહાડી, જોઉં હરિ ઘુંઘટડો ઉઘાડી. ૫
આવો હરિ મળીયે અંતરજામી, રસિયા પ્રેમ સખીના સ્વામી. ૬

- પદ ૬૭૦ મું

વહાલા લાગોરે વનમાળી, આવો વહાલા મળીયે લીજે તાળી. ૧
વહાલા લાગોરે હરિ, પ્યારા, ન કરું જીવડલાથી ન્યારા. ૨
મીઠી લાગે મુખની વાણી, મોહન લીધુંરે મન તાણી. ૩
જોયા જેવા છો અલબેલા, આવો ઓરા મલીયે સુંદર છેલા. ૪
ચટકી લાગીરે હરિ તારી, છો મારા શિર સાટે ગિરિધારી. ૫
હવે નહિ મેલુંરે બહુ નામી, રસિયા પ્રેમસખીના સ્વામી. ૬

પદ ૬૭૧ મું-રાગ ગરબી

લટકાલો લટકતો આવે, એ ઢાળ.

ઘેર આવોને ગુણવંત વહાલા, ગોવિંદ ગોઠડી કીજે; ઘેર૦ ૧
હેત કરીને મળીયે મોહન, રંગભર તાળી લીજે. ઘેર૦ ૨
નૌતમ રીતે ને પુરણ પ્રીતે, પ્રેમે અધર રસ પીજે. ઘેર૦ ૩
એકાંતે અલબેલારે વહાલા, દલડું તે તમને દીજે. ઘેર૦ ૪
અંગો તે અંગ આલિંગન લેતાં, મોહન મનડું તે ભીંજે. ઘેર૦ ૫
મનગમતું માણો મોહનજી, કોઈથી મનમાં ન બ્હીજે. ઘેર૦ ૬
પ્રેમસખીકે' પ્રીતમ તમપર, તન મન ધન વારી જીજે. ઘેર૦ ૭

પદ ૬૭૨ મું

આવોરે મરમાળા મોહન, મંદિર મારે માણોરે. આવો૦ ૧
અમે અબળા હરિ દાસ તમારા, અમથી ભ્રાંત માં આણોરે. આવો૦ ૨
અમે તમારા ને તમે અમારા, એમાં તે ફેર માં જાણોરે. આવો૦ ૩
જીવ અમારો તમ સંગ બાંધ્યો, હાથ તમારે વેચાણોરે. આવો૦ ૪
દરશન આપો ને દુખડાંરે કાપો, વાત કરી શું વખાણોરે. આવો૦ ૫
શા કારણ શામળીયારે વહાલા, પરઘર નેતરાં તાણોરે. આવો૦ ૬
પ્રેમસખી કહે વાંકવિના હરિ, દુધમાં પોરા શું છાણોરે. આવો૦ ૭

પદ ૬૭૩ મું

સાચું કહોને શામળીયારે વહાલા, અમ ઘર હરિ કેમ
ના આવોરે. સાચું૦ ૧
વહાલમ વહાલ વધાર્યું છે બીજે, અમશું બંધાણો છે દાવોરે. સાચું૦ ૨
નેણામાં નેહ ન દીસે મોહન, ભુધર, શું ભરમાવોરે. સાચું૦ ૩
પરઘર પ્રીત કરી હરિ નૌતમ, શાને ખોટા સમ ખાવોરે. સાચું૦ ૪
આવડો શો વાંક અમારો છે વહાલા, બોલ દઈ ન બોલાવોરે. સાચું૦ ૫
મોહનજી મન માન્યું છે બીજે, તે સારું અમથી રીસાવોરે. સાચું૦ ૬
પ્રેમસખી કહે નૈ તમને કહીયે, મન માને ત્યાં જાવોરે. સાચું૦ ૭

પદ ૬૭૪ મું

મારા સમ મોહનજી તમને, પ્રીત કરી નવ તોડોરે; મારા૦ ૧
નેહ નીભાવણ નાથ અમારા, બાંહ ગ્રહી નવ છોડોરે. મારા૦ ૨
અમૃત પાઇને ઉછેર્યાંરે વહાલા, તે વનને નવ ગોડોરે. મારા૦ ૩
પ્રીતની પાળ બાંધી હરિ પેહેલી, તે તમખી નવ ફોડોરે. મારા૦ ૪
જેવા તેવા તમારારે વહાલા, શું કઇને કુવખોડોરે. મારા૦ ૫
હૈયામાં હરિ સમજીને રહીએ, બાહર મુખડું ન મોડોરે. મારા૦ ૬
પ્રેમસખી કે' નાથ શીખામણ, પરઘર પ્રીત માં જોડોરે. મારા૦ ૭

પદ ૬૭૫ મું–રાગ ગરબી

ઓરા આવોને અમ પાસે શામળીયાજી, એ ઢાળ.

આવ્યા રૂડા રંગભીનો, સહજાનંદજી; પુરણ સુખના સાગર સ્યામ; સહ૦ ટેક
અકળ કળ્યામાં ન આવે સહજાનંદજી; કોઈ નવ જાણે પુરણકામ. સહ૦ ૧
પડી ચિંતામણી ચોકમાં, સહજાનંદજી, નવ જાણે કોઈ ભેદ ને ભાવ; સહ૦
પુરુષોત્તમ પુરણ પોતે, સહજાનંદજી; શેરડીયે કાંઈ આવી
ઉભા માવ. સહ૦ ૨
પે'લા વે'લા પ્રભુજી, સહજાનંદજી; આવ્યા હરિ લોઢવા ગામ; સહ૦
એક પતિવ્રતા તે ગામમાં, સહજાનંદજી; ચારણ જાતી
લખુબાઈ નામ. સહ૦ ૩

હેત કરી ઝાલી હાથે, સહજાનંદજી; લેઈ ચાલી હરિ પોતાને ઘેર; સહ૦
ભાગ્યવંતીના ભાગ્ય ઘણા સહજાનંદજી, પ્રેમાનંદને સ્વામી
કીધી મે'ર. સહ૦ ૪

પદ ૬૭૬ મું

પધરાવ્યા બહુ પ્રીત કરી, પુરુષોત્તમજી; સદ્‌ગુરુ રૂપે શ્રીભગવાન; પુરુ૦ ટેક.
પૂજ્યા હરિને હેત કરી, પુરુષોત્તમજી; સેવા મેવા સુંદર
ભોજન પાન. પુરુ૦ ૧
ચંદન તો ચરચ્યાં અંગે, પુરુષોત્તમજી; પેરાવી છે પ્રેમે તુલસી માળ; પુરુ૦
સરવસ હરિને સમરપીયું, પુરુષોત્તમજી; વધાવ્યા ભરી
મંગલ મોતી થાલ. પુરુ૦ ૨
જનમ ધર્યાનું ફલ પામી, પુરુષોત્તમજી; લીધો લીધો
લાખેણો લાવ; પુરુ૦
ધન ચતુરાની ચતુરાઈ, પુરુષોત્તમજી; પ્રીતે પોંખી રાખ્યા
મંદિર માવ. પુરુ૦ ૩
હાવભાવ બહુ હેત કરી, પુરુષોત્તમજી; ઘણા દિવસ લગી
સેવ્યા સુંદર શ્યામ; પુરુ૦
ગમતું કીધું નવ દુખ્યાં, પુરુષોત્તમજી; પ્રેમાનંદનો સ્વામી પુરણકામ. પુરુ૦ ૪

પદ ૬૭૭ મું

લોજ પધાર્યા લટકાળો, સદ્‌ગુરુ રૂપે; શિવ સનકાદિક
બ્રહ્માદિકના ભુપ; સદ્‌૦ ટેક
મોટા મુનિવર ધ્યાન ધરે, સદ્‌ગુરુ રૂપે; નાથ નિરંજન
સુંદર નૌતમ રૂપ. સદ્‌૦ ૧
ઉપવીત અનુપમ પે'ર્યું છે, સદ્‌ગુરુ રૂપે; માથે સુંદર
ઝીણા પીળા કેશ; સદ્‌૦
કંથા ફાટી કોટમાં, સદ્‌ગુરુ રૂપે; નટવર ગિરિધર સુંદર
નૌતમ વેશ. સદ્‌૦ ૨
કાંખમાં કુંડી ઘોટો, સદ્‌ગુરુ રૂપે; પંચ રતનની પોથી
બાંધી કોટ; સદ્‌૦

ત્યાગ વૈરાગ્યની મૂર્તિ, સદ્‌ગુરુ રૂપે; નીરખતાં નવ લાગે
જમની ચોટ. સદ્‌૦ ૩
એ લીલા છે લોજતણી, સદ્‌ગુરુ રૂપે; સાંભળજો નરનારી
હરિના દાસ; સદ્‌૦
પ્રેમાનંદ ગાવે પ્રીતે, સદ્‌ગુરુ રૂપે; સાંભળતામાં છૂટે
ભવના પાસ. સદ્‌૦ ૪

પદ ૬૭૮ મું

સંત સભામાં શોભે છે, સદ્‌ગુરુ સ્વામી; રંગભીનો સહજાનંદ રાય; સદ્‌૦ ટે.
ઉગ્યા આદિત્ય ગ્યાન તણા, સદ્‌ગુરુ સ્વામી; શેષ સહસ
મુખ સારદ નારદ ગાય. સદ્‌૦ ૧
અનુભવ ખાણું ઉઘાડી, સદ્‌ગુરુ સ્વામી; ધ્યાન ધારણા
સમાધીનો જોગ; સદ્‌૦
રીતી અલૌકિક ઓલખાવી, સદ્‌ગુરુ સ્વામી; ઉઘલ્યા* વહાલો
આનંદ ઓઘ. સદ્‌૦ ૨
નર નારીને મન વસીયા, સદ્‌ગુરુ સ્વામી; પુરુષોત્તમજી
પોતે મુરતિમાન; સદ્‌૦
ઘર ઘર ભક્તિ ભાવ ઘણો, સદ્‌ગુરુ સ્વામી; ઉપજાવ્યું વહાલે
આત્મ અનુભવ ગ્યાન. સદ્‌૦ ૩
સંત સભા શીતલ કીધી, સદ્‌ગુરુ સ્વામી; કામ ક્રોધનાં
કાપ્યાં છે મૂળ; સદ્‌૦
પાપરૂપ મત વાદીનું, સદ્‌ગુરુ સ્વામી; પ્રેમાનંદને સ્વામી
કાઢ્યું શૂળ. સદ્‌૦ ૪

પદ ૬૭૯ મું–રાગ ગરબી

તું તો રંગભર રમવા આવ્ય, રસના રંગીલા. એ ઢાળ.
પુરુષોત્તમ પુરણ . બ્રહ્મ, સહજાનંદ સ્વામી;
જેને ભજતાં છૂટે કરમ, સહજાનંદ સ્વામી. ૧

* "ઉલટ્યા" એવો પ્રાઠ છે.

હરિકૃષ્ન નારાયણ દેવ, સહજાનંદ સ્વામી;
કરીએ નિત્ય જેની સેવ, સહજાનંદ સ્વામી. ૨
જેનો ગોલોકમાં વાસ, સહજાનંદ સ્વામી;
સુમરિયે સ્વાસ ઉસ્વાસ, સહજાનંદ સ્વામી. ૩
જેને નિગમ નેતિ કરી ગાયે, સહજાનંદ સ્વામી;
જેને શિવ બ્રહ્માદિક ધ્યાયે, સહજાનંદ સ્વામી. ૪
જેનો પાર ન પામે શેષ, સહજાનંદ સ્વામી;
કીધો નર નાટક વેશ, સહજાનંદ સ્વામી. ૫
થયા સદ્‌ગુરુ રૂપે આજ, સહજાનંદ સ્વામી;
હરિ પ્રેમાનંદને કાજ, સહજાનંદ સ્વામી. ૬

પદ ૬૮૦ મું

પુરવમાં ધર્યો અવતાર, સહજાનંદ સ્વામી;
કરી લીલા અનત અપાર, સહજાનંદ સ્વામી. ૧
કર્યો પાવન પુરવ દેશ, સહજાનદ સ્વામી;
હરિ ફર્યાં તપસીને વેશ, સહજાનંદ સ્વામી. ૨
કૌતકમય બાળ ચરિત્ર, સહજાનંદ સ્વામી;
સાંભળતા થઈએ પવિત્ર, સહજાનદ સ્વામી. ૩
ધરી બાળ રૂપ મહારાજ, સહજાનંદ સ્વામી;
વિચર્યા સુરમુનિ શિરતાજ, સહજાનંદ સ્વામી. ૪
કોઈ ગ્રામ નગર દરબાર, સહજાનદ સ્વામી;
કર્યાં અનંત જીવ ઓધાર, સહજાનંદ સ્વામી. ૫
ઓધાર્યાં પશુ નરનાર, સહજાનંદ સ્વામી;
પ્રેમાનંદ તારણહાર, સહજાનંદ સ્વામી. ૬

પદ ૬૮૧ મું

ફર્યાં દેશ વિદેશે નાથ, સહજાનંદ સ્વામી;
બહુ મુનિ વૃંદ લઈ સાથ, સહજાનંદ સ્વામી. ૧
ફર્યાં વન પરવતમાં વીર, સહજાનંદ સ્વામી;
કઈ નદી તલાવને તીર, સહજાનંદ સ્વામી. ૨

નાનકડા દીસે બાળ, સહજાનંદ સ્વામી;
જોઇને અતિ કંપે કાળ, સહજાનંદ સ્વામી. ૩
હાર શોભે સદા સ્વરાટ, સહજાનંદ સ્વામી;
ધરી સુંદરવર નર નાટ, સહજાનંદ સ્વામી. ૪
ફર્યા તિરથ બહુ મહારાજ, સહજાનંદ સ્વામી;
મુમુક્ષુ જનને કાજ, સહજાનંદ સ્વામી. ૫
એમ વિચર્યા ત્રિભુવનવંદ, સહજાનંદ સ્વામી;
બલિહારી પ્રેમાનંદ, સહજાનંદ સ્વામી. ૬

પદ ૬૮૪ મું

એની લીલાનો લવલેશ, સહજાનંદ સ્વામી;
થાકે કહી સારદ શેષ, સહજાનંદ સ્વામી. ૧
એના ગુણનો માપ ન થાયે, સહજાનંદ સ્વામી;
કવિ કોવીદ કેમ કરી ગાયે, સહજાનંદ સ્વામી. ૨
હરિ પુરબથી જદુરાય, સહજાનંદ સ્વામી;
પધાર્યા દક્ષિણમાંય, સહજાનંદ સ્વામી. ૩
કર્યાં દક્ષિણ ચરિત્ર અપાર, સહજાનંદ સ્વામી;
કહેતાં નવ થાયે નિરધાર, સહજાનંદ સ્વામી. ૪
પધાર્યા તૈલંગ આપ, સહજાનંદ સ્વામી;
લીધી તોતાદ્રિયે છાપ, સહજાનંદ સ્વામી. ૫
દક્ષિણમાં સરવે ધામ, સહજાનંદ સ્વામી;
ફર્યા પ્રેમાનંદનો સ્યામ, સહજાનંદ સ્વામી. ૬

પદ ૬૮૫ મું

મેલ્યો દક્ષિણનો સાથ, સહજાનંદ સ્વામી;
કરી સુરત દ્વારિકા નાથ, સહજાનંદ સ્વામી. ૧
અણલીંગી અવધુત વેશ, સહજાનંદ સ્વામી;
પધાર્યા પશ્ચિમ દેશ, સહજાનંદ સ્વામી. ૨
કર્યો પશ્ચિમ પાવન રૂપ, સહજાનંદ સ્વામી;
પધાર્યા સુરગ્યાનભૂપ, સહજાનંદ સ્વામી. ૩

અવધુત અલક્ષને વેશ, સહજાનંદ સ્વામી;
ઉપવીત અનુપમ કેશ, સહજાનંદ સ્વામી. ૩
એક રાખે મૃગાજીન, સહજાનંદ સ્વામી;
વલકલની કરી કોપીન, સહજાનંદ સ્વામી. ૪
હરિ ત્યાગ વૈરાગ્યે જુક્ત, સહજાનંદ સ્વામી;
જાણે કોઈ વિરલા મુક્ત, સહજાનંદ સ્વામી. ૫
હરિ જોગ કળાના જાણ, સહજાનંદ સ્વામી;
વહાલો પ્રેમાનંદના પ્રાણ, સહજાનંદ સ્વામી. ૬

પદ ૬૮૨ મું

પદ ૬૮૮ મું

આવોને મંદિર મારે, સુંદરવર આવોને મંદિર મારે;
મોહી છું લટકે તારે, સુંદરવર આવોને મંદિર-મારે; સુંદ૦ ટેક.
લટકામાં લાલચ ઘણી લાગીરે, જોઈ જોઈ વહાલ વધારે. સુંદ૦ ૧
મન માન્યું મુખને મરકલડેરે, નેણે તે કામણગારે. સુંદ૦ ૨
વાતલડી વહાલી ઘણી લાગેરે, સુણતાં દલડું ઠારે. સુંદ૦ ૩
અલબેલા આવો મંદિરીએરે, પ્રેમસખી પ્રાણ વારે. સુંદ૦ ૪

પદ ૬૮૯ મું

ગુણવંતા ગિરિધારી, આવોને ઓરા ગુણવંતા ગિરિધારી;
જાઉં તારા મુખપર વારી, આવોને ઓરા ગુણવંતા ગિરિધારી; આવો૦ ટેક.
મનમોહનજી મૂરતી તમારીરે, લાગે છે મને અતિ પ્યારી. આવો૦ ૧
અલબેલા આંખડલીમાં રાખુંરે, સુંદરવર સુખકારી. આવો૦ ૨
પ્રાણજીવન છો પ્રાણથી વહાલારે, જીવનદોરી છો મારી. આવો૦ ૩
પ્રેમસખી કહે પ્રાણ વધાવુંરે, લાડકડા લાલ વિહારી. આવો૦ ૪

પદ ૬૯૦ મું

મૂર્તિ મારે મન માની, મોહન તારી મૂર્તિ મારે મન માની;
રાખું નેણામાં છાની, મોહન તારી મૂર્તિ મારે મન માની; મોહ૦ ટેક.
છાની રાખું કોઈને નવ દાખુંરે, રસિયા છેલ ગુમાની. મોહ૦ ૧
નટનાગર હરિ રૂપ ઉજાગરરે, સુંદરવર સુખખાની. મોહ૦ ૨
મુખ મંદહાસ અધર બિંબ રાતરિ, રેખા ઉઠે છે નાની નાની. મોહ૦ ૩
પ્રેમસખી એ શોભા નિરખીરે, રાત દિવસ દિવાની. મોહ૦ ૪

પદ ૬૯૧ મું-રાગ ગરબી

રઘુપતિ રામ રદામાં રેજ્યોરે, એ ઢાળ છે.
વહાલા તારી મૂર્તિ મન માનીરે, વશ કીધી છેલ ગુમાની; વહાલા૦ ટેક.
મનમોહન મોરલીવાળારે, મરમાળા આંખડલીના ચાળારે;
કામણગારા છેલ છોગાળા. વહાલા૦ ૧

વહાલી લાગે છે મુખની વાણીરે, તેણે લીધું છે મન મારું
તાણીરે; હું તો હાથ તમારે વેચાણી. વહાલા૦ ૨
હું તો હારીને દોરી તમારીરે, જાઉં તન મન ધન બલિહારીરે;
મને ગમીયા છો ગિરિધારી. વહાલા૦ ૩
તમે છો મારા પ્રાણ આધારારે, મારી આંખડલીના તારારે;
છો પ્રેમસખીને પ્યારા. વહાલા૦ ૪

પદ ૬૯૨ મું

વહાલા તારી વાતડી વહાલી લાગેરે, મારું સાંભળતાં
દુઃખ ભાગે; વહાલા૦ ટેક.
તારા મુખમાં મોહન વેલીરે,* સાંભળતાં થઈ હું તો ઘેલીરે;
તમે વાળી છે રંગડાની રેલી. વહાલા૦ ૧
જોઈ તમને તે જાદવરાયરે, મારું હૈડું તે ટાઢું થાયરે;
મારું મન મળવાને ચ્હાય. વહાલા૦ ૨
તારી વાતું લાગે મને વહાલીરે, હું તો કેમ કરી આવું ચાલીરે;
તારે બોલે બાંધી મને ઝાલી. વહાલા૦ ૩
અલબેલા મંદિર મારે આવરે, વાતું સાંભળવાનો છે ભાવરે;
વહાલા પ્રેમસખીના નાવ. વહાલા૦ ૪

પદ ૬૯૩ મું

છેલા તારા છોગલાપર વારીરે, વહાલી લાગે છે મૂરતિ તારી; છેલા૦ ટેક.
પાતળિયા પલવટ વાળીરે, આવી ઉભા છો વનમાળીરે;
ઓરા આવોને લીજે તાળી. છેલા૦ ૧
તારા ઉરપર મોતિની માળારે, રૂડા લાગો છો નાથ રૂપાળારે;
ચિત ચોરે છે નેણુના ચાળા. છેલા૦ ૨

---

* મોહ પમાડનારી વેલી. એ અર્થ ઠીક છે પરંતુ "તારા મુખમાં મોહ નવેલીરે" તો મુખમાં નવલ પ્રકારનો અજબ મોહ રહેલો છે. એવો પાઠ હોય તો વધારે બંધ-

મન માન્યા છો અલબેલારે, વહાલા લાગો છો રંગના રેલારે,
આવો મળીયે સુંદરવર છેલા. છેલા૦ ૩
હું તો મોહી પાઘડલીને છેડેરે, મારુ મનડું ફરે તમ કેડેરે,
પ્રેમસખી તે મળવાને તેડે. છેલા૦ ૪

પદ ૬૯૪ મું

નેણામા નાયકજી આવો રાખુરે, મારા પ્રાણ વારી વારી નાંખુ. નેણા૦ ટેક.
હવે નિમિષ ન મેલું ન્યારારે, છો જીવન પ્રાણ હમારારે;
મારો જનમ સુધારોને પ્યારા નેણા૦ ૧
મારે તમથી વહાલું નહિ કોઇરે, રાખુ જીવડલામાં પ્રોઇરે,
તમ વીના મરુ હું તો રોઈ. નેણા૦ ૨
મારો સુફલ જન્મ તમે કીધોરે, રૂડી રીતે મેં લ્હાવો લીધોરે,
જગ ઉપર તેં ડંકો દીધો. નેણા૦ ૩
મેં તો સહુથી ટાળી પ્રીતિરે, વહાલા જાણી તમારી રીતિરે,
હવે પ્રેમસખી જગ જીતી. નેણા૦ ૪

પદ ૬૯૫ મું

આખડલીમાં આકળા મા થાજોરે, વહાલા મોરલડી
મીઠી વાજ્યો; આંખ૦ ટેક.
મારા નેણાં તમારુ ધામરે, અલબેલા રહો આઠો જામરે,
નવ આવીયાં ક્રોધને કામ. આંખ૦ ૧
તમ વીના બીજું નહી ભાળુરે, એવી આટી હું મનમા વાળુરે;
તમે કરજો મારુ ઉપરાણું. આંખ૦ ૨
તારી મૂરતિ મનમાં ધારુરે, હુશિયાર રહું નહિ હારુરે;
કામ ક્રોધને ગરદન મારુ આંખ૦ ૩
વહાલા તમ ચરણે શિર નામીરે, એવા વિચારને હું પામીરે,
મળ્યા પ્રેમસખીના સ્વામી. આંખ૦ ૪

પદ ૬૯૬ મું

મનોહર વેગળા નહી મેલુરે, મેં તો બાંધ્યુ છે તમ સગ બેલું, મનો૦ ટેક
વહાલા એકટકરહું હું તો જોઇરે, ચિતવૃત્તિ તે તમમાં પ્રોઇરે,
તારી મૂરતિમાં હું તો મોહી. મનો૦ ૧

વહાલા રૂદિયાકમલમાં ઘાલીરે, બાંધુ પ્રેમ દોરિયે ઝાલીરે;
નટવરજી ન શકો ચાલી. મનો૦ ૨
શા સારું મોહ્યું મન પે'હુરે, વાલમ ન વિચાર્યું વે'હુરે;
હવે ક્ષણું એક ખ્યાલ ન મેહું. મનો૦ ૩
તારું રૂપ હૃદામાં ધારીરે, નહિ પરણી હું રહી છું કુંવારીરે;
વહાલા પ્રેમસખી છે તમારી. મનો૦ ૪

પદ ૬૯૭ મું

મોહન મારી પ્રીત તમ સંગ લાગીરે, હવે થઈ હું પુરણ બડભાગી; મોહ૦ ટેક.
મારે સરવસ સુંદર શ્યામરે, તમ વીના તે બીજું હરામરે;
મન માન્યા છો પુરણકામ. મોહ૦ ૧
તમે ચાલો છો સુંદર ચાલેરે, હેતે હસીને હેરો છો વહાલેરે;
મને એ સુખ નિશદિન સાલે. મોહ૦ ૨
તમ દીઠે ઘણું સુખ થાયેરે, અણદીઠે તે દલડું દુખાયેરે;
વહાલા વિના હવે ન રહેવાયે. મોહ૦ ૩
મારે અખંડ રહો ગિરિધારીરે, મારા અવગુણીયાને વિસારીરે;
પ્રેમસખી છે તમારી. મોહ૦ ૪

પદ ૬૯૮ મું

લાડીલા લાલજી આવો ઓરારે, ઓસું પાઘડલીમાં તોરા; લાડી૦ ટેક.
શૂરા પુરા છો શ્યામ સંગાથીરે, એવડા શુરે ડરો અબળાથીરે;
ઓરા આવો કઠણ કરી છાતી. લાડી૦ ૧
વહાલા આવોને પ્રાણઆધારરે, દેખાડું અનૂપમ સારરે;
એક નાનકડી છે નાર. લાડી૦ ૨
રૂપાળી છે સુંદર તનમાંરે, તમ કાજે કરે તપ વનમાંરે;
તમને વરવાનું છે મનમાં. લાડી૦ ૩
વહાલા ચિતવૃત્તિ એનું નામરે, એને પરણે તે પૂરણ કામરે;
વહાલા પ્રેમસખીના શ્યામ. લાડી૦ ૪

પદ ૬૯૯ મું–રાગ ગરબી

આજ મારે હરિ પરોણા ઘેર આવ્યા, હેરે મેં તો મોતીડાંને
લેરખે વધાવ્યારે; આજ૦ ટેક.
શિવ સનકાદિક શુક જેવા જોગી, પૂરણ બ્રહ્મપદ રસનારે ભોગી;
હાંરે આવા સંત સંગાથે લાવ્યારે. આજ૦ ૧
શિવ વિરંચી જેનો પાર ન પાવે, શેષ સહસ્ર મુખ શારદા ગાવે;
હાંરે જેના નિગમાગમે જશ ગાવ્યારે. આજ૦ ૨
સંત હરિને હું તો નયણેરે નિરખી, પ્રેમ મગન મારા હૈડામાં હરખી;
હાંરે મેં તો ઓરડાની ઓસરી પધરાવ્યારે. આજ૦ ૩
આઠે પહોર આનંદ જેના અંગમાં, રમે ગોવિંદ એવા
સંતનારે સંગમાં; હાંરે વહાલો પ્રેમસખીને મન ભાવ્યારે. આજ૦ ૪

પદ ૭૦૦ મું

એવા સંત તે હરિને ગમે, હાંરે વહાલો પ્રેમે તેને સંગ રમેરે; એવા૦ ટેક.
બ્રહ્મરૂપ થઈ ભજે ગિરિધારી, ભક્તિ ભજન કરે નિરહંકારી;
હાંરે ત્યાગ વૈરાગ્ય સહિત વન ભમેરે. એવા૦ ૧
નિસ્પ્રેહી નિર્લોભી નિષ્કામ, નિર્માની થઈ ભજે તે રામ;
હાંરે મળે ફળ ફુલ અન્ન તે જમેરે. એવા૦ ૨
કપટરહિત લેશ દંભ ના રાખે, જેમ રહે તેમ મુખથીરે ભાખે;
હરિ તેને ત્રિભુવનવાસી નમેરે. એવા૦ ૩
પુરુષોત્તમ પદ રજનારે સંગી, સત્ય વચન દૃઢ નિયમ અભંગી;
હરિ પ્રેમસખીના નાથ કહે તે ખમેરે. એવા૦ ૪

પદ ૭૦૧ મું

એવા સંત હરિને પ્યારારે, હરિ તેથી ઘડીએ ન રહે
વહાલો ન્યારારે; એવા૦ ટેક.
મહિમા હરિનારે સારી પેઠે જાણે, મન અભિમાન તેનો લેશ ન આણે;
હરિ રહે બ્રહ્મસ્વરૂપ મતવાલારે. એવા૦ ૧
નાના મોટા ભજે જે હરિને, મન ક્રમ વચને દૃઢ કરીને;
હરિ તેને પોતાના કરતાં જાણે સારરે. એવા૦ ૨

એવા તે સંતને વસિયેરે પાસે, જન્મ મરણુનો સંભવ નાસે;
હરિ વરસે અખંડ તે બ્રહ્મરસ ધારારે. એવા૦ ૩
એ સંતને તે સેવે જે પ્રાણી, પ્રેમ પ્રતિતી ઉરમાંરે આણી;
હરિ પ્રેમસખી કહે ઉતારે ભવ પારારે. એવા૦ ૪

પદ ૭૦૨ મું

એવા સંતની બલિહારીરે, હાંરે જેને ગુણે રિઝયા ગિરિધારીરે; એવા૦ ટેક.
કામક્રોધ લોભ મનમાં ન આણે, સોનુંને ધૂળ તે સમ કરી જાણે;
હાંરે જેને ગીતાજી ગાય છે પોકારીરે. એવા૦ ૧
હરિ વીના બીજે ઘાટ ન લાગે, લોભ લહરનો લેશ ન લાગે;
હાંરે નારી ન શકે નયણુ બાણુ મારીરે. એવા૦ ૨
બ્રહ્મવિદ્યા જેને દ્રઢ કરી સાંધી, પિંડ બ્રહ્માંડની તજીરે ઉપાધી;
હરિ ભૂતપ્રાણીતણા હેતકારીરે. એવા૦ ૩
બ્રહ્મ સ્વરૂપમાં રહે નિત્ય ન્હાયા, પ્રગટ હરિ ગુણમાં
ચિતડાં હરાયાં; હરિ પ્રેમસખી એવા સંતો ઉપર વારીરે. એવા૦ ૪

પદ ૭૦૩ મું–રાગ ગરબી

વહાલીને લાગેરે વહાલાજીની મૂરતિરે,
કે બેની હુંતો નિમખ ન મેલુ ઉરથીરે; વહાલી૦ ટેક.
કે બેની હુંતો હરિવર જોઇને લોભાણી,
કે બેની મને વહાલેજી બોલાવી મીઠી વાણી;
કે બેની મારા ચિતને લીધું છે તાણી,
કે બેની હુંતો ઠાવકી વહાલાની ઠરાણીરે. વહાલી૦ ૧
કે બેની મારા શિરસાટે ગિરિધારી,
કે બેની હુંતો ન રહું કોઇની વારી;
કે બેની મને શું કરશે સંસારી,
કે બેની મારે મન વસીયા મોરારીરે. વહાલી૦ ૨
કે બેની હુંતો મોહન રૂપમાં મોહી,
કે બેની મારે વહાલાજીથી વહાલુ નહી કોઈ;

કે એની ભજ્યું લોક કુટુંબ લાજ ખોઈ,
કે એની રીઝી પ્રેમાનંદનો નાથ જોઈરે. વહાલી૦ ૩

પદ ૭૦૪ મું

શામળિયો સનેહીરે જીવનપ્રાણ છેરે,
કે રંગનો રસિયો ચતુર સુજાણ છેરે; શામ૦ ટેક.
કે લાગો મારે નટવર સાથે નેડો,
કે હવે હુંતો કેમ કરી મેલું કેડો;
કે એની મેંતો સાહ્યો શામળિયાનો છેડો,
કે વહાલે મારો પાર ઉતાર્યો ભવ બેડોરે. શામ૦ ૧
કે એની હુંતો કોયની નહી ઓશીયાળી,
કે એની મેંતો વર્યા વિઠ્ઠલ વનમાળી;
કે એની મારી સરવે બીક વહાલે ટાળી,
કે એની હુંતો જીવું વહાલાને ભાળી ભાળીરે. શામ૦ ૨
કે એની મારા શિરપર શ્યામ બીરાજે,
કે એની મારે નીરભે નોબત વાજે;
કે એની હુંતો નથી બ્હીતી લોક લાજે,
કે એની પ્રેમાનંદના નાથ કાજેરે. શામ૦ ૩

પદ ૭૦૫ મું

ફુલડેને છાઈરે છેલાજીની પાઘડીરે,
કે વારીને જાઉં વહાલાપર આ ઘડીરે; ફુલ૦ ટેક.
કે એની વહાલે ફુલની ઓઢી છે પછેડી,
કે એની મોતી માળા તે ઉરમાં બેવડી;
કે એની વહાલે પાઘમાં ખોશી છે કેવડી,
કે એની ગોપી જોવા આવી છે તેને તેવડીરે. ફુલ૦ ૧
કે એની વહાલે ફુલના બાજુ બાંધ્યા હાથે,
કે એની વહાલો ઉભા ગોવાળીયાની સાથે;

કે બેની બહુ રૂપ જણાય છે નાથે,
કે બેની ચાલ મળીયે મોહન વાલી બાથેરે. ફુલ૦ ૨
કે બેની હુંતો જીવન જોઇને થઈ ઘેલી,
કે બેની મારી વાત સાંભળ સાહેલી;
કે બેની હુંતો વહાલા વિના ન રહું અકેલી,
કે બેની પ્રેમાનંદના વહાલાની વળગું બેલીરે. ફુલ૦ ૩

પદ ૭૦૬ હું

લોચનીયાં લોભાણુરે ગિરિધરલાલમારે,
કે બેની હુંતો વશ થઈ ગઈ એની ચાલમાંરે; લોચ૦ ૧
કે બેની મારે આંગણિયે આવીને ઉભા કાલે,
કે બેની વહાલો ચાલ ચટકતી ચાલે;
કે બેની મને મારી આંખડલીને ભાલે,
કે બેની મને ઘાયલ કીધી નંદલાલેરે. લોચ૦ ૧
કે બેની વહાલો હસતા હસતા આવે,
કે બેની મને હેત કરીને બોલાવે;
કે બેની મારે આંગણિયે તાળી દેઈ ગાવે,
કે બેની મારા મનમાં અતિ ઘણા ભાવેરે. લોચ૦ ૨
કે બેની વહાલો ચરિત્ર કરે અતિ ભારી,
કે બેની વહાલે વશ કીધી વ્રજનારી;
કે બેની મારા મનમાં ગમ્યા ગિરિધારી,
કે બેની નિત્ય પ્રેમાનંદ જાય બલિહારીરે. લોચ૦ ૩

પદ ૭૦૭ મું—રાગ ગરબી

ચાલો જોવા રસિયાં રણછોડનેરે, દ્વારિકાના વાસી ભગવાન;
પુરુષોત્તમ પધાર્યા વરતાલમાંરે;
જેના દરશન દુર્લભ દેવનેરે, શિવ બ્રહ્મા ધરે નિત્ય ધ્યાન. પુરુ૦ ૧
જેને કાજે જોગી વનમાં વસેરે, તપ કરેને ખાય મુલ કંદ; પુરુ૦
જેને નિગમ ગાયે નેતિ કહીરે, બોલે શુકમુનિ સનક સનંદ. પુરુ૦ ૨

જણે ગોકુલમાં લીલા કરીરે, માર્યા દૈત્ય દાનવને અપાર; પુરુ૦
વહાલે જઈને વાસી પછે દ્વારિકારે, વર્યા અષ્ટ કુલવંતિ નાર. પુરુ૦ ૩
થયા અર્જુન સખા અલબેલડોરે, પુર્યા ભક્તતણા સરવે કોડ; પુરુ૦
હવે આવ્યા વહાલો વરતાલમાંરે, પ્રેમાનંદને વહાલો શ્રીરણછોડ. પુરુ૦ ૪

પદ ૭૦૮ મું

વરતાલે આવ્યા સખી શામળોરે, દ્વારકાના પતિ દીનાનાથ;
રુકિમણીરમણ રણછોડજીરે; રુક૦ ટેક.
નેણાં ભરીને નિરખીએ નાથનેરે, ચાલો સરવે સૈયરનો સાથ. રુક૦ ૧
કૃપા કરીને કેશવ પધારિયારે, સહુ તેડી પોતાનો સમાજ; રુક૦
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ ગોમતીરે, રુકિમણી સહિત જદુરાજ. રુક૦ ૨
જન આવે જોવાને દેશ દેશનારે, ન્હાયે ગોમતીને લે સહુ છાપ; રુક૦
નેણે નિરખી રુકિમણી રણછોડનેરે, બાળે અનેક જનમના પાપ. રુક૦ ૩
આવિ વસ્યા અખંડ અલબેલડોરે, દ્વારાવતિ કીધી વરતાલ; રુક૦
પ્રેમાનંદનો વહાલો રંગ છેલડોરે, કીધાં નરનારીને નિહાલ. રુક૦ ૪

પદ ૭૦૯ મું

વારી જાઉં રંગીલા રણછોડનેરે, વહાલો ભક્તતણા પ્રતિપાલ;
આવી અખંડ વસ્યા વરતાલમાંરે; આવી૦ ટેક.
આવ્યા દીનતણા દુઃખ કાપવારે, થયા પ્રગટ શ્રીદીનદયાલ. આવી૦ ૧
શોભે શ્યામ સ્વરૂપ અલબેલડોરે, મરમાળી તે મૂરતિ અનૂપ; આવી૦
રુકિમણીને શ્રીરણછોડજીરે, કહીયે લક્ષ્મીનારાયણ રૂપ. આવી૦ ૨
વહાલો રાજાધીરાજપણે રાજતારે, શોભે કોટીક શોભા સુર; આવી૦
કરે અખંડ લીલા વરતાલમાંરે, વહાલો ભક્તમનોરથપૂર. આવી૦ ૩
ગાયે ધોળ મંગળ પુરવિનતારે, થાએ ઓછવ આઠે જામ; આવી૦
વાજે નોબત નગારાં ગડગડેરે, પ્રેમાનંદનો વહાલો શોભે શ્યામ. આવી૦ ૪

પદ ૭૧૦ મું

ગાગા શીરે વખાણું શ્યામનીરે, મુખે વરણુન કરી નવ જાયે;
મારાં નેણાં લોભાણાં જોઈ નાથનેરે; મારા૦ ટેક.

પદ ૭૧૫ મું–રાગ ગરબી

આદિત્ય ઉદિયારે, સહજાનંદજી જગવંદ;
પતિત ઉધારવારે, હરિ પ્રગટ થયા સુખકંદ. ૧
ઉધડતા અરવિંદરે, સહજાનંદ સુરજ નિરખી;
સંત હરિ જનનાંરે, થયાં પ્રફુલિત હૈડાં હરખી. ૨
અજ્ઞાન અંધારંરે, જેણે ટાલ્યું જ્ઞાન પ્રકાશી;
મૂળ ઉખેડનારે, કલિમલ મતના અવિનાશી. ૩
ધરમ ધરા પરરે, શુદ્ધ કરી થાપ્યો બહુનામી;
ભક્તિધર્મસુતરે, એવા પ્રેમાનંદના સ્વામી; ૪

પદ ૭૧૬ મું

સોમ સરીખારે, શીતલ સ્વામિ સુખદાઈ;
હરિજન નિરખેરે, ચકોર જેમ ચિત લગાઈ. ૧
દીનજન ઉપરરે, અમૃત દ્રષ્ટે અતિ વરસે;
તાપ સમાવેરે, તનમનના માઈ દરસે. ૨
શીલ સ્વભાવેરે, દેતા બહુ દાન ઉદાર;
કામ ક્રોધાદિકરે, શત્રુના મારણહાર. ૩
લોહ ચમક જેમરે, ચિતની વરતીને તાણે;
પ્રેમાનંદનોરે, સ્વામી અંતર ગતની જાણે. ૪

પદ ૭૧૭ મું

મંગલકારીરે, સ્વામી શ્રી સહજાનંદ;
અધમ ઓધારણરે, પ્રગટયા મેટણ ભવફંદ. ૧
જે શ્રીકૃષ્નરે, કહાવે અક્ષર આધાર;
તે અવતરીયારે, સ્વામિ શ્રીધર્મકુમાર. ૨
નિગમ ન જાણેરે, જ્યાં ન પહોંચે મન વાણી;
ભક્તિધર્મ ગૃહેરે, આવ્યા તે સારંગપાણી. ૩
પુરુષોત્તમજીરે, સહજાનંદ જગ વિખ્યાતા;
પ્રેમાનંદ કહેરે, કૈવલ્ય મુક્તિના દાતા. ૪

પદ ૭૧૮ મું

શુદ્ધ વિચારેરે, જેનો મહિમા વારમવાર;
શુક નારદ શિવરે, સનકાદિક સનતકુમાર. ૧
વ્યાસ વિરંચીરે, શારદ શેષાદિક ગાવે;
કવિ કોવીદ મુનીરે, જેના ગુણનો પાર ના પામે. ૨
જે હરિ રહેછેરે, માયા પ્રપંચને પાર;
તે સતસંગમાંરે, પ્રગટ છે પ્રાણઆધાર. ૩
નામ સહજાનંદરે, નારાયણ નરતનુધારી;
એ હરિ ઉપરરે, પ્રેમાનંદ જાયે બલિહારી. ૪

પદ ૭૧૯ મું

ગુરુ પરમેશ્વરરે, જે સેવે સાચે મને;
ઓળખીને અરપેરે, મન કર્મ વચને તન ધનને. ૧
કપટ ન રાખેરે, શુદ્ધ ભાવે મહિમા જાણે;
હરિ વિના બીજીરે, મનમાં ઇચ્છા નવ આણે. ૨
વચન પરમાણેરે, વરતે તે હરિજન કહાવે;
ભવ સાગરમાંરે, તે ફરવા પાછો ન આવે. ૩
મનના મનોરથરે, સરવે તેના હરિ પૂરે;
પ્રેમાનંદ કહેરે, તેને હરિ રહે હજુરે. ૪

પદ ૭૨૦ મું

શુક સરીખોરે, સ્વભાવ હોય તે નહી સારો;
હરિને ભજતાંરે, કરે આડ તે કષ્ટ નઠારો. ૧
માતા પિતા સુતરે, બંધુ ગુરુ હોય જો ભરતા;
તજવો તેનેરે, જાણી મૃત્યુનો કરતા. ૨
જેને જોઇનેરે, વધે પ્રિત હરિને ચરણે;
પ્રગટ હરિનારે, ગુણને સંભળાવે કરણે. ૩
તેને નમુરે, મન કર્મ વચને કરી પ્યાર;
પ્રેમાનંદ કહેરે, તે પ્રાણ હૈયાનો હાર. ૪

પદ ૭૨૧ મું

શનીચર સરખારે, નરની સોબત નવ કરીયે;
જનમ બગાડેરે, મહા દુઃખ પામીને મરીયે. ૧
મુવા કેડેરે, તેને દૈત્ય તણા દેહ આવે;
હરિના દ્રોહીરે, મહા પાપી દુષ્ટ કહાવે. ૨
નરતન પામીરે, શ્રીધર્મકુંવરને ભજવા;
સંત સમાગમરે, કરી સર્વ વિષય રસ તજવા. ૩
વારે વારેરે, અવસર નહિ આવે આવો;
પ્રેમાનંદ કહેરે, પછે બહુ થાશે પસ્તાવો. ૪

પદ ૭૨૨ મું

આ પદ માંહીરે, ગાયા છે સાતે વાર;
જે કોઈ શીખેરે, સાંભળશે કરીને પ્યાર. ૧
તેને વધશેરે, હરિ ચરણે પ્રેમ અપાર;
દરશન દેશેરે, પ્રભુ સહજાનંદ સાકાર. ૨
સહજાનંદજીરે, શ્રીકૃષ્ણ તણો અવતાર;
સમ ખાઈ કહું છુંરે, ખોટી મા જાણો લગાર. ૩
એમાં પ્રીતિરે, જે કોઈ કરશે નરનાર;
પ્રેમાનંદ કહેછેરે, નિશ્ચે થાશે ઓધાર. ૪

પદ ૭૨૩ મું–રાગ ગરબી

વંદુ શ્રી સ્વામીરે, ધર્મકુળ મુગટ મણિ;
પ્રણતિ ઉરધારોરે, દયાનિધિ દાસ તણી. ૧
તમે ભક્ત કલ્પતરુરે, ભક્ત ભયભંજન છો;
તમે ભક્ત ચિંતામણિરે, ભક્ત મનરંજન છો. ૨
તમે ભક્ત નયન રવિરે, ભક્ત ઉર ભૂષણ છો;
તમે ભક્ત પ્રાણપતિરે, હરણ ભવ દૂષણ છો. ૩
તમે ભક્ત મીન મનનેરે, પયોનિધિ પ્યારા છો;
તમે ભક્ત ચકોરનેરે, શશિ સુખ સારા છો. ૪

તમે ભક્ત ચાતકનેરે, સ્વાતિ સુખસાગર છો;
તમે ભક્ત મયુરનેરે, ઘટા નવનાગર છો. ૫
તમે નીજ જનને અરથેરે, વિધિ વિધિ રૂપ ધરી;
પ્રેમાનંદ કહે જનનારે, હરો બહુ વિઘન હરિ. ૬

પદ ૭૨૪ મું

તમે ભક્તને અરથેરે, ધરી તનુ મીન તણી;
ધાર્યો ગિરિ મંદરરે, પ્રભુ તમે કૂર્મ બની. ૧
અવની આધારીરે, વરાહ વપુ ધારી;
પ્રહ્લાદ ઉગાર્યોરે, દાનવ મોટો મારી. ૨
વામન વપુ ધાર્યુંરે, તમે બલિને છલવા;
ફરસી કર ધારીરે, વીરવનને દલવા. ૩
તમે રઘુકુળ પ્રગટીરે, રાવણ કુળ નાશ કર્યું;
તમે કંસ નિકંદનરે, કે કૃષ્ણ સ્વરૂપ ધર્યું. ૪
તમે અસુરવિમોહનરે, કે બુદ્ધ સ્વરૂપ થયા;
તમે કૌતુક કલકીરે, હરિ નવ જાઓ કહ્યા. ૫
એમ જુગ જુગ માંહીરે, ધરો રૂપ બહુનામી;
તમે કારણ સહુનારે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૬

પદ ૭૨૫ મું

સ્વામી પુરુષોત્તમરે, તમે છો કૃષ્ણ હરિ;
બહુ નામ તમારારે, ફરો બહુ રૂપ ધરી. ૧
તમે રુક્મિણિ સંગેરે, લક્ષ્મીનારાયણ;
તમે રાધાકૃષ્ણરે, પતિત ભવતારાયણ. ૨
તમે અર્જુન સંગેરે, કે નરનારાયણ કહાવો;
તમે બલભદ્ર સંગેરે, ભક્તજન મન ભાવો. ૩
તમે ભક્તિ ધર્મનીરે, કે અરજી ઉર ધારી;
તમે મુનિના મનનીરે, કે વાત હરિ વિચારી. ૪

તમે સુર મુનિ દ્વિજનારે, કે કારજ કરવાને;
તમે પ્રગટ થયાછોરે, ભુમિ ભાર હરવાને. ૫
તમે ધર્યું ધર્મકુળરે, કે નરવપુ બહુનામી;
પ્રેમાનંદના ઇષ્ટદેવરે, કે સહજાનંદ સ્વામી. ૬

પદ ૭૨૬ મું

તમે ભલે અવતરિયારે, કે દ્વિજ કુલ દીનબંધુ;
અધર્મ ઉછેદનરે, કર્યો કરુણાસિંધુ. ૧
અધમને દિતિ સુતરે, કલિ ભેળા થઇને;
પાપિયે ભોળ્યુરે, બ્રહ્માંડ બાધું લઇને. ૨
થયા ગુરુ નૃપ વેશેરે, કે મતપંથ બહુ બાંધી;
કલિના પરપંચનીરે, કે જુક્તિયો બહુ સાંધી. ૩
જે ધર્મ સનાતનરે, શ્રુતિ મત મેલીને;
કીધાં વરણ અઢારેરે, કે ભેળા ઠેલીને. ૪
મદ્ય માંસ ને ચોરીરે, કે પરનારી સંગ;
નિરંકુશ થઇનેરે, કરે અતિ ઉમંગે. ૫
પ્રતાપ તમારોરે, દેખી હવે કંપ્યાં છે;
પ્રેમાનંદ કહે જ્યાં ત્યાંરે, હવે જઈ જંપ્યાં છે. ૬

પદ ૭૨૭ મું—રાગ ગરબી

ધન્ય ધર્મકુમાર વારવાર ઘનસ્યામને જાઉં હું તો વારણે;
કૃષ્ણ કૃપાનિધિ પ્રગટ્યા નિજજન કારણે; ધન્ય૦ ટેક.
ધર્યો કૃષ્ણ અવતાર શ્રી મહારાજે, સુખ દેવા શ્રી ગોપી જનને
કાજે; કર્યું વિઘન વચ્ચે અસુરે ઝાઝે. ધન્ય૦ ૧
પછી દૈત્ય સમુહ હરિયે સંધાર્યો, વહાલે અવનીભાર સરવે
ઉતાર્યો; પાછો ધર્મકુળે અવતાર ધર્યો. ધન્ય૦ ૨
શુભ કૌશલ દેશમાં જન્મ ધરી, શુદ્ધ સરવરિયા દ્વિજ ઘેર હરિ;
તજ્યું કુટુંબ તે વરણિનો વેશ કરી. ધન્ય૦ ૩

ફરયા દેશ વિદેશ વિકટ જાગે, સર્વે તીર્થ પાવન કર્યાં અનુરાગે;
આવ્યા સોરઠ પ્રેમાનંદને ભાગે. ધન્ય૦ ૪

પદ ૭૨૮ મું

ધન્ય ધન્ય લીલા એક રસનાયે શું વર્ણવું અંત ન આવે;
કરી સોરઠ માંહી શેષ શારદ શુક નારદ પાર ન પાવે; ધન્ય૦ ટેક.
આવ્યા ફરતા દુરગપુર બહુનામી, ખોળતા નિજ જન અંતર જામી;
વસ્યા ગઢપુર કરી કરુણા સ્વામી. ધન્ય૦ ૧
કીધી કૃપા ઉત્તમ નૃપને માથે, નિજ ભક્ત જાણીને ઝાલ્યો હાથે;
કર્યું પાવન તેનું મંદિર નાથે. ધન્ય૦ ૨
જેમ રહેતા નંદઘેર કરી પ્રીતે, તેમ રમવા જમવા રસ રીતે;
વહાલો વરસે કૃપારસ નીત નીતે. ધન્ય૦ ૩
નીત સાથે લઈ મુનિના વૃંદ, કરે લીલા દુરગપુર સુખકંદ;
બલિહારી જાયે પ્રેમાનંદ. ધન્ય૦ ૪

પદ ૭૨૯ મું

ધન્ય ગઢપુર ધામ એક રસનાયે મહિમા કવિ શું વરણન કરે;
ધન્ય ઉત્તમ નરેશ પ્રિત કરી હરિ વસીયા નીત જેને ઘરે; ધન્ય૦ ટેક.
જેનું શિવબ્રહ્માદિક ધ્યાન ધરે, જેને મહા મુનિવર ખોળતા જ ફરે;
જેના રાધા રમા ઘણા જતન કરે. ધન્ય૦ ૧
જે અખીલ ભુવનના એક સ્વામિ, જે અક્ષરધામ તણા ધામી;
તે વસીયા ઉત્તમ ઘેર બહુનામી. ધન્ય૦ ૨
અતિ સુંદર મૂરતિ શોભે નાથ, કરે લીલા મુનિ હરિજન સાથ;
નીત જમે જમાડે મુનિ નિજ હાથ. ધન્ય૦ ૩
ધન્ય નૃપ ઉત્તમનો દરબાર, જ્યાં પ્રગટ બીરાજે જગ આધાર;
જોઈ પ્રેમાનંદ જાયે બલિહાર. ધન્ય૦ ૪

પદ ૭૩૦ મું

ધન્ય ધન્ય ધરણી ઉત્તમના દરબારની વાત નવ જાયે કહી;
અતિ મુક્તિ રૂપ ચરણ કમલ અંકિત જે રજ પસરી રહી; ધન્ય૦ ટેક.

ધન્ય ધન્ય અતિ પાવન ઓસરિયું, નીત રાગ રંગ કથા રસ ભરિયું;
વહાલે ગોલોક બ્રહ્મમહોલ તુલ્ય કરિયું. ધન્ય૦ ૧
શોભે વસ્ત્ર આભુષણ અંગ ધરતાં, ઘોડા ખેલાવે લિંબતરુ ફરતાં;
થાયે નેણાં શીતલ દરશન કરતાં. ધન્ય૦ ૨
ધન્ય સજ્યાં હરિ જ્યા વસે વાસ, ધન્ય ચોક મુનિ જ્યાં રમે રાસ;
કરી વાતું હરિએ છાયો આકાશ. ધન્ય૦ ૩
ધન્ય કેસર ચંદન ચરચી અંગે, ફુલ હાર તોરા ધારી ઉમંગે;
પ્રેમાનંદ કે' રમે મુનિવર સંગે. ધન્ય૦ ૪

પદ ૭૩૧ મું

ધન્ય દુર્ગનગર શેરીયે શેરીયે વિચર્યા સહજાનંદજી;
ધન્ય ઉન્મત્તગંગ ખળખળીયે નિત્ય ન્હાતાં આનંદકંદજી; ધન્ય૦ ટેક.
ધન ધન ગઢપુરની ધરણીને, ધન નરનારીની કરણીને;
હેતે નિરખ્યા સહજાનંદ વરણીને. ધન્ય૦ ૧
ધન્ય ધન્ય ધરણી લક્ષ્મી વાડી, વહાલો ઘોડે બેસીને જાતાં દહાડી;
ત્યાં જોતા જીવન મેવા જમાડી. ધન્ય૦ ૨
ધન્ય ધન્ય ભોમી રાધા વાવ્ય તણી, ત્યાં જાતા વહાલો અતિ
બનીરે ઠણી; પોતે ખોદાવી કરી પ્રીત ઘણી. ધન્ય૦ ૩
ન્હાવા જાતાં નારાયણહ્રદને ઘાટે, રથ હાંકતા હરિવર એ વાટે;
પ્રેમાનંદ કે' સંભારતાં હૈયું ફાટે. ધન્ય૦ ૪

પદ ૭૩૨ મું

ધન્ય ઉત્તમ ભૂપ અતિ જતને ઘેર રાખ્યા સહજાનંદ હરિ;
નવ દુખ્યા જરી ફુલતણી પેરે રાખ્યા અતિ પ્રીતિ કરી; ધન્ય૦ ટેક.
જમાડતાં ભોજન કરીને પ્યારાં, પે'રાવતાં વસન જરકસી સારાં;
અંગો અંગ ધરાવતાં ભુષણ ન્યારાં. ધન્ય૦ ૧
ધન્ય ઉત્તમના પરિવારને, જેણે રાજી કર્યા કરતારને;
વાર્યું હરિ પર લઈ ઘરબારને. ધન્ય૦ ૨

ધન્ય જન્મ ધર્યાનું ફલ લીધું, ધન્ય સર્વ લઈ હરિને દીધું;
નૃપે એક હરિનું ગમતું કીધું. ધન્ય૦ ૩
ધન્ય વેચાણો હરિને હાથે, જ્યાં જાયે ત્યાં પ્રભુજીને સાથે;
પ્રેમાનંદ કે' કૃતારથ કીધો નાથે. ધન્ય૦ ૪

પદ ૭૩૩ મું

ધન્ય ધન્ય ગઢરાજ આજ સમે અવનીપર ધામ એવું નથી;
ધન્ય ધન્ય દરબાર ઉત્તમ રાયનો પ્રભુજીયે કીધો પાવન અતિ; ધન્ય૦ ટેક.
જ્યાં લીલા કરી અતિ મહારાજે, નીજ એકાંતિક જનને કાજે;
એનો મહિમા ત્રિભુવનમાં ગાજે. ધન્ય૦ ૧
જ્યાં અખંડ બિરાજે હજી અવિનાશી, શ્રીગોપીનાથ રૂપ સુખ રાશી;
આવે દરશન કરવા ત્રિભુવનવાસી. ધન્ય૦ ૨
જેના મંદિર અતિ શોભા સુર, કરે દરશન તેના પાતક દૂર;
પામે ધર્મ અર્થ મોક્ષ જરૂર. ધન્ય૦ ૩
સર્વે ધામ થકી એ અધિક ધામ, સર્વે તિર્થ બીરાજે એ ઠામ;
પ્રેમાનંદ કે' મુક્તિરૂપ કર્યું શ્યામ. ધન્ય૦ ૪

પદ ૭૩૪ મું

ધન્ય ધન્ય હરિજન ગઢપુરના વાસીનો શું મહિમા કહું;
એ થકી અધિક ચૌદ લોકમાં ન મલે કેની ઉપમા દઉં; ધન્ય૦ ટેક.
મુખ રટે સ્વામિનારાયણ નામ, રમે દ્રષ્ટિ આગે શ્રીઘનશ્યામ;
વાર્યું પ્રભુપર ધર્મ અર્થ કામ. ધન્ય૦ ૧
પડ્યાં મેલી ઘરના કામ કાજ, નિરખે નેણાં ભરી મહારાજ;
પામે અતિ આનંદ તજી લોક લાજ. ધન્ય૦ ૨
કરી ભોજન જમાડ્યા હરિ નિજ હાથે, નીત હાર પે'રાવ્યા
તોરા ખોશી માથે; પ્રભુ જાયે ત્યાં ફરે સાથે સાથે. ધન્ય૦ ૩
વહાલે ધાર્યું હતું તે સર્વે સત્ય કીધુ, સહુ નિજ જનને અતિ સુખ દીધું;
પ્રેમાનંદે આ ફેરે ભલું સુખ લીધું. ધન્ય૦ ૪

પદ ૭૩૫ મું–રાગ ગરબી

ઓરા આવોને ધર્મકુમારરે, રાખું મારાં નેણામાં; ટેક.
તમે છો મારા પ્રાણ આધારરે. રાખું૦ ૧
જોવું રસિક સુંદરવર રૂપરે, રાખું૦ છે પાવન પરમ અનુપરે. રાખું૦ ૨
તમે પ્રગટ્યા અમારે કાજરે, રાખું૦ દીનબંધુ છો ગરીબનિવાજરે. રાખું૦ ૩
હરિકૃષ્ણ હરિ ઘનશ્યામરે, રાખું૦ નીલકંઠ નારાયણ નામરે. રાખું૦ ૪
પુરુષોત્તમ પુરણકામરે, રાખું૦ પ્રેમાનંદના છો સુખધામરે. રાખું૦ ૫

પદ ૭૩૬ મું

તમે રસિયાજી રાજીવ નેણરે, જોઈ હુંતો લોભાણી; ટેક.
મુખ બોલો મનોહર વેણરે. જોઈ૦ ૧
શોભે સુંદર ભાલ વિશાલરે, જોઈ૦ હરિ ચાલો છો હંસગતિ ચાલરે. જોઈ૦ ૨
શોભે પાઘડલી છબીદારરે, જોઈ૦ જાઉં વારણે વારમવારરે. જોઈ૦ ૩
જોઈ વદન કમલ છબી પૂરરે, જોઈ૦ વારું વારણે કોટી શશિસૂરરે. જોઈ૦ ૪
ભરી ભ્રુકુટીતણો મરોડરે, જોઈ૦ પ્રેમાનંદના પુરો કોડરે. જોઈ૦ ૫

પદ ૭૩૭ મું

મારી લાગી છે તમ સંગ પ્રીતરે, સુંદર શામળિયા; ટેક.
છો મનમોહન મારા ચીતરે. સુંદર૦ ૧
કરી રાખું હૈયાના હારરે, સુંદર૦ રંગ છેલડા ધર્મકુમારરે. સુંદર૦ ૨
મારું મન માન્યું તમ સાથરે, સુંદર૦ મને મળો હરિ ભરી બાથરે. સુંદર૦ ૩
તમે છો મારા જીવન પ્રાણરે, સુંદર૦ હું તો નાથ તમારે વેચાણરે. સુંદર૦ ૪
મને રાખો હરિ તમ પાસરે, સુંદર૦ પુરો પ્રેમાનંદની આશરે. સુંદર૦ ૫

પદ ૭૩૮ મું

મને વહાલા લાગો છો મહારાજરે, જોઈ જોઈ જીવું છું; ટેક.
તમે સાર્યાં મારાં સરવે કાજરે. જોઈ૦ ૧
તારી મૂર્તિ મનોહર માવરે, જોઈ૦ મારે ભેટ્યાનો ઘણો ભાવરે. જોઈ૦ ૨
તારું બોલવું ને હસવું છેલરે, જોઈ૦ કરો નટવર નૌતમ [illegible]

ારા કરના લટકાં કહાનરે, જોઈ૦ સુધરજી ભીને વાનરે. જોઈ૦ ૪
તમે જીવન જોબન ભરપૂરરે, જોઈ૦ રહો પ્રેમાનંદને ઉરરે. જોઈ૦ ૫

પદ ૭૩૯ મું

હુંતો રાચી તમારે રૂપરે, બીજું મારે નહિ જોઈયે; ટેક.
રહો ઉરમેં પરમ અનૂપરે. બીજું૦ ૧
મારે સુખ સંપત ઘનશ્યામરે, બીજું૦ તમ વિના બીજું
સરવે હરામરે. બીજું૦ ૨
મન માન્યા છો અલબેલરે, બીજું૦ તમે ધર્મકુંવર રંગ છેલરે. બીજું૦ ૩
નીત રાખો હરિ મુજપર હેતરે, બીજુ૦ તમે અવિચલ
સુખના નિકેતરે. બીજુ૦ ૪
ગુણ ગાવું બેસીને હજુરરે, બીજું૦ પ્રેમાનંદને આપો જરૂરરે. બીજુ૦ ૫

પદ ૭૪૦ મું

તમારી મૂર્તિ વિના મારા નાથરે, બીજું મને આપશો માં; ટેક.
હુંતો એજ માગુ છું જોડી હાથરે. બીજુ૦ ૧
આપો તમારા જનનો સંગરે, બીજું૦ મારા છત્રમાં એજ ઉમંગરે. બીજું૦ ૨
મારા ઉરમાં કરો નિવાસરે, બીજું૦ મને રાખો રસિયા તમ પાસરે. બીજું૦ ૩
એજ અરજી દયા નિધિ દેવરે, બીજુ૦ આપો ચરણ
કમલની સેવરે. બીજું૦ ૪
કરો ઇતર વાસના દૂરરે, બીજુ૦ રાખો પ્રેમાનંદને હજૂરરે. બીજું૦ ૫

પદ ૭૪૧ મું-રાગ ગરબી

પ્રગટ હરિ મુજને મલ્યારે લોલ,
કાંઇ કહ્યામાં નાવે વાત મારી બેની; પ્રગ૦ ટેક.
આજ દીનબંધુ અઢળ ઢળ્યારે લોલ,
પોતે પુરુષોત્તમ સાક્ષાત, મારી બેની. પ્રગ૦ ૧
એતો પ્રકૃતિ પુરુષથી પર છેરે લોલ,
એતો અક્ષરતણા આધાર; મારી બેની; પ્રગ૦
એતો રાધા રમાના વર છેરે લોલ,
એતો નિગમ ન પામે પાર, મારી બેની. પ્રગ૦ ૨

એતો રાજાધિરાજપણે રાજતારે લોલ,
એતો ત્રિભુવનપતિ ભગવાન, મારી બેની; પ્રગ૦
એતોસુરનર મુનિ શીર છાજતારે લોલ,
મનમોહન રૂપનિધાન, મારી બેની. પ્રગ૦ ૩
મહા મુક્ત પૂજે જેની પાદુકારે લોલ,
એવા પરમ પુરુષ મહારાજ, મારી બેની; પ્રગ૦
જેને ઘડીયે ન મેલે રમા રાધિકારે લોલ,
એવા દુર્લભ સુલભ થયા આજ, મારી બેની. પ્રગ૦ ૪
નર વિગ્રહ ધર્યો કરુણા કરીરે લોલ,
લીધો દ્વિજકુળે અવતાર, મારી બેની; પ્રગ૦
પ્રેમાનંદનો સ્વામી આજ શ્રી હરિરે લોલ,
મુક્તિ આપી કરે ભવપાર, મારી બેની. પ્રગ૦ ૫

પદ ૭૪૨ મું

પ્રભુ પ્રગટ થયા છે આ સમેરે લોલ,
શ્રીકૃષ્ણ કમલદળનેણ, અવિનાશી; પ્રગ૦ ટેક.
જેને સુરપતિ નરપતિ સહુ નમેરે લોલ,
એવા ધર્મકુંવર સુખદેણ, અવિનાશી. પ્રગ૦ ૧
જે ગોકુલચંદ નંદલાડીલોરે લોલ,
તેજ ભક્તિધર્મસુત શ્યામ, અવિનાશી; પ્રગ૦
તેણે મુક્તિનો દ્વાર ઉઘાડિયોરે લોલ,
નરનારીને દેવા નિજધામ, અવિનાશી. પ્રગ૦ ૨
શુદ્ધ ધર્મ ધરાપર થાપવારે લોલ,
ઉખાડવા. અધર્મનાં મૂળ, અવિનાશી; પ્રગ૦
નિજ જનને અખંડ સુખ આપવારે લોલ,
પાવન કરવા ભક્તિધર્મકુળ, અવિનાશી. પ્રગ૦ ૩
આજ મોક્ષ આપવાને આવિયારે લોલ,
બ્રહ્મમહોલવાસી હરિરાય, અવિનાશી; પ્રગ૦
મોટા મુક્ત મુનિ સાથે લાવિયારે લોલ,
જેના દરશન કરી પાપ જાય, અવિનાશી. પ્રગ૦ ૪

મોક્ષપતિ કુંવર ભક્તિધર્મનારે લોલ,
હરિકૃષ્ણ નારાયણ નામ, અવિનાશી; પ્રગ૦
વહાલો તરત કાપે છે બંધ કર્મનારે લોલ,
પ્રેમાનંદનો સ્વામિ ઘનશ્યામ, અવિનાશી. પ્રગ૦ ૫

પદ ૭૪૩ મું

જેને જોઈયે તે આવો મોક્ષ માગવારે લોલ,
આજ ધર્મવંશીને દ્વાર, નરનારી; જોઈ૦ ટેક.
આવો પ્રગટ પ્રભુને પગે લાગવારે લોલ,
વહાલો તરત ઉતારે ભવપાર, નરનારી. જોઈ૦ ૧
જન્મ મૃત્યુના ભયથકી છૂટવારે લોલ,
શરણે આવો મુમુક્ષુ જન, નરનારી; જોઈ૦
શીદ જાઓ છો બીજે શિર કૂટવારે લોલ,
હાં તો તરત થાશો પાવન, નરનારી. જોઈ૦ ૨
ભુંડા શીદ ભટકો છો મત પંથમાંરે લોલ,
આવો સતસંગ મેલીને મોક્ષ રૂપ, નરનારી; જોઈ૦
આણો પ્રેમ પ્રતીત સાચા સંતમાંરે લોલ,
થાશે મોક્ષ અતિશે અનૂપ, નરનારી. જોઈ૦ ૩
જુવો આંખ ઉઘાડીને વિવેકનીરે લોલ,
શીદ કરો છો ગોલ ખોલ એક પાડ, નરનારી; જોઈ૦
લીધી લાજ બીજા ગુરુ ભેખનીરે લોલ,
કામ ક્રોધે લગાડી છે રાડ, નરનારી. જોઈ૦ ૪
એવા અજ્ઞાની ગુરુના વિશ્વાસથીરે લોલ,
જાશો નરકે વગાડતાં ઢોલ, નરનારી; જોઈ૦
વહાલો તરત છોડાવે કાળ પાસથીરે લોલ,
પ્રેમાનંદ કહે આપે છે હરિ કોલ, નરનારી. જોઈ૦ ૫

પદ ૭૪૪ મું

જાઉં ધર્મકુંવરને વારણેરે લોલ,
ભવ બુડતાં ઝાલી મારી બાંહ્ય, અલબેલે; ધર્મ૦ ટેક.

બાંહ્ય ઝાલી તાણી લીધી બારણેરે લોલ,
નહિ તો વહીને જાતી ક્યાંની ક્યાંય, અલબેલે. ધર્મ૰ ૧
વહાલે ઘોર કલિમે કરુણા કરીરે લોલ,
લીધો ધર્મ ગૃહે અવતાર, અલબેલે; ધર્મ૰
પોતે અક્ષરપતિ આવ્યા હરિરે લોલ,
કરવા અધમતણો ઓધાર, અલબેલે. ધર્મ૰ ૨
વહાલે પ્રગટ પ્રતાપ જણાવીયોરે લોલ,
મેટ્યા લખ્યા વિધાતાના લેખ, અલબેલે; ધર્મ૰
જીવ જમના તે હાથથી છોડાવીયારે લોલ,
મારી કરમની રેખપર મેખ, અલબેલે. ધર્મ૰ ૩
ચાર વર્ણને આશ્રમ ચારનારે લોલ,
થાપ્યા અચલ ધરાપર ધર્મ, અલબેલે; ધર્મ૰
મદ્ય માંસ ચોરી ફેલ જારનારે લોલ,
નરનારીનાં મેલાવ્યાં કર્મ, અલબેલે. ધર્મ૰ ૪
કીધાં શુદ્ધ અંતર નરનારીનાંરે લોલ,
ધર્મ ભક્તિ પધરાવ્યા માંહ્ય, અલબેલે; ધર્મ૰
એવાં દિવ્ય ચરિત્ર ગિરિધારીનાંરે લોલ,
પ્રેમાનંદ જોઇને વારી જાય, અલબેલે. ધર્મ૰ ૫

પદ ૭૪૫ મું–રાગ ગરબી

શામળિયા સુંદરવર મારે, મંદિર પધારો રાજ;
મંદિરીએ પધારો મારા વહાલારે, આશરો એક તમારો રાજ. શામ૰ ૧
આશરો એક તમારો મારા વહાલા, હું તો જીવું તમને જોઈ રાજ;
જીવું તમને જોઈ મારા વહાલા, મારે તમથી વહાલું ન કોઈ રાજ. શામ૰ ૨
તમથી વહાલું ન કોઈ મારા વહાલા, રાખું જીવડલામાં પ્રોઈ રાજ;
જીવડલામાં પ્રોઈ મારા વહાલા, સુંદર મુખ જોઈ મોહી રાજ. શામ૰ ૩
સુંદર મુખ જોઈ મોહી મારા વહાલા, તમ સંગ લાગી પ્રીતિ રાજ;
તમ સંગ લાગી પ્રીતિ મારા વહાલા, કોયથકી નથી બીતી રાજ. શામ૰ ૪

કોય થકી નથી બ્હીતી મારા વહાલા, શીરસાટે સહી કીધા રાજ;
શીરસાટે સહી કીધા મારા વહાલા, જીવ સાથે જડી લીધા રાજ. શામ૦ ૫
જીવ સાથે જડીલીધા મારા વહાલા, નિમખ ન મેલું ન્યારા રાજ;
નિમખ ન મેલું ન્યારા મારા વહાલા, પ્રેમાનંદના પ્યારા રાજ. શામ૦ ૬

પદ ૭૪૬ મું

કેસરિયા શ્રીકૃષ્ન મનોહર, મોહન મુજને વહાલા કહાન;
મોહન મુજને વહાલા વનમાળી, ભક્તિધર્મના લાલા કહાન. કેશ૦ ૧
ભક્તિધર્મનાલાલા મારા વહાલા, ઘણા દિવસમાં મળીયા કહાન;
ઘણા દિવસમાં મળીયા મારા વહાલા, બોલે તમારે પળીયા કહાન. કેશ૦ ૨
બોલે તમારે પળીયા મારા વહાલા, હવે નહી દેશું જાવા કહાન;
હવે નહિ દેશું જાવા મારા વહાલા, રાખશું આવાને આવા કહાન. કેશ૦ ૩
રાખશું આવાને આવા મારા વહાલા, જેમ કહેશો તેમ કરશું કહાન;
જેમ કહેશો તેમ કરશું મારા વહાલા, કેડે કેડે ફરશું કહાન. કેશ૦ ૪
કેડે કેડે ફરશું મારા વહાલા, જુગતે કરી જમાડું કહાન;
જુગતે કરી જમાડું મારા વહાલા, રૂદિયા ઉપર રમાડું કહાન. કેશ૦ ૫
રૂદિયા ઉપર રમાડું મારા વહાલા, છો મારા અંતરજામી કહાન;
છો મારા અંતરજામી મારા વહાલા, પ્રેમાનંદના સ્વામી કહાન. કેશ૦ ૬

પદ ૭૪૭ મું

લટકાલા લાડકડા મારા, લોચનીયામાં રાખું લાલ;
લોચનીયામાં રાખું મારા વહાલા, પ્રાણ વારી વારી નાખું લાલ. લટ૦ ૧
પ્રાણ વારી વારી નાખું મારા વહાલા, કરી રાખું ઉર હાર લાલ;
કરી રાખું ઉર હાર મારા વહાલા, નેણ તણા શણગાર લાલ. લટ૦ ૨
નેણ તણા શણગાર મારા વહાલા, નથડી કેરું મોતી લાલ;
નથડી કેરું મોતી મારા વહાલા, હીંડું એની જોતી લાલ. લટ૦ ૩
હીંડું જોતી જોતી મારા વહાલા, દુર્લભ છો તે સારું લાલ;
દુર્લભ છો તે સારું મારા વહાલા, જીવિત તમપર વારું લાલ. લટ૦ ૪

જીવિત તમપર વારું મારા વહાલા, મારું જીવતર તમે સુધાર્યું લાલ;
જીવતર તમે સુધાર્યું મારા વહાલા, મારુ કારજ સરવે સાર્યું લાલ. લટ૦ ૫
કારજ સર્વે સાર્યુ મારા વહાલા, હુંતો છું વેચાણુ તમારી લાલ;
છું વેચાણુ તમારી મારા વહાલા, જાયે પ્રેમાનંદ બલિહારી લાલ. લટ૦ ૬

પદ ૭૪૮ મું

કૃષ્ન કમલદળ નેણુ તમારાં, લટકામાં લોભાણી લાલ;
લટકામાં લોભાણી મારા વહાલા, સુણી મુખની મીઠી વાણી લાલ. લો૦ ૧
મુખની મીઠી વાણી મારા વહાલા, મોહી છું ગજગતિ ચાલે લાલ;
મોહીછું ગજગતિ ચાલે મારા વહાલા, બોલાવો છો બહુ વહાલે લાલ. લો૦ ૨
બોલાવો છો બહુ વહાલે મારા વહાલા, હેરો છો અમૃત નજરે લાલ;
હેરો છો અમૃત નજરે મારા વહાલા, મોહી છું ગુલાબી ગજરે લાલ. લો૦ ૩
મોહી છું ગુલાબી ગજરે મારા વહાલા, જોઇને પાઘ પેચાળી લાલ;
જોઇને પાઘ પેચાળી મારા વહાલા, છોગલાંની છબી ભાળી લાલ. લો૦ ૪
છોગલાંની છબી ભાળી મારા વહાલા, મુખ જોઈ મોહિની લાગી લાલ;
મુખ જોઈ મોહિની લાગી મારા વહાલા, સરવે ભ્રમણા ભાંગી લાલ. લો૦ ૫
સરવે ભ્રમણા ભાંગી મારા વહાલા, ભલે મળીયા બહુનામી લાલ;
ભલે મળીયા બહુનામી મારા વહાલા, પ્રેમાનંદના સ્વામી લાલ. લો૦ ૬

પદ ૭૪૯ મું-રાગ ગરબી

જીવન જોયા જેવારે કેસરિયાજી; જોયાના પડતા હેવારે, રંગ ભરિયાજી;
વહાલારે મારા આવો ઓરા છબી જોઈ, નેણાંમે રાખું પ્રોઈરે. કેસ૦ ૧
વહાલારે મારા હોંશ ઘણી છે જો હૈયે, કને વાત કહીયેરે. કેસ૦ ૨
વહાલારે મારા મનડું આતુર મળવા કાજે, લાજુ છું લોક લાજેરે. કેસ૦ ૩
વહાલારે મારા ઘરમા સાસુની બ્હીક ભારી, નણંદલ છે નઠારીરે. કેસ૦ ૪
વહાલારે મારા વાટે ઘાટે મ્હેણાં દે છે, કાનુડાવાળી કેછેરે. કેસ૦ ૫
વહાલારે મારા આજ આવી છું હુંતો છાની, એક વાત છે પુછવાનીરે. કેસ૦ ૬

વહાલારે મારા પાડોસણને છે પ્યાર, આવોને એક વારરે. કેસ૦ ૭
વહાલારે મારા પ્રેમાનંદના અલબેલા, એકાંતે આવો છેલારે. કેસ૦ ૮

પદ ૭૫૦ મું

વહાલપ ઘણી વાતરે, અલબેલડાજી; સભારું દીનરાતરે, રંગછેલડાજી;
વહાલારે મારા એક ભરોસો તમારો, વહાલપ મા વિસારોરે. અલ૦ ૧
વહાલારે મારા તમે છોજી ચતુર સુજાણ, પ્રેમી જનના પ્રાણરે. અલ૦ ૨
વહાલારે મારા અમેરે પરાધીન નારી, દુરિજન ડર ભારીરે. અલ૦ ૩
વહાલારે મારા તમે છો શામળિયાજી શૂરા, પ્રીતડલીમાં પૂરારે. અલ૦ ૪
વહાલારે મારા કરજો કહાના એવું જોઈ, બીજું ન જાણે કોઇરે. અલ૦ ૫
વહાલારે મારા પ્રીતડી રહે નવી નીત, ચતુરની એ રીતરે. અલ૦ ૬
વહાલારે મારા આપો આલિંગન શ્યામ, જાવુંરે છે ઘેરે કામરે. અલ૦ ૭
વહાલારે મારા પ્રેમાનંદના પ્રાણ પ્યારા, આંખડલીના તારારે. અલ૦ ૮

પદ ૭૫૧ મું–રાગ ગરબી

સહજાનંદજી સનેહી સુખધામ છે જો,
સત ચિદ આનંદ જેનું નામ છે જો. સહ૦ ૧
દિવ્ય ચૈતન્ય અક્ષર જેનું ઘર છે જો,
ક્ષર અક્ષર થકી એતો પર છે જો. સહ૦ ૨
દિવ્ય દ્વિભુજ સદા સાકાર છે જો,
સર્વ કર્તા પ્રેરકને આધાર છે જો. સહ૦ ૩
મેઘશ્યામ સુંદર નટવેશ છે જો,
કોટી કંદર્પ લાવણ્યતા ઉદ્દેશ છે જો. સહ૦ ૪
નવ રસમય મુરતિ અનૂપ છે જો,
રૂપ શીલ ને સ્વભાવ સુખરૂપ છે જો. સહ૦ ૫
એવા પ્રગટ થયા જન કારણે જો,
પ્રેમાનંદ જાયે વારમવાર વારણે જો. સહ૦ ૬

પદ ૭૫૨ મું

કરુણાના સાગર કુંવર ધર્મના જો,
કરી કરુણા કાપ્યા બંધ કર્મના જો. કરુ૦ ૧

વહાલો કરુણા કરીને હરિ અવતર્યા જો,
કરી કરુણા વહાલેજી ભવ દુઃખ હર્યાં જો. કરુ૦ ૨
અતિ કરુણામય છે એની મૂર્તિ જો,
પ્રેમી જન નવ મેલે ઘડી ઉરથી જો. કરુ૦ ૩
અતિ કરુણામય છે એની વાતડી જો,
સાંભળીને ઠરે છે મારી છાતડી જો. કરુ૦ ૪
અતિ કરુણામય છે એની આંખડી જો,
જાણે શરદ કમલ કેરી પાંખડી જો. કરુ૦ ૫
અતિ કરુણામય વહાલાની ચાલ છે જો,
પ્રેમાનંદ નીત નિરખીને નિહાલ છે જો. કરુ૦ ૬

પદ ૭૫૩ મું

સહજાનંદજી સનેહી જીવનપ્રાણ છે જો,
ભક્ત પ્રાણપતિ પરમ સુજાણ છે જો. સહ૦ ૧
ભક્તનાથ ભક્ત જીવન ભગવાન છે જો,
ભક્તવછલ હરિ કરુણાના નિધાન છે જો. સહ૦ ૨
ભક્તનેણુ રવિ ભક્ત ઉર ભૂષણુ જો,
ભક્ત લોચન હરે ભવ દૂષણુ જો. સહ૦ ૩
ભક્ત કલ્પતરુ કામધેનુ છે હરિ જો,
ભક્ત અર્થે આવીને આજ દેહ ધરી જો. સહ૦ ૪
ભક્ત તેજ તપ દૈવત નિવાસ છે જો,
ભક્ત આનંદ સુખ સદા અવિનાશ છે જો. સહ૦ ૫
ભક્ત વત્સલને ભક્ત પુરણુકામ છે જો,
પ્રેમાનંદ કહે એવા સહજાનંદ શ્યામ છે જો. સહ૦ ૬

પદ ૭૫૪ મું

ઘનશ્યામ નામને હું જાઉં વારણે જો,
પુરુષોત્તમ પ્રગટ્યા અમ કારણે જો. ઘન૦ ૧
આવ્યા દીનતણાં દુઃખ કાપવા જો,
નીજ જનને વાંછિત સુખ આપવા જો. ઘન૦ ૨

આવ્યા અધર્મના મૂળ ઉખાડવા જો,
કલિમળ રૂપ મતને પાછો પાડવા જો. ધન૦ ૩
ધરી મૂર્તિ મુનિ મનમોહની જો,
જાદુગારી વહાલાજીની જોહની જો. ધન૦ ૪
વશિકરણ ભર્યાં એનાં વેણ છે જો,
સ્નેહ કરુણા ભર્યાં એનાં નેણ છે જો. ધન૦ ૫
અધમ ઓધારણ ભક્ત વત્સલ ટેક છે જો,
પ્રેમાનંદના સ્વામિ એવા એક છે જો. ધન૦ ૬

પદ ૭૫૫ મું-રાગ ગરબી

શ્રી પુરુષોત્તમ બહુ નામીરે, મુને મળીયા; અનંત કોટી મુક્તના સ્વામીરે. મુને૦ ૧
એતો અક્ષરપતિ અવિનાશીરે, મુને૦ માયા પુરુષ પ્રેરક સુખ રાશીરે. મુને૦ ૨
અનંતકોટી બ્રહ્માંડના કરતારે, મુને૦ અનંત શકિત કલાના ધરતારે. મુને૦ ૩
સહુના રાજાધિરાજ કહાવેરે, મુને૦ નેતિ નેતિ કહી વેદ ગાવેરે. મુને૦ ૪
ઘનસ્યામ છે મૂર્તિ કિશોરરે, મુને૦ કોટી કંદર્પના ચિત ચોરરે. મુને૦ ૫
દિવ્યભૂષણ વસ્ત્રને પે'રીરે, મુને૦ આપે દરશન લટકાલો લે'રીરે. મુને૦ ૬
એવા શ્રી ઘનસ્યામ સુજાણરે, મુને૦ પ્રેમાનંદના જીવન પ્રાણરે. મુને૦ ૭

પદ ૭૫૬ મું

જે અક્ષરપર પરિબ્રહ્મરે, નેણે નિરખ્યાં; જેનો જાણે વિરલા મર્મરે. નેણે૦ ૧
જેનું શિવ બ્રહ્મા ધરે ધ્યાનરે, નેણે૦ શેષ નારદ કરે નીત ગાનરે. નેણે૦ ૨
જેનું સુરનર મુનિ રટે નામરે, નેણે૦ જેનું દિવ્ય અક્ષર છે ધામરે. નેણે૦ ૩
જેને રાધા રમા ઉર ધારેરે, નેણે૦ મોટા મુક્ત પ્રાણ લઈ વારેરે. નેણે૦ ૪
જેને સેવે અનંત રિદ્ધિ સિદ્ધિરે, નેણે૦ ધર્મજ્ઞાનવૈરાગ્યના નિધિરે. નેણે૦ ૫
જે અનંત અવતારના ધરતારે, નેણે૦ તે પ્રગટ પ્રમાણ વિચરતારે. નેણે૦ ૬
એવા સર્વના કારણ હરિરે, નેણે૦ પ્રેમાનંદને મળ્યા કૃપા કરીરે. નેણે૦ ૭

પદ ૭૫૭ મું

એવા પુરુષોત્તમ મહારાજરે, અવતરિયા; અનંત જીવોના
કરવા કાજરે. અવ૦ ૧
નિજધર્મ ધરાપર થાપ્યોરે, અવ૦ દુરાચાર જગતમાંથી કાપ્યોરે. અવ૦ ૨
નિજજનને મહા સુખ દેવારે, અવ૦ અવર જીવોના પાપ લેવારે. અવ૦ ૩
કલિના મતને ટાળવારે, અવ૦ નારદ નિગમનાં વચન પાળવારે. અવ૦ ૪
નિજ દિવ્યપ્રતાપ વિસ્તાર્યોરે, અવ૦ કામ શત્રુને ગરદન માર્યોરે. અવ૦ ૫
જ્ઞાન વૈરાગ્ય ધર્મ પ્રકાશકરે, અવ૦ માયા કાળ કર્મ ભય નાશકરે. અવ૦ ૬
એવા ભક્તિધર્મના બાલરે, અવ૦ પ્રેમાનંદતણા પ્રતિપાલરે. અવ૦ ૭

પદ ૭૫૮ મું

હરિ એતો આદિ પુરુષ નારાયણરે, લેજ્યો ઓળખી;
કરવા આવ્યા છે ભવપારાયણરે. લેજ્યો૦ ૧
થયાં પ્રગટ ધરી દિવ્ય રૂપરે, લેજ્યો૦ રૂપ શીલ ઉદાર અનૂપરે. લેજ્યો૦ ૨
તપ ત્યાગ ધર્મ જ્ઞાન ઈંદુરે, લેજ્યો૦ ક્ષમા દયાતણા સુખસિંધુરે. લેજ્યો૦ ૩
આવ્યા અભયદેવા મોરારીરે, લેજ્યો૦ કરવા નિષ્પાપ નરનારીરે. લેજ્યો૦ ૪
એવા નીલકંઠ ઘનશ્યામરે, લેજ્યો૦ હરિકૃષ્ણ નારાયણ નામરે. લેજ્યો૦ ૫
કલિમધ્ય કૃપા બહુ કીધીરે, લેજ્યો૦ નીજ મુક્તિ
અધમને દીધીરે. લેજ્યો૦ ૬
આજ અટલ ઢળ્યા બહુનામીરે, લેજ્યો૦ એવા
પ્રેમાનંદના સ્વામીરે. લેજ્યો૦ ૭

પદ ૭૫૯ મું–રાગ ગરબી

મરમાળા મારે મોહોલ આવો અલબેલા–એ ઢાલ છે.
છોગાળા સુંદર છેલ, નંદના નંદનજી; ઓરા આવોને અલબેલ. નંદ૦ ૧
છો પતિત પાવન નામ, નંદ૦ દીસો છો પુરણકામ. નંદ૦ ૨
મુખ બોલો અમૃત વેણ, નંદ૦ રૂપાળા રાજીવ નેણ. નંદ૦ ૩
કોડીલા કુંવર કહાન, નંદ૦ ભુધર છો ભીને વાન. નંદ૦ ૪
તમે છોજી ચતુર સુજાણ, નંદ૦ હરીને હરો છો પ્રાણ. નંદ૦ ૫

લાવણ્યતા બહુ છે લાલ, નંદ૦ વળી ચટક રંગીલી ચાલ. નંદ૦ ૬
નેણામાં ઘણો સનેહ, નંદ૦ વેણે વરસો અમૃત મેહ. નંદ૦ ૭
દીસે અંગમાં અજબ મરોડ, નંદ૦ પૂરો પ્રેમાનંદના કોડ. નંદ૦ ૮

પદ ૭૬૦ મું

મોહ્યું છે મનડું માવ, મુખને મરકલડે; રંગભીના વ્રજના રાવ. મુખ૦ ૧
મુખનો મરકલડો જોર, મુખ૦ છોજી ચિતડાંના ચોર. મુખ૦ ૨
વશ કીધી વ્રજની નાર, મુખ૦ બોલાવી વારમવાર. મુખ૦ ૩
દિવાની આઠો જામ, મુખ૦ નવ સુઝે ઘરના કામ. મુખ૦ ૪
થઈ ગોપી ઘેલી તૂર, મુખ૦ નવ ગમે રહેવું દૂર. મુખ૦ ૫
કીધાં ઘેલાં વ્રજના લોક, મુખ૦ તેના ટાળ્યા સંશય શોક. મુખ૦ ૬
કીધી કમળા ચંચલ થીર, મુખ૦ મોહ્યાં મોટા મુનિવર ધીર. મુખ૦ ૭
કાંઈ કામણ કીધાં લાલ, મુખ૦ પ્રેમાનંદ થયો નીહાલ. મુખ૦ ૮

પદ ૭૬૧ મું

કામણ છે મોરલી માંહ્ય, કામણગારાજી; સાભળતામાં વશ થાય. કામ૦ ૧
તમે કામણગારા કહાન, કામ૦ ગાવે કામણગારી તાન. કામ૦ ૨
વાઈ વંશી કામણગારી, કામ૦ મોહ્યાં ત્રિભુવનનાં નરનારી. કામ૦ ૩
રૂપાળાં લોચન જોડ, કામ૦ ભર્યાં કામણ લાખ કરોડ. કામ૦ ૪
જોવું ને હસવું તમારું, કામ૦ દુઃખસાગરનું હરનારું. કામ૦ ૫
કર લટકાં કામણ રૂપ, કામ૦ મોહ્યાં સુર નર મુનિ વર ભૂપ. કામ૦ ૬
ભર્યાં કામણ નખ શિખ શ્યામ, કામ૦ મૂર્તિમાં અતિ અભિરામ. કામ૦ ૭
કામણગારી ચાલ ચતુર, કામ૦ જોઈ પ્રેમાનંદ ચકચૂર. કામ૦ ૮

પદ ૭૬૨ મું

અલબેલા આનંદકંદ, વહાલા લાગો છો; મારા મેટતા ભવના ફંદ. વહાલા૦ ૧
મારા પ્રાણ તણા છો પ્રાણ, વહાલા૦ શામળિયા ચતુર સુજાણ. વહાલા૦ ૨
મારી આંખડલીના સૂર,* વહાલા૦ નહિ મેલું નટવર દૂર. વહાલા૦ ૩

* "નૂર" એવો પાઠ પણ ગવાય છે.

મારાં નેણ તણા શણગાર, વહાલા૦ છો હરિ હૈયાના હાર વહાલા૦ ૪
મારા તનડાના તાવીત, વહાલા૦ રાખુ ઉરમાહી કરી પ્રીત વહાના૦ ૫
હું વર માગુ તમ પાસ, વહાના૦ મને રાખો પાસ કરી દાસ વહાલા૦ ૬
ડ એ વર માગુ મીત વહાલા૦ રેજ્યો રાજી મુજપર નીત વહાલા૦ ૭
પ્રેમાનંદની વિનતિ નાથ, વહાલા૦ મને સદાયે રાખજ્યો સાથ વહાના૦ ૮

પદ ૭૬૩ મુ–રાગ ગરબી રાગ બીજો

મારો મત કુ તે સાભલો વ્રજવાસીજી, એ ઢાલ છે.
એમ અગણિત વિશ્વ રચાય છે, સહજાનંદજી,
સહુના પાનળુ પોષણ થાય છે, સહજાનંદજી ૧
નાથ ભ્રુકુટી તણો વિલાસ છે, સહજાનંદજી,
એવી અનંત શક્તિ તમ પાસ છે, સહજાનંદજી ૨
ક્ષર અક્ષર સહિત સઉ લય કરો, સહજાનંદજી,
વળી સ્વતંત્ર થકા એક વિચરો, સહજાનંદજી ૩
એવા યોગ કલાનિધિ આપ છો, સહજાનંદજી,
વળી વ્યાપક થકા નિષ્પાપ છો, સહજાનંદજી ૪
શું વર્ણવુ બુદ્ધિ અતિ બાલ છે, સહજાનંદજી,
મહિમા સાગર વિશાન છે, સહજાનંદજી. ૫
મેં તો એમ જ મૂઢ નિશ્ચય કર્યો, સહજાનંદજી,
બીજો વિવેક સર્વે મેલ્નો ધર્યો, સહજાનંદજી. ૬
આ પ્રગટ તમારો આકાર છે, સહજાનંદજી,
સર્વે સાર તણો એ સાર છે, સહજાનંદજી ૭
મારી સમજણનો એ સિદ્ધાંત છે, સહજાનંદજી,
મારુ તત્ત્વ એ વેદ વેદાંત છે, સહજાનંદજી. ૮
તમવીનાનઇચ્છુબીજુ એક રતિ, સહજાનંદજી,
બીજા લોક ભોગ સુખ સપતિ, સહજાનંદજી ૯
એક મૂર્તિ તમારી મારે એજ ધણી, સહજાનંદજી,
મારે કલ્પતરુ એ ચિંતામણી, સહજાનંદજી ૧૦

મારે એજ મુક્તિ સર્વે ધામ છે, સહજાનંદજી;
મારે બીજાનું શું કામ છે, સહજાનંદજી. ૧૧
તજી અમૃત કોણ પીયે છાશને, સહજાનંદજી;
તજી મણિ કોણ લીયે કાચને, સહજાનંદજી. ૧૨
એવા ધર્મતનય સુખધામ છો, સહજાનંદજી;
ભક્તકલ્પતરુ પૂરણકામ છો, સહજાનંદજી. ૧૩
મહા દિવ્ય પ્રતાપ છપાવીને, સહજાનંદજી;
થયા નાથજી નર ભુવિ આવીને, સહજાનંદજી. ૧૪
દીનબંધુ દયા ઉર આણીને, સહજાનંદજી;
આવ્યા તારવા પાપી પ્રાણીને, સહજાનંદજી. ૧૫
મતવાદી જાણી નવ શકે, સહજાનંદજી;
મહા પાપી મુખે જેમ તેમ બકે, સહજાનંદજી. ૧૬
જોઈ વૃષકુળરવિ દુઃખ દૂર ગયાં, સહજાનંદજી;
નિજજન મન પંક પ્રફુલ્લિત થયાં, સહજાનંદજી. ૧૭
મહા પ્રથીત પ્રતાપ વિસ્તારીયો, સહજાનંદજી;
કવિ સહસ્ર વદને નવ જાયે કહ્યો, સહજાનંદજી. ૧૮
મહામત્ત સઘન તમ કાપીયો, સહજાનંદજી;
ભુવિ એકાંતિક ધર્મ થાપીયો, સહજાનંદજી. ૧૯
સર્વે ગુરુ આચાર્ય જોઈ કંપીયા, સહજાનંદજી;
સખી મરમ અલૌકીક જંપીયા, સહજાનંદજી. ૨૦
કેનો ભાર જે કોઇનો પગ ટકે, સહજાનંદજી;
કોઈ મુખથી વાત કરી નવ શકે, સહજાનંદજી. ૨૧
જોઈ ધ્યાન સમાધિ ધારણા, સહજાનંદજી;
પામ્યા અચરજ રાજા લોક ઘણા, સહજાનંદજી. ૨૨
ચાયે પરચા દેશ વિદેશમાં, સહજાનંદજી;
વળી ઘરઘર ભક્ત નરેશમાં, સહજાનંદજી. ૨૩
વળી એક અનેક રૂપ થઈ તમે, સહજાનંદજી;
જાઓ તેડવા ભક્તને અંત સમે, સહજાનંદજી. ૨૪

મહા બલિયા કામ ક્રોધ કહાવીયા, સહજાનંદજી,
જેણે બ્રહ્માદિકને કપાવીયા, સહજાનંદજી. ૨૫
એવા અસૂર પકડી કર્યા હાથમાં, સહજાનંદજી,
છતી લીધા વાતની વાતમા, સહજાનંદજી ૨૬
એવા એનૌકિક ઐશ્વર્ય દેખાડીયા, સહજાનંદજી,
મતવાદીના મૂળ ખોદી કાઢીયાં, સહજાનંદજી. ૨૭
બીજા અસુર માયાની અતિ ઘણા, સહજાનંદજી,
સર્વે પૂત રાજસ તામસતણા, સહજાનંદજી. ૨૮
ધરી રૂપ વિધ વિધ આવિયા, સહજાનંદજી,
તેને સામ ડડ ભેદે સમજાવીયા, સહજાનંદજી. ૨૯
દ્રૌણીના વચન તે સત્ય કર્યા, સહજાનંદજી,
કેદી શસ્ત્ર અસ્ત્ર તે નવ ધર્યાં, સહજાનંદજી ૩૦
એવાં દિવ્ય ચરિત્ર નવ જાયે કહ્યાં, સહજાનંદજી,
આપ પ્રછાએ જે જે થયા, સહજાનંદજી. ૩૧
અતિ વૃષકુળ જશ વિસ્તારિયો, સહજાનંદજી,
ગાઈ પ્રેમાનંદે ઉર ધારીયો, સહજાનંદજી. ૩૨

પદ ૭૬૪ મું–રાગ ગરબો ઢાલ ત્રીજો

સજની પુછોને નંદજીના લાલ કે કેમ ચચળ થયારે લોલ, એ ઢાલ છે.
ભાકતધર્મકુવર હરિકૃષ્નને જાઉ વારણેરે લોલ,
પ્રગટ્યા પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મ કે નીજ જન કારણેરે લોલ. ૧
બીજા અનેક પતિતજનકેરાં કારજ સારીયાંરે લોલ,
નાના મત રૂપી ભવમા બુડતા જન તારીયારે લોલ. ૨
આવ્યા અક્ષરપતિ અવિનાશ તે છાના કેમ રહેરે લોલ,
જેના પ્રાક્રમ પ્રમલઅનલસમ જનકલિમલ દહેરે લોલ. ૩
સાંભળી હરિ કેસરીની હાંક કે નાઠીયું ક્રુટીયુંરે લોલ,
કપ્યા મતવાદી કરિ કોટી કે આયુપ ખુટીયુંરે લોલ ૪
વાગ્યા દેશ વિદેશે ડકા દેશીક ઉલ્લીયારે લોલ,
માર્યા માર્યા મોત વિનાના મુખથી બોલીયારે લોલ ૫

લીધી લીધી સહુની લાજ કે, શું મુખ લઈ જીવીરે લોલ;
માગો ઈશ્વર પાસે મોત કે વિષ ઘોળી પીયેરે લોલ. ૬
આવ્યા આવ્યા જીવનમુક્ત કે હવે નહિં ઉગરુંરે લોલ;
લીધા લીધા સહુના શીશ કે હવે શાંને પેટ ભરુંરે લોલ. ૭
એવા શિષ્ણોદરપરાયણ બહુ વિનતિ કરેરે લોલ;
મેલી મત પથ કેરું માનં વચન દીન ઓચરેરે લોલ. ૮
આપ્યું હરિએ અભય વચન કે માં થાઓ દુખીયાંરે લોલ;
કરો સ્વામિનારાયણ ભજન તો થાશો સુખીયાંરે લોલ. ૯
આ સમે સ્વામિનારાયણ શરણ, વિના સુખ ક્યાંઈ નથીરે લોલ;
શીદને કુટો ઠાલાં થોથાં કે મરો વારિ મથીરે લોલ. ૧૦
એમ હરિ બોલ્યા અશરણ શરણ દયા દીનપર કરીરે લોલ;
એવા સદય હૃદય સુખસિંધુ કે વૃષસુત શ્રીહરિરે લોલ. ૧૧
પર દુ:ખ દેખી ન શકે લગાર કે કુંવર ધર્મનારે લોલ;
જે જન શરણે આવે તેના કાપે બધ કર્મનારે લોલ. ૧૨
આપે ભુક્તિ મુક્તિ ચારે કે રાખે શરણમાંરે લોલ;
ભરિયા ઓઘ દયાના અપાર કે અંતઃકરણમાંરે લોલ. ૧૩
એવા દીન દયાળુ દેવ ધર્મસુત એક છેરે લોલ;
હરિની અશરણશરણ અધમઓધારણ ટેક છેરે લોલ. ૧૪
આજ તો પંચ મહાપાતકજુત જન બહુ તારીયારે લોલ;
એવા કોમળ હૃદય દયાનિધિ પોતે પધારિયારે લોલ. ૧૫
ન ગણી જાત વરણ કોઈ કરણી કે નરનારી તણીરે લોલ;
આપે મોક્ષ પશુ પિશાચને, હરિ ત્રિભુવનધણીરે લોલ. ૧૬
એવા થયા ન થાશે કોઈ કે અવતાર ભુવિ ફરીરે લોલ;
આજ તો અઢળક ઢળીયા નાથ કે દયા અતિશે કરીરે લોલ. ૧૭
વર્ણવ્યો નવ જાયે પ્રતાપ દયાનિધિ આજનોરે લોલ;
બુદ્ધિ અલ્પને મહીમા મોટો શ્રીમહારાજનોરે લોલ. ૧૮
કેવળ કરુણારસમય મૂર્તિ શ્રીમહારાજનીરે લોલ;
કરુણારસભરી કોમળ વાણી કે ગરીબનવાજનીરે લોલ. ૧૯

અતિશે કરુણા ભરીયાં લોચન ધર્મકુમારનારે લોલ;
શીતલ થાયે તનમન પ્રાણ કે છબી ઉર ધારતાંરે લોલ. ૨૦
હરિની અભય ઉદાર ભુજા છે અતિ કરુણા ભરીરે લોલ;
સુંદર કરનાં લટકાં ઉપર હું જાઉં મરીરે લોલ. ૨૧
રુડી કરુણારસ ભરી ચાલ કે સુંદર શોભતીરે લોલ;
લાજે જોઇને ગજરાજ* કે મુનિમન લોભતીરે લોલ. ૨૨
હરિનું હસવું જોઈ ઉદાર મુનિમન મોહી રહ્યાંરે લોલ;
વરસે વેણે અમૃતધાર કે જોઈ પાતક ગયાંરે લોલ. ૨૩
હરિની ભાળ છબી ભવમોચન તિલક શોભા ઘણીરે લોલ;
હરિના શ્રવણ અતિ સુખ રૂપ કે નાસિકા નમણીરે લોલ. ૨૪
હરિનો શંખ સરીખો કંઠ કે છાતી વિશાલ છેરે લોલ;
સુંદર શીતલ ઉદર અનુપ કે ત્રિવલીનો તાલ છેરે લોલ. ૨૫
રસ ભરી નાભી ગોળ ગંભીર કે, કટિ લંક સ્યામ છેરે લોલ;
હરિના સાથળ ઘુંટણ પીંડી શોભા ધામ છેરે લોલ. ૨૬
હરિના ચરણ કમલની જોડ પૂરે કોડ મન તણીરે લોલ;
કોમલ કરુણાના ભંડાર કે ભક્તવત્સલ ઘણીરે લોલ. ૨૭
કેવળ અશરણકેરા શરણ કે પાપના કાળ છેરે લોલ;
આપે પામર પતિતને અભય કે પરમ કૃપાલ છેરે લોલ. ૨૮
નિરખી સુંદર ઘુંટી પાની કે મન મોહી રહ્યુંરે લોલ;
ઉપન્યું કૃષ્ણ આંગળીયું ચાંપી સુખ તે નવ જાયે કહ્યુંરે લોલ. ૨૯
સુંદર સોળે ચિહ્ન સહિત તળાં અતિ રક્ત છેરે લોલ;
ચોપે ચોળે અત્તર સરસ જે પ્રેમી ભક્ત છેરે લોલ. ૩૦
રહેજ્યો ઉર્ધ્વરેખામાંહી મન કરી નીત વાસનેરે લોલ;
આપો કરુણાસિંધુ કૃપાલ કે એ વર દાસનેરે લોલ. ૩૧
વર્ણવ્યું-પુરણ પ્રગટ પ્રતાપ કે નખશીખ રૂપનેરે લોલ;
પ્રેમાનંદ થયો પુરણકામ મળી મુનિ ભુપનેરે લોલ. ૩૨

* હાથી.

પદ ૭૬૫ મું-રાગ ગરબી

ધર્મકુંવર ઘનસ્યામજી, અક્ષરપતિ અવિનાશ;
પુરુષોત્તમજી પધારિયા, શ્રી હરિ ધર્મનિવાસ. ધર્મ૦ ૧
ધરી મનોહર મૂર્તિ, કરુણામય કીરતાર;
રૂપ શીલ ગુણ વરણવતા, શેષ ન પામે પાર. ધર્મ૦ ૨
કલિમાં અતિ કરુણા કરી, દીનપર દીનાનાથ;
મુક્ત મોટા નીજધામના, આવ્યા સરવે લેઈ સાથ. ધર્મ૦ ૩
આવી અખાડો માંડીયો, અવનીપર અલબેલ;
જુદો રચ્યો સર્વે જગતથી, અતિ અલૌકિક ખેલ. ધર્મ૦ ૪
સુર નર અસુર વિમાસીયા, એવા મળ્યાં સર્વે જન;
નીજ મૂર્તિમાં નરનારીનાં, તાણી લેવા લાગ્યાં મન. ધર્મ૦ ૫
પડયું ભંગાણ સરવે ભેખમાં, મત પથે દીધો માગ;
પ્રેમાનંદ સરવે જીવને, શરણે થયાનો આવ્યો લાગ. ધર્મ૦ ૬

પદ ૭૬૬ મું

દિવ્ય અલૌકિક ઐશ્વર્ય, પ્રગટ કર્યું પરબ્રહ્મ;
ધ્યાન સમાધિ ધારણા, જાણે મોટા મુની મર્મ. દિવ્ય૦ ૧
પ્રગટ પ્રતાપ દેખાડીયો, પશ્ચિમ પ્રગટ થઈ ઈશ;
દીધી સર્વે નરનારીને, બ્રહ્મ ગતિ જગદીશ. દિવ્ય૦ ૨
અષ્ટાંગ યોગ શ્રમ વિના, નીજ પ્રતાપે શ્યામ;
નિરાવરણ દૃષ્ટિ કરી, દેખાડ્યાં નીજ ધામ. દિવ્ય૦ ૩
ગોલોક વૈકુંઠ બ્રહ્મપુર, અષ્ટ આવરણને પાર;
જુવે સ્વછંદ નરનારી જાઈ, જરાએ ન લાગે વાર. દિવ્ય૦ ૪
ચાર આશ્રમ વરણ ચારના, જે કોઈ હોયે જંત;
શૈવ શાક્ત કૌલ વૈષ્ણવ, જે હોયે મતને પંથ. દિવ્ય૦ ૫
સહુસહુના ઈષ્ટ દેવને, દેખાડે જગવંદ;
એવા દયાનિધિ નાથપર, વારી જાયે પ્રેમાનંદ. દિવ્ય૦ ૬

પદ ૭૬૭ મું

અનંત કળા અનત રૂપ,* અનંત શક્તિધર સ્યામ;
પ્રગટ થયા પ્રભુ આ સમે, પરબ્રહ્મ પૂરણકામ. અનંત૦ ૧
અનંત અવતાર અવિનાશના, થઈ ગયા થાશે અનંત;
આજ સમાની રીતને, જાણે વિરલા સંત. અનંત૦ ૨
એક રસનાએ શું વર્ણવું, લીલા કીર્તિ કરી પ્યાર;
વ્યાસ વિરંચી શેષ સારદા, કોયે ન પામે પાર. અનંત૦ ૩
આજ અલૌકિક ભાતની, પ્રગટ કરી હરિ રીત;
ના દેખી ના સાંભળી, શ્રવણે પરમ પુનીત. અનંત૦ ૪
ઓળખાવ્યો સઉ જનને, આજ એકાંતિક ધર્મ;
બાળ્યાં અસંખ્ય નરનારીનાં, નિજ પ્રતાપે કર્મ. અનંત૦ ૫
લીધા અનંત જીવ છોડવી, મત પંથમાંથી આજ;
પ્રેમાનંદ કે દેખાડીયો, પ્રબળ પ્રતાપ મહારાજ. અનંત૦ ૬

પદ ૭૬૮ મું

પુરુષોત્તમ પોતે પ્રગટ્યા, સ્વયં મૂર્તિ સાક્ષાત;
સોળે કળા સંપુરણ, કહ્યામાં નાવે વાત. પુરુ૦ ૧
મારી પે'લીવે'લી આવીને, મત પંથ માથે મેખ;
મેલાવ્યાં માન મહંતનાં, અસદ ભેખ ગુરુ ટેક. પુરુ૦ ૨
ધર્મ એકાંતીક થાપીયો, ધરા ઉપર ધર્મ લાલ;
ઉખેડ્યાં મૂળ અધર્મનાં, કામને કીધો બેહાલ. પુરુ૦ ૩
કામ ક્રોધ લોભ મોહ માન, વાંકા મેવાસી અસૂર;
જીતી બ્રહ્મા ભવ ઇંદ્રને, માનમાં ફરે મગરૂર. પુરુ૦ ૪
એવા અસૂર આજ મારીયા, શું જાણે મતિમંદ;
પ્રબળ પ્રતાપ દેખાડીયો, સ્વામિ સહજાનંદ. પુરુ૦ ૫
અનંત જીવને ઓધારિયા, શરણે આવ્યા જોડી હાથ;
મહા સુખ દીધાં નીજ જનને, પ્રેમાનંદને નાથ. પુરુ૦ ૬

---

* "અનંત કળા ઐશ્વર્ય" એવો પાઠાન્તર છે.

પદ ૭૬૯ મું-રાગ ગરબી

ૐ નમો પરિબ્રહ્મરાયરે, કરી વિનયને લાગું પાયરે. ૧
સદા સાકાર વિગ્રહ વાસુદેવરે, કોટી કૈવલ્ય મુકત કરે સેવરે. ૨
કાળ માયા પુરુષ પરધાનરે, મહા વિષ્ણુ વૈરાજ ભગવાનરે. ૩
નીજ દષ્ટિ પામીને સર્જે લોકરે, પાળે નાશ કરે અવિશોકરે. ૪
મહા તેજોમય મૂર્તિ વિરાજેરે, કોટી રવિ ચંદ્ર અગ્નિ જોઈ લાજેરે. ૫
સદા દ્વિભુજ કિશોર ધનસ્યામરે, જોઈ સુંદરતા લાજે કોટી કામરે. ૬
સગુણ નિર્ગુણને કર્તા અકર્તારે, નિરાકારને સાકાર દુઃખ હરતારે. ૭
એવા અક્ષરધામના ધામીરે, મળ્યા પ્રેમાનંદના સ્વામિરે. ૮

પદ ૭૭૦ મું

સખી સાંભળ અલૌકિક વાતરે, પ્રભુ મળ્યા પ્રગટ સાક્ષાતરે. ૧
વહાલો અક્ષરપતિ અવિનાશરે, શ્રી કૃષ્ન કમળાનિવાસરે. ૨
સુર મુનિના ધ્યાનમાં નાવેરે, શેષ સારદ નિગમ નેતિ ગાવેરે. ૩
શ્રીપુરુષોત્તમ બહુનામીરે, સચરાચર અતરજામીરે. ૪
માયા કાળ કરમ વશ જેનેરે, સુરનર મુનિ ભજે સહુ તેનેરે. ૫
કોટી બ્રહ્માંડ ભાંજે ઘડે પાળેરે, કંપે કાળ જેની આંખને ઉલાળેરે. ૬
એવા હરિકૃષ્ણ ધનસ્યામરે, પ્રભુ પ્રગટ્યા તે પુરણકામરે. ૭
આવ્યા કૃપા કરી મહારાજરે, પ્રેમાનંદને ઓધારવા કાજરે. ૮

પદ ૭૭૨ મું

ધર્યો નર વિગ્રહ વનમાળીરે, ઓપે અગમા લક્ષણ ઓગણચાલીરે. ૧
નવરસમય મૂર્તિ સોહેરે, કોટી કંદર્પતણા મન મોહેરે. ૨
કરે લીલા નટવર નાથરે, મોટા મુકત મુનિ લઈ સાથરે. ૩
નીજ ઐશ્વર્ય પ્રતાપને ઢાંકીરે, ફરે જગમાં કુમતિ વેણુ સાંખીરે. ૪
થયા મનુષ્ય જેવા મોરારીરે, જેણે ઓળખ્યા તે ધન્ય નરનારીરે. ૫
આવો અમૂલ્ય અવસર જાશેરે, નહી માને તે પછે પછતાસેરે. ૬
એતો આવ્યા છે અખંડ સુખ દેવારે, નરનારીના કર્મને મેલવારે. ૭
પ્રેમાનંદના ગરીબનિવાજરે, દીન ઉપર અઢળ ઢળ્યા આજરે. ૮

પદ ૭૭૨ મું

એના પ્રગટ ચરિત્ર ગુણ ગાઉંરે, એના નામને હું વારણે જાઉંરે. ૧
એનું નામ સહજાનંદસ્વામીરે, મારા પ્રાણ આધાર અંતરજામીરે. ૨
થયા ભક્તિધર્મના બાળરે, નીજ જનની કરવા પ્રતિપાલરે. ૩
કરે અનંત લીલા કલ્યાણકારીરે, ગાયે શેષ શ્રુતિ અજ ત્રિપુરારીરે. ૪
એના ચરિત્ર જોઈને અઘહારીરે, પામ્યાં અસંખ્ય મુક્તિ નરનારીરે. ૫
ગયા કાળને માથે પગ મેલીરે, પોતા અક્ષરધામની ડેલીરે. ૬
હરિ પ્રગટ્યા ધરી એવી ટેકરે, મારી કર્મની રેખપર મેખરે. ૭
ઝાઝું શું કહી વર્ણવું વિશેકરે, પ્રેમાનંદના સ્વામિ એવા એકરે. ૮

પદ ૭૭૩ મું–રાગ ગરબી

મંદિર મુરારી, પધારો મારે મંદિર મુરારી; પધા૦ ટેક.
નટવરનાગર સુખના સાગર, કેશવ કંસારી. પધા૦ ૧
પુરણબ્રહ્મ પ્રગટ પુરુષોત્તમ, ગોવિંદ ગિરિધારી. પધા૦ ૨
મદન મનોહર મૂર્તિ તમારી, લાગે અતિ પ્યારી. પધા૦ ૩
નેણા ભરીને નિરખું નટવર, જાઉં મુખપર વારી. પધા૦ ૪
મંદિરમાં પધરાવું પ્રીતે, આરતિ ઉતારી. પધા૦ ૫
પ્રેમાનંદના નાથજી તમપર, તન મન બલહારી. પધા૦ ૬

પદ ૭૭૪ મું

લટકાલા લે'રી, પધારો લાલ લટકાલા લે'રી; પધા૦ ટેક.
શેરી વળાવીને સજ્જ કરાવી, ફુલડાં મેલ્યાં વેરી. પધા૦ ૧
પ્રીત કરી જગજીવન જામા, જરકસીયા પેરી. પધા૦ ૨
પાલખીયે બેસીને પધારો, હરિ મારી શેરી. પધા૦ ૩
વાજાં વાગે આગે ઓછવ થાયે, ઝાલરું ઝણણેરી. પધા૦ ૪
ઉભી વધાવા થાળ ભરીને, ગજ મોતી કેરી. પધા૦ ૫
પ્રેમાનંદ આનંદ અતિશે, સુંદર મુખ હેરી. પધા૦ ૬

પદ ૭૭૫ મું

મંદિરિયે મારે, પધારો પ્રભુ મંદિરિયે મારે; પધા૦ ટેક.
વાટ જોઇને ઉભી છું વધાવા, હરિ ઘર આવે ક્યારે. પધા૦ ૧
ઓરડીયા અજવાળ્યા સુંદર, કેસરની ગારે. પધા૦ ૨
શેરી વાળીને ફુલ વેરાવ્યાં, ઉભી બજારે. પધા૦ ૩
જે હરિને ખોળે સુર નર મુનિવર, તે પ્રભુ પધારે. પધા૦ ૪
પ્રીત કરી વધાવું વહાલાને, ઘણે ઘણે ઉપચારે. પધા૦ ૫
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ નાથપર, તન મન પ્રાણ વારે. પધા૦ ૬

પદ ૭૭૬ મું

પગલા પ્રેમતણાં માંડો, પ્રભુ પગલા પ્રેમતણાં માંડો; માંડો૦ ટેક
પાધરા પધારજો ઓરડાયે હરિ, સામે દીસે આપણા. માંડો૦ ૧
આગે જાઇને લાવું સામૈયું, હરખ ભરી હમણા. માંડો૦ ૨
અક્ષત શ્રીફલ ચંદન પુષ્પ, મેલી માંહી દક્ષણા. માંડો૦ ૩
થાળ ભરીને મોતીડે વધાવી, લીયું વહાલા વારણા. માંડો૦ ૪
પ્રીત કરી પધરાવું પલંગપર, જતન કરીશ ઘણા. માંડો૦ ૫
પ્રેમાનંદના નાથ તમારી, લાગી રહી છે રટણા. માંડો૦ ૬

પદ ૭૭૭ મું–રાગ ગરબી

શ્રીપુરુષોત્તમજી પધારિયા, પોતે અક્ષરપતિ અવિનાશ;
સુંદર શ્રીઘનસ્યામજી;
જેના એક રોમમાંરે ઉગી રહ્યો, કોટી ચંદ્ર સુરજનો પ્રકાશ. સુંદર૦ ૧
એવા દિવ્ય સાકાર સદા હરિ, નવ જોબન નવલ કિશોર; સુંદર૦
કોટી કંદર્પ વારું લઈ વારણે, એવા સુંદરવર ચિત ચોર. સુંદર૦ ૨
માયા કાળ કર્મના પ્રેરક પોતે, મહા મુક્તતણા સિરદાર; સુંદર૦
કોટી વિશ્વ રચે ને પાળે ભાંગે, એવી લીલા એની અવિકાર. સુંદર૦ ૩
એની શિવ ને બ્રહ્મા પૂજે પાદુકા, શુક સનકાદિક ધરે ધ્યાન; સુંદર૦
શેષ સારદ નારદ વ્યાસજી, કરે નિગમ નવીન ગુણ ગાન. સુંદર૦ ૪

અક્ષર કોટીનારે અધિપતિ, સર્વકારણ સર્વાધાર; સુંદર૦
સુર નર મુનિને મોંઘા ઘણા, જેનો મહિમા અપરમપાર. સુંદર૦ ૫
એવા પરમ પુરુષ તે પ્રગટ થયા, ધર્યો નરવર વિગ્રહ નાથ; સુંદર૦
પ્રેમાનંદકે પતિત જન તારવા, આવ્યા મુક્ત મુનિ લઈ સાથ. સુંદર૦ ૬

પદ ૭૭૮ મું

આવી અધરમને તે ઉથાપીયો, થાપ્યો ધર્મ ધરાપર શુદ્ધ;
ધર્મસુત શ્રીહરિ;
માયીક મતનેતે પાછા પાડીયા, અતિ નિગમ થકી વિરુદ્ધ.* ધર્મ૦ ૧
બાંધી પાજ પરમ મોટી મોક્ષની, ઉતારવા પતિત ભવ પાર; ધર્મ૦
વર્તમાન અગ્યાર પ્રગટ કર્યાં, મોક્ષ રૂપ સકલ શ્રુતિસાર. ધર્મ૦ ૨
રૂડી રીત સનાતન મોક્ષની, કરી પ્રગટ પરિબ્રહ્મ રાય; ધર્મ૦
વરણ ચારને આશ્રમ ચારને, દેવા દિવ્ય ગતિ હીત લાય. ધર્મ૦ ૩
મોટો પ્રબળ પ્રતાપ દેખાડીયો, કલિમાંહ્યે ધર્મસુત ધીર; ધર્મ૦
નરનારીના ઉરથી ઉખાડીયાં, કામ ક્રોધ આદિક મહાવીર. ધર્મ૦ ૪
આપી અષ્ટાંગજોગ શ્રમ વિના, નીજ મૂર્તિને પરતાપ; ધર્મ૦
દેખાડતાં દિવ્ય નીજ ધામને, બાળી ત્રણ્ય પ્રકારના પાપ. ધર્મ૦ ૫
કીધો પુષ્ટ ધર્મ ભક્તિ પંથને, કાપી કલિ કુસ અતિ અંધકાર; ધર્મ૦
એવા સામર્થ શ્રીહરિકૃષ્ણજી, પ્રેમાનંદ જાયે બલિહાર. ધર્મ૦ ૬

પદ ૭૭૯ મું

સર્વે સદ્ગુણસંપન્ન શ્રીહરિ, રૂપ શીલ ઉદાર ગંભીર;
પ્રગટ શ્રીનાથજી;
ક્ષમા દયાતણાનો સાગર, સદા ઓગણુચાળી
ગુણે જુક્ત ધીર. પ્રગ૦ ૧
નવ રસમય મૂર્તિ મોહની, સર્વે સુંદરતાનું ધામ; પ્રગ૦
અંગો અંગની છબી ઘનશ્યામની, જોઈ લાજે કોટીક કામ. પ્રગ૦ ૨
મોટા દેવદાનવ મુનિ માનવી, હરિના રોમને તુલ્ય ન હોયે; પ્રગ૦
એના ચરણ કમળને સંભારતાં, જન જીવ મટીને શિવ હોયે. પ્રગ૦ ૩

* "અવિરુદ્ધ" એવા પાઠ પણ છે.

જેણે નખશીખ નિરખ્યા હોયે હરિ, તેને જનમ
મરણ નવ થાયે; પ્રગ૦
જેણે મહિમાસહિત સમજી લીધા, તેતો અક્ષર તુલ્ય કેવાયે. પ્રગ૦ ૪
એવા દિવ્ય વપુ દીનાનાથજી, એના દિવ્ય ચરિત્ર અનૂપ; પ્રગ૦
ગાતાં સાંભળતામાં ઘેલા થયા, તજી ભોગ ગયા વન ભૂપ. પ્રગ૦ ૫
એવા ધર્મકુંવર શ્રીકૃષ્ણજી, કીધો ધર્મનો વંશ પાવન; પ્રગ૦
થયો પાવન પ્રગટ ગુણ ગાવતાં, પ્રેમાનંદ અતિ ધન્ય ધન્ય. પ્રગ૦ ૬

પદ ૭૮૦ મું

સખી શું રે વખાણું સુંદરતાઈ, ધર્મકુંવરની કહી નવ જાયે;
મનોહર મૂર્તિ;
શેષ સારદને નિગમ મળી, એનું રૂપ લાવણ્યતાને ગાયે. મનો૦ ૧
એના ચરણ કમળ અતિ કોમળ, સોળે ચિહ્ને
સહિત સુખ રૂપ; મનો૦
એની ચાલ ત્રિલોકથી ચેગળી, જોઈ મોહ્યા સુરમુનિ ભૂપ. મનો૦ ૨
એનું નીલકલેવર નીરખતાં, મળવા મુનિવરને હરખ અપાર; મનો૦
પે'રયું પિતાંબર કટી શોભતું, જોઈ મદન જાયે બલિહાર. મનો૦ ૩
એના ઉદરમાં ત્રિવળી ઓપી રહી, છાતી ઉપડતી અભિરામ; મનો૦
કંઠે કૌસ્તુભ શ્રીવત્સ શોભતું, ઉરમાં ગજ મોતીની દામ. મનો૦ ૪
હરિની ભુજા જોઇને ભય પામતાં, સદા કામ ક્રોધાદિક ચોર; મનો૦
હરિનું હસતુ શશિ મુખ જોઇને, મોહ્યા અગણિત
મુનિવર ચકોર. મનો૦ ૫
હરિની આંખડી કમળ કેરી પાંખડી, વાંકી ભ્રકુટી
જોઈ ભાળ વિશાલ; મનો૦
પ્રેમાનંદકે એવાને એવા નાથજી, રે'જો ઉરમાંહી દીનદયાળ. મનો૦ ૬

પદ ૭૮૧ મું-રાગ ગરબી

મરમાળા મારે મોહોલ આવો અલબેલા, એ ઢાળ છે.

અથ બાર રાશિ લિખ્યતે

નમારે મટકું મુનિવર વિગ્યાની; જોઈ ધર્મકુંવર રંગ ચટકું. મુનિ૦ ૧
ઝુતનું વદન વિલોકી, મુનિ૦ રાખી ઉર મૂર્તિ રોકી. મુનિ૦ ૨

મિથુન ફરે મુનિ રાસે, મુનિ૦ જોઈ ધર્મકુંવર દુઃખ નાસે. મુનિ૦ ૩
કરી કરીને નેહ નવિનો, મુનિ૦ વશ કીધા રંગનો ભીનો. મુનિ૦ ૪
સિંહ સરખા શૂરા પૂરા, મુનિ૦ કરે મન ઇંદ્રિના ચૂરા. મુનિ૦ ૫
કન્યા નીજ વ્રત્તિ સાથે, મુનિ૦ કીધું સગપણ સ્વામ સંગાથે. મુનિ૦ ૬
તુલ જોડ હરિની બાંધી, મુનિ૦ નિરખે એક દૃષ્ટિ સાંધી. મુનિ૦ ૭
વૃશ્ચિક સમ તજી સ્વભાવ, મુનિ૦ વશ કીધાં વૃષ કુલરાવ. મુનિ૦ ૮
ધન્યકીર્તિ વ્યાસ વખાણે, મુનિ૦ લખ્યો મહીમા સ્મૃતિ પુરાણે. મુનિ૦ ૯
મકર છલ કપટ નિસારી, મુનિ૦ ભજે ધર્મકુંવર સુખકારી. મુનિ૦ ૧૦
કુંભજ મુનિ હરિ ઉરધારી, મુનિ૦ કીધો પાન સિંધુ મહા ભારી. મુનિ૦ ૧૧
મીન સરખી પ્રીત કરીને, મુનિ૦ વશ કીધા હેતે હરીને. મુનિ૦ ૧૨
એ પદમાં બારે રાશી, મુનિ૦ પ્રેમાનંદ ગાય અવિનાશી. મુનિ૦ ૧૩

બાર રાશિ સંપૂર્ણ

પદ ૭૮૨ મું-રાગ ગરબી

અથ સાતવાર લિખ્યતે

રે સ્વામિનારાયણ સાંભરે, ગાતાં તે સાતે વારરે;
રે વાણી તે રસ ભરી આપજો, ધર્મતણા કુમારરે. સ્વામિ૦ ૧
રે આદિત્ય સહજાનંદ ઉદીયા, કરવા પતિત ભવ પારરે. સ્વામિ૦ ૨
રે સોમ સરખા શીતળ સદા, ક્રુરતા ન મળે લગારરે. સ્વામિ૦ ૩
રે મંગળકારી મૂર્તિ, ધર્મકુંવર કીરતારરે. સ્વામિ૦ ૪
રે બુધ પુજે જેની પાદુકા, હરખ ભર્યા વારવારરે. સ્વામિ૦ ૫
રે ગુરુ સુર મુનિ ભુપના, સહજાનંદજી સરદારરે. સ્વામિ૦ ૬
રે શુક્ર સરખા સ્વભાવના, રિપુ સદા સુખ સારરે. સ્વામિ૦ ૭
રે શનિ સરખા નરનારનો, કીધો તે આજ આધારરે. સ્વામિ૦ ૮
રે આ પદ ગાયે ને શીખે સાંભળે, વાધે પ્રભુ પદ પ્યારરે. સ્વામિ૦ ૯
રે સ્વામિનારાયણ નામપર, પ્રેમાનંદ જાય બલિહારરે. સ્વામિ૦ ૧૦

પદ ૭૮૩ મું-રાગ ગરબી ધોળ

મેં તો મળીયા સહજાનંદ સ્વામિ, સચ્ચિદાનંદ અંતરજામી. ૧
હું તો થઇ છું હવે સતસંગી, મારે પ્રભુ સાથે પ્રીત અભંગી. ૨

મારાં સરવે તે કારજ સિધ્યાં, વતમાન સ્વામિજીના લીધાં. ૩
મારે માથે સ્વામિની છાપ, સરવે પુસ્પ કીધા ભાઈ બાપ. ૪
દુરિજનીયાંને વેણે ન દાઝું, સ્વામિનારાયણ કે'તાં ન લાજું. ૫
હુંતો બેઠી છું હરિવર ધારી, પ્રેમાનંદના સ્વામિપર વારી. ૬

પદ ૭૮૪ મું

મારે સ્વામિનારાયણ ભજવા, દુરિજનીયાના સંગને તજવા. ૧
મેં તો મેલ્યો સંસારીયો માડી, જોવા સ્વામિનારાયણ દાડી. ૨
મને સ્વામિનારાયણ ભાવે, લોક સ્વામિની કહીને બોલાવે. ૩
વાટે ઘાટે ને જાતાં વળતાં, સ્વામિનારાયણ શ્રવણે સાંભળતાં. ૪
મુખે સ્વામિનારાયણ ગાઉં, લોક લાજ થકી ન લજાઉં. ૫
પ્રેમસખીક સ્વામીને સારુ, કુરબાન કરયુ શિર મારું. ૬

પદ ૭૮૫ મું

સખી ચાલ હરિ જોવા જાઇયે, નિરખી પ્રભુ પાવન થાઇયે. ૧
સખી નેનનણુ ફળ એ છે, વેદ પુરાણુ તે એમ કે' છે. ૨
જેને નિગમ નેતિ કહી ગાવે, શિવ બ્રહ્મા તે પાર ન પાવે. ૩
એ છે કૃષ્ણ નારાયણ દેવ, સુરમુનિ કરે નિત્ય સેવ. ૪
એ છે પુરુષોત્તમ મહારાજ, પ્રભુ પ્રગટ્યા તે આપ કાજ. ૫
પ્રેમસખી કહે સ્વામિને હેલી, વરીયા અંતર આંટી મેલી. ૬

પદ ૭૮૬ મું

મારા પુન્યતણો નહિ પાર, વર મળીયા તે જગદાધાર. ૧
મારા ઉરમાં કીધો વહાલે વાસ, હુંતો થઈ છુ સ્વામિજીની દાસ. ૨
મને અખડ એવાતન આપ્યું, મારું જનમ મરણ દુઃખ કાપ્યું. ૩
મારો સફળ જનમ વહાલે કીધો, મેંતો હરિ સાથે લાવો લીધો. ૪
હુતો અખંડ હરિ ગુણ ગાવું, હવે પાછી તે ભવમાં ન આવું. ૫
મળ્યા પુરષોત્તમ બહુનામી, વહાલો પ્રેમસખીનો સ્વામી. ૬

પદ ૭૮૭ મું-રાગ દોહા

સ્વામિ સહજાનંદના, વંદુ ચરણ નખ ચંદ;
કરું વિનય કર જોડી જુગ, માંગું વર સુખકંદ. ૧

આપો અચલ વર નાથજી, ધરો શિશ જુગ પાણી;
રાખો નીજ મન ચરણમાં, ગાવું રસ ભરી વાણી. ૨

પદ ૭૮૮ મું—રાગ ધોળની ગરબી

વહાલા વંદન કરી પદ પાવન, માંગું વારમવારરે;
વહાલા દીન ઉપર દયા કરી, આપો ધર્મકુમારરે. વહાલા૦ ૧
વહાલા સર્વ નિશ્ચયપકી ઉત્તમ, નિર્વિકલ્પ નાથરે;
વહાલા નિશ્ચે તમારા સ્વરૂપનો, આપો રાખીને સાથરે. વહાલા૦ ૨
વહાલા તમારા સંબંધથકી ઉપન્યું, સુખ આપો સૌથરે;
વહાલા તે વીના બીજું સુખ તે, ક્યારે આપશોમાં મોથરે. વહાલા૦ ૩
વહાલા તમારા આકાર વીના માયીક, બીજા આકાર માત્રરે;
વહાલા થાઓ દુઃખ રૂપ તુછ તે, જેવું નરકનું પાત્રરે. વહાલા૦ ૪
વહાલા મહાત્મ જ્ઞાને જુક્ત જે, સહુથી ઉતમ એકાંતરે;
વહાલા ભક્તિ તમારી એવી આપજો, માંગું કરીને ખાંતરે. વહાલા૦ ૫
વહાલા હે સ્વામિ હે કૃષ્ણ હે હરિ, ભક્તિધર્મના બાળરે;
વહાલા પ્રેમાનંદની પ્રણુની, સાંભળોને કૃપાળરે. વહાલા૦ ૬

પદ ૭૮૯ મું

વહાલા કામ ક્રોધ લોભ સ્વાદ જે, સ્નેહ માનને મોહરે;
વહાલા એ આદી જે દોષ રૂપ, તે સર્ગ અધરમનોહરે. વહાલા૦ ૧
વહાલા ભક્તિ તમારી એકાંતિક, તેમાં વિઘ્ન કરનારરે;
વહાલા એવો અધર્મ ગણુ તે થકી, રક્ષા કરજો મોરારરે. વહાલા૦ ૨
વહાલા જ્ઞાન વૈરાગ્ય બ્રહ્મચર્ય જે, શ્રદ્ધા અહિંસા વિવેકરે;
વહાલા એ આદિ ગુણ રૂડા તે રૂપ, ધર્મસર્ગ વિશેકરે. વહાલા૦ ૩
વહાલા ભક્તિ તમારી એકાતિક, તેમાં છે સહાય રૂપરે;
વહાલા તે ધર્મસર્ગમાં મુજને, રાખો સદા મુનિ ભુપરે. વહાલા૦ ૪
વહાલા તમને વહાલા એવા સંતનો, જે સમાગમ નાથરે;
વહાલા આપો નિરંતર શ્રીહરિ, માંગું જોડીને હાથરે. વહાલા૦ ૫
વહાલા તમથી વિમુખ બ્રહ્મજ્ઞાની જે, નાસ્તિક કૌલને વામરે;
વહાલા એમનો સંગ ક્યારે ના થાયે, માંગે પ્રેમાનંદ સ્યામરે. વહાલા૦ ૬

પદ ૭૯૦ મું

હે નાથ મુને તમારુ ભક્તપણું, તેમાં કોઈ પ્રકારરે;
નાથ દોષ ન રહે કોઈ જાતનો, આપો પ્રાણ આધારરે. નાથ૦ ૧
હે નાથ તમે ને તમારા જે ભક્ત, તે નિર્દોષ સદાયરે,
નાથ તેનો દ્રોહ કયારે ન થાયે, એ માંગુ સુરરાયરે નાથ૦ ૨
હે નાથ તમારા ચરણની સેવા વિના, બીજી ઇચ્છા જે કોયરે,
નાથ માયિક પદારથની વાસના, બાળો સરવસ સોયરે. નાથ૦ ૩
હે નાથ ચિંતવન રાતદિન મહારાજનું, બીજો ન કરે મન ધાટરે,
નાથ રસના રટે એક નામને, બીજા સૈવી ઉચાટરે. નાથ૦ ૪
હે નાથ દીન જાણી મુજ ઉપરે, દયા કરજો જરૂરરે,
નાથ ભક્ત મનોરથ પૂરણ, કરો શોભા સૂરરે. નાથ૦ ૫
હે નાથ સ્થૂલ સૂક્ષ્મને કારણ, એ મારા ત્રણ દેહરે,
નાથ પ્રેમાનંદ કહે તેહમાં, મા થાઓ અહબુદ્ધિ નેહરે. નાથ૦ ૬

પદ ૭૯૧ મું

હે નાથ દેહના સંબંધી જનમાં, મમતા થાઓ માં કોઈકાળરે;
નાથ અહને મમતા થાઓ સંતમાં, જે તમને વહાલા દયાળરે. નાથ૦ ૧
હે નાથ બ્રહ્મ સાથે એક ભાવને, પામી થઈ બ્રહ્મ રૂપરે,
નાથ પરબ્રહ્મ એવા જે તમે તે સાથે, થાઓ પ્રીતિ અનૂપરે. નાથ૦ ૨
હે નાથ દાસ તમારા દાસનો, મુજને રાખીને પાસરે;
નાથ દર્શન દેજો નિરતર, મારે એટલી છે આશરે. નાથ૦ ૩
હે નાથ પ્રાર્થના નીજ દાસની, સાંભળીને સુજાણરે;
નાથ માગ્યાં મેં સર્વે ગુણ તેને, આપો જીવનપ્રાણરે. નાથ૦ ૪
હે નાથ એજ નિરતર આપજો, બીજુ દેશો મા કાયરે;
નાથ પ્રાર્થના પ્રેમાનંદની, ધરજો ઉર હરિરાયરે. નાથ૦ ૫

પદ ૭૯૨ મું-રાગ છંદ ચર્ચરી

જય જય મહારાજ રાજ, ધર્મકુંવર ગુન જહાજ;
સુંદર તનુ સત કાજ, ધારે ધારે.

મહિમા તવ અતિ અપાર, રટત શેષ મુખ હજાર;
નેતિ નિગમ બાર બાર, કહત રહત હારી;
બરનત કવિ મુનિ અનત, લહત ન બ્રહ્માદિ અંત;
નારદ સનકાદી સંત, જાત પ્રાણ વારી;
ઉજ્જલ પાવન પ્રતાપ, ત્રિભુવન રહ્યો અમીત વ્યાપ;
જપત જાપ ત્રિવિધ તાપ, ટારે ટારે. જય જય૦ ૧
જાકે એક રોમ કુપ, બ્રહ્મ શિવ સહિત ભુપ;
ઇંડ કોટી અતિ અનુપ, ઉડત હે અપારા;
ઐસો અક્ષર પ્રતાપ, અણું અણું પ્રાત રહ્યો સુવ્યાપ;
જાકું શ્રુતિ કહે અમાપ, સબહિંનસોં ન્યારા;
કોટી ઇન્દુ સમ પ્રકાશ, માયા તમ કરત નાશ;
રહત તામે કરી નિવાસ, પ્યારે પ્યારે. જય જય૦ ૨
અક્ષર સમ સરસ સાર, અનંત શક્તિ ધરનહાર;
પ્રગટે ભુવ વૃષકુમાર, અવની ભાર હરહીં;
ધરી હરિ શુભ સંત વેષ, જીતે શત્રુ અશેષ;
બાંધી ધર્મ સેતુ બેષ,* જન અનેક તરહીં;
કરત ચરિત્ર અતિ પુનિત, સુનત બિમલ હોત ચીત;
કામાદીક રિપુહી જીત, મારે મારે. જય જય૦ ૩
કલીમલ મત કરન ચૂર, ઉદયો અતિ અમલ સુર;
દિતિસુતકુલધ્વાંત ક્રુર, પ્યારો સ્વામિ;
વિવિધી ભાંતિ મત સમૂહ, સંજુત કલિ કામકૂહ;
નાસે જહું અર્ક રુહ, નાસ્તિકાદી વામી;
એસે શ્રીધર્મકુંવર, અધરમકુલ કીનર્જુ હર;
વહનહાર ધર્મ ધુંહર, ભારે ભારે. જય જય૦ ૪
ઇશકે ઇશ શ્યામ, પાવન પ્રભુ પુરનકામ;
વાસી ગોલોક ધામ, ધર્મકે દુલારે;

* "બેશ"–સુંદર.

કીનો કલિ ભુવ પ્રવેશ, દિતિસુત કીન સંત ભેશ;
કરીકે કષ્ટ ઉપદેશ, જીવનકું બહુત ડારે;
જાની કરુના નિકેત, આયે નીજ જન સમેત;
અગનીત નરનારી પ્રેત, તારે તારે. જય જય૦ ૫
મેટન ભવબંધન ફંદ, નિજ જંન આનંદ કંદ;
સહજાનંદ વંદ ચંદ, સંતન સુખદાની;
કેવલ કરુનાનિધાન, નિજ જન મન કંજ ભાન;
દમન કામ ક્રોધ માન, મગલ મૃદુ બાંની;
સુનતેં ધનશ્યામ નામ, થરર થરર કંપત કામ;
નામ ઉપર વારી પ્રાન, ડારે ડારે. જય જય૦ ૬
નિજ જન મન કમલ ચારુ, પ્રફુલ્લિત ભયે છબી નીહારું;
ધર્મકુંવર રવિ ઉદારું, અવિચલ સુખ દાતા;
કાલ વ્યાલ અતિ કરાલ, ગ્રસીત તરુંન વૃદ્ધ બાલ;
નારી નર અતિ બેહાલ, શરણાગત ત્રાતા;
સેવત પદ પદ્મ પ્રીત, પામર હોવત પુનિતં;
નીત નીત ચીત પ્રેમ કીત, ન્યારે ન્યારે. જય જય૦ ૭
વરણી વેષ ધર્મલાલ, અંગ અંગ છબી રસાલ;
ભુજ વિશાલ ગતિ મરાલ, ચટક ચાલ સોહે;
શ્વેત બસન સજ સુધાર, ભુખન તન સુમન સાર;
બન ઠન માનું રસ સીંગાર, બિહરત મન મોહે;
નખશીખ છબી ધામ શ્યામ, નિજજન મનકે વિશ્રામ;
પ્રેમાનંદ કોટી કામ, વારે વારે. જય જય૦ ૮

ઇતિ છંદ સંપૂર્ણ

પદ ૭૯૩ મું-રાગ ઠુમરી

મેરે મહારાજ મેં તો તોરી બલહારીરે; મેરે૦ ટેક.
કરી કરુના ધર્યો માનુષ વિગ્રહ, પ્રગટે હો કલિમેં શ્રીકૃષ્ન મોરારીરે. મેરે૦ ૧
અતિ મતિ દુષ્ટ કુકર્મી કુજનતી, તારે સકલ કલિકે નરનારીરે. મેરે૦ ૨

ના ગીની જાત બરન કછુ કરની, પશુ પક્ષી જડ લીને હો તારીરે. મારે૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ તુમારી, બાનકપર બલહારીરે. મારે૦ ૪

પદ ૭૯૪ મું

ધર્મકુંવર તેરી બલબલ જાઉંરે; ધર્મ૦ ટેક.
કહા બરનુ કરુનાધન કરુના, કહા કહી વિનય સુનાઉંરે. ધર્મ૦ ૧
તુમ જેસે એક તુમહિ મહાપ્રભુ, દુસરા કોઈ ન પાઉંરે. ધર્મ૦ ૨
પરમ કૃપાલ પરમ હિતકારી, સદય સદા હરિ સરલ સુભાઉંરે. ધર્મ૦ ૩
પ્રેમાનંદ તજી અન્ય આસરો, દ્વારે પર્યો ગુન ગાઉંરે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૭૯૫ મું

મેં તો તેરે બરદ ભરોસે સ્વામી; મેંતો૦ ટેક.
નહીં સાધન બળ બુદ્ધિ ચાતુરી, એક શરણુ બળ અંતરજામી. મેંતો૦ ૧
જુગ જુગપ્રતિ તનું ધારી મોરારી, તેરે અનંત ખળ કુટીલરુકામી. મેંતો૦ ૨
યેહી બાત સુની આયો શરન પ્રભુ, શરણાંગત વત્સલ સુખધામી મેંતો૦ ૩
પ્રેમાનદ શિર ધરો પદ પંકજ, જાનહું નીજ કિંકર બહુનામી. મેંતો૦ ૪

પદ ૭૯૬ મું

તુમ બીના પ્રભુ મેરે ઔર ન કોઈ; તુમ૦ ટેક.
ધર્મકુવર ઘનસ્યામ દયાનિધિ, જાનોઉં કિંકર રાવરો સોઈ. તુમ૦ ૧
તુમહીં માત તાત પતિ બંધુ, લાજ શરમ મેરી હે અબ તોઈ. તુમ૦ ૨
ઔગુન દોષ વિસારી પ્રાનપતિ, ધરહું શિશ કર પંકજ દોઈ. તુમ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ પુરો મનોરથ, કરું સેવકાઈ પદ કિંકર હોઈ. તુમ૦ ૪

પદ ૭૯૭ મું–રાગ ઠુમરી

તેરી મુસકનીમેં મન લાગી રહીરે, બીસરત નાહી
ઘનસ્યામપીયા; તેરી૦ ટેક
મુસકની બંક બીલોકની નીરખી, હાંરે પીયા રતિપતિ અતિ
સકુચીત ભયોરે. બીસ૦ ૧
નીરખી બદન હાસ જુત સુંદર, હાંરે મોરે ઉઠત હે પ્રેમ
સો નયો નયોરે. બીસ૦ ૨

જબ તુમ હસ સ્યામ મોહે હેરત, હરિ પીયા સો સુખ મુખ
નહિ જાત કહ્યોરે. બીસ૦ ૩
સુંદર હસિત બદન છબી ઉપર, હરિ પુલકીત પ્રેમાનંદ
બલિહારી ગયોરે. બીસ૦ ૪

પદ ૭૯૮ મું

તેરી ચીતવની મેરા ચીત ચોર લીયોરે, કેસી કરું અબ કલન પરે; તેરી૦ ટેક.
જબતે શ્યામ સુંદર મોયે હેરી, હરિ તબહીતે જગ સુખ
બીખ સમ કીયોરે. કેસી૦ ૧
ચચલ ચીતવની બીસરત નાહીં, હરિ બીનુ દેખે તપત
નીત મોરા હીયોરે. કેસી૦ ૨
ભ્રુકુટી કુટીલ ચપલ ચિતવનીમેં, હરિ કરી જાદુ જીવન બસ
કીયો જીયારે. કેસી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે સકલ સુખ સંપત, હરિ તેરી માધુરી મૂરત
ઘનસ્યામ પીયારે. કેસી૦ ૪

પદ ૭૯૯ મું

તેરી ચલની સો મોરે દીલ આય બસીરે, લલિત ગતિ
લખી થકીત ભઈ; તેરી૦ ટેક.
મદ મદ ગતિ ચલત મનોહર, હરિ બસ કર લીનો મન મેરો
હસી હસીરે. લલિ૦ ૧
ગતિ નિરખી વ્રજનારી દિવાની, હરિ તન બસન સુમન
શિર જાત ખસીરે. લલિ૦ ૨
ગજગતિ ચલત ભુખન તન સજકે, હરિ પ્યારે પીત બસન
કટી લીયો કસીરે. લલિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ છબીપર બારત, હરિ પ્યારે કોટી મદન કોટી
રવિ શશિરે. લલિ૦ ૪

પદ ૮૦૦ મું

તેરી બાનકડીપેં બલહારી જાઉંરે, ધર્મકુંવર મોહન રસીયા; તેરી૦ ટેક.
કોટી મદન વારું છબી ઉપર, હરિ-મેં તો નીરખી નીરખી
અતિ હરખાઉંરે. ધર્મ૦ ૧

કરુનારસ બરસત નેનમેં, હાંરે મુખ બચન સુનત ત્રપની
ન પાઉરે. ધર્મ૦ ૨
સામલ બરન મ્રદુલ તન સુંદર, હાંરે મેં તો મીલન કાજ
ઉડી ઉડી ધાઉરે. ધર્મ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' રૂપસાગર હરિ, હાંરે મેં તો એક રસના કેમે
કરી ગાઉરે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૮૦૧ મું-રાગ કુમરી

મેં દેખી છબી સાંવરી; મેં દે૦ ટેક.
સ્વપ્નેમેં દેખી સાંવરી સુરત, લટક લટક ચાલ ચલત ઉતાવરી. મેં દે૦ ૧
લાલ સુરવાલ પેરે લાલ અંગરખી, કમર કસી હે લાલ
રેંટે પગ પાવરી. મેં દે૦ ૨
શ્વેત પાઘ શિર સોહત સુંદર, ચિતવની ચંચલ મન લલચાવરી. મેં દે૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ છબીપર, તન મન પ્રાન લે કરત નોછાવરી. મેં દે૦ ૪

પદ ૮૦૨ મું

મેરે મન બસ ગેયાં; મેરે૦ ટેક.
સુંદર સુરતિ શ્યામ સુંદરકી, નીરખી નીરખી અખીયાં છકરૈયાં મન૦ ૧
સુંદર ચલની સુંદર ચીતવની, સુંદર મુસકનીપર બલજૈયાં. મન૦ ૨
ઉંબીર થોરી ચલે બદન મરોરી, રૂપ સુધાનિધિ સ્યામ સુખદૈયાં. મન૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ લટક લખી, કોટીક મનમથ પરત હે પૈયાં. મન૦ ૪

પદ ૮૦૩ મું

દોઉ નેના રતનારે; દોઉ૦ ટેક.
નેન સલોને ભરે બીચ ટોને, બસ કર લીને પ્રાન હમારે. નેના૦ ૧
ચીતવની તરછી મારત માનું બરછી, કસત કરેજે
અતિ અનીયારે. નેના૦ ૨
રસ ભરી રેખે કલ નખીતું દેખે, બીનુ અંજન બીચ સોહત કારે. નેના૦ ૩
શ્રીઘનસ્યામકી દ્રગન છટાપર, પ્રેમાનંદ પુલકી પ્રાન વારે. નેના૦ ૪

પદ ૮૦૪ મું

મેં જાઉ બલિહારીયાં; મેં જા૦ ટેક.
કોટીક કામ છબી ત્રિભુવનકી, શ્યામ બદનપર વારી ફેરી ડારીયાં. મેં જા૦ ૧
કમનીય રૂપ છટાપર મોહી, સાગરતનયા સબ વ્રજનારીયાં. મેં જા૦ ૨
યેહી છબી કારન મુની વિગ્યાની, કરત જતન પરપંચ બીસારીયાં. મેં જા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કુરબાન પ્રાન કરી, શ્રીહરિકૃષ્ણ છબી ઉર ધારીયાં. મેં જા૦ ૪

પદ ૮૦૫ મું-રાગ ઠુમરી

મેરા તો મન માધોજીસું માનારે; મેરા૦ ટેક.
મન માના ઘનસ્યામ નાથસું, તજ દીયા ઓર ઠીકાના. મેરા૦ ૧
અખિલભુવનપતિ લખી પુરુષોત્તમ, ધર્મકુંવર ઉર આના. મેરા૦ ૨
સુખસાગર હરિકૃષ્ન મણિ તજી, કો ગ્રહે કાચ પખાના. મેરા૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ ચરનપર, ત્રિભુવન કીયો કુરબાના. મેરા૦ ૪

પદ ૮૦૬ ઠું

મેરે તો મન બસી ગયો માધોરે; મેરે૦ ટેક.
માધવ મધુસૂદન ધર્માત્મજ, કૃષ્ન જગતપતિ જાદો. મેરે૦ ૧
કીની કૃપા કમલાવર કેશવ, અમૃત વરસો ભાદો. મેરે૦ ૨
કીયો પાન અમૃતરસ માધો, દૂર કીયો જગ કાદો. મેરે૦ ૩
પ્રેમાનંદ ભયો કરતારથ, મીલ ગયે સાચે સાધો. મેરે૦ ૪

પદ ૮૦૭ મું

મેરે તો પરમેશ્વર સ્વામીરે; મેરે૦ ટેક.
ભક્તિધર્મસુત શ્રીપુરુષોત્તમ, અક્ષરધામકે ધામી. મેરે૦ ૧
ભવસાગરતેં કાઢી લીયો મોયે, બાંહ પકરી બહુનામી. મેરે૦ ૨
અધર્મ મૂલ ઉખારન પ્રગટે, ઈશ્વર અંતરજામી. મેરે૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રાનનાથ પ્રભુ, ગોવિંદ ગરુડગામી. મેરે૦ ૪

પદ ૮૦૮ મું

જપું મેં યાકે નામકી માળારે; જપું૦ ટેક.
નીલકંઠ હરિકૃષ્ન કૃષ્નહરિ, નારાયણ ધર્મલાલા. જપું૦ ૧

યાપન ધર્મ અધર્મ ઉથાપન, કલિમેં પ્રગટે કૃપાલા. જપું૦ ૨
અધમઓધાર પતિતજનપાવન, દીનાનાથ દયાલા. જપું૦ ૩
પ્રેમાનંદ તારન ભવસિંધો, મેટન ભવ જંજાલા. જપું૦ ૪

પદ ૮૦૯ મું-રાગ ઠુમરી

મેરે એક આસરા તેરારે, ધરમકુંવર મહારાજ રાજ; મેરે૦ ટેક.
મેં ચાકર તેરે ચરનકમલકા, તેં પરમેશ્વર મેરારે. ધર્મ૦ ૧
તેરે ચરન શરન બીનું સ્વામી, કઉ સુખ નહીં હેરારે;
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ દશો દિશ, સબહી કાલને ઘેરારે. ધર્મ૦ ૨
ત્રિભુવન ભ્રમત ભ્રમત પચી હાર્યો, પાયો મેં દુઃખ ઘનેરારે;
અચલ નિકેત એક નહી પાયો, તુમ બીના ધર્મકિશોરારે. ધર્મ૦ ૩
અમરપતિ નર નાગ અસુર સુર, સબ માયાકે ચેરારે;
પ્રેમાનંદ જાની સબ દુઃખમય, દીયો* ચરન તેરે ડેરારે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૮૧૦ મું

તેરે દ્વારે પર્યો ગુન ગાઉરે, ધર્મકુંવર ઘનશ્યામ નાથ; તેરે૦ ટેક.
અધમઓધાર શરણાગતપાલક, નાથ રહું તેરો નાઉરે. ધર્મ૦ ૧
અખિલલોકપતિ પરમ પુરુષ તુમ, તુમકું ગાઈ રીઝાવુરે;
તુમ બીના તુમ મોયે ઓર ન દેયો, યેહી મોજ મેં પાઉરે. ધર્મ૦ ૨
કરો ક્ષમા અપરાધ નાથ મેરો, શ્યામ તેરી બલજાઉરે;
યેહી બીનય મેરો કરુનાસાગર, ઓર કછુ નહી ચાઉરે. ધર્મ૦ ૩
નિત્ય નિત્ય નીરખું વદન કમલ છબી, ઉરમહીં આનંદ વટાઉરે;
પ્રેમાનંદ યેહી વર માંગત, દાસ રાવરો કહાઉરે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૮૧૧ મું

મેરે તુમ બીના ઓર ન કોઇરે, સત્ય કહું સોં ખાઈ નાથ; મેરે૦ ટેક.
પરમ પુરુષ તેરે ચરન કમલતેં, દૂર ના તજી હો મોઇરે. સત્ય૦ ૧
નાથ તુમારે જન એકાંતિક, તીનસું પ્રીતિ હોઇરે;
દૂર કરો મેરી ઇતર વાસના, રહું રૂપ તવ જોઇરે. સત્ય૦ ૨

* "દીયો" પાઠાન્તર.

કોન પુન્યતેં પ્રાપ્ત ભયે પ્રભુ, અબ ના તજુંહું તોઇરે;
દુર્લભ દેવ નિગમ તોયે ગાવત, શ્યામ મીલે મોયે સોઇરે. સત્ય૦ ૩
દીનાનાથ- દીનકી બીનતી, સુની રાખો ઉર ગોઇરે;
પ્રેમાનંદ કહે ચરન ચિહ્ન છબી, રહું નેનનમેં પ્રોઇરે. સત્ય૦ ૪

પદ ૮૧૨ મું

ધર્મકુંવર કરુનાનિધાન, એક સુનીયો બીનતી મેરીરે; ધર્મ૦ ટેક.
અખંડ રહે મેરે નેનકે આગે, નાથ મૂરતી તેરીરે. ધર્મ૦ ૧
યેહી સાધન મેરે પરમ ચતુર વર, રહું સુંદર છબી હેરીરે;
પરીહરી ઓર બીચાર બાંહબલ, હોઈ રહું તેરી ચેરીરે. ધર્મ૦ ૨
સુંદરશ્યામ કામમદમોચન, બસન ભુખન તન પે'રીરે;
નવલાકશોર મનોહર સુંદર, રહો અખંડ દ્રગ ઠેરીરે. ધર્મ૦ ૩
સુંદર બદન કમલ છબી નીરખું, જ્યું ચકોર ચંદ કેરીરે;
પ્રેમાનંદ કહે નાથ રહો મોરે, નેનનમેં રંગ લેરીરે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૮૧૩ મું-રાગ ઠુમરી

ભક્તસોં અધિક આન કોઉ નાહી, હરિકે ભક્તસોં અધિક
આન કોઉ નાહી, યેહી સ્વભાવ સદાઈ; ભક્ત૦ ટેક.
કૃષ્ન કૃપાળ ભક્તકે કારન, દેહ ધરતહે આઈ;
કૃપાસિંધુ ભક્તકે પાછે, ફીરત જ્યું દેહકી છાઈ. ભક્ત૦ ૧
તનીક કષ્ટ કોઉ દેત ભક્તકું, દેખીકે જાત દુખાઈ;
તાકો મૂલ ઉખારી હરિવર, કરત ભક્તકી સહાઈ. ભક્ત૦ ૨
અમરીષ નીજ ભક્તકું દીનો, દુઃખ દુર્વાસા જાઈ;
તાકે પાછે છોડી સુદરશન, જાઇરી કેકુક પરાઈ.* ભક્ત૦ ૩
ખંભ ફારી હરનાકુસ માર્યો, લીયો પ્રહ્લાદ બચાઈ;
પ્રેમાનંદ શ્રીધર્મકુંવરકી, ભક્તવત્સલતા ગાઈ. ભક્ત૦ ૪

પદ ૮૧૪ મું

કરત હરિ હરિજનકી રખવારી, કરત હરિ હરિજનકી રખવારી;
સદય રુદય સુખકારી; કર૦ ટેક.

* સ્પષ્ટ નથી. તેને જ પગે પડાવ્યો એવા અર્થમાં કાંઈ હોવું જોઇએ.

નીજ જન કારન સદા સાંવરો, સહત કષ્ટ અતિ ભારી;
કરત સહાય સદા નીજ જનકી, રૂપ વિધ વિધ ધારી. કર૦ ૧
બુડતહી વ્રજ રાખી લીયો હરિ, અહિ નાથ્યો ગહી કારી;
કુંતીસુતહીત લઈ લરાઈ, રથ ચઢી કૃષ્ન મોરારી. કર૦ ૨
બાંધી સેતુ સિંધુપર મહાબલ, કપિ સંગ કીની યારી;
મહા સંગ્રામ કરી હરિ સીતા, લાયે લંકપતિ મારી. કર૦ ૩
ધર્યો રૂપ નરસિંધ ભક્તહીત, બલી છળ્યો હોય ભીખારી;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ તીહારી, કરુનાપર બલિહારી. કર૦ ૪

પદ ૮૧૫ મું

હરિ તુમ સાચે ગરીબનિવાજ, હરિ તુમ સાચે ગરીબનિવાજ;
યહ સત્ય જાની મેં આજ; હરિ ટેક.
કષ્ટ સમે જાય સદ્ય છુરાયો, આતુર હોઈ ગજરાજ;
કૌરવ કુટીલ સભામેં રાખી, જાય દ્રુપદીકી લાજ. હરિ૦ ૧
જાય જરાસંધ મથી મહાબલ, છોડે ભુપ સમાજ;
સોલ સહસ્ર કન્યા રાજનકી, સાર્યો તીનકો કાજ. હરિ૦ ૨
જીમે જાય વિદુર ઘર ભાજી, તજી કૌરવ સુખ સાજ;
રંક સુદામા કીયો ઈંદ્ર સમ, જય જય કૃપાજહાજ. હરિ૦ ૩
દીનાનાથ દીનકે બંધુ, શિવ બ્રહ્મા શિરતાજ;
પ્રેમાનંદ દીનકું દરસન દેકે, આજ મીટાવો દાજ. હરિ૦ ૪

પદ ૮૧૬ મું

શરનાગત સુખખાની, હરિ તુમ શરનાગત સુખખાની;
યહ રીત રાવરી જાની; હરિ૦ ટેક.
મન ક્રમ વચ કરી કપટ રહિત કોઉ, આવત શરને પ્રાની;
ખીન સેવા બીન સાધન તાપર, દ્રવતહો સારંગપાની. હરિ૦ ૧
અવિનાશી સુખ દેત કરત તાકી, ઇતર વાસના હાની;
શુદ્ધ કરી સેવામેં રાખત, ગિરિધર છેલ ગુમાની. હરિ૦ ૨
એકાંતિક હોય સેવત તુમકું, તુમ સંગ લગની લગાની;
તાસું તુમ નહીં રાખત મહાપ્રભુ, કોઉ બાત કછુ છાની. હરિ૦ ૩

મેરે મનમેં યેહી વાસના, સુફલ કરો સુખદાની,
પ્રેમાનંદ કહે અખંડ રહો દ્રગ, ટારો વાસના આની હરિ૦ ૪

પદ ૮૧૭ મું-રાગ ઠુમરી

હમારે ભક્તિ ધર્મસુત શ્યામ, હમારે૦ એજુ પ્રગટ ભયે
સુખધામ, હમા૦ ટેક
દિવ્ય ભુવનપતિ, દિવ્ય તનુ અતિ, દિવ્ય નીનકંઠ નામ હમા૦ ૧
દિવ્ય ચંદન અંગ, દિવ્ય સખા સંગ, દિવ્ય જનકે વિશ્રામ હમા૦ ૨
દિવ્ય પુષ્પ ધરી, દિવ્ય હસત હરિ, દિવ્ય ભજે આઠો જામ. હમા૦ ૩
દિવ્ય પાઘ બાંધિ, દિવ્ય શાલ કાંધિ, પ્રેમાનંદ વારી કોટી કામ હમા૦ ૪

પદ ૮૧૮ મું

બેઠે દિવ્ય સભાપતિ રાય, બેઠે૦ એજુ નીરખત સબદુ:ખ જાય, બેઠે૦ ટેક
દિવ્ય સિંઘાસન, દિવ્ય સુખાસન, દિવ્ય તેજકે માંય બેઠે૦ ૧
દિવ્ય રમાપતિ, દિવ્ય કરત રતિ, દિવ્ય ચરન ચીત લાય બેઠે૦ ૨
દિવ્ય રતન જડે, દિવ્ય મુગટ ધરે, દિવ્ય પરત નીત પાય બેઠે૦ ૩
દિવ્ય છત્ર ધરે, દિવ્ય ચમર ઢરે, પ્રેમાનંદ આગે ગાય બેઠે૦ ૪

પદ ૮૧૯ મું

હમારે સતસંગકે ઉજીયારે, હમારે૦ એજુ સહજાનંદ પ્રાન પ્યારે, હમા૦ ટેક
ભવ બિરંચી, સનકાદિક નારદ, છીન છીનમેં પ્રાન વારે હમા૦ ૧
ત્રિભુવનનાયક, સબ સુખદાયક, જુગ જુગ પ્રતિ તનુ ધારે હમા૦ ૨
થાપત ધર્મ, અધર્મ ઉથાપત, ગૌબ્રાહ્મણ પ્રતીપારે હમા૦ ૩
ધર્મ સુનંદન, સબ જગવંદન, પ્રેમાનંદકે દ્રગ તારે હમા૦ ૪

પદ ૮૨૦ મું

હમારે ભક્તિધર્મસુત પ્રાન, હમારે૦ એજુ કેશવ કૃપાનિધાન હમા૦ ટેક
પ્રાન હમારે, જીયસોં ન્યારે, હોન ન દેહો કહાન હમા૦ ૧
ભક્ત સુરંજન, ભવદુ:ખભંજન, ગંજન રીપુકો માન હમા૦ ૨
કૃપાસિંધુ, દીનકે બંધુ, ગાવત વેદ પુરાન હમા૦ ૩
યેહી છબી ભાવત, નીશદિન ગાવત, પ્રેમાનંદ ગુન ગાન હમા૦ ૪

પદ ૮૨૧ મું–રાગ ઠુમરી ખ્યાલ

અંખીયા ફરકન લાગીરે, અબરે સૈયા મોરી; અંખી० ટે
દૃગ ફરકત મોરી અંગીયાં તરકત, સખી મેં સોવત જાગીરે. અબ० ૧
સગુણ* હોત મોયે પીયા મીલનકે, પ્રેમ અંગ અનુરાગીરે. અબ० ૨
લ્યાવે વધાઈ કોઈ પીયા આવનકી, દેઉં મોજ મુખ માગીરે. અબ० ૩
પ્રેમાનંદ કહે હરિકૃષ્ણ કુંવર છબી, નીરખું મેં નેણા આગીરે. અબ० ૪

પદ ૮૨૨ મું

તનકી તપત ગઈરે, અબરે ગુઇયાં મોરી; તન० ટે
નંદકુંવર મોયે અંક ભરી ભેટે, છતિયાં શીતલ ભઈરે. અબ० ૧
રસ ભરી મૂરત દૃગ ભરી દેખી, પલકે પરત નઈરે. અબ० ૨
મીલી પીયા સુખપૂર આનંદ ન માત ઉર, બાત ન જાત કઈરે. અબ० ૩
પ્રેમાનંદ રંગભીની આનંદી કરદીની, મુખકો તંબોલ દઈરે. અબ० ૪

પદ ૮૨૩ મું

નેહરો નિભાય લીજોરે, અબરે છેલા મેરા નેહરો; નેહ० ટે
સુની અરજી અબલાકી કેશવ, અખંડ દરશ દીજોરે. અબ० ૧
પ્રાણનાથ મોયે રાખો ચરણમેં, કબહુ ન દૂર કીજોરે. અબ० ૨
પ્રેમ સુધારસ અપને જનકો, પ્રીતસું પ્યારે પીજોરે. અબ० ૩
પ્રેમાનંદ પ્રભુ દેત આશિશ નીત, કોટી બરિસોં જીજોરે. અબ० ૪

પદ ૮૨૪ મું

લેવું બલૈયાં તેરીરે, અબરે કનૈયા મેરા; લેવું० ટે
મેં તોરી દાસી પીયા ચરણ કમલકી, તુમહો જીવન દોરીરે. અબ० ૧
નીરખું બદન છબી ચંદ જ્યું ચકોરી, એક ટક દૃગ જોરીરે. અબ० ૨
બહી જાતી ભવ પૂરમેં આયકે, પકરી બૈયાં મોરીરે. અબ० ૩
કહા બરનું કરુણા કમલાવર, પ્રેમાનંદ માત થોરીરે. અબ० ૪

પદ ૮૨૫ મું–રાગ ઠુમરી ખ્યાલ

રે સનેહી નેહા ભુલી ના જૈયો રે; રે સ० ટે
ઓરસેં તોરી તુમ સંગ જોરી, કરી તન ધન તૃણ તૂલી. ના જૈ० ૧

---

* શુકન.

મન ક્રમ વચ વિશ્વાસ આની ઉર, દ્રઢ કરી ગહી પદ મૂલી. ના જૈ૦ ૨
સબહી પ્રકાર સુખદ તુમકું લખી, કીયો ત્રિભુવન સુખ શૂલી. ના જૈ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રભુ અબ ના છોડું, શ્યામ શીરંગી સંગ ફૂલી. ના જૈ૦ ૪

પદ ૮૨૬ મું

રે લગની દિન રાત લગી રહીરે; રે લ૦ ટેક.
જબતેં શ્યામ સીધારે તબતેં, ના પઈઈ કોઈ પાતી. લગી૦ ૧
માલાપનેકી પ્રીતિ પ્યારે, બીસરે બાલ સંગાતી. લગી૦ ૨
બીરહા સતાવે કછુ ના સોહાવે, જરત રેન દિન છાની. લગી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાયકી પ્યારી, કર મીડત પીછતાતી. લગી૦ ૪

પદ ૮૨૭ મું

રે સાંવરીયા તેરી દાસી દીન ભઈરે; સાંવ૦ ટેક.
કંતનો સંદેશો જાય કહો કોઈ, શ્યામસુંદરકે પાસી. દીન૦ ૧
કાનહી ચૂક બીચારી પ્યારે, ચરનકમલ વિશ્વાસી. દીન૦ ૨
ધ્યાન પાન તજી ચીતવે ચરણુ છબી, બન બન ફીરત ઉદાસી. દીન૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ સુધ લીજે, દીજે દરસ અવિનાશી. દીન૦ ૪

પદ ૮૨૮ મું

રે વિદેશી સુધ મોરી બિસરી ગયેરે; વિદે૦ ટેક.
જાય લોભાય ભયો દાસી વશ, પ્રીત પુરાની તોરી. બિસ૦ ૧
મીલી કો ઠગારી સૌક હમારી, ચંચલ નેન ચકોરી. બિસ૦ ૨
પહેલે હમસું એ નિરદૈયાં, કીની પ્રીત બરજોરી. બિસ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્યારો નેનાકો તારો, યાર હે મતલબકારી. બિસ૦ ૪

પદ ૮૨૯ મું-રાગ બીહાગની ઠુમરી

પ્યારે તેરી મોરી પ્રીત ન છૂટેરે; પ્યારે૦ ટેક.
લગી હે પ્રીત તોસું શ્યામસુંદર જેસે હીરો ફોર્યો ન ફૂટેરે. પ્યારે૦ ૧
સમજી વિચારી પ્યારે તોસું જોરી કાહુકી તોરાઇ ન તૂટેરે. પ્યારે૦ ૨
જોરી પ્રીત જાની સાચે સનેહી ઓર સનેહી સબ જૂઠેરે. પ્યારે૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે અબ ના છોડું છીને જગત શિર કૂટેરે. પ્યારે૦ ૪

પદ ૮૩૦ મું

તોરી મોરી લગની લાગીરે લાલા; તોરી૦ ટેક
લાગી લગન તોસેં જીવન જેસેં સોના મીલત સોહાગીરે. લાલા૦ ૧
લગન લગત મેરો સુફલ જનમ ભયો દુરમતિ સબ દૂર ભાગીરે. લાલા૦ ૨
શ્યામ મીલત સબ કાજ સુધરી ગયો બાત બની ગઈ આગીરે. લાલા૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ અખંડ રહો દ્રગ યેહી દેહો મોજ માગીરે. લાલા૦ ૪

પદ ૮૩૧ મું

તોસું મેર મનવા માન્યોરે પ્યારે; તોસું૦ ટેક
મન ક્રમ બચ અબ ભઇહું તીહારી અંતર રંચ ન આન્યોરે. પ્યારે૦ ૧
પરમ સત્ય એક શ્યામસુંદર તુમ ઔર સ્વપન સમ જાન્યોરે. પ્યારે૦ ૨
મન માન્યો મોહન તુમ ચરને સબ જગસું પછતાન્યોરે. પ્યારે૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ અબ ના છોડું ચરને ચીત અટકાન્યોરે. પ્યારે૦ ૪

પદ ૮૩૨ મું

તોરા મોરા જીયરા એકરે પ્યારે; તોરા૦ ટેક
તુમજું રહત મોરે જીયમેં જેસે કાચમેં કંચન રેખરે. પ્યારે૦ ૧
તુમ તો પ્યારે મોરે જીયકે જીવન સબ વિધિ સુખદાયેકરે. પ્યારે૦ ૨
તુમ મેરે સ્વામી મેં ચેરી ચરનકી યેહી અચલ મેરી ટેકરે. પ્યારે૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ ચરનતેં દૂર ન રહુંગી મેં નેકરે. પ્યારે૦ ૪

પદ ૮૩૩ મું–રાગ તીલાના

તાદીમ્ તનનામ્ તાદીમ્ તનનામ્ તાદીમ્ તાના તાદીમ્ તનનામ્;
યે તીલાના સુનો સકલ શુભ ગુની જન, ઇસકી જો સમજણુંઝ સાધી;
સકલ બીધી વારવાર શું સમજી બિચારીકે દીલોંકે બીચ મન નામ, તા૦ ૧
ઔર જો અકલવંત ગુનીજનસું મીલી ગુનીસું ગુનનકી
સમુજ લે ભલી ભલી;
ઔર જો અનેક બાત ગુનીનકે ધરકી સમુજી સાધીલે
અપને અરથકી;
જહાં જહાં જહાં જહાં પાવે મોજ ગુનીજન મજલસમેં પ્રેમ
મગન ઉન ગુનીસું ગનનામ, તા૦ ૨

પદ ૮૩૪ મું

તાનુમ્' તાદીરે તાનુમ્ તાદીરે તાનુમ્ તાદી તાનુમ્ તાદીરે;
હોય તું ઉલાસ હું ખુલાસ દીલ ખુસી હું મેં, અવ્વલ ઉસ્તાદ પાસ;
ભલી ભાતસું તજી ગુમાની માન તાન તીલાનેકી સકલ
વિધ સાધીરે. તા૦ ૧
ઔર જો અનેક રૂપ રાગ રંગ તાલ તાન પાવત સયાન
નિજ બુદ્ધિહુંકે પરમાન;
કેતેહુંકે પાસ વિદ્યા વાદ વિવાદ સાંધી, કેતેહુંકે પાસ વિદ્યા
આદ અનાદીરે;
ચુંહી વિચારી ચુંહી વિચારી શુદ્ધ સંગત શુદ્ધ બાનીહુંસે;
ગાવના પ્રેમપૂરન ગુન ગાવસે અગાધીરે. તા૦ ૨

પદ ૮૩૫ મું-રાગ દાદરા

હો સાંવરા સોભા બરની ન જાઈ; હો સાં૦ ટેક.
છબી બરનત ઘનસ્યામ તિહારી, શેષ સારદા સકુચાઈ. હો સાં૦ ૧
અખિલભુવનકી સુંદરતા સબ, ઉદય ભઇહે આઈ. હો સાં૦ ૨
નીરખી નટવરનાગર શોભા, રતિપતિ મતિ ભરમાઈ. હો સાં૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ નવલ છબી, બરનતહેં પુલકાઈ. હો સાં૦ ૪

પદ ૮૩૬ મું

હો બલમા બદન કમલપર વારી; હો બ૦ ટેક.
મનમથ કોટીક વારુ બદન પર, ઉડુપતિ લાખ હજારી. હો બ૦ ૧
હસની ચલની ચીતવની સુંદર, દેખી મોહી વ્રજનારી. હો બ૦ ૨
સિંધુસુતા રતિ સચી ગિરીજા સતી, બાંનકપર બલહારી. હો બ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામકુંવર છબી, નીત રાખત ઉર ધારી. હો બ૦ ૪

પદ ૮૩૭ મું

હો રસિયા રાજીવ નેના સલોને; હો ર૦ ટેક.
ચંચલ ચીતવની દેખી લજાને, ખંજન મીન મ્રગ છોને. હો ર૦ ૧
અંબુજ લોચન રસ ભરી રેખેં, અતિ અનીયારે કોને. હો ર૦ ૨

તરુણ ત્રિયા મનહરન મનોહર, અંજન બીચ ભરે ટોને. હો ર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પલ ન બીસારું, જો અબ હોયેગી સો હોને. હો ર૦ ૪

પદ ૮૩૮ મું–રાગ દાદરા

મેં જાની પીયા મોરા રે પીયા મોરા; મેં જા૦ ટેક.
કોન કોનકે દીલમેં બસીયા, કોનસું છીયરા જોરારે. પીયા૦ ૧
સાંવરા ગુમાની પ્રીત નહી છાની, અબ હમસું નેહા તોરારે. પીયા૦ ૨
સાચી કહો ઘનશ્યામ સનેહી, કોન બસ ભયે ચીનચોરારે.* પીયા૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ છબી તેરી, ચીતવત ચંદ જ્યું ચકોરારે. પીયા૦ ૪

પદ ૮૩૯ મું

અબ કોન તોસે જોરેરે છીયા જોરેરે; અબ૦ ટેક.
કોટી જતન કરી જોરે સનેહા, છીન એકમેં લે તોરેરે. છીયા૦ ૧
કરત હો પ્રીત મીત મતલબકે, અરથ સાધી રહો કોરેરે. છીયા૦ ૨
પહેલે પાય સુધારસ મોહન, પીછેતે બીખ ઘોરેરે. છીયા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે હરિ હમારે એક તુમ, તુમરે તો લાખ કરોરેરે. છીયા૦ ૪

પદ ૮૪૦ મું

મેં ભુલી નેહા કીનોરે નેહા કીનો; મેં ભુ૦ ટેક.
કીનો નેહ તોસેં રહી મેં ભરોસેં, તુમ તો તુરત છેહ દીનોરે. નેહા૦ ૧
સાંવરા ગુમાની એસી નાહી જાની, સબ સુખ મેરો હરલીનોરે. નેહા૦ ૨
સ્યામબીહારી બીનું મોત મારી, બેદરદી રંગ ભીનોરે. નેહા૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પીયા તુમ બીના મેરા છીયા, જેસેં જલ બીના મીનોરે. નેહા૦ ૪

પદ ૮૪૧ મું

મેં તોસે પ્રીત જોરીરે પ્રીત જોરી; મેં તો૦ ટેક.
ભઈ મેંનો દાસી પરમ્ વિસવાસી, યેહી ચૂક પીયા મોરીરે. પ્રીત૦ ૧
તુમ અલબેલે અંતર મેલે, મેંતો પીયા મતિ ભોરીરે. પ્રીત૦ ૨
હમસું તોરી અંત જાય જોરી, કહા હમ કીની ચોરીરે. પ્રીત૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે વારી નાથ તિહારી, દગાબાજી નહીં થોરીરે. પ્રીત૦ ૪

---

* "કોન બસ ગઈ ચીત તોરારે" પાઠાન્તર છે.

પદ ૮૪૨ મું-દોહા

નિર્વિકલ્પ અતિ ઉત્તમ, નિશ્ચય તવ ઘનસ્યામ;
માહાત્મ્ય જ્ઞાન જુત ભક્તિ તવ, એકાંતિક સુખધામ. ૧
મોહીમેં તવ ભક્તપનો, તામેં કોઈ પ્રકાર;
દોષ ન રહે કોઈ જાતકો, સુનીયો ધર્મકુમાર. ૨
તુમારો તવ હરિભક્તકો, દ્રોહ કબુ નહી હોય;
એકાંતિક તવ દાસકો દીજે સમાગમ મોય. ૩
નાથ નિરંતર દરસ તવ, તવ દાસનકો દાસ;
એહી માંગું કરી વિનય હરિ, સદા રાખીયો પાસ. ૪
હે કૃપાળુ હે ભક્તપતિ, ભક્તવત્સલ સુનું બાત;
દયાસિંધુ સ્તવન કરી, માંગુ વસ્તુ સાત. ૫
સહજાનંદ મહારાજકે, સબ સત્સંગી સુજાન;
તાકું હોય દૃઢ વતનો, શિક્ષાપત્રી પ્રમાન. ૬
સો પત્રીમેં અતિ બડે, નિયમ એકાદશ જોય;
તાકી વિગતી કહતહું, સુનીયો સબ ચિત્ત પ્રોય. ૭
*હિંસા ન કરની જંતકી, પરત્રિય સંગકો ત્યાગ;
માંસ ન ખાવત મદ્યકું, પીવત નહિ બડ ભાગ. ૮
વિધવાકું સ્પર્શત નહિ, કરત નહિ આતમઘાત;
ચોરી ન કરની કાહુકી, કલંક ન કોઉકું લગાત. ૯
નિંદત નહીં કોઈ દેવકું, બીન ખપતો નહિ ખાત;
વિમુખ જીવકે વદનતેં, કથા સુની નહી જાત. ૧૦
એહી વિધિ ધર્મકે† નિયમમેં, બરતો સબ હરિ દાસ;
ભજો શ્રી સહજાનંદ પદ, છોડી ઓર સબ આસ. ૧૧
રહી એકાદશ નિયમમેં, કરો શ્રીહરિપદ પ્રીત;
પ્રેમાનંદ કહે ધામમેં, જાઓ નિઃશંક જગ જીત. ૧૨

---

* "હિંસા ન કરની કાહુકી" "કરની ન હિંસા જંતુકી" પાઠાન્તરો ગવાય છે.
† "એહી વિધિ સબ નિયમમેં" પાઠાન્તર.

પદ ૮૪૩ મું-દોહા

જય જય મગલ કરન પ્રભુ, મગલમય તવ નામ;
હરત અમગલ ભક્તકે, શ્વેતભુવનપતિ શ્યામ. ૧
જટા છત્ર મૃગ ચમર ધર, ઉર્ધ્વ બાહુ મૃદુ હાસ;
નીજ જનહીત નીત કરત તપ, જય જય મૂર્તિ પ્રકાસ. ૨
શ્વેતાભિધ નીજ દ્વીપપર, મુનિ વૃંદ લીયે સાથ;
ઉર્ધ્વ બાહુ રત ઉગ્ર તપ, કરત નિરંતર નાથ. ૩
એકાંત ધર્મ આશ્રિત સદા, શ્વેત પુરુષ નીજ દાસ; .
તિનકી તુમ પ્રભુ કરત સદા, ઈતર વાસના નાસ. ૪
શ્વેતાંબર સુસ્મિત વદન, શ્વેત સુલેપન અંગ;
શ્વેત ભુવન રાજત સદા, શ્વેત પુરુષકે - સંગ. ૫
સદાનંદ અરવિંદ પદ, પ્રફુલ્લિત વદન સરોજ;
દયા સુધા પૂરીત નયન, મોહીત કોટી મનોજ. ૬
શ્વેત નામ તવ શ્વેત વપુ, શ્વેત પુષ્પ ઉર હાર;
શ્વેત પુરુષ વલ્લભ સદા, શ્વેત બંધુ કરતાર. ૭
શાંત સદા તેજોમય, મુક્ત નિરજ અપાર;
પૂજત ચરન સરોજ તવ, લીયે વિવિધ ઉપચાર. ૮
કોટીક ઈંદુ કાંતિ સમ, શોભીત સદા સુરેશ;
કલાનિધિ નૈષ્ઠિક પ્રભુ, જય જય વર્ણિ વેષ. ૯
શાંતી દાંતી જપ તપ કરી, હોત હો પ્રગટ અનૂપ:
ચતુ સનાનદન* સુખદ, જય જય શાન્ત સ્વરૂપ. ૧૦
જુગ જુગ પ્રતિ પ્રભુ ધરતતુમ, લીલા રૂપ અપાર;
ભક્તિ સહિત સદા ધર્મકો, પાલત વારમવાર. ૧૧
નીજ આશ્રીતકુ બ્રહ્મ ગતિ, દેત હો શ્યામ સુજાન;
પ્રગટત પ્રતિ યુગ નાથ તુમ, નીજ જ્ઞાન કમલકે ભાન. ૧૨

---

* આ લીટી અર્થ વગરની લાગે છે. પણ "ચતુરાનંદપ્રદ સુખદ" એવો પાઠ હોય તો અર્થ સંભવે છે. ચારે પ્રકારના આનંદને આપવાવાળા, સુખને દેવાવાળા.

કર્મપાસ નાનાવિધિ, બાંધે જીવ અનંત;
મુક્તિ કારન તુમહિ હો, સહજાનંદ ભગવંત. ૧૩
સુપર્ણ* તુમ યોગેશ્વર, ધર્મવંશ પ્રતિપાલ;
હંસ વિષ્નુ મહાપુરુષ તુમ, પૂરન પરમ દયાલ. ૧૪
વૈકુંઠ સત્ય અક્ષર તુમ, પુરુષોત્તમ પદ શ્યામ;
બ્રહ્મલોકપતિ નાથ તુમ, નીલકંઠ સુખ ધામ. ૧૫

પદ ૮૪૪ મું-રાગ ધોળ

ધર્મકુવર હરિકૃષ્ન ચરણુ નખ ચંદ્રને,
મન કર્મ વચને વંદુ વારમવારજો;
આ અવસર અલબેલાજી અઢળક ઢળ્યા,
કરવા વહાલો અનેક પતિત ભવપારજો. ધર્મ૦ ૧
શું કહી વર્ણવું પાવન પ્રથિત પ્રતાપને,
ભવ બ્રહ્મા શેષ નિગમ નેતિ કહી ગાયજો;
અક્ષરનિવાસી મુક્ત પૂજે જેની પાદુકા,
અખીલભુવનપતિ શ્રીપુરુષોત્તમરાયજો. ધર્મ૦ ૨
સદા સાકાર છે દિવ્ય નરાકૃતિ નાથજી,
માયા કાળ પુરુષના પ્રેરક એહજો;
જગત જન્મ પાલન લય લીલા જેહની,
તે અવિનાશી ધર્યો સુંદર નર દેહજો. ધર્મ૦ ૩
ઉપનિષદના શિર ઉપર જે શોભતા;
રમારમણુ શ્રીઅક્ષરપર અવિનાશજો;
અનેક અધમ ઓધાર્યાની દીક્ષા ગ્રહી,
પ્રેમાનંદકે આવ્યા ધર્મનિવાસજો. ધર્મ૦ ૪

પદ ૮૪૫ મું

પરમ પુરુષ પુરુષોત્તમ પૂરણકામ છે,
દિવ્યાકાર સ્વરાટ સદા ઘનશ્યામજો;

* "સુવર્ણ" પાઠાન્તર.

એકાંતિકજનવલ્લભ શ્રીઅક્ષરપતિ,
વાસુદેવ વિષ્ણુ નારાયણ નામજો. પરમ૦ ૧
અનંત કલ્યાણકારી ગુણમંડીત વિગ્રહ,
અનંત શક્તિધર અનંત પ્રતાપ નિવાસજો:
અનંત કલાનિધિ અનંતભુવનપતિ શ્રીહરિ,
ભક્તિધર્મસુત કૃષ્ણહરિ અવિનાશજો. પરમ૦ ૨
ક્ષર અક્ષરના જીવન પ્રાણપતિ પ્રભુ,
અવતારીએ છે આજ ધર્યો અવતારજો;
દિવ્યપણામાં મનુષ્યપણું પ્રગટ કર્યું,
મનુષ્યથકા છે દિવ્ય સદા સાકારજો. પરમ૦ ૩
નિર્ગુણ સગુણ બે શક્તિ છે પોતાની;
કર્તાંથકા છે અકર્તાં જોગનિધાનજો;
નિરાકાર સાકાર કલાનિધિ શ્રીહરિ,
પ્રેમાનંદનો સ્વામિ શ્રીભગવાનજો. પરમ૦ ૪

પદ ૮૪૬ મું

એવા શ્રીહરિ સ્વામિ સહજાનંદજી,
દિવ્ય સગુણ સાકાર દિવ્ય કલાનિધિ નાથજો;
દિવ્ય શક્તિપતિ પુરુષોત્તમ પ્રગટ થયા,
દિવ્ય મુક્ત લઇને આવ્યા હરિ સાથજો. એવા૦ ૧
આવીને નીજ દિવ્ય પ્રતાપ પ્રગટ કર્યો,
થાપ્યો ધર્મ એકાંતિક અવનીમાંયજો;
આચરજકારી અનંત ચરિત્ર નવ જાય કહ્યાં,
શેષાદિક કવિ નિત્ય નવા કેટલાંક ગાયજો. એવા૦ ૨
ધ્યાન ધારણા સમાધી બહુ ભાંતની,
નવ જાણે કોઈ મુક્ત મુનિવર દેવજો;
અનંત જીવના એક કાળે પ્રાણ તાણવા,*
દેખાડે નીજધામ અનંત તતખેવજો. એવા૦ ૩

ણીને" પાઠાન્તર છે.

અંતકાલે ધરી અનંતરૂપ શ્રીનાથજી,
તેડવા જાયે નીજ જનને મહારાજજો;
ગરુડ વિમાન અશ્વ ગજ રથ લઈ પાલખી,
પ્રેમાનંદનો સ્વામી ગરીબનવાજજો. એવા૦ ૪

પદ ૮૪૭ મું

સ્વામિનારાયણ આજ પ્રગટ મહા મંત્ર છે,
શ્રવણે સાંભળતાં કંપે દિનકર દૂતજો;
ભવનાં બંધન સદ્ય કાપી સુખીયાં કરે,
શું કહી દાખું મહીમા અતિ અદભૂત જો. સ્વામિ૦ ૧
અનેક પતિત ઓધાર્યા પૂરવે આ મંત્ર થકી,
અજામેલ ગનીકા આદિક અપારજો;
તે મંત્ર આજ મહારાજે પ્રગટ કર્યો,
કલિમાં કરવા અનેક પતિત ભવ પારજો. સ્વામિ૦ ૨
સકામી જન સુમરી પામે ત્રિવર્ગને,
નિષ્કામી જન પામે પદ નિર્વાણજો;
નામતણા નામી સ્વામિ પ્રગટ મલ્યા,
તે જનના શું કરું મુખે વખાણજો. સ્વામિ૦ ૩
ભવ બ્રહ્મા મુનિ મુક્ત જપે આ મંત્રને,
તે સહુ પામ્યા મન વાંછીત સુખ સાજજો;
પ્રેમાનંદ કહે કર જોડી સહુ જનને,
ભૂલશો માં અવસર આવ્યો છે આજજો. સ્વામિ૦ ૪

પદ ૮૪૮ મું-રાગ ધોળ

વંદુ ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણનેરે, લાગું પ્રગટ પ્રભુજીને પાયરે;
બીરાજે બ્રહ્મમહોલમાંરે;
સદા દ્વિભુજ સાકાર શ્રીનાથજીરે, જેને નિગમ નેતિ કહી ગાયરે. બીરા૦ ૧
કોટી રવિ ચંદ્ર અનલ સરીખડુરે, દિવ્ય અક્ષરબ્રહ્મ છે જેનું ધામરે; બીરા૦
જેને પરમપદને બ્રહ્મપુર કહેરે, જેના સત્ત ચિદ આનંદ નામરે. બીરા૦ ૨

એવા અમૃત ધામમાં સદા રાજતારે, નારાયણ હરિ
કૃષ્ણ સુખધામરે; બીરા૦
પુરુષોત્તમ વિષ્ણુ પરમાતમારે, એવા અનંત નામના
નામી સ્યામરે. બીરા૦ ૩
સર્વકર્તા નિયંતા સર્વકારણરે, અંતરજામી નિર્ગુણ સદા
સ્વપ્રકાશરે; બીરા૦
બ્રહ્મ રૂપ કોટી મુક્ત સેવે પાદુકારે, એવા સ્વામીના
પ્રેમાનંદ દાસરે. બીરા૦ ૪

પદ ૮૪૯ મું

મહીમા શું રે વખાણું મહારાજનોરે, શેષ સારદ વેદ ન પામે પારરે;
નૌતમ શ્રીનાથજીરે;
અનંત ભુવન સર્જે પાળે ને નાશ કરેરે, એ રૂપ જેની
લીલા સુખસારરે. નૌત૦ ૧
માયા કાળ પુરુષ તત્વ ચોવીશરે, એવી અનંત શક્તિના
પ્રેરક નાથરે; નૌત૦
ધર્મ જ્ઞાન વૈરાગ્ય આદિ ઐશ્વર્જરે, રિદ્ધિ સિદ્ધિ સેવે ચરણ
જોડી હાથરે. નૌત૦ ૨
સદા રાજાધિરાજપણે રાજતારે, ધનસ્યામ છે મૂરતિ કિશોરરે; નૌત૦
કોટી કંદર્પ લાજે જોઈ રૂપનેરે, એવા સુંદર રસિક ચીત ચોરરે; નૌત૦ ૩
નંદ સુનંદ શ્રીદામાદિ સેવ કરે, સુદર્શન આદી આયુધ
મૂર્તિમાનરે; નૌત૦
સદા ઉભા છે પાસે જોડી હાથનેરે, એવા પ્રેમાનંદના
સ્વામી ભગવાનરે. નૌત૦ ૪

પદ ૮૫૦ મું

એવા અક્ષરધામના પતિ શ્રીહરિરે, સદા સુખનિધિ
શોભાના ભંડારરે;
પ્રગટ થયા આ સમેરે;
કોટી કલ્યાણકારી ગુણે જુગ્ત છેરે, જેને ગાયે મૂર્તિમાન
વેદ ચારરે. પ્રગ૦ ૧

વાસુદેવાદિક વ્યુહના કારણુરે, કેશવાદિક રૂપ ચોવીશરે; પ્રગ૦
મચ્છ કચ્છાદિક દશ અવતારનારે, ધરનારા પોતે પ્રભુ જગદીશરે. પ્રગ૦ ૨
એવા શ્રીપુરુષોત્તમ પધારીયારે, નીજ ઐશ્વર્ય સર્વે લેઈ સાથરે; પ્રગ૦
આવ્યા એકાંતિક ધર્મ પ્રવરતાવવારે, કરવા અનંત જીવુંને સનાથરે. પ્રગ૦ ૩
ભાક્તધર્મને મરીચ્યાદિક દ્વિજતણીરે, રક્ષા કરવાને અધમઓધારરે; પ્રગ૦
એવા પ્રગટ પુરુષોત્તમ ઉપરરે, પ્રેમાનંદ બલિહારી વારંવારરે. પ્રગ૦ ૪

પદ ૮૫૨ મું

દયા કરી દીનાનાથ કૌશલદેશમાંરે, ગામ છુપૈયા છે અવધ સમીપરે;
સહજાનંદ સ્વામી પ્રગટયારે;
માતા ભક્તિને તાત ધર્મદેવજીરે, પાંડે અડક છે સરવરિયા અધિપરે. સહ૦ ૧
વેદ સામને શાખા છે કૌથુમીરે, ગોત્ર સાવરણી ને પ્રવર છે તીનરે; સહ૦
સંવત અઢાર સાડત્રીસ મધુ માસમરિ, તિથિ અજવાળી નવમી ચંદ્ર દિનરે. સહ૦ ૨
વર્ષ આઠમે પામી ઉપવીતનેરે, વર્ષ એકાદશે તજી ઘરબારરે; સહ૦
વર્ણિ વેષ ગ્રહીને ચાલી નિસર્યારે, ફર્યા ઉત્તર દક્ષિણુ કરી પ્યારરે. સહ૦ ૩
પછી પશ્ચિમ દેશમાં પધારીયારે, કીધાં પાવન પશ્ચિમ વાસી જનરે; સહ૦
ગુર્જર સોરઠ વાસી જનને દરશન દઈરે, પ્રેમાનંદ કહે કીધલાં પાવનરે. સહ૦ ૪

પદ ૮૫૨ મું

એવા સમરથ શ્રીસહજાનંદજીરે, દયા કરીને પધાર્યા દીનાનાથરે;
સ્વામીને જાઉં વારણેરે;
વહ્યા જાતાતાં જીવ ભવપૂરમાંરે, વહાલે તાંણી કાઢ્યાં બા'રે ઝાલી હાથરે; સ્વામી૦ ૧
વહાલે મુક્તિનો દ્વાર તે ઉઘાડીયોરે, દેખાડ્યો અતિ અમલ પ્રતાપરે; સ્વામી૦

ઘોર કલિ મધ્યે સતજુગ થાપીયોરે, નહિ માને તેના
પૂરણ પાપરે. સ્વામી૦ ૨
મોટા મત પંથ રૂપી જાડી જાળમરિ, ઘણાં ગુંચવી
રાખ્યાતાં નરનારરે; સ્વામી૦
કાપી જાળને કાઢી લીધાં બારણેરે, આપી જ્ઞાનને
ઉતાર્યાં ભવ પારરે. સ્વામી૦ ૩
આજ જ્ઞાનદિવાકર પ્રગટતારે,* કીધો ભક્તિ ધર્મ જ્ઞાન પ્રકાશરે; સ્વામી૦
વહાલે અજ્ઞાન અંધારું સમાવીયુંરે, દીધો પ્રેમાનંદને
ચરણે નિવાસરે. સ્વામી૦ ૪

પદ ૮૫૩ મું-રાગ ધોળ

ગોકુલ ગામ અતિ શોભતાં, શોભીતા મંદિર માળીયા. એ ઢાળ છે.
પ્રથમ નમું પરબ્રહ્મને લાગું સંત જનને પાયેરે;
વાણી તે રસભરી આપજો બુદ્ધિ તે નિર્મળ થાયેરે. ૧
પ્રગટ નારાયણના ગુણ વર્ણવું જે આનંદનું ધામરે;
ગાતાં સાંભળતાંમાં નરત્રિય હરિજન થાયે તે નિષ્કામરે. ૨
આજ અનોપમ ઓચ્છવ આવ્યો આનંદનો દિનરે;
પ્રભુજી પરોણલા આવશે આપણે મંદિર જીવનરે. ૩
ઓરડીયા અજવાળો આંગણીયે મંડપ રચાવોરે;
મોતીડે ચોક પૂરાવોને માનુની મંગલ ગાવોરે. ૪
શેરડીયું વળાવોને ફુલડાં વેરાવો વાટરે;
તોરણ બંધાવો બારણે ઢાળો હિંડોળા ખાટરે. ૫
આવશે માણકીયે ચડી મોહન આનંદકંદરે;
નીરખશે નેણ ભરી પ્રેમાનંદ પામશે આનંદરે. ૬

પદ ૮૫૪ મું

આજ અભિનવો આનંદ હૈડે હરખ ન માયરે;
મોટા મુનિવર સાથે આવે છે જાદવરાયરે. ૧

---

* "પ્રગટયારે" એવો પણ પાઠ છે.

વહાલાની આવી વધામણી આનંદ વાધ્યો છે અપારરે;
પૂરો સોહાગણ સાથીયા પે'રો સોળે તે શણગારરે. ૨
કુમકુમ કેશર છાંટીયે છાંટણાં આંગણીયે અનૂપરે;
મંગલ કુંભ ભરી ધરો કરો દીપક ધૂપરે. ૩
ઢોલ નગારા વગડાવો કરાવો ઓચ્છવ સારરે;
થાલ ભરો ગજ મોતીયે ચંદન પુષ્પના હારરે. ૪
સામૈયું લઈ ચાલો સાહેલી વધાવાને મહારાજરે;
નેણા સુફલ કરો નીરખીને અવસર આવ્યો છે આજરે. ૫
ઘોડલાંની ઘુમરે આવે વિંટાણા અબળાનો આધારરે;
પ્રેમાનંદ છબી નીરખીને હરખે છે વારમવારરે. ૬

પદ ૮૫૫ મું

પુરુષોત્તમજી પધારિયા સુરનર મુનિના ઇશરે;
નરત્રિયા વૃંદ નીસરીયાં વેગે જોવાને મુનીશરે. ૧
આવે અસવારી વહાલાજીની શોભા વર્ણવી ન જાયેરે;
દેવ દાનવ આદિ સુરપતિ નરપતિ ઉપમા ન દેવાયેરે. ૨
અગણિત ગજરથઅશ્વને પાલખી પાળાનો નહી પારરે;
અગણિત મુનિવર હરિજન સાથે પરમ ઉદારરે. ૩
વાજા વાગે આગે વિધવિધ ભાતના ઓચ્છવ થાયેરે;
પડેરે નગારાંની ધોંસ* માનનીયો મંગલ ગાયેરે. ૪
ચમર ઢળે શિર છત્ર રાજે આગે બોલે છે છડીદારરે;
ઉડેરે નિશાન જરીના ગજપર સોનેરી શણગારરે. ૫
શ્રીઘનશ્યામજી શોભે છે જાણીયે પૂરણચંદરે;
શ્રીહરિકૃષ્ણ છબી જોઈ પ્રફુલ્લિત પ્રેમાનંદરે. ૬

પદ ૮૫૬ મું

રસિક છેલ ઘનશ્યામની શોભા છે ત્રિભુવનથી ન્યારીરે;
મોહી રહ્યા જોઈ સુરનર મુનિવર સુરપુરની નારીરે. ૧

* "ધોંસ" પણ ગાય છે.

ત્રિભુવનની શોભા ઉદય થઈ આવી હરિવરને અંગરે;
હરખ ભર્યાં બોલે જય જય હરિજન શ્યામને સંગરે. ૨
કરુણા રસ વહાલો વરસે નેણે વેણે શાંતિને હાસરે;
શૃંગારરસે આવી કીધલો હરિના અંગમાં નિવાસરે. ૩
વસ્ત્ર આભૂષણ ઝળમળે અંગે તેજનો અંબારરે;
ઉદય થયા આવી સામટા જાણીયે તરણિ* તે હજારરે. ૪
તરુણ કિશોર મનોહર મૂર્તિ લાગે છે પ્યારીરે;
અંગોઅંગપર નાંખીયે કોટીક કંદર્પ વારીરે. ૫
હસતું વદન હરિનું જોઈ મોહ્યો છે મુનિવરનો સાથરે;
પ્રેમાનંદ કહે નિમખ ન મેલીયે નેણાથી નટવર નાથરે. ૬

પદ ૮૫૭ મું–રાગ ધોળ

વંદુ હરિકૃષ્ણ પ્રગટ પરમેશ્વર જીહો, કૃપા કરીને મુજને મળ્યા;
હાંરે જેને સેવે મુનિ મુક્ત અજ શંકર જીહો તે અઢળક ઢળ્યા. કૃપા૦ ૧
હાંરે કાળ માયા જીવ ઈશ્વર સર્વના, હરિ પોતે પ્રેરક છે
ટાળણ ગર્વના જીહો. કૃપા૦ ૨
હાંરે વિશ્વ કોટી ઉપજાવીને પાળે હરે, હાંરે પોતે પરબ્રહ્મ
એવી લીલા કરે જીહો. કૃપા૦ ૩
હાંરે જેની અનંત શક્તિ તેજ પ્રતાપ છે, હાંરે એવા
સમરથ હરિકૃષ્ણ પોતે આપ છે જીહો. કૃપા૦ ૪
હાંરે જેને વેદ ને ઉપનિષદ ગાય છે, હાંરે પ્રેમાનંદ તેને
નીરખી રાજી થાયે છે જીહો. કૃપા૦ ૫

પદ ૮૫૮ મું

હાંરે મેંતો નીરખ્યા નેણાં ભરી નાથને જીહો, જનમ સુફલ
થયો માયેરો;
હરિ મારો ઝાલી હરિવરે હાથને જીહો, તાણી લીધો ભવ બાહેરો. જન૦ ૧
હરિ પુરુષોત્તમ પ્રગટ મુજને મળ્યા, હાંરે મારા જનમ
મરણ દુખડાં ટળ્યાં જીહો. જન૦ ૨

* સૂરજ

હરિ મેંતો જપ તપ વ્રત કાંઈ ન કર્યાં, હરિ ઘેર બેઠાં મારાં
કારજ સર્વે સર્યાં જીહો. જન૦ ૩
હરિ મેંતો લોકતણી લાજને મેલી પરી, હરિ મેંતો શિરને
સાટે વર્યા હરિ જીહો. જન૦ ૪
હરિ પ્રેમાનંદના નાથની મૂર્તિ, હરિ હવે નિમખ ન મેલું
મારા ઉરથી જીહો. જન૦ ૫

પદ ૮૫૯ મું

મારેલગનીલાગીછેઘનશ્યામની જીહો, નહીંરે ડરુંલોકલાજથી;
હરિ મારે રટના લાગી છે એના નામની જીહો, નિર્ભે થઈ
હુંતો આજથી. નહી૦ ૧
હરિ મારા પ્રાણના જીવન ઘનશ્યામ છે, હરિ મારે સુખ
સંપત એનું નામ છે જીહો. નહી૦ ૨
હરિ મારે એક આસ છે ઘનશ્યામની, હરિ હુંતો માળા
જપું છું એના નામની જીહો. નહી૦ ૩
હરિ મારે સરવસ શ્રીઘનશ્યામ છે, હરિ મારે એ વીના
બીજું હરામ છે જીહો. નહી૦ ૪
હરિ મારે ઈષ્ટ ઘનશ્યામ સુખધામ છે, હરિ પ્રેમાનંદ જોઈ
જોઈ પૂરણકામ છે જીહો. નહી૦ ૫

પદ ૮૬૦ મું

એવા દુલ્લભ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનને જીહો, જીવમાં રાખીશ
જતન કરી;
હરિ સુખસાગર કૃપાના નિધાનને જીહો, નિખમ ન મેલું
ઉરથી જરિ. જીવ૦ ૧
હરિ એતો અખિલભુવનપતિ એક છે, હરિ એની
અધમઓધારણ એવી ટેક છે જીહો. જીવ૦ ૨
હરિ જોગી વનમાં વસે એ કારણે, હરિ મુક્ત કોટીક જાયે
છે એને વારણે જીહો. જીવ૦ ૩

હાંરે જેનો કેડ નથી મેલતી રાધા રમા, હાંરે પ્રાણ પાયરે
કરે છે ખમા ખમા જીહો. જીવ૦ ૪
હાંરે એવા મોંઘા હરિ તે સોંઘા થયા, હાંરે પ્રેમાનંદને
ઉપર કીધી દયા જીહો. જીવ૦ ૫

પદ ૮૬૧ મું

મારા ઉરમાં વસ્યા છે અલબેલડો જીહો, છેલ છબીલો
કુંવર ધર્મનો;
હાંરે હરિ રસિક ચતુર રંગછેલડો જીહો, પાશ કાપ્યોછે
મારા કર્મનો. છેલ૦ ૧
હાંરે નવરસમય મૂર્તિ મોહની, હાંરે કાંઈ કામણગારી છે
એની જોહની જીહો. છેલ૦ ૨
હાંરે વશિકરણ મંત્ર છે એના વેણુમાં, હાંરે કાંઇક જાદુ
ભર્યા છે એના નેણુમાં જીહો. છેલ૦ ૩
હાંરે એની ચીતવની ચલની અમોલની, હાંરે બહુ પ્યારી
લાગે છે એની બોલની જીહો. છેલ૦ ૪
હાંરે રૂપ શીલને ઉદાર સુખસાગર, હાંરે પ્રેમાનંદનો પ્યારો
નટવરનાગર જીહો. છેલ૦ ૫

પદ ૮૬૨ મું

હાંરે હરિકૃષ્ણ હૈયાનો મારે હાર છે જીહો, જોઇને જીવું છું
સુંદર મૂર્તિ;
હાંરે મારાં નેણાતણો શણગાર છે જીહો, અળગો ન મેલું
હવે ઉરથી. જોઈ૦ ૧
હાંરે મારું ચીતડું ચોરાણું એની ચાલમાં, હાંરે હુંતો વશ
થઈ છું એના વહાલમાં જીહો. જોઈ૦ ૨
હાંરે મારા ઉરમાં ખુંતો છે છેડો પાઘનો, હાંરે કંઈ પાર નહિ
મારા ભાગ્યનો જીહો. જોઈ૦ ૩
હાંરે હુંતો દાસી છું કૃપાનિધાનની, હાંરે મને ચાવીને આપી
છે બીડી પાનની જીહો. જોઈ૦ ૪

હરિ દયા હેતનો ભર્યો છે અનેનડો, હારે પ્રેમાનંદનો
વહાલો રગછેતડો જીહો જોઈં૦ ૫

પદ ૮૬૩ મું-રાગ ધોળ

સખી ધન્ય ધન્યરે ભૂતળ ભગવાન, પ્રગટ થઈ શ્રીહરિ વિચરે,
વહાનો ગોલોકનારે અધિપતિ, રાધાજીવનરે રસિયો વર કહાન પ્રગ૦ ૧
જેના શિવરે બ્રહ્મા સેવે પાવલા, શુક નારદરે ધરે ધ્યાન હમેશ, પ્રગ૦
તેતો પ્રગટ થયારે ભક્તિ ધર્મથી, મનુષ્યાકૃતિરે ધરી શ્યામ સુરેશ પ્રગ૦ ૨
વહાલે પશ્ચિમ દેશ પાવન કર્યો, આધાર્યાગે નરનારી અનંત, પ્રગ૦
ધરી કૃષ્ણ મૂર્તિ મોહની, કરુણામયરે ઊર ધારે સંત પ્રગ૦ ૩
વહાલે પાજ બાંધી મોટી મોક્ષની, કીધા કનિમાગે ભક્તિ
ધર્મને પુષ્ટ, પ્રગ૦
વહાલે પાખંડ મત બહુ ખંડીયા, મોગ્રા મોટારે અસુર અતિ દુષ્ટ પ્રગ૦ ૪
વહાલે સાધુ દેવ દ્વિજ ધર્મની, કીધી રક્ષાગે કળીમાં તતકાલ, પ્રગ૦
પ્રેમાનંદ કે' ધર્મકુળનો, જશ વિસ્તાર્યારે ત્રિભુવનમાં વિશાળ પ્રગ૦ ૫

પદ ૮૬૪ મું

સાંભળજોરે સતસંગી સુજાણ, ધર્મવશને કહી વર્ણવુ,
ત્રણ પુત્ર શ્રીભક્તિધર્મના, તેના ગુણનારે કરે નિગમ વખાણ ધર્મ૦ ૧
મોટા પુત્ર શ્રીરામપ્રતાપજી, તેથી વચેટરે શ્રીનારાયણ નામ, ધર્મ૦
તેથી નાના શ્રીઇચ્છારામજી, ત્રણે ભાઈરે મુક્તિના ધામ. ધર્મ૦ ૨
રામપ્રતાપજી મહારાજના, ત્રણ પુત્રરે ગુણસાગર સાર, ધર્મ૦
નંદરામજી ઠાકોરરામજી, અજોધ્યારેપ્રસાદ ઉદાર ધર્મ૦ ૩
ઇચ્છારામજીના પુત્ર પાંચ છે, ગોપાળજીરે રઘુવીર મહાધીર, ધર્મ૦
વંદ્રાવનજી સીતારામ મહામતિ, બદ્રીનાથજીરે ગુણવાન ગભીર. ધર્મ૦ ૪
નારાયણ નૈષ્ટિક જનમથી, પુરુષોત્તમરે ધર્મપુત્ર વચેટ, ધર્મ૦
પ્રેમાનંદ કહે ધરમકુલભૂષણ, ભલે પ્રગટ્યારે ભવબંધનમેટ ધર્મ૦ ૫

પદ ૮૬૫ મું

ચાનો ચાલોરે ધર્મવંશીને દ્વાર, સાહેની માગીયે મોક્ષને,
આજ એ વિના મોક્ષ બીજે નથી, એ છે કળીમાંરે મુક્તિના દેનાર સાહે૦ ૧

ભક્તિ ધર્મનો પ્રગટ પ્રતાપ છે, આજ પ્રગટરે ધર્મસુત ઘનસ્યામ; સાહે૦
આપે મોક્ષ સર્વ નરનારીને, કાપી કર્મને આપે નિજ ધામ. સાહે૦ ૨
સખી થઇએ ધર્મકુળ આસરે, નહિતો મારશેરે જમ બાંધીને માર; સાહે૦
ધર્મવંશી વિના આ સંસારમાં, બીજો નથીરે છોડાવણ હાર. સાહે૦ ૩
બીજા પંથને મત બહુ ખોળીયા, દેવ દેવીરે પૂજ્યાં કરી પ્રીત; સાહે૦
ધર્મવંશી વિના ત્રણલોકમાં, ક્યાંયે ન મળેરે કલ્યાણની રીત. સાહે૦ ૪
એમ જાણી મોટા સંત ભૂપતિ, સેવે પ્રીતેરે ધર્મવંશીના ચરણ; સાહે૦
પ્રેમાનંદનો સ્વામિ ધર્મવંશમાં, આજ પ્રગટરે પ્રભુ ભવદુઃખહરણ. સાહે૦ ૫

પદ ૮૬૬ મું

પધાર્યારે મારે મંદિર આજ, આચારજ શ્રી ધર્મવંશના;
મેંતો થાલ ભરી ગજ મોતીયે, વધાવ્યારે પાંડેજી મહારાજ. આચા૦ ૧
સનમાન કરી રૂડી રીતસું, પધરાવ્યારે કરી બહુ પ્યાર; આચા૦
મેંતો પૂજ્યા ષોડશ ઉપચારસું, જાણીનેરે મુક્તિના દાતાર. આચા૦ ૨
રૂડા પાક કરાવી જમાડીયા, ધન વસ્ત્રેરે આપી અલંકાર; આચા૦
રથ અશ્વ ધેનુ આપી દક્ષણી, પાયે લાગીરે ભાગ્ય માની અપાર. આચા૦ ૩
હુંતો સર્વ તિરથ નાહી પ્રેમસું, મેંતો પૂજ્યારે સાધુ દ્વિજરાજ; આચા૦
હુંતો થઈ રહી ધર્મકુળ આશરે, મારાં સરીયાંરે એની સર્વે કાજ. આચા૦ ૪
ધર્મવંશી ક્યાંથી મારે બારણે, જેને પૂજેરે શિવ બ્રહ્મ શેષ; આચા૦
પ્રેમાનંદનો સ્વામિ જેના કુળમાં, થયા પ્રગટરે શ્રી કૃષ્ણ દીનેશ. આચા૦ ૫

પદ ૮૬૭ મું-રાગ ધોળ

વારી જાઉં વહાલાજીને વારણે, સુખદાયકરે વહાલો સુંદર શ્યામ; જાઉં૦ ટેક
મારા ઉરમાં વસ્યો અલબેલડો, મને કીધીરે વહાલે પૂરણકામ. જાઉં૦ ૧
હુંતો ન ગઈ ગંગા ગોદાવરી, હુંતો ન ગઇરે કાશી કેદાર; જાઉં૦
ઘેર બેઠાં મળ્યા મને માવજી, મારા પુન્યનોરે નહિ વારને પાર. જાઉં૦ ૨
મારે અડસઠ તિરથ સર્વે મળ્યાં, વર પામીરે પુરુષોત્તમ નાથ; જાઉં૦
મારે પાર આવ્યો ભવ પંથનો, મારો સાહ્યોરે શામળીયેજી હાથ. જાઉં૦ ૩
સુખ આપ્યું અખંડ અલબેલડે, પધાર્યારે મારે મંદિર આજ; જાઉં૦
પ્રેમાનંદના નાથને ભેટતાં, મારાં સરીયાંરે એની સર્વે કાજ. જાઉં૦ ૪

પદ ૮૬૮ મું

જેના દર્શન દુર્લભ દેવને, જેને નિગમરે નેતિ કહી ગાય; દર્શ૦ ટેક.
તેતો પ્રગટ થયા સુખ આપવા, વ્રજજીવનરે વહાલો વૈકુંઠરાય. દર્શ૦ ૧
આ ઉભા હરિ મારે આંગણે, જગજીવનરે જગનો આધાર; દર્શ૦
મેંતો નિરખીને રાખ્યા નેણમાં, મનમોહનરે મારા હૈડાનો હાર. દર્શ૦ ૨
જેનું શિવ સનકાદિ ધ્યાન ધરે, શુક નારદરે સેવે જેના ચરણ; દર્શ૦
જેને શારદ શેષ રટે નીત, તેને નિરખીરે ઠરે મારાં નેણ. દર્શ૦ ૩
વહાલો અધમ ઓધારણ પ્રગટ્યા, પતિતોનેરે ઉતારવા પાર; દર્શ૦
પ્રેમાનંદ વહાલાજીને વારણે, વારે તન મનરે ધન વારમવાર. દર્શ૦ ૪

પદ ૮૬૯ મું

મારાં નેણાં શીતલ જોઈ નાથને, મારે મંદિરરે આવ્યા અલબેલ; નેણાં૦ ટેક.
વહાલો જરકસી જામા પે'રીને, પાઘડલીમાંરે છોગાં ખોસીને છેલ. નેણાં૦ ૧
હુંતો ઉઠી ઉતાવળી આકળી, વધાવ્યારે ભરી મોતીના થાળ; નેણાં૦
મેંતો લીધાં વહાલાજીના વારણાં, આરોપીનેરે કંઠે મોતીની માળ. નેણાં૦ ૨
મેંતો હાથ સાહીને હેતમાં, બોલાવ્યારે બાઈ કરીને ભાવ; નેણાં૦
મેંતો આસન આપ્યાં બેસવા, દુધડીયેરે પખાળ્યા પાવ. નેણાં૦ ૩
મેંતો રાંધ્યાં ભોજન બહુ ભાતનાં, જમાડ્યારે જગનો જીવન; નેણાં૦
પ્રેમાનંદના નાથને ઉપરે, લઈ વારુંરે મેંતો તન મન ધન. નેણાં૦ ૪

પદ ૮૭૦ મું

મારા નાથ રહો મારા નેણમાં, હુંતો રીઝીરે રસિયા તારે રૂપ; નાથ૦ ટેક.
મારા મનમાં ખુંચી તારી મૂરતિ, ચીત ચોટ્યુંરે જોઈ રૂપ અનુપ. નાથ૦ ૧
આવી વાગી વહાલા તારી આંખડી, લઈ વેધ્યુંરે વહાલા મારું ચીત; નાથ૦
હુંતો ઘેલી ફરું ઘર આંગણે, મારે લાગીરે તમ સાથે પ્રીત. નાથ૦ ૨
તારે હસવે હર્યું મારા ચીતને, મરકલડેરે મોહ્યું મારું મન; નાથ૦
જ્યારે નિમખ ન દેખું નાથને, અકળાઉંરે ઘરમાં જીવન. નાથ૦ ૩
હુંતો હારી દોરી તારા હેતમાં, તુજ ઉપરરે વારું તન મન પ્રાણ; નાથ૦
મારે તમથી વહાલું બીજું કોઈ નહિ, પ્રેમાનંદનારે વહાલા
શ્યામ સુજાણ. નાથ૦ ૪

અથ ગરબાના પદ

પદ ૮૭૨ મું–રાગ દોહા

પરમ પુરષ અક્ષરપતિ, સ્વામિ સહજાનંદ;
દિવ્ય નરાકૃતિ પ્રગટકે, વંદુ ચરન નખ ચંદ. ૧
અનત કોટી બ્રહ્માંડપતિ, અખીલ શક્તિધર સ્યામ;
ભક્તિધર્મસુત સુખસદન, સહજાનંદ વર નામ. ૨
ધર્મધુરંધર ધર્મધર, અધર્મ કરન વિનાસ;
ધર્મતનય પ્રભુ ધર્મજીુત, મમ ઉર કરઉ નિવાસ. ૩
બરનું વિશદ ગુણ ગણ વિમલ, વિદિત પ્રગટ પરમાન;
પ્રેરઉ બાની સુરસ ભરી, દહહું તિમીર અગ્યાન. ૪
મૂક ચહત બાની વિમલ, પંગુ ઉલંઘે સુમેરુ;
ઉભય દોષ જીુત લખી મોય, હોવહુ નાથ મમ ભેરુ. ૫
નહિ બુદ્ધિ બળ ચાતુરી, તવ પ્રતાપ ઉર આની;
પ્રેમાનંદ કહે યથામતિ, બરનુ ગુન અઘહાની. ૬

પદ ૮૭૨ મું–રાગ ઘોળ

પુરુષોતમ પ્રાણુથી પ્યારારે, આવો અંતરજામી. એ ઢાળ છે.

કરું પ્રથમ પ્રણામ સંભારીરે, સહજાનંદ સ્વામી;
વંદુ જીુગલ ચરણુ ઉર ધારીરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૧
તમે ભલે પ્રગટ્યા ભવમોચનરે, સહજાનંદ સ્વામી;
તમે નિજ જન આનંદ લોચનરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૨
યથા કરુણા કરી દ્રગ ગોચરરે, સહજાનંદ સ્વામી;
સહુ જાણે ખેચર ભૂચરરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૩
તમે પુરુષોત્તમ સુખકારીરે, સહજાનંદ સ્વામી;
સદા અક્ષરધામ નિવાસીરે,* સહજાનંદ સ્વામી. ૪
તમે સર્વોપરી સુખકંદરે, સહજાનંદ સ્વામી;
તમને સેવે મુક્ત મુનિ વૃંદરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૫

* "આધારીરે" એવો પણ પાઠ છે.

તમે ક્ષર અક્ષરના સ્વામીરે, સહજાનંદ સ્વામી;
સર્વે વ્યાપક અંતરજામીરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૬
તમે કૈવલ્યપતિ સુખરૂપરે, સહજાનંદ સ્વામી;
સર્વે મુક્તતણા છો ભુપરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૭
તમે દિવ્ય તનુ સાકારરે, સહજાનંદ સ્વામી;
મહા તેજ તણા આગારરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૮
આત દિવ્યને આચરજકારીરે, સહજાનંદ સ્વામી;
એક બેઠક નાથ તમારીરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૯
એક તેજ સમૂહ અતિ ભારીરે, સહજાનંદ સ્વામી;
અધો ઉર્ધ્વ મધ્ય દિશી ચારીરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૧૦
અવિતર્ક્ય અતિ અપ્રમાણરે, સહજાનંદ સ્વામી;
એ તેજ સમુહ સુજાણરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૧૧
તે તેજમાં એક છબી ધામરે, સહજાનંદ સ્વામી;
દિવ્ય રત્ન મંડપ અભિરામરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૧૨
તેમાં દિવ્ય પલંગ છબી ન્યારીરે, સહજાનંદ સ્વામી;
નિજ જન લોચન સુખકારીરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૧૩
તેમાં આપ બીરાજો છો રાજરે, સહજાનંદ સ્વામી;
ચારે પાસ મહા મુક્ત સમાજરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૧૪
લઈ ષોડશ પૂજા પ્રકારરે, સહજાનંદ સ્વામી;
તમને પૂજે છે કરી પ્યારરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૧૫
પઢી પુરુષસુક્ત મહામંત્રરે, સહજાનંદ સ્વામી;
કરે સ્તવન સર્વે સ્વતંત્રરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૧૬
એ ધામ છે સહુથી આઘુંરે, સહજાનંદ સ્વામી;
નહિ કાલ માયાનું ત્યાં લાગુંરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૧૭.
સર્વે ધામથી શ્રેષ્ઠ વિશેખેરે, સહજાનંદ સ્વામી;
સુર મુનિ સ્વપને નવ દેખેરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૧૮
એતો અક્ષરમાંહી છબી નોખીરે, સહજાનંદ સ્વામી;
ત્યાં આપ બીરાજો છો શોખીરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૧૯

મહા દુર્લભ દરશન દેવરે, સહજાનંદ સ્વામી;
જાણે વિરલા કોઇક ભેવરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૨૦
શું વર્ણવું મહિમા અગાધરે, સહજાનંદ સ્વામી;
નવ પહોંચે મન વાણી વિવાદરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૨૧
બીજા અસખ્ય ધામ ઓરા એથીરે, સહજાનંદ સ્વામી;
તે સારુ નિગમ કહે નેતિરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૨૨
ત્યાંથી આપ પધાર્યા નાથરે, સહજાનંદ સ્વામી;
મોટી કૃપા કીધી અમ માથરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૨૩
જડ ચીદ પ્રકૃતિ બે કહાવેરે, સહજાનંદ સ્વામી;
અપાર છે પાર ન પાવેરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૨૪
તેના આત્મા છે। અંતરજામીરે, સહજાનંદ સ્વામી;
કર્તા હર્તા પાળક બહુનામીરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૨૫
કાળ માયા પુરુષ પ્રધાનરે, સહજાનંદ સ્વામી;
તેના કારણ અતિ ગુણવાનરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૨૬
મહાતત્વથકી ત્રણ ગુણરે, સહજાનદ સ્વામી;
સર્ગ કારણ અતિ નિપુણરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૨૭
ત્રણ ગુણથકી તત્વ ચોવીશરે, સહજાનદ સ્વામી;
વ્યષ્ટિ સમષ્ટિ દેહ જગદીશરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૨૮
એમ ઉત્પત્તિ સ્થિતિ લય રૂપરે, સહજાનંદ સ્વામી;
એવી લીલા તમારી અનુપરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૨૯
સર્વ કારણ કર્તા આધારરે, સહજાનંદ સ્વામી;
એક તમે છો ધર્મકુમારરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૩૦
મહા દિવ્ય ઐશ્વર્ય જુક્ત શ્યામરે, સહજાનંદ સ્વામી;
આ મૂર્તિ તમારી સુખધામરે, સહજાનદ સ્વામી. ૩૧
સર્વે દિવ્ય સામૃથીને વ્યાપીરે, સહજાનંદ સ્વામી;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રગટ થયા આવીરે, સહજાનંદ સ્વામી. ૩૨

પદ ૮૭૩ મું-રાગ મંગલ

વંદું શ્રીરાધાકૃષ્ણ સકલજગકારન;
જુગ જુગ પ્રગટત શ્યામ પતિતજનતારન. ૧
નામ રૂપ જાકે કર્મ નિગમ કહી ગાવહીં;
સારદ નારદ શેષ પાર નહી પાવહીં. ૨
મછ વપુ ધારી લાયે વેદ દૈત્ય મારેઉ;
કમઠ તનુ ધરી પીઠ મંદરગિરિ ધારેઉ. ૩
ભયે શ્વેત વારાહ દશનપર ભુવ ધરી;
ધર્‍યો રૂપ નરસિંહ દૈત્ય માર્‍યો હરિ. ૪
ધરી હરિ વામન રૂપ ભૂપ બલિકું છળ્યો;
ફરસી ધરી હરિ હાથ ક્ષત્રિયનકું દળ્યો. ૫
ભયે પ્રગટ રઘુવીર દશાનન છેદક;
યદુકુલનલીનદિનેશ. કંસકુલભેદક. ૬
ભયે બુદ્ધ સોઈ કૃષ્ણ યદુકુલનંદન;
ધરી હે કલકી રૂપ સો દુષ્ટનિકંદન. ૭
ભક્તિધર્મ ગ્રહે આયે કૃષ્ણ કરુના કરી;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ રૂપ પ્રગટે હરિ. ૮

પદ ૮૭૪ મું

પૂરબ અવધ સમીપ છપૈયા ગામહે;
તહાં વસે ધરમ સ્વરૂપ હરિપ્રસાદ નામહે. ૧
શ્યામ ભેદ સરવરીયા જ્ઞાતિ બિચારકે;
સુરનેતરામકુલપુન્યહે પાંડે ઇટારકે. ૨
દંપતિ ભક્તિધર્મ બ્રંદાવન જાયકે;
તપ "કીનો અતિ ઉગ્ર કૃષ્ણ ઉરલાયકે. ૩
રીઝે ગોકુલચંદ આય દરશન દીયો;
પુત્ર હોઉ તુમ નાથ એહી વર માગીયો. ૪
પ્રગટ ભયે શ્રીકૃષ્ણ કમલદલલોચન;
ભક્ત ધર્મ ગ્રહે આય પતિતભવમોચન. ૫

બાલ ચંદ્ર સમ બઢત અધિક પ્રતાપહે;
કોટી બ્રહ્માંડ આધાર સો ઠાકુર આપહે. ૬
બાલ રૂપ ધરી કીને ચરિત્ર અનુપજ્યું;
પુરે મનકે મનોરથ સબ સુખરૂપજ્યું. ૭
ભયે બરસ જબ આઠ દીયો ઉપવીતજ્યું;
પ્રેમાનંદ કહે તોડી કુટુંબસું પ્રીતજ્યું. ૮

પદ ૮૭૫ મું

ગૃહસોં નીકસ્યે શ્યામ ઉતર દિશી પ્રતિ ચલે;
એકાએકીહે નાથ સાથ કોઉ ના મીલે. ૧
પીત બની શિર પાઘ ઉંગુલીમાં પીતહે;
હે વરવાકો વેષ તપસીએ ચીતહે. ૨
માત તાત પુનિ ભ્રાત કુટુંબ સબ હેરત;
કહાં જ્યુ ગયે ઘનશ્યામ રૂદન કરી ટેરત. ૩
બરની બાલસ્વરૂપ ગયે મહાબનમાંહી;
સિંઘ વ્યાઘ્ર ગજ ભાલુકો મનમેં ડર નાહી. ૪
મીલતહે ભુત પિશાચ અસુર બીકરાલ જ્યું;
દરસ કરત તેહી એની છુટત તતકાલ જ્યું. ૫
દિવ્ય દેહ ધરી કરત વિનય જાત ધામકો;
એહી વિધિ સિદ્ધ સુરેશ પૂજત ઘનશ્યામકો. ૬
કરત ઉગ્ર અભ્યાસ કઠીન તપ શ્રીહરિ;
જીત્યો દેહ મન પ્રાનકો ધર્મ સો હઠ કરી. ૭
ઉત્તર દક્ષિણ બીચરે દેહ સુધ પરહરી;
પ્રેમાનંદ કહે પશ્ચિમ પધારે કૃપા કરી. ૮

પદ ૮૭૬ મું

આપે સહજાનંદ સિદ્ધ મુનિ વૃંદ સંગ લઈ;
આનંદ મંગલ જુક્ત પશ્ચિમ ભોમી ભઈ. ૧
ઉદયો સહજાનંદ રવિ ભયો જેજેકારહે;
ઘર ઘર ભક્તિ ગ્યાન વૈરાગ્ય વિસ્તારહે. ૨

ફૂલે ભક્ત અરવિંદ છાયો પ્રતાપજ્યું;
માયા તમ ભયો નાશ મતાંતર પાપજ્યું. ૩
બીચરત પુર બન ગામ ગ્યાનઘન સુરજ્યું;
બ્રહ્મ વિદ્યા ઝરી બરખી ચલાયે પૂરજ્યું. ૪
દ્રગ ભરી દેખત રૂપ સહજાનંદ શ્યામકો;
હોત સમાધિ ધ્યાન દેખત સબ ધામકો. ૫
ગોલોક વૈકુંઠ બ્રહ્મપુર જાયકે;
તેજોમય હરિ રૂપ દેખત મુદ પાયકે. ૬
આશ્રિત ભયે નરનારી સો અનંત અપારજ્યું;
ભવસાગરસોં બચાય કીયો ઉદ્ધારજ્યું. ૭
સ્વામિનારાયણ ભજન કોઉ જન કરતહે;
પ્રેમાનંદ કહે કષ્ટ માત્ર તાકે ટરતહે. ૮

પદ ૮૭૭ મું–રાગ રેખતા

આશકોંદી યારીવે, માશુક ન જાના ભૂલી; માશુ૦ ટેક.
સુંન સાંવરે સાહેબા મોહબત હમારીવે;
ખાવંદ ખુશી હોય રખના દીલમેં વિચારીવે. માશુ૦ ૧
એક તેરાહે આસરા કહે કયા પુકારીવે;
પરવરદીગાર દીલકી તું જાનતાં સારીવે. માશુ૦ ૨
સુરત લગી કદમોસેં ન ટરેંગી ટારીવે;
પ્રેમાનંદકે પ્યારે હમકું લેના સંભારીવે. માશુ૦ ૩

પદ ૮૭૮ મું

દીખલ્રા દીદાર પ્યારા, મેહેબુબ હમારા; મેહે૦ ટેક.
માશુક જરા દે દેના નેનોકા નજારા;
ઘતનેમેં તો હોવેગા આશકુંદા ગુજારા. મેહે૦ ૧
કુરબાન કીયા તેરે નામપર ઘરબાર સંસારા;
ફકીરી લેકે ફીરતાહું કરનેકું દીદારા. મેહે૦ ૨
તકસીર માફ કરના સુંન સરજનહારા;
પ્રેમાનંદકું મુલાખાત દેના નંદદુલારા. મેહે૦ ૩

પદ ૮૭૯ મું–રાગ સોરઠ

ગમીયેરે મારે મન ગિરિધારી; ગમી૦ ટેક.
નટવરનાગર સુખનો સાગર, હરિવર હૈડાનો હાર હજારી. ગમી૦ ૧
કોટી કામ વારુ છબી ઉપર, રંગ રસિયો ઘનશ્યામ વિહારી. ગમી૦ ૨
સુખ સંપત શામળીયો મારે, એને ભજું બીજું સર્વે વિસારી. ગમી૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ મનોહર, ધર્મકુંવર સુંદર સુખકારી. ગમી૦ ૪

પદ ૮૮૦ મું

માડીરે મને મોહન પ્યારો; માડી૦ ટેક.
પ્રાણથકી વહાલો વિઠ્ઠલવર, નિમખ ન મેલું હવે નાથને ન્યારો. માડી૦ ૧
નંદકુંવરને હુંતો જોઈ જોઈ જીવું, કરી રાખું આંખડલીનો તારો. માડી૦ ૨
હરિવર હાર હિયાનો સુંદર, નવલ મનોહર નંદદુલારો. માડી૦ ૩
પ્રેમાનંદનો જીવન વહાલો, જન્મ સંગાથી છે શ્યામ હમારો. માડી૦ ૪

પદ ૮૮૧ મું

વહાલીરે વહાલાજીની વાતું; વહા૦ ટેક.
વાતું સાંભળવા હું વશ થઈ સજની, મેલ્યું મોહનજીને ચરણે માથું. વહા૦ ૧
સુંદર શશિમુખ જોવા સારું, તોડયું લોક કુટુંબનું નાતું. વહા૦ ૨
વાતું સુણીને વહાલાના સુખની, બીજે હવે કયાંઈ નથી સુખ થાતું. વહા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી, મગન રહે મન નીત હરખાતું. વહા૦ ૪

પદ ૮૮૨ મું

જીવનરે જોઇ જોઇને લોભાણી; જીવ૦ ટેક.
શી કહું શોભા સુંદર મુખની, નિરખી રવિ શશિ જ્યોત લજાણી. જીવ૦ ૧
કામ કાજ ઘર ધંધો ભૂલી, ફૂલી સુણી મીઠી મુખની વાણી. જીવ૦ ૨
હરિવર સાથે મારું હેત બંધાણું, દામ વિના એને હાથ વેચાણી. જીવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે નાથજી મારું, પ્રીત કરી લીધું ચીતડું તાણી. જીવ૦ ૪

પદ ૮૮૩ મું–રાગ સોરઠ

શામળીયા બેગા આજ્યોજી, મોહોલે આજ્યોરે, શામળીયા; બેગા૦ ટેક.
નંદકુંવર થાને અરજ કરે છે પ્યારી, સુંદર બદન દેખાજ્યોજી. બેગા૦ ૧

સેજ સવારી વાટ જુવે છે થારી, રસિયાવર રસ પાજ્યોજી. બેગા૦ ૨
નટવરનાગર સેજ પધારો પ્યારા, અમૃત મેહ બરસાજ્યોજી. બેગા૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ છબીલા, છેલા હેત કરી બોલાજ્યોજી. બેગા૦ ૪

પદ ૮૮૪ મું

રસિયા રંગ માણોજી, રંગ માણોરે રસિયા; રંગ૦ ટેક.
મંદિર પધારો મોહનવર મરમાળા, ઇતની અરજ ઉર આણોજી. રંગ૦ ૧
રાજેન્દ્ર રંગભીના પ્યારા, માને દાસી રાવલી જાણોજી. રંગ૦ ૨
દુરીજનીયારા બોલ સુણીને પ્યારા, કાંઈ થાને ભરમ ભરાણોજી. રંગ૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ મેં જાણું, થારો અલગે જીવ બધાણોજી. રંગ૦ ૪

પદ ૮૮૫ મું

અબ નાં દેસાંરે જાવા ના દેસાં કેશરીયા, જાવા ના દેસાં; જાવા૦ ટેક.
નટવર થાને નેણુંમાં રાખાં, રસિયા હેત કરી હૈયા પર લેસાં. જાવા૦ ૧
જ્યું કે'સો યું કરસાં પ્રીતમ પ્યારા, હાથ જોડીને હાજર રે'સાં. જાવા૦ ૨
કાંઈ કરવા ડરપોછો સુંદર છૈલા, કઠણ વચન થાને ના કે'સાં. જાવા૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથજી થેતો, માને જે કે'સો તે સે'સાં. જાવા૦ ૪

પદ ૮૮૬ મું

જાદુડો કીનો છે રાજ, કાંઈ કીનો છે શામળીયા;
જાદુડો કીનો છે; જાદુ૦ ટેક.
મોરલડીમાં કેશરીયા વર મારો, મનડો તો હર લીનો છે. જાદુ૦ ૧
પ્રીત કરીને શામળીયાજી માને, પ્રાનનમેં કાંઈ દીનો છે. જાદુ૦ ૨
તે દીથી માને નટવર છેલ છબીલા, નીત નીત નેહ નવીનો છે. જાદુ૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ થારા રંગમાં, મનડો મારો રંગભીનો છે. જાદુ૦ ૪

પદ ૮૮૭ મું-રાગ સોરઠ

નેના મોરે ઉરઝે રૂપ રસાલ; નેના૦ ટેક.
અવલોકત લલચાયે લુબ્ધ જ્યું, દેખી રસીલો લાલ. નેના૦ ૧
ભ્રકુટી કુટીલ નેન મન રંજન, ઉર રાજિત બનમાલ;
એ છબી દેખી ભયે બસ દોઉ, જ્યું મૃગ ખંજન જાલ. નેના૦ ૨

આવત દેખે સ્યામ મનોહર, રસિક મંદગતિ ચાલ;
પ્રેમાનંદ સરસ રસ લોભી, માનહું મધુકર બાલ. નેના૦ ૩

પદ ૮૮૮ મું

મેરે લોચન લાલચી ભારી; મેરે૦ ટેક.
શ્રીવ્રજલાલ બદન છબી ચીતવત, હોત ન છીનું એક ન્યારી. મેરે૦ ૧
જ્યોં ચંદા ચકોર મન માન્યો, મીન મગન જ્યું વારી;
ત્યું એ શ્યામ સુંદરસું રસબસ, ભેટત ભુજાઉં પસારી. મેરે૦ ૨
કુલ અપમાન કરત નીશવાસર, લોક લાજસોં ન હારી;
પ્રેમાનંદ પુલકી અવિલોકત, ગુણનિધાન ગિરિધારી. મેરે૦ ૩

પદ ૮૮૯ મું

અંખીયા ઓટ ભયે અકુલાત; અંખી૦ ટેક.
સજલ સરોજ સરસ મોહન મુખ, નિરખી નિરખી ન અઘાત. અંખી૦ ૧
પરમ ચતુર રસિક વર નિરખી, આનંદ ઉર ન સમાત;
કમનિય કમલનયન માધો છબી, તજી અંત નહિ જાત. અંખી૦ ૨
ચિતવત ચરન રસિક ચિંતામની, જપત જાપ દિન રાત;
પ્રેમાનંદ વાસ પદપંકજ, જહાં ન એકું ઘાત. અંખી૦ ૩

પદ ૮૯૦ મું

મેરે લોચન અતહીં અધીર; મેરે૦ ટેક.
તનુ એક કમલનયન બીનુ દેખે, ભરી આવત પલુ નીર. મેરે૦ ૧
હું જબ મંદિર કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહી, પ્રાત પઢાવતી કીર;
તેહી બચન સુની હોત અતિ દુઃખ, ચાહત છબી બલબીર. મેરે૦ ૨
ઘુંઘટ ઓટ રહત નહી રાખે, છીનું છીનું ફારત ચીર;
પ્રેમાનંદ શ્યામ મુખ ચીતવત, તબહીં મીટત સબ પીર. મેરે૦ ૩

પદ ૮૯૧ મું—રાગ સોરઠ

વારને જાું વારને જાું વારને જાઉંરી ઘનસ્યામ વદનપર વારને; જાઉં૦ ટેક.
તેજોમય ગોલોકનિવાસી, પ્રગટે અધમ ઓધારને. જાઉં૦ ૧
નિજ જન સહિત પધારે શ્રીહરિ, અનેક પતિત ભવતારને. જાઉં૦ ૨

દીનાનાથ દયાકે સાગર, ઔગુન અનેક બીસારને. જાઉં૦ ૩
પુરુષોત્તમ પ્રગટ ભયે કળીમેં, પ્રેમાનંદકે કારને. જાઉં૦ ૪

પદ ૮૯૨ મું

શ્યામકીજું શ્યામકીજું .શ્યામકી જાઉંરી બલિહારી
નવલ ઘનસ્યામકી; જાઉં૦ ટેક.
અનેક અધમ ઓધારને, કળીમેં કીની હે નૌકા નામકી. જાઉં૦ ૧
દેતહેં સબકું શ્રીપુરુષોત્તમ, પરમ ગતિ નિજ ધામકી. જાઉં૦ ૨
માયીક મતકું છેદન કીને, લીની હે લાજ આજ કામકી. જાઉં૦ ૩
પ્રેમાનંદ મગન હોઈ ગાવત, કિરતી જન વિશરામકી. જાઉં૦ ૪

પદ ૮૯૩ મું

ભાવનીજું ભાવનીજું ભાવની સખીરી ઘનસ્યામ મૂરત
મન ભાવની; સખી૦ ટેક.
શ્રીઘનસ્યામ માધુરી મૂરત, ત્રિવિધ તાપ નસાવની. સખી૦ ૧
અંબુજ નેન અલૌકિક મૂર્તિ, ચીતવની ચીત લલચાવની. સખી૦ ૨
શ્રવન સુનત અતહી સુખ ઉપજત, બતીયાં પરમ સોહાવની. સખી૦ ૩
પ્રેમાનંદ બલિહારી લટકપર, ચલની પરમ પદ પાવની. સખી૦ ૪

પદ ૮૯૪ મું

ઉરમેંજું ઉરમેંજું ઉરમેં રહોજું ઘનસ્યામ મૂરત મેરે ઉરમેં; રહો૦ ટેક.
રહો ઉરમેં ઘનસ્યામ સુંદર વર, નાથ ન રહો અબ દૂરમેં. રહો૦ ૧
નિરખું એક ટક રૂપ મનોહર, મગન રહુંગી મગરુરમેં. રહો૦ ૨
સ્યામ તિહારી દાસી ચરનકી, રહુંગી રાજ હજૂરમેં. રહો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ભયો કરતારથ, ચરન શરન સુખપૂરમેં. રહો૦ ૪

પદ ૮૯૫ મું-રાગ સોરઠ

હો સુંદર સ્યામ મારે મોહોલે આજો રાજ, મારે મોહોલે
આજો રાજ; હો સું૦ ટેક.
આછી આલાપકે સોરઠી, મીઠી તાન ગાજો રાજ. મારે૦ ૧
અધર સુધારસ સાહેબા, માને આજ પાજો રાજ;
પ્રેમાનંદરા નાથજી, હસીકે બોલાજો રાજ. મારે૦ ૨

પદ ૮૯૬ મું

હો રાજેન્દ્ર રેન મારે મોહોલે માણો રાજ, મારે મોહોલે
માણો રાજ; હો રા૦ ટેક.
દામ વિનારી દાસી માને રાવલી. જાણો રાજ. મારે૦ ૧
આજથકી અલબેલ, મારું અંતર નાણો રાજ;
પ્રેમાનંદકે શ્યામ પુરવરી, પ્રીત પીછાણો રાજ. મારે૦ ૨

પદ ૮૯૭ મું

હો મોહન મૂર્તિ થારી આછી લાગે રાજ, માને આછી
લાગે રાજ; હો મો૦ ટેક.
નાગર થાને નિરખતાં દુઃખ દૂર ભાગે રાજ, માને આછી૦ ૧
નટવર સુંદર મૂરતિ, રહો નેણાં આગે રાજ;
એ વર દેજ્યો સાહેબા, પ્રેમાનંદ માગે રાજ, માને આછી૦ ૨

પદ ૮૯૮ મું

હો સુંદર છેલ મારો મનડો મોહ્યો રાજ, મારો મનડો મોહ્યો રાજ; હો સું૦ ટેક.
હસતા હરિવર હેતમેં, મુજ સામું જોયો રાજ, મારો મનડો૦ ૧
નટવર નેણુરી સેનમેં, મારો ચીતડો પ્રોયો રાજ;
પ્રેમાનંદરા નાથજી, દુઃખ દૂર ખોયો રાજ, મારો મનડો૦ ૨

પદ ૮૯૯ મું–રાગ સોરઠ

ધર્મસુત જીવન પ્રાન હમારે; ધર્મ૦ ટેક.
શ્રીઘનશ્યામ ધર્મકુલભૂખન, નટવર નેનાઉકે તારે. ધર્મ૦ ૧
હિયેકો હાર હરિવર સુંદર, ધર્મકુંવર પ્રાન પ્યારે;
કમલનયન હરિકૃષ્ણ છબીપર, પ્રેમાનંદ બલિહારે. ધર્મ૦ ૨

પદ ૯૦૦ મું

ધર્મસુત જીવનમૂરી હમારી; ધર્મ૦ ટેક.
સંજીવની ઘનસ્યામ મૂર્તિ, ભવસંભવ ભયહારી. ધર્મ૦ ૧
નિરખે નેહ સહિત નારાયણ, ઇતર વાસના ટારી;
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ રૂપ છટા, રાખત ઉર બીચ ધારી. ધર્મ૦ ૨

પદ ૯૦૧ મું

હમારે ધન ધર્મકુંવર રંગ ભીનો; હમા૦ ટેક.
ધર્મસુતપર ત્રિભુવનકો સુખ, વારી ફેરી સબ દીનો. હમા૦ ૧
પરમ ચતુર હરિકૃષ્ણ પ્રાનપતિ, પ્રેમ સહિત ઉર લીનો;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ ચરનપર, તન કુરબાન લે કીનો. હમા૦ ૨

પદ ૯૦૨ મું

હમારે એક જીવન ધર્મદુલારો; હમા૦ ટેક.
જીવનપ્રાન સર્વે હરિજનકો, સતસંગકો ઉજીયારો. હમા૦ ૧
યોગ યજ્ઞ સાધન સુક્રિત જસ, ધર્માત્મજ પ્રાન પ્યારો;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ મૂર્તિ, પરમ સિદ્ધાંત હમારો. હમા૦ ૨

પદ ૯૦૩ મું-રાગ સોરઠ

અબ તો સનેહી સુધ લીજે જરી; અબ૦ ટેક.
બાંહ ગહી બીછુરે ના બનેગી, કૃપાસિંધુ હરિ. સુધ૦ ૧
પરિહરી અવગુન હેરો કરુણાધન, અમૃત નજરે ભરી. સુધ૦ ૨
નિજ જન કારણ શ્રીનારાયણ, આયે દેહ ધરી. સુધ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ દર્શન દીજે, હમપર કરુના કરી. સુધ૦ ૪

પદ ૯૦૪ મું

અબતો તનિક હેરો હમરી ઓર; અબ૦ ટેક.
કરુના કરો કરુણાનિધિ કેશવ, શ્રીહરિ ધર્મકિશોર. હેરો૦ ૧
કારણ કવન કઠિન ભયે અમપર, ચંચલ દ્દગ ચીતચોર. હેરો૦ ૨
સદય હૃદય સુખસાગર હમસું, કયું તોરી બરજોર. હેરો૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ કહા કહે તુમકું, વક્ર ભયો વિધિ મોર. હેરો૦ ૪

પદ ૯૦૫ મું

હમતો હરિ જાું તોરે શરન પરે; હમ૦ ટેક.
કહા ઉગરેગો કરુણાસાગર, રંકસું રીસ કરે. તારે૦ ૧
અશરણશરણ શરણાગતવત્સલ, યહ પનું ક્યોં બીસરે. તારે૦ ૨
શરણાગતહીત બહુત સહી પ્રભુ, જુગ જુગ દેહ ધરે. તારે૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથજી હમસું, તોરી ક્યોં બીચરે. તારે૦ ૪

પદ ૯૦૬ હું

તુમ તો ખિહારી નાહીં કીની ભલી; તુમ૦ ટેક.
અપને પનકું ખોટ લગાય, એ નઈ રીત ચલી. નાહીં ૧
વ્યાસ વિરંચી શેષ શુક નારદ, બાંચત બીરદાવળી. નાહીં૦ ૨
સત્ય પ્રતિજ્ઞા સુને હમ સંતત, નિઠુરતા નાહીં કળી. નાહીં૦ ૩
અબ કરુણા કીજે કરુણાધન, પ્રેમાનંદ જાત બલી; નાહીં૦ ૪

થાલ

પદ ૯૦૭ મું–રાગ સારંગ રાજભોગનો થાલ

જીમીયે જન સુખદાઈ, ભોજન જીમીયે જન સુખદાઈ; ભોજ૦ ટેક.
ખટરસ ચાર પ્રકાર સુધારકે, ભક્તિ માત લે આઈ. ભોજ૦ ૧
પુરષ્યો કનક થાર અતિ સુંદર, કંચન પાટ બીછાઈ;
છપ્પન ભોગ છતીસહું બિંજન, રચના કહી ન જાઈ. ભોજ૦ ૨
લડુવા બહુત પ્રકારકે નૌતમ, પેંડા બરફી બનાઈ;
ઘેવર ખાજા સરસ જલેબી, સુત્રફેણી મન ભાઈ. ભોજ૦ ૩
મરકી મેંસુબ સાટા ગુંજા, ગુલાબપાક ગુનદાઈ;
લુચઈ પુરી દૌર કચોરી, બરની ન સકયો મીઠાઈ. ભોજ૦ ૪
ઘ્રણી પાપડી પાપડ પૂડા, માલપૂવા અધિકાઈ;
સેવ સુંવારી ખીર ખાંડ ઘ્રત, જીમાયે નાય અઘાઈ. ભોજ૦ ૫
મધુ મેવા અરુ માખન મીસરી, સિખરન બીરંજ સોહાઈ;
ભજીયા વડા ગુલ ગુલાબકળી ભલી, ગીનત પાર ક્યા પાઈ. ભોજ૦ ૬
કેરી આદા નીંબુ મિરચી, ખારક દ્રાખ તીખાઈ;
અથાનેકો અંત નહીં તબ, રહ્યો કહત સકુચાઈ. ભોજ૦ ૭
ભાજી સુંદર સરસ બની પ્રભુ, જીમો દેઉં બતાઈ;
કારીફ્લ કોડા પરવર, સુરનકી સરસાઈ. ભોજ૦ ૮

વાલોરી વૃંતાક કરેલા, કીતની કરું બડાઈ,
નર્યાંકા અતિ સરસ રાયતા, તુલ્ય પરીહે રાઈ. ભોજ૰ ૯
કઢી વડી અરુ ચના તરેલકો, સ્વાદ હે સરસ સવાઈ,
બથુવા મેથી સુવા ટાંકા, ભાજી સરસ રચાઈ. ભોજ૰ ૧૦
દાર ભાત જીમીયે સુંદર, મીસરી ગોરસમાઈ,
હેરે હેરે ગ્રાસ ભરો પ્રભુ, લાવું દૂધ ઓટાઈ ભોજ૰ ૧૧
અતિ આનંદ હોય જીમો જીવન, થાર સુનાવું ગાઈ,
પ્રેમાનંદ પનવારો જુઠકો, દીજે પાસ બોલાઈ. ભોજ૰ ૧૨

પદ ૯૦૮ મું-રાગ સારંગ રાજભોગકો થાલ

ભોજન જીમીયે નાથ હમારે; ભોજ૰ ટેક.
કંચન કલશ લીયે શીતલ જલ, સનક સનંદન ઠારે. ભોજ૰ ૧
છપ્પન ભોગ છતીસહું બિંજન, વિવિધ પ્રકાર સવારે;
કરજોરે કમલા લીયે થારી, જીમીયે પ્રાનસોં પ્યારે. ભોજ૰ ૨
દધી માખન પકવાન મીઠાઈ, ખટ રસ ખાટે ખારે,
રુચી રુચી ગ્રાસ ભરો મોરે જીવન, પરત હું પૈયાં તુમારે. ભોજ૰ ૩
ગોલોકપતિ કૃષ્ણદેવ પ્રભુ, નિજ જન હીત તનુ ધારે;
પ્રેમાનંદ પનવારો જુઠકો, માંગત ઠાડો દ્વારે. ભોજ૰ ૪

પદ ૯૦૯ મું-રાગ સારંગ રાજભોગનો થાલ

આરોગો અવિનાશી, ભોજન આરોગો અવિનાશી: ભોજ૰ ટેક.
વિંજન વિવિધ પ્રકાર સવારે, તુમ કારન સુખરાશી. ભોજ૰ ૧
મોતીચુર જલેબી સુંદર, પેંડા બરફી ખારી;
વિધવિધકે પકવાન મીઠાઈ, ગીનત અત નહી આવી. ભોજ૰ ૨
દૂધપાક દધી ઓદન મીસરી, જીમો કુંજવિલાસી;
નિરખી સુંદર બદન કમલ છબી, મીટે સકલ ભવ ફાંસી. ભોજ૰ ૩
અતિ પ્રસન્ન હોય જીમો જીવન, મગન હોત વ્રીજવાસી,
પ્રેમાનંદકું શીત પ્રસાદી, દીજે બોલાયકેં પાસી. ભોજ૰ ૪

પદ ૯૨૦ મું

ભોજન કીજે નંદદુલારે; ભોજ૦ ટેક.
શ્રીઘનસ્યામ જસોદાજીવન, ગોપીજન દ્રગ તારે. ભોજ૦ ૧
નાનાવિધ પકવાન મીઠાઈ, બીંજન ખાટે ખારે;
રુચી ઉપજાય રસિક વર જીમો, પ્રીતમ પ્રાનસોં પ્યારે. ભોજ૦ ૨
પુરી ઠોર કચોરી સુંદર, બરા દધીમહીં ડારે;
કઢી વડી ભાજી અતિ સારી, ભરે કટોરે ન્યારે. ભોજ૦ ૩
સુંદર દાર ભાત દધી મીસરી, જીમો જગ ઉજીયારે;
નિરખી સુંદર ચવન ચાતુરી, વારોં પ્રાન હમારે. ભોજ૦ ૪
ઉપર ઓટ્યો દૂધ રું મીસરી, પીયો મોહન મતવારે;
બચે સો પ્રેમાનંદકુ દીજે, માંગત ઠાડો દ્વારે. ભોજ૦ ૫

પદ ૯૨૧ મું–રાગ સારંગ

બીરી લીજે શ્યામ સુખકારી; બીરી૦ ટેક.
વાસુદેવ નારાયણ વિષ્ણુ, ત્રિભુવન મંગલકારી. બીરી૦ ૧
નાગરબેલીકે પાન મનોહર, લાઈ હુ સરસ ઉતારી;
તજ એલાયચી જાવંત્રી જાયફલ, કતરીહે સરસ સોપારી. બીરી૦ ૨
ચુનો દીયો ગુલાબી કાથો, સુરન અતિ સુખકારી;
પરમ પ્રીતસોં બીરી બનાઈ, લોંગન ખીલ સંવારી. બીરી૦ ૩
રમારમન કછુ હસે મંદ છબી, લીની હાથ પસારી;
ગોલોકપતિ નાથ ચરનપર, પ્રેમાનંદ બલિહારી. બીરી૦ ૪

પદ ૯૨૨ મું–રાગ કાફી થાલ

જમોને ગોપીનાથજી સુંદર લાડુ રે; જમો૦ ટેક
ઘૃત શાકરમાંહી ઝાઝા ભેળીને, હરિવર હેતે હુ જમાડુરે. જમો૦ ૧
જગજીવન મારે હાથે જમો તો, ઘણું ઘણું માનીશ હુ સપાડુરે. જમો૦ ૨
સુંદર મુખડું હું જમતાં જોવું, થાયે મારા અંતરમાંહી ટાઢુરે. જમો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઉભો આશ કરીને, જમીને આપો પનવાડુરે. જમો૦ ૪

પદ ૯૨૩ મું

જમોને ઘનશ્યામજી પુરી શારીરે; જમો૦ ટેક.
બહુ પકવાન તમ કાજ કર્યાં છે, બીરંજ હરીસો શાકર ઝેરીરે. જમો૦ ૧

લાવી છું ડોલરીયાના હાર ગુંથીને, જમીને જીવન તમે પેરોરે. જમો૦ ૨
જીવન તમને જમતાં જોવું તો, મટે મારા ભવફેરો ફેરોરે. જમો૦ ૩
પ્રેમાનંદને શીત પ્રસાદી, દીયો તો રાજી છે ઘણેરોરે. જમો૦ ૪

પદ ૯૨૪ મું

લીયોને ગોપીનાથજી મુખવાસરે; લીયો૦ ટેક.
તજ એલાયચી જાવંત્રી જાયફલ, હાજર ઉભી છું લૈને પાસરે. લીયો૦ ૧
કાથોચુનો તજલવીંગ સોપારી, બીડી મેં વાળી છે કરીઉલાસરે. લીયો૦ ૨
મારે હાથે હું બીડી મુખમાંરે આપું, આજ મારે આવ્યો સાવકાશરે. લીયો૦ ૩
મુખ તંબોલ લીધાનીરે મોહન, પ્રેમાનંદને છે ઘણી આશરે. લીયો૦ ૪

પદ ૯૨૫ મું

આપું છું બીડી પાનની હું બનાવીરે; આપું૦ ટેક.
નાગરવેલીના પાન મનોહર, પાકાં પાકાં જોઇને આખાં લાવીરે. આપું૦ ૧
કાથો ચુનો ને લવીંગ એલાયચી, વાંકડી સોપારી કતરાવીરે. આપું૦ ૨
પ્રીત કરીને સુંદર બીડી મેં વાળી, મુખમાં મેલું પાસેં આવીરે. આપું૦ ૩
પ્રેમાનંદને કૃપા કરીને, મુખ તંબોલ આલો ચાવીરે. આપું૦ ૪

પદ ૯૨૬ મું-રાગ બીહાગ

બ્યારુ કરત નંદકે લાલ, કરત નંદકે લાલ બ્યારુ કરત નંદકે લાલ; લાલ૦ ટેક.
ખટ રસ ચાર પ્રકાર જસોદા, લાઈ પરોસી થાલ. બ્યારુ૦ ૧
મધુ મેવા પકવાન મીઠાઈ, બિંજન વિવિધ રસાલ;
જીમત કરત વિનોદ પરસપર, હલધર મદનગોપાલ. બ્યારુ૦ ૨
દધી ઓદનમહીં મિસરી મીલાયકે, જીમત દીનદયાલ;
નિરખત નંદ સુખારબિંદ છબી, હરખી હોત નિહાલ. બ્યારુ૦ ૩
પરમ પ્રીતસોં જીમાકે ઉઠે, કર મુખ કમલ પખાલ;
પ્રેમાનંદ પ્રાન નોછાવર, કરત નિરખી છબી ચાલ. બ્યારુ૦ ૪

પદ ૯૨૭ મું

જીમત શ્યામ જીમાવત પ્યારી; જીમ૦ ટેક.
કંચન થાર પરોશી ખટ રસ, ભરી શીતલ જમુના જળ ઝારી. જીમ૦ ૧
કરી કરી કોર દેતી પીયા મુખમેં, ચિતવની બદન સો
નિમિખ નિવારી;
કરતી વિનોદ હસી હસી પીયસોં, સુચવતી સેંન ગૂઢ રસ ભારી. જીમ૦ ૨
આસપાસ લલિતાદિક સહચરી, ગાવતી હસી હસી મીઠી
મીઠી ગારી;
પ્રેમાનંદકો નાથ મુદિત મન, કરત વિયારુ શ્રીકુંજબિહારી. જીમ૦ ૩

પદ ૯૨૮ મું

ગિરિધરલાલ બિયારુ કીજે; ગિરિ૦ ટેક.
સુંદર ઠોર કચોરી પૂરી, બહુત પ્રકાર અનોખી ચીજે. ગિરિ૦ ૧
માનભોગ સેવે અતિ સુંદર, મીઠા ભાત માંગીકે લીજે;
રુચિ અનુસાર આરાગો જીવન, નિરખી બદન છબી બલી
બલી જીજે. ગિરિ૦ ૨
સુંદરશ્યામ અઘાયકે જીમો, પય શાકર કછુ ઉપર પીજે;
જે કછુ બચે આપકો જુંઠા, પ્રેમાનંદકું બોલાયકે દીજે. ગિરિ૦ ૩

પદ ૯૨૯ મું

પીયકું દુધ કટોરે પાવે; પીય૦ ટેક.
પ્રેમ વિવશ અખુભાન લાડીલી, ચીતવતી બદન નેના ભરી આવે. પીય૦ ૧
બીરી દેતી બનાયકે મુખમેં, ભુજ ભરી હરિકું કંઠ લગાવે;
લે લે દરસ પરસ સુખ નૌતમ, પુરબ વિરહકે તાપ સમાવે. પીય૦ ૨
કબહુંક કુંડળ પાઘ સમારે, કબહુંક ઉર લે હાર પૈરાવે;
પ્રેમાનંદકે નાથકું પ્યારી, બોલી મધુર પ્રીતિ ઉપજાવે. પીય૦ ૩

પદ ૯૩૦ મું-રાગ બીહાગ થાલ

મદનમોહનલાલ કીજે બ્યારુ; મદ૦ ટેક.
કરજોરે ઠાઢી કબહીકી, દુલહની રસીક રાધા સુકુમારુ. મદ૦ ૧

કંચન થાર પરોસી લાઈ, પૂરી ઠોર કચોરી લારુ,
માનભોગ સેવે અતિ સ્વાદુ, આરોગો પ્રભુ અભય ઉદારુ મદ૦ ૨
મીઠાં ;મીરજ હરીસો સુંદર, દૂધપાક કીનો તુમસારુ,
ઓરહી બહુત પ્રકારકે બિંજન, જો માગો સો તરત તિયારુ મદ૦ ૩
દૂધ ભાત મિસરી મનમોહન, જીમો ચચલ લોચન ચારુ,
આચમન કર દીજે દુ ખમોચન, પ્રેમાનંદકુ પ્રસાદી પ્યારુ મદ૦ ૪

પદ ૯૨૧ મું

મદનમોહન બીરી લેઉ પ્યારે, મદ૦ ટેક.
કરજોરે બ્રખુભાન લાડીલી, મધુર મધુર મુખ બચન ઉચારે મદ૦ ૧
લીજે અખિલ લોક સુરનાયક, લીજે જીવન પ્રાન હમારે,
લીજે મદનમોહન મનરંજન, નંદકુવર નૈનનકે તારે મદ૦ ૨
પકે પાન નાગરવેલીકે, ચુનો કાથો ગુલામી ડારે,
તજ એલાયચી જાવત્રી જાયફલ, ધરી લોંગન કેરી ખીલ સનારે મદ૦ ૩
મંદ મંદ મુસકાયકે મોહન, બીરી લેન હાથ પસારે,
પ્રેમાનંદ બીરી દે પ્યારી, ચિતવતી બદન પલક નહીં પારે મદ૦ ૪

પદ ૯૨૨ મું–રાગ બીહાગ થાલ

કીજીયે બલીજાઉં, બ્યારુ, કીજીયે બલીજાઉં, બ્યારુ૦ ટેક
નરનારાયણ નાથ તુમારે, ચરન કમલ શિર નાઉં બ્યારુ૦ ૧
વિધવિધકે પકવાન મીઠાઈ, પ્રીત સહિત જીમાઉં,
ઓટયો દુધ ભાત અતિ સુંદર, મિસરી માહ્ય મીલાઉં બ્યારુ૦ ૨
તુમ જીમો હું નિરખુ જીવન, નિરખી નિરખી સુખ પાઉં,
પ્રેમાનંદ જુઠકો લાલચી, આગે ઠાડો ગાઉં બ્યારુ૦ ૩

પદ ૯૨૩ મુ

બીરી લીજીયે બદ્રિનાથજીરે, બીરી૦ ટેક.
નાગરબેલીકે પાન મનોહર, ચુનો ચુનામી કાથજીરે બીરી૦ ૧
તજ એલાયચી જાવત્રી જાયફલ, કતરી સોપારી મોરે હાથજીરે. બીરી૦ ૨

પ્રેમ પ્રીતસું ખીડી બનાઈ, લીજે સ્યામ સુખપાયજીરે. બીરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' હસ્તકમલ દોઉ, ધરીયે સદા મોરે માથજીરે. બીરી૦ ૪

પદ ૯૨૪ મું–રાગ બીહાગ

મારે મંદિર પધારો પ્રભુ પ્રીત કરી; મારે૦ ટેક.
શંકા કોયની ધરશો માં, આવો મગન થકા છોગાં શીશ ધરી. મારે૦ ૧
વિધવિધનાં પકવાન કર્યાં છે, પીરસી મેલ્યો છે મેં તો થાલ ભરી;
મોતીયા સેવૈયા સાટા જલેબી પેંડા, બરફી ને બીરંજ હરીસો હરિ. મારે૦ ૨
શાક પાક બહુ ભાતે કર્યાં છે, કસર નથી માંહી કસીયે જરી;
જે જે ગમે તે જમજો હરિ મારા, માગી લેજો ઉપર મીઠું રે ભરી. મારે૦ ૩
સર્વે મનોરથ પૂરો પ્રભુ મારા, આવો નહી આવે મારે લાગ ફરી;
પ્રેમાનંદના નાથ ધર્મકુંવર પીયા, મન ક્રમ વચને હું તમને વરી. મારે૦ ૪

પદ ૯૨૫ મું

મારે ભુવન પધારો હરિવર હસતા; મારે૦ ટેક.
પ્રીત કરીને પ્રીતમ તમને, લાડવા જમાડું સુંદર લસલસતા. મારે૦ ૧
વસન આભૂષણ પેરીને પધારો, ગૂઢો રેંટો કમરે કસતા;
આખડીયો પે'રીને ચટકતી, લટકતી ચાલે મારે ઉર વસતા. મારે૦ ૨
ડોલરીયાના ઉર હાર પેરીને, અંતર ફુલેલમાં મસમસતા;
આવંતા ઉર શંક ન ધરશો, દુરિજન દેખીને છોને ભસતા. મારે૦ ૩
જમતાં જીવન લટકાં કરીને, નરનારીના ઉરમાં ધસતા;
નેણાં ભરીને નિરખું નટવર, પ્રેમાનંદને લાડુ પીરસતા. મારે૦ ૪

પદ ૯૨૬ મું

તમે જમો જમો મારા ઠાકરીયા; તમે૦ ટેક
હરિવર મારે હાથે જમાડું, સુંદર લાડુ શાકરીયા. તમે૦ ૧
પેંડા બરફી ખાજાં જલેબી, મરકી મેસુબને ઘેબરીયા;
શીરો પુરી કંસાર હરીસો, બીરંજ જમો કહાના કેશરીયા. તમે૦ ૨
ભજીયા વડાં તળ્યાં છે પાપડ, મીઠું જીરુ નાખીને મરીયાં;
શાક પાક સુંદર વર જમજો; રાયતડાં સુંદર દૈથરીયા. તમે૦ ૩.

આંબામોરનો ભાત અનોપમ, દૂધ શાકર જમો ગિરિધરિયા;
વધે તે પ્રેમાનંદને આપો, ધર્મકુંવર રંગના ભરીયા. તમે૦ ૪

પદ ૯૨૭ મું

આપું પાન બીડી જમો ભક્તપતિ; આપું૦ ટેક.
ધર્મકુંવર ઘનસ્યામ સુંદર વર, તમથી વહાલું મારે કોઈ નથી. આપું૦ ૧
નાગરવેલીના પાન મનોહર, કાથો ચુનો મેળી રતીરે રતી;
તજ એલાયચી માંહી લવીંગ સોપારી, બીડી વાળી છે વહાલા સરસ અતિ. આપું૦ ૨
સુંદર મુખમાં બીડી આપું, નિરખું ચકોર જ્યું ચંદ ગતિ;
પીકદાની કરું હાથ તણી મારે, ઘણારે દિવસની આશ હતી. આપું૦ ૩
તન મન વારું આરતિ ઉતારું, એ વર માગું કરી વિનતિ;
ધર્મકુંવર ઘનસ્યામ ચરણમાં, પ્રેમાનંદની રહો અચલ મતિ. આપું૦ ૪

પદ ૯૨૮ મું-રાગ બીહાગ થાલ

નરનારાયણ પ્યારે, જીમત, નરનારાયણ પ્યારે; જીમ૦ ટેક.
સનકાદિક સરસ જળ શીતળ, કનક કલશ ભરી ઠારે. જીમ૦ ૧
માત મૂરતિ પરમ પ્રીતસું, વિંજન વિવિધ સંવારે;
ખટ રસ ચાર પ્રકાર થાર ભરી, કનક પીઠપર ધારે. જીમ૦ ૨
તાત ધર્મ અતિ પરમ નેહ વસ, ભરી આયે દ્રગ તારે;
સનમુખ આય વિલોકી લેત સુખ, કરત ન પલકસું ન્યારે. જીમ૦ ૩
મંદ મંદ મુસકાત પરસપર, ભરત ગ્રાસ રસ સારે;
નારદ કરત વિનોદ મરમ હસી, જુંઠનકે અધિકારે. જીમ૦ ૪
મંગલ રૂપ મોદક જીમ કર, કર મુખ કમલ પખારે;
પ્રેમાનંદ જુંઠકો લાલચી, માંગત ઠાડો દ્વારે. જીમ૦ ૫

પદ ૯૨૯ મું-રાગ સોહની

બીરી લીજે લાલ ગિરિધારીરે, ગિરિધારી ગિરિધારીરે;
બીરી લીજે લાલ ગિરિધારીરે; બીરી૦ ટેક.
નાગરવેલીકે પાન મનોહર, કાથો ચુનો સોપારીરે. બીરી૦ ૧

તજ એલાયચી જાવંત્રી મેલી માંહી, લોંગન ખીલ સંવારીરે. બીરી૦ ૨
બીરી પાન પરમ સુખદાઈ, છબીલે કુંજબિહારીરે. બીરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પાન પીકકી, ડારો શ્યામ પિચકારીરે. બીરી૦ ૪

પદ ૯૩૦ મું

બીરી દેત બનાયકે પાનકી, પાનકી પાનકી પાનકી;
બીરી દેત બનાયકે પાનકી; બીરી૦ ટેક.
લે કરમેં કરજોરે ઠાડી, પ્યારી કુંવરી વ્રખુભાનકી. બીરી૦ ૧
બીનય બચન કહી બાંહ ગહી હસી, કછુક સકુચ સુખ માનકી. બીરી૦ ૨
દેત બીરી મુખમેં બરજોરી, મેલી શકા તજી આનકી. બીરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ મગન છબી ચીતવત, સુંદરશ્યામ સુજાનકી. બીરી૦ ૪

પદ ૯૩૨ મું–રાગ વસંત થાલ

ધન્ય ધન્ય આજ સપરમો દહાડો, મોહન મંદિર પધાર્યાં;
અમ ઘેર આવતાં વહાલાને, સોકલડીયે બહુ વાર્યાં. ધન્ય૦ ૧
આજ મારા ભાગ્ય કહ્યામાં ના આવે, મુખડું જોઈ જોઈ ફુલી;
હું શું કરું શામળીયા સારું, દેહ દિશા સુધ ભુલી. ધન્ય૦ ૨
ઝડી ઉતાવળી પ્રેમ વિવશ થઈ, દૂધડે ચરણ પખાળ્યા;
મુખડાં લઇને મોતીડે વધાવ્યા, તાપ હૈયાના ટાળ્યા. ધન્ય૦ ૩
ઉપર પલંગપર સેજ સંવારી, પધરાવ્યા શ્યામ સોહાગી;
જીવન કહે છે લાવો જમવાનું, ભુખડલી બહુ લાગી. ધન્ય૦ ૪
છપન ભોગ છત્રીસૌં વીંજન, લાવીને પૂર્યા થાળ;
જમવા બેઠા હરિવર હેતે, શરણાંગત પ્રતિપાળ. ધન્ય૦ ૫
લાડુ જલેબી ઘેબર સાટા, બરફી પેંડા બહુ સારા;
દળ મગદળને બીરંજ હરીસો, જમજો પ્રીતમજી પ્યારા. ધન્ય૦ ૬
વેધ વિધનાં પકવાન કર્યાં છે, ગણતાં પાર ન આવે;
જીવન જમજો સારાં સારાં, જે જે તમને ભાવે. ધન્ય૦ ૭
ખારક દ્રાક્ષને ચીરીયો રાયતી, આથણાં બહુ ભાંતે;
મળીયા વડાં ને પાપડ પુડલા, જમજો હરિ કરી ખાંતે. ધન્ય૦ ૮

દૂધપાક ને શ્રીખંડ બાસુદી, શીરો પુરી ને કંસાર;
ભાત ભાતના શાક કર્યાં છે, કઢી વડી રાયતા ત્યાર. ધન્ય૦ ૯
દાળ ભાત જમી દૂધ શાકર પીધાં, હામ હૈયાની વહાલે પૂરી;
ચળુ કરાવીને મુખવાસ આપે, પ્રેમાનંદ હજૂરી. ધન્ય૦ ૧૦

પદ ૯૩૨ મું-રાગ વસંત થાલ

આજ સખી શામળીયો વહાલો, પરોણા ઘેર આવ્યા;
થાળ ભરીને મૈં તો મોટે મોતીડે વધાવ્યા; આજ૦ ટેક.
કર સાહીને કૃષ્ણ જીવનને, મંદિરમાં પધરાવ્યા;
નોંતરીયા નારાયણ મૈં તો, બહુ વિધ પાક બનાવ્યા. આજ૦ ૧
ખટ રસ ચાર પ્રકાર સુધારી, થાળ ભરીને લાવ્યા;
કંચન કલશ ભરીને શીતળ, જળ જમુનાના પાવ્યા. આજ૦ ૨
લાડુ પેંડા જલેબી ઘેબર, બહુ પકવાન પિરસાવ્યાં;
શાક પુર્યાં બહુ કનક કટોરે, જે હરિને મન ભાવ્યાં. આજ૦ ૩
ભજીયાં વડાં ફાફડા પાપડ, તળેલ તાતાં તાવ્યાં;
લીંબુ આંબા કેરીના બહુ, આથણાં મગાવ્યાં. આજ૦ ૪
દાળ ભાત પિરસીને શાકર, નાંખી દૂધ એોટાવ્યાં;
દૂધ ભાત જમાડી હરિને, હેતે ચળુ કરાવ્યાં. આજ૦ ૫
પાન બીડાં અમારા હરિયે, હાથો હાથ લઈ ચાવ્યા;
પ્રેમાનંદના નાથને ભેટી, તનના તાપ સમાવ્યા. આજ૦ ૬

પદ ૯૩૩ મું-રાગ ઠુમરી થાલ ત્રિતાલ

જીમત પીયા પ્રાન જીમાવતી પ્યારીરે; જીમા૦ ટેક.
કંચન થાર પરોસી લાઈ, બિંજન વિવિધ સંવારી. જીમા૦ ૧
મોતીચુર જલેબી સુંદર, દૂધપાક સુખકારી. જીમા૦ ૨
માનભોગ મીઠીપૂરી કચોરી, બરા દધીમહીં ડારી. જીમા૦ ૩
પ્રેમાનંદકું પ્યારો શીત પ્રસાદી, દેતહે પાસ બેસારી. જીમા૦ ૪

પદ ૯૩૪ મું

લાડીલો લાલ જીમત પૂરી દૂધપાક; લાડી૦ ટેક.
વિધ વિધકે પકવાન મીઠાઈ, બહુત પ્રકારકે શાક. લાડી૦ ૧

જીમત મેવા શ્યામ મનોહર, કદલીફલ અરુ દ્રાક. લાડી૦ ૨
આસપાસ બેઠી સખા મંડલી, સબહીકું દેત ચાખ ચાખ. લાડી૦ ૩
પ્રેમાનંદ માગે જુંઠ પ્રસાદી, બહુત અંતર અભીલાખ. લાડી૦ ૪

પદ ૯૩૫ મું

શીરા પૂરીરે આરોગો અવિનાશી; શીરા૦ ટેક.
મોતીચુર જલેબી ઘેબર, પેંડા બરફી ખાસી. શીરા૦ ૧
મીઠા ખીરંજ હરીસા સુંદર, દૂધપાક સુખરાશી. શીરા૦ ૨
ઓટ્યો દૂધ ભાત ઝીનવાકો, મીસરી માંહી મીલાસી. શીરા૦ ૩
કહ્યુ એક જુંઠ પ્રસાદી માંગત, પ્રેમસખી નિજ દાસી. શીરા૦ ૪

પદ ૯૩૬ મું

લાલ વ્યારુ કીજીયે મેં લાગું તેરે પૈયાં; લાલ૦ ટેક.
દૂધપાક સંજ્યાવ સુંવારી, સેવે સરસ ખનૈયાં. લાલ૦ ૧
ઘૃત કંસાર લાપસી પ્યારે, સુખદા અતિ સુખદૈયાં. લાલ૦ ૨
ખીરંજ બાસુદી સીખરન સુંદર, મિસરી દૂધ મલૈયાં. લાલ૦ ૩
શ્રીઘનસ્યામ બદન છબી ઉપર, પ્રેમસખી બલજૈયાં. લાલ૦ ૪

પદ ૯૩૭ મું–રાગ ગરબી થાલ

પધારો લાલ, નંદજીના કુંવર અલબેલડા;
પધારો લાલ, જમવા સારું રંગછેલડા. ૧
પધારો લાલ, વાટડી જોઉં છું ઉભી ક્યારની;
પધારો લાલ, વિલંબ ન કરશો લગારની. ૨
પધારો લાલ, શેરી વાળીને સારી કરી;
પધારો લાલ, ફુલડાં મેલ્યાં છે વાટે પાથરી. ૩
પધારો લાલ, ચાખડીયે ચઢીને ચટકંતા;
પધારો લાલ, લટકાં કરીને લટકંતા. ૪
પધારો લાલ, રસોઈ કરી છે ઘણી જુગતસું;
પધારો લાલ, વેહેલા વીંટાણાં મુનિ મુક્તસું. ૫
પધારો લાલ, તેલ ફુલેલ અંગે ચોળીયે;
પધારો લાલ, વિંઝણે વહાલાને વા ઢોળીયે. ૬

પધારો લાલ, વાટ જોઉં છું પધરાવીએ;
પધારો લાલ, નીરે ઊને તે નવરાવીએ. ૭
પધારો લાલ, અંગ તો અંગોછીયે રૂમાલસું;
પધારો લાલ, પેરાવું પીતાંબર વહાલસું. ૮
પધારો લાલ, કેશર તિલક કરું ભાલમાં;
પધારો લાલ, મોહી છું જીવન જોઈ ચાલમાં. ૯
પધારો લાલ, હાર તો પેરાવું ઉર લેકતા;
પધારો લાલ, ગજરા ગુલાબી બહુ બેકતા. ૧૦
પધારો લાલ, ચંદન ગારે તે ચોકા કર્યો;
પધારો લાલ, કંચન બાજોટ તે વચ્ચે ધર્યો. ૧૧
પધારો લાલ, ફરતો પુર્યો છે ચોક મોતીયે;
પધારો લાલ, શોભે છે રતન મણિ જોતીયે. ૧૨
પધારો લાલ, સુગંધ બળે છે ધૂપ બાતીયું;
પધારો લાલ, તમને જોઇને ઠરે છાતીયું. ૧૩
પધારો લાલ, શીતલ તે જળ જમુના તણા;
પધારો લાલ, કનક કલશ ભર્યા નહિ મણા. ૧૪
પધારો લાલ, ઉગમણા ઓરડાની ઓસરી;
પધારો લાલ, ઉલેચ મૂક્યાં ઉપર તો જરી. ૧૫
પધારો લાલ, આવડી તે વાર તમે શી કરી;
પધારો લાલ, પાક જાશે તો પછે ઠરી. ૧૬
પધારો લાલ, બાજોઠ ઉપર બિરાજો આવીને;
પધારો લાલ, પીરસી મૂક્યો છે થાળ લાવીને. ૧૭
પધારો લાલ, પ્રેમાનંદના હો નાથજી;
પધારો લાલ, પ્રીતે જમાડુ મારે હાથજી. ૧૮

પદ ૯૩૮ મું

જમોને જીવન, રસોઈ કરી છે રૂડી રીતસું;
જમોને જીવન, પીરસી લાવી છું થાળ પ્રીતસું. ૧

જમોને જીવન, મોતીયા સેવૈયા લાખણુસાઈ છે;
જમોને જીવન, શાકર ને દ્રાખ ઝાઝી માંહી છે. ૨
જમોને જીવન, દળના લાડુ ને ખાજાં ખુરમાં;
જમોને જીવન, મગદળ ને સેવદળ ચૂરમાં. ૩
જમોને જીવન, જલેબી પેંડા ને બરફી હરિ;
જમોને જીવન, ઘેબર સાટા તે પ્રીતી કરી. ૪
જમોને જીવન, પતાસાંને મેસુબ પછે;
જમોને જીવન, સુતરફેણી તે અનુપ છે. ૫
જમોને જીવન, ગુંદવડાં ગગનગાંઠીયા ઘણા;
જમોને જીવન, એલચીદાણા ને સાકરીયા ચણા. ૬
જમોને જીવન, ગુલાબપાક ને ગુંદરપાક છે;
જમોને જીવન, ટોપરાપાકમાં શાકર દ્રાખ છે. ૭
જમોને જીવન, સકરપારા તે શાકરતણા;
જમોને જીવન, લાપસી કંસાર માંહી ઘી ઘણા. ૮
જમોને જીવન, શીરો પૂરી ને સેવ શાકર;
જમોને જીવન, હરીસો બીરંજ મારા ઠાકર. ૯
જમોને જીવન, દૂધપાક શ્રીખંડ બાસુદી;
જમોને જીવન, ખીર ખાંડ ઘી વડાં ને દધી. ૧૦
જમોને જીવન, માલપુઆ ને પૂરણપોળીયું;
જમોને જીવન, ખાંડ ને રોટલી ઘીમાં બોળીયું. ૧૧
જમોને જીવન, પૂરી ને કચોરી પાપડ પુડલા;
જમોને જીવન, બાજરાની પોળી બાટી બે ભલા. ૧૨.
જમોને જીવન, તલસાંકળી ને ગલપાપડી;
જમોને જીવન, તળીયા ચણા તળી ફુલવડી. ૧૩
જમોને જીવન, ગાંઠીયા કળી ને ભજીયાં વડાં;
જમોને જીવન, મઠીયાં ગુંજા ને તીખા ફાફડા. ૧૪
જમોને જીવન, કનક કટોરે પાણી પીજીયે;
જમોને જીવન, જે જે જોઇયે તે માંગી લીજીયે. ૧૫

જમોને જીવન, રસ રોટલીમાં શાકર પીરસું;
જમોને જીવન, ખાંડ ને કેલાં તે જમો ધીરસું. ૧૬
જમોને જીવન, મુરબા કર્યા છે કેરી દ્રાખના;
જમોને જીવન, કટોરા પુર્યા છે ઝાઝા શાકના. ૧૭
જમોને જીવન, સુરણુ તળ્યાં છે તમ કારણે;
જમોને જીવન, અળવી રતાળુ જાઉં વારણે. ૧૮
જમોને જીવન, વાળોલ વત્યાક તળ્યાં પરવર;
જમોને જીવન, કારેલાં કંકોડાં કોલાં સુંદર. ૧૯
જમોને જીવન, ગલકાં તુરીયાં ભીંડાની ફળી;
જમોને જીવન, ચોળા વાળોલ તે સુંદર તળી. ૨૦
જમોને જીવન, ગુવારફળી ડોંડાં દુધીયાં;
જમોને જીવન, લીલવા વઘાર્યા તે સુંદર થીયા. ૨૧
જમોને જીવન, નૈયાના રાયતાં અમોલ છે;
જમોને જીવન, રાઈ ને મીઠું તે સમતોલ છે. ૨૨
જમોને જીવન, કડી વડી સુંદર વઘારી છે;
જમોને જીવન, તાંદલીયા મેથીની ભાજી સારી છે. ૨૩
જમોને જીવન, સુવાની ભાજી ને મૂળા મોગરી;
જમોને જીવન, ચણેચી ડોંડી ને લૂણી કરી. ૨૪
જમોને જીવન, પાર નથી શાક પાકના;
જમોને જીવન, અચાર છે ખારેક દ્રાખના. ૨૫
જમોને જીવન, આદાં ખીલાનાં અથાણાં કર્યાં;
જમોને જીવન, લીંબુ મરચાંમાં મસાલા ભર્યા. ૨૬
જમોને જીવન, કેરા કરમદા ને તળી કાચલી;
જમોને જીવન, વાંસના અથાણાં સુંદર ગરમરી. ૨૭
જમોને જીવન, પંખાલીનો ભાત ખટું ફેરનો;
જમોને જીવન, એલાયચી અનુપ આંબામોરનો. ૨૮
જમોને જીવન, લચકા કરી છે દાળ તુરની;
જમોને જીવન, ફરસી લાગે છે તે મસુરની. ૨૯

જમોને જીવન, ઘીઈં દાળ મગ અડદાં તણી;
જમોને જીવન, ચણા ને ચોળાની તે સુંદર બણી. ૩૦
જમોને જીવન, ઘીયેલ શાકર દહી ઘોળીને;
જમોને જીવન, શાકર ને દૂધ ભાત ચોળીને. ૩૧
જમોને જીવન, સારી પેઠે પ્રાણઆધારજી;
જમોને જીવન, કસર ન રાખશો લગારજી. ૩૨
જમોને જીવન, આચમન કરોને મારા નાથજી;
જમોને જીવન, ચંદનગારે ધોવારું હાથજી. ૩૩
જમોને જીવન, જાયફલ જાવંત્રી ને તજ છે;
જમોને જીવન, એલચી લવીંગ સુધજ છે. ૩૪
જમોને જીવન, કાથો ચુનો સોપારી વાંકડી;
જમોને જીવન, સુંદર વાળી છે પાનની બીડી. ૩૫
જમોને જીવન, પાન બીડી લ્યોને સુંદર શામળા;
જમોને જીવન, નાથજી ન થાશો ઉતાવળા. ૩૬
જમોને જીવન, પ્રેમાનંદ પ્રીતે થાળ ગાય છે;
આપોને જીવન, થાળની પ્રસાદી બહુ ન્હાયે છે. ૩૭

પદ ૯૩૯ મું—રાગ થાળ

અવિનાશી આવોરે, જમવા કૃષ્ણ હરિ;
શ્રીભક્તિધર્મસુતરે, જમાડું પ્રીત કરી. ૧
શેરડીયું વાળીરે, ફુલડાં વેર્યાં છે;
મલીયાગરે મંદિરરે, લીપ્યાં લેર્યાં છે. ૨
ચાંખડીયું પે'રીરે, પધારો ચટકતા;
મંદિરીયે મારેરે, પ્રભુજી લટકતા. ૩
બાજોઠ બેસારીરે, ચરણ કમળ ધોવું;
પાંપણીયે પ્રભુજીરે, પાવલીયા લોવું. ૪
ફુલેલ સુગંધીરે, ચોળું હું શરીરે;
હેતે નવરાવુંરે, હરિ ઉને નીરે. ૫

પે'રાવું પ્રીતેરે, પીતાંબર ધોતી;
ઉપરણી ઓઢાડુંરે, અતિ ઝીણા પોતી. ૬
કેશર ચંદનનુંરે, ભાળે તિલક કરું;
વંદન કરી વિષ્ણુરે, ચરણે શિશ ધરું. ૭
ઉર હાર ગુલાબીરે, ગજરા બાંધીને;
નિરખું નારાયણુરે, દૃષ્ટિ સાંધીને. ૮
શીતલ સુગંધીરે, કલશ ભર્યા જળના;
ઉલેચ બાંધ્યા છે રે, ઉપર મખમલના. ૯
કંચન બાજોઠેરે, બીરાજો બહુનામી;
પકવાન ને પીરસીરે, થાળ લાવું સ્વામિ. ૧૦
મોતૈયા લાડુરે, સેવૈયા સારા;
તમ કાજ કર્યા છેરે, લાખણુસાઈ પ્યારા. ૧૧
મગદળ ને સેવદળરે, લાડુ દળના છે;
ખાજાં ને ખુરમાંરે, ચૂરમા ગોળના છે. ૧૨
જલેબી ઘેબરરે, બરફી બહુ સારી;
પેંડા ને પતાસારે, સાટા સુખકારી. ૧૩
મરકી ને મેસુબરે, જમો જગવંદનજી;
સુતરફેણી છેરે, ભક્તિનંદનજી. ૧૪
ગગન ને ગાંઠીયારે, ગુંદવડાં વહાલા;
ગુલાબપાક જમજોરે, ધર્મ તણા લાલા. ૧૫
એલાયચીદાણારે, ચણા છે શાકરીયા;
ગુંદરપાક સુંદરરે, જમજો ઠાકરીયા. ૧૬
ટોપરાપાક ટાઢોરે, સકરપારા સારા;
એવો ઘી શાકરરે, તમે છો જમનારા. ૧૭
કેસરિયો બીરંજરે, ગળ્યો ને મોળો છે;
ચાકરનો શીરોરે, હરીસો ધોળો છે. ૧૮
લાપસી કંસારમાંરે, ઘી બહુ રસબસ છે;
ખીર ખાંડ ઘી રોટલીરે, જમો બહુ સરસ છે. ૧૯

બદામ ચારોળીરે, દ્રાખ તે નાંખીને;
દૂધપાક કર્યો છેરે, જુવો હરિ ચાખીને. ૨૦
પૂરી ને કચોરીરે, પૂરણપોળી છે;
રોટલીયું ઝીણીરે, ઘીમાં ઝબકોળી છે. ૨૧
પાપડ ને પુડલારે, મીઠા માલપૂડા;
માંખણ ને મિસરીરે, માવો દહીં ચુડા. ૨૨
ઘઉંની છે બાટીરે, બાજરાની પોળી;
ઝાઝીવાર ઘીમાંરે, હરિ મેં ઝબકોળી. ૨૩
તલસાંકળી સુંદરરે, બીજી ગળપાપડી;
ગાંઠીયા ને કળીરે, ત્રીજી ફુલવડી. ૨૪
ભજીયાં ને વડાંરે, સુંદર દેથરીયાં;
વઘાર્યા ચણારે, માંહી મીઠું મરીયાં. ૨૫
ગુંજા ને મઠીયાંરે, ફાફડાં ફરસા છે;
અળવી આદાંનારે, ભજીયાં સરસાં છે. ૨૬
કંચન કટોરેરે, પાણી પીજોજી;
જે જે કાંઈ જોઇયે રે, તે માંગી લેજોજી. ૨૭
રોટલી રસ શાકરરે, જમજો અલબેલા;
રાયણ ને રોટલીરે, ખાંડ કેળાં છેલા. ૨૮
મોરબા કર્યા છેરે, કેરી દ્રાખ તણા;
સુંદર વર જમજોરે, રાખશો માં મણા. ૨૯
કટોરા પૂર્યારે, સુંદર શાકના;
કેટલાક ગણાવુંરે, છે ઝાઝા વાના. ૩૦
સુરણ તળ્યાં છે રે, સુંદર ઘી ઝાઝે;
અળવીને રતાળુરે, તળ્યાં છે તમ કાજે. ૩૧
મેં પ્રીત કરીનેરે, પરવળ તળીયાં છે;
વંત્યાકને વાળોલરે, ભેળાં ભળીયાં છે. ૩૨
કંકોડાં કોળાંરે, કેળાં કારેલાં;
ગલકા ને તુરીયાંરે, રુડાં વઘારેલાં. ૩૩

ચોળી વાળોલેરે, પ્રીત કરી તળીયો;
દુધીયાં ને ડોંડરે, ગુવારની ફળીયો. ૩૪
લીલવા વઘાર્યારે, થયા છે બહુ સારા;
ભીંડાની ફળીયોરે, તળીયો હરિ મારા. ૩૫
ટાંકો તાંદલીયોરે, મેથીની ભાજી;
મૂળા મોગરીયોરે, સુવાની તાજી. ૩૬
ચણેચી ને ડોંડીરે, ભાજી સારી છે;
કઢી ને વડીરે, સુંદર વઘારી છે. ૩૭
નૈવાના રાયતાંરે, અતિ અનુપમ છે;
મીઠું ને રાઇરે, માંહી બે સમ છે. ૩૮
કેટલાંક ગણાવુંરે, પાર તો નહિ આવે;
સારું સારું જમજોરે, જે તમને ભાવે. ૩૯
ખારું ને મોળુંરે, હરિવર કે'જોજી;
મીઠું મરી ચટણીરે, માંગી લેજોજી. ૪૦
અથાણાં જમજોરે, સુંદર સ્વાદુ છે;
લીંબુ ને મરચાંરે, આમળા આદુ છે. ૪૧
રાયતી કેરીરે, કેરી બોળ કરી;
ખારેક ને રાઇમાંરે, નાખ્યાં લવીંગ મરી. ૪૨
કેરાં ને કરમદાંરે, તળી છે કાચરીયો;
બીલાં બહુ સારાંરે, વાંસ ને ગરમરીયો. ૪૩
દાળ ને ભાત જમજોરે, તમને ભાવે છે;
ચતુરાઇ જમતાંરે, પ્રીતિ ઉપજાવે છે. ૪૪
પખાલીના ભાતમાંરે, સુંદર સુગંધ ઘણો;
એલાયચીના પીરસ્યોરે, આંબામોર તણો. ૪૫
મેં કકળુ કરી છે રે, દાળ હરિ તુરની;
પાતળી પીરસી છે રે, કે દાળ મસુરની. ૪૬
મગ ને અડદનીરે, કરી છે પોઇને;
ચોળા ને ચણાનીરે, ઘીમાં કરમોઇને. ૪૭

દહીં ને ભાત જમજોરે, શાકરં નાંખી છે;
દૂધ ને ભાત સારુંરે, શાકર રાખી છે. ૪૮
દૂધની તર શાકરરે, ભાત જમજો પે'લા;
શાકર નાંખીનેરે, દૂધ પીજો છેલા. ૪૯
જે જે કાંઈ જોઈયેરે, તે કે'જો અમને:
કાંઈ કસર રાખોતોરે, મારા સમ તમને. ૫૦
જીવન જમીનેરે, ચળું કરો નાથ;
ચંદનગારેસુંરે, ધોવરાવું હું હાથ. ૫૧
તજ એલચી જાયફલરે, જાવંત્રી સારી;
કાથો ને ચુનોરે, સરસ છે સોપારી. ૫૨
નાગરવેલીનારે, પાન લાવી પાકાં;
ધોઈને લૂછ્યાછેરે, અનોપમ છે આખાં. ૫૩
માંહી ચૂરણ' મેલીરે, બીડી વાળી છે;
લલીત લવીંગનીરે, ખોસી રસાળી છે. ૫૪
મુખમાં હું મેલુંરે, બીડી પ્રીત કરી;
આરતિ ઉતારુંરે, પ્રભુજી ભાવ ભરી. ૫૫
ફુલ સેજ બીછાવીરે, પોઢો પ્રાણપતિ;
પાવલીયા ચાંપુંરે, હેડે હરખ અતિ. ૫૬
થાલ ગાયો પ્રીતેરે, ધર્મકુળ મુકુટમણી;
આપો પ્રેમાનંદનેરે, પ્રસાદી થાલ તણી. ૫૭

પદ ૯૪૦ મું–રાગ ઠુમરી

લીજયો લીજ્યોરે બિહારી બીરી પાનકી; લીજયો૦ ટેક.
પાન કપુરી કાથો ગુલાબી, મૃગમદહે અનુમાનકી. લીજયો૦ ૧
લોંગ સોપારી જાવંત્રી જાયફલ, તજ એલચી હે બખાનકી. લીજયો૦ ૨
લે કરમેં કરત મનુહારી, પ્યારી કુંવરી બ્રકુભાનકી. લીજયો૦ ૩
પ્રેમાનંદ પીયાકુ બીરી દે, ચીતવતી છબી પિયા પ્રાનકી. લીજયો૦ ૪

પદ ૯૪૧ મું

પિયાકું કર દેતી આછી પાન બીરી; આછી૦ ટેક.
પાન સોપારી કાથો ચુનો, મૃગમદ મેલ રતીરી. આછી૦ ૧
તજ એલાચી જાવંત્રી જાયફળ, ચૂરન સરસ ધરીરી. આછી૦ ૨
કરી પ્રનામ લે બીરી ખવાવતી, પાવતી આનંદ ઘનીરી. આછી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ભેટતી ભુજ ભરી, ભર છનિયાં કર સીરી. આછી૦ ૪

પદ ૯૪૨ મું

પ્યારી બીરી દેત બનાયે બનાયે; પ્યારી૦ ટેક.
પાકે પાન શ્રીનાગરબેલીકે, કાથો ચુનો લગાયે. પ્યારી૦ ૧
લોંગ સોપારી જાવંત્રી જાયફલ, મૃગમદ રતીક મીલાયે. પ્યારી૦ ૨
શ્રીઘનશ્યામ પિયા આરોગત, રાધા દેતી મુખમાયે. પ્યારી૦ ૩
સુખ તંબોલકે કારન ઠાડો, પ્રેમાનંદ લલચાયે. પ્યારી૦ ૪

પદ ૯૪૩ મું

લાલ બીરી લીજીયે સાંવરીયા મનભાઈ; લાલ૦ ટેક.
એક આરોગો શ્યામ સનેહી, દુસરી દેઉંગી બનાઈ. લાલ૦ ૧
તજ એલાચી જાવંત્રી જાયફલ, ચૂરનકી ચતુરાઈ. લાલ૦ ૨
સરસ સુગંધી મૃગમદ ડાર્યો, આજ સ્વાદ અધીકાઈ. લાલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ પીક લેન પાનકો, કર અંજુલીકે માંઈ. લાલ૦ ૪

આરતિઓ

પદ ૯૪૪ મું-રાગ ખટ

મંગળ આરતિ મુરલીધરકી, રાધાવર ઘનશ્યામ સુંદરકી; મંગ૦ ટેક.
મંગળ મુખ નિરખ નંદરાની, આરતિ કરત ભાગ્ય બડમાની. મંગ૦ ૧
મંગળ રૂપ શ્યામ ઘન સોહે, નિરખી રતિપતિ કોટીક મોહે. મંગ૦ ૨
મંગળ મોર મુકુટ બનમાળા, મંગળ શ્યામ રૂપ નંદલાલા. મંગ૦ ૩

મંગળ મોરલી મધુરી ધુની બાજે, મંગળ કટિ પીતપટ છાજે. મંગ૦ ૪
મંગળ ગોપી ગ્વાલ ઉર ધારે, પ્રેમાનંદ પ્રાણ લે વારે. મંગ૦ ૫

પદ ૯૪૫ મું–રાગ ખટ

મંગળ આરતિ મદનમોહનકી, રાધાવર પિયા પ્રાણજીવનકી; મંગ૦ ટેક.
મંગળ મદનમોહન બનવારી, મંગળ છબી ભ્રખુભાણ દુલારી. મંગ૦ ૧
મંગળ રતન સિંહાસન સોહે, મંગળ જુગલ રૂપ મન મોહે. મંગ૦ ૨
મંગળ બસન ભુસન અંગ છાજે, નિરખી રતિપતિ કોટીક લાજે. મંગ૦ ૩
મંગળ બદન છબી ઉર ધારે, પ્રેમાનંદ પ્રાણ લે વારે. મંગ૦ ૪

પદ ૯૪૬ મું–રાગ આરતિ

મંગળ આરતિ કીજે નીકી, નરનારાયણ બદ્રિપતિકી; મંગ૦ ટેક.
મંગળ સ્યામ રૂપ નરવીરા, શોભીત નર અતિ ગૌર શરીરા. મંગ૦ ૧
મંગળ જટા મુકુટ શીર શોભે, ભાલ તિલક મુનિજન મન લોભે. મંગ૦ ૨
મંગળ ધનુષ બાન કર રાજે, મંગળ અસન બસન સબ છાજે. મંગ૦ ૩
મંગળ ધર્મદેવ મુનિ તાતા, આરતિ કરત અહિંસા માતા. મંગ૦ ૪
મંગળ રૂપ ધાર્યો મન ભાયો, મંગળ જશ સુરનર મુનિ ગાયો. મંગ૦ ૫
મંગળ નરનારાયણ જોરી, પ્રેમાનંદ ઉર અખંડ બસ્યોરી. મંગ૦ ૬

પદ ૯૪૭ મું–રાગ બિલાવલ

આરતિ કરત શૃંગાર બનાઈ; આર૦ ટેક.
માત જસોદા મદનમોહન પર, તન મન પ્રાન નોછાવરી જાઈ. આર૦ ૧
કિરીટ મુકુટ કુંડલ છબી કાનન, કીનો તિલક ભાલ બીચમાઈ;
ભ્રુકુટી કુટીલ નેન અતિ ચંચલ, બંસી અધર બાજત સુખદાઈ. આર૦ ૨
અંગઅંગ પ્રતિ અમિત સુભગતા, ઉર બનમાલ લસત મનભાઈ;
પહિરે પીત બસન કટી કીંકાની, નુપુર જુગલ ચરન છબી છાઈ. આર૦ ૩
મંદ મંદ મુખ હસત મનોહર, ચિતવનીમેં ચીત લેત ચોરાઈ;
નશિખ નિરખી સ્યામ છબી સુંદર, પુલકિત પ્રેમાનંદ
લેત બલાઈ. આર૦ ૪

પદ ૯૪૮ મું-રાગ બિલાવલ

કર શૃંગાર આરતિ ઉતારું; કર૦ ટેક.
નખશિખ રૂપ વિલોકી નાથકો, પ્રીત સહિત લે ઉરમાંહીં ધારું. કર૦ ૧
શ્યામ રૂપ શ્રીભક્તિધર્મસુત, તરુન તનુ અતિ રાજકુમારું;
સેવત શુક સનકાદિક નારદ, મુક્ત મુનીશ્વર પરઉપગારું. કર૦ ૨
રતન જડીત શિર મોર મુકુટ ધરે, ભાલ તિલક મકાકૃતિ ચારું;
ચંચલ નેન મંદ મુસકનીપર, કંદ્રપ કોટી કોટી લે વારું. કર૦ ૩
અભય ઉદાર ભુજ બાંધે અંગદ, ત્રિવિધ તાપ નિરખી કે ટારું;
કર પોંચી મુદ્રિકા મનોહર, કર વર કંકન અભય ઉદારું. કર૦ ૪
જામો જરકસી પીત બસન કટી, ઉર મુક્તામની માળ નીહારું;
કટી કીંકીની પાયન છબી નુપુર, નિરખું નેના ભરી પલ ન વિસારું. કર૦ ૫
જારુ ધુપ લે વિવિધ બાસના, બાતી પંચ પ્રકારકી બારું;
પ્રેમાનંદ કહે નાથ છબીપર, વિશ્વ વારને વારીકે ડારું. કર૦ ૬

પદ ૯૪૯ મું-રાગ બિલાવલ

કરત શૃંગાર આરતિ માઈ; કર૦ ટેક.
ગોપીનાથ બદનકી શોભા, નિરખી રતિ પતિ કોટી લજાઈ. કર૦ ૧
નખશિખ સજી સિંગાર જસોદા, આરતિ થાર સજી લે આઈ;
વાજત બાજા કરત આરતિ, નિરખત સુર વિમાન નભ છાઈ. કર૦ ૨
મોર મુગટ મકરાકૃતિ કુંડલ, ભાલ તિલક છબી અતિ મનભાઈ;
ભ્રકુટી કુટીલચપલ ખંજન દ્રગ, નિરખી બદન છબીમન લલચાઈ. કર૦ ૩
ઉર બનમાલ ધરે કર મોરલી, કટી પટ પીત કનક દ્યુતિ લાઈ;
પ્રેમાનંદ નિરાજનકી છબી નિરખી, મુદિત મન આરતિ ગાઈ. કર૦ ૪

પદ ૯૫૦ મું

આરતિ ઉતારત મૈયા; આર૦ ટેક.
સજી સિંગાર ઠાડે મનમોહન, નિરખી બદન છબી લેત બલૈયા. આર૦ ૧
કેશર તિલક કાનમેં મોતી, કરવર મોરલી અધર ધરૈયા;
ઉર બનમાલ પીતપટ કટીતટ, નિરખી છબી રવિ ચંદ લજૈયા. આર૦ ૨

ગોપી પ્રાણનાથ નટનાગર, ગોપી મનરંજન સુખદૈયા;
પ્રેમાનંદકો નાથ હરત મન, હસત મંદ છબી કુંવર કનૈયા. આર૦ ૩

પદ ૯૫૨ મું–રાગ સારંગ–આરતિ રાજભોગકી

કરત રાજભોગકી આરતિ; કર૦ ટે.
નિરખી છબી ઘનસ્યામ લાલકી, માત જસોદા ઉતારતી. કર૦ ૧
અગરકો ધૂપ કપુરકી બાતી, દીપત અનલ પ્રજરતી;
તન મન પ્રાન સ્યામ સુંદરપર, નોછાવરી લે વારતી. કર૦ ૨
પ્રેમ પુલકી વ્રજનારી બદન છબી, નિરાજન સહિત નીહારતી;
નખશિખ રૂપ નિરખી ગિરિધરકો, અંતરમહીં લે ધારતી. કર૦ ૩
નાચત નભ સુરનારી નિરખી છબી, જય જય શબ્દ ઉચ્ચારતી;
પ્રેમાનંદ થકીત સુર વિનતા, નિરખત પલક ન પારતી. કર૦ ૪

પદ ૯૫૨ મું–રાગ સારંગ

આરતિ રાજભોગકી સાજે; આર૦ ટે.
મુદત ઉતારતી માત જસોદા, બાજા બહુ બીધ બાજે. આર૦ ૧
રતન સિંઘાસન ઉપર સુંદર, રાધા સ્યામ બીરાજે;
કહા કહું છબી મદનમોહનકી, ઉપમા અગનિત લાજે. આર૦ ૨
બોલત જય જય ગ્વાલ બાલ ધુની, ગોકુલ સગરો ગાજે;
શ્રીઘનસ્યામકો નામ સુનત સબ, કોટી જનમ અઘ ભાજે. આર૦ ૩
બરખત વિબુધ કુસુમકી બરખા, છત્ર ચમર શીર છાજે;
પ્રેમાનંદકો નાથ પ્રગટ ભયે, કંસ વંશ હત કાજે. આર૦ ૪

પદ ૯૫૩ મું–રાગ સંધ્યા આરતિ

સંધ્યા આરતિ રાધાવરકી, કૃષ્ણ મનોહર મોરલીધરકી; સંધ્યા૦ ટે.
નીલ જલદતન સ્યામ મનોહર, દ્યુતિ દામિની છબી રાધા સુંદર. સંધ્યા૦
રતન સિંઘાસન ઉપર સોહે, નિરખી રતિપતિ કોટીક મોહે. સંધ્યા૦ ૨
રાધા સ્યામ બદન શશી શોભા, નિરખી સુરનર મુનિ મન લોભા. સંધ્યા૦ ૩
રૂપ જુગલ શોભા ઉર ધારી, પ્રેમાનંદ જાત બલિહારી. સંધ્યા૦ ૪

પદ ૯૫૪ મું-રાગ સંધ્યા આરતિ

સંધ્યા આરતિ સ્યામ તુમારી, મદન મોહન પીયા કુંજબિહારી; સંધ્યા૦ ટેક.
આરતિકીજેચરનચિત ધારી, આયબસો ઉર અખંડ મોરારી. સંધ્યા૦ ૧
સ્યામ રૂપસેં તન સુખકારી, રૂપનિધી બ્રખુભાન દુલારી. સંધ્યા૦ ૨
શ્રીઘનસ્યામ ઈશ અવતારી, હરો હરિ ભવ સંકટ ભારી. સંધ્યા૦ ૩
કૃપાસિંધુ કૃષ્ણ કંસારી, જાત પ્રેમાનંદ સરવસ વારી. સંધ્યા૦ ૪

પદ ૯૫૫ મું-રાગ ગોડી સંધ્યાકી આરતિ

સંધ્યા આરતિ શ્રીસ્વામિની, સહજાનંદ પ્રભુ બહુનામીની; સંધ્યા૦ ટેક.
અતિ આનંદે આરતિ ઉતારું, શ્રીમહારાજ રૂપ ઉર ધારું. સંધ્યા૦ ૧
સ્વામિનારાયણ નામ ઉચારું, તન મન પ્રાણ પ્રભુપર વારું. સંધ્યા૦ ૨
પ્રેમ સહિત હરિ વદન નિહારું, રાખું રૂદામાંહી પલ ન વિસારું. સંધ્યા૦ ૩
પ્રેમાનંદનો સ્વામિ અભય ઉદારું, વહાલે સર્વ કારજ સુધાર્યું મારું. સંધ્યા૦ ૪

પદ ૯૫૬ મું

સંધ્યા આરતિ સહજાનંદની, ભક્તિધર્મસુત આનંદકંદની; સંધ્યા૦ ટેક.
જુગ જુગ પ્રગટ થાય અવિનાશી; નિજ જન કાજ સ્યામ સુખરાશી. સંધ્યા૦ ૧
કળી મધ્ય કૃપા કરી બહુનામી, ધર્મકુળ પ્રગટયા સહજાનંદ સ્વામી. સંધ્યા૦ ૨
થાપ્યો ધર્મ અધર્મ ઉથાપ્યો, મત પંથ રૂપ માયા તમ કાપ્યો. સંધ્યા૦ ૩
અનેક જીવ વહાલે લીધા ઉગારી, પ્રેમાનંદ ચરણપર વારી. સંધ્યા૦ ૪

પદ ૯૫૭ મું-રાગ સંધ્યા આરતિ

સંધ્યા આરતિ સ્યામ સુંદરકી, વાસુદેવ પ્રભુ રુકિમણિવરકી; સંધ્યા૦ ટેક.
રતનસિંઘાસન ઉપર રાજે, રતિપતિ કોટી નિરખી છબી લાજે. સંધ્યા૦ ૧
૫ અનુપમ જુગલ કિશોરી, રુકિંમણિ લક્ષ્મદેવકી જોરી. સંધ્યા૦ ૨
ભવ બ્રહ્મા સનકાદિક નારદ, આરતિ કરત શેષ અરૂ સારદ. સંધ્યા૦ ૩
રુકિમણિ કૃષ્ણ કૃષ્ણ જે ગાવે, આ ભવ ભટકન બહોરી ન આવે. સંધ્યા૦ ૪
જુગલ રૂપ રહો ઉર બીચ આઈ, પ્રેમાનંદ મુદિત બલજાઈ. સંધ્યા૦ ૫

પદ ૯૫૮ મું–રાગ સંધ્યા આરતિ

આરતિ કીજે શ્રીકમલાવરકી, પરમ પુરૂષ ધનશ્યામ સુંદરકી; આર૦ ટેક.
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ બીરાજે, નિરખી રતિ પતિ કોટીક લાજે. આર૦ ૧
દિવ્યાંબર ભૂષિત ભવમોચન, નિરખત ભક્ત ભરી ભરી લોચન. આર૦ ૨
વામાંગે રુકિમણિ મહારાણી, રાજત રસિક રૂપ રસ ખાની. આર૦ ૩
અંગો અંગ છબી બરની ન જાઈ, કોટી રવી શશી રહત લજાઈ. આર૦ ૪
જુગલ રૂપ રહો નેનકે આગે, પ્રેમાનંદ નીત યહ વર માગે. આર૦ ૫

પદ ૯૫૯ મું–રાગ સંધ્યા આરતિ

જયદેવ જયદેવ, જય જન સુખકારી (૨);
કમલ નયન કમલાવર (૨), ભક્ત ભયહારી; જય૦ ટેક.
લક્ષ્મીનાથ નારાયણ, ત્રિભુવન જન સ્વામી (૨);
મેઘ શ્યામ મનોહર (૨), હરિ ગરુડ ગામી. જય૦ ૧
કિરીટ મુકુટ મહાકૃત, પીતાંબર ધારી (૨);
શ્રીવચ્છ ભ્રગુપદ કૌસ્તુભ (૨), વનમાળા પ્યારી. જય૦ ૨
દિવ્ય સ્વરૂપ દયાનિધિ, સુરનર મુનિ ત્રાતા (૨);
ભક્તમનોરથ પૂરક (૨), વાંછીત વરદાતા. જય૦ ૩
નાના રત્ન વિભૂષણ, ભૂષિત મુરારી (૨);
સુંદર હસિત વદનપર (૨), પ્રેમાનંદ વારી. જય૦ ૪

પદ ૯૬૦ મું

જય અંતરજામી જય અંતરજામી એ ઢાળ છે.
જયદેવ જયદેવ, જય હરિવર સ્વામી, જય હરિવર સ્વામી;
સુંદર સુખ નિરખીને (૨), અવિચલ સુખ પામી; જય૦ ટેક.
સહજાનંદ સુખકારી, કરુણા બહુ કીધી (૨);
ભવસાગરમાં બુડતાં (૨), બાંહ્ય ગ્રહી લીધી. જય૦ ૧
શ્રીધનશ્યામ મનોહર, મૂરતિ મરમાળી (૨);
કૃપા કરી નિજજનના (૨), દુઃખ નાંખ્યાં ટાળી. જય૦ ૨
નીલકંઠ નારાયણ, હરિ કૃષ્ણ સ્વામી (૨);
નામ રટી રટી બહુ જન (૨), થઈ ગયાં નિષ્કામી. જય૦ ૩

ધર્મકુંવર કરુણાનિધિ, કરુણા ઉર લાવી (૨);
પ્રેમાનંદના ઉરમાં (૨), અખંડ રહો આવી. જય૦ ૪

પદ ૯૬૧ મું

જય સ્વામિ વહાલા, જય સ્વામિ વહાલા;
આરતિ ઉતારું (૨), ધર્મતણા લાલા; જય૦ ટેક.
મહા મનોહર મૂર્તિ, નિરખી દુઃખ જાય (૨);
ચરણ કમલ ઉર ધરતાં (૨), મન શીતલ થાયે. જય૦ ૧
કૃષ્ણ કમલદલલોચન, મોચન ભવ પીડા (૨);
દીનાનાથ તમારી (૨), નીત નૌતમ ક્રીડા. જય૦ ૨
કરુણામય તનુ ધારી, કરુણા બહુ કીધી (૨);
મુક્તતણી જે પદવી (૨), અનાથને દીધી. જય૦ ૩
આ અવતાર ધર્યો સ્વામી, ગરીબોને સારુ (૨);
પ્રેમાનંદકે તન મન (૨), લઈ તમ પર વારું. જય૦ ૪

પદ ૯૬૨ મું

જયદેવ જયદેવ, જય સ્વામી મહારાજ (૨);
સહજાનંદ દયાળુ (૨), જય જય ગરીબ નિવાજ; જય૦ ટેક.
પતિત પાવન અધમ ઓધારણ, મુક્તિના દાતા (૨);
દીનતણા દુઃખભંજન (૨), શરણાંગત ત્રાતા. જય૦ ૧
કરુણા રસમય મૂર્તિ, કરુણામય વાણી (૨);
કરુણામય કર લટકે (૨), લીધાં મન તાણી. જય૦ ૨
બહુ સુખ દીધાં જનને, કરુણા ઉર આણી (૨);
માયા મદ અભિમાની (૨), તે ન શક્યાં જાણી. જય૦ ૩
ભક્તતણા ઉર ભૂષણ, મુનિને મન વસીયા (૨);
પ્રેમાનંદના જીવન (૨), સહજાનંદ રસીયા. જય૦ ૪

પદ ૯૬૩ મું-રાગ આરતિ

આરતિ નારાયણસ્વામીકી, અક્ષર પ્રભુ બહુ નામીકી; આર૦ ટેક.
પુરુષોત્તમ પ્રગટ ભયે આઈ, નારાયણ નિજજન સુખદાઈ. આર૦ ૧

નખશિખ રૂપ અનુપમ સોહે, નિરખત સુરનર મુનિ મન મોહે. આર૦ ૨
ચરન કમલ નખ ચંદ્ર છબીપર, વારત પ્રાન વિરંચી મુનિ હર. આર૦ ૩
કટીપટ પીત કનક પટ ભૂષન, ઉર બનમાલ હરત સબ દુખન. આર૦ ૪
કિરીટ મુગટ કુંડલ છબી રાજે, રતિ પતિ કોટી નિરખી છબી લાજે. આર૦ ૫
આરતિ સુર મુનિ નિત્ય ઉતારે, પ્રેમાનંદ મુદિત છબી ધારે. આર૦ ૬

પદ ૯૬૪ મું–રાગ આરતિ

જયદેવ જયદેવ, જય જન સુખકારી (૨);
આરતિ ઉતારું (૨), ચરણે ચીત ધારી; જય૦ ટેક.
નારાયણ પુરુષોત્તમ, વંદાવનવાસી (૨);
પતિત પાવન પ્રગટ્યા (૨), નિજ જન સુખરાશી. જય૦ ૧
માયા કાળ કર્મના, પ્રેરક હરિ કહાતે (૨);
સારદ નારદ શુક મુનિ (૨), નિગમાગમ ગાતે. જય૦ ૨
જુગ જુગ હરિ નિજ જન હીત, સુંદર તનુ ધરતાં (૨);
લીલા રસ વરસાવી (૨), ભક્ત આનંદ કરતાં. જય૦
કરુણા કરી નિજ જન હીત, નારાયણસ્વામી (૨);
અધમ ઓધારણ પ્રગટ્યા (૨), કળીમાં બહુનામી. જય૦ ૪
જે જન નયણે નિરખી, હેતે કરી ગાવે (૨);
પ્રેમાનંદ કહે પાછો (૨), ગર્ભવાસ નાવે. જય૦ ૫

પદ ૯૬૫ મું–રાગ બિહાગ

માત જસોદા ઉતારે આરતિ, માત જસોદા ઉતારે; આર૦ ટેક.
સિતલ આરતિ મદનમોહનકી, બાર બાર લે વારે. આર૦ ૧
ગ્વાલબાલ વ્રજબાસી પ્રેમ જુત, જય જય શબ્દ ઉચારે;
નિરખત બદન શ્રીમદનમોહનકો, રૂપ છટા ઉર ધારે. આર૦ ૨
આય વિબુધ વિમાન બેઠીકે, નંદકુંવરકું નિહારે;
હરખત મુદિત કુસુમ ઝરી બરખત, કરત ન નેનસે ન્યારે. આર૦ ૩
મદનગોપાલ માધુરી મૂરત, ચિતવત સબ દુઃખ ટારે;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ રૂપકું, ઉરતેં પલ ન બિસારે. આર૦ ૪

પદ ૯૬૬ મું-રાગ બિહાગ આરતિ

સિતલ આરતિ કીજે, પ્રભુજીકી સિતલ આરતિ કીજે; પ્રભુ૦ ટેક.
સિતલ રૂપ શ્રીનરનારાયણ, નિરખી નિરખી સુખ લીજે. પ્રભુ૦ ૧
રૂપ સુધાનિધિ નિરખી નાથ દોઉ, અંતરમાંહી ધરીજે. પ્રભુ૦ ૨
હોય આધીન જોરી કર આગે, તન મન પ્રભુજીકું દીજે. પ્રભુ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ છબીપર, બાર બાર બલી લીજે. પ્રભુ૦ ૪

પદ ૯૬૭ મું-રાગ બિહાગ આરતિ

કરત મૂરતિ મૈયા, આરતિ કરત મૂરતિ મૈયા; આર૦ ટેક.
રતન જડીત સિંઘાસન ઉપર, રાજત વર દોઉ ભૈયા. આર૦ ૧
સિતલ આરતિ કરત મહતારી, નિરખીસું સિતલ હૈયા;
ગદ ગદ કંઠ સજલ દોઉ લોચન, હસી હસી લેત બલૈયા. આર૦ ૨
વ્યાસ વિરંચી ચમર છત્ર લીયે, ઉધવ ચરન સેવૈયા;
ધર્મદેવ સનકાદિક મુનિવર, પુની પુની પરતહે પૈયા. આર૦ ૩
બાજત બાજા અનંત ભાંત, ધુની સુનત સકલ સુખદૈયા;
નારદ જંત્ર બજાવત ગાવત, નાચત થેઈ થેઈ થૈયા. આર૦ ૪
બરખત સુમન દેવ મુનિ સકલ, ઝુકી વિમાન નભ છૈયા;
નિરખત કરત પ્રાન નોછાવર, પ્રેમાનદ બલ જૈયા. આર૦ ૫

પદ ૯૬૮ મું-રાગ બિહાગ

કરત જસોદા મયા આરતિ, કરત જસોદા મયા; આર૦ ટેક.
સિતલ આરતિ સ્યામ સુંદરકી, ઉતારીકે લેત બલૈયા. આર૦ ૧
બાજત ઝાંઝ મૃદંગ ઝાલરી, ઘંટા રવ સુખદૈયા;
બોલત જય જય ગ્વાલબાલ સબ, સુની મન હરખ બધૈયા. આર૦ ૨
બરખત હરખી સુમન ઝરી સુરપતિ, સુર વિમાન નભ છયા;
પ્રમુદીત દેવ બજાય દુંદુભી, નાચત થઈ થઇ થયા. આર૦
શ્રીઘનસ્યામ બદનકી શોભા, નિરખી મગન નંદરૈયા;
તન મન પ્રાન કરત નોછાવર, પ્રેમાનંદ બલિ જૈયા. આર૦ ૪

પદ ૯૬૯ મું

સિતલ આરતી કીજે, સ્યામકી સિતલ આરતિ કીજે. સ્યામ૦ ટેક.
નિરખી બદન ઘનસ્યામ લાલકો, તન મન ધન બલિ જીજે. સ્યામ૦ ૧

શ્રીઘનસ્યામ રૂપકી રચના, અંતરમાં લખી લીજે;
નિરખી બદન ચંદ ચકવાકીજ્યું, પ્રેમ સુધારસ પીજે. શ્યામ० ૨
શીતલ બદન શ્યામકો નિરખી, તન મન તાપ સમિજે;
ગદગદ કંઠ ગાય ગુન કીરતન, પુલકી નયન જલ ભીંજે. શ્યામ० ૩
કરી સાષ્ટાંગ વિનય કરજોરી, સબ ઓગુન બગસીજે;
પ્રેમાનંદ કહે નાથ ચરનપર, પુલકી શિશધરી દીજે. શ્યામ० ૪

પદ ૯૭૦ મું–રાગ બિહાગડો

પોઢે સુખસેજ કૃપાનિધાન; પોઢે० ટે૦
પોઢે નરનારાયણ નામ સુમરે, હોત ભવ દુઃખ હાન. પોઢે० ૧
દિવ્ય રૂપ અનંત જાકે, ગાવત વેદપુરાન;
શુક સનક બ્રહ્માદી મુનીગન કરત નીત ગુને ગાન. પોઢે० ૨
અક્ષર આદીક મુક્ત મુનિવર ચાર રસકી ખાન;
સેવત ચરન સરોજ નિસદીન, મુદીત મન તજી આન. પોઢે० ૩
દીનબંધુ દયાલ જનહીત, પ્રગટ ભયે ભગવાન;
પ્રેમાનંદ એ રૂપ નિધીપર વારત તન મન પ્રાન. પોઢે० ૪

પદ ૯૭૧ મું

પોઢે રંગ મોહોલ રાજકુમાર; પોઢે० ટે૦
ધર્મસુત શ્રીનરનારાયણ, વિશ્વકે આધાર. પોઢે० ૧
શ્વેતદ્વિપનિવાસી શ્રીપતિ, વાસુદેવ કિરતાર;
નરનારાયણ રૂપ પ્રગટે, તારન ભવસંસાર. પોઢે० ૨
ભક્તિધર્મ ગૃહે પ્રગટ ભયે, યહુ રૂપ જન હિતકાર;
નરનારાયણ કરત તપ, દ્રઢ વ્રત ધરી બ્રહ્મચાર. પોઢે० ૩
હરિ સદા વૈકુંઠ રાજત, રમાકાંત મોરાર;
કૃષ્ણચંદ્ર ગોલોકવાસી, પ્રેમાનંદ બલિહાર. પોઢે० ૪

પદ ૯૭૨ મું–રાગ બિહાગ

પોઢીયે સુખદેન, સેજમેં, પોઢીયે સુખદેન; સેજમેં० ટે૦
શ્રીઘનસ્યામ છબીલે મોહન, નિંદ્રા વ્યાપિહે નૈન. સેજમેં० ૧

રંગ મોહોલકી અટા ઘટાસમ, મની દીપક છબી એન;
સરસ સુમનકી સેજ સંવારી, નિરખી લાજ્યોહે મેન. સેજમેં૦ ૨
બાજત તાલ મૃદંગ તંબુરો, સુનિ ઉપજત સુખચેન;
ગાવત તાન બિહાગ ગુનિજન, સુભગ સોહાઇહે રેન. સેજમેં૦ ૩
દુગ્ધફેન સમ સેજ પલંગપર, સ્યામ કરો સુખસેન;
પ્રેમાનંદ કહે શીઘ્ર ભોર ઉઠી, દુહોવ્યું શ્યામ ધોરી ધેન. સેજમેં૦ ૪

પદ ૯૭૩ મું

સેજ સંવારતિ શ્યામા પ્યારી. સેજ૦ ટેક.
સુનસુન કલીયા સેજ બીછાવતિ,પ્રેમ પુલકીત બ્રખુભાનદુલારી. સેજ૦ ૧
મલયાગરકો પલંગ મનોહર, પાટી હીર ભરી અતિભારી;
તાપર સેજ સંવારી સુમનકી, ઓઢાડી ઝીની ચોતારી. સેજ૦ ૨
નાના બીધીકે કુસુમ સુગંધી, રચીહે કુંજ ઝરોખા બારી;
ધુપ રુ દીપ સુગંધી અંતર, ઉઠત તરંગે ન્યારી ન્યારી. સેજ૦ ૩
પલંગ સમીપ ફુવારે છુટત, શિતલ મંદ પવન સુખકારી;
પ્રેમાનંદ ગ્રિષ્મ ઋતુ બરનન, પોઢતહે ઘનસ્યામ બિહારી. સેજ૦ ૪

પદ ૯૭૪ મું-રાગ બિહાગ

સેજ બીછાયકે પંથ નિહારે, સેજ૦ ટેક.
કબ આવે ઘનશ્યામ સેજપર, ઠાડીકર દીપક લે બારે. સેજ૦ ૧
શ્રીબ્રકુભાન લાડિલી રાધા, દીપકસુત લે નેન સંવારે;
પ્રેમાનંદકો નાથ શ્યામ ઘન, બેઠ પાલખી મોહોલ પધારે. સેજ૦ ૨

પદ ૯૭૫ મું

પોઢત લાલ લાડિલી દોઉ; પોઢ૦ ટે.
પોપ પુલકી સેજ સંવારતી, રાધા પ્રેમ મગન મન હોઉ. પોઢ૦ ૧
ઢોરતી પવન લલીતા લે પંખો, ત્રપતી ન હોતી બદન છબી જોઉ;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ મૂરતી, રાખતહે નેનનમેં પ્રોઉ. પોઢ૦ ૨

પદ ૯૭૬ મું-રાગ બિહાગડો

પોઢે સુખસેજ શ્રીઘનશ્યામ; પોઢે૦ ટેક.
નંદનંદન જકતવંદન, ભકતપૂરનકામ. પોઢે૦ ૧

હાંરિહો સારદ નારદ શેષ શુક, જાકો રટત નિશદીન નામ;
સુર મુનિ સનકાદી ધરતહે, ધ્યાન આઠોં જામ. પોટ૦ ૨
હરિહો સર્વભૂતનિવાસી શ્રીપતિ, સંતનકે વિશ્રામ;
દિવ્ય રૂપ નરાકૃતિ ધરી, બસત ગોકુલ ગામ. પોઢે૦ ૩
હાંરિહો સુમન સેજ સવારી પ્યારી, ગોકુલરાજકે ધામ;
પ્રેમાનંદકો નાથ પોઢત, રાધીકા ઉર દામ. પોઢે૦ ૪

પદ ૯૭૭ સું

પોઢે યદુનાથ રાજ ભવન; પોઢે૦ ટે.
સુમન સેજ સંવારી સુંદર, ચલત મંદ પવન. પોઢે૦ ૧
હાંરિહો ભવ બ્રહ્મા સુરરાજ ઇનકો, કરત નિત્ય સ્તવન;
સૂર્ય શશી ધરી શિષ આજ્ઞા, કરત નિત્યપ્રતિ ગવન. પોઢે૦ ૨
હરિહો અવનિ ભાર ઉતારનકું, પ્રગટે રુક્મિનિરમન;
મારે અસુર કંસાદી અગનિત, જારયો કાલજવન. પોઢે૦ ૩
હાંરિહો પતિતપાવન શ્યામ બીના, એસો ઓર કવન;
પ્રેમાનંદ કહે વિપ્ર સુદામા, કીનો ઇંદ્ર સમન. પોઢે૦ ૪

પદ ૯૭૮ સું

પોઢીયે મહારાજ સેજ. પોઢી૦ ટે.
સરસ સુમનકી સેજ સવારી, નાથ તીહારી કાજ. સેજ૦ ૧
રતન જડીતકો પલંગ મનોહર, ઓર સુભગ સબ સાજ;
તાપર શયન કરો અવિનાશી, ધન્ય ઘડી દિન આજ. સેજ૦ ૨
બાજત તાલ મૃદંગ તંબુરો, ગાવત મુનિન સમાજ;
નારદ સુંદર સુજશ બખાનત, અજીત ઇશ શિરતાજ. સેજ૦ ૩
આયો કામ સેનબલ સંજુત, ગયો વ્યર્થ તજી લાજ;
પ્રેમાનંદકે નાથ અજીત સદા, જય જય ગરીબ નિવાજ. સેજ૦ ૪

પદ ૯૭૯ સું

પલંગપર પોઢીયે નરવીર; પલંગ૦ ટે.
આઇ નિંદ નેનમે ઠાકોર, ગઇ રેનિ ઘનિ ધીર. પલંગ૦ ૧

નવરંગ રતન જડીત અતિસુંદર, પલંગ ભર્યો લે હીર;
મખમલ સેજ સંવારી સુંદર, શ્વેત ઓઢાઓ ચીર. પલંગ૦ ૨
ગેંદુવા ગાલ મસુરીયા નૌતમ, ધરે પલંગકે તીર;
ઓસીસા લે ધરું અનોપમ, શિતલ ઢારું સમિર. પલંગ૦ ૩
ગાવત કીરતી વ્યાસ વિરંચી, ઓર નારદ મુનિકીર;
પ્રેમાનંદ કરત પદ સેવા, તજત સકલ દુ:ખ પીર. પલંગ૦ ૪

પદ ૯૮૦ મું-રાગ બિહાગડો

પોઢે પ્રભુ મદનમોહનરાય; પોઢે૦ ટેક
રંગમોહોલમેં રાધિકા સંગ, કેલિ રસ ઉપજાય. પોઢે૦ ૧
હરિહો દિવ્ય રત્ન રચિત મંદીર, રત્નથંભ રચાય;
રત્ન દીપક ઝગમગે, છબી રત્નમય રહી છાય. પોઢે૦ ૨
હરિહો રત્નમની પચરંગકો, પરયંક સુભગ સોહાય;
તાપર સેજ સમારી સુંદર, દુકુલ કોમલ લાય. પોઢે૦ ૩
હરિહો ડારી પરદા કર અંગિઠી, દીયે કીવાર લગાય;
પ્રેમાનંદ એ રસિક રૂપકું, રાખત નેનની માય. પોઢે૦ ૪

પદ ૯૮૧ મું

પોઢે રંગમોહોલ જુગલકિશોર; પોઢે૦ ટેક.
રસકી રાશી રાધિકા, પીયા રસિક વર રસ ચોર. પોઢે૦ ૧
હરિહો રંગમોહોલમેં રચી સજ્જા, આનંદ રસકો ઠોર;
દિવ્ય ચિત્ર વિચિત્ર બાંધી, ચાંદની ચહુ ઓર. પોઢે૦ ૨
હરિહો દ્વાર દેકે ડારે પરદા, શરદ ઋતુકો જોર;
અંગિઠીસું લગાય આગી, ધરી શ્યામ સમોર. પોઢે૦ ૩
હરિહો લલિતા આદિક સહચરી, ગુન ગાવત તાન તતોર;
પ્રેમાનંદ એ રસિક પીયંકુ, રાખત નેનની કોર. પોઢે૦ ૪

પદ ૯૮૨ મું

પોઢે દોઉ રાધા મદનગોપાલ; પોઢે૦ ટેક.
ચંદ્રવરબની રાધિકા, મરકત મનિ નંદલાલ. પોઢે૦ ૧

હરિહો ભુવન ભીતર સંવારી સજ્યા, જાનીકે શરદ કાલ;
કનકમનિમય મંચ પંચરંગ, પાટી રચી વિશાલ. પોઢે૦ ૨
હરિહો મખમલકો ડાર્યો ગલીચો, ઉપર શ્વેત ઓછાલ;
અતલસકે ઓસીશા સુંદર, તલે મસુરીયા ગાલ. પોઢે૦ ૩
હરિહો ઉપર જુગલ રજાઈ રૂઈ ભરી, ઓઢે સ્યામ તમાલ;
પ્રેમાનંદ બલિહારી છબીપર, સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ. પોઢે૦ ૪

પદ ૯૮૩ મું

પોઢે પ્રભુ મદનમોહનદેવ; પોઢે૦ ટેક.
કરત રાધા પ્રેમ પુલકિત, ચરત પંકજ સેવ. પોઢે૦ ૧
હરિહો તેજપુંજનિવાસી શ્રીહરિ, જાનત મહામુનિ ભેવ;
ભૂકો ભાર ઉતારને હરિ, મનુષ્ય રૂપ ભયેવ. પોઢે૦ ૨
હરિહો કૃપાસિંધુ દયાલ પ્રભુકી, યેહી નિરંતર ટેવ:
પતિત કેસોઉ આનત શરને, તારત હેં તતખેવ. પોઢે૦ ૩
હરિહો અજામેલ ગનિકા આદિ, અધમ અનંત તરેવ;
પ્રેમાનંદ કહે પાયે મહાસુખ, હરિ ચરન સુખદેવ. પોઢે૦ ૪

પદ ૯૮૪ મું—રાગ બીલાવલ

માઈ મોરા જીવન કુંજવિહારી, ગોપીનાથ ગોવરધનધારી. માઈ૦ ટેક.
ગોપીનાથ જશોદાજીવન, મદનગોપાલ લાલ બનવારી. માઈ૦ ૧
બરહાપીત ધરેં કર મોરલી, પીતાંબર ઓઢે કામરી કારી. માઈ૦ ૨
નટવર નાગર રૂપ ઉજાગર, મોરલી બજાય મોહી વ્રજનારી. માઈ૦ ૩
નંદાનંદન કંસ નિકંદન, પ્રેમાનંદકો નાથ મુરારી. માઈ૦ ૪

પદ ૯૮૫ મું

નિરખી છબી મોરે નેના લોભાને, ગોપીનાથ પિયા મન માને. નિર૦ ટેક.
તરુન મયુર ચંદ્રિકા શિરપર, મકાકૃત કુંડલ દોઉ કાને. નિર૦ ૧
ચંદન ચરચીત નીલ જળદ તન, પીત બસન કટીપર લે તાને. નિર૦ ૨
ભાલ વિશાલ લલીત દ્રગ ચંચલ, નિરખી ખંજન મીન લજાને. નિર૦ ૩
ગોપીનાથ પિયાકી શોભા, પ્રેમાનંદ લખી ઉર આને. નિર૦ ૪

પદ ૯૮૬ મું

ઠાકોર શ્રીગોપીનાથ હમારે, સુંદર સ્યામ પ્રાનસોં પ્યારે; ઠાકો૦ ટેક.
ગોપીપ્રાણ ગોપીકાજીવન, ગોપીજનવલ્લભ દ્રગ તારે. ઠાકો૦ ૧
ગોપીજન સુખદાયક મોહન, વ્રજજનહીત ગોવરધન ધારે. ઠાકો૦ ૨
નટવર રૂપ મદનમદગંજન, ગોપીરંજન નંદદુલારે. ઠાકો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ત્રિભંગી લાલપર, નૌછાવર તન મન લે વારે. ઠાકો૦ ૪

પદ ૯૮૭ મું

શ્રીગોપીનાથ રૂપ રંગ રાતે, ગોકુલવાસી પ્રીરત મદમાતે; શ્રીગોપી૦ ટેક.
બાલ રુ વૃદ્ધ તરુન નર નારી, છાકે પ્રીરત ગીનત નહીં કાતે. શ્રીગોપી૦ ૧
લોકપાલ સુરરાજ સબહિકું, જાનતહે અતિ દીન દુખાતે. શ્રીગોપી૦ ૨
અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિ ચતુર્ધા, વારત લે હરિપર હરખાતે. શ્રીગોપી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ગોપીનાથ બદન છબી, ચીતવત મગન પ્રીરત
ગુન ગાતે. શ્રીગોપી૦ ૪

પદ ૯૮૮ મું-રાગ કાનડો મારુ

ગોપીનાથ બદનપર વારુ; ગોપી૦ ટેક.
કોટીક કામ છબી ત્રિભોવનકી, સ્યામ બદનપર વારીકે ડારુ. ગોપી૦ ૧
ભાલ વિશાલ તિલક કેશરકો, કુંડલ કરન મહાકૃતિ ચારુ;
ભ્રકુટી કુટીલ લલીત છબીલોચન, બંક બિલોકની નેન નિહારુ. ગોપી૦ ૨
અધર પ્રવાલ સુભગ નાસા શુક, મુસકની મંદ મંદ ઉર ધારુ;
મધુર મધુર સ્વર બેન બજાવત, ગાવત રાગ કાનરો મારુ. ગોપી૦ ૩
ઉર બનમાલ પીતપટ કાછે, નંદકુંવર ઘનસ્યામ ઉદારુ;
મોહનલાલ મોહની મૂરત, પ્રેમાનંદ કહે પલ ન વિસારુ. ગોપી૦ ૪

પદ ૯૮૯ મું

શ્રીગોપીનાથ નિરખી લલચાઈ; શ્રીગો૦ ટેક.
પરબસ ભઈ પીરુ પાછે, લગ ગઈ નેન સેન ઉરમાંઈ. શ્રીગો૦ ૧
કહા કહું ઘનસ્યામ રૂપકી, રચના મોપે કહી ન જાઈ;
કંદ્રપ કોટી ઓટી ગહી ડાડે, નિરખત રૂપ છટા હરખાઈ. શ્રીગો૦ ૨

અંગોઅંગ અમીત ત્રિભોવન, ઉદય ભઇ સબ સુંદરતાઈ;
મોહીદેખી સકલ સુર વનિતા, થકીત ભઇ તન સુધ બીસરાઈ. શ્રીગો૦ ૩
કરત આલાપ અધર ધરી બંસી, રાગ કાનરો જન સુખદાઈ;
ગોપીપ્રાણુનાથપર તન મન, પ્રેમાનંદ કરત નોછાઇ. શ્રીગો૦ ૪

પદ ૯૯૦ મું

શ્રીઠાકોર શ્રીગોપીનાથ હમારે; શ્રીઠા૦ ટેક.
મન કર્મ બચન પાદાંબુજ સેવે, નોછાવરી તન મન લે વારે. શ્રીઠા૦ ૧
નિરખે બદન કમલ છીન છીન પ્રતિ, સુંદર નેન ચપલ દોઉ તારે;
વિહસત મંદ દસન દ્યુતિ દમકત, દુઃખમોચન સુખ બચન ઉચારે. શ્રીઠા૦ ૨
સુનત બચન સંતાપ મીટત સબ, ઉપજત ઉર આનંદ અપારે;
કરુના રસ સિંચત કમલાવર, ગોપીનાથ પ્રાનસો પ્યારે. શ્રીઠા૦ ૩
ગોપી ઉર આલુંબન મોહન, ગોપી જીવન નંદદુલારે;
ગોપીપ્રાણુનાથકો ઉરતેં, પ્રેમાનંદ પલ છીન ન વિસારે. શ્રીઠા૦ ૪

પદ ૯૯૧ મું

શ્રીગોપીનાથ ગોવરધનધારી; શ્રીગો૦ ટેક.
ત્રિભંગી મોરલીધર મોહન, રહો મોરે નેનમેં કુંજબિહારી. શ્રીગો૦ ૧
બરહી પીછ કરન મકાકૃત, સુંદર ભાલ તિલક છબી ન્યારી;
ભ્રકુટી કુટીલ ચપલ લોચનપર, ખજન મીન કમલ જાઉં વારી. શ્રીગો૦ ૨
અધર પ્રવાલ સુભગ નાસાશુક, દસન ચંદ્રિકા દમકત ભારી;
મુસકની મંદ રુ બંક બિલોકની, નિરખી મોઈ સબે વ્રજનારી. શ્રીગો૦ ૩
ઉર બનમાલ પીત પટ કાછે, મોરલી અધર બાજત સુખકારી;
પ્રેમાનંદ કહે અખડ રહો ઉર, ગોપીવર ગોપાલ મોરારી. શ્રીગો૦ ૪

પદ ૯૯૨ મું-રાગ ગરબી

વંદુ દુર્ગપુરધામ, સુંદર શોભે ઘનશ્યામનું જો;
પરમ પાવન અભિરામ, કૃષ્ણ પૂરણુકામનું જો. ૧
પ્રગટ પુરુષોત્તમરાય, રાજે ગઢપુરમાં શ્રીહરિ જો;
જેને નિગમ નેતિ ગાયે, નિજ ઇચ્છાયે દેહ ધરી જો. ૨

અક્ષરપતિ અવિનાશ, આવ્યા કરુણા કરી અતિ જો;
કીધો ગઢપુર નિવાસ, વરણી વેશે નૈષ્ટિક જતિ જો. ૩
ધન્ય ઉત્તમ નરદેવ, ઘેર રાખ્યા ઘનશ્યામને જો;
પરીપુરણ કરી સેવ, વશ કીધા સુખધામને જો. ૪
ઉત્તમ જાણીને નિજ ભક્ત, વશ થયા નિજ દાસને જો;
વરણી અતિશેં વિરક્ત, રહ્યા અખંડ કરી વાસને જો. ૫
કીધું અધીક ગઢપુર સાત પુરી, ચાર ધામથી જો;
પ્રેમાનંદ કે' જમ દૂર, ભાગે ગોપીનાથ નામથી જો. ૬

પદ ૯૯૩ મું

ધન્ય ઉત્તમ દરબાર, ધન્ય ઓરડાની ઓસરી જો;
થયો મુક્તિ દાતાર, અખંડ રાજે ત્યાં શ્રીહરિ જો. ૧
ધન્ય ઓરડી અનૂપ, પ્રીતે પોઢે ભગવાન જ્યાં જો;
થઈ અક્ષર સ્વરૂપ, સંત ધારે નિત્ય ધ્યાન ત્યાં જો. ૨
ધન્ય નિંબ વૃક્ષ છાંય, ઘોડી ફેરે હરિ ફરતા જો;
જન ત્રપત ન થાયે, ધન્ય દરશન કરતાં જો. ૩
ધન્ય ધરણીનાં ભાગ્ય, ધન્ય ગઢપુર ધામને જો;
ધન્ય હરિજન ગૃહ ત્યાગ, કરી નિરખે ઘનસ્યામને જો. ૪
ધન્ય ગઢપુરનાં લોક, ધન્ય હરિજન નરનારીને જો;
થયાં સરવે અવિશોક, પ્રગટ નિરખ્યા ગિરિધારીને જો. ૫
ધન્ય પૂજ્યા કરી પ્યાર, ધર્મકુંવર સુખકંદને જો;
પ્રીતે પે'રાવ્યા હાર, ધન્ય ધન્ય પ્રેમાનંદને જો. ૬

પદ ૯૯૪ મું

ધન્ય દુર્ગપુર ધામ, ધન્ય ઉત્તમ નરેશજી જો;
મહિમા અધિક અભીરામ, ગુણ ગાય જેના શેષજી જો. ૧
ધન્ય ગઢપુરની શેરી, ધન્ય ગઢપુરના વાસને જો;
હરિ ચાંખડિયું પેરી, ચાલી જાય ઘેર દાસને જો. ૨
ધન્ય ગંગા ઉન્મત્ત, નિત્ય ન્હાયે હરિ નીરમાં જો;
સંગે મુનિવર સમરથ, લઈ રમે હરિ તીરમાં જો. ૩

કરે લીલા બહુ ભાત, બેસી ગંગા મધ્ય પૂરમાં જો;
ગાયે કિરતન કરી ખાંત, પાડે તાળી બહુ સૂરમાં જો. ૪
ધન્ય ગંગાનો ઘાટ, ધન્ય ખળખળિય નામને જો;
ધન્ય નારાયણ હૃદની વાટ, રથ હાંકવો ઘનશ્યામને જો. ૫
ન્હાયીને મુનિવર લઈ સાથ, હરિ આવે નિજ મંદરમાં જો;
શોભે પ્રેમાનંદનો નાથ, જેમ તારા મધ્ય ચંદ્રમાં જો. ૬

પદ ૯૯૫ મું

ધન્ય પુરની બજાર, ધન્ય લક્ષ્મીનો બાગ છે જો;
થઇને અશ્વ અસવાર, જાયે જીવન જોયા લાગ છે જો. ૧
ધન્ય આંબાની છાંય, ધન્ય બેઠક બેસે હરિ જો;
સંત કિર્તન ત્યાં ગાય, નિરખે નાથને નેણાં ભરી જો. ૨
ગુંથી ગુલાબના હાર, સંત પેરાવે પ્રિતસું જો;
બાંધે બાજુ કરી પ્યાર, ધાલે ગજરા રસ રીતસું જો. ૩
સંત ગાયે કિર્તન વાજે, દોકડ સારંગીયો જો;
મેવા જમે જીવન, કેળાં દ્રાક્ષ નારંગીયો જો. ૪
ધન્ય રાધાની વાવ, ધન્ય બાગ રાધાતણો જો;
હરિ જાય કરી ભાવ, અતિ મહિમા તેનો ઘણો જો. ૫
પૂરણપુરુષોત્તમ દેવ, એમ વિચરે ગઢપુરમાં જો;
મોટા મુનિવર કરે સેવ, પ્રેમાનંદ તો હજૂરમાં જો. ૬

પદ ૯૯૬ મું

રાજે ગઢપુર મહારાજ, પૂરણબ્રહ્મ પરમાતમા જો;
આવ્યા ગરીબનિવાજ, એતો અક્ષરના આતમા જો. ૧
છાયો પ્રબલ પ્રતાપ, કહ્યો નવ જાયે રસના જો;
કીધો અધર્મ ઉથાપ, વાગ્યા ડંકા અતિ જશના જો. ૨
માર્યા અસુર અપાર, કામ ક્રોધાદિક વાંકડા જો;
સુર અસુર નરનાર, જેને આગે સહુ રાંકડા જો. ૩
મત પંથને માથે મેખ, મારી લીધા જન છોડવી જો;
મુંડતા કેઇક ગુરુ ભેખ, પાડતા માહંતને ગોડવી જો. ૪

આપી પરચા અનૂપ, માયીક મતને ઉખાડીયા જો;
જીવ માયા બ્રહ્મ રૂપ, જથારથ તે દેખાડીયા જો. ૫
સમાધિમાં સહુ ધામ, દેખાડ્યાં નર નારને જો;
એવા સહજાનંદ શ્યામ, પ્રગટ્યા પ્રેમાનંદ કારણે જો. ૬

પદ ૯૯૭ મું શ્રીગોપીનાથજીનો ગરબો

વંદુ ગિરિધર ગોકુલચંદ, ગોપીનાથજીરે;
વંદુ ત્રિભુવન આનંદકંદ, ગોપીનાથજીરે. ૧
ગાવું ગરબે ગુણ અભીરામ, ગોપીનાથજીરે;
આપો બુદ્ધિ સુંદર શ્યામ, ગોપીનાથજીરે. ૨
તમે ગોલોકધામનિવાસી, ગોપીનાથજીરે;
તમે છો વૃંદાવનવિલાસી, ગોપીનાથજીરે. ૩
તમારો મહિમા અપરમપાર, ગોપીનાથજીરે;
તમારો નિગમ ન કરે નિરધાર, ગોપીનાથજીરે. ૪
તમારું શિવ બ્રહ્મા ધરે ધ્યાન, ગોપીનાથજીરે;
તમારું સહસ્રવદન કરે ગાન, ગોપીનાથજીરે. ૫
તમને મહા મુનિ ઉર ધારે, ગોપીનાથજીરે;
શુકસનકાદિક પળ ન વિસારે, ગોપીનાથજીરે. ૬
તમે છો અખિલ લોક પતિ ઈશ, ગોપીનાથજીરે;
તમે હરિ રચ્યાં તત્ત્વ ચોવીશ, ગોપીનાથજીરે. ૭
તમે છો અનંત બ્રહ્માંડના કરતા, ગોપીનાથજીરે;
તમે છો સહુના ભર્તા હરતા, ગોપીનાથજીરે. ૮
તમે હરિ જુગ જુગ દિવ્ય સ્વરૂપ, ગોપીનાથજીરે;
ધરો અગણિત રૂપ અનૂપ, ગોપીનાથજીરે. ૯
તમે હરિ કમલાકાંત કહાવો, ગોપીનાથજીરે;
રાધારમણ ભક્ત મન ભાવો, ગોપીનાથજીરે. ૧૦
તમે હરિ ગઢપુર ભલે પધાર્યા, ગોપીનાથજીરે;
તમે સહુ જનના કારજ સાર્યા, ગોપીનાથજીરે. ૧૧

કીધું ગઢપુર ગોકુલ ધામ, ગોપીનાથજીરે;
ધેલો જમુના પાવન નામ, ગોપીનાથજીરે. ૧૨
ધન્ય ધન્ય ઉત્તમનો દરબાર, ગોપીનાથજીરે;
કીધો મુક્તિનો દાતાર, ગોપીનાથજીરે. ૧૩
તમારે દરશને દુઃખ જાય, ગોપીનાથજીરે;
જનના પાતક પ્રલે થાય, ગોપીનાથજીરે. ૧૪
તમારું નામ જપે નર કોય, ગોપીનાથજીરે:
તેને જનમ મરણ નવ હોય, ગોપીનાથજીરે. ૧૫
તમારો દીઠો બહુ પ્રતાપ, ગોપીનાથજીરે;
કીધાં નરનારી નિષ્પાપ, ગોપીનાથજીરે. ૧૬
જે જન દરશન કરવા આવે, ગોપીનાથજીરે;
ડગળે કોટી જગન ફલ પાવે, ગોપીનાથજીરે. ૧૭
તમે છો દીનતણા દુઃખભંજન, ગોપીનાથજીરે;
તમે છો માનીના મદગંજન, ગોપીનાથજીરે. ૧૮
તમે છો દીનતણા પ્રતિપાળ, ગોપીનાથજીરે;
તમે છો કાળતણા હરિ કાળ, ગોપીનાથજીરે. ૧૯
તમને ભજે સકામી જન, ગોપીનાથજીરે;
આપો મન વાંછીત જીવન, ગોપીનાથજીરે. ૨૦
આપો ધન પુત્ર ને પરિવાર, ગોપીનાથજીરે;
કાપો દુઃખ દારિદ્ર અપાર, ગોપીનાથજીરે. ૨૧
આપો રિધ સિધ બહુ ભોગ, ગોપીનાથજીરે;
ટાળો ત્રિવિધ તાપ ને રોગ, ગોપીનાથજીરે. ૨૨
તમે છો કલ્પતરુ ભગવાન, ગોપીનાથજીરે;
આપો ઇચ્છિત કૃપાનિધાન, ગોપીનાથજીરે. ૨૩
તમે છો કામધેનુ સુખપૂર, ગોપીનાથજીરે;
તમે છો ચિંતામણિ ચતુર, ગોપીનાથજીરે. ૨૪
તમને મેલીને અભિમાની, ગોપીનાથજીરે;
સેવે ભરવ ભૂત અગ્યાની, ગોપીનાથજીરે. ૨૫

જ્યાં ત્યાં વછ જેમ ધાલે માથું, ગોપીનાથજીરે;
પામે નિજ માતા વીન લાતું, ગોપીનાથજીરે. ૨૬
સાચા માત પિતા છો તમે, ગોપીનાથજીરે;
સુખીયો થાયે તમને નમે, ગોપીનાથજીરે. ૨૭
તમને નમ્યા વિનાનો પ્રાણી, ગોપીનાથજીરે;
ભોગવે નરક ફરે ચાર ખાણી, ગોપીનાથજીરે. ૨૮
મૂરખ મનુષ્યતણી દેહ પામી, ગોપીનાથજીરે;
તમને ન ભજે તેટલું હરામી, ગોપીનાથજીરે. ૨૯
જાશે જમપુરમાં અભાગી, ગોપીનાથજીરે;
લીધા નર્કકુંડ દુઃખ માંગી, ગોપીનાથજીરે. ૩૦
જમની આજ્ઞામાં નિત્ય રહેશે, ગોપીનાથજીરે;
કાળ કર્મ વશ મહા દુઃખ સહેશે, ગોપીનાથજીરે. ૩૧
જે જન તમારા કે'વાયા, ગોપીનાથજીરે;
તેનું નામ ન લે કાળ માયા, ગોપીનાથજીરે. ૩૨
તમારા ભુજદંડને અનુસરીયા, ગોપીનાથજીરે;
તેણે મહા શત્રુ વશ કરીયા, ગોપીનાથજીરે. ૩૩
તે નર મહા સુખીયા સુખ માણે, ગોપીનાથજીરે;
કોઇની બીક ન મનમાં આણે, ગોપીનાથજીરે. ૩૪
તમને નિષ્કામી જન પ્યારા, ગોપીનાથજીરે;
તે જન ન રહે તમથી ન્યારા, ગોપીનાથજીરે. ૩૫
તમારા ચરણ કમળ વિના બીજે, ગોપીનાથજીરે;
તેનું મન ક્યાંઈ નવ રીઝે, ગોપીનાથજીરે. ૩૬
તમારી સેવા વીના ખડ ભાગી, ગોપીનાથજીરે;
બીજું કાંઈ નવ ઇચ્છે ત્યાગી, ગોપીનાથજીરે. ૩૭
બીજાં લોક ભોગ સુખ સારા, ગોપીનાથજીરે;
જાણે નર્ક તુલ્ય નઠારા, ગોપીનાથજીરે. ૩૮
રિદ્ધિ સિદ્ધિ જોગ વિભુતિ, ગોપીનાથજીરે;
સર્વે જાણે માયા દૂતિ, ગોપીનાથજીરે. ૩૯

એવા સંતતણી બલિહારી, ગોપીનાથજીરે;
સરવસ જાયે પ્રેમાનંદ વારી, ગોપીનાથજીરે. ૪૦

પદ ૯૯૮ મું અથ શ્રીગોપીનાથજીનો ગરબો રાગ પરજ–દેશી.

ચરણ વંદન કરી વર્ણવું શ્રીગોપીનાથ;
ગાવું ગરબો અભીરામરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
ઉન્મત્તગંગા તટે શોભતું શ્રીગોપીનાથ;
દુર્ગપત્તન છબી ધામરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧
ઇન્દ્ર ભુવન સમ શોભતો શ્રીગોપીનાથ;
ઉત્તમ રાયતણો દરબારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
ઉત્તમ દરબારના મધ્યમાં શ્રીગોપીનાથ;
મંદિર વિમાન આકારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૨
મંદિર શોભા તે શું વણુંવું શ્રીગોપીનાથ;
રવિ રથ સરખો પ્રકાશરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
કનક કલશ ઉપર ઝળમળે શ્રીગોપીનાથ;
કનક ધ્વજા ઉડે આકાશરે જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૩
નિત્ય ત્રાંબાલુ નોબત ગડગડે શ્રીગોપીનાથ;
પણુવ ત્રાંસાં સરણાઇરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
વાજે દુકડ સારંગીયું શ્રીગોપીનાથ;
ગાયે ગુણી આનંદ વધાઇરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૪

ચિત્ર વિચિત્ર શોભે મંડપ શ્રીગોપીનાથ;
શોભા કહી નવ જાયેરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
કનક કાચના ઝાડ હાંડીયું શ્રીગોપીનાથ;
શોભા રહિ અતિ છાયરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૫
રત્ન સિંહાસન શોભતું શ્રીગોપીનાથ;
હીરા માણુકના જડાવરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
સોના રૂપાની રચના ઘણી શ્રીગોપીનાથ;
રત્ન તોરણુ બણાવરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૬
શોભા સાગર તમે શ્રીહરિ શ્રીગોપીનાથ;
બિરાજે રાધાજી સહિતરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
શું રે વખાણું શોભા રાજની શ્રીગોપીનાથ;
શણુગાર શોભા નવી નિત્યરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૭
એક દહાડાની છબી વર્ણવું શ્રીગોપીનાથ;
સાંભળતાં જન રાજી થાયરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
રત્ન મુગટ માથે શોભતો શ્રીગોપીનાથ;
નિરખી રવિ ચંદ્ર લજાયરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૮
રત્ન જડિત કાને કુંડલ શ્રીગોપીનાથ;
કેશર તિલક શોભે ભાલરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
પાન બીડીયું ચાવતાં શ્રીગોપીનાથ;

શોભે અધર અરુણ રસાળરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૯
ગળે ગળબંધ રત્ને જડ્યો શ્રીગોપીનાથ;
કનક કંઠી છબીદારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
કનક કંઠલો હેમ હાંસડી શ્રીગોપીનાથ;
ઉરમાં ઉતરી રત્ન હારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૦
મોતી માળા ઉર દુગદુગી શ્રીગોપીનાથ;
ચંદનહારની શોભા સારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
કૌસ્તુભ મણિ ને શ્રીવત્સ શોભતું શ્રીગોપીનાથ;
ઉરમાં અનેક અલંકારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૧
બાજુ કાજુ તે રત્ને જડ્યાં શ્રીગોપીનાથ;
કનક પોંચી તે રત્ને જડિતરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
કનક કડાં ને સોના સાંકળાં શ્રીગોપીનાથ;
વેઢ વિટીયું ઘટિતરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૨
કેડે કંદોરો કટિમેખલા શ્રીગોપીનાથ;
ચરણે ઝાંઝર ઝમકારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
સોના તોડો સરસ શોભતો શ્રીગોપીનાથ;
ચરણે ચાખડિયું ઉદારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૩
નખ શીખ આભૂષણ ઓપતાં શ્રીગોપીનાથ;
શોભો છો શોભા ધામરે, જાદવરાય;

પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
જરી પટકા ને જામા જરકસી શ્રીગોપીનાથ;
નિરખી લાજે કોટિક કામરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૪
સુંદર ત્રિભંગી લાલ વાંકડા શ્રીગોપીનાથ;
શોભાતણા નિધાનરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
અંતર ફોરે બહુ બેહેકતા શ્રીગોપીનાથ;
રસિક સુંદર ભીનેવાનરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૫
તરુણ મનોહર મૂરતિ શ્રીગોપીનાથ;
સરસ ફુલે ગરકાવરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
ગુચ્છ તોરા કલંગી વાંકડી શ્રીગોપીનાથ;
સરવે સુમન સરપાવરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૬
સરસ વૈજંતીમાલ શોભતી શ્રીગોપીનાથ;
ગજરા બાજુ ગળે હારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
કનક કટાર કેડે વાંકડો શ્રીગોપીનાથ;
સોનેરી ઢાલ તરવારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૭
કનક મોરલી અધર ધરી શ્રીગોપીનાથ;
કનક છડી કરમાંહ્યરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
નખ શીખ શોભા વર્ણવતાં શ્રીગોપીનાથ;
શેષ શારદ નારદ લજાયેરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૮

શોભા જોઇને જન ઘેલડાં શ્રીગોપીનાથ;
ગઢપુરવાસી નરનારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
આવે જોવાને દેશો દેશનાં શ્રીગોપીનાથ;
નારી પુરુષ તે અપારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૯
ભીડ ભરાય બહુ જનની શ્રીગોપીનાથ;
નિત્ય સમૈયો આઠોજામરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
નિરખી શોભાના સુરતે શ્રીગોપીનાથ;
પ્રેમાનંદ થયો પૂરણકામરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૨૦

પદ ૯૯૯ મું

વામે અંગરાજે રાણી રાધીકા શ્રીગોપીનાથ;
શોભા સાગર વાસુદેવરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
નરપતિ નમે આવી દેશના શ્રીગોપીનાથ;
ભાવે સહિત કરે સેવરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧
આવે અમરપતિ દરશને શ્રીગોપીનાથ;
દેવાંગનાએ સહિતરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
શિવ બ્રહ્મા ને શુક આદિક શ્રીગોપીનાથ;
બેસી વિમાને આવે નિત્યરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૨
પ્રફુલ્લિત થઇને વારે તન મન શ્રીગોપીનાથ;
કરે પુષ્પનો વરસાતરે, જાદવરાય;

પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
ઉતરી વિમાનમાંથી હેતસે શ્રીગોપીનાથ;
શોભા જોઇને રળિયાતરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૩
મહા મંત્ર ભણી કરે વિનતિ શ્રીગોપીનાથ;
પઢે પ્રબંધ સુખે છંદરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
વર્ણવે પ્રતાપ જોઈ પ્રગટ શ્રીગોપીનાથ;
કહે ધન્ય સચ્ચિદાનંદરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૪
ધર્યો નટવર નર વિગ્રહ શ્રીગોપીનાથ;
ગૂઢ ગતિ છો પૂરણકામરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
અનંતભુવનપતિ આપ છો શ્રીગોપીનાથ;
તજી અક્ષર નિજ ધામરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૫
આવી વિરાજ્યા ગઢપુરમાં શ્રીગોપીનાથ;
નિજ જનને અર્થે અવિનાશરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
અનંત ઐશ્વર્ય શક્તિ સહિત શ્રીગોપીનાથ;
પધાર્યા ધર્મ નિવાસરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૬
વિનતી કરીને ગયા નિર્જરા શ્રીગોપીનાથ;
આવ્યા મહા મુનિ વિગ્યાનરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
નારદ સનકાદિ શુક વ્યાસજી શ્રીગોપીનાથ;
આવ્યા દરશને તજી ધ્યાનરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૭

કરે કર જોડી ઉભા પ્રણુતી શ્રીગોપીનાથ;
દીધાં દરશન દયાલરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
અધરમના વંશ માયીક મતને શ્રીગોપીનાથ;
કાઢયા કાપીને કૃપાલરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૮
કીધી રક્ષા ધર્મવંશની શ્રીગોપીનાથ;
ધર્મભક્તિના કુમારે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
આપ્યાં મહા સુખ નિજ દાસને શ્રીગોપીનાથ;
કીધાં બહુ અધમના ઓધારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૯
અમિત પ્રતાપ વિસ્તારિયો શ્રીગોપીનાથ;
થાયે પરચા ગામો ગામરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
કરો કોડ સ્નેના પૂરણુ શ્રીગોપીનાથ;
આપો ઇચ્છિત અભીરામરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૦
નિષ્કામીજનને આપો નિજપદ શ્રીગોપીનાથ;
સકામી જનને સારા ભોગરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
તમને ભજે તે પ્રાણીના શ્રીગોપીનાથ;
નાશે તનના ત્રિવિધ રોગરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૧
ધર્મભક્તિની શોભા શી કહું શ્રીગોપીનાથ;
નિરખી નર નારી નિહાલરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
જુગલ મનોહર મૂરતિ શ્રીગોપીનાથ;

શાંત છે પરમ કૃપાલરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૨
ધર્મભક્તિએ દયા બહુ કરી શ્રીગોપીનાથ;
દેખાડ્યો પ્રગટ પ્રતાપરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
કંક કિરાત આદિ બહુ જન શ્રીગોપીનાથ;
કીધાં સરવે નિષ્પાપરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૩
સુરા માંસ ચોરી પરત્રિયા શ્રીગોપીનાથ;
મેલ્યાં નિદિત કર્મરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ,
અહિંસા આદિ નિજ સ્વધર્મ શ્રીગોપીનાથ;
વેદ વિહિત થાપ્યો ધર્મરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૪
અધર્મી ગુરુ નૃપ ભેખને શ્રીગોપીનાથ;
પાડ્યા પાછા મારી મેખરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
લીધાં સહુનાં શિષ્ય છોડવી શ્રીગોપીનાથ;
મેટ્યા વિધાતાના લેખરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૫
મહિમા અપાર જશ કીર્તિ શ્રીગોપીનાથ;
નિગમ ન પામે પારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
ધન્ય ધર્મ ભક્તિમાતને શ્રીગોપીનાથ;
કરે સહુ ભક્તિ નરનારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજે આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૬
મોટો પ્રતાપ ધર્મભક્તિનો શ્રીગોપીનાથ;
તેમના પુત્ર તમે શ્યામરે, જાદવરાય;

પ્રગટ બિરાજો આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
કાળ માયા જમ કિંકર શ્રીગોપીનાથ;
કંપે તમારુ સુણી નામરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજો આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૭
ગાયો ગરબો પૂરણ પ્રીતસું શ્રીગોપીનાથ;
કરવા સુફળ અવતારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજો આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
રાજી રહેજો સંત શ્રીહરિ શ્રીગોપીનાથ;
ભક્તિધર્મ પરિવારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજો આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૮
જે કોઈ ગાયે ને પ્રીતે સાંભળે શ્રીગોપીનાથ;
પામે ધર્મ અર્થ મોક્ષ કામરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજો આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
નાશે દારિદ્ર દુઃખ દુર્મતિ શ્રીગોપીનાથ;
પામે વાંછિત સ્વર્ગ ધામરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજો આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૧૯
ચરણ ચાલીસ પદ બેયમાં શ્રીગોપીનાથ;
ગાયો મહિમા શણગારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજો આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ;
અખંડ બિરાજો એવા ઉરમાં શ્રીગોપીનાથ;
પ્રેમાનંદ માગે કરી પ્યારરે, જાદવરાય;
પ્રગટ બિરાજો આજ ગઢડે શ્રીગોપીનાથ. ૨૦

ઇતિ શ્રીગોપીનાથજીનો ગરબો સંપૂર્ણ

પદ ૨૦૦૦ મું–રાગ ગરબી

રંગભીનો રણછોડરાય, આવ્યા વરતાલે;
જેને નિગમ નેતિ કહી ગાય, આવ્યા વરતાલે. ૧
હરિ દ્વારિકાના દેવ, આવ્યા વરતાલે;
સુર મુનિ કરે નિત્ય સેવ, આવ્યા વરતાલે. ૨

શ્રીપુરુષોત્તમ મહારાજ, આવ્યા વરતાલે;
કરવા સૌ જનનાં કાજ, આવ્યા વરતાલે. ૩
વહાલો ચરોતરને ચોક, આવ્યા વરતાલે;
પ્રભુજી પોતાની શોખ, આવ્યા વરતાલે. ૪
રુકિમણિરમણ રણછોડ, આવ્યા વરતાલે;
નિજ જનના પૂરવા કોડ, આવ્યા વરતાલે. ૫
કરી પ્રીત મુનિવર સાથ, આવ્યા વરતાલે;
વહાલો પ્રેમાનંદનો નાથ, આવ્યા વરતાલે. ૬

પદ ૧૦૦૧ મું

નિત્ય આપે રણછોડ રાય, પરચા વરતાલે;
જન જોઈ જોઈ અચરજ થાય, પરચા વરતાલે. ૧
નિજ દૃષ્ટિ આગલ દાસ, પરચા વરતાલે;
ભીડભંજન હનુમાન પાસ, પરચા વરતાલે. ૨
કીધો લીંબડો મીઠો દૂધ, પરચા વરતાલે;
ફલ ફુલ પાન કરી શુદ્ધ, પરચા વરતાલે. ૩
જન તોડી પત્ર હમેશ, પરચા વરતાલે;
લઈ જાયે દેશ વિદેશ, પરચા વરતાલે. ૪
વર્ષે એકનો આંબો બાળ, પરચા વરતાલે;
ફુલ્યો ફલ્યો સરવે ડાળ, પરચા વરતાલે. ૫
તે જોવા ગોમતી તીર, પરચા વરતાલે;
પ્રેમાનંદ કે' થાય બહુ ભીડ, પરચા વરતાલે. ૬

પદ ૧૦૦૨ મું

વરતાલે રણછોડ રાય, લીલાલેહેર કરે;
નિત્ય આનંદ ઓચ્છવ થાય, લીલાલેહેર કરે. ૧
જન આવે અપરમપાર, લીલાલેહેર કરે;
અતિ પ્રેમ ભર્યાં નર નાર, લીલાલેહેર કરે. ૨
સહુ પામે જોઈ આનંદ, લીલાલેહેર કરે;
વહાલો ટાળે ભવના ફંદ, લીલાલેહેર કરે. ૩

વહાલે કીધાં જન નિષ્પાપ, લીલાલેહેર કરે;
જગ છાયો અતિ પરતાપ, લીલાલેહેર કરે. ૪
વહાલો પ્રગટ પ્રમાણુની પેર્ય, લીલાલેહેર કરે;
આપે પરચા ઘેરો ઘેર્ય, લીલાલેહેર કરે. ૫
કોઈ પ્રેમીજનને સાથ, લીલાલેહેર કરે:
બોલે પ્રેમાનંદનો નાથ, લીલાલેહેર કરે. ૬

પદ ૧૦૦૩ મું

વહાલો ભક્તિધર્મસુત શ્યામ, વરતાલના વાસી;
તેનું રણછોડ કેશવ નામ, વરતાલના વાસી. ૧
તેમને પરતાપે જીવ, વરતાલના વાસી;
થયા જીવ મટીને શિવ, વરતાલના વાસી. ૨
જે જન સેવે કરી પ્યાર, વરતાલના વાસી;
આપે ધર્માદીક ફ્લ ચાર, વરતાલના વાસી. ૩
જેમ સાત પુરી ચાર ધામ, વરતાલના વાસી;
તેમ વરતાલ કીધી શ્યામ, વરતાલના વાસી. ૪
કીધી વરતાલ વૈકુંઠ તુલ્ય, વરતાલના વાસી;
મુક્તિમય ધામ અમૂલ્ય, વરતાલના વાસી. ૫
પ્રેમાનંદ કહે નરનારી, વરતાલના વાસી;
ભજે વૃંદાવનવિહારી, વરતાલના વાસી. ૬

પદ ૧૦૦૪ મું–રાગ ધોળ

ધન્યરે ભાગ્ય ભૃગુક્ષેત્રનાં, હરિકૃષ્ણ પધાર્યા;
દરશન દેઈ અલબેલડે, તન તાપ નિવાર્યા. ૧
બલભદ્ર કૃષ્ણ પધારિયાં, અનાથના નાથ;
ભવસાગરમાં બૂડતાં, ઝાલવાને હાથ. ૨
રેવતીરમણે કૃપા કરી, કળીજુગમાં ભારી;
ભૃગુપુરમાં એ પધારિયા, તારવા નરનારી. ૩
અખિલભુવનપતિ આવિયા, હરિકૃષ્ણ મહારાજ;
[illegible] ૪

જેરે સાંભળતાં પુરાણુમાં, તે આ દીઠા નેણે;
શી કહું શોભા શ્યામની, વર્ણવું શું વેણે. ૫
વૃંદાવનવાસી આવીયા, ભૃગુપુર બેઉ ભાઈ;
દીનેનાથ દયા કરી, દીન ઉપર ધાઈ. ૬
ધન્ય ધન્યરે નદી નર્મદા, ધન્ય ભૃગુપુર ધામ;
ભલેરે પધારિયા શ્રીપતિ, પ્રેમાનંદના શ્યામ. ૭

પદ ૧૦૦૫ મું

રોહિણીકુંવર શ્રીરામનાં, પ્રાક્રમ અતિ ભારી;
એક રસનાયે શું વર્ણવું, રહે શેષ વિચારી. ૧
નામ પાવન બળરામ છે, બહુ બળી તે માટે;
પ્રલંબાસુરને સંહારિયો, મારી એક થાપાટે. ૨
ધેનુકનો વધ કીધલો, ગ્રહી ચરણુ પછાડો;
મુષ્ટિક મલ્લ તોશલ્લનો, વંશ હલધરે કાઢ્યો. ૩
દ્વિવિદ વાનર વધ કીધલો, રેવતાચલમાંઈ;
તે સંકર્ષણુ આવિયા, ભૃગુપુર સુખદાઈ. ૪
હસ્તિનાપુર તે વાંકું કર્યું, જમુનાને તાણી;
પ્રાક્રમ રેવતીનાથના, કહું કેટલાં વખાણી. ૫
બહુ બળી વાતાપી દૈત્યને, ક્ષણુમે નાખ્યો મારી;
નૈમિષારણ્યવાસી વિપ્રના, દીધાં કાજ સુધારી. ૬
રાધાપતિ રેવતીપતિ, વૃંદાવનવાસી;
પ્રેમાનંદકે પધારિયા, ભૃગુપુર અવિનાશી. ૭

પદ ૧૦૦૬ ઠું

કમલનયન શ્રીકૃષ્ણુની, જાઉં બલિહારી;
પતિતપાવન ત્યાં પધારિયા, તે સુણો નરનારી. ૧
કાનમ દેશ પાવન ઘણો, ધન્ય રેવાનાં ભાગ્ય;
દશ અશ્વમેધ તે કીધલા, નૃપ બલિએ એ જાગ્ય. ૨
આશ્રમ છે ભૃગુદેવનો, ઋષિ વૃંદ ત્યાં રે'તા;
તપ કરતા હરિ કારણે, કથા પ્રભુજીની કે'તા. ૩

એરે ઇચ્છા સહુને હતી, એકવાર હરિ આવે;
આવી આશ્રમ પાવન કરે, તનના તાપ મીટાવે. ૪
તેરે સમે શ્રીકૃષ્ણને, દૈત્ય માર્યાનું કામ;
તે અવસર ન આવી શકયા, વહાલો સુંદર શ્યામ. ૫
તે વારતા ઉર ધારીને, રાખી અંતરજામી;
આરે સમે કરુણા કરી, રસિયે બહુનામી ૬
તેરે સમે દીધા હતા, દ્વિજ વૃંદને કોલ;
પ્રેમાનંદને નાથજી, તે પાળ્યો આજ બોલ. ૭

પદ ૧૦૦૭ મું

એ વાત છે અતિ મર્મની, જાણે ચતુર સુજાણ;
ભૃગુ ઋષિએ પધરાવીયા, પ્રભુજી જીવનપ્રાણ. ૧
ધર્મકુંવરની મૂરતિ, હરિકૃષ્ણ બળદેવ;
ભાગ્ય હશે તે માનશે, કરશે પ્રીતે સેવ. ૨
પ્રેમ કરીને જે પૂજશે, ભાવ રાખીને સાચો;
તે સુકૃતિ જન નહિ ભમે, ચોરાસીમાં પાછો. ૩
પ્રગટ હરિ બળરામની, મૂરતિયો જાણી;
પૂજશે તે થાશે સુખીયો, સત્ય માનજો વાણી. ૪
ભજશી પૂજશી પ્રગટ પ્રભુ, ઘનશ્યામ મુરારી;
ધર્મ અર્થ કામ મોક્ષ ફળ, પામશે નરનારી. ૫
કાનમવાસીને કારણે, કરુણા કીધી સ્વામી;
ભૃગુપુરમાંહે બિરાજીયા, આવી અંતરજામી. ૬
એ પદ શીખે ને સાંભળે, ગાશે વારમવાર;
પ્રેમાનંદ કે' રાજી તેપર, થાશે ધર્મકુમાર. ૭

પદ ૧૦૦૮ મું–રાગ ગરબી

પાયે લાગુ પરબ્રહ્મને જીરે, જેને નિગમ નેતિ કહી ગાય; સુખધામરે૦ ટેક.
જેના દર્શન દુર્લભ દેવને જીરે, જે દિવ્યભુવનપતિરાય. સુખ૦ ૧
જે સદા રહે શ્વેત તેજમાં જીરે, જે દિવ્ય સ્વરૂપ સાકાર; સુખ૦
જેના ચરણ તે સેવે મહામુનિ જીરે, શેષ સારદ ન પામે પાર. સુખ૦ ૨

શુક નારદ જેનો મહિમા કહે જીરે, શિવ બ્રહ્મા ધરે નિત્ય ધ્યાન; સુખ૦
જે કારણ કે'વાય છે વિશ્વના જીરે, જે પુરુષોત્તમ ભગવાન. સુખ૦ ૩
જે સદા રહે અક્ષરધામમાં જીરે, જે દિવ્ય પુરુષને સાથ; સુખ૦
તે પ્રગટ થયા સુખ આપવા જીરે, વહાલો પ્રેમાનંદનો નાથ. સુખ૦ ૪

પદ ૧૦૦૯ મું

જેની બ્રહ્મઋષિએ વિનતી કરી જીરે, ઉતારવા અવનિ ભાર; કિરતારે૦ ટેક.
તે પ્રગટ થયા પ્રભુ ત્યાંથકી જીરે, ધર્યું રૂપ અનોપમ સાર. કિર૦ ૧
ભક્તિધર્મથકી હરિ અવતર્યા જીરે, શ્રીનારાયણ હરિકૃષ્ણ નામ; કિર૦
એનાં રૂપ અભેદપણે જાણવા જીરે, રાધા સંગે તે રાધાશ્યામ; કિર૦ ૨
રુકિમણિ સંગે તે લક્ષ્મીનાથજીરે, અર્જુન સંગે તે નરનારાયણ; કિર૦
રહે બદ્રિકાશ્રમમાં હરિ જીરે, તપ કરે સદા બેઉ જન. કિર૦ ૩
હવે મહિમા વખાણું બદ્રિનાથનો જીરે, સાંભળતાંમાં સુખ થાય; કિર૦
નરનારાયણ દેવને જીરે, પ્રેમાનંદ પ્રીતે કરી ગાય. કિર૦ ૪

પદ ૧૦૧૦ મું

બદ્રિપતિ નરનારાયણ જીરે, વહાલો બ્રહ્મચારીને વેશ; સુખરૂપે૦ ટેક
શોભે દંડ કમંડલુ હાથમાં જીરે, માથે શોભે અનુપમ કેશ. સુખ૦ ૧
વલ્કલ પે'ર્યા છે વહાલે અંગમાં જીરે, મૃગછાલા ને માળા હાથ; સુખ૦
શોભે મુનિના સાથમાં જીરે, વહાલો નરનારાયણ નાથ. સુખ૦ ૨
કરે કઠણ તપ શ્રીહરિ જીરે, એક પગે ઉભા નિરાધાર; સુખ૦
તપ ફળ લઇને અરપણ કરે જીરે, તમે લ્યો સહુ નર ને નાર. સુખ૦ ૩
હરિ ભજે ને સૌ સુખીયાં થાઓ જીરે, એમ દે છે સદા આશીર્વાદ; સુખ૦
નરનારી નારાયણને ઓળખો જીરે, પ્રેમાનંદ કે' છે પાડી સાદ. સુખ૦ ૪

પદ ૧૦૧૧ મું

ભૂનો તે ભાર ઉતારવા જીરે, કરવાને સહુના કલ્યાણ; અવિનાશીરે; ટેક.
કુરુ જદુના કુળમાં જીરે, બેઉ પ્રગટ્યા તે પરમ સુજાણ. અવિ૦ ૧
નરનારાયણ શ્રીહરિ જીરે, થયા અર્જુન શ્રીકૃષ્ણ સ્વરૂપ; અવિ૦
ધર્યાં ગાંડીવ સારંગ ધનુષ કરમાં જીરે, કીધાં રણ સંગ્રામ અનુપ. અવિ૦ ૨

શંખ ચક્ર ગદા હરિ હાથમાં જીરે, કીધો દૈત્ય દાનવનો સંહાર; અવિ૦
પછી કૌરવ જાદવ બેઉ કુળને જીરે, વહાલે તરત પમાડ્યાં પાર. અવિ૦ ૩
પછી નવરા થઈને નરનાથજી જીરે, આવ્યા અમદાવાદ ને માંહી; અવિ૦
પ્રેમાનંદ કહે સત્ય માનજો જીરે, હું તો સત્ય કહુંછું સમ ખાઈ. અવિ૦ ૪.

પદ ૧૦૧૨ મું

અમદાતેવાદમાં આવયા જીરે, વહાલો નરનારાયણ નાથ; મુનિરાયરે; ટેક.
વહાલો સહુ જનને મન ભાવિયાજીરે, વહાલો સંત મંડલ લઈ સાથ;*મુ ન૦ ૧
વહાલો અધમ ઓધારવા આવિયા જીરે, ઉતારવા પતિત ભવપાર. મુનિ૦
વહાલો બદ્રિપતિ પધાર્યાજીરે, વહાલો ભક્તતણા આધાર. મુનિ૦ ૨
વહાલે ગુર્જર તે દેશ પાવન કર્યો જીરે, પાવન કીધું અમદાવાદ શેહેર; મુનિ૦
વહાલો બદ્રિપતિ શ્યામ મલિયો જીરે, આપ ઇચ્છાયે આવ્યા
ચાલી ઘેર. મુનિ૦ ૩
વહાલે અમદાતેવાદમાં આવી જીરે, પ્રગટ કીધું શ્રીબદ્રિધામ; મુનિ૦
જન આવે જોવાને દેશ દેશના જીરે, શોભે પ્રેમાનંદનો શ્યામ. મુનિ૦ ૪

પદ ૧૦૧૩ મું

શીરે વખાણું છબી શ્યામની જીરે, વહાલો શાંત સ્વરૂપ
મુનિભુપ; સુખરૂપરે૦ ટેક.
માથે મુગટ ધર્યો છે જડાવનો જીરે, કાને મકરાકાર અનુપ. સુખ૦ ૧
કેશર તિલક કર્યું છે ભાલમાં જીરે, રુડાં લાગે છે ચંચલ નેણ; સુખ૦
જાણે હસતા આવીને હરિ ભેટશે જીરે, મુખ બોલશે મનહર વેણ. સુખ૦ ૨
ભુજા લાંબી મનોહર શોભતી જીરે, બાંહે બાંધ્યા છે બાજુબંધ; સુખ૦
શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ હાથમાં જીરે, ધરી ઉભા છે આનંદકંદ. સુખ૦ ૩
છાતી ઉંચી અનોપમ દીપતી જીરે, કંઠે કૌસ્તુભ મુક્તા હાર; સુખ૦
કરુણાના સાગર કુંવર ધર્મના જીરે, પ્રેમાનંદના પ્રાણ આધાર. સુખ૦ ૪

પદ ૧૦૧૪ મું

ભલે પધાર્યા હરિ ભાવતા જીરે, વહાલો તેજતણા અંબાર; બલિહારરે ટેક.
જરકસી તે જામા ઝળહળે જીરે, ગળે વૈજયંતી અતિ સાર. બલિ૦ ૧

* "શ્યામ" એવો પાઠ પણ છે.

શોભે હેમકડાં બેઉ હાથમાં જીરે, કર પોંચી તે નંગ જડીત; બલિ૦
વેઢ વિંટી શોભે દશે આંગળી જીરે, જોતાં ત્રપત થાતું નથી ચીત. બલિ૦ ૨
કટીમેખલા ને નુપુર પગમાં જીરે, બાજે ઘુઘરડીનો ઘોર; બલિ૦
ઉભા તોર્ડ મરોડમાં ત્રિકમો જીરે, જોયાની લાવણ્યતા ઓર. બલિ૦ ૩
વહાલે નરનારીને ઘેલાં કર્યાં જીરે, કાંઈ સુઝે ન ઘરનું કામ; બલિ૦
પ્રેમાનંદ કહે પ્રેમ ઉપનો જીરે, સહુ રટે નારાયણ નામ. બલિ૦ ૪

પદ ૧૦૧૫ મું

પ્રભુ પધાર્યા શેહેરમાં જીરે, નરનારાયણ દેવ; સાક્ષાતરે૦ ટેક.
પુન્યવાળાં તે જન જોવા મળ્યાં જીરે, મતિમંદ ન જાણે ભેવ. સાક્ષા૦ ૧
અમદાવાદ અલૌકીક કીધલું જીરે, કીધો નવો વાસ સુખરૂપ; સાક્ષા૦
હરિ ભક્ત આવી વસ્યા હેતમાં જીરે, જાણે આશ્રમ બદ્રિ અનુપ. સાક્ષા૦ ૨
વાજે ઢોલ નગારાં નોબતો જીરે, થાયે ઓચ્છવ ઠામો ઠામ; સાક્ષા૦
ગાયે ધોળ મંગલ પુરમાનની જીરે, ફુલી પ્રેમ મગન આઠો જામ. સાક્ષા૦ ૩
ઉંચાં મંદિર અનોપમ ઓરડા જીરે, માંહિ મુનિ કરે છે કલોલ; સાક્ષા૦
રટે નરનારાયણ નામને જીરે, પ્રેમાનંદ કહે ઝાકમઝોલ. સાક્ષા૦ ૪

પદ ૧૦૧૬ મું–રાગ ગરબી

અલબેલો અમદાવાદરે, આવ્યા અવિનાશી;
જેનો મહિમા અગમ અગાધરે. આ૦યા૦ ટેક.
મહિમા જેનો કહી સંભળાવું, સાંભળજો નરનારરે;
ગોલોકપતિ કૃષ્ણચંદ્ર છે, અખિલ ભુવન આધાર. આવ્યા૦ ૧
કારણ સૌના તે કે'વાયે, દિવ્ય રૂપ અવતારીરે;
નેતિ નેતિ તેને કે' છે, વેદ પુરાણ વિચારી. આવ્યા૦ ૨
તે પુરુષોત્તમ પ્રગટ થયા બેઉ, નરનારાયણ દેવરે;
પિતા ધર્મ ને માતા મૂર્તિ, વિરલા જાણે ભેવ. આવ્યા૦ ૩
બ્રહ્મચારીને વેશ બિરાજે, બદ્રિઆશ્રમમાંયરે;
નરનારાયણ નામ ઉપર, પ્રેમાનંદ વારી જાય. આવ્યા૦ ૪

પદ ૧૦૧૭ મું

નરનારાયણ તે અનુપરે, પુરણ પુરુષોત્તમ;
થયા કેશવ અર્જુન રૂપરે. પુર૦ ટેક.
કેશવ અર્જુન રૂપ થઇને, જાદવ પાંડવ કહેવાઇરે;
નરનારાયણ જોડ મનોહર, ભકતતણે મન ભાવ્યા. પુર૦ ૧
નારાયણ મથુરા ગોકુલમાં, અવતર્યા સુખદાઇરે;
નર કુંતાની કુખે પ્રગટયા, હસ્તિનાપુરને માઇ. પુર૦ ૨
નારાયણનાં બાળચરિત્ર, કહી સંભળાવું લગારરે;
સંપુરણ કે'વાને શારદ, શેષ ના પામે પાર. પુર૦ ૩
ગોકુલમાં જાઈ પે'લી પૂતના, ત્રણાવંત એ માર્યારે;
પ્રેમાનદ કે' શકટ ડિશ્યો, જમલાર્જુન તાર્યા. પુર૦ ૪

પદ ૧૦૧૮ મું

ગોકુલમાં ગોપ સ્વરુપરે, નટવર નારાયણ;
સુર અસુર ઇશ શિર ભુપરે. નટ૦ ટેક
આપ ઇચ્છાએ બાલ રૂપ ધરી, ગોઠણીયાં પડી ચાલેરે;
એક સમે માતાને મુખમાં, વિશ્વ દેખાડયું વહાલે. નટ૦ ૧
પાંચ વરસના થઇ પરમેશ્વર, કાલિંદીને તીરેરે;
વાછરડાંની કેડે ફરતા, ડોલે ધીરે ધીરે. નટ૦ ૨
વછ વૃપભ બગ વેરી વનમાં, આવ્યા જોઇને બાલરે;
પળમાં પ્રાણ રહિત કરી દીધા, કેશવ કાળના કાળ. નટ૦ ૩
નિત્ય નૌતમ લીલા ગોકુળમાં, કરે શ્રીગોકુલચંદરે;
પ્રેમાનંદ કે' શું કહી દાખું, પાર ન પામે છંદ. નટ૦ ૪

પદ ૧૦૧૯ મું

અવિનાશી થયા આહિરરે, ગિરિધર ગોવાળો;
રમે કાલિંદીને તીરરે. ગિરિ૦ ટેક.
મોર મુગટ ગુંજામણી ભૂખણ, કટી પીતાંબર સોહેરે;
વનમાળી વાંસળડી વાઇને, વ્રજ વિનતાને* મોહે. ગિરિ૦ ૧

* "વનિતા" એવો પણ પાઠ છે.

કૌતુક જોઈ કેશવનાં મોટાં, બ્રહ્માદિક સુર ઇશરે;
અઘ કેશી ધેનુક પ્રલંબને, મેલ્યા દક્ષિણ દિશ. ગિરિ૦ ૨
ગોપ વાછરુ હર્યાં બ્રહ્માયે, નવા રચ્યાં વનમાળીરે;
દાવાનલનું પાન કરીને, નાથ્યો નાગ તે કાળી. ગિરિ૦ ૩
વાંસલડી વાઈ વન તેડ્યાં,* ગોપી રાસ રમાડ્યારે;
પ્રેમાનંદનો નાથ નારાયણ, કામ વિજયી કા'વ્યા. ગિરિ૦ ૪

પદ ૧૦૨૦ મું

કરે લીલા અગમ અપારરે, પુરણ બ્રહ્મ પોતે;
ઉતારવા ભવ સંસારરે.† પુર૦ ટેક.
નંદ છોડાવ્યા વ્રજવાસીને, દેખાડ્યું વૈકુંઠ ધામરે;
માન ઉતાર્યું મઘવાનું, ધરી કર ગોવરધન શ્યામ. પુર૦ ૧
અગ્યાર વરસ ને બાવન દિન, રહ્યા ગોકુલમાં ગિરિધારીરે;
તે લીલાનો લેશ તે ગાયો, વ્યાસ મુનિ વિચારી. પુર૦ ૨
ગિરિધારી ગોકુલ મેલીને, મોહન મથુરાં આવ્યારે;
ગોપીનાથ મટીને ગોવિંદ, કુબજા કાંત કા'વ્યા. પુર૦ ૩
ચાણુર મુષ્ટિક મલ્લ મારીને, કંસના કારજ કીધાંરે;
પ્રેમાનંદને નાથ રાજ્ય લેઈ, ઊગ્રસેનને દીધાં. પુર૦ ૪

પદ ૧૦૨૧ મું

જગજીવન જાદવરાયરે, માધવ મથુરામાં;
જેને વ્યાસ વિરિંચી ગાયેરે. માધ૦ ટેક.
ખબર સાંભળી કંસને માર્યો, જરાસંધ ચઢી આવ્યોરે;
મહા અભિમાની મથુરા ઉપર, એ સંગ્રામ મચાવ્યોરે. માધ૦ ૧
છુટ્યાં સારંગ ધનુષ્યમાંથી, માધવરાયનાં બાણરે;
સેના સરવે નાશ પમાડી, ભાગ્યો લઇને પ્રાણ. માધ૦ ૨
સત્તર વાર વઢ્યા તે સાથે, ભાગ્યા અઢારમી વારરે;
જાઇને વસ્યા પુરી દ્વારિકા, વિશ્વતણો કિરતાર. માધ૦ ૩

* "તેડીને" પાઠાન્તર ગવાય છે. † "પારરે" પાઠાન્તર છે.

પટરાણી પરણ્યા કુલવંતિ, આઠ અનોપમ નારરે;
પ્રેમાનંદ કહે લાવ્યા બીજી, એક સો સોળ હજાર. માધ૦ ૪

પદ ૧૦૨૨ મું

એ લીલા પરમ પુનિતરે, નરનારાયણુની;
સાંભળજો સહુ દઈ ચીતરે. નર૦ ટેક.
થોડામાં કહી દાખું નરની, લીલા અતિ નિષ્પાપરે;
જે રીતે નરનારાયણુનો, થયો જ્યાહાં મિલાપ. નર૦ ૧
રચ્યો સ્વયંવર રાજા દ્રુપદ, સહુ રાજાને તેડાવ્યારે;
જાદવ કૌરવ શિશુપાળાદિક, પૃથવિપતિ ત્યાં આવ્યા. નર૦ ૨
પણ લીધું દ્રુપદ રાજાએ, મચ્છ વેધ જે કરશેરે;
દ્રુપદી નામે કન્યા મારી, તે રાજાને વરશે. નર૦ ૩
બ્રહ્મઋષિને રાજઋષિ સૌ, બેઠા સભા ભરાઈરે;
પ્રેમાનંદ કહે નર અર્જુનને, ખોળે કેશવ ભાઈ. નર૦ ૪

પદ ૧૦૨૩ મું

એક દીઠા શ્યામ સ્વરૂપરે, બ્રહ્મચારી વેશે;
અતિ શોભા પરમ અનુપરે. બ્રહ્મ૦ ટેક.
બ્રહ્મ સભામાં બેઠા પાંચે, બ્રહ્મચારીને વેશરે;
વલ્કલ વસન બિરાજે અંગે, માથે સુંદર કેશ. બ્રહ્મ૦ ૧
નજરે જોઇને કરે લક્ષણ,* કેશવ સભાને વિચેરે;
આ યુધિષ્ઠિર આ તે ભીમને, આ અર્જુન છે નિશ્ચે. બ્રહ્મ૦ ૨
કટી પાતળી છાતી ઉંચી, લાંબી ભુજા વિશાળરે;
મોટાં લોચન ભાલ મનોહર, જાણીયે કેશરી બાળ. બ્રહ્મ૦ ૩
અર્જુન જુએ કૃષ્ણચંદ્રને, જાદવ સભાને માંયરે;
પ્રેમાનંદ કહે બે ભાઇને, પ્રથમ મેળાવો થાય. બ્રહ્મ૦ ૪

* "કહે લક્ષણ" "કરે નિશ્ચય" એમ પણ ગાય છે.

પદ ૧૦૨૪ મું

નૃપ બોલ્યા દ્રુપદરાયરે, સાંભળો કહું વાણી;
જે મોટા ભુપતિ કે'વાયરે. સાંભ૦ ટેક
ભીષ્મ કર્ણ દુર્યોધન જાદવ, શિશુપાળાદિ અપારરે;
તેમાંથી કોઈ થાઓ ઉભા, મચ્છ વિંધવા તિયાર. સાંભ૦ ૧
પણ ખોટું ન થાયે મારું, લાજ ન જાયે તમારીરે;
ધનુર્વિદ્યામાં જે હો પૂરા, ઉઠો સુરત સંભારી. સાંભ૦ ૨
જગમાં સહુ કોઈ કે'શે તમને, થયા છે ઢાલા ભેળારે;
મચ્છવેધ તે થયો ન કોઈથી, મૂવા નપુંસક એલા. સાંભ૦ ૩
એમ કહે ભુપતિ કર જોડી, સાંભળો સહુ દઈ કાનરે;
પ્રેમાનંદ કહે એક બીજાને, કરે નેણુની સાન. સાંભ૦ ૪

પદ ૧૦૨૫ મું

નવ ઉઠતા રાજ કોઇરે, મચ્છ વિંધવા સારુ;
રહ્યા એક બીજાને જોઈરે. મચ્છ૦ ટેક.
કહે પરસ્પર એ કેમ થાયે, સાંભળજો સહુ ભાઈરે;
એવું હેઠું વિંધવું ઉંચું, લાજ ગયાની સગાઈ. મચ્છ૦ ૧
બેઠા સભા ભરાઈ ભુપતિ, લોક જોવા બહુ આવેરે;
હેઠા જોઇને રાજા સરવે, માથા રહ્યા ડોલાવે. મચ્છ૦ ૨
રાજામાંથી કોઈ નવ ઉઠ્યા, એ મચ્છ વિંધવા સારુરે;
દ્રુપદ કહે કોઈ બ્રહ્મઋષિમાં, રાખો પણ તે મારું. મચ્છ૦ ૩
ઉઠ્યા અર્જુન તરુણ મનોહર, હરિને શિશ નમાવીરે;
પ્રેમાનંદ કહે ધનુષ્ય ગ્રહી કર, કીધા ટંકાર ચઢાવી. મચ્છ૦ ૪

પદ ૧૦૨૬ મું

ઉભા ધનુપ ગ્રહી કર ધીરરે, નર અર્જુન રૂપે;
જુવે મુનિ ભુપ મહા વીરરે. નર૦ ટેક.

કોઈ કહે જે આ શું કરશે, બાલક ખોશે લાજરે;
કોઈ તો કહે જુવો શું થાએ, અકળગતિ મહારાજ. નર૦ ૧
સહુ દેખતા સાવધાન થઈ, કષ્ટ સુરત એક બાંધીરે;
મચ્છ પ્રતિબિંબ જોઈ કુંડમાં, માર્યું બાણ તે સાંધી. નર૦ ૨
જેજેકાર થયો ત્રિભુવનમાં, ઋષિ રહ્યા હરખાઈરે;
કાળા મુખને માન ભંગ સૌ, રાજા રહ્યા લજાઈ. નર૦ ૩
બ્રહ્મ તેજ વખાણે મુનિવર, હરખ્યા નર ને નારીરે;
પ્રેમાનંદ કહે વરમાળા, પે'રાવે દ્રુપદી પ્યારી.* નર૦ ૪

* "દ્રુપદ કુમારી" પાઠાન્તર છે.

"લીલા વર્ણન"

પદ ૧૦૨૭ મું–રાગ "માલકોશ"

મદનરસ છાકે નેના છેલ, છાકે નેના છેલ છયો અનંગ ગેલ. મદ૦ ટેક.
અરુન કમલદળ લોચન કે બીચ, રેખે રસકી ભરેલ. મદ૦ ૧
ઉર નખરેખ કપોલની પીકલીક, અધર અંજન અલએલ. મદ૦ ૨
ઉકત તરંગે અંગપ્રતિ મોહન, અંતર જબ* પુલેલ. મદ૦ ૩
પ્રેમાનંદ પ્રભુ ભોર મત્તર્યો, છાકે ડોલત ગેલ. મદ૦ ૪

પદ ૧૦૨૮ મું

મદનમદ તોર્યો મદનગોપાલ, મદનગોપાલ પિયા નંદલાલ. મદ૦ ટેક.
છયો સુભગ મનોજ શ્યામ આજ, અંબુજ નેન વિશાલ. મદ૦ ૧
શ્રમજલ જુકત શિથિલ તનુ સુંદર, સોહત શ્યામ તમાલ. મદ૦ ૨
ભોરા ભયે આયે મનમોહન, હસત હંસગતિ ચાલ. મદ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે દેખી નીલાંબર, હસિહે શ્યામ બ્રજબાલ. મદ૦ ૪

પદ ૧૦૨૯ મું

છબીલે નેના સરસ સોહાત, સરસ સોહાત છય લલચાત. છબી૦ ટેક.
પ્રફુલિત શરદ કમલસમ તાબીચ, રેખેં રસ ચુચવાત. છબી૦ ૧
કુંતલ કુટીલ કમલપર માનો, અલિગણ ઉપરી ઉડાત. છબી૦ ૨
કુટીલ ભોંહબીચ તિલક રેખ છબી, દેખી મદન લજાત. છબી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ પિયા છબી, દેખત નાંહિ અઘાત. છબી૦ ૪

પદ ૧૦૩૦ મું

ગહે લાલ ગોપી મીલી દશ પાંચ, મીલી દશ પાચ કહો પિયા સાંચ. ગહે૦ ટેક.
પ્રેમ કથાકી પોથી પ્યારે, કહાં જ્યું સુનાઈ બાંચ. ગહે૦ ૧
કાન સંગ જાગે કહાં અનુરાગે, કોન† દઈ કછુ લાંચ. ગહે૦ ૨
જેસી હોય કહો સબ તેસી, જુઠ ન બોલો રાંચ. ગહે૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે શ્યામ આજ સખી, બહુત કરાયો નાંચ. ગહે૦ ૪

---

* "તેલ" "નખ" એમ પણ મૂળમાં વાંચી શકાય છે.
† "કાને" છે કે "કોન" છે કે "કાન" છે તે સ્પષ્ટ નથી.

પદ ૧૦૩૧ મું

ઊદરદી મેરે સૈંયારે, મેરે સૈંયારે હું પરી પૈયાંરે. ટેક.
ગોકુલ છોડી ચલે મધુપુરમેં, માનત નૈયાંરે. ઊદ૦ ૧
બીનુ દેખે જીવોગી કૈસેં, ગોકુલમૈંયારે. ઊદ૦ ૨
કોઅબ જાય ઉતારે રથસોં, પકરીકે બૈંયરિ. ઊદ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ ચલે સબ, રોવતી રૈંયારે. ઊદ૦ ૪

પદ ૧૦૩૨ મું

ગોકુલ છાંડી ગયો ઘનસ્યામ, ગયો ઘનસ્યામ સહિત બલરામ.* ગોકુ૦ ટેક.
જૈસેં દેહ પ્રાન બીન સુંનો, તૈસે યહ ગોકુલ ગામ. ગોકુ૦ ૧
બિરહ બિથા વ્યાકુલ વ્રજનારી, બાવરી ફીરે આઠોં જામ. ગોકુ૦ ૨
નૈનન નીર ધીર નહિ અંતર, રટત સ્યામ સુખધામ. ગોકુ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ કોન બીધિ, મીલીહે પૂરનકામ. ગોકુ૦ ૪

પદ ૧૦૩૩ મું

દરસબીન વ્યાકુલ મોરે નેન, ભયે મોરે નેન પરત નાહીં ચૈન. દરસ૦ ટેક.
અંજનહીન મલીન દોઉ કર,† સજલ રહત દિન રૈન. દરસ૦ ૧
ચીતવત પંથ પલક બીન એક ટક, સુખેં ‡સુખતેં બૈન. દરસ૦ ૨
જબતેં સ્યામ સીધારે તબતેં, બિરહ લગો દુઃખ દેન. દરસ૦ ૩
પ્રેમાનંદ પ્રભુ બિસરત નાહીં, કમલનૈનકી સૈન. દરસ૦ ૪

પદ ૧૦૩૪ મું

દરસબીન પલછીન જુગસમ જાય, જુગસમ જાય નેનાં અકુલાય. દરસ૦ ટેક.
ખાન પાન તજી ભ્રમત કુંજમેં, ટેરત કૃષ્ણગોપાલાય. દરસ૦ ૧
છીન બંસિબટ છીન જમુનાતટ, ઘર અંગના ન સોહાય. દરસ૦ ૨
બોલત મોર કોકિલા તબહિ, શ્રવન§ સુનત ઉઠી ધાય. દરસ૦ ૩
પ્રેમાનંદ વ્રજનાથ દરસબીન, વ્રજ બની ||અતિ બિલખાય. દરસ૦ ૪

---

* "બલિરામ" પણ ગાય છે. † "સુર" પાઠાન્તર છે. ‡ "સુખેં" એટલે સૂકાયા. મુખમાંથી વાણી સુકાઈ ગઈ કહેતાં ઉડી ગઈ. § "શ્રવન" ને બદલે "શબ્દ" એવો પાઠ પણ છે. || "બની" વનિતા.

પદ ૧૦૩૫ મું–રાગ માલકોશ. તાલ સુલફાકી.

આવન કહ ગયે કયોં નહિં આયે લાલ, કહાં અનુરાગે આજ
સગરી રેન. આવ૦ ટેક.
કહાં જાય રનધીર જીત્યો રતિનાયક, શિથિલ શ્રમિત અંગ રાતે નૈન. આવ૦ ૧
અધ.ની અંજન પિકલીક સો હે ગાલ, ઉર નખરેખા લાલ તોતરાત બૈન;
પ્રેમાનંદ કે' પિયા થરથર હોત હિયા, સકુચ ન માનો જીયા કરો
લાલ સુખચૈન. આવ૦ ૨

પદ ૧૦૩૬ મું

ભલે તુમ આયે મેરે મન ભાયે લાલ, તુમ કારન મેતો સબ નિશ જાગી. ભલે૦ ટેક.
કુસુમકી સેજ સંવારીકે સુંદર, ચીતવતિ પંથ પલકઉ ન જાગી.* ભલે૦ ૧
દૈકેં કોલ અવધી કહી આવન, તાકારન હુતો અતિ અનુરાગી;
પ્રેમાનંદ કહે પિયા તુંમકું ન કછું લાજ, કહો મહારાજ શ્યામ સોહાગી. ભલે૦ ૨

પદ ૧૦૩૭ મું

મોહન પ્યારે તુમ બીના મેરો મન,રહી ન સકત પિયા પલ એક ન્યારે. મોહ૦ ટેક.
આવો જું પ્રિતમપ્રાન જીવનપિયા,† કરી રાખું મોરે નેનકે તારે. મોહ૦ ૧
હુંતો તિહારે ચરનકી દાસી, તુમહો પ્રીતમ પ્રાન હમારે;
પ્રેમાનંદ કહે પિયા તુમપર વારું, તન મન ધન પ્રાન નંદદુલારે. મોહ૦ ૨

પદ ૧૦૩૮ મું

નટવરનાગર સુખસાગર પિયા, મેરે મન માને મીત‡ ગીરધરલાલ. નટ૦ ટેક.
કહાં રતિપતિ સાથ કીયો સંગ્રામ નાથ, આયેહો લલિત ચાલ
રૂપ રસાલ. નટ૦ ૧
અવલોકનીમેં અમી બરસત પિયા, મુસકનીમેં મન હરત ગોપાલ;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારે અંગ અંગ રંગ છાયો, સોહત રસિક તરુ તરુન
તમાલ. નટ૦ ૨

---

* પલક વગર જાગીને. † "આવોજું પ્રિતમ પ્રાણજી વનપિયા" એમ વાંચી શકાય છે. ‡ મિત્ર.

સુખરો સદન થારો બદન બિહારીજી, મારા તનડારા તાપ
સમાવો રાજ. સાંવ૦ ૧
નેણાં તો થારાં પ્યારાં અમીરસ ભરીયાં, અમૃતરા મેઉલા
વરસાવો રાજ. સાંવ૦ ૨
હું થાંકી દાસી વારી બીના મોલરી, મારા અવગુણ દૂર
ગમાવો રાજ. સાંવ૦ ૩
પ્રેમસખી થાંને અરજ કરે છે, અધુર અમૃત બેગા પાવો રાજ. સાંવ૦ ૪

પદ ૧૦૪૫ મું–રાગ સોહની

નજરરિ મેલો દીજેરે, નજ૦ ઇતની અરજ માની લીજેરે; નજ૦ ટેક.
સાંવરા ગુમાની થાંને અરજ કરાછાં રાજા, રસિયાજી મોંપર રીઝોરે. નજ૦ ૧
હું થારી દાસી થારે હાથ બેકાંની, થાંને ગમે જ્યું કીજેરે. નજ૦ ૨
એક વાર માને બદન દેખાવો, રસિયાજી રીઝો કે ખીજોરે. નજ૦ ૩
પ્રેમસખી કહે તપત બુઝાવો, પાઈ ને અધુર રસ પીજેરે. નજ૦ ૪

પદ ૧૦૪૬ મું

થારાં નજરાંને ઘેલી કીધી, થારાં હરિ સાંવરાજી સુધ હરી લીધી; થારાં૦ ટેક.
બાવરી ફરૂંછું મારો વસ નહિ જીવડો, લોક કહેછે લીલી પીધી. થારાં૦ ૧
ચૌદ લોક સુખ ચાહ ગઈ છે, આસ તજી છે રિધિ સિધિ. થારાં૦ ૨
મગન હોઈ થારી લાર ફરૂંછું, લોક લાજ તજી દીધી. થારાં૦ ૩
પ્રેમસખી કે' થાંને અબ નહિ છોડું, જ્યું કૃપણકે ઘર નિધિ. થારાં૦ ૪

પદ ૧૦૪૭ મું

નજરારો નેડો લાગોરે, નજ૦ જનમ મરણરો ભય ભાગોરે; નજ૦ ટેક.
થારાં તો નેણાં છેલા નવ રસ ભરિયાં, નિરખી મગન મન
અનુરાગોરે. નજ૦ ૧
લોક લાજ સંસારદો નાતો, તોડ દિયોછે જૈસોં ધાગોરે. નજ૦ ૨
નેડો લાગો છિ નાથ અબ નહિ છૂટે, જ્યું સોના સંગ સોહાગોરે. નજ૦ ૩
પ્રેમસખી થારાં નજરાં આગલ, અખંડ રહે એ વર માંગોરે. નજ૦ ૪

પદ ૧૦૪૮ મું

લટકાલાલાલ બિહારીરે, લટકાલા૦ થારાં લટકાપર જાઉં વારીરે. લટ૦ ટેક.

લટકા તમારા છેલા લાગી ગયા છે, કીધી માંને જગથી ન્યારીરે. લટ૦ ૧
લટકારે સાટે લોક લાજ તજીને, મેલ્યો છે શિશ ઉતારીરે. લટ૦ ૨
લટકા સહિત થાંને લાલ વરીજાં, મન ક્રમ વચને મોરારીરે. લટ૦ ૩
પ્રેમસખી કે' સુખ સંપત છે, હસની બોલની ચલની થારીરે. લટ૦ ૪

પદ ૧૦૪૯ મું-રાગ સોહની

રેન કહાં જાગે હો બાલમ રેન કહાં જાગે;
શોભીત છબી અનુરાગે હો બાલમ રેન કહાં જાગે; ટેક.
કોન તમાસેમેં જાગે મનમોહન, રસ ભર કોન ગલે લાગે. હો બા૦ ૧
અટપટી પાઘ અરુન દોઉ લોચન, અધરન પીકલીક દાગે. હો બા૦ ૨
કહાં જાયે તુઠે કોન તુમે લૂટે, સોતો સુખ પ્રેમસખી માંગે. હો બા૦ ૩

પદ ૧૦૫૦ મું

મેરે મન માને હો મોહન મેરે મન માને,
ભલે મેરે આયે સકુચાંને, હો મોહન મેરે મન માને; ટેક.
કામકે કોલ ભરે નેનનમેં, બોલત બેન અયાને. હો મો૦ ૧
કોન ચતુર નાર તુમે બસ કીને, રેનભર રહી લપટાને. હો મો૦ ૨
સાચી કહો પિયા કહાં રેન જાગે, પ્રેમસખી પુછત છાને. હો મો૦ ૩

પદ ૧૦૫૧ મું-રાગ સોહની

જીવન તુમ સુધે કયું ન જાઓ બાલમ મેરે,
હમસું નાહક રાર બઢાઓ; જીવ૦ ટેક.
વાટ ઘાટ જ્યાં મીલત મનોહર, જ્યું આવો જ્યું ચાઓ. જીવ૦ ૧
મારગ રોકી રહે મનમોહન, પેહી લછન ગારી ખાઓ. જીવ૦ ૨
જો તુમ ભયે ગોકુલકે રાજા, તો કાહેકું ધેન ચરાઓ. જીવ૦ ૩
પ્રેમસખી નીકે તુમ સીખે, નંદ જસોદા કયું લજાઓ. જીવ૦ ૪

પદ ૧૦૫૨ મું

મુરકી ગઈ બૈયાં મોરીરે મોહન કહાના, નાજુક ચુરીયાં ફોરીરે; મુર૦ ટેક.
નિપટ ઝપટ મોરી અંગીયાં ફારી, મોતીન માલા તોરીરે. મુર૦ ૧
કુચમર્દન પરિરંભણ નખક્ષત, ઝટક પટકકે રોરીરે. મુર૦ ૨

ઘુંઘટ પટ ખોલકે ધૂરત, મુખ સુમન લે છોરીરે. મુર૦ ૩
પ્રેમસખી રસિકકી બતિયા, વિપયકા સોમલ ગોરીરે. મુર૦ ૪

પદ ૧૦૫૩ મું

મીજાજીડાસોં કહીયો કોઈ જાયે, ગુમાનીડાસોં કહીયો કોઈ
જાયે સંદેશો મોરો
જીવન કહાં તુમ રહે બિલમાયે; મીજા૦ ટેક.
જબતેં હમસોં વિછુરે મોહન, તબતેં કછુ ન સોહાયે. મીજા૦ ૧
મેરે પ્રાણ જીવાવન પ્રિતમ, તુમ બીના કોન સહાયે. મીજા૦ ૨
તુમ બીના મદન વ્યાધી નિશી ઘેરકે, તાડત ધનુસ ચઢાયે. મીજા૦ ૩
પ્રેમસખી, પિયા બિરહ સિનસેં, તુમહિં છોડાવો ધાયે. મીજા૦ ૪

પદ ૧૦૫૪ મું-રાગ સોહની

બેરન બાજીવો મા બેરન બાંસરી, નાગનીમી ડગી ભઈ રાજીવોમા; બેરન૦ ટેક.
શ્રવનનિ હોયે ડસ્યો મન મેરો, બેરન બાજકે ગાજીવો મા બેરન૦ ૧
સાવરી લહર ચઢી તન મેરે, ઘુમત નેક ન લાજીવો મા બેરન૦ ૨
પ્રેમસખી સ્યામ ગતી મેરી, જીવત ચમહી તાજીવો મા બેરન૦ ૩

પદ ૧૦૫૫ મું

બેરપરી હો મેરે બેરન બાંસરી, બાજત બિરહ ભરી; હો મેરે૦ ટેક.
કહા રી કરુ મોહે કલ ન પરે અબ, ખટકત સુલ સરી. હો મેરે૦ ૧
જબતેં અધર ધારી મનમોહન, તબતેં હોત ખરી હો મેરે૦ ૨
પ્રેમસખી પિયા બિરહસિંધુમેં, બીતત કઠીન ઘરી. હો મેરે૦ ૩

પદ ૧૦૫૬ મું

જમુનાકે તીર ફેર બજાઈ, અજબ બજાઈ બલબીર; જમુ૦ ટેક
ખગ મૃગ તૃણુ તજી એક ટક ઠાડે, માનું મુનિ મન ધરી ધીર. જમુ૦ ૧
ચિત ધરી સુનત થકીત યમુના જલ, બહત ન મલય સમીર. જમુ૦ ૨
પ્રેમસખી ધુની સુની સબ વ્રજબની, સુધ ન રહીહે શરીર. જમુ૦ ૩

પદ ૧૦૫૭ મું-રાગ સોહની

માનની માન ભરી, માંનત નાહીં મોરારી; માન૦ ટેક
જોરી પાની શિર અરપી ચરનમેં, કર કર વિનય હું હારી. માન૦ ૧

બુદ્ધિ ઉપાયે ચાતુરી બહુ બીધીં, કીની લાખ હેજારી;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ એક ન માની, લીની કઠીન હઠ ભારી. માન૦ ૨

પદ ૧૦૫૮ મું

લાલન લાખ કહી, મેરી ન એક ગહી; લાલ૦ ટે૦
જ્યું જ્યું સીખ દેત ગઈ ત્યું ત્યું, બુદતધકી ભઈ. લાલ૦ ૧
રીસ ભરી ભોંહ સજલ દગ સુંદર, કરત બિલાપ રઈ,
પ્રેમાનંદ પ્રભુ આપ મનાવો, હમીકર કોલ દઈ. લાલ૦ ૨

પદ ૧૦૫૯ મું

આપન જાયકે, લાલન લીજ્યે મનાય, આપ૦ ટે૦
હું તો કોટી જતન કર હારી, પ્યારીકે લાગત પાય. આપ૦ ૧
રસિક લાલ કહી રસકી બતિયાં, દીજે રસ ઉપજાય;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ દરસ પરસ દે, લીજે કઠ લગાય. આપ૦ ૨

પદ ૧૦૬૦ મું

માધવ માન હનો લાલન, ચાલીયે જરૂર; માધ૦ ટેક
બદન સરોજ દેખાયકે સુંદર, દુ:ખ સબ કીજ્યે દૂર. માધ૦ ૧
મોહન જાય માનગઢ તોરી, લીજે લગાયકે ઉર,
પ્રેમાનંદ પ્રભુ પ્રીતસું પીજે, અધર સુધા ભરપૂર માધ૦ ૨

પદ ૧૦૬૧ મું-રાગ સોહની

અંખીયાં રૂપ લોભાની રસિયાવરકે; અખી૦ ટેક.
ધરમકુવર સુંદર વર છેલો, નિરખી નિરખી હરખાની. અખી૦ ૧
ભાલ વિશાળ ભોંહે ભવમોચની, લોચન રૂપનિધાની. અખી૦ ૨
વામ શ્રવણુબીચ શ્યામ બિંદુ લખી, ભઇ હે સકલ દુ:ખહાની. અખી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ બદનપર, કોટીકામ કુરબાની અખી૦ ૪

પદ ૧૦૬૨ મું

અખીયા અટકી રહી લખી છબી નટકી; અખી૦ ટેક.
શોભાસાગર નટવરનાગર, નિરખી થકીત ભઈ. અખી૦ ૧
ચિતવનીમે મેરો મન વશ કીનો, મુસકની મોહે લઈ. અખી૦ ૨

ધરમકિશોર મનોહર મોહન, નીત છબી અંગ નઈ. અંખી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ લટકપર, બારબાર બલ ગઈ. અંખી૦ ૪

પદ ૧૦૬૩ મું

મોપેં ડારી મોહની ઇન મોહનાને. મોપેં૦ ટેક.
મધુરે સ્વર અલાપકેં મોહન, સુંદર ગાઈ સોહની. મોપેં૦ ૧
શ્રવન સુનત મોરી સુધબુધ વિસરી, ભૂલ ગઈ દોહની. મોપેં૦ ૨
મન વશકરની મોહની મૂરત, જાદુગારી ઞેહની. મોપેં૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે બીસરત નાહીં, મૂરતી મન ઠોહની. મોપેં૦ ૪

પદ ૧૦૬૪ મું

નેના નેહભરે રી મન મોહનકેં. નેના૦ ટેક.
નેહ સહિત અવિલોકત કેશવ, દુઃખ સંતાપ હરે રી નેના૦ ૧
કરુના રસ બરસત નીજ જનપર, માનું ઇંદુ અમૃત ઝરે રી નેના૦ ૨
અંગ અંગ આનંદ રસ ઉપજત, જબ હરિ કરુના કરે રી નેના૦ ૩
પ્રેમાનંદ પુલકી ઘનશ્યામકે, પુનિ પુનિ ચરન પરે રી નેના૦ ૪

પદ ૧૦૬૫ મું–રાગ સોહની

માન ન કીજે પ્યારી, રસિક લાલ ગિરધારી બિહારીસું; માન૦ ટેક.
જેહી લાલકે કારન સજની, બિલખતી સોચતી ભારી. બિહા૦ ૧
જાકો મુખ દેખન નીત હેરતી, ચઢી ચઢી ગોખ અટારી. બિહા૦ ૨
રાખતી હરિ ઉર કુસુમ હાર જ્યું, હોત ન ક્ષણું એક ન્યારી. બિહા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથસું મીલીએ, માન રીપુકું મારી. બિહા૦ ૪

પદ ૧૦૬૬ મું

મેરો માનની માન માન;
કછુ સમજ સાનમેં સયાન, સલોની* માનની માન માન; મેરો૦ ટેક.
તરનીતનયા તીર કદમ તરે, ઠાડે કૃપાનિધાન સલોની માન૦ ૧
સુન શ્રવને હરિ બંસી બજાવત, ગાવત મધુરીસી તાન સલોની માન૦ ૨
રાધે રાધે રટત બંસીમેં, ત્રિભુવનપતિ ભગવાન સલોની માન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ઘનશ્યામ નામપર, કર તન મન કુરબાન સલોની માન૦ ૪

* "સલુણી" પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૦૬૭ મું

મોરે લાગતી પૈયાં પૈયાં;
કરી કરી બહુત બલૈયાં, સખી મોરે લાગતી પૈયાં પૈયાં; મોરે૦ ટેક.
દોરી દોરી આવતી મોહે મનાવતી, કહા હું તેરી ચોરી લૈયાં.* સખી૦ ૧
તોહી પઠાવત વે કહ્યું ન આવત, ઉનકે પાયન મેંદી દૈયાં.† સખી૦ ૨
જા તું દાસી અપને ભુવનકું, સો બાતકી એક કૈયાં. સખી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સુની પ્યારીકે વચન બાન, લલિતા સ્યામપે ગૈયાં. સખી૦ ૪

પદ ૧૦૬૮ મું

પ્યારી માનતી નાંઈ નાંઈ;
બહુત ભાંતી સમુજાઈ, માનની માનતી નાંઈ નાંઈ; પ્યારી૦ ટેક.
મેંતો મેરો આક્રમ કરી હારી, શ્યામ તુમારી દુહાઈ. માન૦ ૧
એકકી દો ભઈ નાંહી માનની, કીને કોટી ઉપાઈ. માન૦ ૨
લાલન આપન ચલીએ મીલીએ, લીજે કંઠ લગાઈ. માન૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ તુમહીં યાકી, જીવન મૂરી સુખદાઈ. માન૦ ૪

પદ ૧૦૬૯ મું–રાગ સોહની ધ્રુપદ ચૌતાલ

એરી તોહે બેર બેર કહત સકુચેયે રી જીય પ્યારી,
તુંતો હઠીલી હઠ છોડબેકી નાંઈ; તોહે૦ ટેક.
એસો કહા તેરો હઠ મનાયો ન માને સઠ,
સૌનેકી કટારી તો કહા મારીયે પેટમાંઈ. તોહે૦ ૧
આનહીંકું દેત સીખ આપ ખેંચ બેઠી લીક,
ઓરકી બુઝાવે કહા જર તેર માંઈ;‡
પ્રેમાનંદ કે' સયાન નેક મેરી માન માન,
પિયા જીવનપ્રાનકું તું કંઠ લે લગાઈ. તોહે૦ ૨

---

* શું હું ત્હારી દાસી થઈ છું; એવા અર્થમાં. † એને પગે શું મેંદી મુકેલી છે, એવો અર્થ છે. ‡ "જરે તેરે માંઈ" એવો કંઈક પાઠ હોવો જોઈએ. આપેલ પાઠનો અર્થ સ્પષ્ટ થતો નથી. બીજાનું હોલવવાથી શું થવાનું છે તુંતો તેતમાં બળી રહી છે, અથવા ત્હારા અંતરમાં તો સળગી રહેલું છે એવો અર્થ ભાસે છે

પદ ૧૦૭૦ મું

એરી મોહે બેર બેર આવતહે અતદિ અચંબો ઉર,
પિયાસું રીસાય બેઠી* એસી કોન ત્રિયા. મોહે૰ ટેક.
કેસો વાકો નેમ પ્રેમ કેસો પાતિવ્રત ધર્મ,
છવત હે કેસેં પિયાપ્રાનબીન પ્રિયા. મોહે૰ ૧
નારીકો હે સેવા ધર્મ એસો નાહી જાને મર્મ,
કુલકું લગાવે કર્મ એસી હીન ક્રીયા;
રીસકું સમાવે ઘનસ્યામકું રીઝાવે પ્યારી,
પ્રેમાનંદ સોઈ પ્રિયા કંઠકી દુલિયાં.† મોહે૰ ૨

પદ ૧૦૭૧ મું–રાગ પરજ હોરી

એક દો તીન મીલી, ચાર પાંચો ભઈ, છઠી અરુ સાતમી દોરી આઈ; એક૰ ટેક.
આઠ નવ દશ મીલી, કુંજમેં લે ચલી, કમલલોચન બ્રજચંદ બોલાઈ. એક૰ ૧
મીલી એકાદશી, અંકલર બારવી, તેરે ચૌદે ભઈ પેંદરવાઈ;
સોર સત્તર અઢાર ઉન્નીસ મીલી, પ્રીતસું પ્રેમાનંદ વીસ ગાઈ. એક૰ ૨

પદ ૧૦૭૨ મું

કુંજમેં કરત રસકેલિ વ્રજનારી સંગ, મદનમોહન નંદલાલ પ્યારે; કુંજ૰ ટેક.
કંઠ ભુજ મેલી કરી પરસ કુચ સરસ, હરિ દેત અધરામૃત કૃષ્ણ કારે. કુંજ૰ ૧
મદન મદહરેન‡ કરી રાસ લલના સંગ, રાખ્યો બ્રહ્મચર્જ
દઢ નંદદુલારે;
એસેં નિષ્કામ ઘનસ્યામકે નાંવ પર, પુલકી પ્રેમાનંદ પ્રાન વારે. કુંજ૰ ૨

પદ ૧૦૭૩ મું–રાગ પરજ

શોભીત સહજાનંદ દેખો આજ શોભીત સહજાનંદ. દેખો૰ ટેક.
પ્રફુલ્લીત બદન બેઠે કનકાસન, કરુનાનિધિ સુખકંદ. દેખો૰ ૧
પ્રથમ અરગજ્યા લેપન કીને, મલય સહિત સુગંદ;
ઉર સોહત કરપુરકી માળા, કુંડળ અરુ બાજુબંદ. દેખો૰ ૨

---

* "બેરી" પાઠાન્તર. † "પ્રેમાનંદ કહે સોઈ પીયા કંઠકી દુલિયા અથવા હુલહિયા" પાઠાન્તર. ‡ "મદ હર્યો કરી રાસ લલના સંગ" પાઠાન્તર.

ફેંટા ગુલાબી તોરા સોહે, નટવર ત્રિભુવનવંદ,
લલિત ચરન કર કકન શોભીત, કહા બરનું મતિમદ. દેખો૦ ૩
અગોઅંગ ચદનકી શોભા, માનુ કીરન ઈંદ;
ઉડગન પરમહસ મીલી નિરખત, નિમીષ નિવારી પલદ્વંદ દેખો૦ ૪
મગલ ગાવત કરત આરતી, સુર બરખત આનંદ;
પ્રેમાનદ લખી શોભા ઉર, સુરંત ગોકુલ ચદ. દેખો૦ ૫

પદ ૧૦૭૪ મું–રાગ પરજ

એરી મોહે લૂટી ઇન મોહન ચોરવાને; એરી૦ ટેક.
દધી મેરો ખાય મટુકી મેરી ફોરી, નટવર નિર્લજ નિઠોરવાને એરી૦ ૧
નિપટ ઝપટકે હાથ હીયે ડાર્યો, મોતીન માળા મોરી તોરવાને. એરી૦ ૨
ઐંચાં મરોરી મોરી ચુરીયાં ફોરી, ભુજકો બાજુબધ છોરવાને. એરી૦ ૩
પ્રેમાનદકે પ્યારે મન હર લીનો, ચચલ નેન ચકોરવાને એરી૦ ૪

પદ ૧૦૭૫ મું

એરી મેંતો ના જાઉં અબ દધી બેચવા; એરી૦ ટેક.
ઇત ગોકુલ ઉત મથુરા નગરી, બિચાહી પરાવે નીત ચેંચવા એરી૦ ૧
નદ મહરકો કુવર સાંવરો, નિપટ નિર્લજ બડા નેંચવા. એરી૦ ૨
આઈ અચાનક હાથ હીયે ડારત, ઉરકો અચરવા મેરો ઐંચવા. એરી૦ ૩
પ્રેમાનદ બ્રહ્માદિક સુર મુનિ, કોઉ ન જાને યાકે પેંચવા. એરી૦ ૪

પદ ૧૦૭૬ મું

એરીવો મેં સાંવરે રૂપ લોભાની; એરી૦ ટેક.
શ્યામ સુદરકી સાવરી સુરત, મોહનિ મૂરત મનમાની. એરી૦ ૧
મનમાની છબી શ્યામ સુદરકી, સાંવલડે હાથ બેકાની. એરી૦ ૨
તરુન કિશોર મનોહર મુખપર, ઉઠત રેખુ નાની નાની. એરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ છબીપર, કોટી કામ કુરબાની. એરી૦ ૪

પદ ૧૦૭૭ મું

એરી બસી ગઈ મોપે છયે છબી સાંવરી, એરી૦ ટેક.
બાસુરી બજાયે પરજ મીઠી ગાયકે, કર દીની મોયે બાવરી. એરી૦ ૧
કટી પટપીત અધર ધરી મોરલી, મધુરીમી તાન સુનાવરી. એરી૦ ૨

ઉર બનમાલ રુમાલ હાથમેં, ચલતહેં ચાલ ઉતાવરી. એરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ મૂરતિ, બીનુ દેખેં દ્રગ ભરી આવરી. એરી૦ ૪

પદ ૧૦૭૮ મું–રાગ પરજ

મારો મારગ મેલોને રસિયારે, રંગ છેલ છબિલા; રંગછે૦ ટેક.
અમે જમુના જળ ભરવારે જૈયે, શીદને આવોછો ધસીયારે. રંગછે૦ ૧
સરખી સૈયરને જોઇને જીવન, મીઠડા બોલો મન હસીયારે. રંગછે૦ ૨
અલબેલા શીદ આળ કરો છો, ગિરિધર ગોકુલ સસીયારે. રંગછે૦ ૩
બહુનામી બાજો મારે અમને, પ્રેમાનંદ ઉર વસીયારે. રંગછે૦ ૪

પદ ૧૦૭૯ મું

તમે કહાન કુંવર કેશરિયારે, દાણ શ્યાના માંગો છો; દાણ૦ ટેક.
સમજી વિચારીને શ્યામ મનોહર, વેતાં રોકો નટવરિયારે. દાણ૦ ૧
કે-દીના* દાણી છો મોહનજી, ક્યારે ગામના ઠાકરિયારે. દાણ૦ ૨
કંસ રાયના રાજમાં કહાના, ફેલ ન કરીએ ડોલરિયારે. દાણ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ હલકાઈ, નવ શીખો દીલ દરિયારે. દાણ૦ ૪

પદ ૧૦૮૦ મું

મારો પાલવડો પાતળિયારે, મેલોને માણીગર;
છેટે રેજ્યો છેલ છબીલા તમે, ધુતારા હવે કળિયારે. મેલો૦ ૧
પરનારીને વશ કરવા તમે, વેણુ વાઓછો છળિયારે. મેલો૦ ૨
મતલબના ગરજી છો મોહન, હેતે હરિવર હળિયારે. મેલો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' વ્રજનારીપર, આજ અઢલક ઢળિયારે. મેલો૦ ૪

પદ ૧૦૮૧ મું

કેશવ કહ્યુંછું ક્યારનીરે, કેડો મેલો કાનુડા;
આવી અચાનક તોડી મારી માળા, લાખ હજારનીરે. કેડો૦ ૧
કંસને જઇને કહીશ ત્યારે, ચિંતા થાશે ઘરબારનીરે. કેડો૦ ૨
નિર્લજ નવરા થઇને ડોલો, લાજ તજી સંસારનીરે. કેડો૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથજી માનો, કહીએ વાત વિચારનીરે. કેડો૦ ૪

---

* "કે-દી" કેટલાક દિવસના.

પદ ૧૦૮૨ મું-રાગ પરજ દેશી

છેલ જોઈરે રંગછેલ જોઈ;
મારા લોચનીયાં લોભાણુરે, રંગછેલ જોઈ. મારા૦ ટેક.
નટવરનાગર વહાલોરે શોભાસાગર, ડોલરિયોરે અલબેલ કોઈ. મારા૦ ૧
જમુનાની તીરે ઉભો વેણુ વજાડે, નેણુંને ચાળે ચીત લીધું ઓઈ. મારા૦ ૨
મીઠડા બોલોરે મરમાળો મોહન, કામણગારોરે એના નેણાં દોઈ. મારા૦ ૩
નંદકુંવર ઘનશ્યામ છબીધર, પ્રેમાનંદ કુરબાન હોઈ. મારા૦ ૪

પદ ૧૦૮૩ મું

મરમાળોરે મોરલીવાળો, મને વહાલોરે લાગે મોહન વર મરમાળો; ટેક.
કહાન કેશરીઆને રંગડાનો ભરીઓ, મરમ ભર્યોરે નેણુંનો ચાળો. મને૦ ૧
વંશી મનોહર વાય સુંદર વર, પરજ તણોરે લાવે ઢાળો. મને૦ ૨
ડોલરિયોરે મારે મનડેરે વસિયો, મીઠા બોલોરે છેલો છોગાળો. મને૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ મનોહર, રાજીવ લોચન રૂપાળો. મને૦ ૪

પદ ૧૦૮૪ મું

મન વસીયોરે મારે મન વસીયો;
જશોદાનોરે જીવન, બાઈ મારે મન વસિયો. જશો૦ ટેક.
નવ ઘન સુંદર મદન મનોહર, નટવરનાગર રંગ રસિયો. જશો૦ ૧
મોર મુગટ મકરાકૃત કુંડલ, નવસરિયોરે હાર ઉર લસિયો. જશો૦ ૨
ઉર વનમાળ બાજુબંધ ગજરા, પીતાંબર કમરે કસિયો. જશો૦ ૩
પ્રેમાનંદનોરે નાથ રસિલો, મુજ સામુરે જોઈને હસિયો. જશો૦ ૪

પદ ૧૦૮૫ મું

મન હરવારે મારું મન હરવા;
મારા નેણુંને આગે, ઉભા હરિ મન હરવા. મારા૦ ટેક.
વારે વારેરે મુજ સામું હેરે, મોહન મારું મન વશ કરવા. મારા૦ ૧
હેત ઘણેરે મને હસીને બોલાવે, મરમાળોરે મુજને વરવા. મારા૦ ૨
વાલપ આણી બહુ વાત બનાવે, ગીરધર મારા ઉરમાં ગરવા. મારા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથની થઈ હુંતો, કોઈની મારે હવે નહિ પરવા. મારા૦ ૪

ઉર બનમાલ રૂમાલ હાથમેં, ચલતહેં ચાલ ઉતાવરી. એરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ મૂરતિ, બીનુ દેખેં દ્રગ ભરી આવરી. એરી૦ ૪

પદ ૧૦૭૮ મું–રાગ પરજ

મારો મારગ મેલોને રસિયારે, રંગ છેલ છબિલા; રંગછે૦ ટેક.
અમે જમુના જળ ભરવારે જૈયે, શીદને આવોછો ધસીયારે. રંગછે૦ ૧
સરખી સૈયરને જોઇને જીવન, મીઠડા બોલા મન હસીયારે. રંગછે૦ ૨
અલબેલા શીદ આળ કરો છો, ગિરિધર ગોકુલ સસીયારે. રંગછે૦ ૩
બહુનામી બાજે મારે અમને, પ્રેમાનંદ ઉર વસીયારે. રંગછે૦ ૪

પદ ૧૦૭૯ મું

તમે કહાન કુંવર કેશરિયારે, દાણ સ્યાના માંગો છો; દાણ૦ ટેક.
સમજી વિચારીને શ્યામ મનોહર, વેતાં રોકો નટવરિયારે. દાણ૦ ૧
કે–દીના* દાણી છો મોહનજી, ક્યારે ગામના ઠાકરિયારે. દાણ૦ ૨
કંસ રાયના રાજમાં કહાના, ફેલ ન કરીએ ડોલરિયારે. દાણ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ હલકાઈ, નવ શીખો દીલ દરિયારે. દાણ૦ ૪

પદ ૧૦૮૦ મું

મારો પાલવડો પાતળિયારે, મેલોને માણીગર;
છેરે રેન્યો છેલ છબીલા તમે, ધુતારા હવે કળિયારે. મેલો૦ ૧
પરનારીને વશ કરવા તમે, વેણુ વાઓછો છળિયારે. મેલો૦ ૨
મતલબના ગરજી છો મોહન, હેતે હરિવર હળિયારે. મેલો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' વ્રજનારીપર, આજ અટલક ઢળિયારે. મેલો૦ ૪

પદ ૧૦૮૧ મું

કેશવ કહુંછું કયારનીરે, કેડો મેલો કાનુડા;
આવી અચાનક તોડી મારી માળા, લાખ હજારનીરે. કેડો૦ ૧
કંસને જઇને કહીશ ત્યારે, ચિંતા થાશે ઘરબારનીરે. કેડો૦ ૨
નિર્લજ નવરા થઇને ડોલો, લાજ તજી સંસારનીરે. કેડો૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથજી માનો, કહીએ વાત વિચારનીરે. કેડો૦ ૪

---

* "કેદી" કેટલાક દિવસના

પદ ૧૦૮૨ મું-રાગ પરજ દેશી

છેલ જોઇરે રંગછેલ જોઈ;
મારા લોચનીયાં લોભાણારે, રંગછેલ જોઈ. મારા૦ ટેક.
નટવરનાગર વહાલોરે શોભાસાગર, ડોલરિયોરે અલબેલ કોઈ. મારા૦ ૧
જમુનાની તીરે ઉભો વેણુ વજાડે, નેણુંને ચાળે ચીત લીધું ઓઈ. મારા૦ ૨
મીઠડા બોલોરે મરમાળો મોહન, કામણગારોરે એના નેણાં દોઈ. મારા૦ ૩
નંદકુંવર ધનસ્યામ છબીપર, પ્રેમાનંદ કુરબાન હોઈ. મારા૦ ૪

પદ ૧૦૮૩ મું

મરમાળોરે મોરલીવાળો, મને વહાલોરે લાગે મોહન વર મરમાળો; ટેક.
કહાનકેશરીઆને રંગડાનો ભરીઓ, મરમ ભર્યોરે નેણુંનો ચાળો. મને૦ ૧
વંશી મનોહર વાય સુંદર વર, પરજ તણોરે લાવે ઢાળો. મને૦ ૨
ડોલરિયોરે મારે મનડેરે વસિયો, મીઠા બોલોરે છેલો છોગાળો. મને૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ મનોહર, રાજીવ લોચન રૂપાળો. મને૦ ૪

પદ ૧૦૮૪ મું

મન વસીયોરે મારે મન વસીયો;
જશોદાનોરે જીવન, બાઈ મારે મન વસિયો. જશો૦ ટેક.
નવ ધન સુંદર મદન મનોહર, નટવરનાગર રંગ રસિયો. જશો૦ ૧
મોર મુગટ મકરાકૃત કુંડલ, નવસરિયોરે હાર ઉર લસિયો. જશો૦ ૨
ઉર વનમાળ બાજુબંધ ગજરા, પીતાંબર કમરે કસિયો. જશો૦ ૩
પ્રેમાનંદનોરે નાથ રસિલો, મુજ સામુરે જોઇને હસિયો. જશો૦ ૪

પદ ૧૦૮૫ મું

મન હરવારે મારું મન હરવા;
મારા નેણુંને આગે, ઉભા હરિ મન હરવા. મારા૦
વારે વારેરે મુજ સામું હેરે, મોહન મારું મન વશ કરવા. મારા૦
હેત ઘણેરે મને હસીને બોલાવે, મરમાળોરે મુજને વરવા. મારા૦
વાલપ આણી બહુ વાત બનાવે, ગીરધર મારા ઉરમાં ગરવા. મારા૦
પ્રેમાનંદના નાથની થઈ હુતો, કોઇની મારે હવે નહિ પરવા. મારા૦

પદ ૧૦૮૬ મું–રાગ પરજ વિવાહનો ઢાળ

જાદવરાય જીવે મોતીયા વાળો, ઘણા મૂલાને ઘણી ખમા,
ઘણું જીવો ઘણી ખમા;
છેલવર આવેરે છોગાળો, રાજેશ્વરને ચરણે નમા,
જગજીવનને ચરણે નમા. જાદ૦ ૧
માણીગર માણકીગેરે રાજે, શોભા જોઈ કામ લાજે;
ચમર ઢળેરે છત્ર છાજે, આગે ઘણા વાજાં વાજે. જાદ૦ ૨
કેશરિયાને કોડે કોડે જોઇયે, જોઈ જોઈ દુઃખ ભાગે;
માથે મોતીડાંનો ઝુડો રુડો, વિઠ્ઠલવર વહાલો લાગે. જાદ૦ ૩
કેશર તિલકરે કીધા ભાલે, કાને કુડલ શોભે કાનુ;
સોનેરી વાઘોરે શોભે અંગે, બાંયે નગ જડીયલ બાજુ. જાદ૦ ૪
ઉરમાં ઉતરીયુંરે રૂપાળી, ભાળી ભાળી નેણાં ઠરે;
હાર હજારો કમરે કટારો, પ્રેમાનંદના મનડાં હરે. જાદ૦ ૫

પદ ૧૦૮૭ મું

કહાનવર કેશરિયાની શોભા, જન સહુ જોવા મળ્યા,
દેવ મુનિ જોવા મળ્યા;
જગના જીવનનેરે જોઇ, જનમ મરણ દુઃખ ટળ્યાં,
ભવસાગરના દુઃખ ટળ્યાં. કહાન૦ ૧
કેશરિયે વાઘે કસુંબલ પાઘે, માથે મોતીડાંનો સેરો;
સોનેરી છેડે રેટો કેડે, ગરક કસુંબી ઘેરો. કહાન૦ ૨
સુરવાલ શોભેરે સોનેરી, નાડી કોનુ હીર કેરી;
ફરતે છેડે કોર્સુંરે સોનેરી, ઉપર પડેડી પે'રી. કહાન૦ ૩
રાતી મખમલનીરે મોજડીયુ, રતન મોતીડે જડીયું;
મોજડીયું પે'રીરે હરિ આવ્યા, સોનાકેરે ફુલે વધાવ્યા. કહાન૦ ૪
સુંદર શ્યામ શોભા ધામ, મળી હું તો ભાવે ભરી;
મુખડું જોઈ દુખડાં લીધાં, પ્રેમાનંદ કે' પ્રીતે કરી. કહાન૦ ૫

પદ ૧૦૮૮ મું

છોગાવાળો છેલો જીવે અલબેલો, રંગડાનો રેલો હરિ,
જીવે વહાલો રંગડાનો રેલો હાર;

નંદના કુંવર શોભે સુંદર, રાખુ ઉર જતન કરી,
ધરું ધ્યાન જતન કરી. છોગા૦ ૧
મંદિર પધારે રાજ અમારે, વધન્યાં લેઉં વાલીડાના;
દુધડે પખાલુંરે પાવલીયા, નટવર નાવલીયાના. છોગા૦ ૨
તન મન મારું વાલીડાપર વારું, ડોલરિયાને જોઈ જીવું;
ઉર્ધ્વરેખાવાળા ચરણ રૂપાળા, ધર્મસુતના ધોઈ પીવું. છોગા૦ ૩
રેખું માંહી રાતીરે રૂપાળી, મરમાળી માણીગરની;
જોયામાંહી જાદુરે બહુ જાણે, તાણે ચીત ચતુર વરની. છોગા૦ ૪
જોઈ જોઈ ચાલ થઈ હુ નિહાલ, કંકોલેલ કાલુ નેણાં;
હસીને બોલાવે પ્રેમાનંદને ભાવે, વાલપના ભરિયાં વેણાં. છોગા૦ ૫

પદ ૧૦૮૯ મું

રાધાજી તમારેરે નાવલીયો, નેણા ભરી નિરખ્યાં જેવો,
ચીત ધરી નિરખ્યાં જેવો;
મંદિરીયામાં રાખોરે દઇ માન, હવે નહિરે જાવા દેવો,
કદી નહિ જાવા દેવો, રાધા૦ ૧
કર્મળા એના કરેરે જતન, હાંજી હાંજી કરતી ડોલે;
મોટથી પલક ન મેલે, ખમા ખમા કહિને બોલે. રાધા૦ ૨
દેવત્રિયા તલખેરે ધણી જેવા, મુનિદેવને દુર્લભ ઘણા;
એવા એ મુત્રા નટવરનાગર, સાગર શોભાતણા. રાધા૦ ૩
નવલ સનેહીર નંદલાલો, વહાલો સહુને વ્રજપતિ;
હૈડાનો હાર નેણુનો શણગાર, રાખો ઉર કરી વિનતિ. રાધા૦ ૪
રાધાજી તમારેરે ઓરડીયે, જાદવરાયના જતન કરો;
રાધામાધવ જોડ પુરો કોડ, પ્રેમાનંદના તાપ હરો. રાધા૦ ૫

પદ ૧૦૯૦ મું–રાગ પરજ

નેણે નિરખ્યારે, મારા વહાલાને, મારા વહાલાને,
વહાલાને વહાલાને વહાલાનેરે, મારા વહાલાને; નેણે૦ ટેક.
ઘોડલાની ઘૂમરમાં ઘેલ્યોરે, લાડીલા ધર્મના લાલાનેરે. મારા૦ ૧

મુખ નિરખીને માયા લાગીરે, મેલ્યો મેં જગ જંજાળાનેરે. મારા૦ ૨
લોચન લાભ અલૌકિક લીધોરે, મોહન જોઈ મરમાળાનેરે. મારા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પૂજ્યા પ્રીતેરે, પ્રીતમ જન · પ્રતિપાળાનેરે. મારા૦ ૪

પદ ૧૦૯૧ મું

માવો મરમાળોરે, જીવન જોયા મેં, જીવન જોયા મેં,
જોયા મેં જોયા મેં જોયા મેંરે, જીવન જોયા મેં; માવો૦ ટેક.
જોઈ કરીને મેં તો જીવનજીનેરે, પ્રીત કરી નેણામાં પ્રોયા મેંરે. જીવ૦ ૧
જતન કરી હરિ અંતરજામીરે, ઠીક કરી જીવડલામાં ઢોયા મેંરે. જીવ૦ ૨
શાક ઓછવ કરી નીત નીત સ્વામીરે, લાડ લડાવ્યા બહુ
લોભાવ્યા મેંરે. જીવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રીતમ ભેટીરે, દોયલા દિવસ તે ખોયા મેંરે. જીવ૦ ૪

પદ ૧૦૯૨ મું

ઘોડો ઘનસ્યામરે. ફેરે ફળીયામાં, ફેરે ફળીયામાં;
ફળીયામાં ફળીયામાં ફળીયામાંરે, ફેરે ફળીયામાં; ઘોડો૦ ટેક.
માણકી મોહનને મનમાનીરે, બલવંતી બહુ બળીયામાંરે. ફેરે૦ ૧
તાજણની અસવારી તેવીરે, છળવંતી અતિ છળીયામાંરે. ફેરે૦ ૨
કેશર વાજ વખાણે કાલુરે, વિધિ બહુ જાણે વસવળીયામાંરે. ફેરે૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રીતમ પ્યારોરે, કોઇને ના આવે વહાલો કળીયામાંરે. ફેરે૦ ૪

પદ ૧૦૯૩ મું

કીધી વશ કહાનેરે, મુને નેણામાં, મુને નેણામાં,
નેણામાં નેણામાં નેણામાંરે, મુને નેણામાં; કીધી૦ ટેક.
કમલ સરીખાં શોભે કેવાંરે, ડોલરિયાના સુખદેણાંમાંરે. મુને૦ ૧
લાવણ્યમાં વહાલે વશ કરી લીધીરે, કામણ ભરેલા બહુ કેણાંમાંરે. મુને૦ ૨
બલવંતે બહુ રીતે બોલાવીરે, વાલપ વધારી વારી વેણાંમાંરે. મુને૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પુરણ પ્રીતેરે, અલૌકિક લાભ લીધો લેણાંમાંરે. મુને૦ ૪

પદ ૧૦૯૪ મું–રાગ પરજ દેશી

વેરણરે વાંસલડી વાગી, વાંસલડી વાગી હું ઝબકીને જાગી; વેર૦ ટેક.
વાંસલીયે મારી પાંસલી વેંધી, પેઠી કાળજડામાં આગીરે. વાંસ૦ ૧

સાંભળતામાં સુધ બુધ વિસરી, ચીતડાંમાં ચટપટી લાગીરે. વાંસ૦ ૨
ઉઠી ઉતાવળી આકળી થઇને, જોવા શ્યામ સોહાગીરે. વાંસ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળવા, લોક લાજ સરવે ત્યાગીરે. વાંસ૦ ૪

પદ ૧૦૯૫ મું

જાઇશરે જોવા ગિરિધારી, જોવા ગિરિધારી શ્રીકુંજવિહારી; જાઈ૦ ટેક.
મંદારેવનમાં વેણુ વજાડે, મધુસુદન મોરારીરે. જોવા૦ ૧
જાઇશ જોવા જગના જીવનને, વારીશ માં માડી મારીરે. જોવા૦ ૨
શું કરશે સરવે મળી સાસરીયાં, નહીં રહું કોઇની વારીરે. જોવા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળવા, ચાલ્યાં સરવે વ્રજનારીરે. જોવા૦ ૪

પદ ૧૦૯૬ મું

જોઇરે જાદવરાય જોઈ, જાદવરાય જોઈ ગોપી રહ્યાં મોઈ*; જોઈ૦ ટેક.
એકલડા ઉભા જમુનાની તીરે, બીજું પાસે નહીં કોઇરે. જાદ૦ ૧
નટવર સુંદર નાથને નિરખી, નેણાં ત્રપત થયાં દોઇરે. જાદ૦ ૨
સુંદર શ્યામ મનોહર મોહન, રાખ્યા નેણામાં પ્રોઇરે. જાદ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને ભેટતા, લોક કુટુંબ લાજ તે ખોઇરે. જાદ૦ ૪

પદ ૧૦૯૭ મું

લોભાણુંરે લોચનીયાં લોભાણાં, લોચનીયાં લોભાણાં
વહાલાના કે'વાણાં; લોભા૦ ટેક.
રસિક સુંદરની રૂપ જાળમાં, ભુરાયાં થઇને ભરાણાંરે. લોચ૦ ૧
નવલ મનોહર મોહનજીને, નેણુને બાણે વેંધાણાંરે. લોચ૦ ૨
તન મન ધન પેહેલું અરપણ કરીને, હાથ હરિને વેચાણાંરે. લોચ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' મોહન મળતાં, ઉલડતાં ભાગ અમાંણાંરે. લોચ૦ ૪

પદ ૧૦૯૮ મું–રાગ પરજ દેશી

રાજેશ્વર રંગના ભીના;
રંગના ભીના-છેલ નવિના, માણુકીના અસવાર હો છેલા રાજે૦ ટેક.
માણુકીયે ચઢી મલપતા આવો, સુંદર શોભા ધામ;
જીવન જોઇ નેણા ઠરેછે, કેશવ પૂરણકામ હો છેલા રાજે૦ ૧

* "મોહી" ને બદલે "મોઇ" રાખેલો છે.

માથે સુંદર મોલીયું જોઇને, સોનાકેરું શ્યામ;
દલડું મારું ડોલતું રહ્યું, મન પામ્યું વિશ્રામ હો છેલા રાજે૦ ૨
કાનમાં કાનુ કુંડલ, ઉરમાં ઉતરિયું અભિરામ;
પ્રેમાનંદ તો નિરખી ડોલે, ઘેલડો આઠો જામ હો છેલા રાજે૦ ૩

પદ ૧૦૯૯ મું

માણીગર મોતીયાવાળા;
મોતીયાવાળા રાજ રૂપાળા, રસિયા જાદવરાય હો મોહન માણી૦ ટે૦
રૂપ જોઇને રાજીવ લોચન, રમા થઇ ચકચૂર;
મુનિવર લાખું વાંસે ભમેછે, જોવા શોભા સુર હો મોહન માણી૦ ૧
ચંચલ નેણની ચતુરાઇમાં, ચોર્યાં સહુનાં ચીત;
નરનારીને પરવશ કીધાં, મીટડલીમાં મીત હો મોહન માણી૦ ૨
કરનાં લટકાં કામણગારાં, હેડું કીધું હાથ;
આવી વશ્યા વહાલા અંતરમાંહી, પ્રેમાનંદના નાથ હો મોહન માણી૦ ૩

પદ ૧૧૦૦ મું

વહાલી લાગે વાતડી તારી;
રી તારી જાદુગારી ઘેલડું કીધું મન હો માવા વહાલી૦ ટેક.
વાતડી સુણતાં છાતડી ઠરી, છૂટી ગયો સંસાર;
શું જાણું તેં શું કરી દીધું, રૂડીલા રૂપકુમાર હો માવા વહાલી૦ ૧
જોવું ત્યારે મુને જંપ વળેછે, અણદીઠે અકળાઉં;
ચંદ સરીખું મુખડું જોઈ, જીવન રાજી થાઉં હો માવા વહાલી૦ ૨
લોકને કુટુંબ કહી કહી થાક્યાં, તદપિ ટેવ ન જાય;
પ્રેમાનંદ કે' મનડું તમસંગ, માન્યું મોહનરાય હો માવા વહાલી૦ ૩

પદ ૧૧૦૧ મું

મનોહર-મૂર્તિ-તારી;
મૂર્તિ તારી લાગે છે પ્યારી, હૈડા કેરાં હાર હો પ્યારા મનો૦ ટેક.
આંખડલીથી અળગા ન મેલું, નેણતણા શણગાર;
તમપર તન મન જીવન મારું, વારું વાર હજાર હો પ્યારા મનો૦ ૧

રાજીવ લોચન રાજી રહો, મુજ ઉપર પ્રાણ આધાર;
બીજું કાંઈ ન માંગું મારા, શામળિયા સરદાર હો પ્યારા મનો૦ ૨
દામ વિનાની દાસી તમારી, રાખો રાજ હજૂર;
પ્રેમાનંદની વિનતિ વાલમ, સાંભળો શ્યામ જરૂર હો પ્યારા મનો૦ ૩

પદ ૧૧૦૨ મું–રાગ પરજ

વારણીયે જાઉંરે વાલમ વારણીયે જાઉંરે,
વારણીયે જાઉં વદન ઉપરે મોહનજી;
અમલ કમળદળ અમલ કમળદળ,
લોચન નિરખીને રાજી થાઉં મોહનજી. ૧
મુખડાની મીઠી મોહન મુખડાની મીઠી,
વાતું વહાલી મુને લાગે મોહનજી;
મરમાળી રૂપાળી મૂરત મરમાળી રૂપાળી,
ભાળીને દુઃખ દૂર ભાગે મોહનજી. ૨
નેણામાં રાખું મારા નેણામાં રાખું નાથ,
નેણાથી ન્યારા નહિ મેલું મોહનજી;
જોયા વિનાનું જીવન, જોયા વિનાનું,
મોહન ફરે છે મન ઘેલું મોહનજી. ૩
હૈડાના હાર હરિ હૈડાના હાર મારા,
નેણના શણગાર કરી રાખું મોહનજી;
તનમન પ્રાણ પ્યારા તનમન પ્રાણ મારા,
પ્રેમાનંદ કહે વારી નાખું મોહનજી. ૪

પદ ૧૧૦૩ મું

મનડું માન્યું છે મોહન મનડું માન્યું છે,
મારું મનડું માન્યું છે તમ સાથે શામળિયા;
ઘોળી જાઉંરે હું તો ઘોળી જાઉંરે,
ઘોળી જાઉં તમ માથે શામળિયા. ૧
વાલપની વાતું વાલમ વાલપની વાતું,
વાલપની વાતું છેજી ન્યારી શામળિયા

ન મળે નાથ નાણે ટાંણે ન મળે નાથ નાણે,
શું જાણે જન સંસારી શામળિયા. ૨
આવો અલબેલા વહાલા આવો અલબેલા,
અમ ઘેર આવો તો ઘણું સારું શામળિયા;
તનમન મારું મોહન તન મન મારું,
જાણો જીવન તે તમારું શામળિયા. ૩
છેલછબીલા કહાન છેલછબીલા,
રસના રંગીલા પ્રાણ પ્યારા શામળિયા;
તનનું તાવીત મોહન મનનું માંદલિયું,
પ્રેમાનંદના છો દૃગ તારા શામળિયા. ૪

પદ ૧૧૦૪ મું

કહાન કેશરિયા કુંવર કહાન કેશરિયા,
કહાન કેશરિયા દીલ દરિયા ડોલરિયા;
રંગડાના ભરિયા રાજ રંગડાના ભરિયા,
રંગડાના ભરિયા ગીરધરિયા ડોલરિયા. ૧
ધર્મકુમાર હરિ ધર્મ ધર્મકુમાર હરિ,
આદિ અવતાર કરતાર ડોલરિયા;
જગના આધાર જીવન જગના આધાર છો,
જગના આધાર સુખસાગર ડોલરિયા. ૨
કરના લટકામાં કહાના કરના લટકામાં,
કરના લટકામાં લોભાણી ડોલરિયા;
વહાલી લાગે છે વાલમ વહાલી લાગે છે,
વહાલી લાગે છે મુખની વાણી ડોલરિયા.
હસવું તમારું હરિ હસવું તમારું,
હસવું તમારું જોઈ જોઈ ડોલરિયા;
રસિયા રહ્યું છે રાજ રસિયા રહ્યું છે,
પ્રેમાનંદનું મન મોહી ડોલરિયા. ૪

પદ ૧૧૦૫ મું

નેણાં અણીયાળાં નાથ નેણાં અણીયાળાં,
નેણાં અણીયાળાં જોયા જેવાં જીવનજી;
કામણગારા કંકોલેલ કામણગારા કહાના,
કામણગારા છે કહિયે તેવાં જીવનજી. ૧
નેણાંનો નજારો જીવન નેણાંનો નજારો,
નેણાંનો નજારો જાદુગારો જીવનજી;
કોડે જુવોછો કહાન કોડે કોડે રાખતા,
સુફલ થાયે જનમ મારો જીવનજી. ૨
શ્યામ શરીર છેલા શામ શરીર છો,
શ્યામ શરીર શોભા ધામ જીવનજી;
વરણાગી જોઈને વાલમ વરણાગી જોઈને,
મોહ પામ્યા છે કોટિ કામ જીવનજી. ૩
આવાને આવા વાલમ આવાને આવા,
આવા રે'જ્યો નેણાંને આગે જીવનજી:
વિનતિ કરીને કેશવ વિનતિ કરીને;
પ્રીતે પ્રેમાનંદ એ માગે જીવનજી. ૪

પદ ૧૧૦૬ ઠું—રાગ પરજ દેશી

મારગડે રોકોમાં મોહન મારગડે રોકોમાં,
મારગડે રોકી શાને કાજે ગોવાળિયા;
લાજતો નથી કહાના લાજતો નથી,
જરા લાજતો નથી લોક લાજે ગોવાળિયા. ૧
ગોરસ પાને અલી ગોરસ પાને,
ગોરસડાવાલી ગોરસ પાને ગોવાલણી;
દાણ અમારું અલી દાણ અમારું,
દાણ દઈને ચાલી જાને ગોવાલણી. ૨
કાંકરડી માર માં કહાના કાંકરડી માર માં,

મહીની મટુકી નંદાશે ગોવાળિયા;
પાલવડો મેલને મોહન પાલવડો મેલને,
નહિતો મનમાની ગાળ્યું ખાશે ગોવાળિયા. ૩
અદકું શું બોલે આલી અદકું શું બોલે,
અદકું બોલ્યામાં શું આવે ગોવાલણી;
આંખ્યું અણિયાળી તારી આંખ્યું અણિયાળી,
આંખ્યું કાઢીને બીવરાવે ગોવાલણી. ૪
ગાવડલી ચારને ઘેલા ગાવડલી ચારને,
ગાયું ચારી જાને રાંણે ગોવાળિયા;
વનનો રહેનાર કહાના વનનો રહેનાર તું,
વનચર તે દાણમાં શું જાણે ગોવાળિયા. ૫
ગોરસવાળી અલી ગોરસવાળી,
ગુજરી તું જાત ગમાર ગોવાલણી;
માન મેલીને અલી માન મેલીને,
ગોરસ પાને ગોળી ઉતારી ગોવાલણી. ૬
મીટડલી માર માં મોહન મીટડલી માર માં,
માર માં મીટડલીની ચોટ ગોવાળિયા;
ગોરસ પીશો કુંવર ગોરસ પીશો,
પીશો કરીને લાંબા હોઠ ગોવાળિયા. ૭
મહીની મટુકી અલી મહીની મટુકી,
ફુટશે ને હાર તારો તુટશે ગોવાલણી;
ગોરસ પાઇશ અલી ગોરસ પાઇશ,
ત્યારે પાલવડો છૂટશે ગોવાલણી. ૮
આવડા અકળાઓ માં કુંવર આવડા અકળાઓ માં,
આકળા થઇને ઘર ખોશો ગોવાળિયા;
પછે પછતાશો કુંવર પછે પછતાશો,
પછતાઇને આંસુડાં લોશો* ગોવાળિયા. ૯

* લ્હોશો-લુછશો.

મરમાળી બહુ છે અલી મરમાળી બહુ છે,
મરમ તણાં વેણ મારે ગોવાલણી;
જેનું બળ હોયે તારે જેનું બળ હોયે,
તેને ચઢાવી લાવ આ ઠારે ગોવાલણી. ૧૦
શીદને ફુલો છો કુંવર શીદને ફુલો છો,
નાશી છૂટ્યા છો અડધી રાતે ગોવાળિયા;
છોને* માર્યા છે બંધવ છોને માર્યા છે,
બંદીખાને પડ્યા માતતાત ગોવાળિયા. ૧૧
મેણલા તું માર માં અલી મેણલા તું માર માં,
ખબર પડશે થોડે કાળ ગોવાલણી;
ખેદ ન મેલે અલી ખેદ ન મેલે,
સિંધને ક્ષત્રિતણા બાળ ગોવાલણી.† ૧૨
શિખવ્યા ન બોલીયે કોઇના શિખવ્યા ન બોલીયે,
સાંભળશે કંસતણા દૂત ગોવાળિયા;
બાંધી લઇ જાશે કુંવર બાંધી લઈ જાશે,
પછે જણાશો ક્ષત્રીપૂત ગોવાળિયા. ૧૩
દાણ અમારું અલી દાણ અમારું,
આપીને જા તું કરવા જાણ ગોવાલણી;
મહીડું વિંખાશે તારું મહીડું વિંખાશે,
હાંસી કરતા થાશે હાણ ગોવાલણી. ૧૪
બોલીયે વિચારી કહાના બોલીયે વિચારી,
આવ્યું નથી ઘેર રાજ ગોવાળિયા;
પારકે ઘેરરે કહાના પારકે ઘેરરે,
પેટ ભરો છો તજી લાજ ગોવાળિયા. ૧૫

---

* છ બંધવોને માર્યા છે. "છોને" એટલે "છને."

† સિંહના ને ક્ષત્રીના બાલકો શોક મૂકીને ને કેડો છોડતાં નથી.

જોબનનું જોર અલી જોબનનું જોર તારે,
જોબનનું જોર નથી માતું ગોવાલણી;
દાણ અમારું અલી દાણ અમારલું,
દેવાનું મન નથી થાતું ગોવાલણી. ૧૬
કે દી લીધું છે કહાના કે દી લીધું છે,
દાણ તેં ને તારે બાપે ગોવાળિયા;
ફેલ ન કરીએ ઝાઝા ફેલ ન કરીયે,
રહીએ પોતાને માપે ગોવાળિયા. ૧૭
ગોરસ પાને અલી ગોરસ પાને,
મેલીને વાદ વિવાદ ગોવાલણી;
ભાવના ભુખ્યા તારા ભાવના ભુખ્યા અમે,
જોઇયે મેલવણીનો સ્વાદ ગોવાલણી. ૧૮
હેતે ને પ્રીતે કહાના હેતે ને પ્રીતે,
પ્રીતે તો પ્રાણ લઈ આપું ગોવાળિયા;
જોર જોરાઇયે કહાના જોર જોરાઇયે,
જોરાઇયે નાપું એક ચાંપું ગોવાળિયા. ૧૯
રીસ તે ઉતરી હરિની રીસ તે ઉતરી,
રીસ ઉતરીને રંગ જામ્યો ગોવાળિયા;
પ્રીતડલી વાધી ચરણે પ્રીતડલી વાધી,
પ્રીતડી વાધી ને કલેશ વામ્યો ગોવાળિયા. ૨૦
પૂરણ પ્રીતે ગોપી પૂરણ પ્રીતે,
પૂરણ પ્રીતે ગોરસ પાયે ગોવાલણી;
દાણ લીલા હરિની દાણ લીલા એ,
પ્રીતે પ્રેમાનંદ ગાયે ગોવાલણી. ૨૧
ગાશે સાંભળશે જે કોઈ ગાશે સાંભળશે,
તેનાપર હરિ રાજી થાશે ગોવાલણી;
વાંછીત વર પામશે જન વાંછીત વર પામશે,
જનમ મરણ દુઃખ જાશે ગોવાલણી. ૨૨

પદ ૧૧૦૭ મું-રાગ પરજની ગરબી

મનમાં વસી છે તારી મૂર્તિ મોહનજી,
સુંદર તે શોભા ધામરે ધર્માત્મજ,
આવોને રાખું મારા નેણમાં હો નાથજી; આવોને૦ ટેક.
વહાલી લાગે છે તારી વાતડી વાલમજી;
સાંભળીને થઈ પૂરણકામરે ધર્માત્મજ. આવોને૦ ૧
ચાલ ચતુરાઈ જોઈને જીવનજી,
લાજે ગજરાજ રાજહંસરે ધર્માત્મજ; આવોને૦
કરના લટકાં જોઈ રીઝિયા હો રસિયા,
મુનીને નૈષ્ઠિક ધર્મવંશરે ધર્માત્મજ. આવોને૦ ૨
કટી જોઈને લાજે કેસરી કેશરીયા,
નિરખી ત્રિવળી ઉદર માંહારે ધર્માત્મજ; આવોને૦
છાતી ઉપડતીમાં મોતી માળાયું બેવડી,
પ્રેમાનંદ નિરખી વારી જાયેરે ધર્માત્મજ. આવોને૦ ૩

પદ ૧૧૦૮ મું

ચરણકમળ છબી નિરખી હો નાથજી,
હૈડે વાધ્યું છે અતિ હેતરે હરિ કૃષ્ણ હરિ;
પ્રીતે પધરાવું મારા ઉરમાં હો નાથજી; પ્રીતે૦ ટેક.
અરુણ તળામાંહિ સોળ ચિહ્ન શોભતાં;
ઉર્ધ્વરેખાએ સમેતરે હરિ કૃષ્ણ હરિ. પ્રીતે૦ ૧
પાની ઘુંટીને ફણા અંગોઠા આંગળીપર,
સુંદર ચાંખડિયુંનાં ચિહ્નરે હરિ કૃષ્ણ હરિ; પ્રીતે૦
રાતા ચડિયાતા દશે આંગળીના નખ છે,
જોવા મનડું મારું દીનરે હરિ કૃષ્ણ હરિ. પ્રીતે૦ ૨
પિંડીઉં ગોળ જાનું જંઘા રંભાસમ,
શ્યામકટી છે છબી ધામરે હરિ કૃષ્ણ હરિ; પ્રીતે૦
ઉંડી નાભી ને ત્રિવળી સુંદર ઉદરમાં,
પ્રેમાનંદ નિરખી પૂરણકામરે હરિ કૃષ્ણ હરિ. પ્રીતે૦ ૩

પદ ૧૧૦૯ મું

અનેક જનમનાં મારા પુન્ય આજ ઉગીયાં,
ચિંતવન તમારું મારે ધ્યાનરે નારાયણ સ્વામી,
પ્રગટ બિરાજો મારી આંખડીને આગળે; પ્રગટ૦ ટેક.
સુરનરમુનિને તમે નહિં મળો સ્વપને;
અક્ષરપતિ ભગવાનરે નારાયણ સ્વામી. પ્રગટ૦ ૧
હૃદયકમળમાંહી શ્રીવચ્છ૦ ચિહ્ન છે,
છાપ ચિહ્ન છે જોયા લાગરે નારાયણ સ્વામી; પ્રગટ૦
વામ બાહુને પાસે તીલ રુડા આર છે,
જોવા ઉપજે છે અનુરાગરે નારાયણ સ્વામી. પ્રગટ૦ ૨
કરિ કર સરખી ભુજા અભય ઉદાર છે,
ચિહ્નતણો ભંડારરે નારાયણ સ્વામી; પ્રગટ૦
કંબુ સરીખો કંઠ ચિબુક વદનપર,
પ્રેમાનંદ જાય બલિહારરે નારાયણ સ્વામી. પ્રગટ૦ ૩

પદ ૧૧૧૦ મું

વદન ઉપર જાઉં કોટિ શશિ વારણે,
નેણાપર નવ લખ સૂરરે હરિ ધર્મકુંવર,
શોભાસાગર તમે શ્રીસહજાનંદજી; શોભા૦ ટેક.
ગોળ કપોલ નાસા તિલફુલ સરખી;
નિરખી મદન ચકચૂરરે હરિ ધર્મકુંવર. શોભા૦ ૧
શ્રવણ છબીપર વારું દશ દિગપતિ,
ભ્રકુટીપર ભોયંગ રાજરે હરિ ધર્મકુંવર; શોભા૦
ભાલ વિશાળમાંહી કેશર તિલકપર,
વારું મારા પ્રાણ તજી લાજરે હરિ ધર્મકુંવર. શોભા૦ ૨
શીશ સોનેરી રેંટા બુરાનપુરનો,
વાઘો સોનેરી સુરવાલરે હરિ ધર્મકુંવર; શોભા૦
ઉરમાં ઉતરી કર કડાં સોનાસાંકલાં,
નખશીખા ઝાકઝમાલરે હરિ ધર્મકુંવર. શોભા૦ ૩

અનેક કલ્યાણકારી ગુણુના સમુદ્ર છો,
કરુણાનિધાન ભગવાનરે હરિ ધર્મકુંવર શોભા૦
પ્રેમાનંદ કહે રૂપ શીલ ને ઉદારતા,
યથામતિ ગાઇને નિહાલરે હરિ ધર્મકુંવર. શોભા૦ ૪

પદ ૧૧૧૧ મું—રાગ પરજ દેશી

સોનેરી મોલીયું સુંદર સોનેરી મોલીયું, ધર્મકુંવરનું;
મોતીડે મોરીયું સુંદર મોતીડે મોરીયુંરે, રસીક સુંદરનું. ૧
ભાલ વિશાળમાં સુંદર ભાલ વિશાળમાંઈ, તિલક કેશરનું;
ભ્રકુટી સુંદર જાણીયે ભ્રકુટી સુંદરરે, ધર મધુકરનું. ૨
કરણે કુંડલિયા કાજુ કરણે કુંડલિયારે, જડીયલ મોતિયે;
ગોળ કપોળમાં ઝળકે ગોળ કપોળમારે, ઝળળળ જ્યોતિયે. ૩
નેણાં રંગીલાં લાલ નેણાં રંગીલાંરે, લાલ કમળની પાંખડી;
પ્રેમાનંદ નિરખી છબી પ્રેમાનંદ નિરખીરે, ઠરી છે આંખડી. ૪

પદ ૧૧૧૨ મું

નાસિકા નમણી હરિની નાસિકા નમણી, પોપટ સરીખડી;
નિરખી વદન ચંદ્ર નિરખી વદન ચંદ્ર, કિરણું ઝાંખી પડી. ૧
કંઠ નિરખ્યા હરિના કંઠ નિરખીરે, વાધી છે પ્રીતડી;
છાતી ઉપડતીમાંહી છાતી ઉપડતીમાંહી, મોતી માળ બેવડી. ૨
સુંદર ઉદર હરિના સુંદર ઉદરમાં, પડે છે ત્રિવળી;
નાભી ગંભીર ગોલ નાભી ગંભીર જોઈ, મનડું ગયું ગળી. ૩
કટિ લંક નિરખી હરિનો કટિ લંક નિરખી, મોહ પામ્યો કેસરી;
પ્રેમાનંદ નિરખી છબી પ્રેમાનંદ નિરખીરે, નટવર વેપરી. ૪

પદ ૧૧૧૩ મું

લટકંતા આવે લાલ લટકંતા આવે, મારે મંદિર મોરારી;
ગજગતિ ચાલ સુંદર ગજગતિ ચાલરે, જોઇને બલિહારી. ૧
સાથલ ઘૂંટણુ સુંદર સાથલ ઘૂંટણુ જોઈ, પિંડીને પાનીયું;
ઘુંટી પેનીની છબી ઘુંટી પેનીનીરે, મારે મન માનીયું. ૨

અરુણુ તળા સુંદર અરુણુ તળામાંહી, સોળ ચિહ્ન શોભતા;
ઉર્ધ્વરેખામેં રૂડી ઉર્ધ્વરેખામેંરે, મુનિ મન લોભતાં. ૩
મૂરતી મહારાજની શ્રીમૂરતી મહારાજનીરે, ગાઇ પ્રીતે કરી;
પ્રેમાનંદ કહે નાથ પ્રેમાનંદ કહેરે, અંતરમાં રહો શ્રીહરિ ૪

પદ ૧૧૧૪ મું*

ફુલડે ગરકાવ ફુલ્યા ફુલડે ગરકાવ ફુલ્યા, આવો ડોલરિયા,
અત્તરની ફોરમાં પ્યારા અત્તરની ફોરમાંરે, ભીના રંગભરિયા. ૧
હાર હજારો ઊર હાર હજારોરે, ગુચ્છ બે કાનમાં;
બાજુ કાજુ છે બાંહે બાજુ કાજુ છેરે, નિરખુ નિત્ય ધ્યાનમાં. ૨
ગજરા ગુલાબી કરમાં ગજરા ગુલાબી કરમા, ખુતા મારા ચીતમાં,
જીવન જાણો છો બહુ જીવન જાણો છોરે, પાતળિયા પ્રીતમા. ૩
મોહી છુ માણીગર હુંતો મોહી છુ માણીગર, મુખને મરકલડે,
ગમીયા છો ગિરિધર ગમીયા છો ગિરિધર, પ્રેમાનંદને દલડે. ૪

પદ ૧૧૧૫ મું–રાગ મારુ

લલિત ગતિ લટકત આવે લાલ; લલિ૦ ટેક
ધર્મકુવર ઘનસ્યામ મનોહર, સુંદર રૂપ રસાલ. લલિ૦ ૧
વામ પાણી ધરે વામ કટિપર, લીયે કર દક્ષિણુ રુમાલ. લલિ૦ ૨
શ્વેત બસન તન સુમન આભૂષન, કરુણાસિંધુ કૃપાલ. લલિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ વારે અવલોકનીપર, કોટીક મૃગપતિબાલ. લલિ૦ ૪

પદ ૧૧૧૬ મું

મૂર્તિ મોરે મનમેં આય બસી, મૂર્તિ૦ ટેક.
ચદન ચરચીત નીલ કલેવર, મુખ માનું પૂરન શશી. મૂર્તિ૦ ૧

---

* આ પદની ઘણી ખરી લીટીઓમાં પાઠાન્તર આવે છે, જે લેખક કે ગાયકને પે પણ ઉદભવ્યો હોય એ સંભવિત છે પાઠાન્તર નીચે મુજબ.
લીટી ૧ લી "ફુલડે ગરકાવ ફુલ્યા ફુલડે ગરકાવરે"
લીટી ૫ મી "ગજરા ગુલાબી કરમા ગજરા ગુલાબીરે"
લીટી ૭ મી 'મોહી છુ માણીગર હું તો મોહી રહી છુંરે"
લીટી ૮ મી "ગમિયા છો ગિરિધર ગમિયા છો ગિરિધર, પ્રેમાનંદને હૈયડે"

સુમન પાઘ શિર સુમન આભૂષણ, કટિપટ પીત કસી. મૂર્તિ૦ ૨
ચિતવની ચલની મધુરી મીઠી બોલની, છબ મેરે આયે લસી. મૂર્તિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ સુંદર છબી, અવિગત ઉરમાં ધસી. મૂર્તિ૦ ૪

પદ ૧૧૧૭ મું

બદનપર વારું ચંદ કરોર; બદન૦ ટેક.
સ્મિત વદન શ્રીમદનમોહનકો, લોચન હે ચીતચોર. બદન૦ ૧
પેચ સાંકરે એંટકે બાંધી, બાંકી પાઘ મરોર. બદન૦ ૨
ભાલ વિશાળ તિલક કેસરકો, કુંડળ કરને જોર. બદન૦ ૩
વામ શ્રવણમેં તીલ છબી નિરખત, પ્રેમાનંદ ચકોર. બદન૦ ૪

પદ ૧૧૧૮ મું

આજ છબી નિરખી ચકીત ભઈ; આજ૦ ટેક.
સુંદરતા સબ અખીલભુવનકી, શ્રીહરિ છીન લઈ. આજ૦ ૧
શ્રીહરિકૃષ્ણ રૂપકી રચના, નાહી ન જાત કઈ. આજ૦ ૨
રસ શૃંગાર આપ માનું પ્રગટી, વિચરત મૂરત મઈ.* આજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ રૂપ મની, ચીતવત ચીત દઈ. આજ૦ ૪

પદ ૧૧૧૯ મું-રાગ મારુ

મોરલિયે મનડાં હર્યા વહાલાજી તારી મોરલિયે મનડાં હર્યા; વહાલા૦ ટેક.
અતિ ઘણો તાપ થયો તનડામાં, જાણીયે હમણા મર્યા. વહાલા૦ ૧
સગાં કુટુંબ પિયર સાસરિયાં, સર્વે અમે વિસર્યા. વહાલા૦ ૨
સાંભળતામાં ચટકીરે લાગી, આવ્યાં અમે આશ ભર્યા. વહાલા૦ ૩
પ્રેમાનંદના વહાલા તમને મળતાં, હૈડાં અમારા ઠર્યા. વહાલા૦ ૪

પદ ૧૧૨૦ મું

વશ કીધી વ્રજનારી વહાલાજી વશ કીધીરે વ્રજનારી; વહાલા૦ ટેક.
મોરલડીમાં વહાલા મોહ પમાડ્યા, ગુણવંતા ગિરિધારી. વહાલા૦ ૧
રાત દિવસ વહાલા હરતા ને ફરતા, રટના તે તમારી. વહાલા૦ ૨

* "મઈ" એટલે મટીમાં-રુવિમા

તમ કારણ વહાલા તનડા તપે છે, મળવાને મોરારી. વહાલા૦ ૩
લટકાળા તારા લટકાં ઉપર, પ્રેમાનંદ વારી. વહાલા૦ ૪

પદ ૧૧૨૧ મું

અમને રમાડોને રાસ શામળિયા વહાલા અમને રમાડોને રાસ; શામ૦ ટેક.
અમથી અંતર ન કરશોરે વહાલા, અમેરે તમારી દાસ. શામ૦ ૧
રાસ રમ્યાના કોડ ઘણા છે, ઘણારે દિવસની આશ. શામ૦ ૨
રસિયા રસમાં પૂરણ કરીને, રાખો તમારી પાસ. શામ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે નાથ ચરણમાં, દીજ્યો અવિચલ વાસ. શામ૦ ૪

પદ ૧૧૨૨ મું

મુગટપર વારીરે સુંદર શ્યામ વારીરે સુંદર શ્યામ વારીરે; મુગ૦ ટેક.
હરખ ભર્યા આવ્યા હરિ રમવા, પાવન પૂરણકામ. મુગ૦ ૧
આસપાસ ગોપીયું ને વચમાં વિહારિજી, લટકાં કરે મજલામ. મુગ૦ ૨
ભુજ ભરી મળીયાંને દુખડાંરે ટળીયાં, પૂરી વહાલે હૈડાની હામ. મુગ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે વહાલા એ છબી ઉરમાં, અખંડ રહો કરી ધામ. મુગ૦ ૪

પદ ૧૧૨૩ મું–રાગ મારુ

વહાલો મોરલી મનોહર વાયે રે મા, માંહી રાગ અનુપમ ગાયે રે મા. ૧
સુર સસ ને ત્રણ ગ્રામ અલાપે રે મા, મજ્જુવતીને મદન સંતાપે રે મા. ૨
વહાલે મોરલીમાં ત્રિભોવન મોહ્યા રે મા, વે'તા જળ
જમુનાજીના ટોયા રે મા. ૩
મોહ્યા સુરનર ગંધર્વ મુની રે મા, મોહ્યા ખગ મૃગ તૃણચર મુની* રે મા. ૪
પ્રેમાનંદને નાથ વિહારી રે મા, તેડી મોરલીમાં મજનારી રે મા. ૫

પદ ૧૧૨૪ મું

માવે મોરલી વાઇને મન લીધું રે મા, કહાને કામણ મુજને કીધું રે મા. ૧
મને મદની વેદના ભારી રે મા, હું તો જાઇશ જોવા ગિરિધારી રે મા. ૨
મારું તનડું તપે છે એ સારું રે મા, મને બીજું સર્વે લાગે છે ખારું રે મા. ૩

* આ શબ્દ "ધુની" મૂળ હોય એમ વંચાય છે.

મને સાસરીયે ને સોહાયે રે મા, પિયરીએ સુખ નવ થાએ રે મા. ૪
મારા મનડામાં ચટકી લગાડી રે મા, પ્રેમાનંદને નાથ વજાડી રે મા. ૫

પદ ૧૧૨૫ મું

વ્રજજીવન જમુના તીરે રે મા, વહાલો વાંસલી વાયે છે ધીરે ધીરે રે મા. ૧
ધર્યો મોરમુગટ વનમાળા રે મા, કાને કુંડલ અધિક રસાળા રે મા. ૨
પેર્યા પીતાંબર અતિ સોહે રે મા, ધરી મોરલી અધુર મન મોહે રે મા. ૩
વહાલે ચંદન ચરચ્યાં અંગે રે મા, બાં બાજુ તે જડીવા નંગે રે મા. ૪
પ્રેમાનંદનો નાથ બીરાજે રે મા, જોઈ કોટી કામ છબી લાજે રે મા. ૫

પદ ૧૧૨૬ મું

વહાલો શોભે છે નટવર વેશે રે મા, જોવા જાઉં હું તો પાણીડાની
મીશે રે *મા. ૧
મારે હૈડે હરખ ન માય રે મા, મારે જોવા તે જાદવરાય રે મા. ૨
મારું મન ઘરમાં અકળાયે રે મા, મુને ક્ષણ એક ન રેવાયે રે મા. ૩
વહાલો મોરલીમાં મારુ ગાયે રે મા, મને સાંભળીને સુખ નવ† થાયે રે મા. ૪
પ્રેમાનંદના નાથને દેખું રે મા, મારો જનમ સફલ તારે લેખું રે મા. ૫

પદ ૧૧૨૭ મું–રાગ કાલીંગડો ખ્યાલ

છબ બની વિલોકન લાગરે; છબ૦ ટેક.
અમિત માધુરી મનમોહનકી, અમિત ભરે અનુરાગરે. છબ૦ ૧
સાંકરે પેચ છીંપ રહી લોંહસું, બાંધી મરોરકે પાગરે. છબ૦ ૨
સુમન શિખર બીચ ઘેર ચંદ્રિકા, થરક રહી વામ ભાગરે. છબ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' વિલોકી પર્યો પદ, મદન માન કરી ત્યાગરે. છબ૦ ૪

પદ ૧૧૨૮ મું

રતનારે નૈનોદી રેખરે; રતના૦ ટેક.
હસત હસત મોયે રસ ભરી રેખેં, ફસી મારી નટ ભેખરે. રતના૦ ૧
ચંચલ ચિતવની મધુરીસી બોલની, મગન ભઈ દેખ દેખરે. રતના૦ ૨

---

* "પાણીડાંને મેશેરે મા" પાઠાન્તર છે.
† "અહુ થાયેરે મા" પાઠાન્તર છે.

બદન પ્રભા છબી કહા કહું સજની, કોટીક ચંદ્ર વિશેખરે. રતના૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે નાથ ગહી કર, મેટ્યો વિધાતા લેખરે. રતના૦ ૪

પદ ૧૧૨૯ મું

લગ ગઈ નેનોદીં સેનરે; લગ૦ ટેક.
મેં ધરસેં કર ગહી દોહનીરે, જાતી દોહાવન ધેનરે. લગ૦ ૧
ચંચલ દૃગ ભરી મોપે વિલોકી, શ્યામ સુંદર સુખદેનરે. લગ૦ ૨
કસ ગઈ નેનકી સેન કરેજે, પરત નાંહી પલ ચેનરે. લગ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ દૃગનપર, વારત કોટીક મેનરે. લગ૦ ૪

પદ ૧૧૩૦ મું

કર દીની દિવાની કહાનરે; કર૦ ટેક.
કહા જાનું કેસો જાદુ કીનો, સુંદર શ્યામ સુજાનરે. કર૦ ૧
કેસી કરું મેં જસોમતી ઘર બીના, રહી ન શકું પલ આનરે. કર૦ ૨
જબ તેં ઢ્યા મેરા ફ્ટકી ગિયા હે, સુની બંસીકી તાનરે. કર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથ સાંવરે, હર લીને મન પ્રાનરે. કર૦ ૪

પદ ૧૧૩૧ મું—રાગ કાલીંગડો

હો રસીયા કોન ઓરન બસ કીને; હો ર૦ ટેક.
કોન મંત્ર પઢ ડાર્યો તુમપર, કહા જાને કહા દીને. હો ર૦ ૧
મીઠે મીઠે બેન બનાયકે મોહન, લગન લગાયકે લીને. હો ર૦ ૨
પ્રેમસખી પીયા કહા સમુઝાવું, ચતુર સુઘર પરબીને. હો ર૦ ૩

પદ ૧૧૩૨ મું

કોન ઓરન મન માની, હો બાલમ કોન ઓરન મન માની; હો બા૦ ટેક.
સેંનનમેં લપટાંને પ્રીતમ, રસિક નેનકે પાની. હો બા૦ ૧
જબ તેં હમસોં પ્રીત બીસારી, તબહી પીયા હમ જાની. હો બા૦ ૨
પ્રેમસખી લાગે પીયા ચસકે, પ્રેમ પ્રીત ઉર આની. હો બા૦ ૩

પદ ૧૧૩૩ મું

હો મોહન કહા તુમે ટેવ પરી; હો મો૦ ટેક.
*ગીધે કનક ચોર જ્યું આતુર, રહત ન એક ધરી. હો મો૦ ૧

* અર્થ સ્પષ્ટ નથી.

દોરે, દોરે જાત વાકો મુખ હેરત, આવત ન લાજ જરી.
પ્રેમસખી પીયા ચતુર સુઘર તુમ, કહા સમુઝાવું લરી.

પદ ૧૧૩૪ મું

હો રસિયા બાલમ મેરી સુનત બાત; હો૦ ર૦ ટેક.
પ્રાન જીવન પીયા મેરે મન ભાવન, તુમ બીના જોબન જાત. હો૦ ર૦ ૧
ખટકત શ્યામ કામ નહિ સુઝત, વિકલ ફીરું દિન રાત. હો૦ ર૦ ૨
પ્રેમસખી પીયા જનમ સુધારન, તુમ બીના નહી કુસલાત. હો૦ ર૦ ૩

પદ ૧૧૩૫ મું–રાગ કાલિંગડો

કુંવર મત પકરો કર બરજોરી, ઔરન દેખત પરોસન મોરી; કુંવ૦ ટેક.
પનીયાકે મીસ આઈ મુખ દેખન, સાસુનનંદકી ચોરી. કુંવ૦ ૧
ઘરકે લોક મોરે બહુત બુરે હેં, ગુગલ લોક બ્રજકોરી. કુંવ૦ ૨
કરજોરે ઠાડી કરત બિનતી, ચંચલ નેન ચકોરી. કુંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' ભેટી ભુજ ભરી, ચલી વ્રખભાનકિશોરી. કુંવ૦ ૪

પદ ૧૧૩૬ મું

બદન બીનું દેખે વ્યાકુલ નેન, અબ પરત નાહીં પલ ચેન; બદ૦ ટેક.
સુંદર બદન શ્રીનંદનંદનકો, અમૃત સમ મૃદુ બેન. બદ૦ ૧
ચિતવની ચારુ ઉદાર હાસ મુખ, ચપલ દૃગનકી સેન. બદ૦ ૨
લોક લાજ મરજાદ પીંજરે, પરે જ્યું ખંજન દિન રેન. બદ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ પીયા બીન, બીરહા લગો દુઃખ દેન. બદ૦ ૪

પદ ૧૧૩૭ મું

દરદ ન જાને મેરો કોય, મોયે બીતત નિશદિન રોય; દર૦ ટેક.
શ્રીહરિકૃષ્ણ બદન બીનુ દેખે, જુગ સમ પલ છીન હોય. દર૦ ૧
રેન દિના બિરહા તન તાવે, ના આવે સુખ સોય. દર૦ ૨
શ્રીઘનશ્યામ પિયાકી સુરત, બિસરત નાહીં ન મોય. દર૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ મીલે તો, રાખુંગી ઉર બીચ પ્રોય. દર૦ ૪

પદ ૧૧૩૮ મું

બૈરન મોરી બાજત બિરહ ભરી, મેરો જાન જીયા નિકરી; બૈર૦ ટેક.
બિરહા સતાવે નિંદ ન આવે, બાંસુરી બૈર* પરી. બૈર૦ ૧

* "કેર" પાઠાન્તર.

બાજત બાંસરી કસત પાંસરી, નીકસત જાત સાંસરી. બેર૦ ૨
જબતેં અધર ધરી તબતેં, છીન છીન હોત ખરી. બેર૦
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ પીયા બીનું, જુગ સમ જાત ઘરી. બેર૦ ૪

પદ ૧૧૩૯ મું

લગન લરકૈયાં* લાગ ગઈ, અબ છુટનકી નઈ; લગ૦ ટેક.
લાગી લગન ઘનશ્યામ પીયા સંગ, જ્યું ચકોર ચંદઈ. લગ૦ ૧
નયો જોબન નયે શ્યામ મનોહર, નિત નઈ પ્રીત ઠઈ. લગ૦ ૨
લોક કુટુંબ સબહી મીલી ત્રાસત, ત્યું ત્યું અડગ ભઈ. લગ૦
પ્રેમાનંદ કરત નોછાવર, હરિપર પ્રાન લઈ. લગ૦ ૪

પદ ૧૧૪૦ મું

લટક મન બસ ગઈ લાલનકી, લાલનકીરે ગોપાલનકી; લટ૦ ટેક.
લટકત આવત દ્રગ લલચાવત, ગાવત તાન ખ્યાલનકી. લટ૦ ૧
શ્વેત પાગ બીચ લટકત શેખર, તિલક રૂચિર છબી ભાલનકી. લટ૦ ૨
સુમન હાર ભુજબંધ રૂ કંકન, ઓઢત જોરી દુશાલનકી. લટ૦ ૩
પ્રેમાનંદ વામ કર કટિપર, એક કર લટક રુમાલનકી. લટ૦ ૪

પદ ૧૧૪૧ મું–રાગ કાલીંગડાની ગરબી

આંખડલી રસ રંગે રાતી, રેખુંમાંહી રસિક મદન મદમાતી; આંખ૦ ટેક.
દીસો છોજી શ્યામ શિથિલ સરવે અંગે, ચોલાણા છો છેલ
ચતુર કેને સંગે; રંગાણા છે અધર તંબોલને રંગે. આંખ૦ ૧
મદનસરવાગો છે મરમ ઠેકાણે, વેંધાણા છો નટવર નેણાને બાણે;
ઘાયેલની ગત ઘાયેલ હોયે તે જાણે. આંખ૦ ૨
અમારે તો કશીયે નથી દર દાવો, તમારું મનરે માને ત્યાં જાઓ;
સાચું કહોને શીદને ખોટા સમ ખાઓ. આંખ૦ ૩
તન દુઃખ કરની નાડીયે જણાયે, મનનું તો વેણ બોલે ત્યાં કળાયે;
. પ્રેમાનંદ કે' અંતરનું નેણામાંહે. આંખ૦ ૪

* આ શબ્દ "લરકૈયાં કે "સરકૈયાં" જેવો દીસે છે. એકનો અર્થ સમજાતો નથી.

પદ ૧૧૪૨ મું

ભાતડલી ભલી ઉઠી છે હૈયે, રેખાવળી નખ નારાચની કૈયે; ભાત૦ ટેક.
અધર વર આંજણે ક્યાંથી અંજાણા, કપોલ તે પીકલીક રંગે
રંગાણા; ભુધર તમે ક્યાં જાઇ આજ ભરાણા. ભાત૦ ૧
પિતાંબર ક્યારે જાઈ પલટાવ્યાં, લીલાંબર કેનું ઓઢીને આવ્યા;
મોરલી સાટે વેલણુ કેનુંરે લાવ્યા. ભાત૦ ૨
પ્રીતમ તમે આવી દશા ક્યાંથી પામ્યા, લાડીલા લાજ ખોઇને
શું કામ્યા; કેશવરાય કેની બાથડલીમાં સામ્યા. ભાત૦ ૩
સુંદર વર આજ શોભા બની સારી, જોઈ જોઈ હસે છે
ગોપકુમારી; પ્રેમાનંદ જાયે બાનકપર વારી. ભાત૦ ૪

પદ ૧૧૪૩ મું

પ્રિતડલી જુની જીવન તોડી, નટવર નવલી કેને સંગ જોડી; પ્રીત૦ ટેક.
નેણામાંથી નાથજી નેહ સૂકાણાં, હિયામાંથી હેતડલાં તે ચોરાણાં;
મોહનરાય મનડાં બીજે પ્રોવાણાં. પ્રીત૦ ૧
ચતુર હોય તે ચતુરાઈ ઘણીરે જણાવે, ઉપરથી વાતું મીઠીરે
બનાવે; હિયાનું તો તરત જાણ્યામાં આવે. પ્રીત૦ ૨
શાને કાજે થાઓ છો આવડા ઓશાળા,* અમે નથી કેતા
ગોરા કે કાળા; પડે જેવાં બીબાં હોયે તેવા ઢાળા. પ્રીત૦ ૩
જાણો છો જીવન રસની રીતિ, પરાણે પ્રીતમ ન હોયે પ્રીતિ;
પ્રેમાનંદના નાથ ભણ્યા છો નીતિ. પ્રીત૦ ૪

પદ ૧૧૪૪ મું

વિનતડી વાલમજી એ છે, જોડી કર અબળા સર્વે એમ કે' છે; વિન૦ ટેક.
અમે તો હાથ તમારે વેચાણી, જીવનદોરી છોજી સારંગપાણી;
પ્રીતમ ના તોડશો પ્રીત પુરાણી. વિન૦ ૧
તમે તો એક છો નાથ અમારે, અમ જેવા અગણિત
શ્યામ તમારે, તે સારુ વિસારશો માં ક્યારે. વિન૦ ૨

---

* "ઓશિયાળા" પાઠાન્તર.

જાણો છોજી અંતરગતની સરવે, શું થાયે ચતુરને ઘણું કે'વે કરવે;
સનેહીને સારું નહિ પરહરવે. વિન૦ ૩
અમારો અવગુણ નાથ વિસારી, પ્રપનપણું પાળજો દેવ મુરારી;
પ્રેમાનંદ જાયે પ્રાણ વારી વારી. વિન૦ ૪

પદ ૧૧૪૫ મું–રાગ લલિત-ધ્રુપદ-ચૌતાલ

એરીએ ક્હાન કુંવર પિયા અબહિ સોવત ઉઠ આયે; એરી૦ ટેક.
દેખરી અનોખી છબ, કબહુ ન દેખી એસી, આજ મોહન
મન ભાયે. એરી૦ ૧
ઉર નખરેખા લાલ, પીકલીક સોહે ગાલ, ઓઢે નિચોલ નીલ
અધરન કજરાયે;
પ્રેમાનંદ પ્રાત છબી, દેખીકે હસત સખી, તબ પીયા
કછુ સકુચાયે. એરી૦ ૨

પદ ૧૧૪૬ મું

મોહનલાલ સાચી કહો પીયા કોન સંગ જાયકે જાગે; મોહ૦ ટેક.
એસી કો ચતુર ત્રિયા, જાકે બસ ભયે પીયા, રતિ રસ
અતિ અનુરાગે. મોહ૦ ૧
જાગે હો તમાસેમેં, જાગે ખેલ પાસેમેં, કહે બીના ભ્રમ
કેસે ભાગે;
પ્રેમાનંદ કહે પીયા, એ છબી નિરખી,* મુસકાની સખી
પાયન લાગે. મોહ૦ ૨

પદ ૧૧૪૭ મું

એ દોઉ નેના શરદકમલસમ પ્રફુલિત રતિરસ રાતે; એ દો૦ ટેક.
નેન કમલપર ભ્રકુટી ભમર છાયે, લલચાયે મદરસ માતે. એ દો૦ ૧
મિન મધુપ મ્રગ ખંજન લાજે, ઠાડે અજીર ખીચ લાલ મુસકાતે;
પ્રેમાનંદ એ નેના નવલ પીયાજ્યુંકે, જુવતી મન મોદ બઢાતે. એ દો૦ ૨

---

* "નિરખી હીયા" એવો પાઠાન્તર સાંભળ્યો છે.

પદ ૧૧૪૮ મું-રાગ લલિત

આયે હો રસીલે પીયા મેરે મન ભાયે; આયે૦ ટેક.
હું બલિહારી આજ આવનીપર, ચપલ નેનાજ્યું સોહાયે. આયે૦ ૧
કહાં જ્યોં કઠીન બીતિ, કોન જંગ જીત આયે, કોનહિ
પ્રેમ રિઝાયે;
નોબત બજાયવેકું, ઔર ઢોર જા સંખ પુરવેકું, મેરે આયે. આયે૦ ૨
રેન કેઉં નિંદે લાલ, શોભીત દ્રગ લાલ, પ્રેમ નેહ કહાં બરસાયે;
પ્રેમસખી ભાગકી બાતે, મિટત લેખ લીખાયે. આયે૦ ૩

પદ ૧૧૪૯ મું

ભલે જ્યું મોહન પીયા આવન કીનો; ભલે૦ ટેક.
આવન કહ ગયે, અંત બીલમ રહે, નાહકે કોલ કયું દીનો. ભલે૦ ૧
આલસ ભરે હો લાલ, કજરા લગ્યો હે ગાલ, શ્રમ જલ
કહાં પટ ભીનો;
કહાં જાગે રાત, કહોજ્યું રિઝકી બાત, કહાં જ્યું અધર
રસ પીનો. ભલે૦ ૨
ઇત તોરત, ઉત જોરત, મોહન ઘર ઘર નેહ નવીનો;
હિયે કછુ ઔર, જીયે કછુ ઔર, સો પ્રેમસખી લખ લીનો. ભલે૦ ૩

પદ ૧૧૫૦ મું-રાગ લલિત તાલ આદી

મોહન બેન બજાઈ ગ્રહ તજી બન આઈ બન આઈ; મોહ૦ ટેક.
ગિરિધર બંસી સુની કાની, તનકી સુધ બુધ સબ બીસરાની;
બરજત માત પિતા નહિ માની, ઉઠ ચલી બેગાની બેગાની. મોહ૦ ૧
બાન મારે માબાપે મુને વારી, કેછે તું કયાં જાયછે કુંવારી;
બન તેડી તરછોડત મોરારી, શી વલે અમારી અમારી. મોહ૦ ૨
તબ બોલી એક મરમાલી, મારાજ વાત હાંભલો માલી;
આજ હુંતો આ દિસા વનમાલી, હુઉ લીની કર તાલી કર તાલી. મોહ૦ ૩
સૈયર કાય સાંગું મી આતાં, -કુઠે ગેલે પહાતાં પહાતાં;
કુઠે ગેલે ન જાને કુંની જાતાં, માઝે સંગ ગાતા સંગ ગાતા. મોહ૦ ૪

સાંવલ બરન પિતપટ કટિતટ, કીને ચંદન ખોર;
મુસકની બંક બિલોકની ઉપર, વારું મદન કરોર. મેરે૦ ૨
સુંદર બદન ચંદકી શોભા, નિરખત નેન ચકોર;
પુલકીત પરબસ ભયે પ્રાન મન, મીલી હસી અંકભરી દોર. મેરે૦ ૩
અબ મોયે બીસરત નાહીં સખીરી, નવ ઘન નંદકિશોર;
મન ક્રમ બચન બસ ભઈ પ્રેમાનંદ, તજી ઓર સબ ઠોર. મેરે૦ ૪

પદ ૧૧૫૪ મું

નટવર દે ગયો નેનાંકી ચોટ; નટ૦ ટેક.
સુંદર નેન સેન કસી મારી, કરી દીની લોટ પોટ. નટ૦ ૧
બનકનકે બનઉતે આવત, સંગ સખા છોટ છોટ;
બાંસુરી બજાવત સુંદર ગાવત, હસત અરુન દોઉ હોટ. નટ૦ ૨
કહા બરનું સુંદરતા સજની, ઉપમાકી પરી ખોટ;
એક બેર ચીતવનીપર વારું, મનમથ લે શતકોટ. નટ૦ ૩
સુની ધુની બંસીકી શ્રવને, ઉઠ ધાઈ દે દોટ;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ બિલોકે, પરિહરિ ઘુંઘટ ઓટ. નટ૦ ૪

પદ ૧૧૫૫ મું

ચેટક દે ગયો ચંચલ નેન; ચેટ૦ ટેક.
ચિતવની ચારુ ઉદારુ હાસ મુખ, ચલની અતિ સુખદેન. ચેટ૦ ૧
શ્રીઘનશ્યામ માધુરી મુરત, અંબુજ લોચન એન;
કુટીલ કટાક્ષમેં કછુએક સુચવી, બોલીકે મંજુલ બેન. ચેટ૦ ૨
મોસું કહે ગેંદુ દે મેરી, આયો હું અબ લેન;
ગોરી તે ચોરી ધરી અંગીયામેં, કહા સમુઝાવતી સેન. ચેટ૦ ૩
સુની બતીયાં છતીયાં તરકાંની, તનમન વ્યાપ્યો મેન;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ પિયા બીના, પરત નાહીં પલ ચેન. ચેટ૦ ૪

પદ ૧૧૫૬ મું–રાગ વિભાસ કવિત

જાઓજ્યું જાઓજ્યું જુઠે બોલકે બોલૈયા કહાના,
તુમકુંતો ઠગારે લાલ જાને હમ આજતે;

કાહેકું દીયેથો કોલ બોલકો ઠીકાનો નાહીં,
વાંહી કર્યું ન રહે કુર જાગે જહાં બિરાજતે.
અંજન અધરનપર ખંજનસે ચંચલ નેના,
રાતી નખરેખ ઉર લાગી કોન કાજતે;
પિતાંબર છાંડકે લીલાંબર ઓઢી આયે લાલ,
પ્રેમાનંદઉક્ર શ્યામ લાજે નાહીં લાજતે.

પદ ૧૧૫૭ મું

રહોજ્યું રહોજ્યું અનબોલે મત બોલો મોસે,
નખતેં સીખાલોં કીતવ કુરતે ભરેહો જ્યું;
મીઠે મીઠે બોલી બોલ ભલોહી મનાવો પ્યારે,
અંતરસોં ન્યારે કારે ખરેતે ખરેહો જ્યું;
જાનીજ્યું તિહારી પ્રીત પુરી ભરી પાપે મીત,
એસે નાંહી જાને સબ ધાતસેં ધરેહો જ્યું;
ભલેજ્યું ઠગારે પ્રેમાનંદઉક્ર પ્યારે,
પ્રિતમ રસઉક્ર લોભી લાલ લોભમેં પરેહો જ્યું.

પદ ૧૧૫૮ મું–રાગ વિભાસ

શ્યામા શ્યામ પ્રાત ઉઠકે દોઉ, અપને અપને સજત સિંગાર; શ્યામા૦ ટેક.
મોહન પહેરે મોતિનકી માળા, પ્યારીજ્યું પહેરે ચંદન હાર. શ્યામા૦ ૧
બાંધત પાઘ બનાયકે કેશવ, ધરત કલંગી અતિ છબીદાર;
ઉપરના ઓઢે કેશરિયો, પિતપટ પે'રે નંદકુમાર. શ્યામા૦ ૨
છુટે કેશ સંવારત શ્યામા, પે'રત કુંચુકી એસર સાર;
ઓઢત નવરંગ ચુનર ઝીની, નિરખી લાજત અનંગ અપાર. શ્યામા૦ ૩
કર સિંગાર દંપતી દોઉ બેઠે, બિહરત રુચિ રુચિ કરી બહુ પ્યાર;
પ્રેમાનંદ જુગલકી શોભા, નિરખી રાખત નેનાઉમેં ધાર. શ્યામા૦ ૪

પદ ૧૧૫૯ મું

શ્યામા શ્યામ સેજ ઉઠી બેઠે, ઉદયે માનું જુગલ શશિ ભોર; શ્યામા૦ ટેક.
એક શશિ હે શ્યામ ઘન જેસો, એક શશિકી ગતિ હે ગોર. શ્યામા૦ ૧

કરલે મુકર જુગ બદન બિલોકત, અંજન પીકલીક જુત
ચીતચોર;
છૂટી કચલટ લટકી જ્યું બદનપર, માનું દ્રવત હે શશિ
કલંક કઠોર. શ્યામા૦ ૨
ઉરઝી લટ કુંડલ બેસરસું, સુરજાવત સખી મીલી જુગ ઓર;
ભયો એક ઠોર ચાર શશિ જોટા, કહા કહું ઉપમા
મતિ અતિ થોર. શ્યામા૦ ૩
યહ છબી અવિલોકત નિજજન મન, પ્રફુલિત ભયે જ્યું
કુમુદ ચકોર;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ સુધાધર, આનંદદાયક નેનની મોર. શ્યામા૦ ૪

પદ ૧૧૬૦ મું

પ્રાત સમે શોભા અતિ અદ્‌ભૂત, અવિલોકત મનસિજ સકુચાયે; પ્રીત૦ ટેક.
ઉરઝ રહી બેંયાંમેં બેંયાં, કુંડલસું લટ લટ રહી ઉરઝાયે. પ્રીત૦ ૧
પિતપટસું નીલપટ ઉરઝાયો, હારઉમેં બનમાલા ઉરઝીહે આયે;
કામકે કોહોલ છૂટે સેજઉકે સુખ લૂટે, પ્યારે પ્યારીકી
છબી કહીહ ન જાયે. પ્રીત૦ ૨
આપ સહચરી ગાય જગાવતી, ઉઠે શબ્દ સુની ત્રિભોવનરાયે;
અતિ આતુર ઓઢે નિલાંબર, પિતપટ પ્યારી અંગ રહ્યો
છબી છાયે. પ્રીત૦ ૩
બ્રજબનિતા અવિલોકી જુગલ છબી, હસતી પરસપર
અતિ મુદ પાયે;
સકુચાને ઘનશ્યામ પિયા તબ, પ્રેમાનંદ લીયે ઉરમેં સમાયે. પ્રીત૦ ૪

પદ ૧૧૬૧ મું

શ્યામા શ્યામ બદન શોભાને, હરલીનો મનમથકો માન; શ્યામા૦ ટેક.
જુગલ શશિ માનું સોવત ઉઠે, તરુન મનોહર રુપનિધાન. શ્યામા૦ ૧
અતહિં અચંચલ શિથિલ સુધાધર, ગૌર શ્યામ જુગ
જન સુખખાન;

હસત પરસપર સુખમાં પ્રસરત, હરત તિમિર
નિજજન અગ્યાન. શ્યામા૦ ૨
શ્યામશશિસંગ શ્યામ શુક ખંજન, કુંદ પ્રવાલ અલિ
પરમ સુજાન;
ગૌરશશિસંગ ગૌર શુક ખંજન, કુંદ પ્રવાલ અલિ
ગુંજત ગાન. શ્યામા૦ ૩
અરુણ ઉદય નિરખી પદ શોભા, સકુચી સદન કીયો
મદન પ્રયાન;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ બદનકો, પ્રમુદિત ધરતહૈં નિશદિન ધ્યાન. શ્યામા૦ ૪

પદ ૧૧૬૨ મું–રાગ વિભાસ

કોન કામનીકે બસ ભયે હો શ્યામ, સગરીરેન જાગે વાહીકે ધામ; કોન૦ ટેક.
વાહીકો ગ્યાન ધ્યાન, હોત છબ્યા ગુલતાન, વાહીકો રટત
હો રસના નામ. કોન૦ ૧
રતિરસ લુબ્ધ, અરુન દ્રગ ખંજન, અંગ અંગ ચિહ્ન
અંકિત અભિરામ;
ઉરનખરેખા, કપોલપીકલેખા, પ્રેમાનંદકે પ્રભુ જીતી આયે કામ. કોન૦ ૨

પદ ૧૧૬૩ મું

કોન માનનીકે મન માને હો પીયા, સગરીરેન કહાં જાગે હો પ્યારે; કોન૦ ટેક.
હમકું જ્યું દેકે કોલ, જાગે આરઉકે મોહોલ, સબ નિશ
બીતી મોય ગીનત તારે. કોન૦ ૧
વાહીપે જાઓ નાથ, જાકે સંગ જાગે રાત, વાહીકો મનાવો
ભલો નંદદુલારે;
પ્રેમાનંદઉકે નાથ, જાનીજ્યું તિહારી બાત, અંતરસું ન્યારે
કારે મિત્ર હમારે. કોન૦ ૨

પદ ૧૧૬૪ મું

જાગે હો તમાસેમેં, જાગે ખેલ પાસેમેં, કાહેતેહુ નિંદ નેના
આલસ ભરેહો; જાગે૦ ટેક.

સાચી કહો મોસું પિયા, થરથર હોત હિયા, 'કોન સંગ
જાગે કહાં અદર ઢરેહો. જાગે૦ ૧
શિથિલ શ્રમીત અંગ, જીતેહો બીજેઈ જંગ, દેખાયત પ્રગટ
કઉ કુપેચ* પરેહો;
અધર અંજન પીકલીક, ઉર નખરેખા, પ્રેમાનંદ કહે
રતિનાથસું લરેહો. જાગે૦ ૨

પદ ૧૧૬૫ સું

કાહુકે ભોરાયે ઉઠી આયેહો રસિક પીયા, જાતઉતે ઓર
હોર ભૂલ ગયે ગેલવા; કાહુ૦ ટેક.
નીલપટ અંગ નયો, પિતપટ કહા ભયો, સબ અંગ શિથિલ
શ્રમીત રંગ છેલવા. કાહુ૦ ૧
શ્રમજલભર ઉર, સોહાત હો સુખપૂર, સોધે પ્રીત રંગ
અંગ ઉઠે રંગરેલવા;
બોલો તોતરીસી બાની, પ્રેમાનંદ મનમાની, ભલે જ્યું
સનેહી પ્રાત આયે અલબેલવા. કાહુ૦ ૨

પદ ૧૧૬૬ સું-રાગ વિભાસ પ્રભાતી

જોઇને જાદવરાય મુને લાલચ લાગીરે; એ ઢાળ છે.
શોભાસાગર શ્યામ તમારી, મૂરતિ પ્યારીરે;
મૂરતિ પ્યારીરે, નાખું મારા પ્રાણ વારીરે; શોભા૦ ટેક.
સુંદરતા જોઈ મુખની, શશિ સુર લજાઇરે;
મુખ દેખાડી નવ શક્યા, વસ્યા ગગન જાઇરે. શોભા૦ ૧
માન હણ્યું મણિધરનું, શિખા કેશ કાળેરે;
અવનિ ઉપર રહી નવ શકયા, ગયા પાતાળેરે. શોભા૦ ૨
ચંચલ લોચન જોઇને, લજ્યા પામ્યાં તીનરે;
ખંજન કુરંગ વન વસ્યા, જલ બૂડ્યાં મીનરે. શોભા૦ ૩

* "કુકુ પેચ પરેહો" "કઉકુપે ચપરેહો" પાઠ સ્પષ્ટ સમજાતો નથી.

પુછત સહેલી સાથ પ્રેમાનંદઉકે નાથ;
આયેહો સનેહિજુ તરત ઉઠી પ્રાતે. વારી૰ ૪

પદ ૧૧૭૨ મું

રાતી રાતી રેખેં દેખેં ઉપજત ચેન; રાતી૰ ટેક.
ભોંહેતો કુટીલ વિલુલિત કચ સોહે લટ;
પ્રફુલિત પ્રાત દોઉ પંકજ નેન. રાતી૰ ૧
ચારુ ચિતવનીપર વારુ કોટી કામ ફેર;
મીન રુ મધુપતે ચંચલ સુખદેન. રાતી૰ ૨
વિચમેં હે સ્યાહી કારી મોહી યાસું વ્રજનારી;
યામેં સામ દામ ગુન રહતહેં એન. રાતી૰ ૩
કુશળ કટાક્ષજુતે ભીજ રહે નેહઉતે;
પ્રેમાનંદ વારી ચિતવત દિનરેન. રાતી૰ ૪

પદ ૧૧૭૩ મું

નિરખો બદન કરું પ્રાન કુરબાન; નિરખો૰ ટેક.
આવો જ્યું બિહારી લાલ સોહે ગજગતિ ચાલ;
ભાલ તો વિશાલ દેખી ભઈ ગુલતાન. નિરખો૰ ૧
બાંકે પેચ પ્રાઘઉકે ભોંહપર આઈ ઝુકે;
મોતીકી અનુપ જ્યોતિ સોહતહેં કહાન. નિરખો૰ ૨
બોલત મધુરી બાની ચિતવની મનમાની;
હસતહો મંદ મંદ ચતુર સુજાન. નિરખો૰ ૩
નંદકે આનંદ કંદ બાંધે ભુજ બાજુબંધ;
પ્રેમાનંદ વારી અંગ કોટી શશિ ભાન. નિરખો૰ ૪

પદ ૧૧૭૪ મું—રાગ ભૈરવ

છબી સાંવરી છબી સાંવરી, એરી મેરે દિલમેં
બસી હે નટવર ગોકુલરાવરી; છબી૰ ટેક.
તન તમાલ લાલ ચાલ ચલે ઉતાવરી;
એરીએ સુરતિ સંગ અતિ ઉમંગ બ્રજમેં આવરી. છબી૰ ૧

કટિતટ પટ પીત ઓઢે કારી કાવરી,
એરી ઘનશ્યામ સુંદર બસી અધરધર બજાવરી છમી૦ ૨
કર અલાપ ત્રિવિધ તાપકુ સમાવરી,
એરી બ્રજનારી વારી તન મન ધન કઠ લગાવરી. છમી૦ ૩
શિવ વિરચી મહામુનિકે ધ્યાન નાવરી,
એરી પ્રેમાનદ પુરનકામ નિરખી સુખ પાવરી છમી૦ ૪

પદ ૧૧૭૫ મું

નદલાલસોં નદનાલસોં, એરી મોરી પ્રીત લગી હે,
રસિયા રૂપ રસાલસોં, નદ૦ ટેક.
લટક લટક આવત લાલ ગતિ મરાલસોં,
એરી મેરા મન લોભાનો ચીત ચોરાનો ચટક ચાલસોં નદ૦ ૧
લોચન વિશાલ લલિત તિનક ભાલસોં,
એરી હુ થકીત લખીત કુડલકી ઝલક ગાલસોં નદ૦ ૨
મધુર અધર સહિત અરુણ વર પ્રલાપસોં,
એરી શુભ ઉન્નત ઉર લસીત સઘન જલજ માનસોં, નદ૦ ૩
હરખીત હુ ધાય જાય મીની ગોપાલસોં,
પ્રેમાનંદ નિરખી હરખી ભયો નિહાલસોં, નદ૦ ૪

પદ ૧૧૭૬ મું-રાગ ભૈરવ

મૈયા તેરો લાલ બરજોરી, બછરુ છોરી ધવાય દીન, મૈયા૦ ટેક.
બછરુ ધવાયે બાલ ગવાયે, લે સુટી નખસોંરી,
ભાજન ભાંગી કુલેરા કીને, દધીકી મથનીયા ફોરી મૈયા૦ ૧
આજ મેં આય અચાનક પકર્યો, કરતે માખન ચોરી,
દધી તુલા મેરી આખમેં ડારકે, ભજ્યો તુજકી ઓરી મૈયા૦ ૨
ઓર કામ યાકે કછુ નાહીં, ભોરહિં આવત દોરી,
પ્રેમાનદકો નાથ નીડુરતર, ના માને કાઉકોરી મૈયા૦ ૩

પદ ૧૧૭૭ મું

લાલ તરી લેઉરે બરૈયા, બલૈયા મેરા સુખદૈયા, લાલ૦ ટેક.

જમણા તે ચરણની આંગળી છેલીએ,
તીલ એક અનુપમ આનંદકારી;
પાનીયું સુંદર હુંટી પિંડીપર,
પ્રેમાનંદ તન મન જાય વારી. મંગલ૦ ૪

પદ ૧૧૮૨ મું

નિરખતા નાથની જાનું છબી જીવમાં,
સુખ થાયે દુઃખ સહુ દૂરમાં વામે; નિરખતા૦ ટેક.
જમણી સાથલવિષે ચિહ્ન એક અનુપમ,
ચિતવતાં ભક્ત મન મોદ પામે. નિરખતા૦ ૧
કેળના થંભ જેવા સાથળ સુંદર,
ગરૂડની પીઠ પાવનકારી;
કટિતટ પીતપટ કસ્યો કરુણાનિધિ,
શ્યામ શોભા કટી લાગે પ્યારી. નિરખતા૦ ૨
નલિન સમ નાભીપર ત્રિવલી છબી ઉદરમાં,
ઉન્નત ઉરમાંહી કેશ સોહે;
સ્તનપર શ્યામ છાપનાં ચિહ્ન છે,
તીલ એક ઉરવિષે ચિત્ત મોહે. નિરખતા૦ ૩
ઉરવિષે કૌસ્તુભ શ્રીવત્સ ચિહ્ન છે,
વિનગુણ હારની શોભા સારી;
દક્ષિણ બાહુને નિકટ તીલ ચાર છે,
પ્રેમાનંદ જોઈ જોઈ જાય વારી. નિરખતા૦ ૪

પદ ૧૧૮૩ મું

અશરણશરણ ભુજ દંડ મહારાજના,
ચિહ્ન તેમાં હવે કહું વખાણી; અશરણ૦ ટેક.
ભુજામાં છાપનાં ચિહ્ન છે સુંદર,
કહોણીયું શ્યામ સુખધામ વાણી. અશરણ૦ ૧
પોંચાથી ઉપર છાપનાં ચિહ્ન છે,
કાંડાં છે કઠણ બળવાન ભારી;

કરભપર રેખા છે હથેળી રાતીયું,
રાતી રેખા તેમાં ન્યારી ન્યારી. અશરણ૦ ૨
રાતી છે આંગળીયું રાતા છે નખમણિ,
ઉપડતા તીખા અતિ જોયા જેવા;
એવા જે કરવર ધરત જન શિરપર,
આતુર અભય વરદાન દેવા. અશરણ૦ ૩
જાનુ પરજંત ભુજ સરસ ગજસુંડથી,
ભક્તને ભેટવા ઉભા થાયે;
એવા ઘનશ્યામની ભુજ છબી ઉપરે,
પ્રેમાનંદ તન મન વારી જાયે. અશરણ૦ ૪

પદ ૧૧૮૪ મું

ચિતવીએ ચિહ્ન મહારાજના અંગમાં,
ભક્તજન ભાવસું વારવાર; ચિતવીએ૦ ટેક.
વામ ભાગે વળી કંઠને ભુજ વચે,
ચૌદ તીલ સૂક્ષ્મ સરસ સાર. ચિતવીએ૦ ૧
ડાબે પડખે વળી નવ તીલ નીતમ,
ત્રણ તીલ કાખમાં કહું છું જોઈ;
એક તીલ અનુપમ કંઠ કંઠને વીચે,
નિરખતાં ભક્ત મન રે'છે મોઈ. ચિનવીએ૦ ૨
ચિબુકને અધરપર રેખા રેખા છબી,
અધર પ્રવાલ જોઈ ચિત્ત લોભે;
કુંદની કળીસમ દીપ દશનાવળી,
કનકની રેખમાંહી સરસ શોભે. ચિતવીએ૦ ૩
ડાઢમાં ચિહ્ન છે શ્યામ સોહામણાં,
મંદ મુખહાસ જોઈ લાજે કામ;
ધેરે સાદે કરી બોલતા વચન હરિ,
પ્રેમાનંદનો સ્વામિ ઘનશ્યામ. ચિતવીએ૦ ૪

પદ ૧૧૮૫ મું

વારી જાઉં વારણે વદન શશિ ઉપરે,
નિરખતા નેણ નથી તૃપ્ત થાતાં; વારી૦ ટેક.
અમૃત વૃષ્ટિ કરે તાપ તનના હરે,
હરે હરે કહી હરિ છીંક ખાતાં. વારી૦ ૧
શોભા તે શી કહું નાસિકા શુકતણી,
ગોળ કપોલ બહુ લાગે રૂડા;
નાસિકા ઉપર શીળીનાં ચિહ્ન છે,
ચીતવતાં ઘાટ નવ થાયે કૂડા. વારી૦ ૨
જમણા કપોલમાં મોટો એક તીલ છે,
તીલ એક મોટો છે ડાબે કાને;
જે જન નિરખીને ધારી લે ચિત્તમાં,
તે નવ પડે માયા કાળ પાને. વારી૦ ૩
કાન વિંધ્યા તેનાં ચિહ્ન છે સુંદર,
ચંચલ દ્રગમાંહી રેખ રાતી;
પ્રેમાનંદ મીન અલિ ખજન વારું લઈ,
ઉપમા દેવા નથી બુદ્ધિ થાતી. વારી૦ ૪

પદ ૧૧૮૬ મું

ભક્ત મનરંજન ભ્રકુટી ઘનસ્યામની,
કામની જોઇને મત થાય ઘેલી; ભક્ત૦ ટેક.
ભ્રકુટીને હેઠે ને નેત્રની ઉપરે,
રેખા ઉઠે અતિ રસ ભરેલી. ભક્ત૦ ૧
ભાલ વિશાળમાં પંચ રેખા ઉઠે,
ઉભી છે બે ને ત્રણ ચક્રાકાર;
જમણી કોરે એક ચિહ્ન છે ભાલમાં,
ભક્તજન નિરખે તે વારમવાર.* ભક્ત૦ ૨

* "વારવાર" પાઠાન્તર

સુંદર મસ્તક શ્રીમહારાજનું,
શિખા સુંદર જેમાં જોઇએ રહીએ;
ત્રણ તીલ છે વળી શિખાને પાસલે,
વામ ભાગે તેને ધારી લઇયે. ભક્ત૦ ૩
મોટો એક તીલ છે વામ વાંસામાંહી,
મોટો એક કેશ છે તેને પાસે;
જમણા વાંસામાંહી આઘો એક તીલ છે,
પ્રેમાનંદ નિરખંતા દુઃખ નાસે. ભક્ત૦ ૪

પદ ૧૧૮૭ મું

નખશિખ નિરખીને ચિહ્ન વર્ણન કર્યાં,
સંત હરિભક્તને નિત્ય ગાવા; નખ૦ ટેક.
ભક્તના ઉર વિશે શ્રીમહારાજની,
સુંદર મૂરતિ સાક્ષાત થાવા. નખ૦ ૧
પુષ્પના ભૂપણુ વસન મહારાજના,
એક પદમાં હવે કહું વખાણી;
ઉજ્વલ પાઘ શિર શ્વેત પટકો ખભે,
શ્વેત ધોતી પેરી પ્રિત આણી. નખ૦ ૨
પુષ્પના હાર ઉર કંકણુ પુષ્પના,
પુષ્પના બાજુને બાંધ્યા બાંહે;
પુષ્પના ગુચ્છ તે ખોસ્યા બે કાનમાં,
તોરા લટકે સુંદર પાઘ માંહે. નખ૦ ૩
એ પદ જે કોઈ શિખે ને સાંભળે,
એ છબીનું નિત્ય ધ્યાન ધરશે;
પ્રેમાનંદ કહે તેના ઉરમાં આવીને,
સ્વામિ સહજાનંદ વાસ કરશે. નખ૦ ૪

પદ ૧૧૮૮ મું-રાગ ભૈરવ પ્રભાતી

પ્રાતસમે શ્રીસહજાનંદની, મૂરતિ મનમાં ધારુંરે; પ્રાત૦ ટેક.
નખશિખ નિરખી રૂપ અનોપમ, અંતરમાં ઉતારુંરે. પ્રાત૦ ૧

રૂપાળાં બહુ રાજીવ લોચન, આની વસ્યા મન મોરેરે;
પુષ્ટ તરુણુ તન ભીને વાને, હંસગતિ ચીત ચોરેરે. પ્રાત૦ ૨
અંગોઅંગ અનોપમ ઝીણા, શ્વેત વસ્ત્ર બહુ શોભેરે;
પુષ્પતણા આભૂષણુ જોઈ જોઈ, ભક્તતણા મન લોભેરે. પ્રાત૦ ૩
મેઘ સરીખેરે ઘેરે સાદે, બોલતાં બહુનામીરે;
ભક્ત મનોરથ પૂરણુ કરતા, પ્રેમાનંદના સ્વામિરે. પ્રાત૦ ૪

પદ ૧૧૮૯ મું

પ્રાતસમે શ્રીસ્વામિજીનાં, ચરણુ ચિહ્ન ચિતવિયેરે; પ્રાત૦ ટેક.
સ્વસ્તિ જવ જાંબુ ધ્વજ રેખા, અંતરમાં ગોઠવિયેરે. પ્રાત૦ ૧
કુલીશ કમલ અંકુશ અષ્ટખુણુ, જમણે ચરણે સંભારુંરે;
વામ પદે મચ્છ ત્રિખૂણુ કલશ ખરી, વ્યોમ ધનુષ શશિ ધારુંરે. પ્રાત૦ ૨
જમણે ચરણે અંગોઠા ઉપરે, નખમાંહી ચિહ્ન જોઇરે;
પેં'લી ને છેલી આંગળીએ, તીલ તેમાં રાખું મન ઠોઇરે. પ્રાત૦ ૩
રાતા ને ચડિયાતા નખ દશે, આંગળિયુના જેવુંરે;
પ્રેમાનંદ જોઈ પાની ઘુંટી, પિંડીમાં મન પ્રોવુંરે. પ્રાત૦ ૪

પદ ૧૧૯૦ મું

પ્રાતસમે ઉઠી પુરુષોત્તમની, મૂરતિમાં મન ધરિયેરે; પ્રાત૦ ટેક.
એ અવસર જે આડ કરે તે, પાપ જાણી પરહરિયેરે. પ્રાત૦ ૧
જાનું જુગલ જોઇને સુંદર, સાથળ શોભા સારીરે;
વામ સાથળમાં ચિહ્ન એક નિરખું, સ્યામ કટિ લાગે પ્યારીરે. પ્રાત૦ ૨
કમળ સરિખી નાભી ઉંડી, ત્રિવળી ઉદરમાંહીરે;
ચડિયાતી છાતીમાં સુંદર, છાપ ચિહ્ન સુખદાઇરે. પ્રાત૦ ૩
ગજની સુંડ સરીખા ભુજદંડ, શોભાના ભંડારરે;
પ્રેમાનંદ કહે મનમાં ધારું, કરવર અભય ઉદારરે. પ્રાત૦ ૪

પદ ૧૧૯૧ મું

પ્રાતસમે ઉઠી સુંદર મુખની, શોભા મનમાં સંભારુંરે; પ્રાત૦ ટેક.
તન મન ધન શ્રીપુરુષોત્તમના, વદનકમળપર વારુંરે. પ્રાત૦ ૧

અધર બિંબફળ દસને કુંદકળી, નાસાશુક ચીત ચોરેરે;
ગોળ કપોલે શોભે સુંદર, તીલ એક જમણી કોરેરે. પ્રાત૦ ૨
લોચન લાલ કમળદળ સરખાં, રેખા માંહી રૂપાળીરે;
ભ્રકુટી કુટીલ વિશાળ ભાલમાં, તિલક કેસર મરમાળીરે. પ્રાત૦ ૩
સુંદર મસ્તક શિખા મનોહર, સંભારું હું જ્યારેરે;
પ્રેમાનંદ કહે સ્વામિ મારા, સદા દેખાજો ત્યારેરે. પ્રાત૦ ૪

પદ ૧૧૯૨ મું—રાગ રામકલી ઠુમરી

રસિક બર રાત સારી કહાં જાગે, કહાન કહાં અનુરાગે; રસિ૦ ટેક.
શ્રમજળ શીકત કલેવર સુંદર, અંગ અરગજે બાગે.* રસિ૦ ૧
ઉર નંખરેખ અધરપર અંજન, કપોલન પીકલીક દાગે. રસિ૦ ૨
રેન કેઉ નિંદે લાલ શોભીત દ્રગ ભાલ, છુટે પેચ છબી પાગે. રસિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ પિયા છબી, નિરખી નિરખી દુઃખ ભાગે. રસિ૦ ૪

પદ ૧૧૯૩ મું

પરે આજ કોનકે બસ પ્યારે, કહોજી કહો કહાન કારે; પરે૦ ટેક.
આવન કહ ગયે અંતન વિલમી રહે, ભલે તુમ છેલ ઠગારે. પરે૦ ૧
તુમ કારન હુંતો સબ નિશ જાગી, રેન ગીનત ગઈ તારે. પરે૦ ૨
શિથિલ શ્રમીત અંગ શોભીત નવરંગ, રસિક નેના રતનારે. પરે૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ જાની જું તિહારી ઘાત, નટવર નંદદુલારે. પરે૦ ૪

પદ ૧૧૯૪ મું

સુંદર છબી સાંવરેકીરે, છેલ કુંવર બાવરેકી; સુંદર૦ ટેક.
કહા બરનું છબી કહી ન જાઈ, રાજકુંવર રાવરેકી. સુંદર૦ ૧
લટપટી પાઘ લટક રહી ભોંહપર, ભાત અનોખી આવરેકી. સુંદર૦ ૨
ચિતવનીમેં સકલ ત્રિયા મોહી, બાવરે ગોકુલ ગાંવરેકી. સુંદર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે બસ ગઈ દીલમેં, ચલની નંદદાવરેકી. સુંદર૦ ૪

પદ ૧૧૯૫ મું

વદનપર વારી ડારુંરે, રતિપતિ લાખ હજારું; વદ૦ ટેક.
શ્રીઘનસ્યામ માધુરી મૂરત, રૂપ રાશિ સકુમારું. વદ૦ ૧

* "બાઘે" પાઠાન્તર.

રસભરી ચલની રસભરી ચિતવની, રસિક નેનાં રતનારું. વદ૦ ૨
મુસકની મંદ મધુરી મીઠી બોલની, ચંચલ ચિતવની ચારું. વદ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મીલુ દોરીકે, ગ્રહી કર અભય ઉદારું. વદ૦ ૪

પદ ૧૧૯૬ મું–રાગ રામકલી

નેના રંગીલે નાથ તિહારે, રસકે ભરેહે રતિપતિસું જ્યો લરેહે; નેના૦ ટેક.
અતહિં વિશાળ અરુન બીચ રેખે, રેન કેઉ નિંદે પલકે દરેહે. નેના૦ ૧
શિથિલ શ્રમીત ચંચલતારે તજકે, માનું ખંજન પીંજરા પરેહે. નેના૦ ૨
છત્યો જંગ રજની રતિત્ત્રરસું, ગરવ ભરે માનું મત્ત ન્યું ફરેહે. નેના૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામકે નેનાં, સુંદરતા ત્રિભોવનકી હરેહે. નેના૦ ૪

પદ ૧૧૯૭ મું

સ્યામ સનેહી કોનસંગ જાગે, કહાં અનુરાગે,
રજની કહાં જ્યું બિહાની; સ્યામ૦ ટેક.
પ્રેમકી બતિયાં કહેકું ઉરાત*, રહો જ્યું પીયા સબહી દમ જાની. સ્યામ૦ ૧
શિથિલ શ્રમીત અંગ રાતેરે નેનાં, અધર અંજન સુખ
તોતરીસી બાની. સ્યામ૦ ૨
મદનકે શર છુટે સેજઉકે સુખ લૂટે, ઉરમેં પ્રગટ
નખક્ષતકી નિશાની. સ્યામ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પીયા તોસેં કોન જોરે છયા, સબ કુટિલાઈ
નખશિખ લોં સમાની. સ્યામ૦ ૪

પદ ૧૧૯૮ મું

આજ અનોખીરી સુંદરતાઈ, કહીઉ ન જાઈ, નેના રહત લોભાઈ; આજ૦ ટેક.
કહા બરનું છબી સ્યામ સુંદરકી, બરનત શેષ સારદ સકુચાઈ. આજ૦ ૧
રૂપમની માનું રૂપસુધાતે, નિકસી બાહર ખેલન આઈ. આજ૦ ૨
અંગ અંગ પ્રતિ સકલ સુભગતા, પ્રગટ ભઈ અતહી અકુલાઈ. આજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ મૂરતિ, અખંડ રહો મોરે ઉરમેં સમાઈ. આજ૦ ૪

* "કહે કહું રાત" "કાહેકું ઉરાત" એમ પણ વાંચી શકાય છે.

પદ ૧૧૯૯ મું

પ્રાતસમે સખી નિરખોગી પ્યારો, પીતપટવારો નવગગ
નેનાકો તારો, પ્રાત૦ ટેક.
અરુનોદયે શ્યામ શોભારે બરતું, છાય રહ્યો પ્રેમ અગ
અગ ન્યારો પ્રાત૦ ૧
લટપટી પાઘ શિર નીર્નાંબર ઓઢે, ઉર નવસરિયો હાર લે ધારો પ્રાત૦ ૨
શ્રમજલ કરન ભર બદન કમલ છબી, નેના શિથિલ
કપોનની પીકગારો૦ પ્રાત૦ ૩
પ્રેમાનદ છબી નિરખી હસત સખી, સકુચી ઠાડો
ત્રિભોવનકો ઉજારો. પ્રાત૦ ૪

પદ ૧૨૦૦ મું-રાગ રામકલી

અરુન ઉદયે ઉઠે પ્રિતમ પ્યારી, શ્રીનદલાન ભ્રખુભાન દુલારી, અરુ૦ ટેક
નુડલમેં ઉરઝ રહી વર લરનટ, બેસરમેં ઉગ્ઝીહે પાઘ કિનારી અરુ૦ ૧
ઉરઝ રહ્યો નિલપટ પિતપટસું, હારઉમેં બનમાના ઉરઝીહે ભારી,
સુરજાવતી લલિતા સખી ચતુરા, પ્રેમાનદ નિરખી બલહારી અરુ૦ ૨

પદ ૧૨૦૧ મું

અરુન ઉદયે દોઉ કરત સિંગાર, નિરખી રતિપતિ કોટિ બનિહાર, અરુ૦ ટેક.
રસકી રાશી રસિક રાધિકા, રૂપનિધિ પિયા નદકુમાર અરુ૦ ૧
અપને અપને અબર ભૂખન, પે'રે રુચિ રુચિ સુભગ સુધાર,
પ્રેમાનદ પ્રભુ લે કર દરપન, નિરખે બદનવિધુ કરી કરી પ્યાર અરુ૦ ૨

પદ ૧૨૦૨ મુ

અરસ પરસ દોઉ હોત ગુલતાન, નિજ નિજ મુખકો
કરત બખાન, અર૦ ટેક
શ્યામ બદન તિહારો મોહન, ગૌર બદન મેરો ચદ્ર સમાન અર૦ ૧
ગૌર ચદ્ર કલક જુત પ્યારી, શ્યામ જલદ કરે સબ દુ ખ હાન,
પ્રેમાનદ બિનોદ બચન કહી, હસત હસાવત રૂપનિધાન અર૦ ૨

પદ ૧૨૦૩ મું

રૂપ અનોપમ સુદર જોરી, શ્રીધનશ્યામ રાધિકા ગોરી, રૂપ૦ ટેક

રૂપ છટા નિરખી દંપતિકી, રતિપતિ આયેકે ચરન પખ્યોરી. રૂપ૦ ૧
રતન સિંધાસન ઉપર રાજત, નંદકુંવર ભ્રખુભાનકિશોરી;
પ્રેમાનંદ એ લાલ લાડીલી, અખિલભુવનકી હે જીવનદોરી. રૂપ૦ ૨

પદ ૧૨૦૪ મું–રાગ રામકલી પ્રભાતી

નાથજી નિરખીને મારાં લોચન લોભાણાં,
મોહનજીની મુરાતમાં મારાં મનડાં પ્રોવાણાં; નાથજી૦ ટેક.
ઉભારે અલબેલો વહાલો આવીને આંગણિયે,
મુગટ જડીયોરે એના મોતીને મણિયે. નાથજી૦ ૧
ઝીણી ને પછેડી ઓઢી નંદને લાલે,
પલવટ વાળી છે વહાલે પીળે દુશાલે. નાથજી૦ ૨
કોટમાં કંઠી ને કેશર તિલક કીધું,
મુખને મરકલડે મારૂં મન હરીને લીધું. નાથજી૦ ૩.
દોવું ને વલોવું હું તો ગઈ છું ભૂલી,
પ્રેમાનંદના નાથનું મુખ જોઇને ફૂલી. નાથજી૦ ૪

પદ ૧૨૦૫ મું

આવોને નવરંગી નાથ નેણુમાં રાખું,
કોટીને કંદર્પ વદનપર વારીને નાંખું; આવોને૦ ટેક.
રાખીશ જીવન જતન કરીને જીવતણી પેરે,
લેરખડા વધાવું મોંઘા મોતીની લેરે. આવોને૦ ૧
અંખડલીના અગ્રથકી હરિ નહીંરે દીયું જાવા,
રાખું નેણામાં નાથજી તમને આવાને આવા. આવોને૦ ૨
નંદના કુંવર એક નિમખ ન મેલું મુખડું તમારૂં,
વારે વારે વાલમ તમપર પ્રાણ લેઈ વારૂં. આવોને૦ ૩
જોઈ રહું મારા જીવન તમને ચંદજ્યું ચકોરી,
પ્રેમાનંદના નાથજી મારી છો જીવનદોરી. આવોને૦ ૪

પદ ૧૨૦૬ ઠું

રહોને રંગભીના મારી આંખડલી આગે,
સુંદર વર તમને નિરખીને દુઃખ મારાં ભાગે; રહોને૦ ટેક.

સાંભળોની શામળિયા વહાલા વિનતડી મારી,
દામ વિનાની નાથજી હું દાસી તમારી. રહોને૰ ૧
દાસી ઉપર દયા કીજે બાંહ ગ્રહી લીજે,
છેલ છબીલા છોગાલા કેદી છેહ તે નવ દીજે. રહોને૰ ૨
પ્રિતમ તમને પૂજું પ્રિતે પાવલિયે લાગું,
અખંડ રહો મારા નાથ નેણુ એ વર માગું. રહોને૰ ૩
નાથ રહો મારા નેણા આગળ આવાને આવા,
પ્રેમાનંદ જાયે વારણે તારા નામ ઉપર માવા. રહોને૰ ૪

પદ ૧૨૦૭ મું

નેણા ભરીને નિરખો આલી નંદના કુંવરને,
નિરખીને અંતરમાં રાખો ગુણવંત ગિરિધરને; નેણા૰ ટેક.
નેણાતણું ફળ એ છે એમ નિગમ પોકારે,
મોહનજીનું મુખડું જોવું વારે ને વારે. નેણા૰ ૧.
મોર મુગટ ને કાને કુંડળ પીતાંબર પે'રી,
આ ઉભા આંખડલી આગે લટકાલો લે'રી. નેણા૰ ૨
વાંસલડી કામલડી કેડે ગુંજાના ધરેણા,
નટવર વેશે નાથ નિરખી ઠરે છે નેણા. નેણા૰ ૩
મોરલી અધર ધરીને કીધી ઘેલી વ્રજનારી,
રસિયા રૂપ રસાલપર જાયે પ્રેમાનંદ વારી. નેણા૰ ૪

પદ ૧૨૦૮ મું–રાગ ગુજરી

છાંડ ગળે બૈયાંરે કનૈયા; કનૈયા૰ ટેક.
હારિ ઘર જાનન દે મોહે, બોલન લગી ચિરૈયાં;
બિનતી કરું મેં પરુ તેરે પૈયાં, લરીહે આજ મોરી મૈયા. કનૈ૰ ૧
બોલત તમ રિપુ કાગ કપોત, સુનો મધુર બછહીત હુંકત ગૈયાં;
પ્રેમાનંદકે નાથ નિંદ નિવારો, જાગો શ્યામ સુખદૈયાં. કનૈ૰ ૨

પદ ૧૨૦૯ મું

ભઇરી ભોરવારે લંગરવા; લંગ૰ ટેક.
અરુન ઉદયો કેરે સોર ચિરૈયાં, બોલત લોક ડગરવા;
લો અપની મોતીનકી માળા, લેન દો મોહે નવસરો હરવા. લંગ૰ ૧

મલીન સુધાકર શિથિલ રતિવર, છુટ ગયો મેરો નેન કજરવા;
પ્રેમાનંદકે નાથ કોન મિસ જાઉં ઘર, કરત ચવાઈ નગરવા. લંગ૦ ૨

પદ ૧૨૧૦ મું

જાગો દ્રગન તારે પિયારે; પિયા૦ ટેક.
ભોર ભઈ ગઈ રેન સલોને, બોલત કૌવા કારે;
આયે દરસ હીત સુર મુની કર પ્રીત, દેખો કૌતક દ્વારે. પિયા૦ ૧
સહસ્રાનન ચતુરાનન ષડાનન, પંચાનન ગજવદન અપારે;
દેહો દરસ દાન પ્રેમાનંદકે પ્રાન, નટવર નંદદુલારે. પિયા૦ ૨

પદ ૧૨૧૧ મું

રજની બીત ગઈરે ભોર ભઈ; ભોર૦ ટેક.
તનમન તાપ હરો શ્યામ, દરસ દઈરે;
અરુન ઉદય ભયો મુનિવર ઝલકયો, માનુની મથત મઈરે. ભોર૦ ૧
મધુકર ગુંજત વારિજ વિકસે, નલિની સકુચ-રઈરે;
જાગો પુરનકામ પ્રેમાનંદકે શ્યામ, નિરખું બલૈયાં લઈરે. ભોર૦ ૨

પદ ૧૨૧૨ મું–રાગ દેવગંધાર

શ્યામ તેં તો બારો ભોરોરે; શ્યામ૦ ટેક.
જની જાઓ સુત મથુરા નગરમેં, માન કહ્યો તું મોરો. તેં તો૦ ૧
અતસુકુમાર કમલહિતેં કોમલ, નેક છોટોસો છોરો;
ભયે વરસ એકાદશ અબહિં, ઉઠત નેક મુખ દોરો. તેં તો૦ ૨
અરે મથુરામેં બડી રાછસી માયા, બડો રાછનકો જોરો;
કહત જસોદા સુન મોરે મોહન, કંસ બૈરીહે તેરો. તેં તો૦ ૩
અરે યો તોયે મારન કંસ પઠાયે, અઘ બગ બછરુ ધોરો;
પ્રેમાનંદકે નાથ ના કરીયે, પતિયાર કાહુકો થેરો.* તેં તો૦ ૪

પદ ૧૨૧૩ મું

કંસ કહા કરે ગોરી મેરો; કંસ૦ ટેક.
મેં કછુ કંસકો નહિં લીયો, નાહિં કંસકે બાપકો ચેરો. કંસ૦ ૧

---

* "ભોરો" પાઠાન્તર.

મૈયા તું ડર મત માને, મોયે નાહિ ભય કાહુકેરો;
છોરો તોઉ મ્રગપતિકો છોના, હોય આગે ગજકો ઘેરો. કંસ૦ ૨
અરી તું જની જાને બારો ભોરો, હું તો સબ જગ બાસ બસેરો;
એક પલકમેં ત્રિભોવન તોરું, ફેર બસાવું ઘનેરો. કંસ૦ ૩
અરી મારું કંસ કરું વિધવા અસુર ત્રિયા, તો મેં ધાયો દુધ તેરો;
માનંદકે પ્રભુ સત્ય પ્રતિજ્ઞા, દિયો મથુરા બીચ ડેરો. કંસ૦ ૪

પદ ૧૨૧૪ મું

કાન શિખાવેરે કહાન તોયે કોન શિખાવેરે; તોહે૦ ટેક.
એસી બાની ન બોલીયે સુત મેરે, કંસકે દૂત સુન પાવે. તોયે૦ ૧
અરે ચિત્ર લિખ્યો નાગ દેખી ડરતું હો, ઘર અંધિયારે ન જાવે;
છોટોસો ઢોટા ગપેં મારતું હો, કૈસે પ્રતીતિ આવે. તોયે૦ ૨
અરે છૂટે બછરુ થંભન ન જાને, દુધ દોહની ઢરકાવે;
નંદરાય તેરી અંગુરી પકરીકે, જમુનાપાર લગાવે. તોયે૦ ૩
સુત અપને તો કંસકી રૈયત, કંસકી કુશલ ચહાવે;
પ્રેમાનંદકે નાથકું જસોમતી, હિત ઉપદેશ સુનાવે. તોયે૦ ૪

પદ ૧૨૧૫ મું

સુનલે મેરીરી મૈયા, કછુ સુનલે મેરીરી; કછુ૦ ટેક.
યહહે મેરી સત્ય પ્રતિજ્ઞા, નિશ્ચે મારું કંસ બેરી. કછુ૦ ૧
અરી મારું મલ્લ કેસ કુમતિકું, ઓરઉ અસુર ઘનેરી;
વસુદેવ દેવકી બંધ છોરાવું, દિન તિસરે સુની લેરી. કછુ૦ ૨
અરી ઉગ્રસેન શિર છત્ર ધરું, સબ નગર દુહાઈ ફેરી;
જો મેં ઇતની નાહીં કરું તો, સોગન મૈયા તેરી. કછુ૦ ૩
એસી કહી ગહી મીલે જસોમતિકું, પ્રેમકી કહી ન બનેરી;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ ચલે રથ બેઠી, લે જીયા ગોપીન કેરી. કછુ૦ ૪

પદ ૧૨૧૬ મું-રાગ બિલાવલ ધ્રુપદ ચૌતાલ

આલીરી આજતો છટા કછુ ઓરહી પ્રકારકી,
શોભા સિંગારકી કહી ન જાયે; આલી૦ ટેક.
અતહિં અદભૂત છબી દેખી લજાયો કામ, બરનત કવિ
શેષ સકુચાયે. આલી૦૧

અંગ અંગ સુંદરતાઈ, આપ બલ ઉમંગી આઈ, ચકીત
ભયે જન લોભાઈ ચિત્રમાં લીખાયે;
પ્રેમાનંદકો નાથ, નિરખી બ્રજકો સાથ, તન મન પ્રાન
લે લે બલિજાયે. આલી૦ ૨

પદ ૧૨૧૭ મું

માઇરી રસિક રસિલે નેના, રસ બરસત સેના, રસ ભરે
બેનાં બોલત શ્યામ; માઈ૦ ટેક.
રસિક બિહારીલાલ, રસિલી ચલત ચાલ, રસિક તિલક
ભાલ છબી ધામ. માઈ૦ ૧
રસિકલાલ નંદકુમાર, સોહત માનો રસ સિંગાર, રસિલી
બ્રજકી નાર, નિરખત બારબાર પૂરનકામ;
રસિક ગોકુલચંદ, અવિલોકી પ્રેમાનંદ, ધરતહે ધ્યાન
નિત રટત નામ. માઈ૦ ૨

પદ ૧૨૧૮ મું

માઇરી પાઘ લાલ બાધો લાલ, ઓઢત દુશાલો લાલ,
હાથમેં રુમાલ લાલ ચાવતહેં પાન; માઈ૦ ટેક.
ચરન લાલ નખ લાલ, પેરીહે પનૈયા લાલ, લટક ચલત ચાલ,
સાંવરો સુજાન. માઈ૦ ૧
તિલક વિશાળ ભાલ, કુંડલકી ઝલક લાલ, લોચન લાલ
દેખી ગોપી ગુલતાન;
અધર પ્રવાલ લાલ, ઉર સોહે બનમાલ, પ્રેમાનંદ
લાલપર કુરબાન. માઈ૦ ૨

પદ ૧૨૧૯ મું

માઇરી મોર મુગટ તિલક ભાલ, મકાકૃત કુંડલ કાન, બંસી
અધર બાજત રસાલ; માઈ૦ ટેક.
નીલ બરન ચંદનખોર, પહીરે ગુંજા હોર હોર, પીત
બસન ઉર બનમાલ. માઈ૦ ૧

નટ વેશ સુંદર શ્યામ, નિરખી લાજે કોટિક કામ, સોહતહે
છબી ધામ રસિક નંદલાલ;
કંસબંસ કર નિકંદ, બલિહારી પ્રેમાનંદ, રાજ કરો સદા
બ્રજગોપાલ. માઈ૦ ૨

પદ ૧૨૨૦ મું–રાગ બિલાવલ

બંસીવારો પ્યારો ધરમદુલારોરી; બંસી૦ ટેક.
શ્રીઘનસ્યામ કામમદમોચન, લોચન નિધિ દેહ મારોરી. બંસી૦ ૧
જીવનપ્રાન પ્રગટ પુરુષોત્તમ, નટવર નૈનાઉંકો તારોરી. બંસી૦ ૨
સુંદર બદન સદન સબ સુખકો, ભવદુઃખમેટનહારોરી. બંસી૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ નારાયન, નેક ન કરું અબ ન્યારોરી. બંસી૦ ૪

પદ ૧૨૨૧ મું

છબી સાંવરી મોરે નેન બસીરી; છબી૦ ટેક.
નિલજલદતન ચરચિત ચંદન, પીત બસન કટિ કસીરી. છબી૦ ૧
સુમન પાગ શિર સુમન આભૂષન, સુમન માલ ઉર લસીરી. છબી૦ ૨
ધરમકુંવર સુંદર વર છેલો, હરત ચીત હસી હસીરી. છબી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રિત જોરી મોસું, બરજોરી ઉર ધસીરી. છબી૦ ૪

પદ ૧૨૨૨ મું

સુસકનીમેં મેરો મન બસકીનોરે; સુસ૦ ટેક.
લલિત નલિનદલસમ નેનનકી, ચિતવની ચીત હરલીનોરી. સુસ૦ ૧
પરમ ચતુરવર ગિરિધર સુંદર, ધર્મકુંવર રંગભીનોરી. સુસ૦ ૨
નેહસું બોલાયકે ઉર લપટાયકે, સુખ તાંબુલ લે દીનોરી. સુસ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ સાંવરો, પ્રિત કરન પરવિનોરી. સુસ૦ ૪

પદ ૧૨૨૩ મું

મોહનાને મોપેં મોહની ડારીરી; મોહ૦ ટેક.
મોહની લગાયકે મન હર લીનો, તન મન સુરત બિસારીરી. મોહ૦ ૧
કછુ ન સોહાયે મોરો જીવ અકુલાયે, બીનું દેખે કુંજબિહારીરી. મોહ૦ ૨
બસ ગઈ જીયમેં મધુરી મીઠી બોલની, ડોલની અતિ સુખકારીરી. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામછબીપર, તન મન સબ સુખવારીરી. મોહ૦ ૪

પદ ૧૨૨૪ મું–રાગ બિલાવલ–ત્રેતાલ

બને બ્રજરાજરે અનોખી છબી આજ; બને૦ ટેક.
અંગ અંગ પ્રતિ અતિ નિરખી સુંદરતા, રતિ પતિ ચલ્યો
લજી લાજરે. અનો૦ ૧
રસ શૃંગાર સહુ તન કીનો, જન મન હરવે કાજરે. અનો૦ ૨
નયો મુગટ પીતાંબર ભૂખન, નથી મોરલી રહી ગાજરે. અનો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ લાડીલો, સુર નર મુનિશિરતાજરે. અનો૦ ૪

પદ ૧૨૨૫ મું

બને બનવારીરે અનોખી છબી ન્યારી; બને૦ ટેક.
સુંદરતા સબ ત્રિભોવનકી, શ્યામ સુભગ તન ધારીરે. અનો૦ ૧
શોભાસિંધુ શ્યામ ઘનતનપર, કોટી કામ બલિહારીરે. અનો૦ ૨
સુંદર નીલ વરન ઊર ઉપર, વિલસત હાર હજારીરે. અનો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ચપલ ચિતવનીમેં, ચોરત ચીત મોરારીરે. અનો૦ ૪

પદ ૧૨૨૬ મું

રાજ બરજોરરે લીનો છે ચીત ચોર; રાજ૦ ટેક.
ચિતવનીમેં મેરો ચીત હર લીનો, કમલ નયનકી કોરરે. લીનો૦ ૧
મુસકનીમેં માંને મોહની લગાડી, નાગર નવલકિશોરરે. લીનો૦ ૨
છેલકુંવર થારી બોલની અમોલની, જોબનકો અજબ મરોરરે. લીનો૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથજી થાંને, મીલવા કરે છે મન દોરરે. લીનો૦ ૪

પદ ૧૨૨૭ મું

લાગો થાસું પ્યારરે મારા બાંકા શિરદાર; લાગો૦ ટેક.
બાંકી સલની ચિતવની થાંકી, બાંકો સકલ સિંગારરે. મારા૦ ૧
બાંકી પાઘ બીચ બાંકી કલંગી, બાંકે નેનાં અનિયારરે. મારા૦ ૨
બાંકે અધરપર બાજત બંસી, મોહે સકલ બ્રજનારરે. મારા૦ ૩
બાંકે છેલ ઘનશ્યામજીપર, પ્રેમાનંદ બલિહારરે. મારા૦ ૪

પદ ૧૨૨૮ મું

નિરખન લાગરે બનાજી થારી પાઘ; બના૦ ટેક.
પાઘમાંઈ મન લાગી રહ્યો છે, ઉપજાવે છે અનુરાગરે. બના૦ ૧

કમલાવર થાકો પાવ્ર નિરખવા, કીનો મેં સબ સુખ ત્યાગરે. બના૦ ૨
પાઘકે પેંચમેં સુમન શેખર છબી, વિકસી રહ્યો છે ફુલ બાગરે. બના૦ ૩
પ્રેમપુલકી નીત નિરખે પાત્ર છબી, પ્રેમાનંદ બડભાગરે. બના૦ ૪

પદ ૧૨૨૯ મું

રસિલા થારાં નેણુ અતિ સુખદેણુરે; રસિ૦ ટેક.
નેણાં તો થારાં પ્યારા કામણગારાં, કીધો મારો મનડો મેણુરે. રસિ૦ ૧
રાતી રાતી રેખે દેખે બીના માંને, ચેન નહિં દિનરેણુરે. રસિ૦ ૨
નટવર નેણાં અમૃત ભરિયાં, મોહન મનોહર વેણુરે. રસિ૦ ૩
પ્રેમાનંદકેરા નાથ નહિં મેલાં થારો સાથ, સ્યામ સુંદર મારા સેણુરે. રસિ૦ ૪

પદ ૧૨૩૦ મું

ચિતવા મેરો ચોર લીયો હે ઇન સાંવરે માઈ; ચિત૦ ટેક.
ચોર લીયો ચીત શ્યામ સલોને, મધુરે મુસકાઈ. ચિત૦ ૧
નેનનમેં મોહે નેહ લગાયો, સેનમેં સમુઝાઈ. ચિત૦ ૨
સાંવરો બાવરો છેલ અનોખો, અબ બિસરત નાઈ. ચિત૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ છેલવા, અટકયોહે દીલ આઈ. ચિત૦ ૪

પદ ૧૨૩૧ મું

રસિયો રંગછેલ છબીલો ધર્મકુંવર પ્યારો; રસિ૦ ટેક.
સુખસાગર નાગર નવજોબન, મોહન મતવારો. રસિ૦ ૧
અતહિ ઉદાર હાર મેરે હિયેકો, અબ ના કરીઉં ન્યારો. રસિ૦ ૨
પૂરનકામ સ્યામઘન સુંદર, નેનનકો તારો. રસિ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રાન સનેહી, દુઃખ મેરો સબ ટારો. રસિ૦ ૪

પદ ૧૨૩૨ મું-રાગ બિલાવલ-ખ્યાલ

મેરો હરવા ડાર્યો તૂર, નિપટ નિલજ અહિરવા;
મેરી ગેલ ન છાંડે હરિ મેરી ગેલ ન છાંડે કૂરરે;
રાજકુંવર રંગછેલ સાંવરે હરવા ડાર્યો તૂર. રાજ૦ ટેક.
સુરસુતાકે તટવા નટવા, મોહન જોબનપૂરરે;
આપ અચાનક ઍંચ અંચરવા, નખ લે લગાયો ઉરરે. રાજ૦ ૧

પરી પેંચમેં નિકસ ન પાવું, ઘરબાર યે। દૂરરે;
ગેડુરી લીન છીનકે, કીની ગગરી ચૂરચૂરરે. રાજ૦ ૨
જો મેં સુનંઉ નેક બાયકે, રાજ કંસ હજૂરરે;
પ્રેમાનદકો નાથ કનૈયા, પકરે જૈહે જરૂરરે. રાજ૦ ૩

પદ ૧૨૩૩ મું

મા બિગરયો તેરે પ્યાર, નટવર લાલ બિહારી;
ફીની અગીયાં મેરી હરિ ફીની અગીયાં તાર તારરે;
સમુઝાવત નહીં શીખ લગાયકે. બિગ૦ ટેક

નાહક નાહક રોકત ટોકત, બોલત બિના બિચાર મા;
ઘુંઘટ ખોવ બદન અવિલોકત, હંસત હંસત દે ગારરે. સમ૦ ૧
તરનીતનયાતટ પનઘટપર, ઠાડો નદકુમાર મા;
કસી મારત કકરી ગગરીમેં, બરજ બરજ રહી હારરે. સમ૦ ૨
બૈયાં મરોરે કસન બધ છોરે, પકરી પકરી પરનાર મા;
પ્રેમાનદકો નાથજી તેરો, લુંટાવહિ ઘરબારરે. સમ૦ ૩

પદ ૧૨૩૪ મું

રે ચોરવા લૂટે જાય, મહી માખન ગોરસવા મેરો;
કર બરજોરી હરિ મેરો કર બરજોરી ખાયરે;
બ્રદાબનકી કુંજ ગલીનમેં ચોરવા લૂટે જાય. મહી૦ ટેક.
નદરાયકો ઢીટ લગરવા, નિડુરે નિડુરે* આયરે;
નિપટ ઝપટકે શિરતેં મેરી, મટુકી લીની છીનાયરે. બ્રદા૦ ૧
ઇત ગોકુલ ઉત મથુરા નગરી, બીચ ગ્વાલની બિલમાયરે;
હોય નિશંક અક ભરી ભેટત, ગોવિંદ ગોકુલરાયરે. બ્રદા૦ ૨
માનત નહીં કંસ દુહૈયા,† હંસત મદ મુસકાયરે;
પ્રેમાનંદકો નાથ સાવરો, છકયો છેલ બનમાયરે. બ્રદા૦ ૩

---

* "નિડુરે નિહુરે" પાઠ વધારે સભવે છે
† "દુહાઇઆ" બોલે છે

પદ ૧૨૩૫ મું

લંગરવા બડો ચોર, કૈસે બસીઉં ગોકુલનગર;
નાહીં કોઈ શ્યામ સરિખો, હાંરે કોઈ શ્યામ સરિખો ઓર રે;
યા ગોકુલમેં આય બસ્યો, લંગરવા બડો ચોર. કૈસે૦ ટેક.
ઘરમેં લૂટે બનમેં લૂટે, લૂટે ભોર દુપોર રે;
ના માને કાઉકી નટવર, નિર્લજ નંદકિશોર રે. કૈસે૦ ૧
અલીયાં ગલીયાં ટેડો ડોલે, બોલે બચન કઠોર રે;
અંગ મરોરે ચિતવા ચોરે, ચપલ નેનકી કોર રે. કૈસે૦ ૨
ચલતેં સાંધે નેનાં બાંધે, પગીયાં પેંચ મરોર રે;
પ્રેમાનંદકો પ્યારો સાવરો, સુર નર મુનિ શિરમોર રે. કૈસે૦ ૩

પદ ૧૨૩૬ મું-રાગ રામગ્રી

નાથ રહો મારા નેણમાં, હરિ આવા ને આવા;
તન મન જાઉં વારણે, તમ ઉપર ભાવા; નાથ૦ ટેક.
રાખીશ જતને જીવમાં, નહિ દેઉં જાવા;
દુર્લભ ઘણા છે રાજના, દરશન દેવને શ્રાવા. નાથ૦ ૧
સુંદર મુખ છબી જોઇને, લોભાણાં છે નેણાં;
વહાલાં લાગે છે મુખના, મીઠાં મીઠાં વેણા. નાથ૦ ૨
આંખડલી અમૃતે ભરી, રૂપાળી છે રેખું;
અતિ આનંદ સુખ ઉપજે, તમને જ્યારે દેખું. નાથ૦ ૩
નખશિખ શોભા અંગની, જોઈ લાજે છે કામ;
પ્રેમાનંદ જોઈ રાજને, આનંદ આઠો જામ. નાથ૦ ૪

પદ ૧૨૩૭ મું

ધર્મકુંવર ઘનસ્યામજી, મારા પ્રાણતણા આધાર;
નિમખ ન મેલું વેગળા, મારા હૈડાના હાર; ધર્મ૦ ટેક.
જીવું છું જીવન જોઇને, નેણુંના શણગાર;
જીવત સુખ મારું માવપર, વારું વારમવાર. ધર્મ૦ ૧
રૂપ શીલ ઉદારતા, ગંભીર ગુણધામ;
મૂરતિ તમારી માવજી, ભક્ત પૂરણકામ. ધર્મ૦ ૨

ભાગ્ય મારાં શું રે વર્ણવું, કળામાં નાવે;
મુનિવરને મોંઘા ઘણા, તે ભેટ્યા મુને ભાવે. ધર્મ૦ ૩
અનેક જનમને આદરે, આંખડી આગે;
આ ઉભા અલબેલડો, પ્રેમાનંદ પાય લાગે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૧૨૩૮ મું

આજ સફલ થઈ આંખડી, જોઈ છબી સુખકારી;
શોભા શ્રીઘનશ્યામની, ત્રિભુવનથી ન્યારી; આજ૦ ટેક.
ભાલ વિશાળમાં શોભતી, કેશરકેરી આડ;
ચાંદલિયો કંકુતણો, જોયા કરી ચાડ.* આજ૦ ૧
ભ્રકુટી વાંકી નાસા નમણી, લોચન રંગચોળ;
શોભે છે ચિતડું ચોરતા, રુડા કરણ કપોલ. આજ૦ ૨
નાની નાની સુંદર ફુટતી, અધરબીંબ રુડા;
દસતું વદન જોઈ જીવમાં, ધાટ નવ થાયે કૂડા. આજ૦ ૩
ચિબુકતણી શોભા ઘણી, કંઠ કંબુ સમાન;
ઉન્નત ઊર છબી નિરખે, પ્રેમાનંદ ધરી ધ્યાન. આજ૦ ૪

પદ ૧૨૩૯ મું

ધન્ય ધન્ય રસના માયરી, વર્ણવે રૂપ હરિનું:
આવાગમન એણે મટે, દુઃખ જમની પૂરિનું; ધન્ય૦ ટેક.
સંભારતાં સુખ ઉપજે, હરિના નખશિખ અંગ;
આનંદનિધિ સુખ ઉપજે, ચડે ચોગણો રંગ. ધન્ય૦ ૧
ભુજા જુગલ જગદીશની,† શોભે શોભા ધામ;
ચિહ્ન સહિત સંભારતાં, નવ વ્યાપે કામ. ધન્ય૦ ૨
ત્રિવળી સહિત શોભે ઘણું, ઉદર અતિ સુખકારી;
ઉંડી નાભી સંભારતાં, સુખ થાયે છે ભારી. ધન્ય૦ ૩
કટિ સુંદર શ્રીકૃષ્ણની, શોભા સાયળકેરી;
પ્રેમાનંદ કે' સંભારતાં, નાશે અધર્મવેરી. ધન્ય૦ ૪

---

* "જોયા કરી આડ" પણ મૂળમાં વાંચી શકાય છે.

† "જુગદીશ" પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૨૪૦ મું

ધન્ય ધન્ય મારા મનને, સ્વામિને સંભારે;
અસત્ય આકારને પરહરી, સત્ય રૂપને ધારે; ધન્ય૦ ટેક.
મનરે વાણી પોંચે નહિ, નિગમ નવ જાણે;
તે મૂરતિના અંગને, ચિતવી ઉર આણે. ધન્ય૦ ૧
ઘુંટણ શ્રીમહારાજના, પિંડી ઘુંટી ને પાની;
ફણાને આંગલીયું નખ સહિત, નિરખે ભાગ્ય માની. ધન્ય૦ ૨
જમણા અંગુઠાના નખમાં, ચિહ્ન રાખું સંભારી;
અરુણ તળામાં ઓપી રહી, ઉર્ધ્વરેખા છે પ્યારી. ધન્ય૦ ૩
સોળે ચિહ્ન શોભી રહ્યાં, તળામાંઈ વિશેખે;
અવર કવિ ક્યાંથી વરણવે, પ્રેમાનંદ નીત દેખે. ધન્ય૦ ૪

પદ ૧૨૪૧ મું

શોભા શ્રીઘનશ્યામની, વર્ણવ્યામાં નાવે;
નીત નવી વર્ણવે શેષજી, તોયે પાર ન પાવે; શોભા૦ ટેક.
શ્વેત વસન શોભે ઘણાં, સર્વે અંગે હરિને;
શ્વેત પાઘ શિર ઉપરે, બાંધી પ્રીત કરીને.. શોભા૦ ૧
શ્વેત અંગરખી અંગમાં, ઓઢ્યો શ્વેત દુશાલો;
શ્વેત ધોતીને શોભાડતા, શોભે ધર્મનો લાલો. શોભા૦ ૨
શ્વેત હાર તોરા પાઘમાં, કડાં બાજુ બિરાજે;
શ્વેત શોભા સર્વે અંગમાં, જોઈ રતિપતિ લાજે. શોભા૦ ૩
શ્વેત વસન શ્વેત ભૂષણ, સદા શ્રીહરિ ધારે;
એ છબી નીત નીત નિરખી, પ્રેમાનંદ પ્રાણ વારે. શોભા૦ ૪

પદ ૧૨૪૨ મું-રાગ ભૈરવી

ચતુર નંદલાલ હો નેનોં મારી; ચતુર૦ ટેક.
આયે અચાનક ઐયાં મરોરી, ઓર દઈ મોસું ગારી હો. નેનોં૦ ૧
મારી નજર મોરી સુધ હર લીની, કર દીની જગ ન્યારી હો. નેનોં૦ ૨

બીનુ દેખે મોયે કલ ન પરે અબ, રૂપ રસાલ બિહારી હો. નેનોં૦ ૩
પ્રેમાનદ કહે રોકી દ્રગનમેં, અખંડ કરું રખવારી હો. નેનોં૦ ૪

પદ ૧૨૪૩ મું

સાંવરિયા ચીત ચોર હો બાલમ મોરો; સાંવ૦ ટે૦
બરજત કર્યો નહી શીખ લગાવકે, નિપટ જસોદા તેરો છોરો હો. બાલ૦ ૧
નટનાગર ગાગર મોરી ફોરી, હાર ઝપટકે તોરો હો. બાલ૦ ૨
બીચ ડગરમેં નગર સબ દેખત, ખોલ ઘુંઘટ કીયો ચોરો હો. બાલ૦ ૩
પ્રેમાનદ કહે શ્યામ મનોહર, કરી રાખું પ્રાન દોરો હો. બાલ૦ ૪

પદ ૧૨૪૪ મું

કનૈયા બંસીવારે હો જાદુ કીનો; કન૦ ટે૦
કહા જાનુ દઈર્યા કાન કદરસોં, મનવા મોરો હર લીનો હો. જાદુ૦ ૧
છોરોસો છોલા કહાં જ્યાં પઢ્યોહે, અતહિ ચતુર રંગભીનો હો. જાદુ૦ ૨
ચંચલ ચતુર મધુરી મીઠી બોલની, ચિતવનીમેં પરવીનો હો. જાદુ૦ ૩
પ્રેમાનંદ પ્યારો રાખી દ્રગનમેં, ઔર સકલ તજ દીનો હો. જાદુ૦ ૪

પદ ૧૨૪૫ મું

મોહન મોહનીવારે હો મોહની ડારી; મોહ૦ ટે૦
નેહ લગાવકે મન હર લીનો, બસ કીની બ્રજનારી હો. મોહ૦ ૧
રોમ રોમ પ્યારો ખુંચી રહ્યો હે, નટવર લાલબિહારી હો. મોહ૦ ૨
લોક કુટુંબ સબ મીલી પચિહારે, ટરત નહિ અબ ટારી હો. મોહ૦
પ્રેમાનંદ છબીધામ શ્યામપર, તન મન ધન સબ વારી હો. મોહ૦

પદ ૧૨૪૬ મું-રાગ ભૈરવી

હરિ રંગભીને મોહન મોરલી ફેર બજાવ રે; રંગ૦
મનમોહન મીઠી તાન સુનાયકે, તનકી તપત બુઝાવ રે. રંગ૦
શ્યામ સુંદર તેરી બસી સુને બીના, કલ ન પરત મોયે નાવ રે. રંગ૦
લોક કુટુંબ સબ મીલી પચિહારે, પર્યો મેરો યેહી સુભાવ રે.* રંગ૦
પ્રેમાનંદ પિયા તેરે ચરનમેં, દીયો મેતો અચલ ઠેરાવ રે. રંગ૦

* "સ્વભાવરે" એવો પાઠ પણ છે.

પદ ૧૨૪૭ મું

હરિ મન લીનો મોરો રસિયા રાજીવ નેન રે; મન૦ ટેક.
મોર મુગટ બનમાલ પે'રી ઉર, શ્યામ અધર ધરી બેન રે. મન૦ ૧
બેન બજાયકે તાન સુનાઈ, શ્યામસુંદર સુખદેન રે. મન૦ ૨
નિરખી રૂપ ભૂલી જલ ભરવો, ઉર ઉપજ્યો અતિ ચેન રે. મન૦ ૩
પ્રેમાનંદ સકલ વ્રજ મોહ્યો, કરીકે નેનકી સેન રે. મન૦ ૪

પદ ૧૨૪૮ મું

હરિ તેરે નેના લગી ગયે દીલમે મોહન મીત; હરિ૦ ટેક.
લગ ગઈ નેનકી સેન કરેજે, બસ કીનો મેરો ચીત રે. તેરે૦ ૧
સુંદર નેન અરુન બીચ રેખે, દેખે ઉપજત પ્રીત રે. તેરે૦ ૨
ભાલ વિશાળ કુટિલ ભ્રકુટી બીચ, રાજત રેખ લલિત રે. તેરે૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ઉરમેં અટકયો, શ્યામ સુંદર પટપીત રે. તેરે૦ ૪

પદ ૧૨૪૯ મું

હરિ તેરો જાદુ બસ ગયો મનમેં મોરે પ્યાર રે; તેરો૦ ટેક.
મોહન જાદુ બસ ગયો દીલમેં, છૂટ ગયો સંસાર રે. તેરો૦ ૧
બીન દેખે મોયે કલ ન પરે અબ, શામળિયા શિરદાર રે. તેરો૦ ૨
જબ તોયે દેખું સ્યામ સલોને, ઉપજતહે અતિ પ્યાર રે. તેરો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' સ્યામ ચતુર પિયા, કરી રાખું ઉર હાર રે. તેરો૦ ૪

પદ ૧૨૫૦ મું–રાગ ભૈરવી

ઝગરો ના કીજે હો વ્રજરાજ; ઝગ૦ ટેક.
તુમ ઘનસ્યામ ઈશ ગોકુલપતિ, નેક ન આવત લાજ. ઝગ૦ ૧
મોહન તુમકું યા મગ દાની, નયે સુનેજી હમ આજ. ઝગ૦ ૨
હમ પરનારી વારી રાજ કંસકો, ના ઉરઝો બીન કાજ. ઝગ૦ ૩
પરમ ચતુર તુમ જાનત સબ વિધિ, પ્રેમાનંદ શિરતાજ. ઝગ૦ ૪

પદ ૧૨૫૧ મું

બરજ્યો માનો ચતુર ઘનસ્યામ; બર૦ ટેક.
જાકે ડર કંપત સુરભૂપતિ, નૃપતિ કંસકે નામ. બર૦ ૧

તાકે રાજ કરત અનહોની, બીનું કારજ સુખધામ. બર૦ ૨
લૂટત હરિ બનમેં મેયારી, ફેરત દધીકા દામ. બર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે એ લછનસું, તજી હો ગોકુલ ગામ. બર૦ ૪

પદ ૧૨૫૨ મું

બરજ્યો ના માને ચીત ચોર; બર૦ ટેક.
બરજ રહી બરજ્યો ના માને, નાગર નંદકિશોર. બર૦ ૧
રોકયો ઘાટ વાટમહિં અટકયો, ઝટકયો પટ બરજોર. બર૦ ૨
બેનમેં દાવ ભાવ નેનનમેં, સેંનનમેં કછુ ઓર. બર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીત લગાઈ, કમલનેનકી ડોર. બર૦ ૪

પદ ૧૨૫૩ મું

એરી મેં બહુત કહી સમજાયે; એરી૦ ટેક.
સામ દામ ગુન ભેદ બતાયે, સોંહુ નંદકી ખાયે. એરી૦ ૧
એક ના માની શીખ સાવરે, છીન છીન લાગી પાયે. એરી૦ ૨
દહી મેરા ખાયો મટુકી મેરી ફોરી, છોરી કંઠ લગાયે. એરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ મગન કર દીની, મધુરીસી બેન બજાયે. એરી૦ ૪

પદ ૧૨૫૪ મું–રાગ ભૈરવી

બાંસુરી બજાય લીની રે, મેરી સુધ સાવરિયાને; મેરી૦ ટેક.
બહસોં બજાઈ મેરી સુધ બીસરાઈ, કીની બેરાગની બાવરિયાને. મેરી૦ ૧
મોરમુગટ પીતાંબર પે'રે, લટક ઓઢે કારી કામરિયાને. મેરી૦ ૨
બાંસુરી બજાવે ગૈયાં હેરી દે બોલાવે, ઘારી ઘુમરી
પીરી કાજરિયાને. મેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે કબ દેખું દ્રગન ભરી, ચંચલ ચતુર ઉતાવરિયાને. મેરી૦ ૪

પદ ૧૨૫૫ મું

લંગરવા લગાય ગયેરે, જાદુ મોરા જીયરામેં; જાદુ૦ ટેક.
જાદુવે કર ગયો મન મેરો હર ગયો, કછુએક દે ગયો બિયરામે. જાદુ૦ ૧
બાવરી કીરું મોયે કછુ ન સોહાવે, ચીત અટકયો પટ પિયરામે. જાદુ૦ ૨
સુંદર સ્યામ સલોંની મૂરત, ખટકત આયકે હિયરામે. જાદુ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સૂરત લગી હે, સુંદરસ્યામ સનેહરામે. જાદુ૦ ૪

પદ ૧૨૫૬ મું

મન મેરો લે ગયોરે, કહાનો કારી કામરીવારો, મન૦ ટેક
મન મેરો લે ગયો કછુએક કે' ગયો, ચેટક દે ગયો ચચલ પ્યારો. કાનો૦ ૧
નદદે સલોના મોયે પદ પદ ડાર્યો ટોના, બસ ગયો
જીયરામેં જાદુગારો. કાનો૦ ૨
હસી મુસકાયકે નેહસુ બોલાયકે, ચીતઉ ચોરાયકે હો
ગયો ન્યારો કાનો૦ ૩
પ્રેમાનદ કહે અબ જો મીયે તો, કરી રાખુ મોરે નેનકો તારો. કાનો૦ ૪

પદ ૧૨૫૭ મું

નેના મોરે લાગેરે મા, કુજકે બિહારીજીસુ, નેના૦ ટેક.
દેખી અગ અગ પ્રતિ અમિત સુભગતા, અટકે
લાલ ગિરિધારીજીસુ કુજ૦ ૧
બરહાપીડ માલ મધુમનકી,* તન તમાલ બનમાળીજીસુ કુજ૦ ૨
કટિ પટપીત અધરપર મોરલી, મદનગોપાલ મોરારીજીસુ કુજ૦ ૩
પ્રેમાનદકો નાથ છબીલો, નેહ કરત બ્રજનારીજીસુ કુંજ૦ ૪

પદ ૧૨૫૮ મું-રાગ ભૈરવી

ભૈયા હમારી ના છુવોરે, બસીવારે આહીર, ભૈયા૦ ટેક
લોક લાજ મરજાદ ન માનત, ના જાનત પર પીર ભૈયા૦ ૧
ધેન ચરાવત બેન બજાવત, ઠાડે જમુનાકે તીર ભૈયા૦ ૨
પઠી પઠી ટોના ડારકે મારત, નટવર નેનુંદા તીર ભૈયા૦ ૩
પ્રેમાનદ કહે નાથ બકરાને, સુન્દર સ્યામ શરીર. ભૈયા૦ ૪

પદ ૧૨૫૯ મું

કહાના અનારી કહાં ગયો લો, હરવા મોગે તોરી; કહાના૦ ટેક
હરવા તોરી હાથ હિયે ડાર્યો, નિપટ નિર્લજ બરજોરી કહાના૦ ૧
હાથ હિયે ડારી અગીયા ફારી, નાજુક બૈયા મરોરી કહાના૦ ૨

* "બરહાપીડ માલ મધુવનકી" પાઠાન્તર છે

ઐયાં મરોરી સુરીયાં ફેરી, બોલી બચન કઠોરી. કહાના૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે અબજ્યો મીલેતો, રાખું દ્રગનમહીં ચોરી. કહાના૦ ૪

પદ ૧૨૬૦ મું

બાંધી બનાયકે સાવરીયે, પગીયાં પચાદાર; બાંધી૦ ટેક.
બાંકી પાઘ બીચ સુમન શેખરપર, મધુપ કરત ગુંજાર. બાંધી૦ ૧
ભ્રકુટી કુટિલ કાનમેં સુંદર, કુંડલ મકરાકાર. બાંધી૦ ૨
નયન નલિન નાસા શુક સુંદર, બદન બિધુ અનુસાર. બાંધી૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ સાવરો, મોહન મીતવા હમાર. બાંધી૦ ૪

પદ ૧૨૬૧ મું

નેના નિહારી નાથ બહુરે રહે રૂપ લોભાય; નેના૦ ટેક.
નિરખી રૂપમની મનમોહન, થકિત ભયે બસ જાય. નેના૦ ૧
સુંદરશ્યામ મીલે મોયે મગમેં, હસે મંદ મુસકાય. નેના૦ ૨
બદનકમલપર મધુકર જ્યું દોઉ, લપટી રહે લલચાય. નેના૦ ૩
પ્રેમાનંદ બચન રસ અમૃત, પાન કરત ન અઘાય. નેના૦ ૪

પદ ૧૨૬૨ મું–રાગ ભૈરવી

શ્રીઘનશ્યામ છબીલેકી, છબી નાહીં ન જાત કહી; છબી૦ ટેક.
અંગ અંગ પ્રતિ છબી ત્રિભોવનકી, આયકે ઉદે ભઈ. છબી૦ ૧
આજહિ ઓર કાલ પુની ઓરહિ, નિત્ય નિત્ય નઈરે નઈ. છબી૦ ૨
રૂપ છટા નિરખી રતિપતિકી, બુધી બેકાય ગઈ. છબી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ભુજન ભરી ભેટીકે, હરખી બલૈયાં લઈ. છબી૦ ૪

પદ ૧૨૬૩ મું

છબી નેનન બીચ બસો, નટવર ધર્મદુલારેકી; છબી૦ ટેક.
ઉજ્વલ પાઘ ભાગપર લટકત, કટિ પટ શ્વેત કસો. છબી૦ ૧
સુંદર સરસ સુમન તન ભૂખન, પેરી પ્યારે વિલસો. છબી૦ ૨
જબ દેખું તબ શ્યામ મનોહર, દીલમાહિં દરસો. છબી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે અખંડ બસો ઉર, અંખીયન આગે હસો. છબી૦ ૪

પદ ૧૨૬૪ મું

છબી દેખોરી સખિયાં, સુંદર શ્યામ સલોનેકી; છબી૦ ટેક.
તરુન કિશોર મનોહર ઊર બીચ, સુમન માળ નખિયાં. છબી૦ ૧
કહા કહું વિધિ બુદ્ધિ અલપ લખ, ચાર ન દઈ અખિયાં. છબી૦ ૨
દો અખીયાં છબી દેખી લુબ્ધ ભઈ, જ્યું મધુકી મખિયાં. છબી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ સુંદર છબી, નેનનમેં રખિયાં. છબી૦ ૪

પદ ૧૨૬૫ મું

છબી દેખન લાગ બની, મનમોહન મતવારેકી; છબી૦ ટેક.
સુમન પાઘ બની સુભગ ભાગપર, સુમન પે'રી સુથની. છબી૦ ૧
રૂપસાગરસું નિકસી માનું, ડોલત રૂપમની. છબી૦ ૨
કોટિક મનમથ વારું છબીપર, કોટિ ઇન્દુ તરની. છબી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઉર અખંડ રહો છબી, કરતહે અરજ ઘની. છબી૦ ૪

પદ ૧૨૬૬ મું-રાગ ભૈરવી-કવિત

પીરીસી પીછોરી તાપર ઓઢે પીરી સાલ ભેરી,
પીરી પાઘ વામ ભાગ ઢરક રહી ઢીલીસી; પીરી૦ ટેક.
પે'રે પીરો સુરવાલ હાથમેં રૂમાલ પીરો,
ચટક ચટક ચલત પે'રે પાદુકા છબીલીસી. પીરી૦ ૧
પીરો ચંદન લેપ અંગ પે'રે હાર પીરે રંગ,
લીયે હાથ છરી પીરે રંગસું રંગીલીસી;
નિરખી છબી વ્રજચંદ વારત પ્રાન પ્રેમાનંદ,
હસત મંદ મંદ શ્યામ મૂરત રસીલીસી. પીરી૦ ૨

પદ ૧૨૬૭ મું

બને આજ લાલ લાલ ઓઢન દુશાલ લાલ,
ધરક રહી લાલ પાઘ ઢરક વામ ભાલસું; બને૦ ટેક.
અંગમેં અંગરખી લાલ પે'રે લાલ સુરવાલ,
બાંધિ કટી કસી લાલ રેશમી રૂમાલસું. બને૦ ૧
ચરન લાલ નખ લાલ પે'રીહેં પનૈયા લાલ,
ચલતહેં દયાલ રાજહંસ ગતિ ચાલસું;

લોચન વિશાળ લાલ અધર પ્રવાલ દેખી,
પ્રેમાનંદ ભયો નિહાલ મીલ મીલ ગોપાલસું. બને૦ ૨

પદ ૧૨૬૮ સું

હરે હરે રંગકે ભૂષન બસન પે'રે,
હરિ થાલ જોરી ઓરી હસ્યો મેરે ચીતકું; હરે૦ ટેક.
હસ્યો બાગો હરિ પાઘ હસ્યો પીતાંબર કંઠી,
હરે નંગ જડિત હાર પે'રી જોરે પ્રીતકું. હરે૦ ૧
હરે રંગ જડિત નંગ અંગદ કંકન કર,
હરિ મોજરી ચરન પે'રી આવત ધતકું;
હસ્યો બાજ હસ્યો સાજ ચઢે તાપર મહારાજ,
પ્રેમાનંદ થકિત ભયો લખી મોહન મીતકું. હરે૦ ૨

પદ ૧૨૬૯ સું

બાંધે શ્વેત પાઘ બાંકી મોહન સુછિય* રહી,
તાપર શ્વેત ફુલનકો છાય રહ્યો સેહરા; બાંધે૦ ટેક.
શ્વેત સૂક્ષ્મ વાગો પે'રે શ્વેત દુપટો ધરે,
શ્વેત હાર ગજરા પે'રે શામરો સનેહરા. બાંધે૦ ૧
શ્વેતહે પલંગ ગાદી બેઠે તાપર શ્યામ સિદ્ધ,
શ્વેત તન તેજઉતિ છાય રહ્યો ગેહરા;
શ્વેત સભા મધ્ય બેઠે કરતહે વિનોદ હાસ,
પ્રેમાનંદ કહે બરસત બચનામૃત મેહરા. બાંધે૦ ૨

પદ ૧૨૭૦ સું-રાગ ભૈરવી

છબી અદ્ભુત દેખોરી, હો સૈયા મોરી; છબી૦ ટેક.
સુંદર નીલજલદ તન ઉપર, લેપ કેશરકોરી. છબી૦ ૧
તરુન કિશોર બદનપર ઉદ્દત, રેખ થોરી થોરી. છબી૦ ૨
ઉર બનમાલ કટિ પટ પીરો, શિર જરકસી ચીરોરી. છબી૦ ૩
પ્રેમાનંદ નિરખી અંગ અંગ છબી, રતિ પતિ લાજ્યોરી. છબી૦ ૪

---

* છાય કરી રહી.

પદ ૧૨૭૧ મું

છબી બરની ન જાવેરી, હો સૈયા મેરી; છબી૦ ટેક.
સહસ્ત્રબદન સકુચી ઉર સોચત, ઉપમાકું હેરી. છબી૦ ૧
ઘનશ્યામ આજ સખી સોહત, સરસ સુમન પે'રી. છબી૦ ૨
માનુ રીતુંરાજ તરુન તન સુંદર, ક્રીડત સજીકેરી. છબી૦ ૩
પ્રેમાનંદ વારે શ્યામ છબીપર, કામ કોટી ફેરી. છબી૦ ૪

પદ ૧૨૭૨ મું

લગી નંદલાલસું અખીયાં, હો મોરી સખિયાં; લગી૦ ટેક.
લગી અખિયાં ઘનશ્યામ સુંદરસું, પરત ન પલ પખિયાં. લગી૦ ૧
થકીત ભઈ લખી રસિક છેલ છબી, જ્યું મધુકી મખિયાં. લગી૦ ૨
હોત ન ન્યારી લખી ગિરિધારી, જ્યું જલસેં કખિયાં. લગી૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ણ સુંદર છબી, લખી દ્રગમેં રખિયાં. લગી૦ ૪

પદ ૧૨૭૩ મું

મેરે મન સાવરો બસીયો, હો રસિક રસિયો; મેરે૦ ટેક.
તરુન કિશોર મનોહર મોહન, માનું પૂરન સસિયો. મેરે૦ ૧
મોર મુગટ બનમાલ પીતપટ, સુંદર કટિ કસિયો. મેરે૦ ૨
ભુજ અંગદ કંકન કર સુંદર, હાર હિયે લસિયો. મેરે૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ પ્રીત કરી, અવિગત ઉર ધસિયો. મેરે૦ ૪

પદ ૧૨૭૪ મું–રાગ ભૈરવી–ઠુમરી

મોરીવે લંગરવા છુવો કહાના; બૈયાં૦ ટેક.
બ્રજકે સબ લોક ઠગારે, હમારો ભરમ મત ખુવો કહાના. બૈયાં૦ ૧
બાન કસી કમલનૈનમેં, હમારી ઓર મત જુવો કહાના. બૈયાં૦ ૨
મારી ઉપર મનમોહન, ચંચલ ચીત ન પરુવો કહાના. બૈયાં૦ ૩
નંદકે નાથ લાલચ તજીકે, ઘર જાય સુખભર સુવો કહાના. બૈયાં૦ ૪

પદ ૧૨૭૫ મું

રિયાં મત મારો લાલ રસ ભરીવે; નજ૦ ટેક.
ચન્ચલ ચિતવની તરછી બરછી, ચિતવત જીયરા નિકારો લાલ. રસ૦ ૧

બસીકરન સાંધી નેનનમેં, હમપર નેના ન ડારો લાલ. રસ૦ ૨
તુમતો ઠાકોર નંદગામકે, મનમેં નેક બિચારો લાલ. રસ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ પરનારીકો, કાહેકું ઘુંઘટ ઉઘારો લાલ. રસ૦ ૪

પદ ૧૨૭૬ મું

ડગરવા મેરિ રોકે શ્યામ બંસીવારોવે; ડગ૦ ટેક.
સુરસુતાકી બાટ ઘાટ મોયે, નાહક નાહક ટોકે શ્યામ. બંસી૦ ૧
ઘુંઘટપટ ખોલીકે ધુરત, બદન હમારો અવિલોકે શ્યામ. બંસી૦ ૨
કર કર નેનકી સેંન સલોનો, મધુર બચનપરી પોખે શ્યામ. બંસી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે બસ કર લીની, નટવર છેલ અનોખે શ્યામ. બંસી૦ ૪

પદ ૧૨૭૭ મું

જાદુ કછુ કીનો મા જાદુગારાનેવે; જાદુ૦ ટેક.
જાદુ વે કીનો વારી ટોના વે કીનો, મનવા મેરો હર લીનો મા. જાદુ૦ ૧
નેહસું બોલાવે મન લલચાવે, પ્રીત કરન પરવીનો મા. જાદુ૦ ૨
આવત પાન કહાન કરી પ્રીતિ, પાનબીરા મોયે દીનો મા. જાદુ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ રૂપ સુધાધર, ઓઢત દુશાલો અતિ ઝીનો મા. જાદુ૦ ૪

પદ ૧૨૭૮ મું–રાગ ભૈરવી ઠુમરી

પનઘટવા ઠાડો છેલવા, છેલવા કે અલબેલવા; પન૦ ટેક.
કેસેં જાઉં ભરને જલ જમુના, શ્યામ પર્યો મોરે ગેલવા. પન૦ ૧
નંદરાયકો કુંવર કનૈયા, બોલત મોસું એલફેલવા. પન૦ ૨
ગ્વાલ બાલ લે બીચ ડગરમેં, મોહન મચાયો ખેલવા. પન૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ પકરી અંચરવા, રોકત મોયે રંગરેલવા. પન૦ ૪

પદ ૧૨૭૯ મું

મોરી તિલરી મોહન તેં લઈ, તેં ન લઈ તબ કહાં ગઈ; મોરી૦ ટેક.
મેં જમુના તન મંજન આઈ, ઓર સખી સંગ ના રઈ. મોરી૦ ૧
ઉરસું ઉતારી ધરી ધરનીપર, બહુત બેર મોયે ના ભઈ. મોરી૦ ૨
જાની બાત ઘાત સબ તેરી, મોહન તસકર તેં સઈ. મોરી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ અબ તોસું, નંદબાવાકી સોંહ દઈ. મોરી૦ ૪

પદ ૧૨૮૦ મું

અનવટવા લે ગયો સાવરો, સાવરો કે કહાન બાવરો; અન૦ ટેક.
મોરમુગટ પીતાંબર પેરે, ઓઢે ઉપર કારો કામરો. અન૦ ૧
કુંજબિહારી નિકારી ચરનતેં, સટક ગયો લે ઉતાવરો. અન૦ ૨
કાસું કહું ઓર કોઉ નાહીં, દૂર રહ્યો નંદગાવરો. અન૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ છબીલો, છકયો છેલ નંદરાવરો. અન૦ ૪

પદ ૧૨૮૧ મું

કીન દેખ્યો મોહન ચોરવા, ચોરવા નંદકિશોરવા; કીન૦ ટેક.
કર પકરી મેરો કંગના નિકાસ્યો, લે ગયો કર બરજોરવા. કીન૦ ૧
હાથ હિય ડારી હાર મેરો તોર્યો, પરસી ઉરજ કઠોરવા. કીન૦ ૨
સનમુખ આયકે બદન બિલોકત, નટવર ચંદ જ્યું ચકોરવા. કીન૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્યારો અબ જો મીલે તો, કરી રાખું પ્રાન દોરવા. કીન૦ ૪

પદ ૧૨૮૨ મું–રાગ ભૈરવી

ઉપરના ઓઢે કેશરિયા કોરરે, દેખોરે સખી પીયા મોર; ઉપ૦ ટેક.
નંદકુંવર છબી લટક મનોહર, ચલતહેં બદન મરોર. ઉપ૦ ૧
કમનીય સુંદર તરુનીઆનંદકર, ચંચલ દ્રગ ચિત ચોર. ઉપ૦ ૨
કરુનાસાગર નટવરનાગર, નવઘન નંદકિશોર. ઉપ૦ ૩
નિરખી બદન ત્રપતિ નહીં પાવત, પ્રેમાનંદ ચકોર. ઉપ૦ ૪

પદ ૧૨૮૩ મું

બાંસુરિયાં અધર ધરો એક બેરરે, સાવરે સુનાવો મીઠી ટેર; બાંસુ૦ ટેક.
બાંસુરી સુને બીના કલ ન પરે મોયે, બસ કીનો જ્યા ઘેર. બાંસુ૦ ૧
બીકલ હોત મેરે પ્રાન સુને બીના, ના કીજે પિયા દેર. બાંસુ૦ ૨
તાન સુનાવો મીઠી સુખ ઉપજાવો, નેહ દ્રગન ભરી હેર. બાંસુ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ પિયા તેરી, લેઉં બલૈયા ફેર ફેર. બાંસુ૦ ૪

પદ ૧૨૮૪ મું

હસકે હર્યો મેરો ચીત સાવરીયા, ભલા બંસીવારે મોરે
મીતરે સાવરીયા; હસ૦ ટેક.

હસિ મુસકાયકે મન હર લીનો, કીનો જાદુ વિપરીત. સાંવ૦ ૧
હસની બોલની તેરી ચલની ચિતવની, ઉપજાવત અતિ પ્રીત. સાંવ૦ ૨
કસત કરેજે સુખ નાહીં સેજે, બોલની નેહ સહીત. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ બલહારી તિહારી, બાંનકડી નિત્ય નિત્ય. સાંવ૦ ૪

પદ ૧૨૮૫ મું

કસકેં મારી મોયે સેન દ્રગનકી, રે સાવરે સલોને તેરે નેન; દ્રગ૦ ટેક.
રસભરે નેના રસરી સેના, ખટકતહેં દિન રેન. દ્રગ૦ ૧
જબ દેખું સુંદર દ્રગ રૂપેં, તબ ઉપજત સુખ ચેન. દ્રગ૦ ૨
બીનુ દેખે મોયે કલ ન પરતહે, લગતહે બિરહ દુઃખદેન. દ્રગ૦ ૩
પ્રેમાનંદ બ્રજચંદ તિહારે, બિસરત નાહીં મીઠે બેન. દ્રગ૦ ૪

પદ ૧૨૮૬ મું–રાગ ભૈરવી

તેરી સામરી સુરતપર હો વારિયાં, મેરો મન બસ કીનો,
મેરો ચીત હર લીનો; તેરી૦ ટેક.
શ્યામ સુંદર તેરી રૂપછટા પર, કોટિ મદનછબી વારી ડારિયાં. તેરી૦ ૧
સુખકો સદન તેરો બદન સાવરો, અખિયાં કમલદલ અનુસારિયાં. તેરી૦ ૨
મુસકની મંદ ચપલ ચિતવનીમેં, બસ કીની સબ બ્રજનારિયાં. તેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ લખી લટક લાલ તેરી, પ્રીત મગન નીત ઊર ધારિયાં. તેરી૦ ૪

પદ ૧૨૮૭ મું

પ્યારી લાગે પ્યારા તેરી હો બોલની, મેરે દીલમેં બસી
મેરે મનમેં લસી; પ્યારી૦ ટેક.
બોલનીમેંબસ ભઇહું શ્યામ મેંતો, મીટ ગઈ ચંચલ ચીતડોલની. પ્યારી૦ ૧
બોલની મીઠી સમ ઓર નહીં આવત, ત્રિભોવનકે
સુખહો તોલની. પ્યારી૦ ૨
હસની બોલની ચલની ચિતવની, જનકે પરમનિધિ અમોલની. પ્યારી૦ ૩
પ્રેમાનંદ નિરખી મતવારો, તીલ છબી કરન હો કપોલની. પ્યારી૦ ૪

પદ ૧૨૮૮ મું

રતનારે નેનાવારે હો સાવરે, મોરે નેનાઉકે તારે મોરે
આનઉંતે પ્યારે; રત૦ ટેક

ગિરિધરનાગર સુખકે સાગર, એક બેર મોરે મંદિર આવરે. રત૦ ૧
આયકે નટવર મુખતે સુંદર, બચન ચાતુરી હો સુનાવરે. રત૦ ૨
માન સહિત એક તાન ભૈરવીકી, મોરલીમેં મધુરે મધુરે ગાવરે. રત૦ ૩
આનંદકંદ તોયે નિરખી પ્રેમાનંદ, તન મન કરતહે નોછાવરે. રત૦ ૪

પદ ૧૨૮૯ મું

મેંતો તોહીસું લગાયા હો નેહરા, મેરા સામરા પિયા,
મેરે જીયકા જીવા; મેંતો૦ ટેક.
નેહરા લગાયકે નેનમેં રાખું, વારી ડારું તન મન હોજી ગેહરા. મેંતો૦ ૧
અખંડ રહો મોરે નેનકે આગે, બરસો બચન રહોજી મેહરા. મેંતો૦ ૨
નખશિખ નિરખું ચકોર ચંદજ્યું, કરી રાખું ઉર હોજી તેહરા. મેંતો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પે'રાવું પ્રીતસું, ગજરા ગુલાબી શિર સેહરા. મેંતો૦ ૪

પદ ૧૨૯૦ મું–રાગ ભૈરવી

જા જા રે મધુરસ ચોર ચોર; જાજા૦ ટેક.
કોન પ્રયોજન હે અબ ગોકુલ, આવત હે પુની દોર દોર. જાજા૦ ૧
મધુરે ગાવત હમહીં રિઝાવત, કહા દઈયે અબ છોર છોર. જાજા૦ ૨
પ્રાન હમારે પે'લેહી લે ગયો, અબ ચાહત જીય મોર મોર. જાજા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથસું કહિયો, પ્રણતી હમારી કર જોર જોર. જાજા૦ ૪

પદ ૧૨૯૧ મું

ના ના રે હમરે પરસ પાય; નાના૦ ટેક.
પ્રીતવબંધો મધુપુરકી નારીકે, ગહઉ ચરન તુમ જાય જાય. નાના૦ ૧
સોક હમારી નારી મધુપુરકી, તીનહીં રિઝાઅઉ ગાય ગાય. નાના૦ ૨
સુંદર કુમ કુમ કુચમાલાકો, સો દેખહે તોયે ચાય ચાય. નાના૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથસું કહિયો, કબ લેયો સુધ આય આય. નાના૦ ૪

પદ ૧૨૯૨ મું–રાગ ભૈરવી

ચલત ડગર બીચ ગીલોરે લંગરવા, પકરી બૈયાં મેરો
તોરચો હે હરવા. ચલ૦ ટેક.
સનમુખ આયકે બદન બિલોકત, હસત હસત મોહે
મારત નજરવા. પકરી૦ ૧

શિર મેરે ગગરી દેખત સખી સગરી, આયકે એંચત
મેરે ઉરકો અંચરવા. પકરી૦ ૨
જસોમતીસુતકું મેં બરજત હારી, એસો કુટિલ નાહી
લાજત લજરવા. પકરી૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ છકયોહે જોબન મદ, કૈસે બસીહું અબ
ગોકુલનગરવા. પકરી૦ ૪

પદ ૧૨૯૩ મું

પનીયાં ભરત મત રોકોરે સાવરિયા, સીધો ચલોજા તેરી
ગેલ બાવરિયા; સીધો૦ ટેક.
કાહેકુ પરસ કરત પરત્રિયકો, પરમ ચતુર માનો નંદકે બાવરિયા. સીધો૦ ૧
કંસકો રાજ ન કર અનહોની, લૂટી લઇહે ઘર નગર ગાવરિયા. સીધો૦ ૨
ઉર ગુંજા શિર મોરપીંછ ધરી, ફીરો બન બન પગ પે'રી પાવરિયા. સીધો૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ સંપત વિચારો, હાથ લકુટી ઓઢો
કારી કામરિયા.* સીધો૦ ૪

પદ ૧૨૯૪ મું

અજબ સુરત તેરી બનીરે કનૈયા, કહા કહું કછુ બનત ન કૈયા; અજ૦ ટેક
અંગ અંગ પ્રતિ અમિત સુંદરતા, નિરખી રતિ પતિ કોટિ લજૈયા.
મુખ મંદ હસત અમીકન બરખત, ચિતવની ચંચલ
આત સુખદૈયા.
કટિ પટપીત અધરપર મુરલી, લસત માલ ઉર મન હર લયા.
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ લટકપર, બારત તન મન પરી પરી પૈયા.

પદ ૧૨૯૫ મું

કમલ દ્રગ બીચ રેખેં રતનારી, મદન પાન છીંન લીયોરે બિહારી;
નિરખી બદન ઉડુરાજ લજાનો, ભ્રમત ગગન પથ
તજી થીરતારી.
મંદ મંદ ગતિ લખી સકુચાને, ગયે માનસર હંસ સિધારી.

---

* "ક્ષારી" પાઠાન્તર છે.

પીત બસન ઘુતિ દેખી ચકીત હોઈ, કનક અનલખીચ
દીયે તન જારી. મદ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે દસન લખી સકુચી, રહે અનાર અધોમુખ ધારી. મદ૦ ૪

પદ ૧૨૯૬ મું-રાગ ભૈરવી

માનની મનાય લેને, પ્યારી તેરો પ્રાન પિયારો; માન૦ ટેક.
રાજીવ લોચન રસભરી મૂરત, રસિયો રસસું રીઝાયલેને. પ્યારી૦ ૧
પરમ પ્રીતસું ગ્રહી પદ પંકજ, વિનય બચનસું બોલાયલેને. પ્યારી૦ ૨
નેનમેં બેનમેં સેનમેં પ્રીતિ, કરી કરી કંઠ લગાયલેને. પ્યારી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથકું પ્યારી, અવિગત ઉરમેં સમાયલેને. પ્યારી૦ ૪

પદ ૧૨૯૭ મું

બાંસુરી બજાવેરી, બ્રંદાવન નંદ સલોનો; બાંસુ૦ ટેક.
સુનલે સંકેત ગૂઢ રસ સુચવત, પ્યારી તોયે તરત બોલાવેરી. બ્રંદા૦ ૧
તેરેરી નામકી માલારી ફેરત, બાંસુરીમેં રાધે રાધે ગાવેરી. બ્રંદા૦ ૨
ચિતવત પથ ચકિત દ્રગ વ્યાકુલ, તેરી છબી હરિ મન ભાવેરી. બ્રંદા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' ચલ બલજાઉ, તેરે બીના રતી સુખ નાવેરી. બ્રંદા૦ ૪

પદ ૧૨૯૮ મું

ગિરિધરલાલકી, એસી છબી મો મન ભાવે; ગિરિ૦ ટેક.
ચચલ ચિતવની મધુરીસી બોલની, માધવ મદન ગોપાલકી. એસી૦ ૧
ખંજન મીન વારું અલિ પંકજ, દેખી છબી નેન બિસાલકી. એસી૦ ૨
કોટિક દાધસુત દેખી લજાને, ભ્રકુટી સુંદર છબી ભાલકી. એસી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' અટક રહી ઉરમેં, લટક લટક છબી ચાલકી. એસી૦ ૪

પદ ૧૨૯૯ મું

અંખિયાં લોભાનીરી, દેખી છબી કુંજબિહારી; અખિ૦ ટેક.
સુંદરતાકી સીમા રસિયો, નટવર છેલ ગુમાનીરી. દેખી૦ ૧
ચંચલ લોચન સબ દુઃખમોચન, રોચન સુખ મૃદુ બાનીરી. દેખી૦ ૨
ગજગતિ દેખી મોહ્યો રતિકો પતિ, જાત મદન કુરબાનીરી. દેખી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામકી મૂરતિ, નિરખી નિરખી ઉર આનીરી. દેખી૦ ૪

પદ ૧૩૦૦ મું–રાગ ભૈરવી

મનમોહનવાને વે, મોહની ડારી વે મોહની ડારી; મન૦ ટેક.
મોહની લગાયકે મન મેરા મોહ્યો, બસ કરડારી વે બસ કરડારી. મન૦ ૧
ચંચલચિતવનીમેં છિને લીના વે, જીયરા નિકારી વે જીયરા નિકારી. મન૦ ૨
સાંવરી સૂરત બસ ગઈ જીયમેં વે, હોત ન ન્યારી વે હોત ન ન્યારી. મન૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ પીયાપર વે, તન મન વારી વે તન મન વારી. મન૦ ૪

પદ ૧૩૦૧ મું

લાલ જસોદા તેરા વે, જાદુડા જાને વે જાદુડા જાને; ટેક.
કાલ દુપેરી મેરે મંદિર વે, આયા છાને વે આયા છાને. લાલ૦ ૧
હેતસું બોલાયકે બસ કરલીની વે, ગાઈ તાને વે ગાઈ તાને. લાલ૦ ૨
ચિતવનીમેં મોયે ઘાયલકીની વે, નેન બાને વે નેન બાને. લાલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથબીના મોયે વે, રુચત ન આને વે રુચત ન આને. લાલ૦ ૪

પદ ૧૩૦૨ મું

શ્યામ સલોનવાને વે, બાવરી કીની વે બાવરી કીની; શ્યામ૦ ટેક
મધુરે મધુરે સ્વર બાંસુરી બજાઇ વે, સુધ બુધ લીની વે
સુધ બુધ લીની. શ્યામ૦ ૧
ભૈરવી તાન સુનાય દીવાની વે, કર દીની વે કર દીની. શ્યામ૦ ૨
રાત દીન મૈંતો બિરહ બીથામેં વે, ભઈ તનખીની વે તનખીની. શ્યામ૦ ૩
પ્રેમાનદ કે' પિયા બીના બ્યાકુલ વે, રંગભીની વે રંગભીની. શ્યામ૦ ૪

પદ ૧૩૦૩ મું

અબમેં કૈસી કરુંવે, સૈયાં મોરીવે સૈયાં મોરી: અબ૦ ટેક
નવલ મનોહર મોહનલીનો વે, ચિતવા ચોરી વે ચિતવા ચોરી. અબ૦ ૧
જમુના પુલિનપર ઠાડો નટવર વે, દેખન દોરી વે દેખન દોરી. અબ૦ ૨
બેતો નાગર નિપુન સુંદરવર વે, મેં મતિ ભોરી વે મતિ ભોરી. અબ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે'નાથસું અબતો વે, બની ગઈ જોરી વે બની ગઈ જોરી. અબ૦ ૪

પદ ૧૩૦૪ મું–રાગ ભૈરવી ગરબી

મૈંતો દીઠા શ્રીઘનશ્યામ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
ધર્યો મોરમુગટ અભીરામ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ટેક

કીધું કેશર તિલક ભાલ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
ચાલે રાજ હંસગતિ ચાલ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૧
કાને કુંડલ મકરાકાર સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
કોટે કૌસ્તુભ મણિના હાર સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૨
બાંધે બાજુ કડાં કરમાયે સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
જોતાં રવિ શશિ જ્યોત લજાયે સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૩
પેર્યાં પીતાંબર કટિ સાર સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
જાણે ઘનમાં વિજળી ઝબકાર સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૪
શોભે અંગો અંગ છબી ધામ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી;
વારે પ્રેમાનંદ કોટિક કામ સુંદર, શી કહું શોભા સાહેલી. શી૦ ૫

પદ ૧૩૦૫ મું

હુંતો ભરવા ગઇતી નીર, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
રમે રાસ રસિક બલવીર, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે; દીઠા૦ ટેક.
વહાલો ગાયે મનોહર તાન, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
મને બોલાવી દઈ માન, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૧
સામું જોઈ હસ્યા વ્રજરાજ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
હુંતો શરમાણી કાઢી લાજ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૨
મારે દુરિજનિયાંની બીક, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
અંતર પ્રીતિ ઠીકાઠીક, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૩
વહાલે કૌતક કીધું ભારી, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
બીજાં નવ જાણે નરનારી, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૪
હુંતો ભરવા લાગી હેલ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
જોયા જળમાંહિ રંગ છેલ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૫
એવા પ્રેમાનંદના શ્યામ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે;
કીધાં ગોપી પૂરણકામ, નટવર દીઠા જમુનાની તીરે. દીઠા૦ ૬

પદ ૧૩૦૬ ઠું

રમે વૃંદાવન રસ રાસ રેણ, રસિયો માડી મને જોવા જાવા દે;
ઉગ્યો શરદપુનમ સુખદેણ, રસિયો માડી મને જોવા જાવા દે. મા૦ ટેક.

વહાલો વાયે મનોહર વેણ, રસિયો માડી મને જોવા જાવા દે;
જોવા વ્યાકુલ મારાં નેણ, રસિયો માડી મને જોવા જાવા દે. મા૦ ૧
રમે ગોપીજનને સંગ, રસિયો માડી મને જોવા જાવા દે;
કરે થૈ થૈ નવરંગ, રસિયો માડી મને જોવા જાવા દે. મા૦ ૨
વાજે તાલ મૃદંગ હરિ ગાય, રસિયો માડી મને જોવા જાવા દે;
મારો જોવા જીવ અકળાય, રસિયો માડી મને જોવા જાવા દે. મા૦ ૩
વહાલો ઉભલા જમુના તીર, રસિયો માડી મને જોવા જાવા દે;
શોભે સુંદર સ્યામ શરીર, રસિયો માડી મને જોવા જાવા દે. મા૦ ૪
ચાલ્યો જાય સૈયરનો સાથ, રસિયો માડી મને જોવા જાવા દે;
જોવા પ્રેમાનંદનો નાથ, રસિયો માડી મને જોવા જાવા દે. મા૦ ૫

પદ ૧૩૦૭ મું

મને કામણ કીધલાં કોય, કાનુડે મોહન મોરલી વાઇને;
મારું ચિતડું લીધું પ્રોય, કાનુડે મોહન મોરલી વાઇને. મો૦ ટેક.
મને માર્યાં વહનાં બાણ, કાનુડે મોહન મોરલી વાઇને;
મારા પરવશ કીધાં પ્રાણ, કાનુડે મોહન મોરલી વાઇને. મો૦ ૧
મને કાંઈ નવ સુઝે કામ, કાનુડે મોહન મોરલી વાઇને;
મારે અંખના આઠો જામ, કાનુડે મોહન મોરલી વાઇને. મો૦ ૨
હું તો ઘેલી ફરું છું ઘરમાંય, કાનુડે મોહન મોરલી વાઇને;
જોયા વિના તે જંપ ન થાય, કાનુડે મોહન મોરલી વાઇને. મો૦ ૩
વાઈ વાંસલડી કાંઈ ભાંત, કાનુડે મોહન મોરલી વાઇને;
મારે ન રહી દલડે નિરાંત, કાનુડે મોહન મોરલી વાઇને. મો૦ ૪
મારું મનડું કીધું હાથ, કાનુડે મોહન મોરલી વાઇને;
મળ્યા પ્રેમાનંદનો નાથ, કાનુડે મોહન મોરલી વાઇને. મો૦ ૫

પદ ૧૩૦૮ મું–રાગ ભૈરવી–પ્રભાત

આવો મારા હૈડા કેરા હાર, વાલમ વારણે જાઉંરે; આવો૦ ટેક.
મોહન સુખકું નિરખું સુંદર, શામળિયા શિરદાર;
તન મન પ્રાણ લેઇને વારું, વારણે વાર હજાર. વાલમ૦ ૧

રૂપાળા છો રાજીવ લોચન, નટવર નંદકુમાર;
નેણાં મારાં ત્રપત નથી થાતાં, નિરખી પ્રાણ આધાર. વાલમ૦ ૨
મનડું મારું મોહી રહ્યું છે, સુંદર જોઈ શણગાર;
માથે મુગટ રત્ન જડાઉ, કુંડલ મકરાકાર. વાલમ૦ ૩
નિલ કલેવર ચરચિત ચંદન, કટિ પટ પીત ઉદાર;
પ્રેમાનંદ કે' વારું વદનપર, કોટિ મદન વાર વાર. વાલમ૦ ૪

પદ ૧૩૦૯ મું

આવો મારા મીઠડા બોલા માવ, વાલમ વહાલા લાગોરે; આવો૦ ટેક.
વાલમ મુજને વહાલા લાગો, બહુ નટવર સુંદર નાવ;
હેત કરી હૈયાપર રાખું, રસિયા જાદવરાવ. વાલમ૦ ૧
પલંગ ઉપર પધરાવું પ્યારા, દૂધડે પખાળું પાવ;
ભૂધર ભેટું પ્રેમ કરી મારે, ઘણા દિવસનો ભાવ. વાલમ૦ ૨
કેશર ચંદન ચરચી કરું, ફુલડાંમાં ગરકાવ;
આંખડલીથી અલગા ન મેલું, શોભાના દરિયાવ. વાલમ૦ ૩
જેમ રાજી રહો તેમ કરું હરિ, ન જોવું ન્યાય અન્યાવ;
પ્રેમાનંદના નાથજી તમપર, પ્રાણ કરું નોછાવ. વાલમ૦ ૪

પદ ૧૩૧૦ મું

આવો ઓરા રસિયા રાજીવ નેણ, જીવન જોઇને જીવુંરે; આવો૦ ટેક.
નટવરનાગર શોભાના સાગર, સુંદરવર સુખદેણ;
આંખડલીમાં અમૃત વરસે, વહાલાં લાગે વેણ. જીવન૦ ૧
મુખની મીઠી વાતું સાંભળતાં, મનડું થયું છે મેણ;
કેશવ તમ કેડે ભમતું ફરે છે, જંપ નથી દિનરેણ. જીવન૦ ૨
લોક કુટુંબ સઉ ફૂટી થાકાં, કોઇનું ન માને કેણ;
પ્રિતમ તમ સંગ પ્રીત બંધાણી, જાણી સાચા સેણ. જીવન૦ ૩
સંસારિયાં સઉ ઝેર થયા જાણે, જેવું કડવું અફેણ;
પ્રેમાનંદના પ્યારા તમવિના, ક્યાંયે ન સુખચેણ. જીવન૦ ૪

પદ ૧૩૧૧ મું

માણિગર મોરલીવાળા મીત, ગિરિધર ઘેલડી કીધીરે; માણિગર૦ ટેક.

મુખતણાં મરકલડામાંઈ, પ્રિતમ જોડી પ્રીત;
નેણતણે નજારે મારે, ચોરી લીધું ચીત. ગિરિધર૦ ૧
મોહન મોરલી અધર ધરીને, ગાઈને સુંદર ગીત;
આંગણિયે મારે ઉભા આવી, કરતા લટકાં લલીત. ગિરિધર૦ ૨
લાવણ્યતા જોઈ મોહી રહી જાણે, ચિત્ર આલેખ્યાં ભીંત;
એવાને એવા આવી વસ્યા મારા, અંતરમાંઈ અજીત. ગિરિધર૦ ૩
ગોવિંદ હવે કયાંઈ ન ગોઠે, વાત થઈ વિપરીત;
પ્રેમાનંદના નાથજી હાવે, રાખો હજૂરમાં નીત. ગિરિધર૦ ૪

પદ ૧૩૧૨ મું–રાગ બંગાલી

સાંવરીયાકે હું રૂપ દીવાની; સાંવ૦ ટેક.
રૂપમતી ધનશ્યામ છબીલો, દેખત દુરિત ભયે સબ હાની. સાંવ૦ ૧
સુંદરતાકી ખાની સાંવરો, અટકયો મન મેરો રતી માની. સાંવ૦ ૨
મુસકની મંદ વિલોકી પરી ફંદ, ચિતવનીમેં મન લીનો તાની. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' બદન છબીપર, રવિ શશી કોટી કરું કુરબાની. સાંવ૦ ૪

પદ ૧૩૧૩ મું

યા મોહને મન લીનો માઈ; યા મો૦ ટેક.
શ્રીવ્રજરાજ લાડીલે સજની, કીની એક સરસ ચતુરાઈ. યા મો૦ ૧
નેન પલ્લવી કરીકે નૌતમ, ગૂઢ ભાવ સેનન સમઝાઈ. યા મો૦ ૨
સાંવરીયે સંકેત કુંજકી, બાત બંસીમેં ગાઈ સુનાઈ. યા મો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથ સાંવરે, કીની વશ મોહે હસી મુસકાઈ. યા મો૦ ૪

પદ ૧૩૧૪ મું

રૂપ વિલોકી અનૂપ ભધરી; રૂપ૦ ટેક.
નટવર રૂપ વિલોકી શ્યામકો, ગુન ગ્રન્થી સબ છુટ ગઈરી. રૂપ૦ ૧
ધર્મવંશ ચિંતામની ચિતવત, ઉપજ્યો સુખ નહિં જાત કહરી. રૂપ૦ ૨
નિરખી નાથ ધનશ્યામ લાડીલો, છીન છીન ઉપજત પ્રીત નઈરી. રૂપ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથકી છબીકી, શિવ બિરંચી બલિહારી લઈરી. રૂપ૦ ૪

પદ ૧૩૧૫ મું

વ્રજ લાડીલો ગુનરૂપકી રાસી; વ્રજ૦ ટેક.

યાકે રૂપમેં ત્રિભુવન મોહે, મોહીહે કમલા હો હી દાસી. વ્રજ૦ ૧
રૂપ બિલોકી ભયે બસ શંકર, ડોલત સંગ તજી હર કાશી. વ્રજ૦ ૨
દશસત બદન રૂપ ગુન જાકે, રટત નિરંતર શ્વાસ ઉશ્વાસી. વ્રજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' રૂપસિંધુમેં, બુડે કુટુમ સહિત બ્રજવાસી. વ્રજ૦ ૪

પદ ૧૩૧૬ મું–રાગ બંગાલી

યે બાલક વસુદેવકે દોઉ આલી, ગોકુલ પ્રગટે નંદ
ઘર સોઉ આલી; યે બા૦ ટેક
આલી એક સાવલ એક ગૌરહે, જુગલ મનોહર જોર આલી;
આલી નટવર વેશ કિશોરહેં, રતિ વનિતા ચીત ચોર આલી. યે બા૦ ૧
આલી ચિતવની ચલની દેખકે, લાજે કામ કરોર આલી;
આલી તન ચંદનકી ખોરહે, ચલતહે બદન મરોર આલી. યે બા૦ ૨
આલી ત્રિભોવનકી છબી આયકે, ઉદય ભઇ ઇનમાયે આલી;
આલી મદન રહ્યો સકુચાયકે, પરત આયકે પાયે આલી. યે બા૦ ૩
આલી ગુપ્ત રહે ઘર નંદકે, ગોવિંદ ગોકુલચંદ આલી;
આલી આયે અક્રુરપદ બંદકે, બલિહારી પ્રેમાનંદ આલી. યે બા૦ ૪

પદ ૧૩૧૭ મું

યે કુંવર દોઉ કમનીય નીકે આલી, લોચન સુખનિધિ
જીવન જીયકે આલી. યે કું૦ ટેક.
આલી કંસ બોલાયે યેહી કારન, નિરખન સુંદર રૂપ આલી;
આલી કોટિ મદન જાયે વારને, સુરનરમુનિશિર ભૂપ આલી. યે કું૦ ૧
આલી રાજમારગમહિં સોહત, માનું મૃગપતિબાલ આલી;
આલી પુરબિનતા મન મોહત, યે દોઉ રાજ મરાલ આલી. યે કું૦ ૨
આલી ગૌર તન પટ શ્યામહે, શ્યામ બદન પટ પીત આલી;
આલી સુમન અંગ અભીરામહે, ચિતવની ચોરત ચીત આલી. યે કું૦ ૩
આલી રંગઅખાડે જાતહેં, ઉભય અશંકિત ઉેલ આલી;
આલી આનંદ ઉર ન સમાતહેં, પ્રેમાનંદ કે' અલબેલ આલી. યે કું૦ ૪

પદ ૧૩૧૮ મું

યે જાદોકુલનલિનદિનેશ આલી, પંકજ લોચન નટવર
વેશ આલી; યે જા૦ ટેક.

આલી રૂપમની ઘનસ્યામહે, બલદાલી બલીરામ આલી;
આલી રૂપ શિલ ગુન ધામહે, ઉભયહે પૂરનકામ આલી. યે જા૦ ૧
આલી મધુપુરકે ધન્ય ભાગ્યહે, યે દોઉ આયે કુમાર આલી;
આલી રાજતખતકે લાગહે, શોભાસિંધુ ઉદાર આલી. યે જા૦ ૨
આલી કોન પુન્યકો ફ્લ દીયો, બિધના આજ જરુર આલી;
આલી સુફ્લ જનમ અપનો ભયો, નિરખે શોભાસૂર આલી. યે જા૦ ૩
આલી પરમ પુરુષ પરમાત્મા, ધર્યો નર વિગ્રહ નાથ આલી;
આલી સચરાચરકે આતમા, પ્રેમાનંદ સુખ પાથ આલી. યે જા૦ ૪

પદ ૧૩૧૯ મું

યે જાત દોઉ ભ્રાત સુંદર આલી, દીર્ઘ બાહુ છબી કોમલ
ગાત આલી; યે જા૦ ટેક.
આલી મરકત મણિ કલધૌતહૈ, બરન જુગલ જસવંત આલી;
આલી શશિકુલકમલદીનેશહે, સેવત પદ સુર સંત આલી. યે જા૦ ૧
આલી સરસ સુભટ નટવેશહે, રાજહસગતિ ચાલ આલી;
આલી માર્યો કૌલયાપીડકું, સબ દેખત તતકાલ આલી. યે જા૦ ૨
આલી મલ્લ સંગ દોઉ જાયકે, કરત જુદ્ધ સકુમાર આલી;
આલી ચાણુર મુષ્ટિક મારિયા, શલ તોશલ ભટ ચાર આલી. યે જા૦ ૩
આલી કચ ગ્રહી કંસ પછારીયો, કૃષ્ણ કમલદલનેન આલી;
આલી ઉભય અજીત અવિનાશહે, પ્રેમાનંદ સુખદેન આલી. યે જા૦ ૪

પદ ૧૩૨૦ મું-રાગ સામેરી

આવો મારા નાથજી નાના; આવો૦ ટેક.
ઓરા આવો અલબેલડા, આપું રમકડાં રમવાના. આવો૦ ૧
મોહન ખાશોમાં મારોડી છેરે જાઇને છાના;
શાકર નાખીને સ્યામને પાવું દૂધ દોઈ ગાના. આવો૦ ૨
જેવું જીવન તારા મુખમાં શું ખાધું છે કહાના;
મુખડું ઉઘાડ તું માવજી વેણ માનીને માતાના*. આવો૦ ૩

---

* "માના" પાઠાન્તર છે.

મુખમાં દેખાડ્યું વિશ્વને મન ભ્રાંત જશોદાના;
પ્રેમાનંદ કે' જશોમતિ લીયે વારણા વહાલાના. આવો૦ ૪

પદ ૧૩૨૧ મું

લાલજીના લટકાપર વારી; લાલ૦ ટેક.
લટકા કરવા પ્રગટ્યા વહાલો ગોકુલ ગિરિધારી. લાલ૦ ૧
પાન કરતાં પયનું પેહેલી માસીને મારી;
શકટ વિદારણ કીધલું વહાલે ચરણને વિસ્તારી. લાલ૦ ૨
પોઢ્યા હતા હરિ પાલણે આવ્યો તૃણાવંત ભારી;
પ્રાણ તેના પોંચાડ્યા વહાલે પળમાં સ્વર્ગદ્વારી. લાલ૦ ૩
જમલાઅર્જુન તારીયા સઉ દેખતાં નરનારી;
પ્રેમાનંદ કહે ઉરમાં રહો કેશવ કંસારી. લાલ૦ ૪

પદ ૧૩૨૨ મું

ઘેલું કીધું ગોકુલ ગોવાળે; ઘેલું૦ ટેક.
વશ કીધી વ્રજ વનિતા વહાલે નેણતણે ચાળે. ઘેલું૦ ૧
ગોવરધન કહાને કર ધર્યો, રાખ્યું ગોકુલ ગોપાળે;
વછ વૃષભ વહાલે ભેદિયા, માર્યો કેશી કૃષ્ણ કાળે. ઘેલું૦ ૨
સરવે ગળ્યા ગોપ વાછરરે, અઘાસુર વિકાળે;
મોહન મુખમાં પેશીને, સરવે છોડ્યાં* છોગાળે. ઘેલું૦ ૩
માર્યો અઘાસુર પળમાં, બક ચીર્યો તે સઉ ભાળે;
પ્રેમાનંદને નાથજી, વાઈ મોરલી તે મરમાળે. ઘેલું૦ ૪

પદ ૧૩૨૩ મું

વહાલા લાગે વિઠ્ઠલ વનમાળી; વહાલા૦ ટેક.
ચરિત્રકરે વહાલો વ્રજમાં મોહ્યા દેવ ભાળી ભાળી. વહાલા૦ ૧
વિધિયે હર્યાં ગાય વાછરું નર નાટક નિહાળી;
નવા રચ્યાં રંગભીનડે સરવે ગોવિંદે ગોવાળી. વહાલા૦ ૨
દાવાનળ વહાલે પીધલો નાથ્યો જમુનામાં કાળી;
નૃત્ય કીધું કાળીશિશપર વહાલે વજાડી તાળી. વહાલા૦ ૩

* "છોડ્યાં" પાઠાન્તર છે.

વ્રજમાં તેડી વ્રજવનિતા વાઈ બંસી મરમાળી;
પ્રેમાનંદનો નાથજી રમ્યા મનમથમદ ટાળી. વહાલા૦ ૪

પદ ૧૩૨૪ મું-રાગ સામેરી

હો ગિરિધરલાલ, મારગડો મેલીને વેગળા રહોને;
શીદ રોકો છો, મહિ વેચવા મને મથુરા જાવા દોને. હો ગિ૦ ટેક.
તમે ડાહ્યા થઇને નંદલાલા, સહુ વ્રજવાસીને છો વહાલા;
શીદ બાઝો છો અમને ઠાલા. હો ગિ૦ ૧
મેલો પરનારીનો પાલવડો, મારે અંગે આવીને શીદ અડો;
અમણેથી હરડકો શો આવડો. હો ગિ૦ ૨
હજી નાના છો તમે નટવરજી, હમણેથી થયા આવડા ગરજી;
હજી તરુણપણું છેટે હરજી. હો ગિ૦ ૩
વહાલા અરીપરી વાત લેવાશે, એમાંથી અવળું બહુ થાશે;
પ્રેમાનંદ કે' નંદનું ઘર જાશે. હો ગિ૦ ૪

પદ ૧૩૨૫ મું

હો ગોવાલણી, જોબનિયાને જોરે આવડી બોલે;
બહુ માનભરી, તુચ્છ બરાબર તું તો અમને તોલે. હો ગો૦ ટેક.
દાણ લાગે મહિનું આ જાગે, જેની રીત હોય તે તો માગે;
તેમાં આવડું દુઃખ તને શીદ લાગે. હો ગો૦ ૧
મારું દાણ દઇને જા ચાલી, હાં કુણ તને* રાખે ઝાલી;
પાછી ગરજ હોય તો આવજે આળી. હો ગો૦ ૨
આલી ઉતારય મહિકું આવ્ય ઓરી, નહિ આપીશ તો
લઇશું જોરી; દા'ડી જાતી દાણ ચોરી ચોરી. હો ગો૦ ૩
ધણે દા'ડે આવી છું આજ હાથે, થયો ઝગડો ગોવાલણીને સાથે;
સાહ્યો પાલવ પ્રેમાનંદને નાથે. હો ગો૦ ૪

પદ ૧૩૨૬ મું

હો મોહનજી, દાણતણી નવ કીજે નવલી રીતિઃ
તમે જાવા દો, એમાંથી બહુ થાશે મોટી ફજીતિ. હો મો૦ ટેક.

---

* "તુને" પાઠ છે.

અમે નીત જઇયે મહિ વેચવાને, નથી સાંભળ્યા દાણી
કયારે કાને; નવી રીત કરો છો તમે આજ શાને. હો મો૦ ૧
વહાલા છોકરવેડા તે નવ કરીયેં, જોઈ વિચારીને પગલાં ભરીયેં;
રાજા કંસ તણી બીકથી ડરીયેં. હો મો૦ ૨
તમે નંદના નંદન જાણીને, નથી બોલતી મલાજો આણીને;
જાઈ કહીશ જશોદા રાણીને. હો મો૦ ૩
તમે વનમાં ચારી જાણો ઢોરાં, શું જાણો દાણમાં ચીતચોરાં;
પ્રેમાનંદના વહાલા વિણી ખાઓ બોરાં. હો મો૦ ૪

પદ ૧૩૨૭ મું

હો મહિયારી, માનભરી બોલે છે મદની માતી;
તું મતવાળી, બીવરાવે મને આંખું કાઢી રાતી. હો મહિ૦ ટેક.
તું ગુજરી ગમારી મત થોડી, બહુ બોલે સુખ બડબડ છોડી;
મહિ પા નહિ તો માટ નાંખીશ ફોડી. હો મહિ૦ ૧
તું કંસની દેખાડે બીક ભારી, તને મળશે તે શિક્ષા સારી;
તારા કંસને પુગાડીશ જમદ્વારી. હો મહિ૦ ૨
તારા કંસની બીકે કુણ ડરશે, તારો કંસ અમારું શું કરશે;
કાંઈ છોરાં નહિ જે બ્હી મરશે. હો મહિ૦ ૩
જાણી ગોપીએ વાત તે ખરાખરી, પાઈ ગોરસ રાજી
કીધા હરિ; પ્રેમાનંદના વહાલાને મળી ભય ભરી. હો મહિ૦ ૪

પદ ૧૩૨૮ મું–રાગ સોવત સારંગ

ભોજન કર પ્યારે કરત સૈન; ભોજ૦ ટેક.
પાદ સંવાહન કરત રાધિકા, સુખરાશી સુખદેન નેન. ભોજ૦ ૧
સુરનરમુનિજન પ્રેમ પુલકીકે આયે આતુર દરશન લેન;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ નાથકી શિશ ચઢાવત ચરન રેન. ભોજ૦ ૨

પદ ૧૩૨૯ મું

દ્વારપે જનકી ભયહે ભીર; દ્વાર૦ ટેક.
પાવન જસ ગાવત સુરમુનિગન નારદ વ્યાસ વિરંચી કીર. દ્વાર૦ ૧

સુનત કુલાહલ ઊઠે કમલદ્રગ દરશન દીનો શ્યામ શરીર;
પ્રેમાનદ ઘનસ્યામ પિયાકો મુખ નિરખત સબ ગઇહે પીર. દ્વાર૦ ૨

પદ ૧૩૩૦ મું

બસીવારો સોહે સરસ શ્યામ; બંસી૦ ટેક.
નિરખી નિરખી મુખ ચક્રિત ભયે જન વારત છબીપર કોટિકામ. બંસી૦ ૧
ચિતવત હરત સંતાપ સબનકે મનમોહન પ્યારો શોભાધામ;
પ્રેમાનદ ઉર ધારી શ્યામ છબી મગન રટત અષ્ટજામ નામ. બંસી૦ ૨

પદ ૧૩૩૧ મું

બોલનીમેં મેરો હરત પ્રાન; બોલ૦ ટેક.
મધુર મધુર મુસકાય બોલાવત કર હેલન પ્યારે રસિક કહાન. બોલ૦ ૧
નેનનકી સેનનમેં સજની બસ કર ડારત ચતુર સુજાન;
પ્રેમાનંદ કહે બીસરત નાહીં રૂપરાશી એ રસિક ખાન. બોલ૦ ૨

પદ ૧૩૩૨ મું

મોરલીમેં મોસોં કરત સેન; મોર૦ ટેક.
બંસીવટ સંકેત બજાવત કુંજભુવન સુખદેન એન. મોર૦ ૧
બંસી શ્રવન સુનત મોયે સજની રજનીદિન કછુ પરત ન ચેન;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ મીલનકું તન તાવત દુઃખ દેત મેન. મોર૦ ૨

પદ ૧૩૩૩ મું

મીલબેકી મોકું હોત પીર; મીલ૦ ટેક.
દોર દોર હેરું ચઢી અટર્યાં નંદકુંવર બલબીર ધીર. મીલ૦ ૧
અટકી રહ્યો મન રૂપ ભલમેં વિસરત નાહીં મોયે શ્યામ શરીર;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ મીલે બીના કલ ન પરત દ્રગ બહત નીર. મીલ૦ ૨

પદ ૧૩૩૪ મું

બનવારી ઠાડે સઘન કુંજ; બન૦ ટેક.
સુનરી વે બંસીમેં ગાવત સુખનિધાન રાધે તુંજ તુંજ. બન૦ ૧
વે તો આતુર સજે સુભગ તન પેરે ભુખન બસન રૂ ગુંજ;
પ્રેમાનંદકે નાથપેં ચલ સખી મીલિયે શ્યામ સુખપૂર પુંજ. બન૦ ૨

પદ ૧૩૩૫ મું

અલબેલી ચલત તું નવલ ચાલ; અલ૦ ટેક.
પડાઈ મોયે લેન તોયે સજની વે ઠાડે ઘનસ્યામલાલ. અલ૦ ૧
તેરે કારન વિણી કુસુમકળી ગુંફત ગજરા અરુ ફુલ માલ;
પ્રેમાનંદકે નાથસોં મીલિયે માન છાંડી વલી રૂપ જાલ. અલ૦ ૨

પદ ૧૩૩૬ મું–રાગ સારંગ મલ્હાર

મોરી બુંદન ભીંજત સારીરે, બિહારીલાલ ચલો કુંજનમેં; મોરી૦ ટેક.
ભીંજત સારી મોરી સાસ ડગારી, લરી લરી લાલા દેહે
મોયે ગારીરે. બીહા૦ ૧
દમક દામિની જીયરા ચમકત, બરસત ઘન ગરજત ભારીરે. બીહા૦ ૨
સુંદર વર મોયે પીતાંબરકી ઓટન, લેહો ભુજન પસારીરે. બીહા૦ ૩
રસિક ચતુર વર જુગલ છબીપર, તન મન ધન પ્રેમાનંદ વારીરે. બીહા૦ ૪

પદ ૧૩૩૭ મું

ઇન મોરન સોર મચાયોરે, મોહન પિયા ઘન બરસન આયો; ઇન૦ ટેક
ગરજે ગગન ઘન દામિની દમકત, બોલત દાદુર ડર ઉપજાયોરે. મોહ૦ ૧
કમલનયન મોયે કંઠ લગાયો, કંપત તન મન અકુલાયોરે. મોહ૦ ૨
હરી હરી કુંજન ટપકત બુંદન, ભીંજત ચુંનર જીયરા ડરાયોરે. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે શ્યામ સ્વામિની બીહરત, બન કરત મન ભાયોરે. મોહ૦ ૪

પદ ૧૩૩૮ મું

મોયે આજ લરેગી મોરી મૈયારે, કનૈયા છેલા ઘર જાનનદે મોયે; કનૈ૦ ટેક.
બરસત સાવન ઘન બીજુરી ચમકે, બોલત દાદુર મોર અપૈયારે. કનૈ૦ ૧
ભીંજત ચુંનર મોરી અંગીયાં અરુન રંગ, છાંડો જું છબીલા
લાલ મોરી બૈયાંરે. કનૈ૦ ૨
કબકી મેં આઈ મોરે કામકે ધરકો, તુમતો નિઠુર નાથ
નિરદૈયારે. કનૈ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રિતમ પ્યારી બિલસત, બન કદમકી છૈયારે. કનૈ૦ ૪

પદ ૧૩૩૯ મું

હોછબીલા છેલ ગુમાની સુખદાની, પીયા મોરી પીર ન જાની; હો છ૦ ટેક.

નાહક રેણી મોયે રસિયા કુંજનમેં, ગરજત ઘન બરસત પાની. સુખ૦ ૧
અંગીયાં ભીજ ગઈ મોરી અતલસકી, નવરંગ ચુનર
અગ્રહી આતી. સુખ૦ ૨
બહુત બુરે મોરે ઘરકે લોગવા, અતહિ બુરીહે નનંદ જેઠાની. સુખ૦ ૩
પ્રેમાનદકે નાથ કોન મિષ જાઉં ઘર, સકુચત છબા
સુની લોક બાની. સુખ૦ ૪

પદ ૧૩૪૦ મું-રાગ સારંગ-ધ્રુપદ-ચોતાલ

બેઠે તરનીતનયા તીર, પિયા પ્યારી પરમ ધીર,
બાંસુરી બજાય શ્યામ સારંગ શુદ્ધ ગાયોરી; બેઠે૦ ટેક.
અતહિં પ્રવિન શ્યામ, સપ્ત સુર તિન ગ્રામ,
તાન માન મુરછના સુનાય રંગ છાયોરી. બેઠે૦ ૧
ગાંધવીકળા પ્રવિન એક તાન અત નવિન,
પ્યારીને બનાય ગાય સાંવરો રિઝાયોરી;
રીઝે મોલે ગિરિધારી, એક માલ ઉર ડારી,
તન મન વારી પ્રેમાનંદ સુખ પાયોરી. બેઠે૦ ૨

પદ ૧૩૪૧ મું

સૂર આયો શિરપર, સુનો શ્યામ મોરલીધર,
કહત ગ્વાલલાલ નેક સારંગ સુનાઇયે જ્યું; શુર૦ ટેક.
ભયોહે મધ્યાન કહાન, બીકલ હોત મન પ્રાન,
કૃપાનિધાન એક તાન બાંસુરીમેં ગાઇયે જ્યું. શુર૦ ૧
તબહિં ગોપાલલાલ, બંસી અધર ધર રસાલ,
સપ્ત સ્વર કર અલાપ આનંદ ઉપજાઇયે જ્યું;
ભલે જ્યું ભલે બિહારી, રિઝે ગોપ પ્રાન વારી,
પ્રેમાનંદ કહે ઊર રાખું પિયા આઇયે જ્યું. શુર૦ ૨

પદ ૧૩૪૨ મું

સઘન કુંજ શિતલ છાયે, પ્યારી ગલે ડારી બાંયે,
બેઠે શ્યામા શ્યામ દોઉ આનંદ રસ રંગમેં; સઘ૦ ટેક.

લલિતા વિશાખા, ચંદ્રભાગા ચંદ્રાવલી આદી,
ગાવતીહે સખી રાગ સારંગ ઉમંગમે. સખ૦ ૧
પ્રફુલિત દ્રુમ બેસી, મગન ભઈ લખી સહેલી,
સરસ સુમન લાઈ સજત પિયા પ્યારીકે અંગમે;
રસવિલાસ કર સુજાન, હરત મદન માન કહાન,
પ્રેમાનંદકે પ્રાન રાજત બ્રજ રવની* સંગમે. સખ૦ ૨

પદ ૧૩૪૩ મું

બેઠે બંસીવટ સ્યામ, પ્યારી સંગ પૂરનકામ,
જામ જુગલ આયો તરની† ધરની જરન લાગીરી; બેઠે૦ ટેક.
સારંગકો કર આલાપ, અવની ઉર સમાયો તાપ,
શાંતિ રસ બરસાયો જરન દૂર ભાગીરી. બેઠે૦ ૧
પશુ પંખી દ્રુમ બેલી બન તૃન જન મન શાંત ભયે,
જીવ જંત સબે ત્રિવિધી તાપ ત્યાગીરી;
નિરખી નાથ સુખનિધાન, પ્રેમાનંદ વારે પ્રાન,
રાખત નીત નેનનમેં હેત મોજ માગીરી. બેઠે૦ ૨

પદ ૧૩૪૪ મું–રાગ સારંગ

કદમવાકી છૈયાં, ગિરિધરલાલ બીરાજે: કદ૦ ટેક.
તપતહે તરની જાત ન બરની, ધરની અનિ ધક રૈયાં:
શીતલ મંદ સુગંધ સમિરા, ચલત સ્યામ સુખદૈયાં. ગિરિ૦ ૧
ઉકનહે ઉરમી યમુનાજમે, ચિનવન ચીન લલચૈયાં;
પ્રફુલિત પદ્મ સરસ વિરજાતટ,‡ અલિગન ઉપર ઉડૈયાં. ગિરિ૦ ૨
કહત ગ્વાલ કર જોરી કહાનસું, સુનો હરિ હલધર ભૈયાં;
સારંગ તાન સુનાઓ પ્યારે, તનકી તપન મીટૈયાં. ગિરિ૦ ૩
તબ મોહન મુસકાય અધર ધરી, બંગીકે બજૈયા;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ લટકપર, બાર બાર બલજૈયા. ગિરિ૦ ૪

---

* "વ્રજ રમની" પાઠ છે.
† "જાનું જુગલ આયે તરની" પાઠાન્તર છે.
‡ "વિરજા તટ" પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૩૪૫ મું

બાંસુરીમાં બજાઈ, ગિરિધર કુંજબિહારીરે; બાંસુ૦ ટેક.
સપ્ત સ્વર તિન ગ્રામ મુર્છના, સારંગ તાન સુનાઈ;
થલચર જલચર ચકીત ભયે સુની, સુરનરમુનિમન ભાઈ. ગિરિ૦ ૧
બંસી શ્રવન સુની સુરબનિતા, તનકી સુધ વિસરાઈ;
ઉલટ પુલટ પટ શિથલસું કચલટ, ભીકલ સકલ ઉઠ ધાઈ. ગિરિ૦ ૨
ભવ બિરચી સુરરાજ દેવ મુનિ, અવિલોકત નભ આઈ;
બરખત હરખી સુમન ઝરી હરિપર, રૂપ છટા ઉર લાઈ. ગિરિ૦ ૩
ગ્વાલ બાલ સુની સકલ પ્રશંસિત, પુની પુની પરતહેં પાઈ;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ લાલકું, લીને કંઠ લગાઈ. ગિરિ૦ ૪

પદ ૧૩૪૬ મું–રાગ સારંગ

માખન દધ ખાયો, ઈન મોહનાને હમરો; ઈન૦ ટેક.
મૈયા હમ દધ બેચન મધુપુર, જાતી દેખત ધાયો;
કર બરજોરી બૈયાં મરોરી, છતિયન નખ લગાયો. ઈન૦ ૧
મટુકી લીન છીનાય સાંવરે, કછુ ખાયો મન ભાયો;
લકુટી મારી મથનીયાં ફોરી, દધકો કીચ મચાયો. ઈન૦ ૨
માગત દાન આન નહીં માનત, ના સમઝે સમુઝાયો;
પ્રેમાનંદકો નાથ કુંજમે, ગીડુરી લે સટકાયો. ઈન૦ ૩

પદ ૧૩૪૭ મું

જસોદા લાલ તેરો, નીત ઉઠી હમસું ઝગરે; જસો૦ ટેક.
કહો મૈયા અબ કેસે બનીહે, બસવો ગોકુલ કેરો;
ફેરો આન દુહેયા બ્રજમેં, રાજ તુમારો ડેરો. નિત૦ ૧
હમ મધુપુર નીત જાયે દધી બેચન, નીત હરિ કરત બખેરો;
પકરત કર પરનારીનકે નીત, યામેં નહિં ભલેરો. નિત૦ ૨
જો મા બાત કંસ સુનીહે, તો પૈહો દુઃખ ઘનેરો;
પ્રેમાનંદ કે' બ્યાહ લાલકો, કરો અબ સાંઝ સવેરો. નિત૦ ૩

પદ ૧૩૪૮ મું–રાગ સોરઠ મલ્હાર ધ્રુપદ ચૌતાલ

ખંજનનેની હે સ્યામા સમઝ સખેરી, કછુ ઘરી ઘરી ઘટત જાત
સબ રેની; ખંજ૦ ટેક.

તજદે માન ચલ સયાન, જાન જીયમેં પ્યારી, વારી જાઉં
તોપે પીકબેની. ખંજ૦ ૧
જાત રસકી ધરી અનુસર કુંવરી, પિયા સનમુખ સુખદેની;
પ્રેમાનંદ કહે પિયા બંસીમેં ટેરત, રાધે રાધે રટત બંસી
મદન અયેની. ખંજ૦ ૨

પદ ૧૩૪૯ મું

સમજ સયાની હે પ્યારી સાચી કહું હું તોયે, અબ તેરી
પ્રેમ પ્રીતિ કહાં બિલાની; સમ૦ ટેક.
જુગસમ જાત છીનું, પિયા મુખ દેખે બીનું, કોન સમજ
બેઠી રસકી ખાની. સમ૦ ૧
તેરી મત થોરી ત્રિયા, નિપટ નિઠોર હિયા, પ્રાન-
પતિસું અટકાની;
પ્રેમાનંદ કહે કહાન ઠાડે કૃપાકે નિધાન, ચિતવત મગ રાધે
રસનિધાની. સમ૦ ૨

પદ ૧૩૫૦ મું

ઉઠ અલબેલી હે રાધે કુંજમેં કમલનેન, તેરે હેત બિનત
પિયા ફુલ ચમેલી; ઉઠ૦ ટેક.
કુસુમ સેજ અત સંવારી, હેરત પંથ પિયા બિહારી, તેરીસોં
કરન તોસું રસ કેલી. ઉઠ૦ ૧
વે તો આતુર પિયા, જીયા લાગી રહ્યો તોસેં, ઉઠ ચલ હસ
રસ રેલી;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારી, ઉર ધારી લે બિહારી, લૂટ અકેલી
રસ રસિક છેલી. ઉઠ૦ ૨

પદ ૧૩૫૧ મું

મોહન નાયક એહો, પિયા પચ પચ હારી હું, એકઉ ન
માન્યો મેરા વાયક; મોહ૦ ટેક.
અનેક જતન કરી, ગ્રહે ચરન જોરી, કહી કહીકે બચન સુખદાયક. મોહ૦ ૧

કેરી અબ કરે પિયા, મનાયી ન માને તિયા, સુનીયે
સબ ગુનલાયક;
પ્રેમાનંદ કે' નાથ, બાતહે તિહારે હાથ, કીઝયે કછુક ઉપાયક. મોહ૦ ૨

પદ ૧૩૫૨ મું-રાગ સોરઠ મલ્લાર ધ્રુપદ ચૌતાલ

હે સખી આજકી છબી મોપે બરની ન જાઈ, નિરખી
છટા લાજે કોટિ કામ; હે સ૦ ટેક
બરહાપિંછ શિશ સોહે કેશરકો તિલક હીયે, મકરાકાર
કુંડલ કરને છબીધામ, હે સ૦ ૧
અંગ અંગ કુસુમ ભુષન કટિતટ પીતપટ, મોરલી
અધરપર ધરે અભીરામ;
પ્રેમાનંદકો નાથ બિહરત જમુનાતીર, હરત ચીર ચિતવત
ઘનશ્યામ. હે સ૦ ૨

પદ ૧૩૫૩ મું

ચંચલ લોચન મોચન તાપ અનેક ભાંત, મુસકની
મંદ મંદ બદનકી; ચંચ૦ ટે
હસની બોલની ચલની ચારુ મેરે મન બસ ગઈ, સુંદર
છબી સુખસદનકી. ચંચ૦ ૧
એક એક રોમપર વારી ફેરી ડારુરી, સરસ છબી કોટિ મદનકી;
પ્રેમાનંદ શ્યામ રૂપ નિરખી ચકીત ભઇ, ભૂલી ગઈ તન
સુધ અવનકી. ચંચ૦ ૨

પદ ૧૩૫૪ મું

હે માઇ નંદકુંવર વર નટવર સુંદર નેનકે નજરે મન હરલીનો; હે મા૦ ટેક
નેનકી ચાતુરી કહા કહું સજની, કુટિલ કટાક્ષમેં કછુ કરદીનો. હે મા૦ ૧
અબ મોપે બીન દેખેં કલ ન પરત પળ, મુસકનીમે મોયે
ટૉનારી કીનો;
પ્રેમાનંદકો નાથ મીલે મોયે ભરી બાથ, તબતેં બસી ગયો ઉર
રંગભીનો. હે મા૦ ૨

પદ ૧૩૫૫ મું

હે માઈ લેત તાન તનનનનનન સનનનનનન, સપ્ત સ્વરકી:
હનનનન હરત પ્રાંન કહાન બાંસુરીમેં; હે મા૦ ટેક.
ગમમ ગારી રીગમ પમગારી ધનીસાની સસાનિનિ ધપમમ;
પપધની સાની સુને નીકસત સાંસુરીમેં. હે મા૦ ૧
તકધિલા મૃદંગ ડધા ધી ત્રામધી ત્રામ ધ્રુમકટ તકદ્રુમિ
દ્રુમિતક્ થોંગ થોંગ, બાજત પરનગત ટરત આંસુરીમેં;
નૃત્યત છુમ છુમ છુમ ઝનનનનનનનન નુપુર ઝમકત;
પ્રેમાનંદ સુની કસકત પાંસુરીમેં. હે મા૦ ૨

પદ ૧૩૫૬ મું–રાગ મલ્હાર

એ સરોજઉતે સરસ તિહરિ નૈના;
માધો જ્યું તિહારે નેના, નિરખત હોત .મનરજન. એ સ૦ ટેક.
અરુણસેં ચંચલ રુચિર રસાલસેં ચતુર ચિતવનીપર
વારું મધુપ મીન ખંજન. એ સ૦ ૧
અધર મધુર બિંબ ચાહત નાસા શુક, કરત મનોરથ
ચિતવી સુચાપ મોહે ભયો મદભંજન;
પ્રેમાનંદ નિરખી છબી નૌતમ, મદન ભયો મદગજન. એ સ૦ ૨

પદ ૧૩૫૭ મું

મરાલગતિ આવત હમારો પિયાપ્રાન;
હમારે પિયા મધુરીસી બાંસુરી બજાવત. મરા૦ ટેક.
નિલ કલેવર ચરચિત ચંદન કટિપર પીતપટ, ઉર બનમાલ
સોહાવત. મરા૦ ૧
મોર મુગટ શિશ કાનન કુંડલ, હરત સકલ દુઃખ મોરલીમેં
રાગ મલ્હારજ્યું ગાવત;
પ્રેમાનંદ ધુની સુની સબ બ્રિજબની, તનમન તાપ સમાવત. મરા૦ ૨

પદ ૧૩૫૮ મું

હર્યોરી મન ચોર ચતુર નંદકિશોર, કૃષ્ન રાસક રસચોર; હર્યો૦ ટેક.
બંક બિલોકની ભ્રકુટિ કટાક્ષમેં કરત જાદુકી, ગિરિધર
કનલનયનઉંકી કોર. હર્યો૦ ૧

મોહ્યો સકલ વ્રજ મોહન નાગર, હસત મનોહર
ચિતવત ચારુ ગત ચલત મરોર;
પ્રેમાનંદ પ્રિતમ પ્યારેપર, બલિ બલિ બલિ તન તોર. હસ્યો૦ ૨

પદ ૧૩૫૯ મું

બનેરી ઘનશ્યામ સલોને સુખધામ સલોને, સુખ બરસત
વ્રજ આઠો જામ; બને૦ ટેક.
મોર મુગટ શક્રચાપ સમાનરી ગરજત બંસી ધુન, મગન મયુર
વ્રજભામ. બને૦ ૧
દમકત દામિની કટિપર પીતપટ, લસત મનોહર બગપંક્તિ
મુક્તદામ ધરે અભિરામ;
નિરખી સ્યામઘનપુલકિત ગોપીજન, પ્રેમાનંદ ભયો પૂરનકામ. બને૦ ૨

પદ ૧૩૬૦ મું–રાગ ધનાશ્રી

મદનાતુર હે હરિ માનની; માન૦ ટેક.
બીરહા રાહુ ગ્રહી ગુન વાત, શ્રીવ્રજચંદ તોરી ચાંદની. મદ૦ ૧
કજ્જલ મલિન વિલોલ વિલોચન, શિથિલ દૃગન સર સાંધની. મદ૦ ૨
કલયતી મલય ગરલ સમ સુંદરી, ઈંદુ કિરન દહ પ્રાનની. મદ૦ ૩
પ્રેમાનંદ સુમન શર સજ્યા, તજી તન્વી ફીરે કાનની. મદ૦ ૪

પદ ૧૩૬૧ મું

માનની મધુસુદન માન ભરી; માન૦ ટેક.
માનતી નાહિં મોયે બતાવતી, ચાર નારીકો કંથ હરિ. માન૦ ૧
મોયે મન બતલે કર્યું ન આવત, ઉનકે પાયન કહા મેંદી ભરી. માન૦ ૨
પૈયા પરી પરી હારી હુતો હરિ, હો તતછકી બુંદ ખરી.* માન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ જાય મનાવો, ઉભય ઉરજપર ચરન ધરી. માન૦ ૪

પદ ૧૩૬૨ મું–રાગ ધનાશ્રી

અરી મા તેરો માધો જાદુ ડારી ગયો, એરી મા તેરો;
જાદુ ડારી ગયોરે નેના મારી ગયો, ચીતચોર મોહન. તેરો૦ ટેક.

---

* અર્થ સ્પષ્ટ નથી "હોત તછકી બુંદ ખરી" પણ વંચાય છે. પણ તેનો પણ અર્થ સ્પષ્ટ નહિ હોવાથી પાઠ આમ જ રાખ્યો છે.

આય અચાનક ઐયાં મરોરી, મોરે કરકો કંગનવા નિકારી
ગયોરે; ચીત ચોર મોહન. તેરો૦ ૧
ચંચલ નેન સેંન કસી મારી, ગારી દે દેઇયા મેરો જ્યારી ગયોરે;
ચીત ચોર મોહન. તેરો૦ ૨
બિગર્યો જશોદા તેરો કુંવર કનૈયા, નિરદૈયા મોરે હૈયા નખ
મારી ગયોરે, ચીત ચોર મોહન. તેરો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ પિયાપર, તન મન પ્રાન બલિહારી ગયોરે;
ચીત ચોર મોહન. તેરો૦ ૪

પદ ૧૩૬૩ મું

બંસીવારો મેરો તોરી ગયો હરવા, બંસીવારો મેરો;
હરવા તોરી ગયોરે ચીત ચોરી ગયો, દગાબાજ લગર. બંસી૦ ટેક.
સુંદર સ્યામ રસિક રંગછેલો, મોરી નાહક ઐયાં મરોરી
ગયોરે, દગાબાજ લંગર. બસી૦ ૧
ઐયાં મરોરી કસન બંધ તોરી, મોરી ભુજકો બાજુબધ
છોરી ગયોરે, દગાબાજ લંગર. બસી૦ ૨
કર કર ચોટ ઓટ રહી ચંચલ, જલકી ગગરિયાં ફેરી
ગયોરે, દગાબાજ લંગર. બંસી૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્યારો કંઠ લગાય, બરજોરી પ્રીત મોસેં જોરી
ગયોરે, દગાબાજ લંગર. બંસી૦ ૪

પદ ૧૩૬૪ મું

મોરે બારે લાલા* તોસું કહા કહી ગ્વાલની, મોરે બારે;
છોટે કાના તોસું કહા કહી ગ્વાલની, તોસું કહા કહી કા
છીન લઈ, બ્રજનાર નિલજ. બારે૦ ટેક.
ઇતનોકસો મેરો કુંવર કનૈયા, વે તો ભરજોબન નવરંગ
નઇરે; બ્રજનાર નિલજ. બારે૦ ૧

* "મોરે બાલે લાલ" પાઠાન્તર છે

ઉર નખ ચિહ્ન દેખાવતી ડોલતી, શ્યામ ચતુર તું તો ભોરી
ભઇરિ, બ્રજનાર નિલજ. બારે૦ ૨
નીત નીત આયકે કંઠ લગાવતી, મુખ ચુંબતી એક ટક
રહઇરિ, બ્રજનાર નિલજ. બારે૦ ૩
પ્રેમાનંદ જશોદા ઝગરત, હસત રાધે ઘુંઘટ દઇરિ;
બ્રજનાર નિલજ. બારે૦ ૪

પદ ૧૩૬૫ મું

મેં ના લિયો યાકે કરકો કંગનવા, મેં ના લિયો;
કંગનવા યાકે કરકો રે હરવા ઉરકો, તેરી સોં મૈયારે; મેં ના૦* ટે૦
મિથ્યા બોલી મોયે દોષ લગાવતી, જાની છોટોસો લરીકોરે;
તેરી સોં મૈયારે. મેં ના૦ ૧
મોસું કહે તોયે મોલકો લીનો, નહીં જશોમતિ નંદ મહરકોરે;
તેરી સોં મૈયારે. મેં ના૦ ૨
સુનત જશોદા કંઠ લગાયેકે, મુખ ચુંબતી ગિરિધરકોરે;
તેરી સોં મૈયારે. મેં ના૦ ૩
પ્રેમાનંદ બતિયાં સુની હરિકી, હસી ગ્વાલની ચલી ઘરકોરે;
તેરી સોં મૈયારે. મેં ના૦ ૪

પદ ૧૩૬૬ મું–રાગ ધનાશ્રી

ઓરા આવોને સુંદર શ્યામ, નિરખું નેણાં ભરી;
મારાં લોચનિયામાંહી માવ, રાખું જતને કરી. ઓરા૦ ટે૦
મસ્તક મુગટ જડાવનો, કાને કુંડલ મકરાકાર;
વદન ઉપર મારા નાથજી, વારું કોટિક અત્રિકુમાર. નિરખું૦ ૧
ભ્રકુટિના પ્રતાપને, જાણે મોટા મુનિવર ધીર;
કાલ માયાદિક થરથરે, કંપે સુર નર અસુર પ્રવીર. નિરખું૦ ૨
ચપળ દ્રગન છબી ઉપરે, વારું ખંજન મધુકર મીન;
સિંધુસુતા વાંસે ફરે, જોવા લોચન થઇને દીન. નિરખું૦ ૩

* "મેં ના લીયો યાકે કરકો કંગનવા. મેંના૦
યાકે કરકો કંગનવા યાકે ઉરકોરે હરવા, તેરી સોં મૈયાના૦" પાઠાન્તર છે.

ગુચ્છ ગુલાબી ખોસિયા, બેઉ કાન ઉપર વનમાળી;
પ્રેમાનંદ થયો ઘેલડો, તીલ વામ શ્રવણમાં ભાળી. નિરખું૦ ૪

પદ ૧૩૬૭ મું

તારું રૂપ જોઈ રંગ છેલ, લોચન લોભી રહ્યા;
કરી વરણન વારમવાર, પાતક ભવના ગયા. તારું૦ ટેક.
નાસા શુક શોભાનિધિ, રૂડા અધર બીંબ ચીતચોર;
ગોળ કપોલમાં શોભતો, રૂડો તીલ એક જમણીકોર. લોચ૦ ૧
હસતું વદન શોભે ઘણું, જાણે પુનેમ ચંદ્રપ્રકાશ;
દાંત દાડમકળી દેખતાં, કરે શોકસિંધુનો નાશ. લોચ૦ ૨
ચીબુકતણી શોભા ઘણી, કંબુ કંઠ શોભે સુખરૂપ;
ઉન્નત ઉરમાં ઓપી રહ્યો, રૂડો વીનગુણ હાર અનૂપ. લોચ૦ ૩
હૃદય કમળમાં શોભતું, ચિહ્ન શ્રીવચ્છ રતિ એક લાલ;
નિરખી ભુજ ભરી ભેટતાં, થયો પ્રેમાનંદ નિહાળ. લોચ૦ ૪

પદ ૧૩૬૮ મું

શોભા શી કહું શ્રીઘનશ્યામ, સુંદર વર તમતણી;
શું વર્ણવું રસના એક, લાવણ્યતા અતિ ઘણી. શોભા૦ ટેક.
સ્તન જુગલપર શોભતાં, બે છાપ ચિહ્ન છબીધામ;
નેણાં ભરીને નિરખતાં, નવ વ્યાપે ક્રોધ ને કામ. સુંદર૦ ૧
ભુજા જુગલ જગદીશજીની, શોભે હસ્તિ સુંડ સમાન;
છાપ ચિહ્ન મનડું હરે, શોભે કુણિયું બીને વાન. સુંદર૦ ૨
કાંડાં કડણ બલવંતજી, રાતી હથેલિયું સુખપૂર;
આંગલિયું નખ નિરખતાં, થાયે દુખડાં સર્વે દૂર. સુંદર૦ ૩
કરવર અભય ઉદાર તે, ધરો શિશ ઉપર મહારાજ;
પ્રેમાનંદ ત્યારે માનશે, થયો સફલ જનમ મારો આજ. સુંદર૦ ૪

પદ ૧૩૬૯ મું

તારી મૂરતિ શ્રીમહારાજ, જીવું છું જોઇને;
સંભારતાં સરવે અંગ, રહ્યું મન મોહને. તારી૦ ટેક.

ત્રિવળી સહિત શોભે ઘણું, રુડું ઉદર અતિ અભિરામ;
ઉંડી નાભી નૌતમ, પૂરે સરવે મનની હામ. રહ્યું૦
કટિલંક અતિ રળિયામણા, શોભે સાથળ સુંદર જોડ;
જાનુ પિંડી નિરખતાં, પૂરે સરવે મનના કોડ. રહ્યું૦
ઘુટી પાનીને પેખતાં, વાધે હૈડે પૂરણ પ્રીત;
જુગલ તળા સભારતાં, રુડી ઉર્ધ્વરેખા ચોરે ચીત. રહ્યું૦
ફણા આંગલિયુ ઓપતી, જમણા અંગોઠાના નખમાંઈ ચિહ્ન;
નખશિખ મૂરતિ સંભારતાં, પ્રેમાનંદ થયો લે'લિન. રહ્યું૦

પદ ૧૩૭૦ મું–રાગ ધનાશ્રી

માંકે મોલે મોહનજી થે આયા ક્યોં ની આજ.* માંકે૦
સેજડી બીછાઈ સારી દીપકકી જોત પ્યારી
વાટડી જોઈ મેં થારી નાથા હો મહારાજ. માંકે૦ ૧
મોસું જો દીયો કોલ દુજીસુંથે પાળ્યો બોલ
જાઓજી જાઓજી જુઠા જદુપતિ રાજ. માંકે૦ ૨
કણીરે થે ઘરે ગીયા થાંને જો બેહાલ કીયા
અધર અંજન કીયો ખોઈ થાકી લાજ. માંકે૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ પડ્યા થે કણેરે હાથ
રાખ્યા થાને નાથ રાત સાર્યો વાકો કાજ. માંકે૦ ૪

પદ ૧૩૭૧ મું

માંકે મોલે બાલમજી થે આયા છોજી રાત. માંકે૦ ટે
રમઝમ કરતા માંકે મોલ પધાર્યા
સખિયારો સાથ લેઈ આયા મુસકાત. માંકે૦ ૧
કમરે કટારો લાલ ઢલકતી સોહે ઢાલ
થિરોધરી શોભા માસું કહી નઈ જાત. માંકે૦ ૨
કસુંબલ જામો વારી થરકે કસુંબી પાઘ
અમલારા છાકયા માસું બોલોછોજી બાત. માંકે૦ ૩

* "માકે મોહોલે મોહનજી થે આયા ક્યુ નહિ આજ." પાઠાન્તર છે

પ્રેમાનંદરા નાથ કપુર સુગંધી ગતિ
કેસરીયા બાલમજી પધાર્યા પરભાત. માંકિ૦ ૪

પદ ૧૩૭૨ મું–રાગ કાફી હોરી

હાંરે હો અરજ મોરી માનોજી પ્યારે, શ્યામ સુંદર બંસી વારે; હાંરે૦ ટેક.
નાહક રોકી રહે હો સાંવરે, નાગર નંદદુલારે. અર૦ ૧
સાસુ નણંદ લરીહે પિયા મોસેં, વ્રજકે લોગ ઠગારે. અર૦ ૨
કબકી મેં ઠારી પિયા પાયે પરતહું, હાં હાં કરત હો ઠારે.* અર૦ ૩
પ્રેમસખી બલિ જાઉં શ્યામપર, કરી રાખું દ્રગતારે. અર૦ ૪

પદ ૧૩૭૩ મું

હાંરે હો શ્યામ કીની એ ગતિ મોરી, કહારેહસત દ્રગ જોરી; શ્યામ૦ ટેક.
મનમોહન મોરી અંગિયાં ભીજ ગઈ, મોતીનકી લર તોરી. શ્યામ૦ ૧
મેં અજાન પિયા કછુએ ન જાનું, ડારી મેરે શિર ચોરી. શ્યામ૦ ૨
હે ચીતચોર પીરઉં ન જાની, બાંહ પકર ઝકઝોરી. શ્યામ૦ ૩
પ્રેમસખી પિયા રસિક રૂપપર, વારત મદન કરોરી. શ્યામ૦ ૪

પદ ૧૩૭૪ મું–રાગ કાફી–હોરી–તાલ ચંપક

આવો મીલી વ્રજનારી, આજ પકરેં† ગિરિધારી; આવો૦ ટેક.
ચંચલ ચપલ મીલત નાહિ કબહું, બહુત દિનન પચિહારી. આજ૦ ૧
એ છીન લેહો‡ પીતાંબર મોરલી, પે'રાવો નઇ સારી. આજ૦ ૨
આંખી આંજી મુખ મીડી પિયાકો, નચવોરી દેકર તારી. આજ૦ ૩
પ્રેમસખી જી ન કહો રી કહાન કોઉં, સુંદર નંદદુલારી. આજ૦ ૪

પદ ૧૩૭૫ મું

એ મોહન પિયા પાયે, આજ કરીઉં મન ભાયે; એ મો૦ ટેક.
પેરાયી ચૂરી ચૂનરિયાં, અંજન દ્રગ કજરાયે. આજ૦ ૧

---

* "હારે" પાઠાન્તર છે
† "પકરિએ" "પકરીહેં" પાઠાન્તર ગવાય છે
‡ "લેહો" પાઠ વધારે સારો લાગે છે.

પ્રેમભરી મુખ ચુંબી ભામિની, ગાલન ગુલચા લગાયે. આજ૦ ૨
વ્રજવનિતા જોરી દ્રગસેં દ્રગ, નૈનન સૈન શિખાયે. આજ૦ ૩
પ્રેમસખી એ નંદલલીકે, બીંદન ભાલ લગાયે. આજ૦ ૪

પદ ૧૩૭૬ મું

નીકી બની નંદલરકી, દેખો છબી સુંદરવરકી. નીકી૦ ટેક.
પેરાયી અંગિયાં અરુ ચૂંનર, રાજત ચૂરિયાં કરકી. દેખો૦ ૧
માંગ સંવારી બીંદી દ્રગ અંજન, લલિત છબી વેસરકી. દેખો૦ ૨
સુની વ્રજનાર સનેહ અપારસોં, આઈ દેખન ધરધરકી. દેખો૦ ૩
પ્રેમસખી કહે સુનો હો સયાંની, લેજ્યું ચલો નંદ ખીરકી. દેખો૦ ૪

પદ ૧૩૭૭ મું

લેજ્યું આઈ નંદદ્વારે, મોહન પિયા પ્રાણસેં પ્યારે; લેજ્યું૦ ટેક.
હે નંદરાની દેખો યા લરકી, ઠાડીહુતી પનિયારે. મોહન૦ ૧
કહા જાને કાઉકી સાવરી, તેરે લાલ અનુસારે. મોહન૦ ૨
આઈ જશોદા નિરખી લાલકું, ભરી આય દ્રગ તારે. મોહન૦ ૩
પ્રેમસખી એ રૂપનિધિપર, પ્રાણ વારી વારી ડારે. મોહન૦ ૪

પદ ૧૩૭૮ મું-રાગ કાફી

દૂરીજન દેખશેરે, પાલવડો મારો મેલ છબીલા. છબી૦ ટેક.
દેખશે ઓલ્યા લોક દૂરીજન, જાશે મારી લાજ;
સાસુ પુછશે કયારની વહુ તું, કયાં ગઈતી આજ. છબી૦ ૧
સરખી સૈયર જાણશેરે, મને બોલશે વાંકા વેણ;
ઉભી છે બહુ કદમની છાયે, કહાનજી ફાધા સેણ. છબી૦ ૨
પાલવ મેલને પાતળિયા, મને થઈ છે ઝાઝી વાર;
હૈયે હાથ ન નાંખશોરે, મારો ત્રુટશે નવસરહાર. છબી૦ ૩
જાવા દ્યો મુજને માવજીરે, મારે ઘેર છે ઝાઝું કામ;
આવીશ પાછી પાતળિયારે, માનો પ્રેમાનંદના શ્યામ. છબી૦ ૪

પદ ૧૩૭૯ મું

રસિયા રોક માં રે, ઉઢાણી મારી આલ શામળિયા. રસિયા૦ ટેક.

વાર થાયે છે વિઠ્ઠલ, મારી સાસુ જુવે છે વાટ;
કામ વિના તું કહાનજી, રોકીને શીદ ઉભો છે ઘાટ. શામ૦ ૧
મેલને આળ તું આલ ઉદ્ધાણી, તાણ્યમાં મારું ચીર;
કર જોડીને કહું છું કેશવ, ભરવા દેને મને નીર. શામ૦ ૨
અમે વહુઆરું લાજના માણુસ, ત્હારે નહિ લાજ લગાર;
ગોવિંદ ઘેલડો થાયે છે જોઇને, ગોકુલિયાની નાર. શામ૦ ૩
ક્યારની કહું છું માન મનોહર, ભરવા દે મને હેલ;
મળશું આપણુ કુંજમાં કહાના, પ્રેમાનંદના છેલ. શામ૦ ૪

પદ ૧૩૮૦ મું

મારા સમ માર માં રે, કાંકડલી મને કહાન રગીલા; મારા૦ ટેક.
કાંકડલી મને માર માં મોહન, કહું છું વારમવાર.
લાડકડા ત્હારા લાડ હું પૂરા, કરીશ નંદકુમાર. રગીલા૦ ૧
બેડલું મ્હારે ફૂટશે, મ્હારી સાસુડી કરશે રહોર;
કેશવ તુજને કહું છુ, કેડો મેલને તું નંદકિશોર. રગીલા૦ ૨
માધવ ત્હારા મનમાં શું છે, શીદ રોકે છે વાટ;
નિર્લજ નવરો મેલતો નથી, જમુનાજીને ઘાટ. રગીલા૦ ૩
કસને કેહેશું કેશવ તારા, લક્ષણુ સર્વે આજ;
પ્રેમાનદના નાથજી ખોશો, નદ જશોદાની લાજ. રંગીલા૦ ૪

પદ ૧૩૮૧ મું

કહું છુ ક્યારનીરે, બાંહડલી મારી મેલ ઠગારા; કહું છું૦ ટેક.
ચૂડિયું ફુટશે નદના કુંવર, માન તું સુંદરશ્યામ;
સાસુ જાણુશે કહેશે, વહુ શું આ કીધું તેં કામ. ઠગારા૦ ૧
ઘુંઘટપટ ઉઘાડમાં મોહન, દેખશે ગામના લોક;
કેસ માં માથે ભાર છેરે, મારી લચકાશે તે ડોક. ઠગારા૦ ૨
આડો આવીને ઓઝામાં માધવ, તોડ માં મોતીહાર;
ખજિયો છું પણુ બાંધી મગાવીશ, કંસતણે દરબાર. ઠગારા૦ ૩

રહી અસુરી એકલીરે હું, ગયો સૈયરનો સાથ;
મેલી દેને મારા સમ છે મોહન, પ્રેમાનંદના નાથ. હમારા૦ ૪

પદ ૧૩૮૨ મું–રાગ કાફી–ધ્રુપદ ચૌતાલ

સરસ ગાય ગાયરે (૨), ગાય ગાય મોહન મધુરીસી તાન
મન પ્રાન હર લીનોરે; સર૦ ટેક.
બંસી અધર ધરે કહાન, લે લે સપ્ત સ્વરન તાન, સાંવરે
સુજાન કછુ કર દીનોરે. સર૦ ૧
વિકલ ભયે મન પ્રાન, ભૂલી સબ ખાન પાન, તનમેં
લે ઉલટો સિંગાર કીનોરે;
પ્રેમાનંદ વ્રજનારી, મીલી જાય ગિરિધારી, થકીત ભઈ
નિરખી નિરખી રંગભીનોરે. સર૦ ૨

પદ ૧૩૮૩ મું

તરન તારનરે (૨), તારન નિસતારન ધર્મકુંવર અખિલ
જગતકારનરે; તરન૦ ટેક.
રટ મન રૈન દિન, ઘરી ઘરી પલ છીન, દીનબન્ધુ
અધમઓધારણુરે. તરન૦ ૧
અશરણશરણ શ્યામ, પરંબ્રહ્મ પૂરણકામ, નિજ જનકે
દુઃખનિવારણુરે;
ભક્તવત્સલ કૃપાનિધાન, પ્રેમાનંદકે જીવનપ્રાન, કામ ક્રોધ
લોભ મોહ મારનરે. તરન૦ ૨

પદ ૧૩૮૪ મું

પરન બાજતરે (૨), બાજત ગત ગડગડર્યોં ગડગડર્યોં ધ્રમ્ કટ્
તક્ ધાધીલાં, ધિતા સરસ રાજતરે; પરન૦ ટેક.
દ્રાંકટ તક્ દ્રાંકટ તક્(૨),ધાધીલાં(૨), દ્રુમિ દ્રુમિ દ્રુમિ દ્રુમિ તુગ્
તુગ્ તુગ્ તુગ્ ગુમ્ ગુમ્ ગુમ્ ગુમ્ મૃદંગ ગાજતરે. પરન૦ ૧
નૃત્યત બિહારી વ્રજનારીસંગ, સાંગીત નટવર સુઘર
ગત સાજતરે;

પ્રેમાનંદકો નાથ લેત તાન સપ્ત સ્વર, સાની ધપ મગરીસા
નિરખી મદન લાજતરે. પરન૦ ૨

પદ ૧૩૮૫ મું

ખરજ સાધ સાધરે (૨), સાધ સાધ ગુનીજન ગુન નાદ વિદ્યા
અહરસ આદ આદરે; ખર૦ ટેક.
ખરજ રીખજ ગંધાર, મધ્યમ પંચમ ધૈવત નિષાધ, સપ્ત
એહી બ્રહ્મ નાદરે. ખર૦ ૧
સપ્ત સ્વર્ગ સપ્ત પાતાલ વૈકુંઠ પરમ ધામ, ઠામ ઠામ છાયે રહ્યો
નાદ સોઈ અગાધરે;
પ્રેમાનંદ શ્યામસંગ ગાવત સુખ પાવત, રિઝત હરિ દેત
મોજ મહાપ્રસિદ્ધરે. ખર૦ ૨

પદ ૧૩૮૬ મું–રાગ કાફી

બિહારીલાલ બાંકે હો બિહારીલાલ બાંકે, રંગભીને છેલ કહાંકે હો; બિ૦ ટેક.
બંદ્રાબનકી કુંજગલીનમે, ફીરત મોહન મદ છાંકે. હો બિ૦ ૧
પઢી પઢી ટોના ડારત, મારત નેહ બાન નજરાકે;
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ બસ ગીયે દીલમેં, બાલમ બ્રજઅબલાકે. હો બિ૦ ૨

પદ ૧૩૮૭ મું

છબીલે છેલ સલોને હો, છબીલે છેલ સલોને,
તેરી ચિતવનીમેં કછુ ટોને; હો છ૦ ટેક.
ભ્રકુટી કુટીલ ચપલ ચિતવનીમેં, મોહે મીન મૃગ છોને. હો છ૦ ૧
ચિતવની તરછી લાગત માનું બરછી કસત કરેજકે કોને;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ દરદ દિલોંદા કહી ન બનત મુખ મોને. હો છ૦ ૪

પદ ૧૩૮૮ મું

રસીલે રાજીવ નેનાં હો, રસીલે રાજીવ નેનાં,
બીનું દેખે મોહે નાંહી ન ચેનાં; હો રસી૦ ટેક.
રેખે રાતી મદન મદમાતી, બેના પરમ સુખદેનાં. હો રસી૦ ૧

જન મનહરની અલક બસકરની કમલનયનકી સૈના;
પ્રેમાનંદ નિરખી સુખ પાવત, ગાવત હે દિનરેના. હો રસી૦ ૨

પદ ૧૩૮૯ મું

રંગીલે કહાન પ્યારે હો, રંગીલે કહાન પ્યારે,
તુમ જીવન પ્રાન હમારે; હો રંગી૦ ટેક.
પ્રાન હમારે નેનાકે તારે, નટવર ધર્મદુલારે. હો રંગી૦ ૧
ધર્મદુલારે કરું નહિ ન્યારે, ઉરકે હાર હજારે;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ છબીપર, તન મન ધન લે વારે. હો રંગી૦ ૨

પદ ૧૩૯૦ મું-રાગ કાફી

બિસરી ગઈ હાર હિયાકો મેરો, કહાન કદમઉંકી છૈયાં; બિસ૦ ટેક.
હરિવર હાંસી ન કીજે હારકી, દેહો શ્યામ સુખદૈયાં. બિસ૦ ૧
યહાં અબહી કોઉ ઓર ન આયો, તુમહિં ચરાવત ગૈયાં. બિસ૦ ૨
લરીહે લાલ મોરે ઘરકે લોગવા, ઓર લરીહે મોરી મૈયાં. બિસ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ પરમ ચતુરવર, પુનિ પુનિ પરું તોરે પૈયાં. બિસ૦ ૪

પદ ૧૩૯૧ મું

ગુજરિયાં જોબન મદમાતી, તેં લઇરે મોરલિયાં મોરી; ગુજ૦ ટેક.
બડેરે બાપકી બેટી હોયકે, કરની શિખી કહાં ચોરી. ગુજ૦ ૧
બંસી ચોરી મોયે દોષ લગાતી, માગતી હાર નિહોરી. ગુજ૦ ૨
યા બંસીમેં મેરો પ્રાન બસતહે, સુન રાધે સૌંહ તેરી. ગુજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રભુ બંસી આની દે, શ્રીવૃષભાનકિશોરી. ગુજ૦ ૪

પદ ૧૩૯૨ મું

બાંસુરિયાં ભૂલી આયે કઉ, ઢીઠ લંગર બંસીવારે; બાંસુ૦ ટેક.
કહાં તુમ કહાં હમ કહાં બાંસુરિયાં, માંગત પાસ હમારે. બાંસુ૦ ૧
રંચ ભર સાંચ ન બોલો મોહન, યાહીતે ભયે કહાન કારે. બાંસુ૦ ૨
કહાં શિખે એતી ધૂરતતા, કોન શિખાવન હારે. બાંસુ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ કરી ઠગ બાજી, મોહ્યો સકલ વ્રજ પ્યારે. બાંસુ૦ ૪

પદ ૧૩૯૩ મું

નાગરિયાં તેં નેન સલોનિરી, તો જેસી કોઉ નાઈ; નાગ૦ ટેક.
નેનમેં બેનમેં સેનમેં સુંદરી, બઉરાવતી કઈ કાઈ. નાગ૦* ૧
લાહ મરોરતી નેનની જોરતી, મોરતી અંગ ઈતરાઈ. નાગ૦ ૨
ભુજ ફરકાવતી કુચ તરકાવતી, ગાવતી ગારી હરખાઈ. નાગ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે જુગલછબીપર, તન મન ધન બલજાઈ. નાગ૦ ૪

પદ ૧૩૯૪ મું-રાગ કાફી

તેરી અંખીયાંમે કછુ ટોના, બંસી વારે સલોના; તેરી૦ ટેક.
અંખીયાં તેરી લેતહેં હેરી, આઇ કોઉ પેલેહી ગોના. બંસી૦ ૧
ચિતવની તરછી મારત માનું બરછી, કસત કરેજકે કોના. બંસી૦ ૨
કેસો જાદુ ડારત કછુ ના બિચારત, હોતહે જ્યેં દુઃખ દોના. બંસી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે પ્રાન હમારે, બીનું દેખેં આવત રોના. બંસી૦ ૪

પદ ૧૩૯૫ મું

તેરી બાંસુરીને ઘર ઘાલા, જશોદાજી કે લાલા; તેરી૦ ટેક.
બાંસુરી પાંસુરી છેદ ગઈ, મોયે કરીદીની હાલબેહાલા. જસો૦ ૧
તન મન પ્રાન ભયે બસ મેરે, જ્યુ મૃગ બંજન જાલા. જસો૦ ૨
દિન નહી ચેંન રેન નહી નિંદ્રા, પ્રગટી બિરહાનલજવાલા. જસો૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ મેંતો અબ, ફેરું તેરે નામકી માલા. જસો૦ ૪

પદ ૧૩૯૬ મું

બાંસુરિયામેં બનવારી, લીનો જીયરો નિકારી; બાંસુ૦ ટેક.
બીનું દેખેં મોયે કલ ન પરે કઉ, બિરહ બિથા તન ભારી. લીનો૦ ૧
ખાન પાન તન ભાન વિસરી ગઈ, બીકલ બિરહકી મારી. લીનો૦ ૨
ઓખદમૂરી અંગ નહી લાગત, બૈદ ટટોરત નારી. લીનો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે નાથ બીના મોહે, હોવત નાહી કરારી. લીનો૦ ૪

---

* "કહી કાંઈ" અર્થ કરો.

પદ ૧૩૯૭ મું

અબ સાંવરે બીના માઈ, મોપે રહ્યોઉ ન જાઈ; અબ૦ ટેક.
શ્યામસુંદરકી સાંવરી સુરત, બીનુ દેખેં કલ નાઈ. મોપે૦ ૧
કે વાકે ઢીગ મોહી લે જાઓ, કે વાકું લાવો બોલાઈ. મોપે૦ ૨
તરત મીટેગો રોગ તન મનકો, પરત વાકી પરછાઈ. મોપે૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથજીના પીર, મીટે ન કોટિ ઉપાઈ. મોપે૦ ૪

પદ ૧૩૯૮ મું-રાગ કાફી

શ્યામ કેશરીયો બનો, બ્યાહન આયોરે સૈંયો; શ્યામ૦ ટેક.
બનરો બિહારી ગિરિધારી રાજ બનરિકે મન ભાયોરે સૈંયો. શ્યામ૦ ૧
જરકસી પાઘમેં મોતિયુંકે સેહરો સરસ છાયોરે સૈંયો. શ્યામ૦ ૨
ભુખન બસન અનોપમ નિરખી મન લલચાયોરે સૈંયો. શ્યામ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે બનરો બ્યાસ બિરંચી મુનિ મીલ ગાયોરે સૈંયો. શ્યામ૦ ૪

પદ ૧૩૯૯ મું

બની અસવારીરે બિહારી બરાંકી દેખો; બની૦ ટેક.
મકનારે હાથીવારી કનક અંબાડી લગત પ્યારીરે દેખો. બની૦ ૧
બનેહેં બરાતી ગાનુ રતિપતિકી સેના સજીકે હારીરે દેખો. બની૦ ૨
ગગન સઘન મુદિત સુર બરખે સુમન વારીરે દેખો. બની૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' ગાવત ગારી પૂરનારીરે દેખો. બની૦ ૪

પદ ૧૪૦૦ મું

તેરી છબી મેરે મન બસગઇરે બનરા; તેરી૦ ટેક.
શ્યામસુંદર અસ સજ કંગના મસ લસ ગઇરે બનરા. તેરી૦ ૧
ચિતવની ચલની દેખતહી કરેજવામેં કસ ગઇરે બનરા. તેરી૦ ૨
રૂપ છટા લખી રતિપતિકી મતિ ખસ ગઇરે બનરા. તેરી૦ ૩
અંગ અંગકી છબી પ્રેમાનંદકે ઉર ડસ ગઇરે બનરા. તેરી૦ ૪

પદ ૧૪૦૧ મું

રાજ સહેલી તોયે દેખી મોઇરે* બનરા; રાજ૦ ટેક.

---

* "મોહીરે" ગાય છે.

કમનિય રૂપ નિરખી અંખિયાં, ન ત્રપત હોઇરે બનરા. રાજ૦ ૧
ઠાડી સખિયનમેં પ્રફુલ્લિત મનમેં, છબી જોઈ જોઇરે બનરા. રાજ૦ ૨
આય ઠાડી ભઇ કર સુમન માલ લઈ, પે'રાવા તોઇરે બનરા. રાજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કૈ' મેરે ઉરમેં બિરાજો, દંપતિ દોઇરે બનરા. રાજ૦ ૪

પદ ૧૪૦૨ જું રાગ કાફી

વાંસલડી કુંણુ વાયેરે, વેરણુ વાંસલડી કુંણુ વાયેરે;
મારું સુણતાં કાલજ કોરાયેરે, વેરણુ વાંસલડી કુંણુ વાયેરે. વેરણુ૦ ટેક.
શ્રવણે સુણીને મારું તનડું તપે છે, મન મળવા અકુળાયેરે. વેરણુ૦ ૧
કામ કાજ મને કાંઈ નવ સુઝે, ઘેલી ફરું ઘરમાંયેરે. વેરણુ૦ ૨
વાંસલડિયે મારી વેંધી પાંસલડી, મને વ્રહની વેદના થાયેરે. વેરણુ૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ જોયા વિના પળ એક જુગસમ જાયેરે. વેરણુ૦ ૪

પદ ૧૪૦૩ જું

વેરણુ થઇને લાગીરે વાંસલી વેરણુ થઈ, કીધી વ્રજઅબલાને
વેરાગીરે. વાંસ૦ ટેક.
મદનભરી વાગે અતિ વસમી, ખટકે છે જઇને આગીરે. વાંસ૦ ૧
પતિસુતમાંથી પ્રીત તજીને, થઈ છું સર્વે ત્યાગીરે. વાંસ૦ ૨
વ્રજવિનતાનું જીવન સર્વસ, લઇને થઈ છે બડભાગીરે. વાંસ૦ ૩
પ્રેમાનંદને નાથ અધર ધરી, રસિયે શ્યામસોહાગીરે. વાંસ૦ ૪

પદ ૧૪૦૪ થું

જીવન જમુના તીરેરે, વાયે જીવન જમુના તીરેરે;
મારું વિંધ્યુ મન બળવીરેરે. વાયે જી૦ ટેક.
મંત્ર ભણીને મધરાતે મોહન, ટેર સુણાવે ધીરે ધીરેરે. વાયે જી૦ ૧
સાંભળતાંમાં સરવે ભૂલી, ડોલી દરદની પીરેરે. વાયે જી૦ ૨
હૈડું મારું ભરાઇને આવ્યું, નેત્ર ભરાયા છે નીરેરે. વાયે જી૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળવા, ઉપજ્યો વિરહ શરીરેરે. વાયે જી૦ ૪

પદ ૧૪૦૫ મું

મોરલીમાં મન લીધુંરે, મોહને મોરલીમાં મન લીધુંરે;
છલે કામણુ કાંઈક કીધુંરે. મોહને૦ ટેક.

વાંસલડી વાઇને વનમાં, તેડીને દરશન દીધુંરે. મોહને૦ ૧
રસમાં રસબસ કીધી રસિયે, પ્રીતે અધરામૃત પીધુંરે. મોહને૦ ૨
અંગેઅંગ ફુલી વ્રજવિનતા, જોઇ મોહન મુખવિધુંરે. મોહને૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, કારજ સરવે સીધુંરે. મોહને૦ ૪

પદ ૧૪૦૬ ઠું–રાગ કાફી

જાવા દો જમુના પાણી હો કાનુડા; જાવા૦ ટેક.
જમુનાજીને મારગ જાતાં, હાથ ઝાલી શાને તાણી. હો કા૦ ૧
આલ્ય કરો ને વાહલા અધકુરે બોલો, દેખતાં સૈયર સમાણી. હો કા૦ ૨
સન્મુખ આવીને સાન કરો છો, શાને બોલો છો ખોટી વાણી. હો કા૦ ૩
પ્રેમસખી કહે વાત હિયાની, રહોને રસિયા અમે જાણી. હો કા૦ ૪

પદ ૧૪૦૭ મું

મારગડે રોકો માં માવા; હો મોહનજી૦ ટેક.
નિત્ય ઉઠીને કેટલુંક સહિયે, શાને બાઝો છો આવી ઠાલા. હો મો૦ ૧
હાથ જોડીને કરગરિયે તમને, તેમ તેમ થાઓ માં કાલા. હો મો૦ ૨
ગાયું ચારોને આવી ચીર તાણો છો, નથી રાજા નંદલાલા. હો મો૦ ૩
આજ કહીએ તે શીખ માની લેજો, પ્રેમસખીના છોગાલા. હો મો૦ ૪

પદ ૧૪૦૮ મું

મારગ મેલો ગિરિધારી, હો રસિયા મારગ; હો ર૦ ટેક.
વાંક વિના આવી મારગ* બાંધો, શાને ખાળો છો મેયારી. હો ર૦ ૧
કોઇના શિખાવ્યા ફુલોમાં વહાલા, વનમાં ન છેડો પરનારી. હો ર૦ ૨
હાંસી નહિ વાત સાચી કહું છું, માનો શીખ હમારી. હો ર૦ ૩
પ્રેમસખીના શ્યામ મનોહર, જુવોને વાત વિચારી. હો ર૦ ૪

પદ ૧૪૦૯ મું

વાર જશોદા વનમાળી, હો મોહન તારો; હો મો૦ ટેક.
આવડો શો લાડકવાયો બાઈ, પાલવ ઝાલે દેઈ ગાળી. હો મો૦ ૧
વૃંદાવનને મારગ જાતાં, દાન માંગે છે અમને ખાળી. હો મો૦ ૨

* "મારગે" પાઠાન્તર છે.

ગોવાળાની મડળી લેઇને, જેમ તેમ ભાવે દઈ ગાળી. હો મો૦ ૩
પ્રેમસખીને મનડે વસિયો, પીળી પલવટવાળી. હો મો૦ ૪

પદ ૧૪૧૦ મું

વારને જીવનપ્રાણ માડી તારો; વાર૦ ટેક.
મારગ જાતાં મળવાને ધાએ, માગે છે જોબનિયાના દાણ. માડી૦ ૧
એક કહું તો આની લાખ કહે સામો, કઠણ વચનના બાણ. માડી૦ ૨
મધુસૂદન મતવાળો ગરજી, હરજી ચતુર સુજાણ. માડી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે શું સમજીને, વેદ કરે છે વખાણ. માડી૦ ૪

પદ ૧૪૧૧ મું

જીવન જમુના તીર માડી તારો; જીવ૦ ટેક.
પાતળિયો પનઘટપર આવીને, ભરતાં ખાળે છે નીર. માડી૦ ૧
નાહિયે ત્યાં છાનો આવીને, ચોરીને ભાગે છે ચીર. માડી૦ ૨
લોકની લાજ મરજાદ ન આણે, ના જાણે પર પીર. માડી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રોકીને રાખીશ, નેણામાં બલવીર. માડી૦ ૪

પદ ૧૪૧૨ મું

ગિરિધર ઘેલો નૂર બાઈ તારો ગિરિધર; બાઈ૦ ટેક.
મારગમા માણસ* દેખતાં, આવીને બાઝે છે મારે ઊર. બાઈ૦ ૧
પરનારી ભાળીને ભૂરાયો, જીવન જોબનપૂર. બાઈ૦ ૨
નાનકડા નટવરને જશોદા, જાળવજે તું જરૂર. બાઈ૦ ૩
પ્રેમાનંદને નાથ રમીયે, અમને કીધાં ચકચૂર. બાઈ૦ ૪

પદ ૧૪૧૩ મું

કમલનયનને વાર બાઈ તારા. કમલ૦ ટેક.
અવળેયો આવીને અચાનક, તોડે માગ હૈડાનો હાર. બાઈ૦ ૧
દૂધ દહી મહી માખણ ઘરમાં, રે'વા ન પામે લગાર. બાઈ૦ ૨
કેટલાંક કહું કેશવનાં કૌતક, શેષ ન પામે પાર. બાઈ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી, મગન રહે છે વ્રજનાર. બાઈ૦ ૪

* "મજુરો" પાઠ છે.

પદ ૧૪૨૪ મું–રાગ કાફી

શામળિયે મારી સુરત હરીરે; સામ૦ ટેક.
જોયામાં કાંઈ કારણ છે, કે એની દષ્ટી છે કામણભરી. સામ૦ ૧
પાણીડાંરે ભરવા સારૂં જાતાં ને વળતાં, હિંડુ હુતો લાજ કરી;
આજ અજાણે ઘુંઘટ ઉઘાડીને, જોયા મેં તો જીવન જરી. સામ૦ ૨
સુંદર મુખડું જોઈ મન મગન થઈ, સુધ બુધ સહુ વિસરી;
હાથ ન હાલે મારો પાવ ન ચાલે, રહી એક નજરે ઠરી. સામ૦ ૩
ચંચલ લોચન ભવદુઃખમોચન, મુહરિયું તો ફુટે છે ખરી;
પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી, ના આવું ભવમાં ફરી. સામ૦ ૪

પદ ૧૪૨૫ મું

વાંસલડી મારે વેરણ પડીરે; વાંસ૦ ટેક.
વિરહ ભરી મધરાતે વેરણ, વાગે છે ઘડિયે ઘડિ. વાંસ૦ ૧
સાંભળતાં મારી સુધ બુધ વિસરી, જાણીયે કાળે કરડી;
રોમ રોમમાં સાંભરી સુરત, આવે* છે લે'ર ચડી. વાંસ૦ ૨
વાગે છે જોરે ને કાલજ કોરે, વાંસની વાંસલડી;
વ્યાકુલ થાએ મારૂં મન મળવાને, નયણે નીરઝડી. વાંસ૦ ૩
ભોજન ન ભાવે મને નિંદ ન આવે, સુતાં સેયર† સેજડી;
પ્રેમાનંદના નાથની મૂરતિ, આવે છે ઉરમાં અડી. વાંસ૦ ૪

પદ ૧૪૨૬ મું–રાગ કાફી

અલબેલા આવો ઓરારે, અરજ કરૂં છું; અર૦ ટેક.
ભાવ કરીને નટનાગર ભેટું, જોવું તારા મોલીડાના તોરારે. અર૦ ૧
વિઠ્ઠલવર વહાલા છો મુજને, નવલ સનેહિ નંદછોરારે. અર૦ ૨
પાતલિયા વર પ્રીત કરીને, પ્રાણ હર્યા છે તમે મોરારે. અર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે નેણા ભરીને, નિરખું જયું ચંદ ચકોરારે. અર૦ ૪

---

* "આવી" પાઠાન્તર છે.

† "સૂતાં સેજડી" પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૪૧૭ મું

છોગાલા છોગું તારુંરે મનમાં ગમ્યું છે; મન૰ ટેક.
છેલ કુંવર તારાં છોગલાં ઉપર, તન મન ધન લેઈ વારુંરે. મન૰ ૧
જડી રાખું જીવડલા સાથે, ચીતમાંથી પળ ન વિસારુંરે. મન૰ ૨
પાતળિયા વર છોગું તમારું, જીવન ધન છે મારુંરે. મન૰ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીત કરીને, નીત નીત ચિત્તમાં સંભારુંરે. મન૰ ૪

પદ ૧૪૧૮ મું

કાનુડે કામણગારે મા કામણ કીધું; કાનુ૰ ટેક.
હું તો ગઈતી મા પાણીડુંરે ભરવા, ઉભો હતો જમુનાને આરે મા. કામ૰ ૧
શુંરે જાણું જે મને શું કરી દીધું, નટવરે નેણુંને નજારે મા. કામ૰ ૨
લટકે તે આવી મને હસીને બોલાવી, શુંરે વખાણું વારેવારે મા. કામ૰ ૩
પ્રેમાનંદના નાથની મૂરતિ, આવીને વશી છે મન મારે મા. કામ૰ ૪

પદ ૧૪૧૯ મું

મને કીધી છે દિવાની મા, હો મીઠડા બોલે; હો મી૰ ટેક.
મોરલડીમાં માવે મંત્ર ભણીને, મોહની નાંખીછે કાંઈ છાની મા. હો મી૰ ૧
સામું જોઇને મારી સુધ હરી લીધી, રસિયે છેલ ગુમાની મા. હો મી૰ ૨
સુંદર રૂપ સલોની અંખીયાં, રેખું ઉઠે છે નાની નાની મા. હો મી૰ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી, મગન રહું છું મસ્તાની મા. હો મી૰ ૪

પદ ૧૪૨૦ મું-રાગ કાફી

ધુતારે મુને કહાનેરે કામણ કીધું; ધુતા૰ ટેક.
મોરલડીમા વહાલે મંત્ર ભણીને, ચીનડું મારું ચોરી લીધું. ધુતા૰ ૧
અલબેલે એકાંતમાં મુજને, આવીને દરશન દીધું. ધુતા૰ ૨
પ્રીત કરીને મારો પાલવ સાહ્યો, હસીને ગોરસ મારું પીધું. ધુતા૰ ૩
પ્રેમાનંદના નાથને મળતાં, સરવે કારજ મારું સીધું. ધુતા૰ ૪

પદ ૧૪૨૧ મું

વાલીડે વશ કીધીરે નેણાને ચાળે; વાલી૰ ટેક.
શામળિયે સમજાવી સાનમાં, રંગભીને રૂપાળે. વાલી૰ ૧

હેત કરીને મને હસીને બોલાવી, મીઠડા બોલેરે મરમાળો. વાલી૦ ૨
શુંરે જાણું જે મને શું કરી દીધું, કામણગારે કહાન કાળો. વાલી૦ ૩
પ્રેમાનંદને વહાલે કીધી દિવાની, છેલછબીલડે છોગાળો. વાલી૦ ૪

પદ ૧૪૨૨ મું

જીવન જોયા વિનારે મન અકળાયે; જીવ૦ ટેક.
કામ કાજ મને કાંઈ નવ સુજે, ઘરમાં ક્ષાણું ન રે'વાયે. જીવ૦ ૧
નંદકુંવર જોયા વિના સુજને, પળ છીન જુગસમ જાયે. જીવ૦ ૨
અણદીઠે અકળાઉં સજની, દીઠે હરખં ન માયે. જીવ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ વિના મને, જીવમાં જંપ ન થાયે. જીવ૦ ૪

પદ ૧૪૨૩ મું

સાહેલી મને વહાલોરે વાલીડો લાગે; સાહે૦ ટેક.
વહાલો લાગે જશોદાનો જાયો, રાખું આંખડલીને આગે. સાહે૦ ૧
રૂપસાગર હરિ નટનાગરને, જોઈ જોઈ દુઃખ મારાં ભાગે. સાહે૦ ૨
શુંરે કરું મારું મન હરી લીધું, છેલછબીલી એની પાગે.* સાહે૦ ૩
અખંડ બિરાજે આવી આંખડલીમાં, વહાલો પ્રેમાનંદ એ માગે. સાહે૦ ૪

પદ ૧૪૨૪ મું-રાગ કાફીની ગરબી

છોગાળારે ઘનશ્યામજી, તારાં છોગલાં પ્યારા લાગેરે;
સુંદર નટવર છેલડા, આવો રાખું આંખડલીને આગેરે. છોગા૦ ૧
નીલમ બાંધી પાઘડી, મેલ્યાં છોગલિયાં મન હરવારે;
આવો મનોહર મોરલીવાલા, વ્રજનારી વશ કરવારે. છોગા૦ ૨
ઉભલા જમુના કાંઠડે, તમે ત્રિભંગી નંદલાલારે;
શી કહું શોભા અંગની, મને લાગો બહુ વહાલારે. છોગા૦ ૩
આડ અનોપમ કીધલી, તમે કેશર કેરી ભાલેરે;
વનમાળી વશ કીધલું, વ્રજ સુંદર ગજગતિ ચાલેરે. છોગા૦ ૪
આંખડી કમલ કેરી પાંખડી, માંઈ રેખું રાતી રાતીરે;
જીવન જુવો છો કટાક્ષમાં, મારી છેદ કરે છે છાતીરે. છોગા૦ ૫

* "પાઘે"

સુંદર વર અતિ શોભતી, પે'રી ઉર વૈજંતી માળારે;
ગજરા પે'રી ગુલાબના, લાગો રસિયા બહુ રૂપાળારે. છોગા૦ ૬
ઓઢી ઉપરણો ઉભલા, પે'રી પીતાંબરની ધોતીરે;
અલગી નવ થાયે આંખડી, મારી મોહન તમને જોતીરે. છોગા૦ ૭
પે'રી ચટકતી ચાખડી, આવો લટકાં કરતા લે'રીરે;
અખંડ બિરાજો આવી અંતરે, એ વિનંતિ પ્રેમાનંદકેરીરે. છોગા૦ ૮

પદ ૧૪૨૫ મું

મોહન સુંદર મૂરતિ, હવે નિમખ ન મેલું ન્યારીરે;
તન મન ધન તમ ઉપરે, હુંતો વાલમ નાખું વારીરે. મોહ૦ ૧
વશ થઈ છું હુંતો વિઠ્ઠલા, સુણી મુખની મીઠી વાણીરે;
કહો તેમ કરીયે કહાનજી, હુંતો હાથ તમારે વેચાણીરે. મોહ૦ ૨
વાંસલડીના નાદમાં હુંતો, થઈ છું ગિરિધર ઘેલીરે;
હિંડુ કેડે કેડે ડોલતી, હુંતો ન શકું નટવર મેલીરે. મોહ૦ ૩
સુંદર સુખ જોવું ગમે, બીજું કામ ન સુજે કાંઈરે;
જ્યારે ન દેખું નાથજી, ત્યારે અકળાઉં ઘરમાંઈરે. મોહ૦ ૪
મરમ ન જાણે મૂરખા, કરે દુરિજનિયાં બહુ હાંસીરે;
સહુ કે'છે થઈ ઘેલડી, એનો જીવ ફરે છે ઉદાસીરે. મોહ૦ ૫
લોક કુટુંબની લાજથી, હુંતો જીવન જરીએ ન લાજુંરે;
શું કરશે સંસારિયાં, મારે તમ સંગ જોઇયે સાજુંરે. મોહ૦ ૬
પ્રીતમ લાગી પ્રીતડી, કાંઈ જેમ પરોળે ભાતરે;
જીવ સાથે જડ્યા જાદવા, હવે ન મેલું દિવસ ને રાતરે. મોહ૦ ૭
શિર સાટે છો સાહેબા, મારી આંખડલીના તારારે;
તનડાનું તાવીત છો, તમે પ્રેમાનંદના પ્યારારે. મોહ૦ ૮

પદ ૧૪૨૬ મું

લગની લાગી લાલસું, હવે કેમ કરી છુટે બેનીરે;

પ્રીતિ પેલાભવતણી, તે કેમ કરી તુટશે તોડીરે;
આંટી પડી ગઈ અંતરે, હવે છુટે ન કોઇની છોડીરે. લગ૦ ૨
લટકાં કરતાં કહાનજી, મારા ઉરમાં પેઠા આવીરે;
મૂર્તિ મોહનલાલની, મેંતો ઠીક કરી ઠેરાવીરે. લગ૦ ૩
ખાતાં પીતાં સોવતાં, મુને નાથ નથી વિસરતારે;
નટવર નેણાં આગળે, હુંતો દેખું લટકાં કરતારે. લગ૦ ૪
જ્યારે ન દેખું દગ આગળે, ત્યારે દુઃખનો વાર ન પારરે;
કામ રહે સહુ હાથમાં, વહે નેણે આંસું ધારરે. લગ૦ ૫
ઘરના કે'છે નાની તે વયમાં, કૌતક વળગ્યું ભારીરે;
સાસુને સંતાપ ઘણો, કોઈ વૈદની ન લાગે કારીરે. લગ૦ ૬
ઔષધ મુળી અંગ ન લાગે, જંત્ર મંત્ર કરી થાકયારે;
દેવી દેવના દોરા બાંધ્યા, ઘણા જોવાર્યા આખારે. લગ૦ ૭
કામણ શ્રીઘનશ્યામનાં, એતો જાશે જીવડો લઇનેરે;
પ્રેમાનંદને નાથજી, નાંખી મોહની હલવે રહીનેરે. લગ૦ ૮

પદ ૧૪૨૭ મું

કામણિયારે શ્રીકૃષ્ણજી, મને કીધલાં તે સુણ હેલીરે;
હું અંજાણ એની કાંઈ નવ જાણું, આવી સાસરે પે'લીરે. કામ૦ ૧
એક સમે ઘનસ્યામજી, ધર્યાં ફુલ આભૂષણ અંગેરે;
ફુલ દડોરે ઉછાળતાં, આવ્યા નટવર અતિ ઉમંગેરે. કામ૦ ૨
આવીને હરિ ઉભલા, મારા ઓરડાની ઓસરિયેરે;
નિરખ્યા ઘુંઘટ ઓટમાં, મને વાર ન લાગી જરીએરે. કામ૦ ૩
ચાર નજર ભેળી થઈ, કર્યો નેણ તણો અણસારોરે;
હૈડું નવ રહ્યું હાથમાં, એની જીવડો ફટકો મારોરે. કામ૦ ૪
મારી બાણ કટાક્ષના, હરિ થોડું થોડું હસિયારે;
એવાને એવા છેલજી, મારા ઉરમાં આવી વસિયારે. કામ૦ ૫
અનંગ વ્યાપ્યો મારા ઉરમાં, હુંતો આતુર થઈ હરિ મળવારે;
દુરિજનિયાંનો ડર ઘણો, મેંતો કોઈને ન દીધું કળવારે. કામ૦ ૬

તે દહાડાથી થઈ ઘેલડી, કશું કામ કાજ નવ સુજેરે;
લાગ્યા નેણાં નાથનાં, એની અંતર ઘાવ ન રુજેરે. કામ૦ ૭
શું જાણું મને શુંયે કરયું, હું તો દીઠા વિના દિવાનીરે;
પ્રેમાનંદના નાથની, એની મૂર્તિ મારે મન માનીરે. કામ૦ ૮

પદ ૧૪૨૮ મું–રાગ કાફી

જાદુગારીરે મોહન મોરલડી વજાડી; જાદુગારીરે૦ ટેક.
મંત્ર ભણીને મધરાતે વજાડી, તનડાની સુરત વિસારીરે. મોહ૦ ૧
ઘેલડી સરિખી હું તો, ઘરમાંરે ધૂમું; મન વસિયો છે મોરારીરે. મોહ૦ ૨
મન અકળાય મારું, કેને ન કેવાયે; દુરિજનિયાંનો ડર ભારીરે. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદના, નાથને મળવા; અતિ આતુર વ્રજનારીરે. મોહ૦ ૪

પદ ૧૪૨૯ મું

કાનુડે, કામણગારે મા; કીધાં મુને કામણિયાં; કાનુ૦ ટેક.
શ્યામ સુંદરવર સામું મેં તો જોયું, લાજ ઉઘાડીને લગારે મા. કીધાં૦ ૧
મનમોહને મને શું કરી દીધું, આંખડલીને અણહારે* મા. કીધાં૦ ૨
હસી હસીનેરે મારું મન વશ કીધું, હેતેસું બોલાવી વારે વારે મા. કીધાં૦ ૩
મોહની નાંખીને મારે મારું ઘર ઘાલ્યુ, પ્રેમાનંદને પ્યારે મા. કીધાં૦ ૪

પદ ૧૪૩૦ મું

અણિયાળી, મરમાળીરે; કાનુડાની આંખડલી; અણિ૦ ટેક.
આંખ અણિયાળી રૂડી નંદના કુંવરની, માંહી રેખું
રાતડી રૂપાળીરે. કાનુ૦ ૧
કાંઇક કારણ છે ચિતવનીમાં, કામણ ભરી છે શાહી કાળીરે. કાનુ૦ ૨
આંખડી જોઇને ઘર તજ્યાં મોટા ભૂપતિ, પાછું ના જોયું
વાળી વાળીરે. કાનુ૦ ૩
આંખડલીનો ચાળો જોઈ ભ્રકુટી ઉછાળો, મોહ્યો પ્રેમાનંદ
ભાળી ભાળીરે. કાનુ૦ ૪

* "અણુસારે."

પદ ૧૪૩૧ મું

હોરે હોરે વારે, જુવો જુવો ચતુરાઇરે, નટવરના નેણાતણી; જુવો૦ ટેક.
અજબ અલૌકીક રીત નેણાની, સંભળાવું લગારેક માઇરે. નટ૦ ૧
દુરિજનિયાંને અડતાં નથી જરીએ, મારે નિજ મિત્રને જાઇરે. નટ૦ ૨
નટવરનારે નેણાના પવાડા, રહ્યા વેદ પુરાણે ગવાઇરે. નટ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મોટા મુનિવર ભૂપતિ, રહ્યા નાથ નેણામાં લોભાઇરે. નટ૦ ૪

પદ ૧૪૩૨ મું–રાગ કાફી ધ્રુપદ

નટનાગરરી, બેન બજાય મન હર લીનો સુખસાગરરી; નટ૦ ટેક.
નિરખી થકીત ભઈ, તનકી તપત ગઈ, ભૂલ ગઈ ભરન
જલ ગાગરરી. નટ૦ ૧
દૃગ જુગ ખંજન, માર માન ભંજન, રંજન મન રૂપઉજાગરરી;
રૂપરસખાન કહાન, પ્રેમાનંદકે પ્રાન, સાંવરો સુજાન
સબગુન આગરરી. નટ૦ ૨

પદ ૧૪૩૩ મું

સુખદાયકરી, શ્રીઘનસ્યામ પૂરનકામ ત્રિભોવનનાયકરી; સુખ૦ ટેક.
પરમ ઉદાર મનોહર મૂરત, સુંદર વર સબ લાયકરી. સુખ૦ ૧
મહિમા અપાર જાકો, પારઉ ન પાવે કોઉ; શેષ શારદ નિગમ
એના ગાયકરી;
પ્રગટ હોત પ્રતિજુગ, પતિત કરન ભવપાર; પ્રેમાનંદ શરન
મનવચકાયકરી. સુખ૦ ૨

પદ ૧૪૩૪ મું

પદપાવનરી, શ્રીજીમહારાજકે; પરસત ત્રિવિધ તાપ નસાવનરી; પદ૦ ટેક.
ધર્મકુંવર ઘનશ્યામ, નાથ જુકે ચરન; જનમ મરણ દુઃખ
સમાવનરી. પદ૦ ૧
ષોડશ ચિહ્ન જુક્ત, સુક્ત મનભાવન; ભક્તિ ધર્મ ચરણ*
પ્રીત ઉપજાવનરી;

* "ચરન."

પ્રેમાનંદ ભજત જાની, સાધન સબકો ફળ માની; શિવ બ્રહ્માદિકે
ધ્યાન ન આવનરી. પદ૦ ૨

પદ ૧૪૩૫ મું

બલવીરરી, મોહનલાલ બાંસુરી બજાવે જમુનાકે તીરરી; બલ૦ ટેક.
કરત અલાપ સસ સુર તીન ગ્રામઉકે, મૂર્છના સુનત છૂટ
ગઇ ધીરરી. બલ૦ ૧
કેસેંકે બને અબ મોહનકો મીલબોરી, બિરહકી હોત
તનમન પીરરી;
પ્રેમાનંદ કહે ઘનસ્યામ નાથજીકી બંસી, ખટકત ઉરમાનું તીરરી. બલ૦ ૨

પદ ૧૪૩૬ મું–રાગ જંગલો

બને માઈ શ્યામસુંદર બનવારી; બને૦ ટેક.
ચકીત ભયે મેરે દગન દોઉ, નટવર રૂપ નિહારી. બને૦ ૧
આવત લાલ પીતાંબર પે'રી, શ્યામ બસન કટિ ધારી. બને૦ ૨
ફુલોંદિ પાઘ બાજુબંધ ગજરા, મોહી સકલ બ્રજનારી. બને૦ ૩
અંગોઅંગ મોહન છબીઉપર, પ્રેમસખી બલિહારી. બને૦ ૪

પદ ૧૪૩૭ મું

દેખો આલી રસિયોજી શોભાસુર; દેખો૦ ટેક.
ભ્રકુટી કુટિલ ચપલ દગ દેખી, મીન રહે જલ પૂર. દેખો૦ ૧
સુંદર શ્યામ નાસિકા નિરખી, કીર રહે જાઈ દૂર. દેખો૦ ૨
મનમોહન સુંદર ગતિ નિરખી, ડારત ગજ શિર ધૂર. દેખો૦ ૩
શોભાધામ કામ સબ પૂરન, પ્રેમસખી રાખત ઊર. દેખો૦ ૪

પદ ૧૪૩૮ મું

બની છબી સુંદર નંદકુમાર; બની૦ ટેક.
બેની સુંદર છબી દેખી લજ્જાને, મણિધર ગયેહેં પતાર. બની૦ ૧
શોભા બદન નિરખી છબી ભાગો, ઉડુપતિ ગગન મોઝાર. બની૦ ૨
રૂપ રસાલ દંતન* છબી દેખી, લાજત સુખ રહે અનાર. બની૦ ૩
પ્રેમસખી પીતાંબર દ્યુતિપર, કંચન જર્યો હે અંગાર. બની૦ ૪

---

* "સદન" પાઠ મૂળમાં છે પણ અર્થહીન લાગવાથી આ પાઠ રાખ્યો છે.

પદ ૧૪૩૯ મું

દેખો માઈ રસિક દ્રગનકો પાની; દેખો૦ ટેક.
દેખતમેં ભેરિસે લાગત, લેતહે જીયરો તાની. દેખો૦ ૧
ભ્રકુટી ચાપ રસિક શર તારે, મારત મરમ પેચાની. દેખો૦ ૨
ખટકત જીયમેં જનમલોં સજની, જાહી લાગે સો જાની. દેખો૦ ૩
પ્રેમસખી ચાહત નીત દેખન, અરજ કરત નીત છાની. દેખો૦ ૪

પદ ૧૪૪૦ મું–રાગ જંગલો

મેં પનીયાં કેસેં જાઉં રે, મેં પનીયાં કેસેં જાઉં;
બીચ ઠાડો બનમારી; મેં પની૦ ટેક.
પનઘટવા ઠાડો મોહનજું, ઘનશ્યામ લાલ ગીરધારી. મેં પની૦ ૧
હરિ બંસી મધુરી બજાવત હે, ભલ ગાવત કુંજવિહારી. મેં પની૦ ૨
નટવર તા થૈ તા થૈ નાચત હે, બસ કરન કાજ વ્રજનારી. મેં પની૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પઢી પઢી ડારત હે, ટોનવા મોંપે મોરારી. મેં પની૦ ૪

પદ ૧૪૪૧ મું

ડગરવા મોરો છાંડી દેહો, હાંરે નંદલાલ; ડગર૦ ટેક.
મનમોહન મધુપુર જાનનદે, દધી બેચનકું ગોપાલ. ડગર૦ ૧
તુમ કબકે દાની મોહનજું, કહાંકે રાજા ભયે હાલ. ડગર૦ ૨
બંસી ધર બન બન ડોલત હો, પહીરે ગુંજા બનમાલ. ડગર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે તજી ઠગબાજી, જાઓ અપની ગેલ ગોવાલ. ડગર૦ ૪

પદ ૧૪૪૨ મું

રે ગુજરિયાં પ્રીત જાયે રે, હો ઠાડી રે દિવાની; ગુજ૦ ટેક.
એક ગ્વાલ આયકે અટકાઈ, દધિકી મટુકી શિર જાની. ગુજ૦ ૧
બંસીધર તોયે બોલાવત હે, કહાં જાય ભાજકે છાની. ગુજ૦ ૨
ચે ઠાડે બંદ્રાબનવાસી, મનમોહન દધિકે દાની. ગુજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રભુ ઠાડે જહાં, તહાં ગ્વાલની ગહિકે આની. ગુજ૦ ૪

પદ ૧૪૪૩ મું

અરજ મોરી માનોજી હો, હાંરે ઘનશ્યામ; અર૦ ટેક.
યહાં રાજ કંસકો મોહનજું, યહ કંસરાયકો ગામ. અર૦ ૧

સુનીહે તો પકડી લે જાઇહે, એજી નંદ સહિત બલિરામ અર૦ ૨
નઈ રીત દાનકી ના કીજે, ના લીજે કઉકો નામ. અર૦ ૩
પ્રેમાનંદ ગ્વાલની બહુ ભાંતિ, કીયે દંડ ભેદ સામ દામ. અર૦ ૪

પદ ૧૪૪૪ મું

દહીકો દાન દેરી, દહીકા દાન દેરી, એરી દધિવારી; દહી૦ ટેક.
દધિકી મટુકિયાં લાવ એરી, તું કંસ બોલાવન જા રી. દહી૦ ૧
જો રીત લગે સો તો લેઈ હું, કંસકે બાપકો કા રી. દહી૦ ૨
ગહી બાંહ હરિ બરજોરી કરી, મટુકી શિરતેં જ્યો ઉતારી. દહી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે ધન્ય વ્રજનારી, ગાવત ચહુ વેદ ઉચ્ચારી. દહી૦ ૪

પદ ૧૪૪૫ મું–રાગ જંગલો

બલમા બિલમ રહ્યો, પ્યારો કબકો ગયો; બલ૦ ટેક.
રસકો રસિયો પ્યારો, જગકો ઉજારો, પીતપટવારો કાંકે નેહ છયો. બલ૦ ૧
કૈસેકેં ધરુંરી ધીર, નેના તો બહત નીર, ઉપજત પીર દુઃખ જાત ન સહ્યો. બલ૦ ૨
મીલી કો ઠગારી, વાને મોહની લે ડારી, રતિ રનજીત વાકે બસમેં ભયો. બલ૦ ૩
બિલમ્યો બિહારી, મોરી સુરત બિસારી, પ્રેમાનંદ વારી કીનો નેહ તો નયો. બલ૦ ૪

પદ ૧૪૪૬ મું

બિરહા બાવરી કરી, મોરી સુરત હરી: બિર૦ ટેક.
બિરહ સતાવે* મોહે, નિંદઉં ન આવે, કહાન કહાન રટું બીતે કઠીન ઘરી.† બિર૦ ૧
બોલત બિરહી મોર, કોકિલા કરત સોર, જાત નહીં રી મોપેં ધિરજ ધરી. બિર૦ ૨

* "સંતાપે" પાઠાન્તર છે.
† "રટત બીતત કઠિન ઘરી" પાઠાન્તર છે.

બિલમેં બિદેસ પિયા, બ્યાકુલ મેરો છયા, ચિતવતી મગ
નેનાં આવત ભરી. બિર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારી, ભરત નિસાસ ભારી, કૈસેંકે છૂટુંગી
મોરી સખી સુન રી. બિર૦ ૪

પદ ૧૪૪૭ મું

પ્યારી ઝબક ઉઠી, માનું દામિન* છૂટી; પ્યારી૦ ટેક.
દોરી આઈ સહચરી, પૂછત વિનય કરી, કહાં ભયો બલિજાઉં
સુંદર સુઠી.† પ્યારી૦ ૧
કહો મૃગલોચની, ભવદુઃખમોચની, સકુચી રહી માનું
લાગત રુઠી. પ્યારી૦ ૨
બોલી અલબેલી, સુન લલિતા સાહેલી, ભલોહી મનાવે
બાતેં બોલતી ઝુઠી. પ્યારી૦ ૩
તું જો કહતી કાલ, લે આવું મેં નંદલાલ, પ્રેમાનંદ કે'
નિસાની દે અંગુઠી. પ્યારી૦ ૪

પદ ૧૪૪૮ મું

બાંસુરી બાજત ભલી, સુન મોરી હો અલી; બાંસુ૦ ટેક.
સુની ધુની બાંસુરી, ભરી આયે આંસુરી, વ્યાકુલ ભઈ
ભખભાનકી લલી. બાંસુ૦ ૧
ઉઠી આઈ આતુર, જુરી સબ ચાતુર, તન સુધ ભૂલ
ગઈ પુલકી ચલી. બાંસુ૦ ૨
શરદ સુધાકર, પ્રફુલિત સુંદર, ફુલ રહી કુંજ કુંજ કુસુમ કલી. બાંસુ૦ ૩
મીલી સુખસાગર, રૂપકો ઉજાગર, પ્રેમાનંદ વારી પ્રાન
લેતહે બલી. બાંસુ૦ ૪

પદ ૧૪૪૯ મું–રાગ જંગલો

સુનરી સખી એ આહીરકે છોરા, બંસી બજાય મેરા
ચીત ચોરા; સુન૦ ટેક.

---

* "દામિની"

† "ઉઠી" "મુખી" પાઠાન્તર.

મેં દધિ બેચન જાતી બહોરા, દેખી નવલ મોયે આવત દોરા. સુન૦ ૧
દધિ મેરો ખાય મટુકી મેરી ફોરા, બાત કહે મોસેં ખોટી નિઠોરા. સુન૦ ૨
નિપટ ઝપટકે હાર મેરો તોરા, એ નિરદૈયાં લગાઈ મોયે ખોરા. સુન૦ ૩
પ્રેમસખી બીનું નંદકિશોરા, જુગસમ જાત ઘરીછિન મોરા. સુન૦ ૪

પદ ૧૪૫૦ મું

ભલા ગિરિધારી મેં બરજત હારી, મેરી સોં લાલા બોલોજી
ન મોસેં; ભલા૦ ટેક.
દેદે ગારી જીયા મેરો જારી, બોત દિનનકી મેં ભર રઈ રોસેં. ભલા૦ ૧
અબ જો તું મોકું એક કહેગા, એકકી લાખ કહુંગી મેં તોસેં. ભલા૦ ૨
પે'રી બનમાલા બને નંદલાલા, પીતાંબર મોરલી લેઉંગી
મેં ખોસેં. ભલા૦ ૩
પ્રેમસખી કે' બાત જ્યા દિનકી, તેરી સોં કહાના કહી નહીં કોસેં. ભલા૦ ૪

પદ ૧૪૫૧ મું

જા દિનતે વે આહીરકો છોરા, યા બન ગૈયાં ચરાયે
ગિયો હે; જા દી૦ ટેક.
મોહની તાનમેં ગોધન ગાયકે, બેન બજાયે રિજાય દિયો હે. જા દી૦ ૧
વાહી દિના કછુ ટોનાસોં ડારકે, અંખિયનહીંમેં સમાઇ રિયો હે. જા દી૦ ૨
કોઉ ન કાઉકી બાત સુને, સગરો બ્રજ બીર બીકાઈ ગિયો હે. જા દી૦ ૩
પ્રેમસખી ઇન મોહન ઉપર, સરબસ લે કુરબાન કિયો હે. જા દી૦ ૪

પદ ૧૪૫૨ મું

નંદાનંદન બ્રજરાજ સાંવરે, બેન બજાય મેરી સુધ લીની; નંદા૦ ટેક.
આયે અચાનક જોરી દગસેં દગ, નેનકી સેનમેં બાવરી કીની. નંદા૦ ૧
મધુબનમેં કબઉં ન જાઉંરી, આજ અકેલી ગઈ મતિ હીની. નંદા૦ ૨
હસી મુસકાય ચોરી મેરો ચીત, સુંદર સ્યામ ચિત્ર લિખી દીની. નંદા૦ ૩
અબ નહીં શીખ લગે મેરે મન, પ્રેમસખી યાકે રંગ બીની. નંદા૦ ૪

પદ ૧૪૫૩ મું–રાગ જંગલો

લાગે રસિક તેરે નેન રસિયા; લાગે૦ ટેક.
સાવરે સલુને તેરે નેનુ બીચે જાદુડા, મારી અજબ મોયે સેન. રસિ૦ ૧

તીખે નેન કમલદલ જૈસે, ખટકતહે દિન રેન. રસિ૦ ૨
કઠીન ભઈ મૈંતા કા'સું કહુ અબ, લાગે મહા દુઃખ દેન. રસિ૦ ૩
પ્રેમસખી રસિક દોઉ નેના, દેખે બીના નહિ ચેન. રસિ૦ ૪

પદ ૧૪૫૪ મું

નેનુડા જાદુજોર ગુમાનિડા; નેનુ૦ ટેક
જાકે લાગત જગ બિસરાવત, ભાવત નહિ કછુ ઓર. ગુમા૦ ૧
શુક નારદ સનકાદિકસેં લાગે, ફીરતહેં સબસું તોર. ગુમા૦ ૨
ખટકત રહત જનમસોં મોહન, બિસર નહિ નિશ ભોર. ગુમા૦ ૩
પ્રેમસખી બલિહારી દરશનપર, વારત પાંચું ચોર. ગુમા૦ ૪

પદ ૧૪૫૫ મું

નેનુંદી મારી ચકચૂર રગછેલડા; નેનુ૦ ટેક.
નેનું બાનસેં પ્રાન લિયા હે, ખટકત માનું સૂર. રંગ૦ ૧
અરજ કરું તોસું પાય પરું પિયા, ના રહો મોસેં દૂર. રંગ૦ ૨
પ્રાનજીવન મેરી પીર ન જાનો, મેંતો મરુંગી ઝૂર. રંગ૦ ૩
પ્રેમસખી દેખું દગ આગે, તબ આનદ ભરપૂર. રંગ૦ ૪

પદ ૧૪૫૬ મું

નાહક પ્રીત ન કીજે હો સાવરે; નાહ૦ ટેક.
દ્રઢ વિશ્વાસ આશ એહી ચરને, તાસોં તો છેહ ન દીજે. હો સાં૦ ૧
પ્રીત લગાયે બહો પરદેશી, બિરહ બીથા તન છીજે. હો સાં૦ ૨
આવો શ્યામસુંદર દુઃખમેટન, પ્રેમ અધર રસ પીજે. હો સાં૦ ૩
જીવન પ્રાન કહો મોસોં બતિયાં, પ્રેમસખી બલી જીજે. હો સાં૦ ૪

પદ ૧૪૫૭ મું-રાગ જંગલો

જમુના તટ બ્રજરાજ માધો, આછી બજાવત બેન માઈ; જમુ૦ ટેક.
સપ્ત સુર તિન ગ્રામ ભેદ સુની, મો તન વ્યાપો મેન માઈ. જમુ૦ ૧
કેસી કરું મોયે કઠીન ભઈ અબ, જીયરે નાહીં ચેન માઈ. જમુ૦ ૨
બંસીકે દરદમેં ગરદ ભઈ મેંતો, લાગો બિરહ દુઃખ દેન માઈ. જમુ૦ ૩
પ્રેમસખી કબ મીલુ જાયે* પિયા, મોહન સુંદર નેન માઇ. જમુ૦ ૪

* "જાઈ" પાઠાન્તર.

પદ ૧૪૫૮ મું

બ્રજબાસી નંદલાલ પ્યારે, ફેર સુનાવો તાન બાલમ; બાલ૦ ટેક.
યેહી તાન મેરો જીયરા બસ કીનો, ભૂલી ગઈ તન ભાન. બાલ૦ ૧
બિરહ બૈરાગન ભઈ સાવરે, ભાવત નહીં મોયે ધ્યાન. બાલ૦ ૨
મોહી રહ્યો મૃગ જ્યું મન મેરો, કરીકે તન કુરબાન. બાલ૦ ૩
પ્રેમસખી કે' પ્રાનજીવન તુમ, સુંદર શ્યામ સુજાન. બાલ૦ ૪

પદ ૧૪૫૯ મું–રાગ જંગલો

મીલે મોયે કુંજભુવન નંદલાલ; મીલે૦ ટેક.
કરસું કર ગ્રહ્યો દ્રઢ મેરો, હરખી દઈ બનમાલ. મીલે૦ ૧
મુખ તાંબોલ દિયો બનવારી, કર ડારી જો નિહાલ. મીલે૦ ૨
સુંદરશ્યામ મેરે સંગ ગાવત, કરસોં બજાવત તાલ. મીલે૦ ૩
પ્રેમસખી લખી છબી નટવર, રીઝાવત મદનગોપાલ. મીલે૦ ૪

પદ ૧૪૬૦ મું

મોહન છબી કહી ન જાત બનાયે; મોહ૦ ટેક.
બરનત રૂપ કવિ સબ હારે, શેષ સહસ્ર મુખ ગાયે. મોહ૦ ૧
એક સમે બ્રજરાજ સાવરો, પે'રી પીતાંબર આયે. મોહ૦ ૨
કટિતટ કસેં પીતપટ જીવન, જન મન ભ્રમર લોભાયે. મોહ૦ ૩
પ્રેમસખી કંકન છબી નિરખી, કોટિક મદન લજાયે. મોહ૦ ૪

પદ ૧૪૬૧ મું–રાગ જંગલો

કનૈયા બંસી નેક બજાવો મોરે યાર; કનૈ૦ ટેક.
બેધાની* હો બેધાની હરિ, દીલમેં હો દીલદાર. કનૈ૦ ૧
તુમ મોરે જીવન જનમ સંગાથી, પ્રાન મોરે હો સુખસાર. કનૈ૦ ૨
બંસી સુનન મૈં તો નિશદિન ચાહું, બનત નહિ હો કરતાર. કનૈ૦ ૩
સાસુ નનંદ મોયે આવત રોકત, કરત પિયા હો મોસું રાર. કનૈ૦ ૪
પ્રેમસખી કે' જરો સુખ સપત, અબ તો ફીરુગી હો તેરી લાર. કનૈ૦ ૫

પદ ૧૪૬૨ મું

હો સૈયાં મોયે નેહરા લગાયો મોહને; સૈયાં૦ ટેક.

---

* "વેંધાણી" પાઠાન્તર.

કલ ન પરે હાં કલ ન પરે, કેસી કરું હો કહાને. સૈયાં૦ ૧
મોરી પરોસનકે ઘર મોહન, આજું આગે હો પહાને. સૈયાં૦ ૨
મોહનલાલ રૂપ ગુન સુંદર, હું જો લગી હો જોહને. સૈયાં૦ ૩
મેં જો અજાન કછુ નહિ જાનું, અબહિ આઈ હો ગોહને. સૈયાં૦ ૪
પ્રેમસખી કે' જાદુ કીનો, સ્યામ સુંદર હો સોહને. સૈયાં૦ ૫

પદ ૧૪૬૩ મું

હો નજરાદા મારી ગયો છેલા તીર; હોનજરા૦ ૧૮
ના જાની હાં ના જાની, હારે સાંવરે હો મોરી પીર. નજ૦ ૧
જમુના તટ પનઘટપર મોહન, આય મીલ્યો હો ભુજ ભીર. નજ૦ ૨
સુંદર નેન સૈન કસી મારી, હર લીની હો મતિ ધીર. નજ૦ ૩
અબ મોયે ઉન બીના કલ ન પરત હૈં, બહત સદા હો દ્રગ નીર. નજ૦ ૪
પ્રેમસખી એહી દરદ દિવાની, મનમાને હો બલબીર. નજ૦ ૫

પદ ૧૪૬૪ મું

લગી હો મોયે કમલનેનોદી રેખેં; લગી૦
બિસરત નાહીં હારે બિસરત નાહીં, સાંવરો હો છીન એકે. લગી૦ ૧
જા દિનતેં લાગી તા દિનતેં, કલ ન પરે હો બીતુ દેખે. લગી૦ ૨
ખટકત રહત રૈન દિન મોહન, લગત નહીં હો પલ મેખે. લગી૦ ૩
કુશલ કટાક્ષ નેનમનરંજન, કસી મારે નટ ભેખે. લગી૦ ૪
પ્રેમસખી બલિહારી બદનપર, જનમ લગાયો મેરા લેખે. લગી૦ ૫

પદ ૧૪૬૫ મું–રાગ જંગલો

એરી પનઘટવા ઠાડો ગ્વાલ, બંસીવારો ચતુર નંદલાલ; એરી૦
મોર મુગટ પીતાંબર મોરલી, રાજત ઉર બનમાલ. એરી૦ ૧
ચંદનખોર સ્યામ તન ઉપર, કેશર તિલક ભાલ. એરી૦ ૨
હરત ફરત ચિતવત ચીત મોહત, બોલત બચન રસાલ. એરી૦
નંદનંદન ઘનસ્યામ મનોહર, પ્રેમાનંદ પ્રતિપાલ. એરી૦

પદ ૧૪૬૬ મું

બાંકી બ્રજબાસીકી મોહ કબાન,* મારે દ્રગ શર તરછે તાન; બાંકી૦

* "બાંકી બ્રજબાસીકી મોહક બાન" એમ પણ વંચાય છે.

નેકસેંહ આરકેપાર કરેજે, ભૂલી ભોજન પાન. બાંકી૦ ૧
ઘાયલસી ઘુમુ ગૃહમેં અબ, ભાવત નહિ કછુ આન. બાંકી૦ ૨
અબ ન બિસારું શ્યામ સલોના, જબ લગ ઘટમેં પ્રાન. બાંકી૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ છબીલો, મોહન ચતુર સુજાન. બાંકી૦ ૪

પદ ૧૪૬૭ મું

રસિયા ન રોકો પનઘટ રાજ, માનો માનોજી અરજ
મોરી આજ; રસિ૦ ટેક.
તુમકું કહત ત્રિભુવનકે રાજા, સુરનરમુનિશિરતાજ. રસિ૦ ૧
તજ બેઠી કમલા તુમ કારન, ઓર સકલ સુખસાજ. રસિ૦ ૨
યહ છલન જો સુનેગી પ્યારી, સકુચ કરેગી લાજ. રસિ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ ચતુર પિયા, ના ઝગરો બીનું કાજ. રસિ૦ ૪

પદ ૧૪૬૮ મું

છાંડો મોરો મારગ મોહન છેલ, રહો રહો જ્યું અલગ
અલબેલ; છાંડો૦ ટેક.
કંસકો રાજ કઠીન મનમોહન, હાંસી નહીં કછુ ખેલ. છાંડો૦ ૧
પરનારી પરસંગ ન કીજે,* જાઓ જ્યું અપની ગેલ. છાંડો૦ ૨
સુંદર શ્યામ કછુ નહીં નિકસે, ઇન તીલનમેં તેલ. છાંડો૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ ન કીજે, બ્રજમેં રહી કછુ કેલ. છાંડો૦ ૪

પદ ૧૪૬૯ મું—રાગ જંગલો

જમુનાકે તીર ઠાડો જમુનાકે તીર, બાંકો બલવીર ઠાડો
જમુનાકે તીર; ઠાડો૦ ટેક.
હો નેના બેના બાંકે બાંધિ બાંકી પાઘ શિર, ચંદનકી ખોર
કીને સાંવરે શરીર. ઠાડો૦ ૧
હો બાંકી ભોહેં સોહે ચીન મોહે નાસા કીર, દેખત ચકિત
રતિપતિ હતધીર. ઠાડો૦ ૨
હો બાંકે લાલ બાંકે ગ્વાલ લીયે સંગ ભીર, બાંસુરી બજાવે
બાંકી ફીર ફીર ફીર. ઠાડો૦ ૩

*"પરનારી પરસંગ તજીએ" પાઠાન્તર.

હો ભરવા ગઈથી હું તો જમુનાકો નીર; પ્રેમાનંદકો નાથ
દેખી ગઈ પીર. હોહો૦ ૪

પદ ૧૪૭૦ મું

રાજીવ નેન રસિયો રાજીવ નેન, ઉપજત ચેન દેખી
રાજીવ નેન; રસિ૦
હો વિકસે વારીજસમ અતિ છબી એન, ભ્રકુટી ભમર
ઝુંકે માનું રસ લેન. રસિ૦ ૧
હો ચારુ ચિતવની મુસકની સુખદેન, કુટિલ કટાક્ષઉમેં
સુચવત સેન. રસિ૦ ૨
હો જમુના પુલિનપર ચારતહેં ધેન, મોહન બજાવત
મધુરીસી બેન. રસિ૦ ૩
હો માઈ બ્રજનારી સંગ ડોલે દિન રેન, પ્રેમાનંદ છબીપર
વારી કોટિ મેન. રસિ૦ ૪

પદ ૧૪૭૧ મું

રૂપ રસખાની રસિયો રૂપ રસખાની, સાંવરો ગુમાની; રસિ૦ ટે૦
હો તરુન કિશોર છબી દેખરી સયાની, ઉદત કમલ-
સુખ રેખા નાની નાની. રસિ૦ ૧
હો મદન સદન દગ જુગ સખી જાની, હરલેત મન મેરો
મૃદુ મુસકાની. રસિ૦ ૨
હો ચાલત મરાલ ગતિ અતિ છબી આની, રતિ પતિ મતિ
દેખી અતિ સકુચાની. રસિ૦ ૩
હો એ છબી રહો ઉર રૂપકો નિધાની, પ્રેમાનંદ બિનતિ
કરત નીત છાની. રસિ૦ ૪

પદ ૧૪૭૨ મું

રૂપકો રસાલ પ્યારો રૂપકો રસાલ, ગિરિધરલાલ પ્યારો
રૂપકો રસાલ; પ્યારો૦ ટે૦
હો મૃગમદ તિલક તરુન શશિ ભાલ, નભ તજી ચાહે ચંદા
મીલ્યો તતકાલ. પ્યારો૦ ૧

હો મૃદુ મુસકની છબી અધર પ્રવાલ, કંબુ સમ કંઠ ભુજા
સોહત બિશાલ. પ્યારો૦ ૨
હો નવનિરદવપુ ઉર બનમાલ, જાની નિજ સખા ધન
હોતહેં નિહાલ. પ્યારો૦ ૩
હો લાલકુકી ચાલપર મોહેહેં મરાલ, પ્રેમાનંદ ધારી ઉર
તજ્યોહે જન્જાલ. પ્યારો૦ ૪

પદ ૧૪૭૩ મું-રાગ જંગલો

જોબનકો' ભયો મતવારો, મોહન છેલ છોગારો; જોબ૦ ટેક.
કટિતટ કસીકે ફેંટા કારો, ગિરિધર સજકે કટારો. જોબ૦ ૧
ચદન ચરચિત સારો, નિરખી મદન લજારો. જોબ૦ ૨
ભ્રકુટી કુટિલ અટારો, કટાક્ષની પ્રેમબાન મારો. જોબ૦ ૩
એસસ્યો જાયે નઈ બિસાર્યો, પ્રેમસખીકો પ્યારો. જોબ૦ ૪

પદ ૧૪૭૪ મું

મોહન તુમ કેસે દાની, તુમ યહ નઈ રીત ઠાની; મોહ૦ ટેક.
એસી સુની નાહી કાની, જોબનકો દાન સારગપાની. મોહ૦ ૧
સુંદરી દેખી મનમાની, બરાજોરી કરત હો જાની. મોહ૦ ૨
છેલા ન કરો ગુમાની, નાજુક બૈયાં મુરકાની. મોહ૦ ૩
સલુનો દેખકે લોભાની, પ્રેમસખી મનમાની. મોહ૦ ૪

પદ ૧૪૭૫ મું-રાગ જંગલો

ઇન મોહનાને મેરો મન હર લીનો માઈ; ઇન૦ ટેક.
ચાલે લટકંતી ચાલ, બાંધે શિર ફેંટા લાલ;
કેશરકો ટીકો નીકો ભાલ બીચે કીનો માઈ. ઇન૦ ૧
કાન બીચ મોતી સોહે, ચિતવની ચીત મોહે;
ઉર બનમાલા ઓઢે પીતપટ ઝીનો માઈ. ઇન૦ ૨
ચંદનકી કીને ખોર, ચિતવત મોરી ઓર;
રસકો રસિલો છેલો રંગઉસેં ભીનો માઈ. ઇન૦ ૩
ચાવતહૈં બીરી પાન, દેખી ભઈ ગુલતાન;
પ્રેમાનદ કહે પ્યારો પ્રિતમ પ્રબિનો માઈ. ઇન૦ ૪

પદ ૧૪૭૬ મું

કહાના તોસેં કોન બોલે, નીકો ચલો જારે; કહાના૦ ટેક.
પગિયાં બાંકીસી બાંધે, ડાર્યો હે દુશાલો ખાંધે;
મારત સલોને મોહે નેના અનિયારે. કહાના૦ ૧
બાંસુરી બજાવે, મીઠી તાન લે સુનાવે;
જીયરો નિકાસી લેત પીતપટવારે. કહાના૦ ૨
બાર બાર આવે, મોયે નેહસું બોલાવે;
મન લલચાવે મોપેં મોહની લે ડારે. કહાના૦ ૩
જોરે બરાજોરી પ્રીત, પ્રેમાનંદ કહે મીત;
બસ કર લીની મોહે તેંતો કહાના કારે. કહાના૦ ૪

પદ ૧૪૭૭ મું

લાગે તેરે નેના મોયે, સાંવરા ગુમાની; લાગે૦ ટેક.
હસત આયકે કહાન, મારે મોયે નેન બાન;
ભલા વે બેદરદી મોરી પીરઉ ન જાની. લાગે૦ ૧
લાગે તીખે નેના શ્યામ, ભુલી મેંતો ધન ધામ;
જપું તેરા નામ મેંતો ભઇહું દીવાની. લાગે૦ ૨
કેસી કરું કીત જાઉં, કલ ન પરત કાઉં;
સહી ના સકું વે મેંતો દરસકી હાની. લાગે૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારે, કરી રાખું દ્રગ તારે;
સંગઉ ચલુંગી તેરે તજી કુલ કાની. લાગે૦ ૪

પદ ૧૪૭૮ મું

કાહેકું તેં મારે નેના, કઠીન કરેજમાં; કાહે૦ ટેક.
તીખે અનિયારે નેન, કસી ભર મારી સેન;
લાગી બરછી વે માનું તરછી તરેજમાં. કાહે૦ ૧
એસો કછુ જાદુ કીનો, જીયરા નિકાસી લીનો;
ડારી તેંતો કૃષ્ણ મોયે પ્રીતકી પરેજમાં. કાહે૦ ૨
ખટકત તીખે નેન, બીનુ દેખે નાહીં ચેન;
કછુ ન સોહાવે મોયે સુતી સુખસેજમાં. કાહે૦ ૩

પ્રેમાનંદ કહે મીત, રંગદીનો મેરા ચીત;
લાગી હે સુરત મેરી કહાના રંગરેજમાં. કાહે૦ ૪

પદ ૧૪૭૯ મું

પ્યારી તોયે જબ તબ, દુબરીસી દેખું; પ્યારી૦ ટેક.
એસી કોન પીર તોયે, લખી ન જાત મોયે;
દિન દિન પિયરીસી હોતહેં બિસેખું. પ્યારી૦ ૧
સજલ સુલોચન, સોચત નિશદિન;
લગત નાહીં ન તેરે દ્રગ પલ મેખું. પ્યારી૦ ૨
નાહીં અંગ ભૂખન, મૃગ મદ ચદન;
અંજન બીના હે તેરે નેનઉકી રેખુ. પ્યારી૦ ૩
બાવરીસી ડોલે પ્યારી, ભરત નિસાસ ભારી;
પ્રેમસખી કહે તોયે કોન પીર લેખુ. પ્યારી૦ ૪

પદ ૧૪૮૦ મું

સૈયા મેરા શ્યામ બીના, જીયરા ઉદાસી; સૈયા૦ ટેક.
દિન નહીં ચેન મોયે, રેન નહીં નિદ્રા મોયે;
બીનું દેખે બ્યાકુલ કહાનો બ્રજબાસી. સૈયાં૦ ૧
કેસેક ધરુરી ધીર, કોઉ ન જાને પીર;
અંખીયાં બહુત રોઉં દરસકી પ્યાસી. સૈયાં૦ ૨
બીછુરે કમલ નેન, તબતે નાહીં ન ચેન;
કબધે મીલેંગે મેરે પિયા સુખરાસી. સૈયાં૦ ૩
જીવત ગીનોંગી તબ, મીલી હે મોહન જબ;
પ્રેમસખી વારી મેરી સબ પીર જાસી. સૈયાં૦ ૪

પદ ૧૪૮૧ મું

એસી મેંતો જાની નાહીં, મીત બીછુરોંગી હો; એસી૦ ટેક.
કબઉં ન ભમરી ન્યારી, પિયા ગિરિધારી;
ઉસે દીને હે બિસારી બીના મોતઉ મરોંગી. એસી૦ ૧
પટિયાં લે પારુ, અબ માગઉં બિગારું;
જોગનિયાંકો મેંતો ભેખ લે ધરોંગી. એસી૦ ૨

મધુબન ઢુંઢું, બંદ્રાબન ઢુંઢું;
લાલઉકે લીયે કુંજ, કુંજમેં ફીરુંગી. એસી૦ ૩
પ્રેમસખી કહે સ્યામ, મીલી હે પૂરનકામ;
લેકે હું બલૈયા વાકે પાયન પરોંગી. એસી૦ ૪

પદ ૧૪૮૨ મું

નેના ભરી કબ દેખું, પીતપટવારો; નેના૦ ટેક.
ઉપજત સુખ દેખે, અરુન દ્રગન રેખે;
ગજગતિ ચાલે ચાલ લાલ દ્રગ તારો. નેના૦ ૧
દેખીકે મગન રહું, નિસદિન એહી ચહું;
બલીજાઉ તન મન કરું નહીં ન્યારો. નેના૦ ૨
બાંસુરી બજાવે, મેરો મન લલચાવે;
પ્યારો ગાવે આછીનિકી તાન સૈયો કહાન કારો. નેના૦ ૩
નંદકો આનંદકંદ, મુસકાત મંદ મંદ;
પ્રેમસખી રીઝે દેખી જગકો ઉજારો. નેના૦ ૪

પદ ૧૪૮૩ મું-રાગ જંગલો

રસિયેને લગાય નેનુંદા તીર; રસિ૦ ટેક.
ચંચલ નેન સેન કસી મારી, હરી લીની મતિ ધીર. રસિ૦ ૧
બીનું દેખે બિરહા તન તાવત, ઉઠત કરેજે પીર. રસિ૦ ૨
ખટકત શ્યામ કામ નહીં સુઝત, બહત દ્રગન દોઉ નીર. રસિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પલ ન બિસરત, સુંદર શ્યામ શરીર. રસિ૦ ૪

પદ ૧૪૮૪ મું

મોહનાને મારી વે નેનોંદી સેન; મોહ૦ ટેક.
સુંદર નેન સેન હસી મારી, કલ ન પરત દિન રેન. મોહ૦ ૧
જબ લાગી તબ લગત ન જાની, અબ લાગી દુઃખ દેન. મોહ૦ ૨
ખટકત સેન નેન ભરી આવત, વિસરત નહીં મીઠી બેન. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ જબ દેખું દ્રગન ભરી, તબ આનંદ સુખ ચેન. મોહ૦ ૪

પદ ૧૪૮૫ મું

સાંવરેને લગાઈ નેનોંદી ચોંટ; સાંવ૦ ટેક.

ચોંટ લગત મેરી સુધ બુધ બિસરી, હો ગઈ મેંતો લોટ પોટ. સાંવ૦ ૧
તનું એક નિરખ્યો મેં સ્યામ સુંદર વર, દે ઘુંઘટકી ઓટ. સાંવ૦ ૨
કહા કહું સુંદરતા સજની, નિરખી લાજત કામ કોટ. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ મીલે હસી, મીટ ગઈ સબહી ખોટ. સાંવ૦ ૪

પદ ૧૪૮૬ મું

અંખિયાં અટકી સલોને રૂપ; અંખિ૦ ટેક.
શ્રીઘનસ્યામ મનોહર મૂરત, શોભાધામ અનૂપ. અંખિ૦ ૧
બનીઠનીકે બેઠે બ્રજભૂખન, સુરનરમુનિશિરભૂપ. અંખિ૦ ૨
અભય ઉદાર ભુજન ભરી ભેટત, મેટન ભવદુઃખકૂપ. અંખિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ ધારી ઉર, કરત ભજન હોય ચૂપ. અંખિ૦ ૪

પદ ૧૪૮૭ મું–રાગ જંગલો

સયો મોરી મેરન લગ ગઈ લાજ; સૈયો૦ ટેક.
ઉકતહીં મેરે હું જમુના જલ, ભરન ગઈતી આજ. સૈયો૦ ૧
નંદકુંવર મોયે નેહસું બોલાઈ, હું મારગ ચાલી ભાજ. સૈયો૦ ૨
અબ પરિતાપ હોત ઉર મેરે, કહારી કીયો મેં આજ કાજ. સૈયો૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ મોયે અબ, કોન મીલ મીલે મહારાજ. સૈયો૦ ૪

પદ ૧૪૮૮ મું

સૈયો મોયે મોહન બિસરત નાઈ; સૈયો૦ ટેક.
સુંદર મુખકી. બોલની હસની, ખટકતહેં ઉર આઈ. સૈયો૦ ૧
સુંદર ચલની ચિતવની ચંચલ, કસત કરેજામાઈ. સૈયો૦ ૨
મનમોહન મેરો મન હર લીનો, ઉન બીન રહ્યોઉ ન જાઈ. સૈયો૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ મોયે કબ, મીલીહેં નેહસું બોલાઈ. સૈયો૦ ૪

પદ ૧૪૮૯ મું

સૈયો મોયે સાંવરેને નેનાં ભર મારી; સૈયો૦ ટેક.
કમલનયનકી કરક કરેજે, કસકત રેન દિન ભારી. સૈયો૦ ૧
ઓખદમૂળી અંગ ન લાગત, બૈદવા ટટોરત નારી. સૈયો૦ ૨
બાહર ઘાવ એકો નહિ દીસત, અંતર હો ગઈ પારી. સૈયો૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ આયકે હેરે, તબ હોયે તુરત કરારી. સૈયો૦ ૪

પદ ૧૪૯૦ મું

સૈયો મોયે લગ લઈ નેનોંદી સૈન; સૈયો૦ ટેક.
સુંદરશ્યામ સૈન મોયે મારકે, હસકે બજાઈ બૈન. સૈયો૦ ૧
નેનકટારી હો ગઈ પારી, પરત નાહીં પલ ચૈન. સૈયો૦ ૨
સાંવરી સૂરત માધુરી મૂરત, ખટકત ઊર દિનરૈન. સૈયો૦ ૩
પ્રેમાનદ તબ બુઝે પીર ઊર, મીલે શ્યામ સુખદૈન. સૈયો૦ ૪

પદ ૧૪૯૧ મું–રાગ જંગલો ગજલ

સાંવલે દિદોંસે દીલ જખમ કીયા,
મારી ઊર તરછી બરછી દીલ હમારા છીન લીયા; સાંવ૦ ટેક.
ફરજન નંદદા હે ભલા હે સલોના નાના ગબરુ, છોટીસી ઉંમર
અંખિયાં બડી ગુલચમન કલી;
ખુન ગુજારે ચશ્મે ભલા, બીચ કુદરત દિખાઈ દીયા. સાંવ૦ ૧
ફુરસત બડી હે તનમેં, જબાન મીઠી હે મુલામ;
શિરપર ગુલાબી ફેંટા દુપટા દુદામિકા, એ કયા કહું તારીફકી
પ્રેમાનંદ કુરબાન ગીયા. સાંવ૦ ૨

પદ ૧૪૯૨ મું

દિદોમેંખી તલપ દીદારદી, અંતજારી બેકરારી, સાંવલડા યારદી; દિદોમેં૦ ટેક.
આહે તન શરદી માનું રંગ જરદી,
વે બિરહાનલ બદનમેં જલ રહી ભટીસી;
મીલાવે કોઈ મહેબુબ, દેઉ મોજ મોતીહારદી. દિદોમેં૦ ૧
નેનોસેં નેહા ન છુટત યારદા, ઝુર ઝુરકે મે હો ગઈ પીલી
જરદ હરદીસી;
એ લટક અટક રઈ હે, પ્રેમાનંદકે કિરતારદી. દિદોમેં૦ ૨

પદ ૧૪૯૩ મું

મેરે મહાસુકકી, સૂરત કહા કહું,
એ ગુલબદન દેખ દેખકે, મેરા તન મન ફના હોઉં; મેરે૦ ટેક.
જામા જરીદા પેન ચીરા હે સોનેરી શિર,
પીલે દુપટેવાળા ઉર મોતીયુંકી માળા;
રોસનાઈ તનમેં છાઇ, દિદાસેં મુલાખાત ચઉં. મેરે૦ ૧

અંખિયામેં હે જાદુ મન હર લીના હમરા વે,
મૂરત જમેદાર બિસરત ન બિસારી;
પ્રેમાનંદ કરત બંદગી, કદમોંમેં દિનરાત રઉ. મેરે૦ ૨

પદ ૧૪૯૪ મું

તેરીસોં પ્યારે તેં બેદરદી બડા;
આપકુંહિ તુજે પીડ નાહીં, કયા તેરા સુભાવ પડા; તેરી૦ ટેક.
તેરે દિલોંકી દેખી હમને રીત અનોખી,
ભલા આલમકા દીલકું ના છૂવે;
જાઈ મારત અપના મીત ઘાયલ કરી નેનોસેં, જાઈ હસતા
દૂર ખડા ખડા. તેરી૦ ૧
પેચોંદાર પગીયાં બાંધે લાલોંદી માલા ગલે,
ચટક ચટક ખુબ ચલત ચાલ ઉતાવરી;
ઝનક કડા કરમેં પેની, પ્રેમાનંદકા દીલમેં ગડા. તેરી૦ ૨

પદ ૧૪૯૫ મું-રાગ જંગલાની ગરબી

મુને રોકો માં મારગ જાતાંરે, કહાન કેશરિયા;
સારાં લખણ તો નથી જણાતાંરે, કહાન કેશરિયા. ૧
મુને જાવા દ્યો પાણીડું ભરવારે, કહાન કેશરિયા;
મારું ચીત તાણો છો શું કરવારે, કહાન કેશરિયા. ૨
શીદ નાંખો છો નેણાનાં બાણરે, કહાન કેશરિયા;
થાશે દુરિજનિયામાં જાણરે, કહાન કેશરિયા. ૩
હજી નાના છો નંદના લાલરે, કહાન કેશરિયા;
ના શીખિયે લાલ કુચાલરે, કહાન કેશરિયા. ૪
જરા લોકની લાજથી ડરિયેરે, કહાન કેશરિયા;
પ્રેમાનંદકે જોઈ પગ ભરિયેરે, કહાન કેશરિયા. ૫

પદ ૧૪૯૬ મું

મુને રોકો માં સુંદર સ્યામરે, માનો મોહનજી;
મારે ઘેર છે ઝાઝું કામરે, માનો મોહનજી. ૧

મુને થઈ છે ઝાઝી વારરે, માનો મોહનજી;
હવે રોકો માં નંદકુમારરે, માનો મોહનજી. ૨
મારી સાસુ છે ઘણી રીસાળરે, માનો મોહનજી;
મુને દેશે વઢીને ગાળરે, માનો મોહનજી. ૩
મારું કે'ણ માનો ગિરિધારીરે, માનો મોહનજી,
પરનારીની આળ્ય ન સારીરે, માનો મોહનજી. ૪
તમને કહું છુ જોડીને હાથરે, માનો મોહનજી;
માનો પ્રેમાનંદના નાથરે, માનો મોહનજી. ૫

પદ ૧૪૯૭ મું

નથી બોલતી નાનકડો જાણીરે, જગજીવનજી;
રહી છું નંદનો મલાજો આણીરે, જગજીવનજી. ૧
નથી લેતી તમારું નામરે, જગજીવનજી;
શું છે અદકુ બોલ્યાનું કામરે, જગજીવનજી. ૨
શીદ બાઝો છો આવીને બાથેરે, જગજીવનજી;
એમાથી લોકો જે થાયેરે, જગજીવનજી. ૩
પડશે કંસરાજાને ખબરરે, જગજીવનજી;
થાશે હરરાજ નંદનું ઘરરે, જગજીવનજી. ૪
પરનારીની કરશો માં આળરે, જગજીવનજી;
પ્રેમાનંદના વહાલા ખાશો ગાળરે, જગજીવનજી. ૫

પદ ૧૪૯૮ મું

ત્યાં રાજ કંસનું કહાનારે, નટનાગરજી;
જાઓ ઘેર કુંવર છાનામાનારે, નટનાગરજી. ૧
એવી વાતને કેડે ન ચડિયેરે, નટનાગરજી;
જાયે લાજ પછે ભોંઠા પડિયેરે, નટનાગરજી. ૨
તમો* નિર્લજ્જને નહિ લાજરે, નટનાગરજી;
કરશો નંદરાયનું અકાજરે, નટનાગરજી. ૩

* "તમને" પાઠાન્તર.

મુને હસીને બોલાવી હેતેરે, સખી શામળિયે;
વાત કહી નથી જાતી કે'તેરે, સખી શામળિયે. ૨
મુને માર્યું મરમનું વેણુરે, સખી શામળિયે;
મારાં નેણાં સાથે જોડી નેણુરે, સખી શામળિયે. ૩
મુને મોહની નાંખી છે છાનીરે, સખી શામળિયે;
મુને ગમિયા છો છેલ ગુમાનીરે, સખી શામળિયે. ૪
મન મોહ્યું મુખને મરકલડેરે, સખી શામળિયે;
પ્રેમાનંદનો વહાલો ગમ્યા દલડેરે, સખી શામળિયે. ૫

પદ ૧૫૦૨ મું

મુને પરવશ કીધી રાખી ચાડરે, રંગ ડોલરિયે;
કહે ઘરનાં થયો વળગાડરે, રંગ ડોલરિયે. ૧
ઘરનાં ફૂટી ફૂટી સહુ થાકારે, રંગ ડોલરિયે;
ભુવા ધુણાવી જોવરાવી આખારે, રંગ ડોલરિયે. ૨
મારે પ્રીત બંધાણી એ સાથેરે, રંગ ડોલરિયે;
જાદુ કીધાં મુને જદુનાથેરે, રંગ ડોલરિયે. ૩
મારે નેડો લાગો નવ છૂટેરે, રંગ ડોલરિયે;
છોને પિયર સાસરિયાં ફૂટેરે, રંગ ડોલરિયે. ૪
મારી નટવરે નેણુની બરછીરે, રંગ ડોલરિયે;
પ્રેમાનંદ કે' કાળજે વાગી તરછીરે, રંગ ડોલરિયે. ૫

પદ ૧૫૦૩ મું-રાગ પુરબ ધ્રુપદ ચૌતાલ

આવત લટક લટક લાલ, ચટક ચટક બાજે પાયન
પાદુકા પ્યારી; આવ૦ ટેક
શ્વેત બસન શ્વેત હાર, શ્વેત સજ સિંગાર, કટિપર વામ
ભુજ ધારી. આવ૦ ૧
દેખી મત્ત ગજગતિ, લજાયો રતિકો પતિ, થકીત ભઈ
વ્રજનારી દેખત નિહારી;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામવદનપર, તન મન પ્રાણ જાત વારી. આવ૦ ૨

પદ ૧૫૦૪ મું

બોલત બેન સ્યામ સુંદર, નેના સુખધામ પૂરણકામ મોહનલાલ; બોલ૦ ટેક.
કરતહે હરિ હાસ મગન નિરખી નિરખી સદા,
દર્શનકો પ્રકાશ રોકત લે રુમાલ. બોલ૦ ૧
અંગ અંગ છબી અનૂપ, લાજ્યો કામ નિરખી રૂપ;
સુરનરમુનિભૂપ મદનગોપાલ.
પ્રેમાનંદ કે' નાથ, મીલે સ્યામ ભરી બાથ;
દીનકે દયાલ મોયે કીયો નિહાલ. બોલ૦ ૨

પદ ૧૫૦૫ મું–રાગ પુરબ ધ્રુપદ ચૌતાલ

ગાત પિયા મોહન, બજાવત મૃદંગ પરમ ચતુર પ્યારી;
બાજત પરન ગત ન્યારી. ગાત૦ ટેક
સપ્ત સ્વર તીન ગ્રામ, માન સહિત સુંદર સ્યામ;
તાનમેં મુરછના અતહિં ઉપજાવત લલિત લાગ બનવારી. ગાત૦ ૧
પ્યારી કર ગ્રહ્યો બીન કરત સ્વર અલાપ, આરોહી અવરોહી
લેત સુધારી;
પ્રેમાનંદ પ્રશંસીત પિયા પ્યારી, કંઠ લગાય દેત સુમન
માલ કુંજબિહારી. ગાત૦ ૨

પદ ૧૫૦૬ ઠું

આજ સ્યામા પ્યારી, રિસાય બેઠી અલબેલી,
સઘન કુંજમેં અકેલી, તાહે મનાવત મોહન આપ સીધારે; આજ૦ ટેક.
કરપર કપોલ ધરે, નેનન જ્યું નીર ઝરે;
દીર્ઘ નિસાસ ભરે, એસી શોભા જાય અવિલોકત પ્યારીકી પ્યારે. આજ૦ ૧
નયનબદન પુંછત રુમાલસું, ઉર લગાય કહાન કરત બિનય ભારે;
ભક્ત આધીન સ્યામ, રૂપશીલદયાધામ, પ્રેમાનંદ
નામપર પ્રાન વારે. આજ૦ ૨

પદ ૧૫૦૭ મું

વિકસીત દ્રુમ બેલી, સુમન બન કુંજ કુંજ, ગુંજત અમિત

મત્ત મધુકર, કરંબીત કોકીલા મોર; વિક૦ ટેક.
પ્રાનજીવન પિયા પ્યારી, બિરાજત રસિક મનોહર જોર. વિક૦ ૧
પરમ ચતુર કરત બન બિહાર, હનત મનમથ માન, મોહન
પિયા ચીતચોર;
પ્રેમાનંદ વ્રજચંદ પિયાકી બાનકપર, વારત મદન કરોર. વિક૦ ૨

પદ ૧૫૦૮ મું

જાત પાતનકી છાંઈ, ગલે ડાર ડાર બાંઈ, લલિત લતાન માંઈ;
પિયા પિયારી અતહિં સોહાત ગાત. જાત૦ ટેક.
જેસે કરી સંગ કરીની કરતહેં બિલાસ બન, તેસેંહિ પિયા
સંગ પ્યારી રસ ઉપજાવત નિરખી મદન સકુચાત. જાત૦ ૧
રસિક પીયા અપને કર સંવારત અલકન. લટ પલકપર
નિરખી પુલકાત;
પ્રેમાનંદ સ્યામા સ્યામ, રસનિધાન પૂરણકામ, બિહરત
બન મન હરખાત. જાત૦ ૨

પદ ૧૫૦૯ મું—રાગ પુરબ માઠ ત્રેતાલ

ચલે ટેઢી ચાલ ચલે ટેઢી કુંજનમેં, ટેઢે મદનગોપાલ; ચલે૦ ટેક.
ટેઢી પાઘ શિર ટેઢી કલંગી, ટેઢી ગલે બનમાલ. ચલે૦ ૧
ટેઢી બોલની ટેઢી ચિતબની, ટેઢે નેન વિસાલ;
પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ ટેઢે સકલ અંગ, દુરિજનકે ઊર સાલ. ચલે૦ ૨

પદ ૧૫૧૦ મું

ધરે બરહાપીછ ધરે કુંડલ કાનન, નટવર નંદકિશોર; ધરે૦ ટેક.
કનક બસન તન ભૂખન ઝલકત, ઉદિત માનું રવિ કોર. ધરે૦ ૧
નિલ બરન બૈજંતિ માલ ઉર, મોરલી અધરપર કરે ઘનઘોર;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ બનતેં આવત, બ્રજબનિતા ચીત ચોર. ધરે૦ ૨

પદ ૧૫૧૧ મું

બને બ્રજચંદ બને બ્રજમોહન, કીને સરસ સિંગાર; બને૦ ટેક.
કહા કહું ઉપમા નહીં આવત, કોટિ રાવ શશિ ડારુ વાર. બને૦ ૧
ગુંજાભૂખન મોરચંદ્રિકા, કરને કરનિકાર;
નિલ બરન તન પીત બસનપર, પ્રેમાનંદ બલિહાર. બને૦ ૨

પદ ૧૫૧૨ મું

કરે ટેઢી બાત કરે ટેઢી સૈનન, નૈનન નેહ ન સમાત; કરે૦ ટેક.
ટેઢી ચલની ટેઢી ચિતવની, નિરખી મદન લજાત. કરે૦ ૧
ટેઢાહિ ફિરત બજાટી બિશુનિમેં, મોહન કોમલ ગાત;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ સુંદર છબી, ઉર રાખત દિનરાત. કરે૦ ૨

પદ ૧૫૧૩ મું-રાગ પુરબ

રસિયો મોસું રાર કરે, મૈં કૈસે જાઉં જલ ભરને જમુનાકે
પનઘટવા; રસિ૦ ટેક.
ચીર મેરા ફારે હાર મેરા તોરે, ખોલે પકરી ઘુંઘટવા. જમુ૦ ૧
લે લે નામ ગારી દે ખીજવત, ગીરધર નાગર નટવા. જમુ૦ ૨
કઠિન ભયો જમુના જલ ભરીનો, પંથ ભયો વિકટવા. જમુ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મન હર લીનો, પ્રે'રી શ્યામ પીતપટવા. જમુ૦ ૪

પદ ૧૫૧૪ મું

મોહનમોરી ગેલ પર્યો, મૈંકૈસેકરુંના માને બરજ્યો બનવારી; મોહ૦ ટેક.
ના માને ધનશ્યામ મનોહર, બરજી બરજી હું હારી. બર૦ ૧
રોકત વાટ કરત અનહોની, પકરી પકરી ભુજનારી. બર૦ ૨
ગોકુલ રાજકુમાર રસીલે, લોકલાજ સબ ટારી. બર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મુગ્ધ મનોહર, ગોપીવર ગીરધારી. બર૦ ૪

પદ ૧૫૧૫ મું

નયના મોયે લાગી ગયે, ધનશ્યામલાલબંસીવારે મોહન પ્યારેકે; નય૦ ટેક.
સુંદર નેન અરુન બીચ રેખે, શરદ કમળ અનુસારે. મોહ૦ ૧
ભ્રકુટી ભ્રમર છાયે પંકજપર, ઉડી ન શકત અબ ન્યારે. મોહ૦ ૨
સુચવત ભાવ સરસ સૈનનમેં, ચપલ ચતુર દોઉ તારે. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ નેન છબી ઉપર, કોટી કામ લે વારે. મોહ૦ ૪

પદ ૧૫૧૬ મું

મનવા મેરા મોહી રહ્યો, છબી દેખી શ્યામ સુંદરકી
નટવર નાગરકી; મન૦ ટેક.

સારંગ પાઘ બીચ મોર ચંદ્રિકા, આડ કિયે કેશરકી. નટ૦ ૧
ઉર બનમાલ પીતાંબર મોરલી, હંસગતિ ગિરિધરકી. નટ૦ ૨
બંસી શ્રવન સુની બ્રજનારી, આઈ દોરી ઘર ઘરકી. નટ૦ ૩
પ્રેમાનંદ મગન ભઈ ડોલે, નિરખી છબી નટવરકી. નટ૦ ૪

પદ ૧૫૧૭ મું–રાગ પુરબ

બાંધી લાલ બાંકે પેચોંદી પાગ; બાંધી૦ ટેક.
બાંકી પાગ બસંતી બાગો, ગાવત આવત ફાગ. બાંધી૦ ૧
શોભાધામ શ્યામ છબી નિરખી, ઉપજત અતિ અનુરાગ. બાંધી૦ ૨
આવત ઉદય હોયકે માનો, બ્રજવાસીનકે ભાગ. બાંધી૦ ૩
પ્રેમાનંદ નિરખી છબી નૌતમ, કીનો જગસુખ ત્યાગ. બાંધી૦ ૪

પદ ૧૫૧૮ મું

દેખો છબી મોહન નંદકુમાર; દેખો૦ ટેક.
બરહાપીછ પીતાંબર મોરલી, કરણે કર્ણિકાર. દેખો૦ ૧
બનીઠનીકે બનઉતે આવત, માનું રસ સિંગાર. દેખો૦ ૨
ઉર બનમાલ લાલ દ્રગ ચંચલ, નટવર રૂપ મોરાર. દેખો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કેશવ છબી ઉપર, કોટી કામ બલીહાર. દેખો૦ ૪

પદ ૧૫૧૯ મું–રાગ પુરબ

બનઉતે આવત બનવારી; બન૦ ટેક.
ગુંજા ભૂખન મોર ચંદ્રિકા, પીત બસન કટિતટ ધારી. બન૦ ૧
નિલબરન તન શ્યામ મનોહર, ખાંધેપર કામર કારી. બન૦ ૨
આગેઆગે ધેન પીછે મનમોહન, બાંસુરી બજાયે મોહી બ્રજનારી. બન૦ ૩
પ્રેમાનંદ નિરખી છબી નટવર, તન મન ધન જાયે બલિહારી. બન૦ ૪

પદ ૧૫૨૦ મું

મોરલી ધ્રુની સુનીકે ઉઠી ઝમકી; મોર૦ ટેક.
સુખ નિરખન શ્રીમોરલીધરકો, આયકે ઠાડી ભઈ ઠમકી. મોર૦ ૧
બનઉતે આવત બાંસુરી બજાવત, ગાવત રાગિની પુરબકી. મોર૦ ૨

મોહનલાલ ડગરમાં નિકસે, નિરખી અખીયાં ઠરી સખકી. મોર૦ ૩
પ્રેમાનંદ નિરખી ગીરધારી, બલિહારી નટવર છબકી. મોર૦ ૪

પદ ૧૫૨૧ મું–રાગ પુરબ

કનૈયા ઓઢે અજબ દુશાલો; કનૈ૦ ટેક.
શ્વેત પાગ ધરી શ્વેત દુશાલો, અજબ બન્યો નંદલાલો. કનૈ૦ ૧
ઉર બનમાલ પીતાંબર પે'રે, મનમોહન મતવાલો. કનૈ૦ ૨
ગોપીજનમનરંજન રસિયો, ગોપીનાથ ગોપાલો. કનૈ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથકો સજની, મીલી અબ દેખબેકું ચાલો. કનૈ૦ ૪

પદ ૧૫૨૨ મું

દુશાલો ઓઢીકે દીલ લીનો; દુશા૦ ટેક.
દીલ લીનો બ્રજરાજ લાડીલે, સૈનનમેં કછુ કીનો. દુશા૦ ૧
બીનુ દેખે મોયે કલ ન પરે અબ, શ્યામ સુંદર રંગભીનો. દુશા૦ ૨
દરદ લગાયકે દીલ હરબેકું, પરમ ચતુર પરબીનો. દુશા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રાખી શ્યામ ઉર, ઓર સબે તજ દીનો. દુશા૦ ૪

પદ ૧૫૨૩ મું

પગીયાં બાંધી આજ અનોકીરી; પગી૦ ટેક.
પગીયાંકે પેચ પેચનમેં કલંગી, થકીત ભઈ અવિલોકીરી. પગી૦ ૧
લટકત સરસ સુમનકે તોરે, મન મેરો રાખ્યો હે રોકીરી. પગી૦ ૨
ભૂખન બસન મનોહર પે'રે, શ્યામ સુંદર છેલ શોકીરી. પગી૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ શ્યામ ઘન, બેઠે ફુલહુકી ચોકીરી. પગી૦ ૪

પદ ૧૫૨૪ મું

સલોને નેનનકી ચતુરાઈ; સલો૦ ટેક.
ચિતવનીમેં ચંચલ દ્રગ ચીતકું, બસ કર લેત મોરી માઈ, સલો૦ ૧
અમલ કમલદલતેં અતિ સુંદર, સૈનનકી સરસાઈ. સલો૦ ૨
ખંજન મીન મધુપ મૃગ પંકજ, સબહિ રહત લજાઈ. સલો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ભયો કરતારથ, નેનનમેં લલચાઈ. સલો૦ ૪

પદ ૧૫૨૫ મું–રાગ પુરબ ધ્રુપદ ચૌતાલ

બાંસુરી બાજત હે સખી! આવત આનંદ કંદ; બાંસુરી૦ ટેક.
બેનુ અધર ધરી ગાવત પુરબી, ઘનશ્યામ સુંદરવર નંદાનંદ. બાંસુરી૦ ૧
સપ્ત સુર ગ્રામ તીન, લેત તાન અતિ નવીન;
તાન માન મુર્છના ઉઠત સ્વછંદ;
પ્રેમાનંદકા નાથ માનની મનહર, સુંદરવર ગોકુલચંદ. બાંસુરી૦ ૨

પદ ૧૫૨૬ મું

મોહનલાલ મન મેરો બાંસુરી બજાયકે હર લીનો; મોહન૦ ટેક.
નટવર નાગર સુખકે સાગર, ચિતવનીમેં કછુ કીનો. મોહન૦ ૧
નિરખી નંદકુમાર, મોહી ગોકુલ નાર;
તન મન વારવાર ઉરમેં લખ લીનો.
પ્રેમાનંદકે નાથ, આવત ગ્વાલન સાથ;
ગાવત પુરબી તાન રંગભીનો. મોહન૦ ૨

પદ ૧૫૨૭ મું

આવત લટક લટક લાલ, ચટક ચટક બાજે
પાયન પાદુકા પ્યારી; આવત૦ ટેક.
શ્વેત બસન શ્વેત હાર, શ્વેત સબ અંગ સિંગાર;
કટિપર વામ ભુજ ધારી. આવત૦ ૧
દેખી મત્ત ગજ ગતિ, લજાયો રતિકો પતિ;
ચકિત ભઈ વ્રજનારી દેખત બિહારી;
પ્રેમાનંદ શ્રીઘનસ્યામ બદનપર, તનમન પ્રાન જાત વારી. આવત૦ ૨

પદ ૧૫૨૮ મું

બોલત બેન શ્યામ, નેના અતિ સુખધામ;
પૂરનકામ મોહનલાલ. બોલત૦ ટેક.
કરતહેં હરિ હાસ, મગન હોત નિરખી દાસ;
દરશનકો પ્રકાશ રોકત લે રુમાલ. બોલત૦ ૧

અંગ અંગ છબી અનૂપ, લાજ્યો કામ નિરખી રૂપ;
સુરનરમુનિભૂપ મદનગોપાલ.
. પ્રેમાનંદકે નાથ, મીલે શ્યામ ભરી બાથ;
દીનકે દયાલ મોયે કીયો નિહાલ. બોલત૦ ૨

પદ ૧૫૨૯ મું-રાગ પુર્બી

રૂપ લોભાને મેરે લોચન, આવત દેખે* ગીરધરલાલ હો; રૂપ૦ ટેક.
મોહન નાગર રૂપકે સાગર, ચાલત ગજગતિ ચાલ હો. રૂપ૦ ૧
ઉર મોતિયનકી માળ મનોહર, ઓઢત ઉજ્જલ શાલ દુશાલ;†
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ મદનમનોહર, ચિતવનીમેં કરત નિહાલ હો. રૂપ૦ ૨

પદ ૧૫૩૦ મું.

હો શ્રીઘનશ્યામ બનઠન આવત, નિરખત મેરો મન
લલચાત હો; હો શ્રી૦ ટેક.
સુંદર રૂપ અનૂપમ નેનન, સેનન નેહ ન સમાત હો. હો શ્રી૦ ૧
બદન કમલકી અમીત સુભગતા, નિરખત નેના પળ ન અઘાત;
પ્રેમાનંદ કે' હરિ ચરન કમલપર, તન મન ધન બલી બલી
જાત હો. હો શ્રી૦ ૨

પદ ૧૫૩૧ મું

પંકજ લોચન ભવદુઃખમોચન, ઠાકોર મેરો શ્રીઘનશ્યામ હો; પંકજ૦ ટેક.
શુક વ્યાસ નારદ વિધ શેષ શંકર, રટત યાહીકો નામ હો. પંકજ૦ ૧
પ્રગટત પ્રતિજુગ ધર્મીવનાય, હરત ભુવિભાર પૂરનકામ;
પ્રેમાનંદ પ્રભુપર પ્રાન નોછાવર, પે'રાવત ઉર મોતિન દામ હો. પંકજ૦ ૨

પદ ૧૫૩૨ મું

નેન સલોને હો નેન સલોને, નંદકુંવરકે ચિતવની ચંચલ
મુસકની મંદ હો; નેન૦ ટેક.
શોભાકી ખાની ગુમાની ગોકુલેશ, નટ વેશ નટવર વ્રજચંદ હો. નેન૦ ૧

---

* "દિખકે" પાઠાન્તર.

† "ઓઢત અજબ શાલ દુશાલ" હોય એમ લાગે છે.

કુંજબિહારી મોહી બ્રજનારી, બિહરત બ્રજમેં લલિત નંદાનંદ;
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ પરમ ચતુરવર, અચલ રહો ઊર આનંદકંદ હો. નેન૦ ૨

પદ ૧૫૩૩ મું–રાગ ગોડી–ઠુમરી

દાઉજીરા સોંઈ માને મતને ખીજાવો; દાઉ૦ ટેક.
મતને ખીજાઓ માને છેલ છબીલા, કાંઈ છેજી થાકે માકે દાઓ. દાઉ૦ ૧
અલગાં રહોને માસું કાંઈ મતલબ છે, કાંઈ કરવાને કને આઓ. દાઉ૦ ૨
કર પકડો છો માંકો હાર તોડો છો, કાંઈ માસું નેણાં ચલાઓ. દાઉ૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ જ્યું ત્યુ ન બોલો, રાજકુંવર થે તો કાઓ. દાઉ૦ ૪

પદ ૧૫૩૪ મું

જાવા દોજી જાવા માને શ્યામ સુજાણ; જાવા૦ ટેક.
જો મોહન માંકી આળ્ય કરોતો, નંદરા ગલારી થાને આણ. જાવા૦ ૧
આ ગેલે મેંતો નીત આવા જાવા, કદીએ ના સુણ્યો દધિ દાણ. જાવા૦ ૨
દાણરો મિષ ચાળા ઓર કરો છો, મારો માંને નેણકિરા બાણ. જાવા૦ ૩
નંદરા કુંવર જાણી રાખાર્છાં મુલાજો, પ્રેમાનંદરા છોજી પ્રાણ. જાવા૦ ૪

પદ ૧૫૩૫ મું

પ્યારા લાગો છોજી માને નંદજીરા લાલ;. પ્યારા૦ ટેક.
થારે કારન મેંતો બ્રજમેં બસીછાં, જોઈ જોઈ જીવાં થારી ચાલ. પ્યારા૦ ૧
મેંતો છેલા થારા ચરણારી દાસી, થે મારા પ્રાણ ગોપાલ. પ્યારા૦ ૨
નંદરા કુંવર થેતો હાર હિયારા, વહાલા માને બાલ મરાલ. પ્યારા૦ ૩
પ્રેમાનંદરા પ્યારા નેણરા તારા, રસિયા રૂપ રસાલ. પ્યારા૦ ૪

પદ ૧૫૩૬ મું

થાસું મન માન્યો છેજી મોહન છેલ; થાસું૦ ટેક.
લોક લાજ મરજાદ તજીકે, છેલ ફરાછાં થારી ગેલ. થાસું૦ ૧
રાજીવ લોચન કહાન રંગીલા, આવો મારે ઘેર છોગાં મેલ. થાસું૦ ૨
બ્રજરા ઠાકોર નટવર નાગર, આછાં માને લાગો અલબેલ. થાસું૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે થાને જોઈ જોઈ જીવાં, રસિયાજી રંગરેલ. થાસું૦ ૪

પદ ૧૫૩૭ મું-રાગ ગોડી

હો સૈયાં હો ઘનસ્યામ સુંદર વ્રજ આવે, નિકી બાંસુરી બજાવે; હો સૈ૦ ટેક.
ગોપ કદંબની વેષ્ટિત મોહન, મધુરે મધુરે સુર ગાવે. હો વ્ર૦ ૧
ગો પદરજ મંડિત તનુ સુંદર, ઊર બનમાલ સોહાવે. હો વ્ર૦ ૨
કટિ પટપીત અધરપર મોરલી, કર ગહી કમલ ફેરાવે. હો વ્ર૦ ૩
આવત રાજહંસગતિ મોહન, પ્રેમાનંદ મન ભાવે. હો વ્ર૦ ૪

પદ ૧૫૩૮ મું

હો સૈયાં હો સુનો ગોવિંદ ગારી ગાવે, મેરો મન લલચાવે; હો સૈ૦ ટેક.
મધુરીસી તાન બજાવે ગિરિધર, તન મન તાપ સમાવે. હો ગો૦ ૧
બાંકે ચરન અધર ભુજ નેનન, નિરખી નેનાં સુખપાવે. હો ગો૦ ૨
ચિતવત હરત સંતાપ સકલ દુઃખ, મંદ મંદ મુસકાવે. હો ગો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કરે પ્રાન નોછાવર, ચરન કમલ લપટાવે. હો ગો૦ ૪

પદ ૧૫૩૯ મું

ડારી હો મોપે મોહની મોહન પ્યારે, કહાના પીતપટવારે; ડારી હો૦ ટેક.
કીની ચાતુરી ચતુર સાવરે, હરે મન પ્રાન હમારે. મોહન૦ ૧
મોહ કમાન ચઢાય પલક શર, સ્યામ કસી ભરી મારે. મોહન૦ ૨
ચપલ નેન ચિતવની ચિતવતમેં, તુરત ગરદ કરી ડારે. મોહન૦ ૩
પ્રેમાનંદ બ્રજબાસી સાવરો, બિસરત નાહીં બિસારે. મોહન૦ ૪

પદ ૧૫૪૦ મું

હું બીકાની છબી સ્યામ સુંદર મન માની, દેખી મૃદુ મુસકાની; હું બી૦ ટેક.
બદન શશિ હસી કહત કછુક, સુની બચન અતહિ હરખાની. હો મ૦ ૧
નેન સરોજ સરસ શિતલ અતિ, કરત સકલ દુઃખહાની. હો મ૦ ૨
ખંજન મીન મધુપ મૃગ પંકજ, ઉપમા કહત લજાની. હો મ૦ ૩
પ્રેમાનંદ મંદ મુસકનીપર, કોટી કામ કુરબાની. હો મ૦ ૪

પદ ૧૫૪૧ મું-રાગ ગોડી

માધવસું ના કર માનની માન; માધ૦ ટેક.
માન કિયેતે માનની રાધે, હોઇહે રસકી હાન. માધ૦ ૧

જો રસ શિવ સનકાદિક ચાહત, સો રસ તજતી સયાન. માધ૦ ૨
ન્યારી હોય જીવેંગી કેસી, પ્યારી તું રૂપનિધાન. માધ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથચરનપર, કર તન મન કુરબાન. માધ૦ ૪

પદ ૧૫૪૨ મું

છબીલી તું બેઠી કહા બદન દૂરાયે; છબી૦ ટેક.
ઠાડે શ્યામ તરનિતનયાતટ, તવ મુખપંકજ ચા'યે. છબી૦ ૧
પઠઈ મોયે લેન તોં સજની, નંદનંદન સોં ખાયે. છબી૦ ૨
ખનતી કહા ભુવ નખ નારાચસોં, નેનન નીર ઝરાયે. છબી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથપે સુંદરી, ચલ ઉઠ લાગલે પાયે.* છબી૦ ૪

પદ ૧૫૪૩ મું

સમજ બીના સજની તું સોચ કરે; સમ૦ ટેક.
માનરિપુ મારે બીના મુગ્ધે, કેસેં અરથ સરે. સમ૦ ૧
કેસેં પૈહો મદનમનોરથ, બીનું હરિચરન પરે. સમ૦ ૨
સમજી બિચારી સરલ હોયે સુંદરી, લાગો લાલ ગરે. સમ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથસુ સજની, તોરી ના સુધરે. સમ૦ ૪

પદ ૧૫૪૪ મું

રસિલી રાધે ના કર રોષ; રસિ૦ ટેક.
અપને પ્રાનપ્રિતમસું રુસનો, યહ સમ ઓર ન દોષ. રસિ૦ ૧
નાહિં ભલી યામેં અલબેલી, કર પ્રિતમસું સંતોષ. રસિ૦ ૨
ચલી બલિજાઉં શ્યામપેં સુભગે, હસી મુખપંકજ કોષ. રસિ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથસું મીલ સખી, તજ મન સબ પરિશોષ. રસિ૦ ૪

પદ ૧૫૪૫ મું–રાગ ગોડી ઠુમરી

તેરે વદનકમલપર વારીરે, નટવર સુંદર નંદકિશોર; તેરે૦ ટેક.
નેહસું બોલાવત પ્રીત ઉપજાવત, આવત તાન સલોની ગાવત,
વશ કર લીની બ્રજનારીરે. નટ૦ ૧

---

* "ચલી ઉઠ લાગે પાયે" પાઠાન્તર.

હસની બોલની ચલની ચારુ, મુસકનીપર કોટી મનમથ વારુ;
છબી ત્રિભુવન તે ન્યારીરે. નટ૦ ૨
ચલનીમ મેરો ચીત હર લીનો, કહા જાનું કછુ જાદુ કીનો,
મુસકનીમેં મોરારીરે. નટ૦ ૩
બીનુ દેખે અબ પરે ન ચેન, સુંદર બદન કમલદલનેન;
પ્રેમાનંદ બલિહારીરે. નટ૦ ૪

પદ ૧૫૪૬ મું.

તેરી અંખિયાં અજબ રંગીલીરે, ગોકુલરાજકુમાર છેલ; તેરી૦ ટેક.
ચંચલ ચપલ અરુન બીચ રેખે, મોહી રહે જન જો કોઈ દેખે;
માનું કમલ કલી ખીલીરે. ગોકુ૦ ૧
રસભરી અંખિયાં મારત તરછી, કસત કરેજે માનું બરછી;
મદભરી પરમ રસિલીરે. ગોકુ૦ ૨
ભ્રકુટી કુટીલ ભાલપર સુંદર, રંગભરી રાજત લલિત મનોહર;
પશિયાં ઝુક રહી લીલીરે. ગોકુ૦ ૩
ઉર બિશાલ બનમાલ બરાજે, દીર્ઘ બાહુ લખી મન્મથ લાજે;
નિરખત પ્રેમાનંદ મીલીરે. ગોકુ૦ ૪

પદ ૧૫૪૭ મું

મોયે પનિયાં ભરન દો પ્યારેરે, મધુસુદન મતલબકે મીત; મોયે૦ ટેક.
નાહક નાહક રોકત ટોકત, ઘુંઘટ ખોલી બદન અવિલોકત;
મારત નેન નજારેરે. મધુ૦ ૧
હમ પરનારી રાજ કંસકો, કિયો નિકંદન સગરે બંસકો;
તોઉ ન લાજ તુમારેરે. મધુ૦ ૨
બડે બાપકે બેટા હોયકે, કહા કરોગે લાજ ખોયકે;
મોહન મોરલીવારેરે. મધુ૦ ૩
માનો શીખ હમારી રસિયા, પ્રેમાનંદકે દીલમેં બસિયા;
કમલનયન કહાન કારેરે. મધુ૦ ૪

પદ ૧૫૪૮ સું

મોપે બેન બજાય બશ કીનીરે, બસીકરન પઢી બંસુરી માંયે; મોયે૦ ટેક.
નગર ડગરમેં સંગહિ ડોલે, હસી હસી બચન મરમકે બોલે;
નજરકેદ કર લીનીરે. બંસી૦ ૧
બનઉતે આવે બેન બજાવે, મુસકનીમેં મેરા મન લલચાવે;
ગાવે તાન નવિનીરે. બંસી૦ ૨
સખી એક દિના કદમઉકી છૈયાં, હરિ મુસ્કાય પકરી મોરી બૈયાં;
મીલીકે મગન કરદીનીરે. બંસી૦ ૩
પ્રેમાનંદકો સ્યામ સુખદેના, બીનું દૃખે મોયે પરત ન ચેના;
મૂરત રસિક રંગભીનીરે. બંસી૦ ૪

પદ ૧૫૪૯ સું–રાગ ગોડી

મોરલી વાજેરે મીઠી મોરલી વાજે, સખી સાંભળને શામળિયાજીની
મોરલી વાજે; મોર૦ ટેક.
મીઠે સ્વરે મોહનજીની મોરલી ગાજે, સાંભળવાને સૈયર
મારું દીલડું દાઝે. મોર૦ ૧
આવેરે અલબેલો વિઠ્યા ગોવાળો ઝાઝે, ગાતાં આવે ગિરિધર
સુંદર સમાજે. મોર૦ ૨
મોરમુગટને કાને કુંડલ વરમાળા રાજે, નંદકુંવરને નિરખી
કોટિ કંદર્પ લાજે. મોર૦ ૩
પીતાંબરની પલવટ વાળી છત્ર શિર છાજે, પ્રેમાનંદનો વહાલો
ચાલો જોવાને કાજે. મોર૦ ૪

પદ ૧૫૫૦ મું

ગાયુંની સાથેરે આવે ગાયુંની સાથે, ગાતો આવે ગિરિધર
ગાયુંની સાથે; ગાયું૦ ટેક.
મોહનજીએ ધરિયો મુગટ ફુલનો માથે, ફુલડાના હાર ગજરા
પે'ર્યા છે નાથે. ગાયું૦ ૧

ફુલતણાં શણગાર સરવે ખીજુ નહિ હાથે,* વ્રજવિનતા વશ
કરવા લીધી વાંસલડી હાથે. ગાયુ૦ ૨
લટકા કરતાં આવે વહાલો સખા સગાથે, વ્રજનારીને વિંધી
વહાલે ભ્રકુટીને ભાથે. ગાયુ૦ ૩
વ્રજવિનતા વહાલાને ભેટી ભરીને બાથે, પ્રેમાનંદકે પૂરણ
કીધી પ્રેમનિધીપાથે. ગાયુ૦ ૪

પદ ૧૫૫૨ મું

વ્રજનારી રે મોહી વ્રજનારી, એની મોરલીને નાદે મોહી વ્રજનારી; વ્રજ૦ ટેક.
મોરલીમાં વહાલે ગોડી આલાપી સારી, સાભળવાને વ્રજની
નારી ચડી અટારી. વ્રજ૦ ૧
ફુલડામાં ફુલ્યો આવે મોહન મોરારી, અંગોઅંગ ઉપર કોટિ
અનગ વારી. વ્રજ૦ ૨
નંદકુવરને નિરખી હૈડે હરખ વધ્યો ભારી, સર્વે અંગે ફુલી
ગોપી પ્રેમથી ભારી. વ્રજ૦ ૩
મોહનજીની મૂર્તિને ઉરમા ધારી, પ્રેમાનદકે પ્રિતમજીપર
પ્રાણ બલિહારી. વ્રજ૦ ૪

પદ ૧૫૫૨ મું

મોરલી વાઇરે વહાલે મોરલી વાઈ, સખી મારુ મન મોહ્યુ
વહાલે મોરલી વાઈ, મોર૦ ટેક.
વાંસવડીમા વહાલે ગોડી રાગણી ગાઈ, મીઠે સ્વરે મનડું
મારુ ગયુ વિંધાઈ. મોર૦ ૧
વેરી સરખી ઘરમાં ફરું કામ ન સુઝે કાંઈ, મળવા સારુ મોહનજીને
આતુર મનમાંઈ. મોર૦ ૨
મુખડું જેવા જાખુ ચડી જરોખે જાઈ, સાજ સમે શામળિયો
આવ્યા ગાયુ ચરાઈ. મોર૦ ૩
નિરખ્યા મેંતો નેણે વેણે બોલાવ્યા બાઈ, પ્રેમાનદને નાથે
દગીને સાને સમજાઈ મોર૦ ૪

---

* 'આથે' 'સાથે' "નાથે "નાથે' માઈ પણ વાપી શકાય છે

પદ ૧૫૫૩ મું-રાગ ગોડી

ઉભો જીવન જમુના તીર, પાણીડાં કેમ ભરીએરે;
આવી ઓચિંતાનો એ તાણે ચીર, પાણીડાં કેમ ભરીએરે.
લાજ મરજાદ ન માને થયો ઘેલો બલવીર, પાણીડાં કેમ ભરીએરે. ૧
અમે લાજ ભર્યાં તે પરનાર, પાણીડાં કેમ ભરીએરે;
આવે પાસે પ્રિતમ કરી પ્યાર, પાણીડાં કેમ ભરીએરે.
મુખડું જોવાને ઉઘાડે ઘુંઘટ વાર વાર, પાણીડાં કેમ ભરીએરે. ૨
એ જેવો નહિ જાદુગારો કોય, પાણીડાં કેમ ભરીએરે;
જાદુ કરેછે હેતે સામું જોય, પાણીડાં કેમ ભરીએરે.
લેછે આંખડલીને ચાળે અલબેલો ચીત પ્રોય, પાણીડાં કેમ ભરીએરે. ૩
વાયે વાંસલડી તે ઘનશ્યામ, પાણીડાં કેમ ભરીએરે;
સુણી શ્રવણે ન સુઝે ઘર કામ, પાણીડાં કેમ ભરીએરે.
પ્રેમાનંદકે'ધાઈ મલિયે એવી થાએ મનમાં હામ; પાણીડાં કેમ ભરીએરે. ૪

પદ ૧૫૫૪ મું

રોકે મારગ રસિયો છેલ, ગિરિધર ગોવાળીરે:
ઉભો ઓઢી દુશાલો રંગરેલ, ગિરિધર ગોવાળીરે.
કરે આંખડલીનો ચાળો મરમાળો અલબેલ, ગિરિધર ગોવાળીરે. ૧
બાંધી પાઘડલી તે અતિ સાર, ગિરિધર ગોવાળીરે;
તોરા લટકે છે પેર્યા ઊર હાર, ગિરિધર ગોવાળીરે.
જોઈ મોહ્યા છે ગોવાળા ને ગોકુલિયાની નાર, ગિરિધર ગોવાળીરે. ૨
પે'ર્યાં પીતાંબર વ્રજચંદ, ગિરિધર ગોવાળીરે;
વાયે મોરલી મધુરી સુખકંદ, ગિરિધર ગોવાળીરે.
પ્રીત જોડે વ્રજનારી સાથે હસતા મંદ મંદ, ગિરિધર ગોવાળીરે. ૩
જોઈ રૂપ સુંદર ઘનશ્યામ, ગિરિધર ગોવાળીરે;
ફુલી પ્રેમે મગન વ્રજભામ, ગિરિધર ગોવાળીરે.
પ્રેમાનંદનો સ્વામી મલિયા પ્યારો પૂરણકામ, ગિરિધર ગોવાળીરે. ૪

પદ ૧૫૫૫ મું

મેલો મારગ મીઠડા માવ, જાવા દ્યો જલ ભરવારે:
શીદ રોકો છો નટવર નાવ, જાવા દ્યો જલ ભરવારે.

મને એકલી જાણીને તમે સાંધ્યો ભલો દાવ, જાવા દ્યો જલ ભરવારે. ૧
મને લોકડિયાંની લાગે બીક, જાવા દ્યો જલ ભરવારે;
મારી સાસુડી વઢશે ઠીક ઠીક, જાવા દ્યો જલ ભરવારે.
કહ્યું માનોને કાનુડા મને આપો વે'લી શીક, જાવા દ્યો જલ ભરવારે. ૨
મુજ ઉપર નાંખો માં રે નેણ, જાવા દ્યો જલ ભરવારે;
નવ બોલીયે વસમાં વેણ, જાવા દ્યો જલ ભરવારે.
કરજોડીને કહુંછું હરિ માનો મારૂં કેણ, જાવા દ્યો જલ ભરવારે. ૩
તમે જીવન જાણો છોજી રીત, જાવા દ્યો જલ ભરવારે;
પરાણે ન હોયે હરિ પ્રીત, જાવા દ્યો જલ ભરવારે.
પ્રેમાનંદના સ્વામી કહાના ધારણ રાખો કાંઈ ચીત, જાવા દ્યો જલ ભરવારે. ૪

પદ ૧૫૫૬ મું

તમે ઘેલું ન બોલો ગોપાળ, નટવર નંદલાલારે;
વાટે જાતાં ન કરીયે કેની આળ, નટવર નંદલાલારે.
થયા મોટા તમે હવે નથી છોટારે ગોપાળ, નટવર નંદલાલારે. ૧
હાંસી કરતાં તે થાશે હવે હાણુ, નટવર નંદલાલારે;
થાશે સુરનરમુનિ માંહી જાણુ, નટવર નંદલાલારે.
ગાશે કીર્તિ તમારી એવી વેદ ને પુરાણુ, નટવર નંદલાલારે. ૨
મેલી મારગ કોરે રેહેજો રાજ, નટવર નંદલાલારે;
ઘરે જાઇને કરિયે કામ કાજ, નટવર નંદલાલારે.
નહિં તો જાશે જો એમાંથી અલબેલા મોટી લાજ, નટવર નંદલાલારે. ૩
તમે છોજી નંદકુંવર અલબેલ, નટવર નંદલાલારે;
એવી વાતે ન ચડિયે રંગરેલ, નટવર નંદલાલારે.
પ્રેમાનંદના સ્વામી માનો પ્યારા ગિરિધર છેલ, નટવર નંદલાલારે. ૪

પદ ૧૫૫૭ મું–રાગ ગરબી

અલબેલાજી પ્રાણ આધારરે તમપર વારીરે; એ ઢાળ છે.
મન મોહ્યું છે ધર્મકુમારરે, જોઈ છબી તારીરે;
તમે નિલવરણુ તન સ્યામરે, રાખું ઊર ધારીરે. ૧

તારી લાવણ્યતા જોઈ લાલરે, મોહ્યો રતિનાથરે;
આવો લટકાં કરતા વૃપલાલરે, કનક છડી હાથરે. ૨
પેર્યાં વસ્ત્ર આભૂષણ શ્યામરે, નંગ જડાવરે;
નથી ત્રપત થાતાં મારાં નેણુરે, જોઈ જોઈ માવરે. ૩
લટકાળી ચટકતી ચાલરે, લાગે મને પ્યારીરે;
કર લટકાંપર પ્રાણુઆધારરે, જાઉં બલહારીરે. ૪
રાખુ નેણામાં નટવર નાવરે, ન દિયું જાવારે;
પ્રેમાનંદ કે' બિરાજો મારે ઊરરે, આવા ને આવારે. ૫

પદ ૧૫૫૮ મું

વહાલાં લાગે મનોહર વેણુરે, સુંદર સુખદેણુરે;
કામણગારી રસાળી માઈ રેખરે, અમૃત ભર્યાં નેણુરે. ૧
થોડું હસતાં જણાવો બહુ હેતરે, મિત્ર મુરારીરે;
જોઈ વશ થઈ વૃપલાલરે, કમળા પ્યારીરે. ૨
જોઈ અધર અરુણુબિંબ સારરે, લોભાણો નાસાકીરરે;
ના શકયો ચલાવી ચાચરે, રહ્યો ડરી થીરરે. ૩
વાંકી ભ્રકુટી ધનુષ્યાકારરે, લીધી રાતનાથરે;
જાણે શર સાધીને કામરે, ઉભો લઈ હાથરે. ૪
તે જોઇને બીનો કીરરે, ન શકયો ફળ ચાખીરે;
એ શોભા ઉપર પ્રેમાનંદરે, પ્રાણ વારી નાંખીરે. ૫

પદ ૧૫૫૯ મું

જોઈ શોભાસાગર ઘનશ્યામરે, લાલચ લાગીરે;
જોઈ સુંદર રસિક વર રૂપરે, આંખ્યું અનુરાગીરે. ૧
જોઈ ગોળ કપોલ છબી ધામરે, જમણી કોરેરે;
એક તીલ મોટો છબીદારરે, ચીત મારું ચોરેરે. ૨
જોઈ વામશ્રવણમાં તીલરે, શોભાધામરે;
નિરખતાં વાધે ઘણું વહાલરે, પૂરે મન હામરે. ૩
રુડું કેશર તીલક જોયા લાગરે, ભાલમાં બિરાજેરે;
જોઈ કુંડલ મકરાકારરે, કામ કોટી લાજેરે. ૪

રૂડું ચંદ્ર વદન અભિરામરે, પ્રેમાનંદ જોઈરે;
જોઈ દંતપંક્તિ કળી કુંદરે, રહ્યું મન મોઈરે. ૫

પદ ૧૫૬૦ મું

અવિલોકી શોભા મારાં નેણુરે, ત્રપત ન થાયેરે;
જોઈ કંબુ કંઠ સુખરૂપરે, હરખ ન માયેરે. ૧
જોઈ ભુજા સરસ સુખરૂપરે, અભય ઉદારરે;
જોઈ ચિહ્ન ભુજામાંઈ સારરે, જાઉં બલિહારરે. ૨
જોઈ ઉન્નત છાતીમાંઈ છાપરે, નેણાં લોભાણાંરે;
ભેટ્યાં પ્રેમે ભુધર ભરી બાથરે, હાથ વેચાણાંરે. ૩
પડે ત્રિવળી સુંદર રસરૂપરે, ઉદરમાંઈ શોભેરે;
ઉંડી નાભી છે કમળ સમાનરે, મુનિ મન લોભેરે. ૪
જોઈ કટિ સુંદર સુખરૂપરે, મૃગપતિ લાજેરે;
બેઉ સાથળમાંઈ છબી ધામરે, ચિહ્ન બિરાજેરે. ૫
જોઈ જાનું પિંડી પાવનરે, પાનિયું પ્યારીરે;
જોઈ જુગલ ચરણ સુખપૂરરે, પ્રેમાનંદ વારીરે. ૬

પદ ૧૫૬૧ મું–રાગ ગોડી

ફુલની બનીરે શોભા ફુલની બની;
સખી શામળિયાને અંગે શોભા ફુલની બની. ફુલની૦ ટેક.
ફુલ પાઘમાં તોરાકેરી શોભા અતિ ઘણી;
ફુલતણા બે ગુચ્છ જાણે ઉગ્યા તરણી. ફુલની૦ ૧
ફુલહારની શોભા હેડે ન જાયે ભણી;
ફુલતણી ઉર અલફી ચાદર ફુલડાં તણી. ફુલની૦ ૨
ફુલના બાજુ બાધ્યા બાંયે ડાબી જમણી;
ફુલતણા ગજરા જોઈ મોહ્યો રાતનો ધણી. ફુલની૦ ૩
ફુલડાંની સુંદર હરિએ પેરી સુંથણી;
પ્રેમાનંદ કે' ફુલ મોજડી પે'રી ચરણી. ફુલની૦ ૪

પદ ૧૫૬૨ મું

ફુલની ઘણીરે શોભા ફુલની ઘણી;
નખશિખ શોભા હરિની નિરખી ફુલની ઘણી. ફુલની૦ ટેક.

તારી લાવણ્યતા જોઈ લાલરે, મોહ્યો રતિનાથરે;
આવો લટકાં કરતા વૃષલાલરે, કનક છડી હાથરે. ૨
પેર્યાં વસ્ત્ર આભૂષણ શ્યામરે, નંગ જડાવરે;
નથી ત્રપત થાતાં મારાં નેણરે, જોઈ જોઈ માવરે. ૩
લટકાળી ચટકતી ચાલરે, લાગે મને પ્યારીરે;
કર લટકાંપર પ્રાણઆધારરે, જાઉં બલહારીરે. ૪
રાખું નેણામાં નટવર નાવરે, ન દિયું જાવારે;
પ્રેમાનંદ કે' બિરાજો મારે ઊરરે, આવા ને આવારે. ૫

પદ ૧૫૫૮ મું

વહાલાં લાગે મનોહર વેણરે, સુંદર સુખદેણરે;
કામણગારી રસાળી માંઈ રેખરે, અમૃત ભર્યાં નેણરે. ૧
થોડું હસતાં જણાવો બહુ હેતરે, મિત્ર મુરારીરે;
જોઈ વશ થઈ વૃષલાલરે, કમળા પ્યારીરે. ૨
જોઈ અધર અરુણબિમ્બ સારરે, લોભાણો નાસાકીરરે;
ના શકયો ચલાવી ચાચરે, રહ્યો ડરી થીરરે. ૩
વાંકી ભ્રકુટી ધનુષ્યાકારરે, લીધી રાતનાથરે;
જાણે શર સાંધીને કામરે, ઉભો લઈ હાથરે. ૪
તે જોઇને બીનો કીરરે, ન શકયો ફળ ચાખીરે;
એ શોભા ઉપર પ્રેમાનંદરે, પ્રાણ વારી નાંખીરે. ૫

પદ ૧૫૫૯ મું

જોઈ શોભાસાગર ઘનસ્યામરે, લાલચ લાગીરે;
જોઈ સુંદર રસિક વર રૂપરે, આંખ્યું અનુરાગીરે. ૧
જોઈ ગોળ કપોલ છબી ધામરે, જમણી કોરેરે;
એક તીલ મોટો છબીદારરે, ચીત મારું ચોરરે. ૨
જોઈ વામશ્રવણમાં તીલરે, શોભાધામરે;
નિરખતાં વાધે ઘણું વહાલરે, પૂરે મન હામરે. ૩
રુડું કેશર તીલક જોયા લાગરે, ભાલમાં બિરાજેરે;
જોઈ કુંડલ મકરાકારરે, કામ કોટી લાજેરે. ૪

રૂડું ચંદ્ર વદન અભિરામરે, પ્રેમાનંદ જોઈરે;
જોઈ દંતપંક્તિ કળી કુંદરે, રહ્યું મન મોઈરે. ૫

પદ ૧૫૬૦ મું

અવિલોકી શોભા મારાં નેણરે, ત્રપત ન થાયેરે;
જોઈ કંબુ કંઠ સુખરૂપરે, હરખ ન માયેરે. ૧
જોઈ ભુજા સરસ સુખરૂપરે, અભય ઉદારરે;
જોઈ ચિહ્ન ભુજામાંઈ સારરે, જાઉં બલિહારરે. ૨
જોઈ ઉન્નત છાતીમાંઈ છાપરે, નેણાં લોભાણાંરે;
ભેટ્યાં પ્રેમે ભુધર ભરી બાથરે, હાથ વેચાણાંરે. ૩
પડે ત્રિવળી સુંદર રસરૂપરે, ઉદરમાંઈ શોભેરે;
ઉંડી નાભી છે કમળ સમાનરે, મુનિ મન લોભેરે. ૪
જોઈ કટિ સુંદર સુખરૂપરે, મૃગપતિ લાજેરે;
બેઉ સાથળમાંઈ ઝભી ધામરે, ચિહ્ન બિરાજેરે. ૫
જોઈ જાનું પિંડી પાવનરે, પાનિયું પ્યારીરે;
જોઈ જુગલ ચરણ સુખપુરરે, પ્રેમાનંદ વારીરે. ૬

પદ ૧૫૬૧ મું-રાગ ગોડી

ફુલની બનીરે શોભા ફુલની બની;
સખી શામળિયાને અંગે શોભા ફુલની બની. ફુલની૦ ટેક.
ફુલ પાઘમાં તોરાકેરી શોભા અતિ ઘણી;
ફુલતણા બે ગુચ્છ જાણે ઉગ્યા તરણી. ફુલની૦ ૧
ફુલહારની શોભા કહે ન જાયે ભણી;
ફુલતણી ઊર અલફી ચાદર ફુલડાં તણી. ફુલની૦ ૨
ફુલના બાજુ બાંધ્યા બાંયે ડાબા જમણી;
ફુલતણા ગજરા જોઈ મોહ્યો રાતનો ધણી. ફુલની૦ ૩
ફુલડાંની સુંદર હરિએ પેરી સુંથણી;
પ્રેમાનંદ કે' ફુલ મોજડી પે'રી ચરણી. ફુલની૦ ૪

પદ ૧૫૬૨ મું

ફુલની ધણિરે શોભા ફુલની ઘણી;
નખશિખ શોભા હરિની નિરખો ફુલની ઘણી. ફુલની૦ ટેક.

ફુલડામાં ફુલ્યા આવે બણીરે ઠણી;
સુંદર વર શોભે છે જાણીયે રૂપની મણી. ફુલની૦ ૧
સુદર નિલ કલેવર ચરચ્યું નખશિખ ચંદણી;
હસતાં વદન ચંદ્રથી વરસે અમૃત કણી. ફુલની૦ ૨
મુનિવર નિરખે એક ટક મટકું તજી પાંપણી;
તન મન પ્રાણ વારે સાંભલતાં મીઠી બોલણી. ફુલની૦ ૩
નખશિખ શોભા વરણવતાં થાકયા સહસ્ત્રફણી;
પ્રેમાનંદ બલિહારી ચંચલ નિરખી ચિતવણી. ફુલની૦ ૪

પદ ૧૫૬૩ મું

પુલની જોઈરે શોભા ફુલની જોઈ;
હરિની નખશિખ શોભા સુંદર ફુલની જોઈ. ફુલની૦ ટેક.
માલતીનો મુગટ કુંડલ કુંદતણાં દોઈ;
ગુલછડીના ગુચ્છ કાને શોભે છે સોઈ. ફુલની૦ ૧
બોલસરીના બાજુ ગજરા ગુલાબી હોઈ;
ચંપા ચમેલીના હાર જોઈ હું મોઈ. ફુલની૦ ૨
ગુલદાવદીના દુપટામાં જાયી જુઈ પ્રોઈ;
દુપટાની ફરતી કોરે કેશરની તોઈ. ફુલની૦ ૩
માધવી મલ્લિકા કમળ કેતકી કોઈ;
પ્રેમાનંદકે સુંથણલીયે રાખ્યું મન ઠોઈ. ફુલની૦ ૪

પદ ૧૫૬૪ મું

ધર્મતણા કુમાર શોભે ધર્મતણા કુમાર;
ફુલડાંમાં ફુલી રહ્યા ધર્મતણા કુમાર. ધર્મતણા૦ ટેક.
ફુલતણું મોલડિયું માથે શોભાનો ભંડાર;
ફુલતણા તોરાપર મોહ્યા મધુકર કરે ગુંજાર. ધર્મતણા૦ ૧
કેશરની કલંગી સુંદર કરણે કરણીકાર;
પોપ ફુલના બાજુ હૈડે ડોલરિયાના હાર. ધર્મતણા૦ ૨

પારીજાત ને પાડલ કેરા ગજરા કરે અપાર;
ગુલછડીની છડી કરમાં શોભે સરસ સાર. ધર્મતણા૦ ૩
પુલ દડો ઉછાળતા આવે મંદિરીએ મોરાર;
પ્રેમાનંદ લઈ તન મન હરિપર વારે વારમવાર. ધર્મતણા૦ ૪

પદ ૧૫૬૫ મું

ફુલનો ધરિયેરે મુગટ ફુલનો ધરિયો;
મોહનજીયે માથે મુગટ ફુલનો ધરિયો. ફુલનો૦ ટેક
સુગંધી ફુલનો સરસ મુગટ ભરિયો;
તોરા ગુચ્છતણો ન જાયે વરણવ કરિયો. ફુલનો૦ ૧
ગજરા બાજુ હાર હજારી, પે'રી ડોલરિયો;
મંદિરીએ પધાર્યા મારે, કુંવર કેશરિયો. ફુલનો૦ ૨
ફુલ પછેડી ઓઢી મારા, મનડાને હરિયો;
જીવનજીની શોભા જોઈ, આંખડિયો ઠરિયો. ફુલનો૦ ૩
ફુલ ચાંખડિયું પે'રી ચટચટ, ચાલે નટવરિયો;
પ્રેમાનંદ કે' એવો આવી અંતરમાં ગરિયો. ફુલનો૦ ૪

પદ ૧૫૬૬ મું

આંગણીએ આવીરે ઉભા, આંગણીએ આવી;
નાથ હમારો ઉભા મારે, આંગણીએ આવી. આંગણી૦ ટેક
થાળ ભરી ગજમોતીડે, વહાલાને વધાવી;
પલંગે પધરાવ્યા, મોતી માળા પે'રાવી. આંગણી૦ ૧
જુગતેસું જમાડ્યા, ઝાઝા વિંજન બનાવી;
કનક કટોરા ભરી, દુધ શાકર પાવી. આંગણી૦ ૨
રાજીવ લોચન રાજી કીધા, હેતે બોલાવી;
તજ એલાચી આપ્યાં, મુખવાસ મંગાવી. આંગણી૦ ૩
વહાલે મુજને દીધો મુખવાસ, મુખમાંથી ચાવી;
પ્રેમાનંદ કે' પણ જાણતી, આ પેરે પ્રીતી. આંગણી૦ ૪

પદ ૧૫૬૭ મું

બલિહારીરે જાઉં હું તો, બલિહારી જાઉં;
હરિની સાંવરી સુરતપર હું બલિહારી જાઉં. બલિહા૦ ટેક
રતનજડિત મુગટ શિરપર, શોભા અતિ સારી;
રતનજડિત કુંડલિયાં કાને, મકરાકારી. બલિહા૦ ૧
રતનજડિત ગલબંધ ગોખરુ, કંઠો છબી ન્યારી;
રતનતણો ઊર હાર ઉતરી, માળા બહુ સારી. બલિહા૦ ૨
મોહનમાળાને માંદલિયાં, ચંદનહાર ધારી;
રતનજડિત બાજુબંધ બેરખા, ધાર્યા મૂરારી. બલિહા૦ ૩
કડાં સાંકળાં વેંઢ વીંટિયું, પોંચી બહુ પ્યારી;
કટિમેખલા કંદોરાપર, પ્રેમાનંદ વારી. બલિહા૦ ૪

પદ ૧૫૬૮ મું

મોરલી વાઇરે વહાલે, મોરલી વાઈ;
સખી મારું મન મોહ્યું વહાલે મોરલી વાઇ. મોરલી૦ ટેક
કનક મોરલી અધર ધરીને, ગોડી રાગ ગાઈ;
સાંભળતામાં સુધ બુધ વિસરી, ઉઠી અકલાઈ. મોરલી૦ ૧
આવીને હું ઉભી અટારી, જોવા જદુરાઈ;
સાંજ સમે શામળિયો વહાલો, આવ્યા વ્રજમાંઈ. મોરલી૦ ૨
લાલ ફેંટાપર મોર ચંદ્રિકા, છોગા છબી-છાઈ;
સુંદર શરદ પુનમ સરિખું, મુખ જોઈ લલચાઈ. મોરલી૦ ૩
નિલવરણ તન ઉર વૈજંતી, પીતપટ સુખદાઈ;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ છબીપર, તન મન બલજાઈ. મોરલી૦ ૪

પદ ૧૫૬૯ મું–રાગ કલ્યાણ

ભજ કૃષ્ણ ગોવિંદ રામારે; ભજ૦ ટેક
શેષસહસ મુખ રટત નિરંતર, પાવત નાહિં વિશ્રામારે. ભજ૦ ૧
અધમઓધારન નરકનિવારણ, સર્વાંચે પૂરણકામારે. ભજ૦ ૨

પતિતપારાયણ નામ નારાયણ, દાયક નિજ સુખ ધામારે. ભજ૦ ૩
પૂરણબ્રહ્મ પ્રગટપુરષોત્તમ, પ્રેમસખીચે શ્યામારે. ભજ૦ ૪

પદ ૧૫૭૦ મું

ભજ રામ કૃષ્ણ ગોવિંદ નારાયણ; ભજ૦ ટેક.
કામી વામી ગૌદ્વિજઘાતકી, પતિત ભયે ભવપારાયણ. ભજ૦ ૧
સકલ શ્રુતિ દધી મથિકે પાયો, સાર એક સ્વામિનારાયણ. ભજ૦ ૨
શરણાગતવત્સલ સુખદાયક, કામાદિક રિપુ મારાયણ. ભજ૦ ૩
જાહિ ભજત સનકાદિક નારદ, સો પ્રેમસખી પતિ ધારાયણ. ભજ૦ ૪

પદ ૧૫૭૧ મું–રાગ ઈમન કલ્યાણ

મનોહર શોભીત શ્રીઘનશ્યામ; મનો૦ ટેક.
સુંદર શ્યામ છબી અવિલોકી, લાજત કોટિક કામ. મનો૦ ૧
શ્વેત બસન તન શ્વેત આભુખન, શ્વેત પુષ્પ ઉર દામ;
બોલત બચન સુનત સુખ ઉપજત, આનંદ આઠોજામ. મનો૦ ૨
સુંદર પાગ ભાગપર ઉજ્વળ, નેન કમલ ગુનધામ;
પ્રેમાનંદ ધારી છબી અંતર, રટત નિરંતર નામ. મનો૦ ૩

પદ ૧૫૭૨ મું

પ્રીતમપર વારું તન મન-પ્રાન; પ્રીત૦ ટેક.
ત્રિભોવન વારું એક રોમપર, નિરખી રૂપનિધાન. પ્રીત૦ ૧
શ્રીઘનશ્યામ મનોહર મૂરત, સકલ કલા ગુનખાન;
કરુનાસિંધુ ભક્ત ચિંતામની, કરત સકલ દુઃખહાન. પ્રીત૦ ૨
મંગલ રૂપ મદન મદગંજન, રંજન સંત સુજાન;
પ્રેમાનંદ નિરખી રાધાવર, ભયો હે પરમ ગુલતાન. પ્રીત૦ ૩

પદ ૧૫૭૩ મું

બદનપર વારું પાંચો ચોર; બદ૦ ટેક.
વારું ઓર સબે ગુન ચાતુરી, મન બુદ્ધિ ચીત ચોર. બદ૦ ૧
સરલ સ્વભાવ તરલ ઊર સુંદર, ભુજ વિશાલ છબી જોર;
હંસ ગવન ગતિ મદન સરાહત, નિરખત નેન ચકોર. બદ૦ ૨

ધીરજવંત ધર્મધુર કેશવ, કહા બરનું ગુન ઓર;
પ્રેમાનંદ શ્યામ ગુનસિંધુ, કહા સામે* મતિ થોર. બદ૦ ૩

પદ ૧૫૭૪ મું

મેરો મન હર લીનો બરજોરી; મેરો૦ ટેક.
પરોં† ગઈ સાંઝ સમે ગૌ આવત, શ્યામ મીલે નંદપોરી. મેરો૦ ૧
સબ સિંગાર કુસુમકે કીને, ઓઢે ફુલ પીછોરી;
બંકે ચીતે મુસકાય લિયો મન, કમલ નેનકી કોરી. મેરો૦ ૨
કાસું કહું વાત એક સજની, સાસુ નનંદકી ચોરી;
પ્રેમાનંદકે નાથ માર્યો મોહે, ઉર બીચ ફુલ ગેંદોરી. મેરો૦ ૩

પદ ૧૫૭૫ મું–રાગ કલ્યાણ

સલોને તેરે નેનરે શામલડા, બીનું દેખે નહીં ચેનરે; સલો૦ ટેક.
ભ્રકુટી કુટિલ કમલદલ લોચન, ભવમોચન મીઠે બેનરે. સલો૦ ૧
ચિતવત હરત સંતાપ સકલ દુઃખ, વ્રજબનિતન સુખદેનરે. સલો૦ ૨
બીનું દેખે ચંચલ દ્રગ રેખે, કલ ન પરત દિન રેનરે. સલો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' મન હર લીનો, રસિક નેનકી સેનરે. સલો૦ ૪

પદ ૧૫૭૬ મું

બદનપર વારીરે બાલમજી, થકીત ભઈ હું નિહારીરે; બદ૦ ટેક.
લટપટી પાઘ તિલક કેશરકો, કુંડલ મકરાકારીરે. બદ૦ ૧
નિરખી બદન કમલ સુખદાયક, મગન ભઈ વ્રજનારીરે. બદ૦ ૨
ઊરપર હાર સુભગ ભુજબંધન, કર કંકન છબી ન્યારીરે. બદ૦ ૩
ગજગતિ ચાલ દેખી અતિ આનંદ, પ્રેમાનંદ ઉર ધારીરે. બદ૦ ૪

પદ ૧૫૭૭ મું

સોહત ગિરિધરનરે, સજની દેખરી મોહન મનહરન; સોહ૦ ટેક
સોરંગ પાઘ બીચ મોર ચંદ્રિકા, કુંડલ લટકત કરન. સોહ૦ ૧
ચંદનખોર હાર ઊર ઉપર, સુંદર શ્યામલ બરન. સોહ૦ ૨

* "પામે" સંભવે છે.
† "મેં" પાઠાન્તર ગાય છે.

કટી પટ પીત અધર ધરી મોરલી, ગોપી જન મન હરન. સોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નટવર નાચત, ધરત પરન ગત ચરન સોહ૦ ૪

પદ ૧૫૭૮ મું

દિવાની કર દીનીરે, શામલડે સુધ બુધ મોરી હર લીનીરે, દિવા૦ ટેક.
હું જો ગઈથી જમુના જલ ભરવા, સુનરી સખી પરવીનીરે. દિવા૦ ૧
આય અચાનક નિકટ સાવરે, નૈનકી સૈનન કીનીરે દિવા૦ ૨
લોચન ચાર ભયે જબ રસબસ, પનક પરસપર ખીનીરે દિવા૦ ૩
પ્રેમાનંદ મીલે હરી મોહન, મગન ભઈ રંગભીનીરે. દિવા૦ ૪

પદ ૧૫૭૯ મું–રાગ કલ્યાણ પુરવો

બનઠનકે આવત શ્રીનંદલાલ, આવત શ્રીનંદલાલ, બન૦ ટેક.
આગે આગે ધેન પાછે મનમોહન, સંગ લિયે વ્રજ ગ્વાલબાલ બન૦ ૧
મોર મુગટ ગુંજા મની ભૂખન, શોભીત ઉર બનમાલ બન૦ ૨
વ્રજકી નાર અટારી ચઢી દેખત, મોહન રૂપ રસાલ. બન૦ ૩
ચિતવત હરત સતાપ સબનકે, પ્રેમાનંદકુ પ્રતિપાલ. બન૦ ૪

પદ ૧૫૮૦ મું

શોભીત ગોકુલ ગોવિંદચંદ, ગોકુલ ગોવિંદચંદ, શોભી૦ ટેક.
ભ્રકુટી કુટીલ કમલદલ લોચન, ચિતવની મુસકની મંદ શોભી૦ ૧
ગોપીજનમનહરન મનોહર, પરમ ચતુર સુખકંદ શોભી૦ ૨
રૂપ સુધાનિધી સ્યામ સલોનો, નિરખી મગન ગોપીવૃંદ શોભી૦ ૩
મોહનલાલ રૂપમની નિરખી, પુલકીત પ્રેમાનંદ શોભી૦ ૪

પદ ૧૫૮૧ મું–રાગ હમીર કલ્યાણ

લે તન મન વારુ, લે તન મન વારુ, સ્યામ પિયાપર કુસુમકી
સેજ સમારુ. લે ત૦ ટેક
શ્રીઘનસ્યામ ભુવન મોરે આવત, પલકનસુ મગ ઝારુ. લે ત૦ ૧
સુભગ સિંગાર સજું પ્રિતમહીત, નૈનકી કાજલ સારુ. લે ત૦ ૨
અતિ અનુરાગ સહિત મોહનકે, દૂધસોં ચરન પખારુ લે ત૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રેમ પ્રીતસોં, બાહ લાલ ગલે ડારુ. લે ત૦ ૪

પદ ૧૫૮૨ મું

દિન ધન્ય ધન્ય આજ, દિન ધન્ય ધન્ય આજ; આયે ભુવન
મેરે શ્રીઘનસ્યામ મહારાજ. દિન૦ ટેક.
આવત દેખકે સ્યામ ચતુરવર, હું ઉઠ ધાઈ તજી લાજ. દિન૦ ૧
કર ગહી કૃષ્ણ સેજ પધરાયે, સુરનરમુનિશિરતાજ. દિન૦ ૨
લે લે અધરસુધા આલિંગન, સુફલ કિયો સબ કાજ. દિન૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથસોં કીનો, રતિ રસરંગ સમાજ. દિન૦ ૪

પદ ૧૫૮૩ મું

બન ઠન વારી, બન ઠન વારી, મન હર લીનો મેરો
શ્રીગોવર્ધનધારી; બન૦ ટેક.
મુસકનીમેં મનમોહન પ્યારે, અતહિં મગન કરડારી. બન૦ ૧
ટેઢી પાઘ શિર ટેઢી ચંદ્રિકા, ટેઢે ત્રિભંગી બિહારી. બન૦ ૨
મોતીન માળ પીતાંબર છબીપર, કોટિ રવિ શશિ વારી. બન૦ ૩
પ્રેમાનંદ સ્યામ ઘન શોભા, નિરખી થકિત વ્રજનારી. બન૦ ૪

પદ ૧૫૮૪ મું

મૂરત મનમાની, મૂરત મનમાની, સ્યામ સુંદરકી નિરખી
લટક લલચાનીરી. મુર૦ ટેક.
લટક લટક આવત લટકીલો, રૂપસુધારસખાનીરી. મુર૦ ૧
ઉતતેં આવત સ્યામ મનોહર, હું ઇતતેં જાતીથી પાનીરી. મુર૦ ૨
બિચહીં ભેટ ભઈ મેરી સજની, કા' કહું અકથ કહાનીરી. મુર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' મીલે હરિ અંકભરી, પરમ પ્રીત ઉર આનીરી. મુર૦ ૪

પદ ૧૫૮૫ મું–રાગ કલ્યાણ

બજાઈબાંસુરિયાં નંદલાલ, મધુર સ્વર સુનત વ્યાકુલ વ્રજનારી; બજા૦ ટેક.
શ્રવને સુની ધુંની મધુરી બાંસુરી, બિરહ બીથા તન ભારી
તન ભારી તન ભારી. બજા૦ ૧
નિકસી અતિ આતુર ઘર ઘરકી, મીલન કાજ ગિરિધારી
ગિરિધારી ગિરિધારી. બજા૦ ૨

તન વિપરીત સજે આભુખન, ઉલટી પે'રી તન સારી
તન સારી તન સારી. બ્રજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથસું મીલી સબ, કરી તન મન બલિહારી
બલિહારી બલિહારી. બ્રજા૦ ૪

પદ ૧૫૮૬ મું

બંદ્રાવન રાસ રચ્યો ઘનસ્યામ, ચતુર વર નચત સુભગ* ગિરિધર; બંદ્રા૦ ટેક.
જુગલ જુગલ પ્રતિ સ્યામ સુભગ તન, પીત બસન ફરરર
ફરરર ફરરર. બંદ્રા૦ ૧
ઉલટ પુલટ લટ શિથીલ જઘન પટ, ચલત ચતુરા સરરર
સરરર સરરર. બંદ્રા૦ ૨
ગગન મગન સુરમુનિગન નિરખે, બરખે સુમન ઝરરર
ઝરરર ઝરરર. બદ્રા૦ ૩
પ્રેમાનંદ બનવારી નારીસંગ, ઉરઝ લરજ લરરર
લરરર લરરર. બંદ્રા૦ ૪

પદ ૧૫૮૭ મું

મનોહર નાચત તત થેઈ થેઈ, ધરત પગ બજત નુપુર ઝનનન; મનો૦ ટેક.
દ્રુમી દ્રુમી દ્રુમી દ્રુમી બજત મૃદંગ ગત, થઇ તત થન ગનનન
ગનનન ગનનન. મનો૦ ૧
ગાવત લાલ ગોપાલ ગોપીકા, લેત તાન તનનન
તનનન તનનન. મનો૦ ૨
શિતલ મંદ સુગંધ મનોહર, ચલત પવન સનનન
સનનન સનનન. મનો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ હનત અત, મદન માન હનનન
હનનન હનનન. મનો૦ ૪

પદ ૧૫૮૮ મું

હર્યો મન નિલજલદતન શ્યામ, દામિની વ્રજભામિની ઝલલલ; હર્યો૦ ટેક.

* "સુધંગ" એમ પણ મૂળમાં વાંચી શકાય છે.

ભૂખન બસન મનોહર ઝલકત, ખલકત ચુરી ખલલલ
ખલલલ ખલલલ. હર્‍યો૦ ૧
પતીત પયોધર ભાર શ્રમીત અતિ, ભ્રમીત ભોમી થલલલ
થલલલ થલલલ. હર્‍યો૦ ૨
શ્રમ જલ મોતી બદન શશિ જ્યોતી, ભાલ તિલક ભલલલ
ભલલલ ભલલલ. હર્‍યો૦ ૩
રાધાસ્યામ છબીપર તન મન, પ્રેમાનંદ બલલલ
બલલલ બલલલ. હર્‍યો૦ ૪

પદ ૧૫૮૯ મું-રાગ કલ્યાણ ધ્રુપદ ચૌતાલ

બને ઘનસ્યામ લાલ સુંદર, લટક ચલત કલહંસી ચાલ; બને૦ ટેક.
બદન કમલ છબી દેખી થકીત ભયે, નિજ જન મન
મુનિગન મરાલ. બને૦ ૧
સુમન પાઘ શિશપર સોહત હે, સુંદર રાજતહેં ઉર સુમનકી માલ;
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ મદનમનોહર, ગિરિધર ગોપીવર ગોપાલ. બને૦ ૨

પદ ૧૫૯૦ મું

ભયે નેના સુફલ મેરે આજ, નિરખે શ્રીકૃષ્ણુ છબી ધામ; ભયે૦ ટેક.
જરકસી પાઘ શિશ જરીકો દુપટા કાંધે, ઉરપે અનુપ
ગજ મોતી દામ. ભયે૦ ૧
અંગ અંગ બસન ભૂખન પેરે છબીલો લાલ, ચટકતી ચાલ
દેખી લાજ્યો હે કામ;
પ્રેમાનંદ કહે આગે છડીદાર બોલે બાન, જય જય
ભક્તવચ્છલ ઘનસ્યામ. ભયે૦ ૨

પદ ૧૫૯૧ મું

દિયો ઢોલ કિરતાર કેશવ, કરહુ ભજન સબ છાંડી ભરમ; દિયો૦ ટેક.
નિરભે રહો સદા રાખો ભરોસો મેરો, ઝખ મારે એ માયા
કાળ કરમ. દિયો૦ ૧
નારાયણુ નામ કૃષ્ણુહરિ ઘનસ્યામ, રટહુ નામ યહ મંત્રહે પરમ;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ હંસત કહત એસે, પ્રગટ પ્રતાપ આજ
ભક્તિધરમ. દિયો૦ ૨

પદ ૧૫૯૨ મું

૨૮ મન રૈન દિન નામ, શ્રીઘનસ્યામ હરિ સુખકરન; ૨૮૦ ટેક.
અરલોક પરલોક સરવત્ર સુખકારી, રખીકે સુતનઉકી ત્રાસ હરન. ૨૮૦ ૧
અધમ ઓધારવેકો હાડેહેં તતપરજો, કોઉ આવત મન ક્રમ શરન;
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ ભક્તવચ્છલ, સદા દીનબંધુકે ગિરિરાજધરન. ૨૮૦ ૨

પદ ૧૫૯૩ મું–રાગ કલ્યાણ

મેરો મન સાંવરેને હર લીનો; મેરો૦ ટેક.
કસીકે ભ્રકુટી કબાન, નેન બાન તાન તાન, કહાન સાનમેં
કછુ કીનો. મેરો૦ ૧
ચિતવની ચિતવત રસાલ, લટક ચલત ગતિ મરાલ;
ધર્મલાલ અતહિ રંગભીનો. મેરો૦ ૨
મુસકત મુખ મંદ મંદ, અવિચલ આનંદકંદ; પ્રીત કરન
પરમ પરવીનો. મેરો૦ ૩
સુંદર ઘનસ્યામ નાથ, ભરી ભરી ભુજ ભેટી બાથ;
પ્રેમાનંદ આનંદ કર દીનો. મેરો૦ ૪

પદ ૧૫૯૪ મું

મેરા દીલદાર યાર કનૈયા; મેરા૦ ટેક.
સુંદર તન નિલબરન, કટિતટ પટ પીત ધરન, કોટિ મદન
માનકો હરૈયા. મેરા૦ ૧
કેશરકો તિલક ભાલ, સોહત ઉર મુક્ત માલ, લટક લટક
ચાલકો ચલૈયા. મેરા૦ ૨
સુંદર સુખદેન* નેન, કરવર ધર અધર બેન, મધુર મધુર
તાનકો ગવૈયા. મેરા૦ ૩
ચાવત મુખ પાન કહાન, ગાવત કલ્યાન તાન, પ્રેમાનંદ
નિરખી બલજૈયા. મેરા૦ ૪

---

* "મુખદેન" પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૫૯૫ મું

વિહારીલાલ ચાલ ચલત ચટકીલી; વિહા૦ ટેક.
લટક લટક ચલત ચાલ, કરવર ગ્રહીકે રુમાલ, ચરન પે'રી
પાદુકા છબીલી. વિહા૦ ૧
બાંધી અનુરાગ આની, પગીયાં કરુનાનિધાની, ભોંહનપર
ઢરકી રહી ઢીલી. વિહા૦ ૨
ચંચલ લોચન બિસાલ, નિરખી થકીત મુનિ મરાલ, રેખે
બીચ રસ ભરી રસીલી. વિહા૦ ૩
શોભા સિંધુ ઉદાર, પ્રેમાનંદ બાર બાર, લેતહેં બલેયા
મીલી મીલી. વિહા૦ ૪

પદ ૧૫૯૬ મું

મેરા મન મોહ્યો વે તેરી પગીયાં; મેરા૦ ટેક.
જરકસી સોરંગ પાઘ, ઉરઝ રહી વામ ભાગ, લટકત મનહરન
કુસુમ છોગીયાં.* મેરા૦ ૧
પ્રફુલિત મુખ શરદ ચંદ, નિરખત જન મન આનંદ, ભાલ
તિલક નિરખી નેન લગીયાં. મેરા૦ ૨
વિકસીત પકજ વિશાલ, નયન જુગલ અતિ રસાલ, ભ્રકુટી
ભ્રમર હમેરા ચીત ઠગીયાં. મેરા૦ ૩
નિરખત મુનિગન સુજાન, ગાવત કલ્યાન તાન, પ્રેમાનંદ
ચિતવત એક ટગીયાં. મેરા૦ ૪

પદ ૧૫૯૭ મું–રાગ હમીર કલ્યાણ

એરી એરી આજ રંગ; (૨)
મહલ મધ્ય બેઠે મોહન પિયા, ગજરા ગુલાબી ગુંથકે હુ લેહરી; આજ૦ ટેક.
રાજત શ્રીધનશ્યામ અમીત આનંદ ધામ, લેકે મેરા નામ
નીટ બોલાયે લહરી. આજ૦ ૧
કરીકે પ્રનામ ઉર ધારી લે મેં ફુલ દામ, ગજરા પે'રાયે
કર મગન હુ ભઇરી. આજ૦ ૨

---

* "છબીયા" પાઠાન્તર છે.

બાજત મૃદંગ તાલ ગાવત મુનિ મરાલ, મોસું કહે એકતાન
ગા તું નઈરી. આજ૦ ૩
ગાઈ મેંતો એક તાન દુશાલો ઉતારી કહાન, પ્રેમાનંદ રીઝે
હરિ મોજ ન્યું દઈરી. આજ૦ ૪

પદ ૧૫૯૮ મું

એરી એરી ધનશ્યામ: (૨)
સુંદર પિયા જીયા મોરે આય બસે, ભઇ હું થકીત લખી છેલકી છટારી. ધન૦ ટેક.
અત છબ અંગોઅંગ તરુનાઈકે રંગ, ભયો મન ભંગ દેખી
મદન ભટારી. ધન૦ ૧
નીલબરન તન ચર્ચિત ચંદન, શીર જરકસિયા પાઘ પેરે
પીત પટારી. ધન૦ ૨
આવતહેં પાન કહાન ગાવત કલ્યાન તાન, આવત અસાડે
માનું સજ્જ કોઉ નટારી. ધન૦ ૩
રસિક શ્રીગિરિધારી દેખી મોહી બ્રજનારી, પ્રેમાનંદ વારી
લાલ બેઠે આય અટારી. ધન૦ ૪

પદ ૧૫૯૯ મું

એરી એરી અલબેલી; (૨)
રસીલી રંગભીની છબીલી છેલી, સંગ લે સહેલી ફુલ ચુંન
બેચન ચલીરી. અલ૦ ટેક.
લલિત સઘન કુંજ વિકસે કુસુમ પુંજ, માલતિ મલ્લિકા
કુંદ કેસર કલીરી. અલ૦ ૧
આયે તહાં રંગભીનો મીલન ઉપાય કીનો, રચિહે કંચુકી
કુસુમકી જુ ભલીરી. અલ૦ ૨
મીલે લલીતાસું લાલ અંગીયાં લે દે ગોપાલ, કીનીહે નિહાલ
બ્રકુભાનકી લલીરી. અલ૦ ૩
અંગીયાં પેરાઈ ઉર મીલે શ્યામ સુખપુર, પ્રેમાનંદ પિયાપર
જાતહે બલીરી. અલ૦ ૪

પદ ૧૬૦૦ મું

એરી એરી નંદલાલ; (૨)
રસિક પ્રિય પ્યારી બેઠે સઘન કુંજ, કરત વિહાર રાસ રસસું
ભરેરી. નંદ૦ ટેક.
હોતહેં અલાપ ચારી ગાવત પ્રિતમ પ્યારી, લેતહેં તાન માન
મદનકો હરેરી. નંદ૦ ૧
બાજત પરન ગત ઉઘટત થેઇ તત, અરસ પરસ કંઠ ભૂજ
જ્યો ધરેરી. નંદ૦ ૨
નેનાઉસેં નેન જોરે સેંનઉંસે ચીત ચોરે, હાવ ભાવ સરભર*
સરસ કરેરી. નંદ૦ ૩
પરમ ચતુર કહાન લેતહેં રસિલી તાન, પ્રેમાનંદ રીઝ રીઝ
ચરન પરેરી. નંદ૦ ૪

પદ ૧૬૦૧ મું–રાગ કલ્યાણ પદ સંગીત

બંસી મધુર સ્વર બાજી મનોહર, ત્રિભુવન જન સુખદાઇરી; બંસી૦ ટેક.
સપ્ત સ્વરન બંધાન તાન સુની, થકીત સકલ સુરરાઇરી. બંસી૦ ૧
થાવર જંગમ ઉલટ પુલટ ગતિ, ત્રિભુવન રહ્યો મુર્છાઇરી. બંસી૦ ૨
બ્રજ અબલા ચપલાસી ચોંકે, સુનત સકલ ઉઠ ધાઇરી. બંસી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ લટકપર, બાર બાર બલજાઇરી. બંસી૦ ૪

પદ ૧૬૦૨ મું

નચત પરન ગત થેઈ તત થેઈ તત, વદત સ્યામ સુખખાનીરી; નચ૦ ટેક.
નાદરદાની તુમદરદાની, ધીતીલાનાં તુમદરદાની, ઉદાંનિદાં
નિતતદાનીરી. નચ૦ ૧
ઉકટ ત્રુટક તાતાથુગડતા થુગડતા થોંગ, ઉઘટત છેલ ગુમાનીરી. નચ૦ ૨
સારી સારી સારી ગરી ગરી ગરી ગમ, ગમ ગમ ગમ
મપ ધાનીરી. નચ૦ ૩
સર સર સર કરે અમર સુમન ઝરે, પ્રેમાનંદ લખી કુરબાનીરી. નચ૦ ૪

---

* "રસભર" પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૬૦૩ મું

લેત તાન તોભૂતન નામ તન નામ,* ગિરિધર કુંજબિહારીરી, લેત૦ ટેક.
સમ સૂર તિનગ્રામ અલાપત, ઉકત મુર્છના ન્યારીરી. લેત૦ ૧
સારી ગરી ગમ ગમ પમ પધ, મપ ધની ધની સારી ગારીરી. લેત૦ ૨
સારીગમપધનીસા સાનીધપમગરીસા, ઉલટ પુલટ ઉચારીરી લેત૦ ૩
તાલ કાળ ગતિ તાન માન રસ, પ્રેમાનદ આનદકારીરી. લેત૦ ૪

પદ ૧૬૦૪ મું

છનન છનન છોમ છનનન છનનન, છનનન ઘુઘરુ બાજેરી; છન૦ ટેક.
ધાધીલાગ ધીમ કટતક દધી ગન, મધુર મૃદગ ગત રાજેરી. છન૦ ૧
નૃત્યત મુદિત ગોપાલ ગોપીકા, નિરખી રતિપતિ લાજેરી. છન૦ ૨
લટક લટક લટકત બીચ મોહન, દેખત દુકિત દૂર ભાજેરી. છન૦ ૩
પ્રેમાનદ ચકીત સુરમુનિગન, બરખત સુમન સમાજેરી. છન૦ ૪

પદ ૧૬૦૫ મું–રાગ હમીર કલ્યાણ

તરુન તન સ્યામલ સુંદર, સકલ છબી ગુન ધામ; તરુ૦ ટેક.
નિરખી રૂપ છટા નટવરકી, લાજત કોટિક કામ તરુ૦ ૧
અગ અગ પ્રતિ અમિત માધુરી, તરુન ત્રિયા મનકો વિશ્રામ,
પ્રેમાનંદ શ્રીધર્મકુવર છબી, ઉર રાખત આઠોં જામ. તરુ૦ ૨

પદ ૧૬૦૬ ઠું

સકલ અગ બાંકારી મોહન, ધીરત મદન મદ છાકો, સક૦ ટેક
બાંકિ ચરન અધર ભુજ નૈનન, બાંકો નજારો નજરાકો સક૦ ૧
બાંકી ચલની ચિતવની બાંકી, બાંકો છેલ કહાંકો,
પ્રેમાનદ લૂટી દધી માખન, પાર્યો સકલ વ્રજ સાંકો. સક૦ ૨

પદ ૧૬૦૭ મું

લલિત ગતિ લાલન આવત, માનું બાલ મરાલ, લલિ૦ ટેક.
ઉજ્વલ પાઘ ભાગપર સુદર, ઓઢે શ્વેત દુશાલ લલિ૦ ૧
વામ પાની ધરે વામ કટિપર, દક્ષન કરવર ધારે રુમાલ,
પ્રેમાનદકે હરત ત્રિવિધી અઘ, કરુના દષ્ટિ કૃપાલ લલિ૦ ૨

* કોઇ પણ પ્રતમા આ લીટી સ્પષ્ટ નથી

અંગ અંગ બસન ભુખન કંચનમય ઝલમલાત, બાત નાહી
જાત કહી લાજત લખી કામરી. સર
પીત બસન બનમાલ અધર બંસી બાજે રસાલ, લટક લટક
ચલત ચાલ લાલ સુખધામરી;
સુંદર સુખકંદ કૃષ્નચંદ નિરખી પ્રેમાનંદ, જાત વારી તનમન
ઉર રાખત સબ જામરી. સર

પદ ૧૬૧૬ મું

સોહત ઘનસ્યામ પૂરણકામ નામ ગોપીનાથ ગિરિધર, હર લીનો
મન કીનો સરસ સિંગાર; ઘન૦
બરહાપીડ બનમાલ કેશરકો તિલક ભાલ, લોચન વિશાલ
જુગલ કર્ણે કરણિકાર. ઘન૦
નિલ બરન બસન પીત નલીન ચરન પાદુકા, ચલત ગત
લાલ રાધીકા ઉર.હાર;
બાંસુરી બજાવે ગાવે પ્રેમાનંદ મન ભાવે, હસકે બોલાવે
પ્યારો ધરમકુમાર. ઘન૦

પદ ૧૬૧૭ મું-રાગ હમીર કલ્યાણ ધ્રુપદ ચૌતાલ

શ્રીબંદ્રાબન સઘનકુંજ લલીત લતાન પુંજ, ગુંજત મધુપ
મોર બોલત સોહાવને; શ્રીબં૦
સુનલે સુજાન કહાન માધુરીસી લેત તાન, બાંસુરી બજાવે
તોયે માનની મનાવને. શ્રીબં૦
સરસ સંકેત નીકેત સુચવત શ્યામ, બાંસુરીમેં પૂરણકામ
તેરે મન ભાવને;
પ્રેમાનંદ સુખકંદ સાંવરેકે ચરન પ્યારી, પૂછીયે લીજીયે
ઉર આનંદ બઢાવને. શ્રીબં૦

પદ ૧૬૧૮ મું

નંદાનંદન નવલ લાલ લલીત લતાંતરે, યમુના પુલીનપર
બજાવે સરસ બાંસુરી; નંદા૦ ટે

નસસુર તીન ગ્રામ એકવીશ સુરછના, તાન માન હુરન
સુરન સુનત જીયા ઉદાંસુરી. નંદા૦ ૧
નારત મનોજબાન બીકલ હોત મન ગ્રાન, સુનત તાન
બાંસુરીકી હોત પીર પાંસુરી;
પ્રેમાનંદ બાંસુરીકી ગડ ગઈ ધાંસ ઉર, નીકસત નહીં સાંસ
બહત નેન દોઉ આંસુરી. નંદા૦ ૨

પદ ૧૬૧૯ મું

શ્રીકૃષ્ણ કમલદલ નેન પુરીત અધર મધુરી બેન, ખરજ
રીખભ મધ્યમ પંચમ ધૈવત બજાવે. શ્રીકૃ૦ ટેક.
સાંવરો સુજાન કહાન પરમ ચતુર ગુનનિધાન, માન સહીત
સરસ કલ્યાન તાન ગાવે. શ્રીકૃ૦ ૧
કરત અલાપ સપ્ત સુરનકે ભેદ સકલ, ગાંમિની કલા સુકુશલ*
બંસીમેં સુનાવે;
મોહે સુરમુનિ ગુની ત્રિભોવનકે જીવ જંત, પ્રેમાનંદ સુનત
ત્રિવિધ તાપ સમાવે. શ્રીકૃ૦ ૨

પદ ૧૬૨૦ મું

શ્રીરાધિકા રસિક લાલ દેત તાલ તાન ગાવે, મૃદંગ બજાવે
ગડગડગડ થોંગ થોંગ થોંગ પ્યારી; શ્રીરા૦ ટેક.
વાજત પરનગત દધીગનધા દધીગનધા ધીત્રામ્ ધીત્રામ્;
તાધીલાંગ તાધીલાંગ ધરકટતક્ ધરકટતક્ ધાધાધારી. શ્રીરા૦ ૧
સુઘર સુજાન કહાન સકલ બિધ પ્રશંસિત, ભલૈજ્યું ભલૈજ્યું
ભ્રકુભાન દુલારી;
દેત ઉર હાર લેત ઉર લપટાય લાલ, પ્રેમાનંદ જુગલ
રૂપકી લેત બલહારી. શ્રીરા૦ ૨

પદ ૧૬૨૧ મું–રાગ કલ્યાણ

સુંદર છબી આજકી કહી ન જાય; સુંદર૦ ટેક.
કહા કહું છબી મદનમોહનકી, નિરખી કામ સકુચાય. સુંદર૦ ૧

* "કલામું કુશલ" પાઠ પણ સંભવે છે.

અંગ અંગ પ્રતિ અમિત સુભગતા, પ્રગટ ભઈ હે આય. સુંદર૦ ૨
રૂપ છટા નિરખી નટવરકી, જન મન ચીત લોભાય. સુંદર૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ મૂર્તિ, રહો મોરે ઉરમેં સમાય. સુંદર૦ ૪

પદ ૧૬૨૨ મું

આજ છબી નૌતમ લાગત પ્યારી; આજ૦ ટેક.
મોર મુગટ સોહત શિર ઉપર, કુંડલ મકરાકારી. આજ૦ ૧
ભાલ તિલક કેશરકો બિરાજે, ઉરપર હાર હજારી. આજ૦ ૨
મનીમય ભૂખન કનક બસનપર, રવિ શશિ ડારુ વારી. આજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ છબીપર, તન મન ધન બલિહારી. આજ૦ ૪

પદ ૧૬૨૩ મું

મુગટ છબી ઉપર તન મન વારું; મુગ૦ ટેક.
વારુ મુગટપર કોટી શશિ તરની, મનમથ લાખ હજારું. મુગ૦ ૧
ભાલ તિલક મકાકૃતિ કુંડલ, નિરખી ઉરમેં ઉતારું. મુગ૦ ૨
કટિ પટ પીત અધરપર મોરલી, ચિતવની ચિતવત ચારું. મુગ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ મૂર્તિ, ઉરતેં પલ ન વિસારું. મુગ૦ ૪

પદ ૧૬૨૪ મું

મુગટ છબી અદભૂત આજ બની; મુગ૦ ટેક.
નિરખી કોટીક મદન લજાયે, કોટિ શશિ તરની. મુગ૦ ૧
બરનત મુગટ છબી કવિ હારે, શારદ સહસ્રફની. મુગ૦ ૨
નટવર નાગર શોભાસાગર, સુંદર ત્રિભોવનધની. મુગ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે ઉર અખંડ વિરાજો, કરત હે અરજ ધની. મુગ૦ ૪

પદ ૧૬૨૫ મું—રાગ કલ્યાણ

બાજત મધુર મૃદગ ગત દ્રોગી દ્રોગી; બાજ૦ ટેક.
દ્રોંકટ દ્રોંકટ કટતક દધીગન ધાંધિલાંગધા. બાજ૦ ૧
ગડ ગડ ચોંગ ચોંગ ગડ ગડ ચોંગ હોત પરનગત, ઉઘટત
થેઈ થેઈ થુન થુન તત્ તત્ ધાધિલાંગધા. બાજ૦ ૨
નવ કુવલિત સંગ શ્રીગિરિધારી, રચત ગત સાંગીત બિહારી;
છુમ છુમ બજત નુપુર ગત ન્યારી ધાધિલાંગધા. બાજ૦ ૩

ગાવત વિનતાવ્રંદ મનોહર, લેત તાન તોમ તનનન અવધર;
પ્રેમાનંદ લખી પરત ચરનપર ધાધીલાંગધા. બાજ૦ ૪

પદ ૧૬૨૬ મું

ગાવત સપ્તક સારીગમપધનીસા; ગાવ૦ ટેક.
સાનીધપમગરીસા મપધાનીસારીસા ધાતિન્ધા. ગાવ૦ ૧
રાધા માધવ નૃત્યત થન થન લેત તાન, તોમ તનનનનનન;
હોત ઝતક ઝન ઝન ઝન ઝક ઝનક ઝન ધાતિન્ધા. ગાવ૦ ૨
દંપતિ ગાવત મની મંડપમેં, નીકુટ તકુટ ઝન કટ ઉધટતહે;
સનનન સૈન ચલત નૈનનમેં, ધાતિન્ધા. ગાવ૦ ૩
સપ્ત સુર તીન ગ્રામસું ગાવત, હાવ ભાવ સાંગીત સોહાવત;
પ્રેમાનંદ નિરખી બલજાવત, ધાતિન્ધા. ગાવ૦ ૪

પદ ૧૬૨૭ મું

નાચત નવલ નારી સંગ નટવર; નાચ૦ ટેક.
ધરત ચરન છુમ છનનન, સુદર થેઈ તત્ થેઈ. નાચ૦ ૧
દ્રૌંકટાધિકટ બજત મૃદંગ ગત, હોત સુગત ગત થેઈ તત થેઈતત;
લટક લટક બીચ મોહન લટકત, થેઈ તત થેઈ. નાચ૦ ૨
છુમ છુમ્ છુમ્ છુમ્ હોત નુપુર ધુની, સુરનરમુનિ ગુની હોત
મગન સુની; નમત ભ્રમત ઝટ પટ નટ, પુની પુની થેઈ તત થેઈ. નાચ૦ ૩
શ્રમજલકનભર સુભગ શરીરા, શ્રમીત શિથીલ ગોપી બલબીરા;
પ્રેમાનંદ નિરખી ગઈ પીરા, થેઈ તત થેઈ. નાચ૦ ૪

પદ ૧૬૨૮ મું

બાંસુરી બાજેરે મા સનનન બ્રંદાબન; બાંસુ૦ ટેક.
બીકલ હોતહેં સુની સુની તન મન તાનુપ્રતા. બાંસુ૦ ૧
બજત બાંસુરી કટત પાંસુરી, ઝરત દ્રગન ઝરરરર આંસુરી;
નીકસ જાત સરરરર સાંસુરી, તાનુપ્રતા. બાંસુ૦ ૨
સપ્ત સુરતકી હોત આલાપન, ઉઠત મુર્છના અતિ મન ભાવન;
લાગ્યો બિકટ બિરહા તન તાવન, તાનુપ્રતા. બાંસુ૦ ૩

રમતરાસ નટવર જમુનાતટ, મિલનહોત છ્યચટપટ ચટપટ;
પ્રેમાનંદ ચલી અલી ઝટપટ, તાનુત્રતા. બાંસુ૦

પદ ૧૬૨૯ મું–રાગ કલ્યાણ

ફુલ મંડલી માંહી બિરાજત; ફુલ૦
રાધે માધો જોડ મનોહર, શોભા કહી હો ન જાઈ. બિરાજ૦
ચંપો બકુલ ગુલાબ કેતકી, માલતિ અતિ મનભાઈ;
જાઈ જુઈ ચમેલી કુંદકલી, સખી મીલી સબ ચુન લાઈ. બિરાજ૦
રાયબેલી દાવદી મલ્લિકા, કેસર કનેર સોહાઈ;
ભાંતી ભાંતી ફુલનકી રચના, રચી અતહિં હરખાઈ. બિરાજ૦
શિખંડી ચોકી અતિ સુંદર, રાજત રતન જડાઈ;
તાપર શ્રીઘનસ્યામ બિરાજત, પ્રેમાનંદ સુખદાઈ. બિરાજ૦

પદ ૧૬૩૦ મું

ફુલ મંડલી ભારી બની આજ; ફુલ૦
ફુલ મંડલી બીચ બિરાજત, શ્રીઘનસ્યામબિહારી. બની૦
કીની રચના સબહિ ફુલકી, ફુલકો ભુવન સુધારી;
ફુલકે ગોખ ઝરોખા સુંદર, ફુલકી જારી અટારી. બની૦
ફુલકે ખંભ ફુલકે કંગુર, ફુલકી ચોકી સંવારી;
ફુલકે કલસ ફુલકે ઝુમકા, લટકતહેં સુખકારી. બની૦
ફુલકે બસન આભૂખન પહિરેં, સ્યામ રાધીકાપ્યારી;
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ન રૂપ છબી, રાખત ઉરબીચ ધારી. બની૦

પદ ૧૬૩૧ મું

ફુલ મંડલી નીકી લાગત આજ; ફુલ૦
ફુલકી ચોકીપર રાજત, જોરી પિયા પ્યારીકી. લાગ૦
ભાંતી ભાંતી ફુલનકી શોભા, માલતિ કુંદ કલીકી;
ચંપક બકુલ કેતકી કુંજે, શોભા જાઈ જુઇકી. લાગ૦
કુર્બક કુંદ કેવરો કેશર, મંજરી બીચ તુલસીકી;
રાઈબેલ મલ્લિકા ચમેલી, છબી ગુલાબ સેવતિકી. લાગ૦
કર્ણિકાર કનેર નિવારો, ગેંદા ગુલમેંદીકી;
પ્રેમાનંદ હરી લેત બલેયા, શ્રીઘનસ્યામ છબીકી. લાગ૦

પદ ૧૬૩૨ મું

પુલનકો સિંગાર કિયે લાલ, પુલનકો સિંગાર; પુલ૦ ટેક.
પુલ મંડલી મધ્ય મનોહર, રાજત ધર્મકુમાર. કિયે૦ ૧
પુલનકી શીર પાઘ અનોપમ, કરને કર્ણિકાર;
લટકત સુમન શેખરપર સુંદર, મધુપ કરત ગુંજાર. કિયે૦ ૨
ઓઢે પુલ પીછોડી મોહન, પુલનકે ઉર હાર;
પુલનકે બાજુબંધ ગજરા, કર વર ધરે મોરાર. કિયે૦ ૩
એક કર પુલ છડી લીયે સુંદર, એક કર ડોલત ગેંદ ઉછાર;
પ્રેમાનંદ એ છબીપર સરવસ, વારત વારમવાર. કિયે૦ ૪

પદ ૧૬૩૩ મું–રાગ કલ્યાણ શાંગીત

સુની શ્રવન મધુર સ્વર બાંસુરી; સુની૦ ટેક.
ધાયે ત્રિદીશ ઈશ સુરપતિ સુનીશ રોપ, ગગન સઘન ભઈહે
ભીર કહી ન જાતરી;
બરખત સુર સરસ સુમન ઉચરત જય જય મુનિગન, હરખત
અત રત ભરવર નિરખી નાથરી;
છાયે સુરમુનિ વિમાન, દિનકર શશિ શક્રયાન, નિરખી પ્રેમ
મગન ઝરત દ્રગન આંસુરી. સુની૦ ૧
બોલત કલરવ કોકીલ, બરહિ શુક સારીકા, સારસ હંસ
કુરકુટ સ્વર અત સોહાવને;
બિકસીત બનલતા કુંજ, સઘન સરસ સુમન પુંજ, ગુંજત મધુકર
સુની કરમ નહિ આવને;
રસ વિલાસ રમત રાસ, નટવર ત્રિભુવનનિવાસ, પ્રેમાનંદ
નિરખી મદન ભયો નિરાંસુરી. સુની૦ ૨

પદ ૧૬૩૪ મું

રમે રાસ હરિ ચલો માઈરી; રમે૦ ટેક.
પ્રપુલ્લિત શુભ શરદ ચંદ, મંદ મંદ મારુત સુકલિંદ, નંદની
નિકટ નંદનંદ ;

બરહાપીછ શિશ, કરન મકરાકૃતિ લસત, ચારુ અતિ ઉદારુ
સોહત તન ચરચી ચંદન;
ઉર બિશાલ જલજ માલ, લાલ ચલત ગતિ મરાલ, કટીતટ
પટ પીત ચટક વિદ્યુત છબી છાઇરી. રમે૦
બંસીવર અધર મધુર ધર, સુજાન લેન તાન તનનનનન
સનનનનન મૈન જગાવરી;
કર અલાપ સપ્ત સ્વરન, દુરન મુરન હરન ફિરન, તન મન
સુધ ભુલ ગઈ ભઈહિ બાવરી.
ચલી ઝટપટ ઉલટ પુલટ, બિકલ શિથીલ કેસન લટ, પ્રેમાનંદ
એક થટ હટ સુભટ ધાઇરી. રમે૦

પદ ૧૬૩૫ મું

રચ્યો રાસ પિયા ઘનશ્યામરી; રચ્યો૦
બાજત મૃદંગ દ્રગડદા દ્રગડદા દ્રગડદા થોંગ થોંગ, ઢોંકટતક્
દ્રોમી દ્રોમી દ્રોમી વર પરન બાજેરી.
ધરત ચરન ધરન કરન હરન માન મનમથકર, છુમ છુમ
છુમ છનનનન નુપુર ગાજેરી;
હાવ ભાવ કર ઉછાવ નેન સૈન-કર બનાવ, અરસ પરસ
સરસ સુધર પૂરણકામરી. રચ્યો૦
દેત ગ્વાલ બાલ તાલ બોલત તત થેઈ થેઈ, દેહી દેહી
નાથ અધર પીક પાનકિ;
ગાવત સારીગમ મગારી નિધપમ, ધમ મગરી સગરી
ઉઠત ઉલટ પુલટ કુલટ તરંગ તાનકિ,
નાચત થનગન થનગન ઝાંઝરી બજે ઝનનનન;
પ્રેમાનંદ પરત ચરન કર પ્રનામરી. રચ્યો૦

પદ ૧૬૩૬ મું

છબી કહાંરે કહું રસરાસકી; છબી૦
અહીકર પ્રતિ જુગલ જુગલ, શ્રમીત શિથીલ જઘન દુકુલ, ઝરરર
ઝરરર ખરત કબરી કુસુમ કામિની;

લથ બથ હથ નાથ સાથ શ્રમ ભ્રમ ક્રમ ક્રમ ક્રમ ધરા, બિકલ
સકલ અકલ અમિત અમિત ભામિની.
ઝલલલ ભુખન ઝલક ખલલલ ભુજ ચુડ ખલક, અમિત
સ્ત્રવત શ્વેદ અંગ રસવિલાસકી. છબી૦ ૧
લટક લટક ચલત લાલ છબી રસાલ ગતિ મરાલ, ગિરિવર
ધર કર રુમાલ ગ્રહી સોહાવરી;
પુછત નટવરવિહારી રાધા સુખ શ્રમ સુવારી, ડારી ગલ
માલ લાલ ઉર લગાવરી;
પ્યારી મુખ શરદ ચંદ પ્રફુલ્લિત લખી નંદાનંદ, પ્રેમાનંદ
આશ જુગલપદનિવાસકી. છબી૦ ૨

પદ ૧૬૩૭ મું–રાગ ખમાચ

આયેમેરે આજ શ્યામ સોહાગી, શ્યામ સોહાગી હું પાપીની
નહીં જાગી. આયે૦ ટેક.
જો જાગતી પિયા જાન ન દેતી, રે'તી રસિયા ગળે લાગી; આયે૦ ૧
સુંદર શ્યામ પિયા તુમ પાસે, લેતી અધુર રસ માંગી; આયે૦ ૨
બૈરન નિંદ મેરી સુધબુધ્યો બીસરી, ઓસર ચુકી અભાગી; આયે૦ ૩
પ્રેમસખી રસિક તુમવિના, લાગો સબનમેં આગી; આયે૦ ૪

પદ ૧૬૩૮ મું

આયે હો આજ પિયા બનવારી, પિયા બનવારી ફીરે દ્રગનેક
નિહારી; આયે૦ ટેક.
મેરે ઘર આયે શ્યામ ભૂલ આયે કોન કામ, આયે પીછે
મૂરત સંભારી; આયે૦ ૧
જાતઉતે ઓર ઠોર ભુલ આયે મેરે ઘર, તો રસિયાકી
બલિહારી; આયે૦ ૨
ઓરકો જો ચીત હરી આયે મેરે કિપા કરી, તો હરિ
કયોં ન જગારી; આયે૦ ૩
પ્રેમ સખી નહિ લખી યે તો બાત ચુકિ રખી, ફેર દયા કીજે
ગીરધારી; આયે૦ ૪

બરહાપીછ શિશ, કરન મકરાકૃતિ લસત, ચારુ અતિ ઉદારુ
સોહત તન ચરચી ચંદન;
ઉર બિશાલ જલજ માલ, લાલ ચલત ગતિ મરાલ, કટીતટ
પટ પીત ચટક વિદ્યુત છબી છાઇરી. રમે૦
બંસીવર અધર મધુર ધર, સુજાન લેત તાન તનનનનન
સનનનનન મેન જગાવરી;
કર અલાપ સપ્ત સ્વરન, હુરન મુરન હરન ફિરન, તન મન
સુધ ભુલ ગઈ ભઇહે બાવરી.
ચલી ઝટપટ ઉલટ પુલટ, બિકલ શિથીલ કેસન લટ, પ્રેમાનંદ
એક ઘટ હટ સુભટ ધાઇરી. રમે૦

પદ ૧૬૩૫ મું

રચ્યો રાસ પિયા ઘનસ્યામરી; રચ્યો૦
બાજત મૃદંગ દ્રગડદા દ્રગડદા દ્રગડદા થોંગ થોંગ, દ્રોંકટતક્
દ્રોમી દ્રોમી દ્રોગી વર પરન બાજેરી.
ધરત ચરન ધરન કરન હરન માન મનમથકર, છુમ છુમ
છુમ છનનનન નુપુર ગાજેરી;
હાવ ભાવ કર ઉછાવ નેન સેન-કર બનાવ, અરસ પરસ
સરસ સુઘર પૂરણકામરી. રચ્યો૦
દેત ગ્વાલ બાલ તાલ બોલત તત થેઇ થેઇ, દેહી દેહી
નાથ અધર પીક પાનકે;
ગાવત સારીગમ મગારી નિધપમ, ધમ મગરી સગરી
ઉઠત ઉલટ પુલટ કુલટ તરંગ તાનકે,
નાચત થનગન થનગન ઝાંઝરી બજે ઝનનનન;
પ્રેમાનંદ પરત ચરન કર પ્રનામરી. રચ્યો૦

પદ ૧૬૩૬ મું

છબી કહારે કહું રસરાસકી; છબી૦
ગ્રહી કર પ્રતિ જુગલ જુગલ, શ્રમીત શિથીલ જઘન દુકુલ, ઝરરર
ઝરરર ખરત કબરી કુસુમ કામિની;

પદ ૧૬૪૩ મું

નિરી બજાવત કહાન બાંસુરિયા, ગાવત મનોહર તાન; નિરી૦ ટેક.
જમુનાજી તીરે ધેન ચરાવત, સુંદર શ્યામ સુજાન. બાંસુ૦ ૧
કુંડલ મંદ રૂ અંક બિરાજત, હરત મદન મન માન. બાંસુ૦ ૨
સુંદર શ્યામ સલોની મૂરત, ગોપી જીવનપ્રાન. બાંસુ૦ ૩
દેખી રૂપ શ્યામ ઘન ઉપર, પ્રેમાનંદ કુરબાન. બાંસુ૦ ૪

પદ ૧૬૪૪ મું

ફેર બજાવો બલબીર સાંવરિયા, ચઢીન ભઈ ગઈ ધીર સાંવરિયા; ફેર૦ ટેક.
લાગી રહ્યો મૃગ જ્યું મન મેરો, ભૂલી હું ભરવો નીર. સાંવ૦ ૧
દીન ભયો ઘર કૈસો જીવન, તજી જમુનાકો તીર. સાંવ૦ ૨
બંસુરિયાને મોરી બીધી પાંસુરિયા, સુધ ના રહી હે શરીર. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નાથ ફેર બજાવો તો, મીટે સકલ દુઃખ પીર. સાંવ૦ ૪

પદ ૧૬૪૫ મું

કોનીરે સિખાની વજનાર બાવરિયા, ગોકુલકે ચીરહાર બાવરિયા; કોની૦ ટેક.
મંદ મધુર સ્વરે બેન બજાવકે, મન હર લીનો મોર યાર. બાવ૦ ૧
પડે લાગી રીતન વ્રજનારી, પ્રિતમ તજી ઘરબાર. બાવ૦ ૨
દેખત કુંજ શ્યામ મુરલીધર, ગાવતી પ્રેમ પોકાર. બાવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે શ્યામ વિધુમેં, સુજો વ્રજ પરિવાર. બાવ૦ ૪

પદ ૧૬૪૬ મું—રાગ ખમાચ ધ્રુપદ ચૌતાલ

દેખ મઈ કમલ નેન બને આજ, તેનાં દેખત લલચાયે મારા; દેખો૦ ટેક.
મોરની પ્રેમ ધામ, મુખ રહે વામ ભાગ, લટકત સુમનકેહ સરસ તોરે. દેખો૦ ૧
સુરત નટવર, પીતાંબર કટિવર,* હસત મંદ ચિતવન મરોરે;
મંદ હસે સાથ બાલ, ગોપનકે લલાટ. પ્રેમાનંદ પ્રાન વારે હાર હારે. દેખો૦ ૨

પદ ૧૬૪૭ મું

ધરે લાલ પાઘ ટેઢી સુંદર, બાંકે પેચ ઝુકે ભોંહપર; ધરે૦ ટેક.
લટકત ચલત ચાલ, ઓઢત દુશાલો લાલ, હર લેત મન
મુરલી અધર ધરે. ધરે૦ ૧
નંદકે આનંદકંદ, બિહરત વ્રજચંદ, હરત મદનમાન નટવર સુંદર;
સુસકત ચાવત પાન, ગાવત ખમાચી તાન, પ્રેમાનંદઉકે
પ્રાન મનોહર. ધરે૦ ૨

પદ ૧૬૪૮ મું

બન ઠેન ઠાડે લાલ સાંવરો, સરસ સુપેત ઓઢે શાલઝેરી; બન૦ ટેક.
શ્વેત દસન દ્યુતિ પ્રકાશ, મંદ મંદ કરત હાસ, શ્રીનિવાસ
પર વારું કામ કરોરી. બન૦ ૧
શ્વેત કુસુમકો સિંગાર, શ્વેત કાનઉંકે મોતી, રવિ શશિ
લજ્યાયે આકાસ બસોરી;
દેખી છબી વ્રજચંદ, જન મન પરે ફંદ, પ્રેમાનંદ તહાં
રહો મતિ મોરી. બન૦ ૨

પદ ૧૬૪૯ મું

બને લાલ લાલ આજ સુંદર, બસન ભૂખન પેરે લાલ ગોપાલ; બને૦ ટેક.
પાઘ લાલ વાઘો લાલ, પેરે લાલ સૂરવાલ, ઓઢત અનૂપ
લાલ લાલ શાલ. બને૦ ૧
હીરા રતન મણિ પ્રવાલ, ભુખન અંગ અંગ લાલ, હાથમેં
લીયે રુમાલ આવત ગત હંસચાલ;
સોહત ગોપાલ લાલ, માનુ રીતુ વસંત બન્યો રસાલ, દેખી
દેખી પ્રેમાનંદ ભયો નિહાલ. બને૦ ૨

પદ ૧૬૫૦ મું-રાગ ખમાચ

મોહનાને લગાઈ મોહની સૈયો, મોહની મધુરે સ્વર ગાઇ
સોંહની સૈયો; મોહ૦ ટેક.
મોહની લગાયકે મન હર લીનો, ભૂલ ગઈ મેં તો દોહની સૈયો. મોહ૦ ૧

મોહનલાલ માધુરી મૂરત, જાદુગારી યાકી જોદની સૈયે. મોહ૦ ૨
મુસકની મંદ મધુરી મીઠી બોલની, સાંવરી સૂરત સલોંહની સૈયે. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધરી હરિ છબી અંતર, ભલી રે ભઈ અબ બોહની સૈયે. મોહ૦ ૪

પદ ૧૬૫૨ મું

અવિલોકી થકીત ભઈ અંખિયાં મોરી, અંખીયાં સખીયાં
છબી સુંદર દેખોરી; અવિ૦ ટેક.
રૂપ છટા નિરખી નટવરકી, લાજ રહ્યો પતિ રતિકારી. અવિ૦ ૧
તરૂન કિશોર મનોહર મુખપર, ઉઠત રેખ માનું થેરી થેરી. અવિ૦ ૨
ભાલ વિશાળ કુટીલ ભ્રકુટી વર, ચપલ નેન ચીત લેત ચોરી. અવિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ છબીપર, વારતહૈં પ્રાન દોરી દોરી. અવિ૦ ૪

પદ ૧૬૫૨ મું

મોરે બાંકે બિહારીપર જાઉં વારી, વારી અંખીયાં જાતી
અનિયારી; મોરે૦ ટેક.
બાંકે બેનાં બાંકે નેનાં, બાંકી રેખેં બિચરત ન્યારી. મોરે૦ ૧
બાંકી ચલની બાંકી ચિતવની, બાંકી અંગ અંગ છબી ભારી. મોરે૦ ૨
બાંકે અધર કર પૈર અતિ સુંદર, બાજત બાંસુરી સુખકારી. મોરે૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ન છબીપર, જાત બાર બાર બલિહારી. મોરે૦ ૪

પદ ૧૬૫૩ મું

બંસીવારે બજાઓ નેક બાંસુરી ભલા, બાંસુરી બીચ લાગી
રહ્યો મન મેરા લલા. બંસી૦ ટેક.
સપ્ત સુર તીન ગ્રામ અલાપકે, સાંવરે સુનાઓ તેરી સઘરી કલા. બંસી૦ ૧
ત્રપત ન ભઈ મેં તો સુનત સાંવરે, બાવરે છાંડી અધબીચ ચલા. બંસી૦ ૨
કાલ મોહન મીઠી તાન બજાયકે, ચોરી લીયો મેરા ચીત છેલા. બંસી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ તિહારે, ચરન શરન તેરા પકર્યા પલા. બંસી૦ ૪

પદ ૧૬૫૪ મું-રાગ ખમાચ

મેરા મન હર લીના, તેં તો નંદ જ્યુંકે લાલા;
નંદ જ્યુંકે લાલા રે પ્યારે, તેં મેરા ઘર ઘાલા. મેરા૦ ટેક.

સાંવરે શરીર ધીર ઓઢત દુશાલા;
ચટક ચટક ચલત ચાલ હાથમેં રુમાલા. મેરો૦ ૧
પંકજ વિલાસ નેન ચિતવની માનું ભાલા;
મારત ઉર તરછી બરછી હમી હસી મતવાલા. મેરો૦ ૨
હસની બોલની ચલની તેરી મોહનીકી જાલા;
મન મૃગ મેરો ઉરઝી રહ્યો નિરખત તતકાલા. મેરો૦ ૩
ચાવત મુખપાન કહાન ચલત ગતી મરાલા;
પ્રેમાનંદ નિરખી નિરખી હો ગયો નિહાલા. મેરો૦ ૪

પદ ૧૬૫૫ મું

મેરો મન બસ કીનો શ્યામ બાંસુરી બજાઈ;
બાંસુરી બજાઇ રે તેને કેસી તાન ગાઈ. મેરો૦ ટેક.
શ્રવન સુનત બાંસુરી દ્રગ આંસું ભરી આઈ;
હો ગઈ દિવાની તનકી સુધ બુધ બિસરાઈ. મેરો૦ ૧
ખટકત તેરી બાંસુરી મેરી પાંસુરીકે માઈ;
ઘાયલસી ડોલું બોલું બાવરીકી નાઈ. મેરો૦ ૨
કેસી કરું કલ ન પરે કિતઉ ન સોહાઈ;
ભૂલી ધન ધામ શ્યામ શ્યામ રટન લાઈ. મેરો૦ ૩
પુછત મેરી સાસુ બહુતેં લીલાગર ખાઈ;
પ્રેમાનંદ કહે નાથ બંસી સુનીકે પછતાઈ. મેરો૦ ૪

પદ ૧૬૫૬ મું

અબ ના સુનુંગી તેરી બાંસુરીકી તાન;
બાંસુરીકી તાંન રે મેરા બોત ભયો નુકસાન. અબ૦ ટેક.
સુનીકે તેરી બાંસુરી મેં બહોત ભઈ હેરાન;
લોક લાજ છૂટ ગઈ રટતી કહાન કહાન. અબ૦ ૧
બાંસુરીકી તાનમેં મેં તો ભૂલી ખાન પાન;
આઠ પહોર ઉવત નાહીં લગ રહ્યો તેરો ધ્યાન. અબ૦ ૨
ખટકત ઉર બાંસુરી મોહે સુજત નાહીં આન;
હોત દરદ મીલન કાજ નિકસત નહીં પ્રાન. અબ૦ ૩

બાંસુરી મેરી પાંસુરીમેં ખટકત માનું બાન;
પ્રેમાનંદકે નાથજી મોહે જાદુ કીનો જાન. અબ૦ ૪

પદ ૧૬૫૭ મું

મોહની તેં ડારી મોપે નંદકે સલોના;
નંદકે સલોના રે તેરી ચીતવનીમેં ટોના; મોહ૦ ટેક.
અંબુજ અનુસાર નેન રસિક રાતે ખોંના;
ખંજન અલી નલિન મીન મોહ્યો મૃગછોના. મોહ૦ ૧
બાંસુરી બજાવે ગાવે નીકી તાન મોહના;
તન મન સુધ ભૂલી ગઈ દુહત મેં દોહના. મોહ૦ ૨
સાસુ મેરી ઓત સંતાપે નનદી મારત ઠોના;
કલ ન પરે બીનું દેખે આવત હે રોનાં. મોહ૦ ૩
મેં અજાન કછુ ન જાનું આઈ પેલે ગોના;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારે જો હોઇહે સો હોના. મોહ૦ ૪

પદ ૧૬૫૮ મું-રાગ ખમાચ ત્રિતાલ

પ્રીત પુરાની મત તોડો ગિરિધારીજી વે, માનેં તો બરાબો
થારો રાજ. પ્રીત૦ ટેક.
શાણા થઇને સુંદર વર છેલા, પર ધર નેહ ન જોડો ગિરિધારીજી વે. માને૦ ૧
બરદ થારો બહુનામી એસો, બાંહ ગ્રહી નહિ છોડો ગિરિધારીજી વે. માને૦ ૨
ગજતારણકારણ બહુનામી, પાઉં પિયાલા દોડો ગિરિધારીજી વે. માને૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ છો સુખસાગર, પ્રીતકી પાળ મત ફોડો
ગિરિધારીજી વે. માને૦ ૪

પદ ૧૬૫૯ મું

પ્રિતકી રીત કાંઈ જાણો રંગ રસિયાજી, મનડો માન્યો છે
થાંસું રાજ. પ્રિત૦ ટેક.
નેહડો લગાયકે નટવરમાંસું અબ અલગા કાંઈ માણો રંગરસિયાજી. મન૦ ૧
મેંતો દાસી થારીજી અવિનાશી, માંસુ ભ્રાંત કાંઈ આણો
રંગરસિયાજી. મન૦ ૨

એક આસ વિશ્વાસ રાજરો, દરવારો રાજછે ઠીકાણો
રંગરસિયાજી. મન૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ નેહા નિભાવણુ, થાંસું રાજ નેહ બંધાણો
રંગરસિયાજી. મન૦ ૪

પદ ૧૬૬૦ મું

મતકર માધાજીસું માન મૃગાનયની વે, સમજ સલોની માનની. મન૦ ટેક.
માન કિયેતેં પાવેગી મહાદુઃખ, સબ સુખ હોઇ હે હાન. મૃગા૦ ૧
જબ જાનેગી તબ માનેગી પ્યારી, પીછે પછતેહો સયાન. મૃગા૦ ૨
શ્રવન સુનેગી મધુરી બાંસુરી, મનમથ મારેગો બાન. મૃગા૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ બીના તેરા, નિકસેગો સજની પ્રાન. મૃગા૦ ૪

પદ ૧૬૬૧ મું

પ્રાન પિયાસું ક્યોં રીસાયે રાધા લાડલી વે, જાત જોબન
તેરા બીત. પ્રાન૦ ટેક.
તજ દે ગુમાન રવ* જોબનકા, મનકું લે સમુઝાયે. રાધા૦ ૧
શ્રીઘનસ્યામ પિયાકા પ્યારી, લે રસ કંઠ લગાયે. રાધા૦ ૨
ના ના ના કર નવલ નાગરી, લાગરી પિયા જ્યુંકે પાયે. રાધા૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ન લાલકા, બદન દેખે દુઃખ જાયે. રાધા૦ ૪

પદ ૧૬૬૨ મું–રાગ ખમાચ તિલાનો ત્રિતાલ

મોહન મધુરીસી બેન બજાવે, સુરતરમુનિ સમકે મન લાવે;
સપ્ત સુરનકી તાન ગાવે. મોહ૦ ટેક.
લેત તાન તોમ તનનનનનનન, દ્રુમદરદાની દ્રુમદરદાની;
તાન મીલાવે. મોહ૦ ૧
... રીખભ ગંધાર મધ્યમ પંચમ ધૈવત નિષાદ ધાવે;
...ી ગરી ગમ ગગ પમ પધની, દ્રિગડદા દ્રિગડદા કીડતા;
કીડકીડઝાંકીડતા કીડકીડઝાંકીડતા કીડકીડઝાં સરસ સુનાવે. મોહ૦ ૨

---

* "અબ" "સબ" એમ પણ મૂળમાં વાંચી શકાય છે.

પદ ૧૬૬૩ મું

અતરંગ રસભર નચત બિહારી, કરત કલ્લોલ કલા સકલારી;
લેત સરસ રસ તાન પ્યારી. અત૦ ટેક.
કીંકરતાની તાલ ઝનનનનનનનન, નાદર તુમદર નાદર તુમદર
નત નત નારી. અત૦ ૧
લેત સકલ ગુની ભેદ સુરનકે, મપધાની મપધાની ધાની સારી ગારી;
સારી સારી ગારી મપધાની સારી.
ઝાંઝુંઝાં ક્યાં કુંઝાં ગીડતા ગીડ ગીડધા ગીડતા ગીડ ગીડધા
ગીડતા ગીડ ગીડધા ધાધારી. અત૦ ૨

પદ ૧૬૬૪ મું

થનગન થનગન નચત સયાની, જાતી સરસ મુનિ જન મન માની;
કહા કહુ રસ રૂપ બાની. થન૦ ટેક.
ગીર ગીર તાની ગીર ગીર તાની, દીમ તનનનનન નાદર દર દર
દર દર, ઉદાની તદાની. થન૦ ૧
હાવ ભાવ ઉપજત રસ મંડન, સબ સુરનકી હોત બખાની;
ગમમમ ગાની મપધાની મપધાની ધિત્રોમ ધિત્રોમ ધિત્રોમ;
ધિતા ધરકટ ધાધિતા ધરકટ ધાધિતા ધરકટધા ધાધાની. થન૦ ૨

પદ ૧૬૬૫ મું

નાદરદાના તુમદરદાના દીમ, તનનાનાદાના નત નત નતત દિયાના;
મહા સરસ રસ હોત તિલાના. નાદ૦ ટેક.
કુણીત કુણીત કિંકણીણીણીણીણીણી, કીંકરતાની કીંકરતાની;
તદરત દાના. નાદ૦ ૧
કરત ઉલટ ગુની ભેદ સુરનકે, સારીગ સારીગ ગારી ગમ ગારી ગાના;
ડીડી સાની સાની ગમ સારી ગમ પધની, ગડગડદા ગડગડદા
ગડદા કટતક ધીલાં ધાકટ;
તકધીલાં ધાકટ તકી ધીલાં ધાધાધા. નાદ૦ ૨

૧૬૭૦ મું-રાગ ખમાચ

રુડા લાગો છો રાજેંદ્ર મંદિર આવતાંરે; રુડા૦ ટેક.
જરકસિયો જામો હરિ પે'રી, માથે બાંધી પાઘ સોનેરી;
ગુટો રેંટો ઓઢી મન લલચાવતાંરે. રુડા૦ ૧
હૈડે હાર ગુલાબી ફોરે, ચીત મારું રોકી રાખ્યું તોરે;
ગજરા કાજુ બાજુ મન મા'રે ભાવતાંરે. રુડા૦ ૨
કનક છડી સુંદર કર લઇને, ગજગતિ ચાલો હળવા રહીને;
ચીતડું ચોરો મીઠું મીઠું ગાવતાંરે. રુડા૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ વિહારી, જાઉં તારા વદનકમલપર વારી;
હેતેસું બોલાવી તાપ સમાવતાંરે. રુડા૦ ૪

પદ ૧૬૭૧ મું

વહાલી લાગે છે વરણાગી તારી વાંકડીરે; વહાલી૦ ટેક.
લલિત ત્રિભંગી સુંદર શોભે, સુરનરમુનિના મનને લોભે;
ચાલો ચાલ ચટકતી પે'રી ચાંખડીરે. વહાલી૦ ૧
સુંદર હસીત વદનની વાણી, સુણતાં વ્રજવનિતા લલચાણી;
જોઇને મોહી અણિયાળી ચંચલ આંખડીરે. વહાલી૦ ૨
નવલ મનોહર સુંદર છેલા, ઓરા આવોને અલબેલા;
ભળિયે મોહન બાંધી બાંયે રાંખડીરે. વહાલી૦ ૩
શ્રીઘનશ્યામ છબીના ધામ, પ્રેમાનંદ ભજે આઠો જામ;
ન્યાની લાગી છે નિશદિન ધાંકડીરે. વહાલી૦ ૪

પદ ૧૬૭૨ મું

તારી બાંનકની બલિહારી મારા નાથજીરે; તારી૦ ટેક.
સુંદર રૂપ કહ્યામાં નાવે, શેષ સહસ મુખ પાર ન પાવે;
કોટિક કામ લજાઈ જોડે હાથજીરે. તારી૦ ૧
મોહ્યું મન સુખને મરકલડે, ગિરિધરજી ગમિયા છો દલડે;
ક્ષણું ન મેલે સાગરતનયા સાથજીરે. તારી૦ ૨
રૂપ શીલ ગુણ રસના સાગર, તરુણ કિશોર સદા નટનાગર;
વ્રજવિનતાના પ્રાણજીવન સુખપાથજીરે. તારી૦ ૩

કરુણારસમય જોવું હસવું, કરુણા કરી જન ઉરમાં વસવું;
પ્રેમાનંદ નિત્ય ગાવે એ ગુણ ગાયજીરે. તારી૦ ૧

પદ ૧૬૭૩ મું

વારે વારે જાઉં વહાલાજી તારે વારણેરે; વારે૦ ૨
આદિ પુરુષ ઈશ્વર અવતારી, કરુણારસમય મૂર્તિ ધારી;
પતિતપાવન પ્રગટ્યા આજ અમકારણેરે. વારે૦
નરનારી અગણિત અથડાતાં, ભવસાગરમાં ડબકાં ખાતાં;
બળવંત બાંહ ગ્રહીને કાઢતાં બારણેરે. વારે૦
અધમઓધારણ નામના નામી, બીરદ તમારું સદાયે સ્વામી;
કીધું સત્ય કળીમાં બહુ જન તારણેરે. વારે૦
મળિયા પુરુષોત્તમ એમ જાણી, અચલ આશરો ઉરમાં આણી;
પ્રેમાનંદ ઠરીને બેઠા ઠારણેરે. વારે૦

પદ ૧૬૭૪ મું અથ રાસનું પદ રાગ ખમાચ ગરબી

ગિરિધર ગોકુલચંદ વહાલા, સુંદરવર સુખકંદ વહાલા; ગિરિ૦
અમને તમારી આશ ઘણી છે, શામળિયા સુખપૂર વહાલા;
દામ વિનાની દાસી તમારી, રાખો ચરણ હજૂર વહાલા. ગિરિ૦
પ્રિતમ પાવો અધર સુધારસ અમને, કેશવ પૂરો કોડ વહાલા;
નવલા નેહ વધારો નટવર, રસિયા શ્રીરણછોડ વહાલા. ગિરિ૦

સાખી

એ બંકવિલોકની રસભરીરે, વદનચંદ્ર છબી ચારુ;
અમૃત દૃષ્ટે કુમોદિની, સિંચો અબલા અભય ઉદારુ વહાલા. ગિરિ૦
એ વિષદ હાસ્ય અવિલોકતરિ, વાધે પૂરણ પ્રીત;
કમળ કળી રવિ નિરખી, જેમ થાયે અતિ પ્રફુલ્લિત વહાલા. ગિરિ૦
એ રવિજાતટ રલિયામણુંરે, રમવા મન અભિલાષ;
તમ સંગ રમવા કારણે, આવ્યાં સુરનારી તજી નાક વહાલા. ગિરિ૦
એ શરદ સુધાકર ચાંદણીરે, પ્રફુલ્લિત કુમુદ કલ્હાર;
પારિજાત પરિમલ લઈ, કરે મધુકર મત્ત ગુંજાર વહાલા. ગિરિ૦

એ બરહી બોલે મદ ભર્યારે, કલરવ કોકિલા કીર;
હંસ સારસ સ્વર સુણતાં, કરે માનની મદન તન પીર વહાલા. ગિરિ૦ ૫
એ પ્રફુલ્લિત સુર તરુ શ્રીહરિરે, ચંપા બકુલ બહાર;
માધવી માલતિ મલ્લિકા, વન તરુણી મારણહાર વહાલા. ગિરિ૦ ૬
એ કેશર કનક ડંડ કર ગ્રહીરે, કેતકી કુંત લઈ હાથ;
વૃંદાવન નિર્ભય ફરે, કર કુસુમાયુધ રતિનાથ વહાલા. ગિરિ૦ ૭
એ પરમ પાવન રવિજા જલરે, ત્રિવિધી વહે સમીર;
વૃંદાવન છબી વર્ણવી, થાકયા શેષ શારદ મુનિ કીર વહાલા. ગિરિ૦ ૮
એ ઉદયો સુધાધર શરદનોરે, રજની થઈ પ્રફુલ્લિત;
રંગભર રમવા કારણે, થયાં વ્રજ અબળા પુલકીત વહાલા. ગિરિ૦ ૯
એ કરુણા વાણી કહાનજીરે, અબળા તણી ધરો ઉર;
અધર સુધારસ પાઇયે, કરી પ્રીત સ્યામ સુખપૂર વહાલા. ગિરિ૦ ૧૦
એ ચાતક તરસ ટળે નહિરે, સ્વાંત વિના ધનશ્યામ;
તાપ નિવારો તનના, કરો અબળા પૂરણકામ વહાલા. ગિરિ૦ ૧૧
એ લગની લાગી લાલજીરે, જેમ ગતિ ચંદ્ર ચકોર;
અધર સુધારસ પાઇને, કરો અબળા ત્રપત ચીતચોર વહાલા. ગિરિ૦ ૧૨
એ મોર મગન જોઈ મેઘનેરે, મીન મગન જળમાંહ્ય;
પરસી સ્યામ શરીરને, અબળા અતિ આનંદી થાયે વહાલા. ગિરિ૦ ૧૩
એ રવિ વિના દિવસ દીપે નહીંરે, જેમ ચાંદની વીના ચંદ;
રતિ વીના મોતી ફીકું થયું, તેમ તમ વિના અબળા વંદ વહાલા. ગિરિ૦ ૧૪
એ જળ વિના કમળ શોભે નહિંરે, સુમન વિના મકરંદ;
તમ વિના તેમ વ્રજવિનતા, જેમ અર્થ વિના શ્રુતિ છંદ વહાલા. ગિરિ૦ ૧૫
એ રાસરમણ રસ પાઇયેરે, નટવર નંદકિશોર;
હમે વૃંદાવન માલતિ, તમે ભોગી ભ્રમર રસચોર વહાલા. ગિરિ૦ ૧૬
એ વિનતી સુણી વલ્લભા તણીરે, રાજી થયા રણછોડ;
વૃંદાવનના ચોકમાં, આવ્યા રમવા વહાલમ કરી કોડ વહાલા. ગિરિ૦ ૧૭
એ રસિક રમાપતિ રસ ભર્યારે, રંગભીની વ્રજનાર;
ભુજ ગ્રહી ધરે નિજ ઊર ઉપર, કરે ચુંબન વારમવાર વહાલા. ગિરિ૦ ૧૮

એ હાવ ભાવ ક્રીડા રસરે, હાંસી વચન વિવેક;
ગ્રહી પાણી ભ્રમણ કરે, ત્રિયા સુખ જુગલ એક એક વહાલા. ગિરિ૦ ૧૯
એ શરદનિશિ મધ્ય રહસિ વનરે, નારી નીકરમહિં સ્યામ;*
રાખ્યો દ્દઢ બ્રહ્મચર્યવ્રત, જીત્યા શ્રીહરિકૃષ્ણ કામ વહાલા. ગિરિ૦ ૨૦
એ સુમન વૃષ્ટિ સુરપતિ કરેરે, નિરખી નેણાં ભરી નાથ;
કૃતાંજલિ નમ્રાનન, ધરી મનસા ચરણનીજ માથ વહાલા. ગિરિ૦ ૨૧
એ લીલા રસ જે સુણેરે, ગાયે આણી આનંદ;
પ્રેમાનંદ કહે તેમના, પૂરે કોડ વૃંદાવનચંદ વહાલા. ગિરિ૦ ૨૨

પદ ૧૬૭૫ મું–રાગ ખમાચની ગરબી

વૃષકુલનલિન દિનેશ વહાલા, અખિલ ભુવન અમરેશ વહાલા; વૃષ૦ ટેક૦
વદનકમલ જોયા વિના વ્યાકુલ, નીજ જન નેણ ચકોર વહાલા;
રૂપ સુધારસ પાન કરાવો, નટવર ધર્મકિશોર વહાલા. વૃષ૦ ૧
ઘણારે દિવસનાં તરસ્યાં લોચન, ત્રપત કરો ઘનસ્યામ વહાલા;
નખશિખ રૂપ વિલોકી વારું, તન મન ધન સુખ ધામ વહાલા. વૃષ૦ ૨

દોહા

રૂપ સરસ સાગર થકીરે, નિકલી રૂપ મણિય;
ભાલત ડોલત દિવ્ય તનુ, એ મૂરતિ અતિ રમણિય વહાલા. વૃષ૦ ૧
એ અક્ષર ઉદધી થકીરે, પ્રગટ થયા ઘનસ્યામ;
રૂપ છટા લખી વિસ્મિત થયો, અતિ રતિપતિ કામ વહાલા. વૃષ૦ ૨
એ રૂપ શીલ કરુણાપણુંરે, શું લખું બુદ્ધિ મંદ;
શારદ નારદ શેષજી, ગાઈ પાર ન પામે છંદ વહાલા. વૃષ૦ ૩
એ શ્વેત વસન તન શોભતાંરે, શ્વેત બાંધી શિર પાઘ;
માલતિ તોરા મન હરે, છબી સુંદર જોવા લાગ વહાલા. વૃષ૦ ૪
એ મૃગમદરેખા ભાલમાંરે, ઉપમા કહી નવ જાય;
શારદ સુધાકરમાં જેમ, રહી કલંક રેખ છબી છાય વહાલા. વૃષ૦ ૫
એ સુંદર ભ્રકુટી વાંકડીરે, જાણિયે કામ કમાણ;

* શરદની રાત્રિમા એકાન્ત વનમા નારીના કરમાહિ રમી રહેલા સ્યામે કઠણ નૈષ્ઠિક વ્રત રાખીને શ્રીહરિકૃષ્ણ ભગવાને કામને જીત્યો અથવા "નીકરમહિં" એટલે ટોળામાં

ચંચલ દ્રગ શર સાંધિયા, લેવા વિરહી જનના પ્રાણ વહાલા. વૃ૫૦ ૬
એ નાથ તમારા નેણુનીરે, દેખી અવળી રીત;
હરિજનને અડતાં નથી, જાઈ મારે પોતાનાં મીત વહાલા. વૃ૫૦ ૭
એ અધરબિંબ તાકી આવિયોરે, નાસાવર ખગ કીર;
ચંચું ચલાવી ના શકયો, જોઈ ભ્રુહ કામ ધનુ તીર વહાલા. વૃ૫૦ ૮
એ કરેણુ ભૂષણુ મકરાકૃતિરે, ઝલકે કપોલે ઝાઈ;
તજી સરવર જાણે આવિયા, મળવા મીન જુગલ હરખાઈ વહાલા. વૃ૫૦ ૯
એ દશનાવલી દમકી રહીરે, જાણિયે દામની બીજ;
વચન મોતી શશી મુખથી, જાણે વરસે સુધારસ ત્રીજ વહાલા. વૃ૫૦ ૧૦
એ ચીબુક ઉપમા એમ બીજીનીરે, સુંદરવર કંઠ અનૂપ;
ઈંદ્ર ચાપ નવઘનમાં, ઉર સુમન માળ સુખરૂપ વહાલા. વૃ૫૦ ૧૧
એ સ્વચ્છ ઉર સુખ ભોગવેરે, રમા રસિકણી એક;
સંતહંસ તજી માન સર, કીધે ઉરમાં આવી નિકેત વહાલા. વૃ૫૦ ૧૨
એ ભુજા પ્રબળ દળભંજણિરે, ગજકર સમ છબી ધામ;
હરખ ભરયા શિરપર ધરી, થાય નીજજન પૂરણકામ વહાલા. વૃ૫૦ ૧૩
એ ઉદરે અનોપમ ત્રિવળીરે, નલિન નાભી ગંભીર;
કટિ કેસરી સમ જોઈને, થયો મનમથ અતિ હતધીર વહાલા. વૃ૫૦ ૧૪
એ રંભા થંભ સમ શોભતારે, પીન ઉરુ અભિરામ;
ખગપતિપીઠ પાવનકર, ઉર ધારે મુનિ અષ્ટજામ વહાલા. વૃ૫૦ ૧૫
એ જાનુ જુગલ પિંડી પેખતાંરે, મકરધ્વજ સુરછાયે;
શિથિલ ચાંપ કર શર તજી, ગયો તપ કરવા વનમાંહ્ય વહાલા. વૃ૫૦ ૧૬
એ અરુણુ કમલ કોમલ સમરે, ચરણુ પ્રદપાવન;
સોલ ચિહ્ન રૂપ પાંજરે, રહ્યાં ઉલઝી મુનિવર મન વહાલા. વૃ૫૦ ૧૭
એ ઉર્ધ્વરેખાની ઉપમારે, દેતાં થયું મન ભંગ;
અરુણુ ગિરિવર ફાડીને, જાણે નિકળી સુરસરી ગંગ વહાલા. વૃ૫૦ ૧૮
એ રસિક સુડામણી રૂપમાંરે, ઉપમા રહી સમાયે;
અજ ભવ શેષને શારદા, દેતાં ઉપમા મન મેલ જાયે વહાલા. વૃ૫૦ ૧૯
સુખનિધિ સીમા શોભાતણીરે, જુગલ ચરણુની જોડ;
કોડ તે પ્રેમાનંદતણા, પરી રમાપતિ રણછોર વહાલા. વૃ૫૦ ૨૦

પદ ૧૬૭૬ મું–રાગ કેદારો

મેરા મન હર લીના, કેસી કરુ અબ ઇન જસોદાકે કનૈયા; મેરો૦ ૧
ચિતવતી રહી શ્યામ દ્રગ સનમુખ, પલક પરસપર અતસૈયા. મેરો૦ ૨
ઠર ઠર નેન પલ્લવી મોહન, સુંદર સૈનનમેં સમઝૈયા. મેરો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ બદનપર, મદન કોટિ બલજૈયા. મેરો૦ ૪

પદ ૧૬૭૭ મું

લટક લટકીલી આય બસી ઉર, સુંદરવર ગિરિધરકી; લટ૦ ૧
લટકતી ચાલ ચલત લટકીલો, લલિત લટક દોઉ કરકી. લટ૦ ૨
વિષદ હાસ દ્રગ ચિતવની ચારુ, મુસકનીમેં મોહી ત્રિયા ધર ધરકી. લટ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પિયા મીલવેકું, ઉઠત કસન બંધ તરકી. લટ૦ ૪

પદ ૧૬૭૮ મું

આજ છબ દેખી અતહી મનોહર, ચાર ચંદ એક ઠાઈ. આજ૦ ૧
અવિલોકતહેં દંપતિ દોઉ, યમ અનુક્રમેમાંહી. આજ૦ ૨
દે વિધુ નીલ દે ગૌરકી જોરી, અષ્ટ ચકોર ચહુ કીર સોહાઇ. આજ૦ ૩
ચંદ્રકે સગ પ્રવાલ કુંદ અલિ, પ્રેમાનંદ રહ્યો તહાં લોભાઈ. આજ૦ ૪

પદ ૧૬૭૯ મું

કદમતર* ઠાડે રૂપ મનોહર, પિયા પ્યારીકી જોરી. કદ૦ ૧
શ્યામ જલદ બીચ સોહત માનું, દામિની રાધા ગોરી. કદ૦ ૨
વામ પાની પ્યારી ગલે ડારી, દક્ષન કરસું લેત ચીત ચોરી. કદ૦ ૩
પ્રેમાનંદ એ જુગલ છબીપર, વારત કામ કરોરી. કદ૦ ૪

પદ ૧૬૮૦ મું–રાગ કેદારો ધ્રુપદ ચૌતાલ

મધુરી બાજત એરી બાજત બાંસુરી, રસભરી તનમનમાંઈ
પરી કામરોરી; મધુ૦ ટેક
ચંચલ ભયે નેન પરત નાહીં પલ ચેન, હર લીની વ્રજચંદ
સુધ મોરી. મધુ૦ ૧

* કદમની તળે એ અર્થમાં છે.

લોક લાજ કુલ કામ ભુલ ગઈ તન ભાન, લાગી રહ્યો એક
ધ્યાન ચંદ જ્યું ચકોરી;
પ્રેમાનંદ જીવનપ્રાન નંદકે આનંદ કહાન, સાંવરે સુજાન
લીનો ચીત ચોરી. મધુ૦ ૨

પદ ૧૬૮૧ મું

કસકત બાસુરી બેરન પાંસુરીમેં ફાંસુરીસી, આવત ભરી
નેનાં આસુરી; કસ૦ ટેક.
હોત પીર બહુત નીર ધરી નાહીં જાત ધીર, નિકસ ન જાત
પાપી સાંસુરી. કસ૦ ૧
રોમે રોમ રમ રહી બિરહ પીર બહુત ભઈ, બીકલ હોત
મન પ્રાન લેત જીય નીકાંસુરી;
પ્રેમાનંદ બ્રજબિહારી નિરદેઈ ગીરધારી, મારી ઉર
પ્રેમઉકી ધાંસુરી. કસ૦ ૨

પદ ૧૬૮૨ મું

મોહન પ્યારેસું લોચન લાગી રહે દેખબેકુ, પરત ન ચેન
રેન મેન સતાવે; મોહ૦ ટેક.
માધુરી લતાન તરે લલિત લાલ સુઘર, બાંસુરી બજાવે
મોયે નીંદ ન આવે. મોહ૦ ૧
બિકટ ભઈ બેરન રાત બિરહા કરન લાગો ઘાત, હોત નાહીં
પ્રાત તલપી તલપી જીયા જાવે;
પ્રેમાનંદઉકે પ્રાન બાંસુરીમેં લેત તાન, ગાવત કેદારો કહાત
મોઈ સુનાવે. મોહ૦ ૨

પદ ૧૬૮૩ મું

કેદારા સગ લીની મોહન સઘન કુંજ તમ પુંજ,* ચલત ચરન
*ઉઠે જુગલ જોરી; કેદા૦ ટેક.

---

* આ લીટીનો અર્થ સમજી શકાતો નથી પરન્તુ ચાંચે પ્રતમા આ મુજબજ હોવાથી તેમ જ રહેવા દીધી છે. 'કેદારા સંગ લીન મોહન' (કેદારા સાથે મોહને સઘનકુંજને તમપુંજમાં લીન કીધો) અથવા "કેદારા સંગ લીની મોહી' (કેદારા સાથે મોહ નાખીને વગેરે) અથવા "કેદારા સગ લીની મોયે" (કેદારા સાથે મને લીધી વગેરે)

લાં ચુંને સરસ ફુલ પ્યારી કાજ અતિ અમુલ, અંગ ભૂખન સજે યેહી ઠોરી. કેદા૦ ૧
ગજરા અંગદ હાર કેચુકી સરસ સાર, માલતીસું માંગ ભરી કીન ચંદન ખોરી;
પ્રેમાનંદ ગીરધારી લાં ઉઠાય લીની પ્યારી, કરત બિહાર જગત જીવનદોરી. કેદા૦ ૨

પદ ૧૬૮૪ મું–રાગ બીહાગ

વદન વિલોકતી એક ટક ઠાડી; વદ૦ ટેક
સુંદર છબી ગિરિધરન લાલકી, ચિતવતી પટ ઘુંઘટ દે આડી. વદ૦ ૧
પહેલી પ્રીત સકુચ સંપુરણ, છીન છીન પ્રીત અધિક અતિ બાઢી;*
પેહેલેહિ પેહેલ આઈ હુ ગૉને,† ગિરધરલાલ પિયા જ્યુંકી લાડી. વદ૦ ૨
દ્રષ્ટ ચોરાય પિયા જ્યુંકી પ્યારી, દેખતી પળ પળ ઘુંઘટ ઉઘાડી;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રેમકી અવધી, કહા બરનું મતિ હે અતિ જાડી. વદ૦ ૩

પદ ૧૬૮૫ મું–રાગ બીહાગ

આજ વૃંદાવન રાસ રાધે દેખન જૈયે; આજે૦ ટેક
વિકસ્યો શરદ સુધાકર સુંદર, શોભીત સરસ આકાશ. રાધે૦ ૧
પ્રફુલ્લિત કુંજ લતા દ્રુમ બેલી, આવત કુસુમે સુવાસ;
બોલત મોર કોકિલા કુહુકત, જીયરો હોત ઉદાસ. રાધે૦ ૨
સ્યામ બજાવત મધુરી બાંસુરી, સુની હિય હોત ઉલ્લાસ;
ગાવત પરજ બિહાગ સોહની, અબ આલાપ્યો વિભાસ. રાધે૦ ૩
ઉઠ સખી સજ સિંગાર સલોની, ચલીયે શ્યામકે પાસ;
પ્રેમાનંદ કહે લેહુ લાલસું, અધર સુધારસ હાસ. રાધે૦ ૪

પદ ૧૬૮૬ મું

નિકસી શ્યામા પ્યારી, રાધા રૂપ રસીલી; નિક૦ ટેક
કર સિંગાર બેટવે,‡ નિકસી શ્રીબ્રખુભાનદુલારી. રાધા૦ ૧
ચાર વિહગમ ચાર ચતુરપદ, પુષ્પ ચાર ફુલ ચારી;
મોહનકું મિલબે જો ચલી, પ્યારી રાધા અત સકુમારી. રાધા૦ ૨

* "બાઢી", † "આઇ હું ગોને" અથવા "આઇ હે ગોને" બેય રીતે પાઠો છે.
‡ "બેટલે" "બેટવે" "બેસબે" પણ મૂળ મતોમાં વાંચી શકાય છે.

ભ્રકુટી ભ્રમર' સ્વર કોકિલકેસો, કંઠ કપોતિની હારી,
ખંજનકેસી ચપલ નેનમેં, યે છબીસે તનુ ધારી.* રાધા૦ ૩
ગજ ગવની કટિ કેસરીકેસી, મૃગનયની છબી ભારી;
શશીસી કોમલ અંગ સલોની, એ છબી સરસ સવારી. રાધા૦ ૪
ચપક. બરની પેટ પોયની, મુખપંકજ સુખકારી;
તિલ પુલ સમ નાસા સોહત, એ છબી મોહે મોરારી. રાધા૦ ૫
દાડીમ બીજ દશનકી શોભા, અધરબિંબ છબી ન્યારી;
કુચ નારંગી તાપર સોહત, જાંબુલ ફલ હદ ટારી. રાધા૦ ૬
એ છબી વારી શ્યામપર પ્યારી, મીલી બાંહ ગલે ડારી;
પ્રેમાનંદ પિયા મુખ ચિતવતી, પટ ઘુંઘટકો ઉઘારી. રાધા૦ ૭

પદ ૧૬૮૭ મું

ડારી શ્યામ ગલે બાંહ, પ્યારી રૂપ નિહારે; આજ૦ ટેક.
તરણિતનયાતટપર દોઉ, ઠાડે કદમકી છાંહ. પ્યારી૦ ૧
ઇંદ્રનીલમની શ્યામ મનોહર, કનક દ્યુતિ રાધાહ;
વિહસત કરત વિનોદ વિલોકતી, પલક પરત દ્રગ નહિ. પ્યારી૦ ૨
અંગ અંગ છબી શ્યામસુંદરકી, ચિતવતી નજરકે રાંહ;
પરમ પ્રીતસુ કર કર બીરી, દેતી શ્યામ મુખમાંહ. પ્યારી૦ ૩
છાયે વિબુધ વિમાન વિલોકત, કરત કુસુમ બરખાંહ;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ છબીપર, તન મન ધન બલજાહ પ્યારી૦ ૪

પદ ૧૬૮૮ મું

દેખી છબી ઘનસ્યામ, પ્યારી રૂપ લોભાની; દેખી૦ ટેક.
અંગ અગ પ્રતિ અમિત માધુરી, દેખી દુરાયો કામ. પ્યારી૦ ૧
ખંજન મીનકો રંગ સરાહત, નેન અધિક ગુણ ધામ,
વદન વિલોકી લજ્યો શશિપૂરન, ભ્રમત ગગન આઠો જામ. પ્યારી૦ ૨
ભ્રકુટી ધનુ ગહી કીન રતિપતિ, નાસાકીરપર હામ;
ઉડી ન સકત અગેંદ્ર લોભ બસ, અધરબિંબ તજી કામ. પ્યારી૦ ૩

* "યે છબીયે તનુધારી" અથવા "યે છબી લે તનુ ધારી" અથવા "યે છબી લેનકે ધારી" અથવા "યે છબી લેન સુધારી" ચારે રીતે વાંચી શકાય છે.

ચદન રાગ તડિતપટ કટિતટ, ઉર ગજમુક્તા દામ;
પ્રેમાનંદ નિહારી થકિત ભઈ, વારત તન વ્રજભામ. પ્યારી૦ ૪

પદ ૧૬૮૯ મું–રાગ બીહાગ

કહો જ્યું પ્રીતમ સાચી બાત હો, મોહન કોન સગ જાગે રેનમેં; કહો૦ ટેક.
રંગભર જાગે અતિ રસ લાગે, ભલે જ્યું આયે મેરે પ્રાત હો. મોહ૦ ૧
અધરન લાલે પીકલીક ગાલે, શોભીત દ્રગ કજરાત હો. મોહ૦ ૨
પ્રેમકી બાત કાહેકું ઉગત, કહત કાહેકું સકુચાત હો. મોહ૦ ૩
ગિરિધર યહ છબી નિરખી તિહારી, પ્રેમસખી મુસકાત હો. મોહ૦ ૪

પદ ૧૬૯૦ મું

કહોરી કીતવ નંદલાલસેં હો, જાઓ તુમ જહાં રત
માની* મોહન; જાઓ૦ ટેક.
પીતાંબર કહાં બીસરી આયે ગિરિધર, સાળુ ઓઢી આયે
લગો સાલસેં હો. જાઓ૦ ૧
બનમાલા પ્રિયા ગલે પે'રાયકે, હાર ધાર આયે માનું
જાલસેં હો. જાઓ૦ ૨
તુમકું દોષ નહીં ગિરિધરજું, બીધી લખ દીનો મેરે
ભાલસેં હો. જાઓ૦ ૩
પ્રેમસખી પિયા પ્રેમસું પધારો, હમારે ભુવન આવો
કાલસેં હો. જાઓ૦ ૪

પદ ૧૬૯૧ મું–રાગ બીહાગ

શ્યામ બદનપર સરવસ વારું; શ્યામ૦ ટેક.
આવત સુંદર શ્યામ ભુવન મોરે, નેન પલકસું ડગર બુહારું. શ્યામ૦ ૧
પરમ ચતુર પધરાવું પલંગપર, પંચામૃત કર ચરન પખારું;
ભેટ સમર્પન કરું સકલ અંગ, ભેટું ભુજ ભરી અભય ઉદારું. શ્યામ૦ ૨
અંગ અંગ નિરખુ શોભાનિધિ, સુંદર બદનકમલ દ્રગ ચારું;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ લાડીલો, રાખું જતન કરી પલ ન વિસારું. શ્યામ૦ ૩

---

* "માણી" પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૬૯૨ મું

નિરખી થકીત ભઈ અંખિયાં મોરી; નિર૦ ટેક.
સુંદર બદન શ્યામસુંદરકો, ચિતવતીહૈં માનુ ચંદજ્યું ચકોરી. નિર૦ ૧
ભાલ વિશાલ કુટિલ ભ્રકુટી ધનુ, મદન નેન શર સાંધી રહ્યોરી;
નાસાશુક અવિલોકી બીંબાધર, કરત મનોરથ પરસત ડોરી. નિર૦ ૨
બદન કમલ તટ છાયે અલક આલી, કરત વિવાદ લેત રસ ચોરી;
પ્રેમાનંદ અમીત છબી અંગ અંગ, કહા બરનું મતિ હે અતિ થોરી. નિર૦ ૩

પદ ૧૬૯૩ મું

નિરખી નેન ત્રપતી નહી પાવે; નિર૦ ટેક.
કહારી કહું સખી અમીત સુભગતા, દેખી વદન કોટી મદન લજાવે. નિર૦ ૧
મુસકની મંદ રુ બંક બિલોકની, ચલની સબ સંતાપ નસાવે;
બિરહાતુર બ્રજનાર બદન છબી, નિરખી તન મન તાપ સમાવે. નિર૦ ૨
નીલબરન તન ચરચીત ચંદન, બેનું અધર ધરી સુંદર ગાવે;
ઊર બનમાલ પીતપટ કટિતટ, પ્રેમાનંદ નિરખી હુલસાવે. નિર૦ ૩

પદ ૧૬૯૪ મું

નંદકુંવર મોરે નેનકે તારે; નંદ૦ ટેક
કરી રાખું મોરે ઉર આભૂખન, પલક ન કરીહું પલકસું ન્યારે. નંદ૦ ૧
કરી કરી નેહ નિરખું નટનાગર, સુખસાગર મોયે પ્રાનસોં પ્યારે;
ગોપીનાથ ગોકુલકે જીવન, ગોકુલહિત ગોવરધન ધારે. નંદ૦ ૨
બંસી અધર ધરી ગાવત ગિરિધર, હરતહે તન મન તાપ હમારે;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ છબીપર, નોછાવરી તન મન ધન વારે. નંદ૦ ૩

પદ ૧૬૯૫ મું–રાગ બીહાગ

મેરે મન માને માઈ મોહનલાલ; મેરે૦ ટેક.
વારું કોટી મદન છબી ઉપર, પ્રિતમ રૂપ રસાલ. મેરે૦ ૧
શ્યામ બસન કટિ કસેં મનોહર, ચાલત લટકતી ચાલ. મેરે૦ ૨
ચંદનખોર શ્યામ તન ઉપર, લલિત બિંદુકા ભાલ. મેરે૦ ૩
કર કંકન બાજુબંધ સોહે, ઉર મોતિયનકી માલ. મેરે૦ ૪
લાલ છૈલાપર વારી પ્રેમસખી, નિરખી ભઈ હે નિહાલ. મેરે૦ ૫

પદ ૧૬૯૬ મું

આજ મેરું મીત્ર માઈ શ્રીમહારાજ; આજ૦ ટે.
અક્ષર આદી* રાધીકા સ્વામી, સુરીનરમુનિ શિરતાજ. આજ૦ ૧
દ્રષ્ટિ કટાક્ષ માયકિ નાટક, નાચત સકલ સમાજ. આજ૦ ૨
નટવર રૂપ ભુપંર્પગજન, પ્રગટે ભક્તન કાજ. આજ૦ ૩
લટકતી ચાલ લાલ પાઘ લટપટી, ભુવન આયે વ્રજરાજ. આજ૦ ૪
પ્રેમસખી લગી મીલી અકભરી, છોડી લોક કુલ લાજ. આજ૦ ૫

પદ ૧૬૯૭ મું—રાગ બીહાગ

જાઓજી જાઓજી જુઠા રાજ, માસું લીના છે અબોલડા હેતો; જાઓ૦ ટે.
નંદનદન મારો ખોટ બતાવો, રસિયા રીસાયા કેન કાજ. માસું૦ ૧
એગી કહા ચૂક પરી રસિયા, માસું પૂછત સહેલી સમાજ;
પ્રેમાનંદ કહે લીનો રસનો, આવત નાહીં યાતે લાજ. માસું૦ ૨.

પદ ૧૬૯૮ મું

પરી છે પિયાજી થાને ટેવ, જુઠો જગત સ્વાયગેરી રાજ માણ્યા; પરી૦ ટે.
ઠકોર થાને ઠાલી ટેવ પગી છે, માનોજી માનોજી મારા દેવ. જુઠો૦ ૧
મેં થારી દાસી થારે હાથ બેકાની, મન ક્રમ કરા થારી સેવ;
પ્રેમાનદરા નાથ નારાયણ, કોઈ નહીં જાણે થારો ભેવ. જુઠો૦ ૨

પદ ૧૬૯૯ મું

બિનતી કરૂં કરજોડી, શશિ સુનીયો સુધાનિધર મોરી; બીન૦ ટે.
"શ્યામસુંદર મોરે મોહોલ પધારે, હોનનરે હારે હોનન ન પાવે
આજ ભોર. શશિ૦ ૧
આખલા અરજી માની લીજે, અત્રિસુત રહો જ્યું રહો ચેહી ઠોર;
પ્રેમાનંદકો નાથ મનોરથ, પૂરીહૈરે હારિ પૂરીહૈ શ્રીનંદકિશોર. શશિ૦ ૨

પદ ૧૭૦૦ મું

ખમારે ખમા હો મોરે નાથ, ધીરે સેજ પધારીયે પિયા; ખમા૦ ટેક.
સેજ પધારો મોરે પરમ સનેહી, દેખોજી છબીલા હારે દેખોજી
છબીલા મોરો ભાવ. ધીરે૦ ૧

---

* પાઠ સ્પષ્ટ નથી. "અક્ષરાધીરા" સંભવે છે.

આવો જ્યું લાડીલાલાલ ભુવન અપને, દૂધસોં ધોવું તોરે પાવ;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રાણ નોછાવર કરું, રંગભીને પ્યારે કરું
રંગભીને બાંકે રાવ. ધીરે૦ ૨

પદ ૧૭૦૧ મું–રાગ બીહાગ

રસિક રંગ ઉેલ છબીલે મોહન નાગર, હર લીનો હે મેરા ચીત; રસિ૦ ટેક.
લટક લટક આવત મન ભાવત, ઉપજાવત અતિ પ્રીત. રસિ૦ ૧
અંગ અંગ પ્રતિ શ્યામ, લસત પૂરણકામ, આજ અનોખી રીત;
પ્રેમાનંદકે નાથ, અનુરાગે કોન સાથ, કહો જ્યું કહાં જાગે મીત. રસિ૦ ૨

પદ ૧૭૦૨ મું

રસિક રતનારે તિહારે લોચન સુંદર, સોહત આલસ ભરે; રસિ૦ ટેક.
મધુરિપુ મંજુલ બેન બદનતેં, બોલત તનિક તોતરે. રસિ૦ ૧
આલસ ભરે હો લાલ, પીકલીક સોહે ગાલ, લીલાંબર અંગ ધરે;
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ, નિરખી તિહારી છબ, સખી સબ પાયન પરે. રસિ૦ ૨

પદ ૧૭૦૩ મું

રસિક દ્રગ રુઍસુખસે લગત અધરવર, રતિપતિસંગ લરે; રસિ૦ ટેક.
શિથિલ શ્રમિત અંગ, શિથિલ ભ્રકુટી ભંગ, પલકે જાત ઢરે. રસિ૦ ૧
જાવક* તિલક ભાલ, અરુન દ્રગ બિશાલ, બીન ગુન માલ ગરે;
પ્રેમાનંદ લખી સ્યામ, વારી ડારે કોટિ કામ, નિરખી દ્રગન ઠરે. રસિ૦ ૨

પદ ૧૭૦૪ મું

મોહન મતવારે તિહારે કારન સબ નિશ, તારે ગીનત ગઈ; મોહ૦ ટેક.
ચિતવત પથ પલકઉ ન લાગે, એક ટક ભોર ભઈ. મોહ૦ ૧
દે બિસવાસ અવધી કહી આવન, મનકી મનમેં રઈ;
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ પરમ ચતુર વર, તુમસેં ન બનત કઈ. મોહ૦ ૨

પદ ૧૭૦૫ મું–રાગ બીહાગ ઠુમરી

ઠાડે રહિયો રે કદમવાંકી છાય, ગગરીયાં મેં ઘર ધરી આવું. ઠાડે૦ ટેક.
ધરી આવું ઘર ગગરી મેં, સુનો હરિ ગોકુલરાય;

---

* "જાવક" "ઢલક" "ભલક" "ઝગક" પણ વંચાય છે.

આઠી આતું નવરંગ ચુંનરી રે, છાંડો શ્યામ મોરી બાંય. ગગ૦ ૧
મોહનનેન સુનાઇયોરે, મધુરીસી બેન બજાય;
તાન સુનત સમ સાંવરે, મેં તુરત આઉં ઉઠી ધાય. ગગ૦ ૨
કહ્યો માનો બ્રજરાવરે રે, સત્ય કહું સોંહ ખાય;
બહુત બેર ભઈ બાવરે રે, ઘર સોચ્ય કરત મોરી માય. ગગ૦ ૩
જમુનાજીકે ઘાટપર રે, રોકી ગ્વાલની આય;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામકી રે, હરખી લેત બલાય. ગગ૦ ૪

પદ ૧૭૦૬ મું

ડગરવામેં મોસું મત બોલો, મેરે બેરી હે નગરવાકે લોક; ડગ૦ ટેક.
દુરીજનકો મોયે ડર ઘનો રે, સુનો શ્યામ અવિશોક;
ઊરકો અંચરા ના છુવો રે, પનિયાં ભરત મગ રોક. ડગ૦ ૧
બેરન મોરી જનમકી રે, નનદી લેત છીયા ટોક;
પુછત છીન છીન ગોદકે રે માનું બિલગી ઝોક. ડગ૦ ૨
સબ દેખત મોમે સાંવરે રે, ગોકુલનગરકે ચોક;*
મારત તરછી તાનકે રે, ચપલ નેનકી નોક. ડગ૦ ૩
બ્રજમેં નારી બહુતહે રે, પઢી સબ વિદ્યા કોક;
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ મો બીના રે, નહિ આવત સંતોક. ડગ૦ ૪

પદ ૧૭૦૭ મું

સાંવરિયો તો બરજ્યો ના માને, છેલો છબીલોરે જોબનવાકે જોર; સાંવ૦ ટેક.
ટેઢી બાંધિ બાંધની રે, ચલત હે બદન મરોર;
આય બજાવે બાંસુરી રે, ગાવે તાનન તોર. સાંવ૦ ૧
બદનચંદ બ્રજનારકો રે, ચિતવત માનું ચકોર;
લલિત લટકમેં લેતહે રે, મોહન ચિતવા ચોર. સાંવ૦ ૨
ઓછી જાત અહિરકી રે, બોલે બચન કઠોર;
ઠાડો ડગરા રોકકે રે, સંધ્યા ભોર દુપોર. સાંવ૦ ૩
બ્રજનારી સબ બસ કરી રે, નટવર નંદકિશોર;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામકી રે, બતિયાં ઓરકી ઓર. સાંવ૦ ૪

* "લોક" પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૭૦૮ મું

લંગરવા તું બરજ્યો ના માને, બરાજોરી કરત મોસુ રાર; લંગ૦ ટેક.
સમજ બીના તેં સાંવરે રે, મેરા તોર્યો મોતીન હાર;
લપટ ઝપટકે લાડીલે રે, મોરી અંગિયાં કીની તાર તાર. લંગ૦ ૧
બનચર મન સમજે નહીં રે, નેક ન કરત બિચાર:
બનમેં રોકત બાવરે રે, કર પકરી પકરી પરનાર. લંગ૦ ૨
યહ લછનસું બાવરે રે, પકરે જેહો દરબાર;
દંડ કરાવોગે નંદકું રે, લાખન લાખ હજાર. લંગ૦ ૩
છાડ દે મોહન ગેલવા રે, જાન દે નંદકુમાર;
પ્રેમાનંદ કે' નાથજીરે, પ્રીતસું ઉપજત પ્યાર. લંગ૦ ૪

પદ ૧૭૦૯ મું–રાગ બીહાગ ઠુમરી

સાંવરિયાકી વે રસભરી નેનોદી સૈન; સાંવ૦ ટેક.
રસભરી ચિતવની ચિતવત પ્યારો, ઉપજાવત સુખ ચેન. સાંવ૦ ૧
રસભરી ચાલ ચલત મનમોહન, રસભરે બોલત બેન. સાંવ૦ ૨
રસભરી મૂરત બસ ગઈ મનમેં, બિસરત નહિ દિન રેન. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે રસિક રૂપપર, વારી ફેરી ડારું કોટિ મેન. સાંવ૦ ૪

પદ ૧૭૧૦ મું

મોહનજુંકી વે મુસકની હે ચીત ચોર; મોહ૦ ટેક.
મંદ મંદ મુખ મુસકત મોહન, ચલતહે બદન મરોર. મોહ૦ ૧
મુસકનીમેં કછુ જાદુ જાનત, નટવર નવલકિશોર. મોહ૦ ૨
મુસકનીમેં સબ બ્રજ બસ કીનો, કર કર જાદુ જોર. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ બદન છબી, ચિતવત ચંદ જ્યું ચકોર. મોહ૦ ૪

પદ ૧૭૧૧ મું

છબ બસ ગઇ વે લટકની લાલનકી; છબ૦ ટેક.
લટકત આવત બેન બજાવત, ગાવત તાનન ખ્યાલનકી. છબ૦ ૧
ચટકની મટકની બસ ગઈ દીલમેં, ગિરિવરધર ગોપાલનકી. છબ૦ ૨
શ્વેત પાઘ શિર મોર ચંદ્રિકા, ઊરપર છબી મોતી માલનકી. છબ૦ ૩
પ્રેમાનંદ મુદિત મુખ નિરખી, દેખી છબી અધર પ્રવાલનકી. છબ૦ ૪

પદ ૧૭૭૨ મું

ગુંધયા ક્રેસી કરૂં વે બાંસુરી બૈરપરી;* ગુંધ૦ ટેક.
સ્યામ બજાવત નીંદ-ન આવત, બાજત બિરહ ભરી. ગુંધ૦ ૧
સ્યામ મીલનકું જીય તલપતહેં, જુગ સમ જાત ઘરી. ગુંધ૦ ૨
પરત ન ચેન રેન બૈરન ભઈ, જીયરા જાત - નીકરી. ગુંધ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે બીરહકી મારી, બિરહની જાત જરી. ગુંધ૦ ૪

પદ ૧૭૭૩ મું—રાગ બીહાગ ઠુમરી

પ્યારી માને લાગે છે છેલા થારી ચાલ; પ્યારી૦ ટેક.
ચાલ અનોખી ચાલો પિયા શોખી, કર ગ્રહી રેશમી રુમાલ વે. છેલા૦ ૧
નિરખી ચાલ થારી કુંજરા બિહારી, મોહ્યા મોટા મુનિ મરાલ વે. છેલા૦ ૨
ચાલો છો ચાલ પ્યારા પેહેરી પાદુકા, નિરખી ઠરે છે નેણુલાલ વે. છેલા૦ ૩
નિરખી થારી ગતિ મોહ્યો રતિકો પતિ, પ્રેમાનંદ ભયો
છે નિહાલ વે. છેલા૦ ૪

પદ ૧૭૭૪ મું

પ્યારો માને લાગે છે કમરે કટાર; પ્યારો૦ ટેક.
કમર કટારો થારો ચીત ચોરે છે મારો, વ્રજપતિ બાંકા
સિરદાર વે.† કમ૦ ૧
કમર કટારો લાલ લટકતી સોહે ઢાલ, કસી છે શિરોહી તરવાર વે.‡ કમ૦ ૨
પાનાજી પાઘડલી થારી માને ઘણી લાગે છે સારી, જાઉં
કોટિ કામ બલિહાર વે. કમ૦ ૩
પ્રેમાનંદરા પ્યારા નેણુરા તારા,§ છોજી માકા હૈંડારા હાર વે. કમ૦ ૪

પદ ૧૭૭૫ મું

બાંકા બનવારી વે લાલ ગિરિધારી; બાંકા૦ ટેક.
બાંકી છે ચલની બાંકી છે ચિતવની, બાંકી ભ્રકુટી ભયહારી વે. લાલ૦ ૧
બાંકી પાઘ અનુરાગ ભાગપર, ઝુક રહી મદન ખુમારી વે. લાલ૦ ૨

*"ક્રૂર પરી" અથવા "બૈરન પરી" પાઠ પણ છે. † "ચોરે છે, મોરા" પાઠાન્તર છે.
‡ શિરોહી–તરવાર, તથા કટાર, બરછી વગેરે પાણીદાર શસ્ત્રો માટે તે કાળમાં ઘણું જ મખ્યાત હતું § પ્રેમાનંદરા પ્યારા ચેતો છોજી મારા નેણુરા તારા" પાઠાન્તર છે.

બાંકે અધરપર બાજે છે બંસી, મોહી સકલ બ્રજનારી વે. લાલ૦ ૩
બાંકો છેલ ઘનસ્યામ છબીલો, પ્રેમાનંદકો સુખકારી વે. લાલ૦ ૪

પદ ૧૭૧૬ મું

મન મારો મોહ્યો વે બેન બજાવે; મન૦ ટેક.
બેન બજાયકે મન મારો મોહ્યો, મધુરીસી તાન સુનાયે વે. બેન૦ ૧
ચિતવનીમેં મારો ચીત બસ કીનો, નટવર હસત મુસકાયે વે. બેન૦ ૨
અટકી રહ્યો છે મન થારા ચરણુમેં, બીન દેખે કાંઈ ન સોહાયે વે. બેન૦ ૩
નંદરા કુંવર થારો બદન નિરખવા, પ્રેમાનંદ રહ્યો લલચાયે વે. બેન૦ ૪

પદ ૧૭૧૭ મું–રાગ કાનરો ધ્રુપદ ચૌતાલ

પ્રમુદિત મદન ગોપાલ, યમુનાતટ રસાલ;
સુંદર આલાપ કર, બંસી અધર ધર, કહાન અવધર તાન
મોહનલાલ બજાઈ. પ્રમુ૦ ટેક.
ખરજ રીખભ ગંધાર મધ્યમ પંચમ ધૈવત નિષાધ સપ્ત સૂર;
તીન ગ્રામ એકવીસ મૂર્છના, નંદકુંવર સો ગાઈ સુનાઈ. પ્રમુ૦ ૧
બ્રહ્મા ઇન્દ્ર મહેશ શેષ સુનકે, સકલેશ મોહે સકલ સુરરાઈ;
થાવર જંગમ ખગ મૃગ થકીત ભયે મુર્છાઈ;
મન હર લિયો કહાન, પ્રેમાનંદ આનંદ ભઈ સકલ વ્રજવધુ,
સુનત સકલ ઉઠ ધાઈ. પ્રમુ૦ ૨

પદ ૧૭૧૮ મું

દ્રુમી દ્રુમી બાજત મૃદંગ, થોંગ થોંગ થોંગ, તાતક ધીક્ષાંગ થોંગ;
બાજત પરનગત ઉપજત અનેક રંગ, થેઇન થેઇન બોલત બાલ. દ્રુમી૦ ટેક.
નાચત નવલ નંદલાલ, બાજત ચરન નુપુર ઝનનનનનનનતનનન
તનનન તાન લેત;
શોભીયત સરસ સાર પરમ ચતુર સો ગાવે લાલ. દ્રુમી૦ ૧
યમુના પુલિનપર નાચે નાગર, શરદ ચંદ વિશાલ;
મધુપ કરત ગુંજાર, પવન ચલત શીતલ, દ્રુમવેલી લતા ફુલ;
પ્રેમાનંદ સુર વૃંદ હરખી સુમન બરખત, નાચત ગોપી ગોપાલ. દ્રુમ૦ ૨

પદ ૧૭૧૯ મું

અવિગત અકલ વિલાસ, સકલ જગ પ્રકાસ, કેસેં નિવાસ
કર રહે પરમ પુરુષ આપ; અવિ૦ ટેક.
તેરી ગત કોઉ ન જાને, અવનિ ગગન અગન પવન;
પાની વાદલ ગરજ વિદ્યુત અકાશ.
કેસેં કર રાખે નાથ, એહી આશ્ચરજ બાત, ચૌદે ભુવન
અધરહી ઠાને. અવિ૦ ૧
પંચાસ કોટિ ધરા મેરુ, સપ્ત દ્વિપ સાગર, સ્થાવર જંગમ વિસ્તાર;
સપ્ત સ્વર્ગ પાતાર, અધર શિશુમાર તામે રચના અનેક આને;
અકલ અલખ તેરો અલંકાર અવિનાશ, પ્રેમાનંદ તોયે બખાને. અવિ૦ ૨

પદ ૧૭૨૦ મું

નટવર ધરમકુમાર, ભરનપોષનહાર, તેં મન વિચાર કર
રચ્યો સકલ સંસાર;
રચના અનેક ભાંતિ, અનંત ભુવનકો શિરદાર. નટ૦ ટેક.
અખંડ અમલ ઑંકાર સકલ, વ્યાપક અક્ષર આધાર;
ચિદ્દ્ઘન પરમ જ્યોતિ દેખીયત્ત સાકાર, જગત જીવન તું
સાચો કિરતાર. નટ૦ ૧
માયાકાળઅક્ષરપતિ, સુમરે મુક્ત અતિ, સ્થાવર જંગમ વિસ્તાર;
સ્વર્ગ મૃત્યુક પાતાર, સબ તોયે સુમરન સ્થાન, પોષન ગતિ આધાર;
પ્રેમાનંદ કર પ્યાર, ગાવત તોયે વારવાર, સમરથ તું અપાર. નટ૦ ૨

પદ ૧૭૨૧ મું—રાગ કાનડો

મોહન રંગભીને મોહન રંગભીને, હો પ્યારે, અતહિં ચતુર પરવીને; મોહ૦ ટેક.
મધુરે મધુરે સુર બેન બજાયકે રે, તનકી સુધ હર લીને. મોહ૦ ૧
ટેર સુનાય જગાયકે મન્મથ રે, અતહિં કઠીન દુઃખ દીને. મોહ૦ ૨
બીરહ બીયા મોહે સ્યામ સુંદરવર રે, સબ વિધિ પરવશ કીને. મોહ૦ ૩
પ્રેમસખી મોરે જીવન તુમ બીના રે, જાત કઠીન પલ છીને. મોહ૦ ૪

પદ ૧૭૨૨ મું

બાલમ બંસીવારે બાલમ બંસીવારે, હો રસિયા, પિયા મોયે
પ્રાનઉંસે પ્યારે. બાલ૦ ટેક

પૂરન શશિમુખ દેખન કારન રે, તરસતહેં દ્રગ તારે. બાલ૦ ૧
તુમ કારન મેરે નેના માધી રે, કરત જતન નહિં હારે. બાલ૦ ૨
અબ જો મીલો તો જતન કરી રાખું રે, સરકન ન દેઉ લગારે. બાલ૦ ૩
પ્રેમસખી કહે તુમ બીના મોહન રે, બીરહ અગની તન જારે. બાલ૦ ૪

પદ ૧૭૨૩ મું

ચતુર નંદલાલ ચતુર નંદલાલ, હો લાડીલા, મોહી તેરે રૂપ રસાલ. ચતુ૦ ટેક.
મગન ભયે દેખી દ્રગ મોહન રે, આવત લટકતી ચાલ. ચતુ૦ ૧
ઊર બનમાલ અરુન દ્રગ રેખે રે, મૃગમદ તિલક ભાલ. ચતુ૦ ૨
યેહી રૂપ ઉરજે મેરે નેના રે, માનહું ખંજન જાલ. ચતુ૦ ૩
પ્રેમસખી કહે રૂપ સરોવર રે, અટકે નેન મરાલ. ચતુ૦ ૪

પદ ૧૭૨૪ મું

પ્રીતમ ચીતચોર પ્રીતમ ચીતચોર, હો સાંવરે, આવો મોરે
રસિક કિશોર. પ્રીત૦ ટેક.
લાલ વિશાલ બદન શશિ નિરખી રે, હરખત નેન ચકોર. પ્રીત૦ ૧
ચકીત ભયે દેખી દ્રગ ખંજન રે, ચિતવની ચલની મરોર. પ્રીત૦ ૨
દેખી રસાલ ચપલ ચીત મોહ્યો રે, અબહિ મીલું માનું દોર. પ્રીત૦ ૩
પ્રેમસખી પિયા રૂપનિધિપર રે, વારું ચંદ કરોર. પ્રીત૦ ૪

પદ ૧૭૨૫ મું–રાગ કાનડો

બેઠે આજ બનીઠનીકે દોઉ ભૈયા; બેઠે૦ ટેક.
એક સાંવલ એક ગૌર નિરખી છબી, રવિ શશિ કોટિ લજૈયા. બેઠે૦ ૧
ચિતવતહેં ઘનશ્યામ રામ દોઉ, મન હર લેત કનૈયા. બેઠે૦ ૨
પૂરણકામ વિશ્રામ સંતનકે, બ્રજ બનિતન સુખદૈયા. બેઠે૦ ૩
સુંદરશ્યામ રામ છબી નિરખી, પ્રેમાનંદ લેત બલૈયા. બેઠે૦ ૪

પદ ૧૭૨૬ મું

સૈયાં મેરો મન હર લીનો મોહને; સૈયાં૦ ટેક.
મન હર લીનો મોપે જાદુ લગાય દીનો, શ્યામ સુંદર સોહને હો. સૈયાં૦ ૧
બનીઠનીકે જ્યું ડગર ગોરી નિકસેં, ઉઠ લાગી જોહને હો. સૈયાં૦ ૨

બીનું દેખે મોયે કલ ન પરત અબ, કેસેં મેં કરું કહોને હો. સૈયાં૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સાસુ નનંદ મોયે, મારત હે ઠોહને હો. સૈયાં૦ ૪

પદ ૧૭૨૭ મું

લટક ખીચ અંખીયાં અટક ગઇરે હો; લટ૦ ટેક.
લટક લખી દ્રગ ચટક રૂપકી, મટક પરત નઇરે હો. લટ૦ ૧
લોક લાજ મરજાદ વેદકી, સબહી છટક દઇરે હો. લટ૦ ૨
શ્રીઘનસ્યામરૂપકી રચના, રસના રટત રઇરે હો. લટ૦ ૩
પ્રેમાનંદ સ્યામનિધિ લૂટત, સરસ સુભટ 'ભઇરે હો. લટ૦ ૪

પદ ૧૭૨૮ મું

સૈયો મોરી સુધ તો બીસર ગઇરે; સૈયો૦ ટેક.
સુંદર સ્યામ સલોની મૂરત, નિરખી થકીત ભઇરે. સૈયો૦ ૧
પાઘ બની અનુરાગ સહિત શિર, કલંગી તો શુક રઇરે. સૈયો૦ ૨
બાંસુરી બજાવત સુંદર ગાવત, બાત ન જાત કઇરે. સૈયો૦ ૩
ઊર બનમાલ પીતાંબરકી છબી, પ્રેમાનંદ લખ લઇરે. સૈયો૦ ૪

પદ ૧૭૨૯ મું-રાગ કાનડો

ભલા હો રસિયાજી જોર ન કીજે; ભલા૦ ટેક.
સુંદર સ્યામ ચતુર ગુન પૂરન, પ્રીતકી રીતસું પીજે. ભલા૦ ૧
નિત્ય ઉઠી એસી કરો મનમોહન, કહા ઉત્તર ધર દીજે. ભલા૦ ૨
દધિ મેરા ખાયો મટુકી મેરી ફોરી, સાસુ નણુંદ મોરી ખીજે. ભલા૦ ૩
બેનમેં દાવ ભાવ નેનનમેં, પ્રેમસખી લખી લીજે. ભલા૦ ૪

પદ ૧૭૩૦ મું

સુનોજી નંદલાલ મેરી બાત; સુનો૦ ટેક.
હાં હાં કરું તોરે પૈયા પરું પિયા, તુમ ના છોડી ઘાત. સુનો૦ ૧
જોર કરી લૂટત હરિ બનમેં, હાય દિયો નહિ ખાત. સુનો૦ ૨
હમસું હુકમ ના કીજે છેલા, હમ તો જાને તેરી જાત. સુનો૦ ૩
પ્રેમસખી નંદસું પુછી આવો, જો તુમ લૂટન ચાત. સુનો૦ ૪

પદ ૧૭૩૧ મું

ઠાડો વ્રજછેલ જમુના તીર; ઠાડો૦ ટેક.
કૈસે જાઉ દધિ બેચન દઈયાં, ખેંચત ગહી મેરો ચીર. ઠાડો૦ ૧
બોલત ગારી મેં બરજત હારી, ના માનત બલબીર. ઠાડો૦ ૨
કઠીન ભયો ગોકુલકો બસવો, કાસું કહું યહ પીર. ઠાડો૦ ૩
પ્રેમસખી મોહન બીનું દેખે, ભરી આવત દ્રગ નીર. ઠાડો૦ ૪

પદ ૧૭૩૨ મું

ભલાજી મોયે સાંવરે બનમેં લૂટી; ભલા૦ ટેક.
હાલ બેહાલ કરી મોયે બનમેં, દધિકી મટુકીયાં ફૂટી. ભલા૦ ૧
નિપટ ઝપટ મોરી અંગિયાં ફારી, મોતીન માલા તૂટી. ભલા૦ ૨
સનમુખ આય જોરી દ્રગસેં દ્રગ, બાત કહી મોસેં ઝૂટી.* ભલા૦ ૩
પ્રેમસખી મગન ભઈ ડોલત, લોક લાજ સબ છૂટી. ભલા૦ ૪

પદ ૧૭૩૩ મું–રાગ કાનડો બેરખો

સ્યામસુંદર સ્યામસુંદર વર, નીકી ગાઈ સુનાઈ;
મીઠી તાન કાનરેકી. સ્યામ૦ ટેક.
અડાનો આલાપ કરીકે, સોરઠ રાગની ગાઈ સુખદાઈ;
ખમાયચીકે મધુરે સુર લેકે, ગુનીજન મન લલચાઈરી માઈ. સ્યામ૦ ૧
કેદારેકે ગ્રામ સરસ લાગે, પરજ પ્રીત ઉર છાંઇ;
મારુ મન લીનો મેરો રે, લલિત સુની લલચાઈરી માઈ. સ્યામ૦ ૨
માલકોસ મોહન મન ભાયો, ભૈરવ પ્રાત પ્રીત ઉપજાઈ;
પ્રેમાનંદ કહે દશ રાગકું, ગુની ગુરુમુખ સાધે સોહાઈરી માઈ. સ્યામ૦ ૩

પદ ૧૭૩૪ મું

કહાન કાનન મુધરે સ્વર બંસી બજાઈ, સુનતે સુધ બીસરાઈ; કહાન૦ ટેક.
અડાનેકી આછી તાનન, સોરઠ સુનત સોહાઈ;
મન ભાઈ સુધરાઈ ગાઈ સ્યામ છબીલે, કાફીકી છબ છાઈ. કહાન૦ ૧
કેદારો કર કર કહાન, ગાઈરે ખમાચી તાન મન ભાઈ;
બીહાગ બજાઈ રીઝાઈ પ્યારે, નાયક નાયિકી તાન સુનાઈ. કહાન૦ ૨

* "લૂટી" પાઠાન્તર છે.

સુનાઈ સોહાની શ્યામ ... ...;
... ... પરજ સુનત મેરો, જીવરો અકરાઇરી. કહાન૦ ૩
માલકોસ પંચમકી તાન, ભૈરવકી છબ ભોરહીં આઈ;*
પ્રેમાનંદ કહે ચૌદે રતન રાગ, ગુરુ ગમ બીનાહું ન પાઇ. કહાન૦ ૪

પદ ૧૭૩૫ મું–રાગ કાનડો માઠ ત્રેતાલ

બતિયાં બતિયાં સુન પછતાઇ રે, શ્યામસુદર નટવરકી
હરિ ભરમાઇ રે; બતિ૦ ટેક.
કર કર કપટ ઠગી વ્રજનારી, ઓર બિસવાસ દે શ્યામ
ગયો સટકાઇ રે. બતિ૦ ૧
તાપરલીખલીખપતિયાં પઠાઈ, સુનસુનકે છતિયાં અકુલાઇ રે;
પ્રેમાનંદકો નાથ નિઠુર ભયે, કરીઉ કોન ઉપાઇ રે. બતિ૦ ૨

પદ ૧૭૩૬ મું

રસિયો રસિયો રસ ચોર મધુકર રે, નંદકુંવર રંગ છેલ
છબિલો કહા બીલમાયો રે. રસિ૦ ટેક
ફુલવિના તરુવર તજત વિહંગમ, નિરસ વન મૃગ છટકાયો
તેસેઈ વ્રજ બિસરાયો રે. રસિ૦ ૧

---

* ઉપરના પદમા ત્રણ કડીઓ છે પરંતુ આ પદમા લેખકોની ગરબડથી લીટી ઓમા ભેલસેલ થઈ ગઈ જણાય છે અને સ્પષ્ટપણે કડીઓ સમજાતી નથી બેય પ્રતોમા બે રીતે છે જ્ઞાનાશ્રયની પ્રતમા આમા આપ્યા મુજબ ચાર કડીઓ ગોઠવેલી છે ને ત્રીજી કડીની અડધી કડી તેમજ બીજા અર્ધમાંનો કાંઇક ભાગ ગુમ તરીકે જણાવેલો છે જ્યારે ગઢપુરની પ્રતમા નીચે પ્રમાણે ગોઠવેલુ છે

કહાન કાનન મધુરે સ્વર બંસી બજાઈ, સુનતે સુધ બીસરાઈ, કહાન૦ ટેક
અડાનેકી આછી તાનન, સોરઠ સુનત સોહાઈ મનભાઈ;
સુધરાઈ ગાઈ શ્યામ, કેદારો કહ કર કહાન, છબીલે કાન્હીકી છબ છાઈ કહાન૦ ૧
ગાઈરે ખમાચી તાન પ્યારે, બીહાગ બજાઈ રીઝાઈ મનભાઈ,
નાયક નાયકી તાન, સુનાઈ સોહની શામ, પરજ સુનત મેરો
જીયરા અમ્માઇરી કહાન૦ ૨
માલકોસ પંચમની તાન, ભૈરવકી છબ ભોરહીં આઈ મનભાઈ,
પ્રેમાનંદ કહે ચૌદે રતન રાગ, ગુરુ ગમ બીના હું ન પાઇરી કહાન૦ ૩

સોભાય રહ્યો મધુપુરમેં, લીખ લીખ પત્ર પઠાયે઼ા;
નંદ કહે અવધ બીત ગઈ, અજહુ આપ ન આયો રે. રસિ૦ ૨

પદ ૧૭૩૭ મું–રાગ કાનડો

રવા મોરો છાંડો સાંવરે, અંચ૦ પ્યારે બંસીવારે છાંડો; અંચ૦ ટેક.
ક રોકી ઠાડે મનમોહન વે, જાન દે જ્યું મોરે ઘર કામ રે. અંચ૦ ૧
તો નાગર નિઠુર નંદકોની વે,* માનત નાહીં ન મોરી બાત રે. અંચ૦ ૨
લંગર કહાન આન ન માનતવે, ઝગરત આયે ઉતાવ રે. અંચ૦ ૩
ાનંદકે પ્રભુ યા સબ બ્રજમેનીવે, મોહીસું પ્યારે બાંધ્યો દાવ રે. અંચ૦ ૪

પદ ૧૭૩૮ મું

.નીડા છેલા છાંડો મોરી ગેલ, ગુમા૦ માનો મોરી કહાના
છાંડો મોરી ગેલ; ગુમા૦ ટેક.
ી મેં ઠાડી તેરે પૈયાં પરતહુંની વે, માનો જ્યું માનો
મોરી રંગછેલ. ગુમા૦ ૧
પરનારી વારી રાજકંસકોની વે, સુનો જ્યું ચતુર
પ્યારે અલબેલ. ગુમા૦ ૨
ફી સહેલી સબ દૂર નિકસી ગઇ વે, પર ગઈ પ્યારે
અબ હું એકેલ. ગુમા૦ ૩
ાનંદકે પ્રભુ પ્રીતકી રીતની વે, જાનત રસિક વર રંગરેલ. ગુમા૦ ૪

પદ ૧૭૩૯ મું

,વા મોરે માનત નહીં, લંગ૦ પ્યારો મતવારો માનત નહીં; લંગ૦ ટેક.
ર રહી બરજ્યો નહીં માનત વે, કર બરાજોરી બૈયાંવે ગહી. લંગ૦ ૧
। અચાનક હાથ હિયે ડાર્યોની વે, મોતીન માલા મોરી
તોર દઈ. લંગ૦ ૨
ન ભયો અબ યા બ્રજ બસવોની વે, જાત નહિં કાઉસું કઈ. લંગ૦ ૩
ાનંદકા પ્યારો જાદુગારોની વે, કર કર જાદુ સુધ હર લઇ. લંગ૦ ૪

---

* આ લીટી સ્પષ્ટ નથી. "તુમ તો નાગર નિઠુર નંદકો નંદ" એમ સંભવે છે.

પદ ૧૭૪૦ મું

ડગરવા બીચ ઠાડો બલવીર, ડગ૦ ગુમાની કહાન દાની
ઠાડો બલબીર; ડગ૦ ટેક.
કૈસે બને ડગરા બીચ ચલવોની વે, ચંચલ ખેંચત ગ્રહી ચીર. ડગ૦ ૧
ઢીટ લંગર બરજ્યો નહિં માનત વે, જાનત નાહિં પ્યારો પરપીર. ડગ૦ ૨
બાંસુરી બજાવત સુંદર ગાવત વે, પદ પઢ ટોંના ડારત અહીર. ડગ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્યારો જાદુગારોની વે, સુંદર છેલો સાંવરે શરીર. ડગ૦ ૪

પદ ૧૭૪૧ મું

મૂરત માધુરી દ્રગન બસી, મૂર૦ બિહારી છબી પ્યારી દ્રગન બસી. મૂર૦ ટેક.
માધુરી મૂરત સાંવરી સુરતની વે, હર લેત મન હસીરે હસી. મૂર૦ ૧
લાલ વિશાળ કમલદળ લોચન વે, મુખ છબી માનું પૂરન શશી. મૂર૦ ૨
જરકસી પાધ શિર જરકસી જામો તને વે, પીત દુશાલે કમર કસી. મૂર૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ સુંદર છબી વે, રહો મોરે દ્રગ આગે વિલસી. મૂર૦ ૪

પદ ૧૭૪૨ મું

લટક લાલોદી અટક રહી, લટ૦ લટકકી ચટક અટક રહી; લટ૦ ટેક.
રૂપ છટા શ્રીધરમકુંવર કીની વે, નિરખી નિરખી ચકીત ભઈ. લટ૦ ૧
હસની બોલની લખી ચલની ચિતવની વે, સુધ બુધ સખી
બીસર ગઈ. લટ૦ ૨
મૂરત સોહાવની અતિ મન ભાવનીવે, મનમેં આવત મીઠુરિ જઈ. લટ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ સુંદર છબી વે, પ્રેમ પુલકી ઉર લખ લઈ. લટ૦ ૪

પદ ૧૭૪૩ મું

છબીલી છબ નિકી સૈયો દેખોરી, છબી૦ સોહે મન મોહે
સૈયો દેખોરી; છબી૦ ટેક.
અંગો અંગ પ્રતિ અમિત માધુરીની વે, પરમ મુદિત સખી પેખોરી. છબી૦ ૧
તરુન કિશોર મનોહર મૂરત વે, કછુક ઉઠત મુખ રેખોરી. છબી૦ ૨
નિરખી છબી ઘનશ્યામ લાલકીનિ વે, જનમ સુફલ કરી લેખોરી. છબી૦ ૩
પ્રેમાનંદ છબી ચિતવત એક ટક વે, પરત નાહિં ન પલ મેંખોરી. છબી૦ ૪

પદ ૧૭૪૪ મું

રાજત ઊર માળા મોતિયનકી, રાજ૦ લલિત ચીત મોહે
મોતિયનકી; રાજ૦ ટેક.
સ્યામ બાહુ બીચ સોહત સુંદર વે, માનું દામિની છૂટી ઘનકી. રાજ૦ ૧
ઉજ્જત ઊરપર વિલસી રહી હે નિવે, હરે ચીતવતિ સબ જનકી. રાજ૦ ૨
ગજ મોતિયનકી માલ બાજુબંદ વે, કલંગી હે શિર મોતી કનકી. રાજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ લે તન મન વારતની વે, ઊર ધારી છબી સ્યામ તનકી. રાજ૦ ૪

પદ ૧૭૪૫ મું–રાગ મેવાડો

મેવાડો ગાયો રે મોરલી માંયે, સાંભળી સુધ વિસર્યાં;
જંગમ જન રે ગતિ વિસરાયે, થાવર ચંચલ કર્યાં. ૧
મોહ્યા સુરમુનિ રે સુણતાં રાગ, થીર થયા શશી તરણી;
પાતાળે ડોલ્યા રે મણિધર નાગ, છૂટી તાલી શિવતણી. ૨
ભૂપતિ ચાલ્યા રે તજી ઘરબાર, વનમાં તપ કરવા;
તજી સુત પતિ રે વ્રજની નાર, નિસર્યાં હરિ વરવા. ૩
સુર સરીતાને રે તીરે સ્યામ, ઉભલા કદમ તળે;
દેવ ત્રિયા ઊર રે વ્યાપ્યો કામ, નયણે નિરખી ઢળે. ૪
આવ્યાં જોવા રે શોભા સુર, ઉમા સચી સાવિત્રી;
નિરખી નાથ રે રહી ચકચૂર, જાણે ચિત્રામણ ચિત્રી. ૫
અમર નિરખી રે નંદકુમાર, વરસે પુષ્પાંજલી;
પ્રેમાનંદ વારે રે વારમવાર, આણ હરિ મળીરે મળી. ૬

પદ ૧૭૪૬ મું

વનમાંહી રે નંદને લાલ, મધુરી વાંસલડી;
મોરલીમાં વિંધી રે વહાલે તતકાળ, બાઈ મારી પાંસલડી. ૧
ઘેલડીને કીધી રે વ્રજની નાર, કહાને ગોવાલીડે;
મનડાં મોહ્યાં રે વારમવાર, વહાલે વનમાલીડે. ૨
મેવાડાની ગાઇ રે મીઠી તાન, માવે મધ્ય રાતડલી;
સાંભળીને ભુલી રે તનનું ભાન, છેદ થઈ છાતડલી. ૩

બિરહી ચાતુક મોર મરે રટી, નિરદય નિસદિન છેહ દયે હો;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ સ્વાંત ધન, કહા જાને કોનકે ભયે હો. તુમ૦ ૨

પદ ૧૭૫૪ મું

તુમ રસિયા રંગછેલ કાલ દઈ, અબ અંતના જાયે બિલસે હો. તુમ૦ ટેક.
મધુર બચન સુખ* ભલેહી મનાવત, કુટિલ કસોટી કસે હો. તુમ૦ ૧
સાંચી કહત સબ કેસે બને અબ, સકુચી શ્યામ મુખ મધુર હસે હો.
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ કોકકલા મંત્ર, સાખ્યો ચતુર રસસે હો. તુમ૦ ૨

પદ ૧૭૫૫ મું

નિલજલદ ધનસ્યામ, પીત બસન તન દામિનીસી દરસેરી; નિલ૦ ટેક.
બરહા પીડ માનું શક્ર ચાપ સમ, કુંડલ કપોલ પરસેરી. નિલ૦ ૧
મંદ મંદ મોરલી ધુની બાજત, ગરજત ભારો ધન સરસેરી;
પ્રેમાનંદ પ્રભુ બ્રીજજન ઉપર, સરસ સુધા બરસેરી. નિલ૦ ૨

પદ ૧૭૫૬ મું

આજ સખી ધનશ્યામ છેલ કુંવર, છબી દેખન લાગ બનીરી; આજ૦ ટેક.
રૂપસિંધુતેં નિકસી માનું, ડોલત રૂપ મનીરી. આજ૦ ૧
અંગ અંગ પ્રગટી સુંદરતા, ત્રિભોવનકી જીતની તીતનીરી;
પ્રેમાનંદ પ્રભુકી યહ છબી, બરનત હારે સહસ્રફનીરી. આજ૦ ૨

પદ ૧૭૫૭ મું

દેખ સખી ધનશ્યામ નટવર, નાગર નવ રસ અંગ ધરેરી; દેખ૦ ટેક.
પ્રથમ સિંગાર પ્રગટ કરી, અંગ અંગ હાસ રસ ચીત હરેરી. દેખ૦ ૧
બીર ભયાનક બિભચ્છ રુદ્ર રસ, કરુણા શાંતિ નેન ઝરેરી;
અદભૂત રૂપ દેખી પ્રેમાનંદ, પ્રીતસું ચરન પરેરી. દેખ૦ ૨

પદ ૧૭૫૮ મું

કહા બરનું છબી આજ સ્યામ સુંદરકી, ત્રિભોવન ચીત હરનીરી; કહા૦ ટેક.
કોટિ મનોજ વારું નખ ઉપર, કોટિ શશી તરનીરી. કહા૦ ૧
ચિતવની ચિતવત રસિક સુદામની, ગોપીજન મન બસ કરનીરી;
પ્રેમાનંદ ધનશ્યામ રૂપનિધિ, કેસેકે સકું બરનીરી. કહા૦ ૨

* "મુખ" પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૭૫૯ મું-રાગ અડાનો

નંદદે સલોના પ્યારા, તેં મેડા સિરદાર; નંદ૦ ટેક.
તેરેડે કારન મેંતો ગોકુલ બસદિવે, જાંદીયા મેં તેડી બલિહાર. નંદ૦ ૧
મેં બંદી તેડે ચરન કમલદી, મોહને તેં મેડા પ્રાનઆધાર;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ નામ તેડા, જપદાંવે કરી અતિ પ્યાર. નંદ૦ ૨

પદ ૧૭૬૦ મું

સ્યામ મેંતો જાંદિયાંવે તેડે કુરબાન; સ્યામ૦ ટેક.
સાંદિનાલ કયું નહીં બોલદાવે, મોહન કાહેનુ રખદા ગુમાન. સ્યામ૦ ૧
અસિં તું સાંદે બ્રજદા વે વાસી, તું બ્રજદા શિરદાર સુજાન;
પ્રેમાનંદદા પ્યારા નંદદા કુંવર, તેંતો ગોપીયુંદા જીવન પ્રાન. સ્યામ૦ ૨

પદ ૧૭૬૧ મું

પ્યારા નહિ છાંડા તેં મેંડડી ગેલ; પ્યારા૦ ટેક.
કાહેનું રોકી ખડાવે, મનમોહન નંદકુંવર અલબેલ. પ્યારા૦ ૧
પીછિસે આયે પેર પાની છુંવાવદા વે, સનમુખ બોલદાવે
ઘુંઘટ છેલ;
પ્રેમાનંદદા પ્યારા નિડર મનોહર, સુધિવે ખેલઉ ન ખેલ. પ્યારા૦ ૨

પદ ૧૭૬૨ મું-રાગ અડાનો

નંદજ્યુંકે આગે કહાના તેડા મેડા ન્યાવ; નંદ૦ ટેક.
જાયે મેં દસદીવે નંદજ્યુંડે આગે, બરજે મોહન બ્રજરાજ. નંદ૦ ૧
નીતઉઠીયહ દુઃખદેકેં સહિયેવે, કરીયે બાબા અબકોન ઉપાવ;
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ સટકે કુંજમેં, ઉપજ્યો ઊર સકુચાવ. નંદ૦ ૨

પદ ૧૭૬૩ મું

કેસે જાઉ પનિયાં બીચ ઠાડો નંદલાલ; કેસે૦ ટેક.
વાટ ઘાટ મોહે રોકત ટોકત, અંબુજ નેન વિસાલ. કેસે૦ ૧
બરજ રહી બરજ્યો નહિ માનત, નવ જોબન તન સ્યામ તમાલ;
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ નટવર નાગર, ગોપીવર ગોપાલ. કેસે૦ ૨

પદ ૧૭૬૪ મું

બરજ જસોદા મૈયા લાલન પ્યારો; બરજ૦ ટેક.
એસો કહા લાડ લડાય બિગાર્યો, નટવર નેનાઉં તારો. બરજ૦ ૧

બીચ ડગરમેં નગર સબ દેખત, ઘુંઘટ ખોલત આય હમારો;
પ્રેમાનંદકે નાથકી કહા કહે, હોત ન ક્ષનું એક ન્યારો. બર૦ ૨

પદ ૧૭૬૫ મું-રાગ અડાનો

કહાન દાની દાનીરે, કહાન૦ નટવર છેલ ગુમાનીરે માનીરે; કહાન૦ ટેક.
કબકે દાની ભયે સુંદર વર, હમ અબહિં નહિં જાની જાનીરે. કહાન૦ ૧
નેન નચાવત સૈન ચલાવત, બોલત મધુર મુખ બાની બાનીરે. કહાન૦ ૨
સનમુખ આયે હસી ઘુંઘટ ખોલત, પીછે તે છુંવત પગ
પાની પાનીરે. કહાન૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ દાનીકે લજ્જત કહત, ગ્વાલની સકુચાની ચાનીરે. કહાન૦ ૪

પદ ૧૭૬૬ મું

છેલ માનો માનોરે, છેલ૦ કાહેકું અંચરવા મોરો તાનો તાનોરે; છેલ૦ ટેક.
તરુનાઈ તો દૂર હે કહાના, અબહિં તું નટવર નાનો નાનોરે. છેલ૦ ૧
તુમહિ મોહન નંદકે ઢોટા, ગોકુલગામકો રાનો રાનોરે. છેલ૦ ૨
કરીહેં હાંસી જો સુનીહે સો, ભયો ઘનશ્યામ વાનો દીવાનોરે. છેલ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ તજ ઠગબાજી, લંગર લાજ ઉર આનો આનોરે. છેલ૦ ૪

પદ ૧૭૬૭ મું

ઐયાં મોરી મોરીરે, ઐયાં૦ નટવર નાહક મરોરી રોરીરે; ઐયાં૦ ટેક.
ઐયાં મરોરી મોરી ચુરિયાં ફોરી, મનમોહન બરજોરી જોરીરે. ઐયાં૦ ૧
નિપટ ઝપટ મોરી અંગિયાં ફારી, મોતીન માલા તોરી તોરીરે. ઐયાં૦ ૨
કાલ અચાનક આયકે લંગર, ભાગે નિર્લજ પટ ચોરી ચોરીરે. ઐયાં૦* ૩
પ્રેમાનંદકે પ્રભુ આજ મોરે શિર, બહુત કરી નહીં થોરી થોરીરે. ઐયાં૦ ૪

પદ ૧૭૬૮ મું

સુનો મૈયા મૈયારે, સુનો૦ માનત નાહીં કનૈયા નૈયારે; સુનો૦ ટેક.
વાટ ઘાટ મોયે રોકત ટોકત, નિપટ મોહન નિરદૈયા દૈયારે. સુનો૦ ૧
અતહિં નિશંક અંક ભરી ભેટત, નખક્ષત ઉરજ કરૈયા રૈયારે.† સુનો૦ ૨

* "નિપ જપટ" પાઠ વાંચી શકાય છે. † "ઉરજ કરૈયા દૈયારે" એમ વાંચી શકાય છે.

પાન ચાવત પીક ડારત મુખપર, બોલત થેઈ થેઈ થૈયા થૈયારે. સુનો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ કુંવરકી, પુની પુની લેત બલૈયા લૈયારે. સુનો૦ ૪

પદ ૧૭૬૯ મું–રાગ અડાનો ધ્રુપદ ચૌતાલ

ગાવત ગોવિંદ રાગ અડાનો અલાપ કર, બાંસુરીમેં તાન માન
લેત હે સુધારી; ગાવ૦ ટેક.
સપ્ત સુર તીન ગ્રામ એકવીસ મુર્છના, બાઇસ સુરત સાધિ
ન્યારી ન્યારી. ગાવ૦ ૧
તાલ કહાન તાન માન દુરન મુરન લે સુજાન, મોહે સુરનરમુનિ
અજ ત્રિપુરારી;
શ્રીઘનસ્યામ પૂરનકામ સુખધામપર, પ્રેમાનંદ પ્રાન જાત
બલહારી. ગાવ૦ ૨

પદ ૧૭૭૦ મું

નૃત્યત નંદલાલ લલિત ગત સાંગીત સુંદર, બાજત છુમ્ છુમ્
છુમ્ છુમ્ છુમ્ નેપુર ચરન; નૃત્ય૦ ટેક.
મધુર મધુર નટવર કર અલાપ સપ્ત સ્વર, લેત તાન
તનનનનનન્ ગિરિધરન. નૃત્ય૦ ૧
બાજત મૃદંગ ગત ગડ ગડથોં ગડ ગડથોં ધિતાકટ ધિતા;
ધાધીલાં ધાધીલાં ધ્રુમકટતક ધ્રુમકટતક ઉઘટત પરન;
નિરખી છબ નંદકુમાર બરખત સુર સુમન ધાર;
પ્રેમાનંદ નયન નિરખી કરત બરન. નૃત્ય૦ ૨

પદ ૧૭૭૧ મું

મૂરત માધુરી મોહનલાલ પિયાકી, હસની બોલની ચલની
મેરે મન બસ ગઈ; મૂર૦ ટેક.
ચિતવની ચંચલ કમલનયનઉકી, રસ ભરી રેખે દેખી
સુખ સુખ ભઈ. મૂર૦ ૧
નવિન જલદ તન ચરચિત ચંદન, મોરમુગટ ઉર બનમાલ નઈ;
શ્યામ સુંદર અધર ધર બાંસુરી બજાવત, પ્રેમાનંદ વારી પ્રાન
બલૈયા દોર લઈ. મૂર૦ ૨

પદ ૧૭૭૨ મું

યે ઠારે બનઠન બનવારી બિહારી કદમ તર, એક કરવર
સુંદર કમલ ફેરાવે; ઠારે૦ ટે૦
શિશ સોહે લાલ પાઘ ઢરક રહી વામ ભાગ, કરને કરનીકાર
સુમન મન લલચાવે. ઠારે૦ ૧
તિલક વિશાળ ભાલ ઉર સોહે કંજમાળ, કટિ પીતપટ ચરન
પાદુકા સોહાવે;
અંગ અંગ છબ રસાલ માનું મત્ત ગજ બાલ, લાલજ્યુંકું
લખી પ્રેમાનંદ સુખ પાવે. ઠારે૦ ૨

પદ ૧૭૭૩ મું–રાગ કવિત

આજ તો અટારીમેં બીરાજે બનવારી આલી, રૂપકી બિસેકતાઈ
નેક જાઈ દેખરી;
સાંવરો સુગ્ન મુખ ચાવત હે પાન આલી, માનમેં મરોર
પાઘ બાંધત વિશેખરી.
ગજરા ગુલાબઉંકે ગુંથત ગુમાની નીકે, તીખે નીખે નેનમેં
અરુનતાકી રેખરી;
ઉપમા કહી ન જાયે કોટિ કામ લાગે પાયે, પ્રેમાનંદ આગે
ગાય રીઝે નટભેખરી.

પદ ૧૭૭૪ મું

બાંસુરી બજાવે મોહન ગાવે આછી નીકી તાન, ગૈયાં ચરાવે
ઠાડો જમુનાકે તીરરી;
[illegible]

પદ ૧૭૭૫ મું-રાગ કહરવા
મેરા મન લે ગયો વે મોહન યાર; મેરા૦ ટેક.
ચંદન ઓર પીતાંબર પેરે, નટવર નંદકુમાર. મેરા૦ ૧
ચંચલ નેન ફિરત કુંજનમેં, જાદુ કીયા વે દીલદાર. મેરા૦ ૨
મંદ હાસ ચિતવનીમેં ટોના, બસ કીની બ્રજનાર. મેરા૦ ૩
પ્રેમસખી રસિક પિતમપર, તન મન ડારત વાર. મેરા૦ ૪

પદ ૧૭૭૬ મું
મોહની ડારીવે ચીતચોર; મોહ૦ ટેક.
કામબાન કસી મારે મોહન, બીંધે ઉરકે ઓર. મોહ૦ ૧
કસકી કસકી ઉર કરત છીન છીન, ખટકત નંદકિશોર. મોહ૦ ૨
જયા દિનકી છબી બીસરત નાહીં, કીને ચંદન ખોર. મોહ૦ ૩
પ્રેમસખી પિયા રૂપનિધિપર, વારૂ મદન કરોર. મોહ૦ ૪

પદ ૧૭૭૭ મું-રાગ કહરવા
જાનદે લંગરવા મોયે જાનદે લંગરવા, પનિયા ભરન મોયે
જાનદે લંગરવા; પનિ૦ ટેક.
નાહક રોકી રહે રંગભીને, રહો જ્યું અલગ મોરા છાંડીદે ડગરવા. પનિ૦ ૧
પર ગઈસાંઝ નીકસી ગઈ સંગકી, સુંદર શ્યામ દેહો જલ ભરવા. પનિ૦ ૨
સાસ ઠગારી મોરી નનદ ધુતારી, લરીહેં લાલ મુસે જેઠ દિયરવા. પનિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે નગર ડગરમેં, કરત ચવાઈ મોરે બેરી નગરના. પનિ૦ ૪

પદ ૧૭૭૮ મું
મુસકનીમેં મન, મુસકનીમેં મન મેરા લીનોરે કનૈયે; મુસ૦ ટેક.
હસી મુસકાયકે નેહસું બોલાયકે, લે બનમાલ ડારી મોરે હૈયે. મુસ૦ ૧
પાન ચાવત પીચકારી મારી મોયે, અખિયન બીચ તાકી નિરદૈયે. મુસ૦ ૨
બાંસુરી બજાયકે તાન સુનાયકે, રસબસ કીની રસિક બલૈયે. મુસ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે બીસરત નાહીં, લગ રહી સૂરત મીલન કબ જૈયે. મુસ૦ ૪

પદ ૧૭૭૯ મું
નેના મોયે મારે, નેના મોયે મારે રસિક રતનારે; નેના૦ ટેક.
નિકસે આરદે પાર કરે જે, અતિ અનુરાગ સહિત અનિયારે. નેના૦ ૧

ઉપજત પીર નીર ભરી આવત, બીનું દેખે ચંચલ દોઉ તારે. નેના૦ ૨
આખદ મૂરી અંગ નહિ લાગત, કોટિક બૈદ મીલી પચિહારે. નેના૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે દરદ દીલોંદા, જાનત શ્યામ પીતપટવારે. નેના૦ ૪

પદ ૧૭૮૦ મું

એરી નંદલાલ, એરી નંદલાલ દેખે બીનું બાવરી; એરી૦ ટેક.
સુંદર બદન કમલદલલોચન, મન રોચન મોહન છબી સાંવરી. એરી૦ ૧
મોરમુગટ ગુંજામની ભૂખન, પીત બસન ઓઢે કારી કામરી. એરી૦ ૨
ચંચલ ચતુર મધુર મીઠી બોલની, ચલત ચાલ નંદલાલ ઉતાવરી. એરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ છબીપર, તન મન પ્રાન કરત નોછાવરી. એરી૦ ૪

પદ ૧૭૮૧ મું–રાગ કહરવા

કૈસી બજે હો મેરે સ્યામ પેજનિયાં તેરી; કૈસી૦ ટેક.
નિરખન ચાહ કરત દ્રગ લોભી, કલ ન પરત આઠો જામ. પેજ૦ ૧
બડે અધીર નીર ભરી આવત, નહીં પાવત બિસરામ. પેજ૦ ૨
બરજત હારી સીખ નાહીં માનત, ચાહત શોભાધામ. પેજ૦ ૩
પ્રેમસખી રસિક મોહનપર, વારું કોટિક કામ. પેજ૦ ૪

પદ ૧૭૮૨ મું

કૈસે બને હો નંદલાલ મોહન પ્યારે; કૈસે૦ ટેક.
નિરખન ચાહો બીધુ ચકોરજ્યું, નટવર મદનગોપાલ. મોહ૦ ૧
કટિમેખલા પાયે ઘુઘરુ, બાજત ચાલત રમઝમ ચાલ. મોહ૦ ૨
કર પોંચી બાજુ કૈસે સોહત, પેહેરી દેખાવો મોતી માલ. મોહ૦ ૩
પ્રેમસખી કરું પ્રાણ નોછાવર, કુંડલ શોભીત ગાલ. મોહ૦ ૪

પદ ૧૭૮૩ મું–રાગ કહરવા

ડારીરે મોહનાને મોહની; ડારી૦ ટેક.
મોહની લગાયકે મન હર લીના, ભુલ ગઈ મેતો દોહત દોહની. ડારી૦ ૧
બસ ગઈ આયકે ઉર બીચ સુંદર, નટવર છેલછી ચંચલ જોહની. ડારી૦ ૨
લટકત આવત બેન બજાવત, ગાવત કહરવાકી તાન સહોહની. ડારી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામકુંવરકી, બીસરત નાહીં સુંદર છબી સોહની. ડારી૦ ૪

પદ ૧૭૮૪ મું

દેખોરે છબી નંદનંદનકી; દેખો૦ ટેક.
અંગ અંગ પ્રતિ આય બસી હે, સુંદરતા સબ અખિલ ભુવનકી. દેખો૦ ૧.
કહા કહુ પટત નકોઉ યાહીં ઉપમા, બિલોકી હારી મૃતિ માનકી. દેખો૦ ૨
પ્રકૃતિપુરુષર્તે દેવ મનુપ લગી, તુલ્ય ન આવે છબી
નર ત્રિયા તનકી. દેખો૦ ૩
પ્રેમાનંદ પ્રાન લે વારત, ઊર ધારત છબી શ્યામ ચરનકી. દેખો૦ ૪

પદ ૧૭૮૫ મું

લીનોરે મન મોહન પ્યારે; લીનો૦ ટેક.
ચલનીમેં મેરો ચીત હર લીનો, ચિતવનીમેં મેરે નેનાકે તારે. લીનો૦ ૧
બોલનીમેં યાકે હાથ બિકાની, હસનીમેં હરે પ્રાન હમારે. લીનો૦ ૨
બાંસુરીમેં બ્રજબની બસ કીની, કર કર જાદુ જગ ઉજીયારે. લીનો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ લટકપર, તન મન પ્રાન જાત બલિહારે. લીનો૦ ૪

પદ ૧૭૮૬ મું

લાગીરે મોયે નેન નજરિયાં; લાગી૦ ટેક.
સુંદર છેલ ગેલમેં નિકસે, ઠાડી હતી મેંતો અપની અટરિયાં. લાગી૦ ૧
ચંચલ નેન સેન કરી મારી, લાગતહિં મેં ધરની ઢરી પરિયાં. લાગી૦ ૨
કસકત નેનકી સેન કરેજે, દિના નાહીં ચેન ના રેન નીંદરિયાં. લાગી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ દ્રગનપર, તન મન પ્રાન નોછાવરી કરિયાં. લાગી૦ ૪

પદ ૧૭૮૭ મું-રાગ કહરવા

અટારીયાં મોરી આજરે (૨), નંદકુંવર નટવર આઈલોરે; અટા૦ ટેક.
બેઠ બીચ આંગનવા મોરે, બડે બડે ગોપ સમાજરે;
કહા કરું સખી બીચવાં મોરી, બેરન પર ગઈ લાજરે. અટા૦ ૧
ઘુંઘટ પટકી ઓટમેં નિરખે, નેક શ્યામ સુરરાજરે;
એક ટક રહી વિલોકતિ મોહે, છુટ ગયો ગ્રહકાજરે. અટા૦ ૨
પકર્યો મન દ્રગ સેનનમેં, જ્યું તીતર પકરે બાજરે;
પ્રેમાનંદ કહે હસકે ચલે હરિ, મુખ મુરલી રહી ગાજરે. અટા૦ ૩

પદ ૧૭૮૮ મું

કટારિયાં મારી મોયેરે (૨), જસોમતીસુત નેનન સેનનદી; કટ૦ ટેક.
મેં જમુના જલ ભરન ગઈ, સંગ નનંદ જેઠાની દોયરે;
ઘુંઘટ ખોલ લગી જલ ભરને, ઇત ઉત દેખ્યો ન કોયરે. કટ૦ ૧
સુંદર શ્યામ કદમતરે આયકે, રહે ઠાડે મોઈ જોયરે;
કહા જાનું મોયે કહા કર દીનો, લીનો ચિતવા પ્રોયરે. કટ૦ ૨
બીનુ દેખે અબ કલ ન પરે મોયે, નિસદિન બીતે રોયરે;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ દરશકી, પીરા જીયરા હોયરે. કટ૦ ૩

પદ ૧૭૮૯ મું

લંગરવા ઠાડો ગેલરે (૨), મોરી છતિયાં ઘુંવત સાંવરિયોરે; લંગ૦ ટેક.
મેં અજાન ઘર તે આજ સજની, નિકસી ચલી અકેલરે;
બીચ ડગરમેં સુંદરવર મોયે, મિલી ગયે મોહન છેલરે. લંગ૦ ૧
ઘુંઘટ ખોલ બદન અવિલોકી, પકર્યો કર અલબેલરે;
મારી નેન શર ઘાયલ કીની, સુન મોરી હો સહેલરે. લંગ૦ ૨
બાંધે ભુજ બાજુબંધ ગજરા, પે'રે હાર ચમેલરે;
પ્રેમાનંદ કહે ઓઢે ઉપરના, કેસરિયા રંગરેલરે. લંગ૦ ૩

પદ ૧૭૯૦ મું

નેજરીયાં મારી નેનદી (૨), મોહન વા મનવા લે ગયલો; નજ૦ ટેક.
ભોરહિં મોરે આંગનવા આયકે, સરસ બજાઈ બેનરે;
સુનતે સુધ બુધ બિસરી મોરે, મનમેં વ્યાપ્યો મેનરે. નજ૦ ૧
મેં આતુર ઉઠકે અવિલોકી, સાંવરી સુરત સુખદેનરે;
હસી મુસકાય કમલનેનોહિ, મારી સાંવરિયે સેનરે. નજ૦ ૨
અબ મોયે ખટકત સાંવરી મૂરત, કલ ન પરે દિનરેનરે;
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ દેખું દ્રગ, તબ હોયહૈ સુખચેનરે. નજ૦ ૩

પદ ૧૭૯૧ મું–રાગ કહરવા ઠુમરી

બાવરી બીનુ દેખે મેં, સાંવલિયો સિરદાર; બાવ૦ ટેક.
હિયાકો હાર નેનકો તારો, મોહન મીતવા હમાર. બાવ૦ ૧

સુંદર શ્યામ કામમદમોચન, લોચનસુખદાતાર. આવ૦ ૨
જીવન પ્રાન પરમ સુખદાઈ, અઇહેં કબ મેરે યાર. આવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ પિયાકી, સુરતપર બલિહાર. આવ૦ ૪

પદ ૧૭૯૨ મું

હરવાં મેરે પિયાકો, રાખું જીગરવા લગાય; હર૦ ટેક.
ઈહ હરવા મેરે પ્રાન પિયાને, દીનો નેહસું બોલાય. હર૦ ૧
હરવા દીનો બીરા દીનો, મીલે શ્યામ મુસકાય. હર૦ ૨
દીનો ઉપરના ઉરકો ઉતારી, પ્રસન્ન હોઈ હરિરાય. હર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે યે સુખ બિધના, બેરી લીયો છીનાય. હર૦ ૪

પદ ૧૭૯૩ મું

સુરત મેરે સૈંયાકી, કીન લખ લહરિ બનાય; સુર૦ ટેક.
સુરત દેખત અખિયાં મેરી, ભઈ આતુર અકુલાય. સુર૦ ૧
છબી નિરખી મેં ભઈ દિવાની, પિયા બસી ગયે જીયા આય. સુર૦ ૨
લટક લખી ઘનશ્યામ લાલકી, નેના નીર ન માય. સુર૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ પિયાપર, તન મન ધન બલજાય. સુર૦ ૪

પદ ૧૭૯૪ મું

બતિયાં મેરે બાલમકી, બિસરત નાહીં બિસારી; બતિ૦ ટેક
સુંદર બતિયાં શ્યામસુંદરકી, છેદત છતિયાં હમારી. બતિ૦ ૧
સુંદર ચલની બંક બિલોકની, કસત કરેજે ભારી. બતિ૦ ૨
મુસકનીમેં મનમોહન મેરો, લે ગયે જીયરા નીકારી. બતિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' કરી કરુના, કબ મીલી હે કૃષ્ન મોરારી. બતિ૦ ૪

પદ ૧૭૯૫ મું–રાગ ગરબી

વંદું સહજાનંદ રસરૂપ અનુપમ સારનેરે લોલ;
જેને ભજતાં છૂટે ફંદ કરે ભવ પારનેરે લોલ. ૧
સમરું પ્રગટરૂપ સુખધામ અનુપમ નામનેરે લોલ;
જેને ભવ બ્રહ્માદિક દેવ ભજે તજી કામનેરે લોલ. ૨
જે હરિ અક્ષરબ્રહ્મ આધાર પાર કોઈ નવ લહેરે લોલ;
જેને શેષ સહસ્રમુખ ગાય નિગમ નેતિ કહેરે લોલ. ૩

વણુવું સુંદર રૂપ અનુપ જુગલ ચરણે નમીરે લોલ;
નખશિખ પ્રેમસખીના નાથ રહો ઉરમાં રમીરે લોલ. ૪

પદ ૧૭૯૬ મું

આવો મારા મોહન મીઠડાં લાલ કે જોઉં તારી મૂરતીરે લોલ;
જતન કરી રાખું રસિયારાજ વિસારું નહિ ઉરથીરે લોલ. ૧
મન મારું મોહ્યું મોહનલાલ પાઘડલીની ભાતમાંરે લોલ;
આવો ઓરા છોગલાં ખોસુ છેલ ખાંતિલા જોઉ ખાંતમાંરે લોલ. ૨
વહાલા તારું ઝળકે સુંદર ભાલ તિલક રૂડાં, કર્યાંરે લોલ;
વહાલા તારા વામ કરણમાં તીલ તેણે મનડાં હરયાંરે લોલ. ૩
વહાલા તારી ભ્રકુટિને બાણે શ્યામ કાલજ મારાં કોરિયાંરે લોલ;
નેણે તારે પ્રેમસખીના નાથ કે ચિત્ત મારાં ચોરિયાંરે લોલ. ૪

પદ ૧૭૯૭ મું

વહાલા મુને વશ કીધી વ્રજરાજ વાલપ તારા વહાલમાંરે લોલ;
મન મારું તલખે જોવા કાજ ટીબકડી છે ગાલમાંરે લોલ. ૧
વહાલા તારી નાસિકા નમણી નાથ અધર બિંબ લાલ છેરે લોલ;
છેલા મારા પ્રાણ કરું કુરબાણ જોયા જેવી ચાલ છેરે લોલ. ૨
વહાલા તારા દંત દાડમના બીજ ચતુરાઈ ચાવતાંરે લોલ;
વહાલા મારા પ્રાણ હરો છો નાથ મીઠું મીઠું ગાવતાંરે લોલ. ૩
વહાલા તારે હસવે હરાણું ચીત બીજું હવે નવ ગમેરે લોલ;
મન મારું પ્રેમસખીના નાથ કે તમકેડે ભમેરે લોલ. ૪

પદ ૧૭૯૮ મું

રસિયા જોઈ રૂપાલી કોટ રૂડી રેખાવળીરે લોલ,
વહાલા મારું મનડું મળવા ન્હાય કે જાયે ચિતડું ચળીરે લોલ. ૧
વહાલા તારી જમણી ભુજાને પાસ રૂડા તીલ ચાર છેરે લોલ;
વહાલા તારા કંઠ વચ્ચે તીલ એક અનુપમ સાર છેરે લોલ. ૨
વહાલા તારા ઉરમાં વિનગુણ હાર જોઈ નેણાં ઠરેરે લોલ;
વહાલા તેતો જાણે પ્રેમી જન જોઈ નિત્ય ધ્યાન ધરેરે લોલ. ૩

રસિયા જોઈ તમારુ રૂપ રસીક જન ઘેલડારે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના નાથ સુંદર વર છેલડારે લોલ. ૪

પદ ૧૭૯૯ મું

વહાલા તારી ભુજા જુગલ જગદીશ જોઈને જાઉં વારણેરે લોલ;
કરના લટકાં-કરતા લાલ આવોને મારે બારણેરે લોલ. ૧
વહાલા તારી આંગલીયુંની રેખા નખમણિ જોઈનેરે લોલ;
વહાલા મારા ચીતમાં રાખું ચોરી કહુ નહી કોઈનેરે લોલ. ૨
વહાલા તારા ઉરમાં અનુપમ છાપ જોવાને જીવ આકળોરે લોલ;
વહાલા મારા હૈડે હરખ ન માયે જાણું જે હમણા મળોરે લોલ. ૩
વહાલા તારું ઉદર અતિ રસરૂપ શીતલ સદા નાથજીરે લોલ;
આવો ઓરા પ્રેમસખીના પ્રાણ મળું ભરી બાથજીરે લોલ. ૪

પદ ૧૮૦૦ મું

વહાલા તારી મૂરતિ અતિ રસરૂપ રસીક જોઈને જીવેરે લોલ;
વહાલા એ રસના ચાખણહાર છાશ તે નવ પીએરે લોલ. ૧
વહાલા મારે સુખ સંપત તમે શ્યામ મોહન મન ભાવતારે લોલ;
આવો મારે મંદિર જીવન પ્રાણ હસીને બોલાવતારે લોલ. ૨
વહાલા તારું રૂપ અનુપમ ગૌર મૂરતિ મનમાં ગમેરે લોલ;
વહાલા તારું જોબન જોવા કાજ કે ચિત્ત ચરણે નમેરે લોલ. ૩
આવો મારા રસિયા રાજીવ નેણ મરમ કરી બોલતારે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના સેણ મંદિર મારે ડોલતારે લોલ. ૪

પદ ૧૮૦૧ મું

વહાલા તારું રૂપ અનુપમ નાથ ઉદર શોભા ઘણીરે લોલ;
ત્રિવળી જોવું સુંદર છેલ આવોને ઓરા અમ ભણીરે લોલ. ૧
વહાલા તારી નાભી નૌતમ રૂપ ઉંડી અતિ ગોળછેરે લોલ;
કટિલંક જોઈને જાદવરાય મન રંગ ચોળછેરે લોલ. ૨
વહાલા તારી જંઘા જુગલની શોભા મનમાં જોઈ રહુંરે લોલ;
વહાલા નીત નિરખું પીંડીને પાની કોઈને નવ કહુંરે લોલ. ૩
વહાલા તારા ચરણકમળનું ધ્યાન ધરું અતિ હેતમાંરે લોલ;
આવો વહાલા પ્રેમસખીના નાથ, રાખું મારા ચીતમાંરે લોલ. ૪

પદ ૧૮૦૨ મું

વહાલા તારા જુગલ ચરણ રસરૂપ વખાણું વહાલમાંરે લોલ;
વહાલા અતિ કોમળ અરુણ રસાલ ચોરે ચીત ચાલમાંરે લોલ. ૧
વહાલા તારે જમણે અંગોઠે તીલ કે નખમાં ચિહ્નછેરે લોલ;
વહાલા છેલી આંગળિયે તીલ એક જોવા મન દીનછેરે લોલ. ૨
વહાલા તારા નખની અરુણતા જોઇને શશિકળા ક્ષીણછેરે લોલ;
વહાલા રસ ચોર ચકોર જે ભક્ત જોવાને પરવીણછેરે લોલ. ૩
વહાલા તારી ઉર્ધ્વરેખામાં ચિત્ત રહો કરી વાસનેરે લોલ;
માગે પ્રેમસખી કરજોડ દેજો દાન દાસનેરે લોલ. ૪

પદ ૧૮૦૩ મું–રાગ ગરબી

હરિ હરિ કહાન દાણીરે કહાન દાણી;
હરિ વાટે આવતી ગોવાલણીને જાણીરે. કહાન૦ ટેક.
હરિ વાટ રોકીને ઉભા છે વનમાળી;
હરિ દાણ લેવા ગોવાલણીને ખાળીરે. કહાન૦ ૧
હરિ એમ બોલ્યા મોહન ગીરધારી;
હરિ ક્યાં જાય છે ઉભી રે મહિયારીરે. કહાન૦ ૨
હરિ ચાલી જાય છે કેમ દાણ ચોરી;
હરિ મીઠાં ગોરસ પાને આવ્ય ઓરીરે. કહાન૦ ૩
હરિ પ્રેમસખીના નાથ ઉભા આગે;
હરિ મહિયારી પાસેથી મહી માંગેરે. કહાન૦ ૪

પદ ૧૮૦૪ મું

હરિ હરિ મહી લેશુંરે મહી લેશું;
હરિ ફીકું લાગશે તો પાછું દેશુંરે. મહી૦ ટેક.
હરિ ઓરી આવને ઉતાર મહીની ગોળી;
હરિ શીદ બ્હીએ નહી નાંખીએ ઢોળીરે. મહી૦ ૧
હરિ નહી લઇએ વિના મરજાદ;
હરિ જોઇયે મેળવણીના સ્વાદરે. મહી૦ ૨

હરિ નથી કહેતા દીલમાં દગો રાખી;
હરિ ઉતારને ગોરસ જોઈએ ચાખીરે. મહી૦ ૩
હરિ પ્રેમસખીના નાથ આગે આવી;
હરિ ગોવાલણી બોલે છે મરમ લાવીરે. મહી૦ ૪

પદ ૧૮૦૫ મું

હરિ હરિ અલબેલારે અલબેલા;
હરિ મહી ભાળીને થાઓમાં તમે ઘેલારે. અલ૦ ટેક.
હરિ અમે કંસ તણી મહિયારી;
હરિ વાત તોલીને બોલજો મોરારીરે. અલ૦ ૧
હરિ કહાના વાત ન બોલીએ ઘેલી;
હરિ જાઓ મહીડાની લાલચ મેલીરે. અલ૦ ૨
હરિ કરજોડીને કહીએ કહાના;
હરિ જાઓ કુંવર ચાલ્યા છાનામાંનારે. અલ૦ ૩
હરિ પ્રેમસખી કહે સુંદર શ્યામ;
હરિ મુખે લેશોમાં દાણનું નામરે. અલ૦ ૪

પદ ૧૮૦૬ ઠું

હરિ હરિ રંગભીનારે રંગભીના;
હરિ કહ્યું માનો કુંવર નંદજીનારે. રંગ૦ ટેક.
હરિ હેતે પ્રીતે ગોરસ માગી લીજે;
હરિ નવી દાણની રીત નવ કીજેરે. રંગ૦ ૧
હરિ એવી આળ્ય ન કીજીયે વહાલા;
હરિ તમે જાણુ સુજાણ નંદલાલારે. રંગ૦ ૨
હરિ આ વાટે જાવું અમારે દાડી;
હરિ આવી બાઝો છો શીદ ડોટ કાડીરે. રંગ૦ ૩
હરિ પ્રેમસખી કહે સુંદર છેલા;
હરિ રહો છેટે કુંવર અલબેલારે. રંગ૦ ૪

પદ ૧૮૦૭ મું

હરિ હરિ મરમાળીરે મરમાળી;
હરિ મીઠા બોલી ગોરસડાવાળીરે; મર૦ ટેક.

હાંરે તને રીતે ભાતે સમજાવી;
હાંરે તારા મનમાં અમારી વાત ના આવીરે. મર૦ ૧
હાંરે તુંતો કંસની દેખાડે છે બ્હીક;
હાંરે કંસ સોતી કરીશ તુંને ઠીકરે. મર૦ ૨
હાંરે ડારો દઇને બોલે છે મદમાતી;
હાંરે મુખ મરડે ને કાઢે આંખ રાતીરે. મર૦ ૩
હાંરે ખીજ્યા પ્રેમસખીનો છેલ;
હાંરે માટ ફોડીને કરીશ રંગરેલરે. મર૦ ૪

પદ ૧૮૦૮ મું

હાંરે હાંરે મહિયારીરે મહિયારી;
હાંરે મરમ બોલે પણ વાત છે તારીરે; મહિ૦ ટેક.
હાંરે દાણ દેતાં ખોટું કેમ લાગે;
હાંરે જેની રીત હોયે તે તો માંગેરે. મહિ૦ ૧
હાંરે બોલે જોબન જોરમાં દિવાની;
હાંરે બહુ માન ભરી છે મસ્તાનીરે. મહિ૦ ૨
હાંરે તારું જોબન જોર હું ઉતારું;
હાંરે તારો કંસ શું કરશે અમારુંરે. મહિ૦ ૩
હાંરે પ્રેમસખીને નાથ રીસ આણી;
હાંરે ઝાલી પાલવ ગોવાલણીને તાણીરે. મહિ૦ ૪

પદ ૧૮૦૯ મું

હાંરે હાંરે મેલ કેડોરે મેલ કેડો;
હાંરે શીદ સાહ્યો છે નિર્લજ મારો છેડોરે; મેલ૦ ટેક.
હાંરે કેમ બાઝે છે મહીને માટે;
હાંરે ચાલ્યો જાને અલ્યા પાધરી વાટેરે. મેલ૦ ૧
હાંરે મેલ છેડલો છેલ ગુમાની;
હાંરે નહીં તો ગાલ્યું ખાઇશ મનમાનીરે. મેલ૦ ૨
હાંરે આઘો આઘો આવે છે શું લેવા;
હાંરે પરનારીને બાઝયાનો પડ્યો હેવારે. મેલ૦ ૩

હરિ પ્રેમસખીના નાથ દાણ લીજે;
હરિ લાંબો હોઠ કાઢીને મહી પીજેરે. મેલ૦ ૪

પદ ૧૮૧૦ મું

હરિ હાંરે ધુતારારે ધુતારા;
હરિ મુખ સંભાળીને બોલજે ઠગારારે. ધુતા૦ ટેક.
હરિ કેને ગાળ્યું બોલે છે આવી વાંકી;
હરિ ઝાઝી છેડમાં નહીં રહું સાંખીરે. ધુતા૦ ૧
હરિ હુંતો બોલતી નથી લોક લાજે;
હરિ મારી બાંહડી મરોડી શાને કાજેરે. ધુતા૦ ૨
હરિ મારી ચુનડી ફાડી છે તેં ઝીણી;
હરિ હાર તોડીને લીધાંછે મોતી વીણીરે. ધુતા૦ ૩
હરિ પ્રેમસખીના નાથ આવ્યો લાગે;
હરિ તને બાંધીને મંગાવું કંસ આગેરે. ધુતા૦ ૪

પદ ૧૮૧૧ મું

હરિ હાંરે અલબેલીરે અલબેલી;
હરિ તેડી કંસને તું આવજે વેહેલીરે. અલ૦ ટેક.
હરિ મુખ સભાળીને બોલજે રીસાળ;
હરિ નહીં તો ફળ પામીશ તતકાળરે. અલ૦ ૧
હરિ બ્હીક કંસની દેખાડે વારવાર;
હરિ તારા કંસનો તે કેટલોક ભારરે. અલ૦ ૨
હરિ અમારું દાણ લાગે તે લેશું;
હરિ તારા કંસની બ્હીકે શું મેલી દેશુંરે. અલ૦ ૩
હરિ પ્રેમસખીના નાથને ગોપી;
હરિ પાય લાગી પ્રેમેસું મહી સોંપીરે. અલ૦ ૪

પદ ૧૮૧૨ મું

હરિ હરિ વનમાળીરે વનમાળી;
હરિ રિઝયા પૂરણ ગોપીનો પ્રેમ ભાળીરે. વન૦ ટેક.

પદ ૧૮૧૬ મું

વરસાણાની ગ્વાલણી આવે વૃંદાવનમાં;
જોઈ સુંદર છેલને મોહી છે મનમાં. ૧
મગન થઈ સર્વ સુંદરી નિરખીને શ્યામ;
મળવા મોહનલાલને વ્યાપ્યો છે કામ. ૨
આતુર અંગે માતુની છૂટી છે વેણી;
પુછે સુંદર શ્યામને બોલી ભ્રંગાનેણી.* ૩
આવો એકતિ છેલજી પુછવી છે વાત;
આજ અમારે ગામ મોહન આવોની રાત. ૪
મનમોહનજી પધારિયે શોભાના ધામ;
વ્રજવિનતાના પ્રાણજીવન છો પૂરણકામ. ૫
ચિતડાં અમારાં ચોરિયાં રસિયા રણછોડ;
લટકાં કરતાં પધારિયે પુરવાને કોડ. ૬
જાણી પાતળિયે પ્રીતડી બોલ્યા મીઠા બોલ;
પ્રેમસખીને પ્રાણજીવન હસી દીધા છે કોલ. ૭

પદ ૧૮૧૭-રાગ ગરબી

આવો કૃષ્ણ કમળદળ નેણ નંદતણા લાલા;
વહાલા લાગે વહાલા તારા વેણ શામળિયા વહાલા. શામ૦ ટેક.
રૂપ અનુપમ રાજ તમારું, તે જોઇને મોહ્યું મન મારું હો. શામ૦ ૧
વહાલમજી વરણાગી છે વાંકી, એવું ઘુંઘટમાંથી હું ઝાંકી હો. શામ૦ ૨
લોચન લાલ અનુપમ રેખું, હું તો રીઝી રહું જ્યારે દેખું હો. શામ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ વિહારી, રાખું નેણામાં મૂરતિ તમારી હો. શામ૦ ૪

પદ ૧૮૧૮ મું

વહાલા રાજીવ નેણ રસાલ આવો અલબેલા;
લઉં હેતે મોતીડાની માળ સુંદર વર છેલા. સુંદર૦ ટેક.

* "મૃગાનેણી" સંભવે છે. મૃગનેણી લખતાં લહિયાએ મૃગાનેણી, અથવાનેણી, ગાનેણી બ્રમાનેણી ભ્રંગાનેણી ગમે તેમ લખેલું જણાય છે.

કેશવ કાનમાં કુંડલ કાન્યું, હું તો મોહીછું મોહન જોઈ બાલુ હો. સુંદર૦ ૧
પાઘડલીના પેચમાં પ્યારા, તોરા લટકે અનુપમ સારા હો. સુંદર૦ ૨
કેસર તિલક ગમ્યું મારા દલમાં, રહો રસિયા આંખડલીની
પલમાં હો. સુંદર૦ ૩
પ્રેમાનંદકે' ઉરમાં રહો માવા, અલબેલાજી આવાને આવા હો. સુંદર૦ ૪

પદ ૧૮૧૯ મું

વાઓ વાંસડલી વ્રજરાજ મોહન મરમાળા;
હું તો આવી સાંભળવા કાજ ગીરધર ગોવાળા. ગીરધર૦ ટેક.
મીઠી બોલે માવા મોરલી તમારી, મારાપ્રાણ નાંખુ વારીવારી હો. ગીરધર૦ ૧
મોહીછું મોહન જોઈ મુખડું તમારું, ગૃહકુટુંબ થયું સર્વે ખારું હો. ગીરધર૦ ૨
લાલ લોભાણી હું તો નૌતમ લટકે, મીઠી મોરલીને ચટકે હો. ગીરધર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' છેલ ગુમાની, તારી દાસી છું દામ વીનાની હો. ગીરધર૦ ૪

પદ ૧૮૨૦ મું

વારી લહેરખડા નંદલાલ લટકે હું લોભાણી;
તારું ઝલકે અનુપમ ભાલ વહાલી લાગે વાણી. વહાલી૦ ટેક.
મગન થઈ વિહાલા રૂપ જોઈને, હવે જોઉં નહિ બીજા કોઈને હો. વહાલી૦ ૧
ભ્રકુટી તમારી છે કામણગારી, વશ કીધી વહાલા વ્રજનારી હો. વહાલી૦ ૨
અધર તે લાલ ગુલાબને રંગે, આવો અત્તર ચરચ્યું અંગે હો. વહાલી૦ ૩
પ્રેમાનંદના પ્રિતમ પ્યારા, વારું તમપર પ્રાણ હું મારો હો. વહાલી૦ ૪

પદ ૧૮૨૧ મું–રાગ ગરબી

ગીરધર ઘેલું ન બોલીએરે, હો નંદના કુંવર છેલ ગુમાનીડા. નંદ૦ ટેક.
મારગડે માણસ દેખતાં, કેશવ કેડે ન ડોલીએ રે. નંદ૦ ૧
અમે પરનારી વહાલા રાજ કંસનું, કાંઇક મનમાં તોલીએ રે. નંદ૦ ૨
એ વાતમાં વહાલા ઘર જાયે કોઇનું, ના હસીએ બોલી ડોલીએ રે. નંદ૦ ૩
પ્રેમાનંદના વહાલા તમને જાણીએ, બાંધી મુઠી નહી ખોલીએ રે. નંદ૦ ૪

પદ ૧૮૨૨ મું

મુજને મારગડે બાઝમાં રે, હો ગિરિધર મારા સમ છે તુજને; ગિરિ૦ ટેક.
નાનો નથી હવે મોટો થયો છે વહાલા, જાણુ જીવન
કાંઇ લાજમાં રે. ગિરિ૦ ૧

પદ ૧૮૨[illegible]

વરસાણુાની ગ્વાલણી [illegible] ઉગીને વાજમાં રે. ગિરિ૦
જોઈ સુંદર [illegible] કાને વહાલા ગાજમાં રે. ગિરિ૦ ૩
મગન [illegible] ત્રિખિયે, ફેલ ફીતુર આ રાજમાં રે. ગિરિ૦ ૪

પદ ૧૮૨૩ મું

[illegible] ન માલીશ માટમાંરે, હો વ્રજના જીવન વારૂં છું તુજને; વ્રજ૦ ટેક.
નાંસલડી કામલડી હવણું, ઓશીને નાંખીશ વાટમાં રે. વ્રજ૦ ૧
આ સારૂં ચામળિયા અમને, રોકીને ઉભા છો ઘાટમાં રે. વ્રજ૦ ૨
વગળો રહેજો વાદ કરતો, ખાટીશ નહીં આ ખાટમાં રે. વ્રજ૦ ૩
પ્રેમાનંદના વહાલા નથી હું તો, ખ્ડીતી ઠાકરિયા તારા ઠાઠમાં રે. વ્રજ૦ ૪

પદ ૧૮૨૪ મું

જાઉને કહીશ મારી માડીનેરે, હો ધુતારા મોહન મેલ પાલવડો; ધુતા૦ ટેક.
હાર તોડે ને મારી હેલ ફોડે છે, આવી ખારે છે ડોટ કહાડીને રે. ધુતા૦ ૧
આંખડી મારીને મને કીધી છે આકળી, ગિરિધર ઘુંઘટ ઉઘાડીને રે. ધુતા૦ ૨
તાણીને ત્રિકમ કટકા કીધી, નવરંગ ચુનડી ફાડીને રે. ધુતા૦ ૩
પ્રેમાનંદના વહાલા કીધી વશ, વિઠ્ઠલ વેણુ વજાડીને રે. ધુતા૦ ૪

પદ ૧૮૨૫ મું

રીઝી ચતુર તારી ચાલમાંરે, મીઠડા મોહન મોહી છું મોલીરે; મીઠ૦ ટેક.
શી કહું શોભા સ્યામ સુંદરવર, કેસર તિલક ભાલમાં રે. મીઠ૦ ૧
નેણ કમળપર ભ્રકુટી ભ્રમર ઝુકી, ગાય છે મધુરે સુર તાલમાં રે. મીઠ૦ ૨
કોટિક કંદર્પ વારું વદનપર, લાવણ્યતા જોઈ લાલમાં રે. મીઠ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ રસિક વર, એવા જેવા છો મારા વહાલમાં રે. મીઠ૦ ૪

પદ ૧૮૨૬ મું

જોવા આવી છું તારી મૂર્તિરે, હોલાડીલા મોહનલાલ ગોવાળીડા; લાડી૦ ટેક.
જામા પેહેરો જરકસિયા જીવન, પાઘ બાંધિને વહાલા સુરતી રે. લાડી૦ ૧
મનડું તો મારું મોહી રહ્યું છે, નેણા હરે છે જોઈ મૂર્તિ રે. લાડી૦ ૨

ઓરા આવો તો આલિંગન લીજીએ, રીજીએ વહાલા
જોઈ પુરતી રે. લાડી૦ ૩
પ્રેમાનંદના વહાલાજી તમને, પલક ન મેલું મારા ઊરતી રે. લાડી૦ ૪

પદ ૧૮૨૭ મું

મોહી છું છોગલાં જોઇનેરે, હો છોગાલા મોહન છેલ છબિલડા; છોગા૦ ટેક.
અતિ મનોહર મૂર્તિ તમારી વહાલા, રાખું મારા ઉરમાં પ્રોઇને રે. છોગા૦ ૧
જતન કરીને રાખીશ જીવન મારા, કહુ નહીં દુરીજન કોઇને રે. છોગા૦ ૨
લટકાં કરતા આવો મારે ઓરડે, પીઉં ચરણુ તારાં ધોઇને રે. છોગા૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે દૂધને શાકર, પાઇશ ગાવડી દોઇને રે. છોગા૦ ૪

પદ ૧૮૨૮ મું

કામણુ મુજને કીધલાંરે, હો રસિયા કામણુગારા કહાનજી; રસિ૦ ટેક.
આંખડલીની સાનમાં મીઠડા, ચીત ચોરીને લીધલાં રે. રસિ૦
વાંસલડીમાં વાઇને વિઠ્ઠલ, મીઠડાં ગોરસ પીધલાં રે. રસિ૦ ૨
અલબેલા આલિંગન લેઇને, સુખડાં અલૌકિક દીધલાં રે. રસિ૦ ૩
પ્રેમાનંદના વહાલા તમને મળતાં, કારજ સરવે સિધલાં રે. રસિ૦ ૪

પદ ૧૮૨૯ મું–રાગ ગરબી

આવો શામળિયા ગીરધારીરે, નાગર નંદલાલા;
જોવું જીવનજી છબી તારીરે; નાગ૦ ટેક.
મોલીડું જોઇને મન મોહી રહ્યું છે, છોગલિયાપર વારીરે. નાગ૦ ૧
ભાલ તિલક કેસરનાં વિરાજે, કુંડલ મકરાકારીરે. નાગ૦ ૨
હસતું જોઇને મારે હેત બંધાણું, વહાલી લાગે છે વાણી તારીરે. નાગ૦ ૩
પ્રાણુજીવન તારી બાનક ઉપર, પ્રેમાનંદ બલિહારીરે. નાગ૦ ૪

પદ ૧૮૩૦ મું

જોયા જેવા છો કુંજવિહારીરે, છેલવર છોગાલા;
તારી શોભા લાગે છે ઘણી સારીરે; છેલ૦ ટેક.
જરકસી પાઘ જરકસી જામા, જરકસી પટકા ભારીરે. છેલ૦ ૧
ફુલડાના હાર બાજુબંધ શોભે, આંખડલી કામણુગારીરે. છેલ૦ ૨

નૌતમ જોબન નાથ તમારું, જોઇને મગન વ્રજનારીરે. ઉલ૦ ૩
પ્રેમાનંદના નાથ રસીલા, છબનદારી છો મારીરે. ઉલ૦ ૪

પદ ૧૮૩૧ મું

તારું રૂપ જોઇને લલચાણીરે, નંદના નંદનજી;
વહાલી લાગે વહાલાજી તારી વાણીરે. નંદ૦ ટેક.
હાથને લટકે ને જરકસી પટકે, ચીતડું લીધું છે મારું તાણીરે. નંદ૦ ૧
શોભા જોઇને જીવન તારા મુખની, રવિ શશિ જ્યોત લજાણીરે. નંદ૦ ૨
અંગો અંગ છબી જોઇને અલૌકિક, રતિપતિ મતિ ભરમાણીરે. નંદ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે એ છબી ઉપર, તન મન જાઉં કુરબાણીરે. નંદ૦ ૪

પદ ૧૮૩૨ મું

આવો આવોને ગિરિધર ઓરારે, રસના રંગીલા;
વહાલા જોઉં તારા મોલીડાના તોરારે. રસ૦ ટેક.
તોરા જોઇને નેણા ત્રપત ન થાયે, ચંદ જોઇને જ્યું ચકોરારે. રસ૦ ૧
રૂપ જોઇને વહાલા રીઝી રહી છું રે, મળવા તલખે છે પ્રાણ મોરારે. રસ૦ ૨
આવોને આવા મારી આંખડલી માંરહોને, નાયજી ન થઇએ નઠોરારે. રસ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પરાણે વધાવું, જોઉં તારા જોબનિયાના જોરારે. રસ૦ ૪

પદ ૧૮૩૩ મું–રાગ ગરબી રાગ વિનાનો ઢાળ છે

આવો જીવન જાદવરાય જોવું તારી મૂરતિ;
વહાલી લાગે છે રાજીવનેણ મેલું નહિ ઉરતી*. ૧
આવો છોગાવાળા હો છેલ ખાંતીલા જોવું ખાંતમાં;
મારું મનડું પાર્યું છે મોહ પાઘડલીની ભાતમાં. ૨
તારી પાઘડલીના પેચ પાંપણ ઉપર રાજે;
રસિયા વર કોટિક કામ છબી જોઇને લાજે. ૩
મન માન્યું છે મહારાજ† મોલીડાને તોરે,
તારા નેણુ નટવર નાવ કે ચીત મારું ચોરે. ૪
તમે ચાલો છો સુંદર ચાલ ચતુર વર ચટકંતા;
આવો પ્રેમસખીના પ્રાણ ભુવન મારે લટકંતા. ૫

---

* "હું રતી" પાઠાન્તર છે. † "મહારા રાજ" મારા રાજ" પાઠાન્તરો છે.

પદ ૧૮૩૪ મું

રસિયા વર રૂપ અનુપ જોઇને ફરું ફુલી;
લાવણ્યના જોઇને લાલ શારદ- પડી ભૂલી. ૧
પેહેરી શોભીતા શણગાર હાર હૈયે ધારીને;
આવો મળવા મોહન મીત કે* ચીતમાં વિચારીને. ૨
આવો લટકાં કરતાં લાલ વહાલમ જોઉં વહાલમાં;
આવો છોગાં ખોસીને છેલ ચટકતી ચાલમાં. ૩
આવો હસતાને રમતા હો શ્યામ ભુવન મારે ડોલતા;
મારા મનગમતા મહારાજ મીઠું મીઠું બોલતા. ૪
આવો રાખું નેણમાં નાથ મૂરતિ તારી મનમાની;
આવો પ્રેમસખીના પ્રાણ કે છેલવર ગુમાની. ૫

પદ ૧૮૩૫ મું

અલબેલા આતમરામ કે પ્રિતમ પાતળિયા;
તમે છો મારા જીવનપ્રાણ સુંદર વર શામળિયા. ૧
મુને લાગ્યો તમારો નેહ કે નટવર નાનડિયા;
મારા જન્મ સગાથી નાથ જીવડલા સાથે જડિયા. ૨
કરી રાખુ હૈડાના હાર હરિ હવે નહીં મેલું;
મેંતો તમ સંગ પ્રિતમપ્રાણ જાણીને બાંધ્યું બેલું. ૩
તમ વિના સ્નેહી શ્યામ વહાલું બીજું નહીં રાખું;
તમ ઉપર સુદરનેણ પ્રાણ વારી નાખું. ૪
તમે રહો મારે મંદિર માવ કરો રુડી વાતલડી;
વહાલા પ્રેમસખીના નાવ ઠારો મારી છાતલડી. ૫

પદ ૧૮૩૬ મું

ગુણવંતા ગિરિધારી લાલ મંદિર મારે આવોને;
મારો પુરોને મનનો કોડ કે હેતે બોલાવોને. ૧
બેસો ઓરડીયે અલબેલ ઢોલીડો ઢાળીને;
મનમોહન મીઠાં ગીત ગાવો દઈ તાળીને. ૨

* "મિત્ર કે" પાઠાન્તર છે.

આવો આંગણીયે મહારાજ રસિક વર જેવાને;
આવો મનડું મોવા છેલ ગાવડલી દોવાને. ૩
આવો જોવા વલોણું લાલ જાઉં તારે વારણે;
નાખી આપું ચાકળિયો નાથ બેસો મારે બારણે. ૪
આવો મરમાળા મહારાજ કે દીલ મારું કળવાને;
આવો પ્રેમસખીના પ્રાણ ભુજ ભરી મળવાને. ૫

પદ ૧૮૩૭ મું-રાગ ગરબી

પાતળિયાજી પગલાં મારા પ્રેમનાં જો; એ ઢાળ છે.
અલબેલા આવો રે આજ મારે આંગણે જો;
પુરો મારા હૈડાની હામ જો. અલ૦ ટેક.
ઢળવાને ભરજોરે પગલાં હેતમાં જો;
આવો મારા વહાલા પૂરણકામ જો. અલ૦ ૧
શેરીઓ વાળીને મેંતો સજ્જ કરી જો;
ફુલડાંને વેર્યાં છે ઉભી વાટ જો.
કેસરને કુમકુમનાં છાંટયાં છાંટણાં જો;
મારો વહાલોજી પધારે તે માટ જો. અલ૦ ૨
અગર ને ચંદને લીપ્યા ઓરડા જો;
મોતીડે કંઈ પુર્યા છે ચોક જો.
મોંઘે ને મળિયાગરે લીંપ્યા લાડમાં જો;
વહાલા તમને પધરાવ્યાના ગોખ જો. અલ૦ ૩
ફુલડેને સમારી વહાલાંજીની સેજડી જો;
મેવા ને મીઠાઇયુંના નહીં પાર જો.
પ્રેમાનંદના સ્વામી જોવું વાટડી જો;
આવો મારા હૈડાકેરા હાર જો. અલ૦ ૪

પદ ૧૮૩૮ મું

લટકાળાજી આવો મારે લટકંતા જો;
લટકામાં લોભાણું મારું મન જો. લટકા૦ ટેક.

ઘરમાંરે ફાલીને ફુલી હું ફરું જો;
ધન્ય ધન્ય મારે આજુનો તે દન જો. લટકા૦ ૧
વાતાને આવોરે મીઠી વાંસળી જો;
ગાતાંને કે . આવા સુંદર તાન જો.
પાડોશણ જોવાને ઉભી બારીએ જો;
કરતા આવોને નેણાંકેરી સાન જો. લટકા૦ ૨
મારગડામાં મોહન મળવા કારણે જો;
આવીને ઉભી છે વ્રજની નાર જો.
સુખડુરે જોઇને જાયે વારણે જો;
વહાલા તમને પેહેરાવા છે હાર જો. લટકા૦ ૩
વહાલપની વેળારે હરિ ઘેર આવજો જો;
આવીને કાંઈ ઉભા રહેજો બહાર જો.
પ્રેમાનંદના સ્વામી સુંદર શ્યામને જો;
મોતીડે વધાવું વારમવાર જો. લટકા૦ ૪

પદ ૧૮૩૯ મું

ગીરધારી આવો રે મારે ઘેર ગાજતાં જો;
મારો વહાલોજી છે શોભાના સુર જો. ગીરધા૦ ટેક.
શોભા તો જોઈ મેં સુંદર શ્યામની જો:
દુઃખડા મારાં ભાગ્યાં છે દૂર જો. ગીરધા૦ ૧
માથે રે મુગટ રે હરિને ફુલનો જો;
ફુલડાનાં પેર્યા છે સુંદર હાર જો.
ઝીણીને પછેડી શોભે ફુલની જો;
જોઇને મોહી છે નગ્રની નાર જો. ગીરધા૦ ૨
કેસરને ચંદને રે અંગ લેપન કર્યાં જો;
ચાંદલિયામાં ચોખાની છે ભાત જો.
બાજુ ને કાજુરે તોરા લટકતાં જો;
ખાંતીલાને જોયાની છે ખાંત જો. ગીરધા૦ ૩

સરખા ને શોભેરે સહુ ગોવાળિયા* જો;
ગાતા આવે હળવા હળવા ગીત જો.
પ્રેમાનંદનો સ્વામી સુંદર શ્યામળો જો;
ચોરી લે છે નરનારીનાં ચીત જો. ગીરધા૦ ૪

પદ ૧૮૪૦ મું

શેરડી એ આવે રે સુંદર શ્યામળો જો;
જોતાં આવે નગર બજાર જો. શેરડી૦ ટેક.
ઉંચીને અટારી આવી આગલે જો;
જુવે વહાલો તેને વારમવાર જો. શેરડી૦ ૧
નાગરિયું આવીને ઉભી ગોખમાં જો;
જોઇને મોહી છે શોભાધામ જો.
સાન કરી સમજાવે સુંદર શ્યામને જો;
મળવાને વ્યાપ્યો છે અતિ કામ જો. શેરડી૦ ૨
કામકળામાં સુંદર વર પરવિણ છે જો;
વહાલોજી છે અતિ ગુણવાન જો.
ફુલ દડો ઉછાળીને આકાશમાં જો;
સમજાવી છે નેણકરી સાન જો. શેરડી૦ ૩
કોઇને હા કહી કોઇને ના કહી હેતમાં જો;
હસતાં હસતાં આવ્યા મારે ઘેર જો.
પ્રેમાનંદનો સ્વામી આજ અઢળક ઢળ્યા જો;
કીધી કીધી સુજપર ઘણી મેહેર જો. શેરડી૦ ૪

પદ ૧૮૪૧ મું–રાગ ગરબી

મારા વહાલાજી આવો રે કે કરીએ વાતલડી એ ઢાલ છે.

ગીરધર ગુણવંતા રે કે ગોઠડલી કીજે;
આવો એકાંતે રે કે આલિંગન લીજે. ૧
મનડું મારું તલખે રે કે મોહન મળવાને;
કોઇને નથી દેતી રે કે જીવન કળવાને. ૨

* "ગોવાળીડા" પાઠ છે.

આવોને એશ રે કે મન મારું લાગે;
મનડાંની વાતુ રે કે કહીયે તમ આગે. ૩
રસિયા રસ પાવો રે કે વહાલા પધારીને;
તમ ઉપર તનમન રે કે નાંખું વારીને. ૪
આ જીવિત મારું રે કે જીવન તમ કાજે;
કોઇથી નથી બ્હીતી રે કે લોક તણી લાજે. ૫
મેં તો જનમ ધર્યો છે રે કે તમને વરવાને;
વહાલા પ્રેમસખીના રે કે રાજી કરવાને. ૬

પદ ૧૮૪૨ મું

લટકાળા લાલચ રે કે લાગી લટકાંમાં;
સંસાર વિસાર્યો રે કે મોહન ચટકાંમાં ૧
પ્રિતલડી બંધાણી રે કે પ્રીતમ પાતળિયા;
જે દહાડાથી જાદવ રે કે હેત કરી મળિયા. ૨
મીઠી લાગેછે રે કે મુખડાંની વાણી,
મીઠું બોલીને રે કે મન લીધું તાણી. ૩
ઘરનો તે ધંધો રે કે દીઠો નવ ગમે;
મનડું તો મોહન રે કે તમ કેડે ભમે. ૪
વાટે ને ઘાટે રે કે મુખડું જોવાને;
જોતી હીંડુંછું રે કે દુ:ખડું ખોવાને.
ઘણે ઘણે દહાડે રે કે મળીયા અલબેલા;
વહાલા પ્રેમસખીના રે કે ન મેલું છેલા*.

પદ ૧૮૪૩ મું

આનંદ વાધ્યોછે રે કે મોહનજી મળતાં;
તમ સાથે હળવે રે કે હેત કરી હળતાં. ૧
જોયું રૂપ તમારું રે કે રંગડાંના રાતા;
મનને ગુમાને રે કે મોહન છો માતા. ૨

* "ઢીલા" પાઠાન્તર છે.

જોબનના પુરા રે કે શૂરા સંગ્રામે;
પરનારીને મોવા રે કે ચઢિયા છો ભામે. ૩
વહાલપના વેલા રે કે ઘેલા ગોવાળા;
રંગડાના રેલા રે કે છેલા છોગાળા. ૪
મતલબના ગરજી રે કે હરજી હેતુ છો;
વ્રજનારીના જીવન રે કે સુખના સેતુ છો. ૫
માણીગર માણો રે કે જાણો પ્રિતલડી;
વહાલા પ્રેમસખીના રે કે રસની રીતલડી. ૬

પદ ૧૮૪૪ સું

આવોને વહાલા રે કે લાલા નંદતણા;
સહુને છો સોંઘા રે કે અમને મોંઘા ઘણા. ૧
પહેલી પ્રિત લગાડી રે કે પ્રિતમજી પ્યારા;
હવે નવ રહી રે કે નટવરજી ન્યારા. ૨
હું તો ચરણકમળની રે કે દાસી છું તારી;
મનગમતું કરજો રે કે ગુણવંત ગિરિધારી. ૩
હળવા રહી આવો રે કે મળવા હેત કરી;
કરના લટકાંપર રે કે વહાલમ જાઉં મરી. ૪
મોહન મોહીછું રે કે મીઠાં વેણુમાં;
રંગભીના આવો રે કે રાખું નેણુમાં. ૫
રસીયાજી રસ વાધ્યો રે કે રમતાં રસ રીતે;
વહાલા પ્રેમસખીના રે કે પુરવની પ્રીતે. ૬

પદ ૧૮૪૫ સું

વહાલા છેલછબીલા રે કે છબીપર જાઉં વારી;
લાલચ મને લાગી રે કે લાડકડા તારી. ૧
બાનકમાં બંધાણી રે કે હરખે હેત કરી;
ફુલી ફરૂંછું રે કે જોવા પ્રેમભરી. ૨
મુખડાની શોભા રે કે જોઇને જીવું છું;
અધરામૃત વહાલા રે કે પ્રેમે પીવું છું. ૩

અધરબિંબ રાતા રે કે મન મારાં હરિયા;
ભ્રકુટીમાં ભાથા રે કે કામતણા ભરિયા. ૪
નેણાં અણિયાળાં રે કે નીતમ નેહ ભર્યાં;
કામણિયા મુજને રે કે કોઈ ભાંત કર્યાં. ૫
ધરણીધર વહાલા રે કે ધરના ધૂતા છો;
વહાલા પ્રેમસખીના રે કે મનમાં ખૂતા છો. ૬

પદ ૧૮૪૬ મું

મનગમતા મોહનરે કે વાત કહું વહાલા;
રસિયા રસ પીજેરે કે નાગર નંદલાલા. ૧
વહાલા તમે જાણોરે કે રસની રીતલડી;
જગજીવન જુવોરે કે મારી પ્રીતલડી. ૨
તમ અરથે જીવનરે કે જીવિત મારું છે;
આ તન ધન મારુંરે કે સરવે તમારું છે. ૩
શો ભાવ છે વહાલારે કે શું અમે કીજીયે;
દાખ્યા વિના જીવનરે કે દલમાં બ્હીજીયે. ૪
તમે ભલે પધાર્યારે કે સેજલડી મારી;
તારા મુખડાં ઉપર રે કે વહાલમ જાઉં વારી. ૫
આવોને આ ઘેર રે કે કોઇથી માં ડરજો;
વહાલા પ્રેમસખીના રે કે મન ગમતું કરજો. ૬

પદ ૧૮૪૭ મું

મુખડાંની મોહન રે કે મોહની લાગી છે;
રસિયા રસ પીવા રે કે સુરત જાગી છે. ૧
બળિયા છો બળમાંરે કે સહુથી છળિયા છો;
મારા મનડાં સાથે રે કે મોહન મળિયા છો. ૨
વહાલા કામકળામાં રે કે પ્રીતમ પુરા છો;
સુરત સંગ્રામે રે કે જીવન શૂરા છો. ૩
ચતુરાઈ દીઠીરે કે નટવર નેણામાં;
બહુ પેચ જણાવોરે કે વહાલમ વેણામાં. ૪

હળવા ને હળવારે કે હેતે હેરા છો;
વહાલા દરદ લગાડીરે કે દલડું ફેરા છો. ૫
જોઈ કામકળાનેરે કે કંદર્પ હાર્યો છે;
વહાલા પ્રેમસખીએરે કે જનમ સુધાર્યો છે. ૬

પદ ૧૮૪૮ મું

નટવર નંદલાલારે કે વહાલા છો મુજને;
હવે નિમખ ન મેલુંરે કે જીવનજી તુજને. ૧
રસબસ મુને કીધીરે કે રસમાં રંગીલા;
અંગેઅંગ આનંદરે કે પામી અલબેલા. ૨
છો સુખની સીમારે કે ગુણવંત ગિરિધારી;
મારા ચીતમાં ચડીછેરે કે ખુમારી તારી. ૩
રંગડામાં રંગાણીરે કે રસિયાજી તારા;
હવે નહીં મેલુંરે કે વહાલમજી મારા. ૪
રાખીશું રોકીરે કે જોવા નહીં પામો;
શા સારૂં પેહેલોરે કે લગાડ્યો ભામો. ૫
જુગો જુગ મુજનેરે કે રાખજો મેણામાં;
વહાલા પ્રેમસખીનારે કે તમે રહેજો નેણામાં. ૬

પદ ૧૮૪૯ મું—રાગ ગરબી

વંદ્રાવનમાં* વહાલે વજાડી વાંસલી જો;
મંત્ર ભણીને વીંધી મારી પાંસલી જો. ૧
વહાલે મેહની વજાડી બહુ જોરમાં જો;
આવી વાગી કાલજડાની કોરમાં જો. ૨
મારું કાલજ કોરીને બારે નિસરી જો;
હુંતો ઘાયલ થઈને સુધ વિસરી જો. ૩
મારો જીવડો તે નવ રહ્યો ધારણે જો;
હુંતો નિસરી જીવન જોવા કારણે જો. ૪

* "વન્દાવનમાં" "વૃંદાવનમાં".

હું તો ચાલી વંદ્રાવન વેલડી જો;
પ્રેમસખીને નાથ કીધી ઘેલડી જો. ૫

પદ ૧૮૫૦ મું

જમુનાજીમાં જાદવ દીઠા રમતા જો;
મારા મનમાં અતિ ઘણા ગમતા જો. ૧
વ્રજવાસી સખી સહુ સંગમાં જો;
રંગભીનો રમે છે બહુ રંગમાં જો. ૨
રુડા લાગે રસિયોજી ખેલતા જો;
વહાલો એક બીજાને ઠેલતા જો. ૩
બલ સબલ શ્રીદામ બહુ સુરમાં* જો;
રમે મધ્યે જમુનાજીનાં પૂરમાં જો. ૪
રમે વચમાં આવીને અલબેલડો જો;
પ્રેમસખીનો નાથ બહુ છેલડો જો. ૫

પદ ૧૮૫૨ મું

અલબેલોજી આનંદમાં દીઠડા જો;
મેં તો મગન થઈને લીધાં મીઠડાં જો. ૧
વહાલો હસતા રમતા ને હેતે ગાવતા જો;
મારા તનના તે તાપ સમાવતા જો. ૨
આમા સામા સખા સંગ ખેલમાં જો;
મંડ્યા રમવા રસિયો રંગરેલમાં જો. ૩
ઉભા જળમાં ઉછાળે જળ જોરમાં જો;
મેં તો નિરખી રાખ્યા નેણાની કોરમાં જો. ૪
જેજેકાર થાયે ને ગોપી ગાય છે જો;
પ્રેમસખીનો નાથ રુડા ન્હાય છે જો. ૫

પદ ૧૮૫૨ મું

લટકાળે લાલજી મન લીધલાં જો;
વૃજવાસી વહાલેજી ઘેલાં કીધલાં જો. ૧

* "શૂરમા" પાઠાન્તર છે.

વહાલો લટકાં કરે ને હરે ચીતને જો;
તાળી દેઇને ગાવે છે રુડાં ગીતને જો. ૨
વનમાળીએ વાળી રંગ રેલડી જો;
મારી બાંહડી ઝાલીને લીધી બેલડી જો. ૩
મારો સફલ જન્મ વહાલે કીધલો જો;
મેં તો પ્રેમે અમૃત રસ પીધલો જો. ૪
મનમોહન નાહીને વ્રજ આવીઆ જો;
પ્રેમસખીએ મોતીડે વધાવીઆ જો. ૫

પદ ૧૮૫૩ મું–રાગ ગરબી

શોભા શી કહુંરે રુડી, વરણન કરતાં જાયે ચીત બુડી;
હરિવર જોયારે રંગમાં, મોહી હુતો રસિયાજીના અંગમાં. ૧
ઉદર અનુપમરે નિરખી, ઉપમા પીપલ પાનના સરખી;
ત્રિવળી સુંદરરે શોભે, જોઈ જોઈ ચિતડાં મારા લોભે. ૨
નાભી ઉંડીરે રૂપાળી, બ્રહ્મા બેસે ત્યાં આસન વાળી;
કટિલંક જોઇનેરે મનમાં, મૃગપતિ લાજી રહ્યો મહા વનમાં. ૩
હરિયે ઉપવીતરે ધારી, મુનિના મનને આનંદકારી;
નિરખી આનંદરે પામી, આવા રુડા પ્રેમસખીના સ્વામી. ૪

પદ ૧૮૫૪ મું

હરિને નિરખ્યારે નેણે, વહાલાને વરણવું સુંદર વેણે;
શ્યામ શરીરે શોભે, અજાન બાહુ ચિતડાં લોભે. ૧
મૂરતિ ઉંચીરે વખાણું, સવાચોસઠ તસ પરમાણું;
સુંદર શોભેરે શરીરે, પીતપટ પેહેર્યાં છે બલવીરે. ૨
ઘેરે સાદેરે ગાજે, સાંભળી મેઘ નગારાં લાજે;
હસતા આવેરે પાસે, કેસર સરખો સુગંધ શ્વાસે. ૩
કૌતુહલનારે ભરિયા, જોગ કળાના પૂરણ દરિયા;
બ્રહ્મવિદ્યાનારે સ્વામી, આવા રુડા પ્રેમસખી વર પામી. ૪

પદ ૧૮૫૫ મું

રંગનો ભીનોરે જોઈ, હરિના જુગલ ચરણપર મોહી;
સાથળ રુડારે કેવા, નિરખી મનમાં રાખ્યા જેવા. ૧
ગોળ છે જાડારે સ્વરૂપે, ઉપમા કદળી થંભની ઓપે;
શોભિત શોભારે ધામ, વ્રજવનિતાના પૂરણકામ. ૨
સુંદર શોભેરે જાનું, નિરખી ધન્ય ભાગ્ય કરી માનું;
જંઘા જુગલનેરે નિરખી, ચંદન ચરચી મનમાં હરખી. ૩
ઘુંટી અનુપમરે પાની, નિરખી મનમાં રાખું છું છાની;
એ પદ ઉરમાંરે ધારી, મુંજી પ્રેમસખી બલિહારી. ૪

પદ ૧૮૫૬ મું

ચરણ હરિનારે શોભે, જોઈ જોઈ મુનિ મન મધુકર લોભે;
છબી અલૌકીકરે ન્યારી, સોળે ચિહ્નતણી બલિહારી. ૧
મચ્છ તે મહા સુખરે આપે, ત્રિકુણ ગૌપદ દુઃખડાં કાપે;
કલશ ધનુપનેરે ધારે, વ્યોમ તે તાપ હૈયાના ઠારે. ૨
અર્ધ ચંદ્ર ઉગ્યોરે ભારી, સ્વસ્તિ અષ્ટકુણ મંગલકારી;
જવને જાંબુરે વિરાજે, વજ્ર ધ્વજ અંકુશ અતિ છાજે. ૩
અંબુજ શોભારે સારી, લાગે ઊર્ધ્વરેખા અતિ પ્યારી;
શુક જેવા જોગીરે વિચારે, નિત્ય ઉઠી પ્રેમસખી ઊર ધારે. ૪

પદ ૧૮૫૭ મું

એ ચરણનારે ભોગી, શિવ સનકાદિક શુક જેવા જોગી;
મનમાં વિચારેરે પ્રીતે, તેણે કરી કામાદિક રિપુ જીતે. ૧
ધ્યાનમાં નખમણીરે દેખે, ઝીણી આંગલીયુંની રેખે;
જોવે ચિહ્ન જમણેરે અંગુઠે, બીજે નવ રાચે ભામે જુઠે. ૨
ઋષિગણ પુજેરે આનંદે, ભવ બ્રહ્માદિક નિત્ય ઉઠી વંદે;
શેષ સંભારે મનમાં, પૂજે ગોવાળ વૃંદાવનમાં. ૩
કુચ ને કુમકુમરે સમારી, ઊરપર રાખે વ્રજની નારી;
ઉપનિષદનોરે સાર, પ્રેમસખી કરી રાખે ઊર હાર. ૪

ઝીણી આંગળયુંની રેખા નખમણિ લાલ છેરે લોલ;
લાજે ઐરાવત કલહંસ એવી રુડી ચાલ છેરે લોલ. ૪
એવી ભુજા અનુપમ સાર કે શોભે સ્યામનીરે લોલ;
ચુંમન કરવા તલખે નિશદિન વ્રજની ભામનીરે લોલ. ૫
નિરખી ઉન્નત હ્રદય વિશાળ કે દુઃખ સરવે ટળ્યારે લોલ;
આવા રુડા પ્રેમસખીના નાથ કે મુજને ભલે મળ્યારે લોલ. ૬

પદ ૧૮૬૩ મું-રાગ ગરબી

મારા વહાલાને રાખ્યા મોલા માઇરે;*
ધુતારી નારને શું કહીયે. મારા૦
રસિયા રાજેન્દ્રને રાખ્યા મોલા માઇરે;
ધુતારી નારને શું કહીયે. મારા૦ ટેક.
સખી કામણિયાં કીધાંરે મારા નાથને;
વશ કીધલા જીવન જાદવરાયરે. ધુતારી૦
સખી શુંરે ખવરાવ્યું બીડી પાનમાં;
સુધ ભુલાવીને રાખ્યા માંહ્યરે. ધુતારી૦ ૧
સખી મોહનજીનારે ચીત ચોરિયાં;
અણિયાળા નેણકિરી સાનરે. ધુતારી૦
સખી વાલપ દેખાડી રુડાં વેણુની;
બોલી મરમ રીઝવી રાખ્યા કહાનરે. ધુતારી૦ ૨
સખી પ્રીતડી જોઇને મોહ્યા વહાલમો;
રંગભીનો રાચ્યા એને રંગરે. ધુતારી૦
સખી શામળિયે વિસાર્યાં વ્રજ સાથને;
મરમાળાને ગમ્યો એનો સંગરે. ધુતારી૦ ૩
સખી રસિયો રિઝ્યારે એના ગુણમાં;
ગુણવંતીને ગમ્યા દીનાનાથરે. ધુતારી૦
સખી પ્રેમસખી જાયે વારણે;
અલબેલો આવે મારે હાથરે. ધુતારી૦ ૪

* "મહોલા માંહીરે" મેહેલમાં.

પદ ૧૮૬૪ મું

મારા રસિયા વાલમને ભરમાવ્યોરે;
નેણાનો પાણી લાગણો. મારા૦
રંગભીના રાજેન્દ્રને ભરમાવ્યોરે;
નેણાનો પાણી લાગણો. મારા૦ ટેક.
સખી વાલપ ઘણીરે એના વેણમાં;
મરમાળા આંખડલીના ભાવરે. નેણાનો૦
સખી કામકળામાં ચતુરાઈ ઘણી;
મનગમતા ભોળા મારા નાવરે. નેણાનો૦ ૧
સખી જાતાં વળતાંરે મળતા શેરીએ;
બોલી મરમ હસતા દીનોનાથરે. નેણાનો૦
સખી મંદિર તજ્યાં ને તોડી પ્રીતડી;
નેહ લાગો ધુતારીને સાથરે. નેણાનો૦ ૨
સખી એ દુઃખે દાઝે મારી છાતડી;
મન રહે છે સદાયે ઉદાસરે. નેણાનો૦
સખી કેને કહીએરે વાત દુઃખની;
રસિયોજી રહ્યા તેને વાસરે. નેણાનો૦ ૩
સખી મળવાને મન તલખે ઘણું;
જોવાને તલખે મારાં નેણરે. નેણાનો૦
સખી પ્રેમસખી જાયે વારણે;
થાયે મીટ્યે મેળાવો સેણરે. નેણાનો૦ ૪

પદ ૧૮૬૫ મું-રાગ ગરબી

સખીરે સાંભળ વારતા કહું એક આજની;
સખીરે જોઈ સુન્દર શોભા વ્રજરાજની. ૧
સખીરે હુંતો વેલેરી ઉઠીને ઉભી શેરીએ;
સખીરે જાણ્યું રસીક સુંદર મુખ હેરીએ. ૨
સખીરે મેંતો શેરીએ દીઠા ન શ્યામને;
સખીરે ગઈ નંદજીને ઘેર મેવી કામને. ૩

સખીરે નંદજીને ઘેર જોઇને પાછી વળી;
સખીરે મારી પાડોશણ મુજને સામી મળી. ૪
સખીરે મુને પુછ્યું બેન કહોને આજ કેમ છે;
સખીરે મારે હરિ મુખ જોયાનું નેમ છે. ૫
સખીરે હુંતો ગઈતી જોવાને મોહન મીઠડા;
સખીરે પ્રેમસખીનો નાથ નવ દીઠડા. ૬

પદ ૧૮૬૬ મું

સખીરે મારી પાડોશણે કહી વાત કાનમાં;
સખીરે મને હળવે સમજાવી વાત સાનમાં. ૧
સખીરે હેત કરીને કહી વાત વહાલની;
સખીરે મને ભાળ આપી નંદલાલની. ૨
સખીરે મારો જીવડો તે ના રહ્યો ધારણે;
સખીરે હુંતો નિસરી જીવન જોવા કારણે. ૩
સખીરે હું તો ચાલી વૃંદાવન વાટડી;
સખીરે મારે ઓઢણ છે પીળી ધાટડી. ૪
સખીરે મીષ મહી વેચવાનું કીધલું;
સખીરે મનમોહન જોયાનું નેમ લીધલું ૫
સખીરે પાછી માધવ જોયા વીના નહી વળું;
સખીરે પ્રેમસખીના નાથને નિશ્ચે મળું. ૬

પદ ૧૮૬૭ મુ

સખીરે હું તો ચાલી આવી વદાવનમાં;
સખીરે જોવા આનંદ થાએ છે મારા મનમાં. ૧
સખીરે મેં તો સાંભળી વહાલાની વેણી બોલતી;
સખીરે હું તો ચાલી સામી વેહેલી ડોલતી. ૨
સખીરે મેં તો શોભા જોઈ જમુના તીરની;
સખીરે રૂડી કુંજ ગલી છેવા નીરની.* ૩

* "છે વાનીરની" બે મતમાં આ બે રીતે છે પણ અર્થ એકમાં સ્પષ્ટ નથી.

સખીરે હું તો રાસ રમણ શોભા જોઇને;
સખીરે હું તો આનંદ પામી રહી મોહીને. ૪
સખીરે જેનું ક્રિડા નિરંજીત* વિશ્વ નામ છે;
સખીરે એતો તેને રહ્યાનું ધામ છે. ૫
સખીરે પ્રેમસખીનો નાથ ત્યાં દીઠડા;
સખીરે મેં તો ધાઇને લીધા વહાલાના મીઠડાં. ૬

પદ ૧૮૬૮ સું

સખીરે શ્યામ સુંદર સ્વરૂપ રૂપ જોઇને;
સખીરે હું તો મગન થઈ ગઈ છું મોહીને. ૧
સખીરે મનમોહન અનુપ રૂપ કીધલું;
સખીરે ચીત કંઇતણું ચોરી લીધલું. ૨
સખીરે જોયા નેણા ભરી ગિરધારીને;
સખીરે કામ કોટિક નાંખીયે વારી વારીને. ૩
સખીરે શોભ્યા કંદર્પ તણો માન મોડતા;
સખીરે મારા મનડાં સાથે પ્રિત જોડતા. ૪
સખીરે મને કહેતાં ન આવે એવી ઉપમા;
સખીરે કંઇક ભૂલ્યા જાઈ એના રૂપમાં. ૫
સખીરે હું પ્રેમ સખીના નાથની મૂરતિ;
સખીરે જાણે ઘડીયે ન મેલીયે ઉરતી. ૬

પદ ૧૮૬૯ સું

સખીરે શ્યામ સુંદર રમે છે પ્રેમ રંગમાં;
સખીરે ચંદન લેપન કર્યાં છે સર્વે અંગમાં. ૧
સખીરે જાણે શંકર આવ્યા વિભૂત ધારીને;
સખીરે તાંડવ નાચતાં† આનંદ ત્રિપુરારીને. ૨
સખીરે વિષવેલીના પેહેર્યા છે હાર કોટમાં;
સખીરે મોહ પામીને ઉભો છે કામ ઓટમાં. ૩

* "નિરંજન" પાઠ પણ છે. † "નાચવા" પાઠાન્તર છે.

સખીરે જાણે શંકરે ધાર્યો ભોયંગ રાજને;
સખીરે માર આવ્યો છે લેવા શંભુની લાજને. ૪
સખીરે કંઠે શોભે છે કમળ દળ સ્યામને;
સખીરે હું તો વારી જાઉં નીલકંઠ નામને. ૫
સખીરે પ્રેમસખીના નાથની શોભા બણી;
સખીરે જોઈ દીન થયો છે રતિનો ધણી. ૬

પદ ૧૮૭૦ મું

સખીરે મનમોહન શોભે છે વ્રજ આવતા;
સખીરે વ્રજવનિતાના ચીત લલચાવતા. ૧
સખીરે નવઘનની શોભા છે સ્યામ તનમાં;
સખીરે વ્રજસુંદરી આનંદ જોઈ મનમાં. ૨
સખીરે વનમાળા શોભે છે સ્યામ અંગમાં;
સખીરે જાણે ઈંદ્રે તાણ્યું ધનુષ્ય રંગમાં. ૩
સખીરે જાણે ચમકે પીતાંબર દામિની;
સખીરે જોઈ આનંદ થાયે છે વ્રજભામિની. ૪
સખીરે આવે મોરલી મધુરી શી વગાડતા;
સખીરે મોર દાદુર ચાતુકને જીવાડતા. ૫
સખીરે આવે સુંદર કમળ કર ફેરતા;
સખીરે પ્રેમસખીને નેણા ભરી હેરતા. ૬

પદ ૧૮૭૧ મું—રાગ ગરબી

હારે નંદાજીના હો લાલ વહાલા મારે ઘેર તમે આવજો; હારે૦ ટેક
પેહેરી પીતાંબર પ્રેમસું, વલી રૈટા રંગ સૌરંગ;
શોભા કોટિક કામની, તમે ધરજો અંગો અંગ. નંદા૦ ૧
મોતી માળા કોટમાં ને, હેમ કડાં બેઉ હાથ;
શિવ બ્રહ્માદિક સરખા જોઈ, રાજી થાશે નાથ. નંદા૦ ૨
વહાલા માથડે મુગટ ફુલનો, પેહેરો ફુલડાં કેરા હાર;
જીવન તમને જોઈને, મોહી જાશે નગ્રની નાર. નંદા૦ ૩

કંદર્પ કોટિક વારણે, એવી ધરજો શોભા શ્યામ;
પ્રેમસખી કહે ઉરમાં હું તો, રાખીશ આઠો જામ. નંદા૦ ૪

પદ ૧૮૭૨ મું

હાંરે મરમાળા હો માવ, સાંભળો તમને શિખવું રીતડી; હાંરે૦ ટેક.
ગોવિંદ ગાજતે વાજતે, તમે આવજો મારે ઘેર;
પાડ પાડોશી ગામનાં, મર જાણે બાધું શેહેર. મર૦ ૧
મંદિરમાંથી પાંસરા વહાલા, આવજો માણેક ચોક;
સામી ઉંચી મેડીયે, વહાલા રેહેછે મારી શોક. મર૦ ૨
જોશે આવી ગોખમાં, તમને રસિયા વારમવાર;
કામણગારા નેણનાં, તમે મારજો બાણુ હજાર. મર૦ ૩
આકળા થાજો મા વહાલમાં, ઉભા રહેજો એને બાર;
પ્રેમસખી કહે સાનમાં, એને મનવજો તમે હાર. મર૦ ૪

પદ ૧૮૭૩ મું

હાંરે કામણગારા હો કહાન, સારી પેઠે સાનમાં સમજાવજો; હાંરે૦ ટેક.
નવછંદી છે નાયજી, વળી ધુતારી ગુણવાન;
એની આંખડળીના પેચમાં, તમે છેતરાજો મા કહાન. કામ૦ ૧
આંખડી છે અણિયાળિયું, તેની રાખજો મા તમે બ્હીક;
કમળનેણ કોરાં રાખતાં, એને કરજો ઠીકા ઠીક. કામ૦ ૨
મોહન તમને પુછશે, કયાં જાઓ છો સુંદર શ્યામ;
જીવન એને આગલે, તમે લેજો મારું નામ. કામ૦ ૩
હું આવીશ જોવા જાદવા, મિષે ભરવા પાણી હેલ;
પ્રેમસખી સામું જોઇને, તમે વાળજો રંગની રેલ. કામ૦ ૪

પદ ૧૮૭૪ મું

હાંરે ગુણવંતા ગોવિંદ, હસતા આવો મોહન મારી શેરીએ; હાંરે૦ ટેક.
મોહન મોરલી વાઇને, વહાલા ગાઇને સુંદર ગીત;
આંખડળીના ભાવમાં, ચોરી લાવજો એનું ચીત. ગુણ૦ ૧
અગાસીમાં આવીને, હું કરીશ જીવન સાન;
મારી પાડોશણને આંગણે, એક ગાજો મીઠી તાન. ગુણ૦ ૨

હળવા હળવા હેતમાં વહાલા, આવજો મારે બાર;
થાળ ભરી સગ મોતીડે, વધાવીશ વારમવાર. ગુણું૦ ૩
સુંદર ફુલની સેજમાં, પધરાવીશ હું એકાંત;
પ્રેમસખી કહે રસિયા સર્વે, પુરીશ મનની ખાંત. ગુણું૦ ૪

પદ ૧૮૭૫ મું–રાગ ગરબી*

હો રંગભીના રસિલા મોહનજી, આવી શાને કરો છો આળ;
હો રંગભીના હો રસિલા મોહનજી. હો રંગ૦ ટેક.
આવી બાઝો મા રહોને વેગળા, નહીં તો ખાશો મુખડાની ગાળ. હો રંગ૦ ૧
કેમ ઉભા છો મારગ રોકીને, ચાલ્યા જાઓને પોતાની વાટ; હો રંગ૦
વળી જોર જણાવો છો જાદવા, હાથ નાખો છો મહીને માટ. હો રંગ૦ ૨
કેની છેડ ન કીજે કાનુડા, તમે ડાહ્યા છો નંદલાલ; હો રંગ૦
ફેલ કરો કહ્યું તમે નહિ માનો, તો† પુરીશ કોડ હું કાલ. હો રંગ૦ ૩
ધુતારા છો તમને જાણીએ, છો બાલપણાના ચોર; હો રંગ૦
પુરા છો ગુણના ગોવિંદજી, હવે કરશું પાંસરા દોર. હો રંગ૦ ૪
એવા લાડ ન કીજે લાડકડા, વહાલા છો જાણ સુજાણ; હો રંગ૦
હવે નાના નથી મનમોહનજી, છો પ્રેમસખીના પ્રાણ. હો રંગ૦ ૫

પદ ૧૮૭૬ મું

હો અલબેલી ગોવાલની ગોકુલની રંગભીની સુંદર નાર; હો અ૦ ટેક.
આવો મરડ દેખાડે છે મુખનો, તરુણી તન અતિ સુકુમાર; હો અ૦
બોલે કઠિણ વચન અતિ મરમાળા, આખર ગુર્જર જાત ગમાર. હો અ૦ ૧
આજ આવી મારા લાગમાં, રોકીશું સર્વે સાથ; હો અ૦
અલી દહાડી તું દાણ ચોરી જાતી, ઘણે દહાડે આવી છું હાથ. હો અ૦ ૨
શું છે નામ તારું તારા બાપનું, તારા મનમાં છે શાનો દોડ; હો અ૦
ઉભી રહેને થા માં આકળી, પુરા કરીશું તારા કોડ. હો અ૦ ૩
શુરે જોર જણાવે છે નેણમાં, નાંખે છે કટાક્ષના બાણ; હો અ૦
એમ બાળક નહીં બ્હીં‡ જાશું, મુકીયે ન લીધા વીના દાણ. હો અ૦ ૪

* આ અષ્ટક છે પરંતુ ત્રણે મતમાં તેના પહેલા પદમાં એક કડી, બીજા પદમાં એક બોળ, અને છઠ્ઠામાં એક કડી ઓછા છે. † "જાઓ" પાઠાન્તર છે.
‡ "એમ બાળક નહિ અમે બ્હી જાશું" પાઠાન્તર છે.

રોકીશું જાવા નહીં દઇયે, કરીશું વનમાં હેરાન; હો અ૦
કહે પ્રેમસખીના વાલમો, પાવો ગોરસ મેલીને માન. હો અ૦ ૫

પદ ૧૮૭૭ મું

હો ધુતારા આહીરના ગીરધરજી, ઘેલું શું બોલો ગોવાળ; હો ધુ૦ ટેક.
વહાલા નિર્લજ સરખા બોલો છો, ખાવાને ઇચ્છો છો ગાળ. હો ધુ૦ ૧
કે દહાડાના કહાનજી, કહોને કદી લીધું અસબેલ; હો ધુ૦
આવ્યા દાણી થઈ દાણ લેવાને, નથી લાજ તારે છેલ. હો ધુ૦ ૨
ઝાઝું બોલો માં તમને જાણીયે, આવા મોટા થયા અમો માંહ્ય; હો ધુ૦
વહાલા મોટા કીધા છાછ પાઇને, રાખ્યા છે ચારવા ગાવ. હો ધુ૦ ૩
હવે શિખ્યા છો મારગ બાંધવા, વનમાં રોકો છો પરનાર; હો ધુ૦
વહાલા નીતનીત હેરો છો હેરણા, રંગભીના નંદકુમાર. હો ધુ૦ ૪
તમને ખબર નથી બીજા મરમની, શું જોઇને ફુલો છો આપ; હો ધુ૦
અમને ખબર છે છાની વાતની, જાણું છુ તમારે બે બાપ. હો ધુ૦ ૫
ગોરા નંદ જશોદા બેઉ જણ, તમે કાળા કાનુડા નામ; હો ધુ૦
એવું જાણીને છેડ ન કીજીયે, વહાલા પ્રેમસખીના શ્યામ. હો ધુ૦ ૬

પદ ૧૮૭૮ મું

હો મહિયારી ધુતારી જુઠા બોલી, ભ્રખુભાણ તણી કુમારી; હો મહિ૦ ટેક.
શું જાણે અમારી વાતમાં, તું છો છાશ તણી વેચનારી. હો મહિ૦ ૧
આલી નવ લખ ધેન નંદજીને, તેની ગોવાળ પુરે છે શાખ; હો મહિ૦
ભ્રખુભાણ અમારા ચાકર છે, તું જેવી લોંડીયું લાખ. હો મહિ૦ ૨
અમે રાજા તે ગોકુલ ગામના, આ ઘાટ તણા અમે દાણી; હો મહિ૦
તું તો છોડી અમારા ગુર્જરની, તારી માતા ભરે છે પાણી. હો મહિ૦ ૩
અમારું ખાઇને જીવોછો, કરો છો અમારું કામ; હો મહિ૦
અલી શું મુખ લઇને બોલે છે, છોડી રાધિકા તારું નામ. હો મહિ૦ ૪
શું જાણે તું અમને ગુર્જરી, મારી બ્હીકે ફાટી મરે કંસ; હો મહિ૦
કોઈ વેર કરે આલી અમ સાથે, કાઢી નાંખું હું તેનો વંશ. હો મહિ૦ ૫
ગોરસડાં કાજે ગોવિંદે, ઝાલ્યો રાધાનો હાથ; હો મહિ૦
ખોલો ઘુંઘટ પાવોને મહિયારી, કહે પ્રેમસખીના નાથ. હો મહિ૦ ૬

પદ ૧૮૭૯ મું

હો મોહનજી ધુતારા કાનુડા, કામણગારા ઠગારા છેલ; હો મો૦ ટેક.
રહેને વેગળો તુજને વારુ છું, ફાટલું* કેમ બોલે છે ફેલ. હો મો૦ ૧
નાનકડો જરા નવ લાજતો, ગાજતો ગોવાળાને જોર; હો મો૦
સ્યાને ફેલ કરે રહેને પાંસરો, વિણીને ખાને તું વનમાં બોર. હો મો૦ ૨
તારે નવ લખ ધેન તે જાણીએ, તારા ઘરમાં છે ઝાઝું ધન; હો મો૦
અલ્યા શાને ઘરેણાં નથી પેહેરતો, મહીડા જોઈ કેમ લળકે છે મન. હો મો૦ ૩
અલ્યા મહીડા વેચ્યાની શી લાજ છે, જાણ્યા વિના ન બોલીએ લાલ;† હો મો૦
જોઇ આવો પોતાની માતાને, મહી વેચતા પડી છે ટાળ. હો મો૦ ૪
અલ્યા મથુરા મેલી સ્યા કારણે, કેમ નાશી આવ્યો અરધી રાત; હો મો૦
અલ્યા આવીને ઉછર્યો છું ગોકુલમાં, તે કેમ ભુલી ગયો વાત. હો મો૦ ૫
વહાલા સાચું કહેતા દુઃખ લાગશે, કેમ પરણ્યા નહિ કુલવંતી નાર; હો મો૦
હવે જો જો રખે કોઇનું ઘર ઘાલો, વહાલા પ્રેમસખીના યાર. હો મો૦ ૬

પદ ૧૮૮૦ મું

હો ગોરસડાં વાલી ગોવાલણી, અલી દીસે છે ઘણી રીસાળ; હો ગોર૦ ટેક.
અલી મહી વેચવા સ્યાને નીસરી, મીઠા બોલી ઘણી મરમાળ. હો ગો૦ ૧
અલી જોબન ગર્વ ન કીજીયે, માનની સમજો મનમાંહ્ય; હો ગો૦
ચાલે મલપતી બોલે છે મરડમાં, હાથ આવી છું વનમાંહ્ય. હો ગો૦ ૨
હાથ જોડો ગોરસ મેલીને, છેટાથી લાગો પાયે; હો ગો૦
અલી બાંધી તે મુઠી લાખની, ઉઘાડીયે તો પત જાયે. હો ગો૦ ૩
અમે અડીયે નહી તમને ગુજરી, તમે છો શૂદ્ર અશુચિ નાર; હો ગો૦
અલી છેટે રહો પડછાયો પાડશો, અમે કહેવાઇએ બ્રહ્મચાર. હો ગો૦ ૪
અલી મહીડા પીધાની ઇચ્છા ઘણી, પીવાં ગોરસડાપર ભાવ; હો ગો૦
ફીકું લાગે તો પાછું આપશું, માંગે પ્રેમસખીનો નાવ. હો ગો૦ ૫

પદ ૧૮૮૧ મું

હો અલબેલા હઠીલા ગોવિંદજી, પાલવડો મેલો નંદલાલ; હો અ૦ ટેક.
જાવા દો પ્રીતમ પાતળિયા, આવીશું જીવન કાલ. હો અ૦ ૧

---

* "ફાટસું" પાઠ પણ ગાય છે. † "ગાલ" પાઠાન્તર છે. 'ગાલ' કચ્છીઓ ગાય તેનો અર્થ 'વાત' થાય છે.

શો ભાર છે વહાલા ગોરસનો, તમે પીયો તેટલું પાત; હો અ૦
વહાલા વચને તે વેર વધી ગયું, કીધી કઠણુ વચનની ઘાત. હો અ૦ ૨
પીયો પ્રીતશું ગીરધર રંગીલા, મુકો મોહનજી વિખવાદ; હો અ૦
જીવન રસની રીતલડી, મીઠી મેલવણીનો સ્વાદ. હો અ૦ ૩
કહ્યા કઠણ વચન અમે પ્રીતમજી, તેના રોષ માં રાખજો શ્યામ; હો અ૦
અપરાધ ક્ષમા કરો વહાલમજી, વહાલા તમને તે મારા સમ. હો અ૦ ૪
હવે કૃપા કરો જગજીવનજી, હમે ચરણુકમલની દાસ; હો અ૦
વહાલમજી વહાલ વધારીને, રાખોને તમારે પાસ. હો અ૦ ૫
પાવો પ્રેમ અધર રસ પાતળિયા, લાડીલા નંદકુમાર; હો અ૦
રંગ રેલ કરો જગજીવનજી, આપો પ્રેમસખીને હાર. હો અ૦ ૬

પદ ૧૮૮૨ મું

હો જીવનજી પ્રીતમ પાતળિયા, વહાલા છો નંદકુમાર; હો જી૦ ટેક.
હવે પ્રાણજીવન કેમ વિસરો, કરી રાખું હૈયાનો હાર. હો જી૦ ૧
તમે સર્વસ મારે મોહનજી, તમથી વહાલું નહી કોઈ; હો જી૦
તમ કારણુ રહી છું ગોકુલમાં, જીવું છું જીવન જોઈ. હો જી૦ ૨
તમને છેડું છું જીવન જાણીને, મોહન લટકાળા માવ; હો જી૦
રોકો મારગ બોલો છો લાડમા, મારે સાંભળવાનો ભાવ. હો જી૦ ૩
શો ભાર છે વહાલા ગોરસનો, મારા લાડકડા અલબેલ; હો જી૦
માંગો પ્રાણ તો આપું પ્રીતમજી, વારી નાંખું ગોરસડાની હેલ. હો જી૦ ૪
લટકંતા આવો છો વહાલમજી, માંગો છો મહીડાનાં દાણુ; હો જી૦
ઉપરથી બોલું છું મરડમાં, અંતરમાં વારુ છું પ્રાણ. હો જી૦ ૫
ગોરસડાં પાઈ ગોવિંદને, ગોવાલણી લાગે છે પાય; હો જી૦
જોઈ રસીકજીવન ઉરમાં ધારી, દાણુ લીલા પ્રેમસખી ગાય. હો જી૦ ૬

પદ ૧૮૮૩ મું–રાગ ગરબી

આરા આવો સુંદર શ્યામ રે પુછું વાતલડી;
ક્યાં જીત્યા ચતુર સંગ્રામ રે રંગભર રાતલડી. ૧
ક્યાં કીધાં અધરરસ પાન રે રસિયા રંગ રમતા;
કુણુ મળી ચતુર એવી કહાન રે થયા હરિ મન ગમતા. ૨

કેઈ રીતે કીધાં સનમાન રે ચતુરવર પાતળિયા;
કેમ વણ્યાં રસિક એવાં વાન રે સુંદર શામળિયા. ૩
કેઈ રીતે દેખાડ્યા દાવ રે વહાલપ વેણુમાં;
કેઈ રીતનાં કીધાં હરિ ભાવ રે સુંદર નેણુમાં. ૪
કેઈ રીતની સમજાવી સાન રે હસી લીધી તાળી;
તે સાનમાં થયા છો ગુલતાન રે મોહન વનમાળી. ૫
કેઈ રીતે મટ્યા સર્વે ખેદ રે મોહન મરમાળા;
પ્રેમસખી પુછે એ ભેદ રે છેલવર છોગાળા. ૬

પદ ૧૮૮૪ મું

રસિયાજી કહોને રસ રીત રે મોહન ગિરિધારી;
વાલમ ક્યાં વધારી પ્રીત રે છબીપર જાઉં વારી. ૧
ખોટું બોલશો તો જાશે લાજ રે મોહન રંગ રસિયા;
ક્યાં સાર્યાં ગુણવંત કાજ રે કેને મંદિર વસિયા. ૨
ક્યાં થયા મોહન ચકચૂર રે આલસડું અંગે;
ક્યાં લુંટાણા આજ સુર રે લાલ કેને સંગે. ૩
ક્યાં ચોળાણું નંદલાલ રે સુખની સેજડીયે;
કેણે ભીડ્યા ભુજ ભરી વહાલ રે અમૃતની ઝડીયે. ૪
ક્યાં લુંટતાં સેજડલીનાં સુખ રે મનોહર મન ગમતાં;
તે આનંદ આવી રહ્યો મુખ રે રસિયા રંગ રમતાં. ૫
ક્યાં પુરણ કીધી સર્વે ખાંત રે મોહન અલબેલા;
પ્રેમસખી પુછે એકાંત રે સુંદર વર છેલા. ૬

પદ ૧૮૮૫ મું

સાચું બોલો ચતુર વર કહાન રે નટવર નંદલાલા;
ક્યાં પલટાવ્યાં એવાં વાન રે રસિક જનના વહાલા. ૧
છો જીવન જોબન ભરપુર રે મોહન ગીરધારી;
છો દિસંતા મહાસુર રે ગતિ ગયા કેમ હારી. ૨
રસિયાજી શું ઓઢ્યું છે અંગ રે મોહન અલબેલા;
આવા હાલ થયા છે કેને સંગ રે સુંદરવર છેલા. ૩

આ ચુનડી તે કેની ઓઢી આવ્યા રે પીતાંબર ક્યાં ભૂલ્યા;
વહાલા મોરલીને સાટે વેલણુ લાવ્યા રે પ્રેમમાં ક્યાં ફૂલ્યાં. ૪
રહ્યા તિલક અધુરાં ભાલ રે લડથડતાં વેણાં;
રુડી રેખા કાજલની ગાલ રે નિંદ ભર્યાં નેણાં. ૫
જોઈ રૂપ તમારું નાથ રે મગન થઈ વ્રજનારી;
પ્રેમસખી પુછે જોડી હાથ રે છબીપર જાયે વારી. ૬

પદ ૧૮૮૬ મું

સુંદર વર બોલ્યા નાથ રે સાંભળો વ્રજનારી;
થયો તમને પુછ્યાનો ભાવ રે વાત કહું વિસ્તારી. ૧
ગાયું ચારવા ગયોતો કાલ રે મહાવનમાં જઇને;
આ તિલક કર્યાં છે ભાલ રે વેલેરે નૈન.* ૨
કરી કેસર ચંદનની આડ રે ચાંદલે કસ્તુરી;
થઈ તમને પુછ્યાની ચાડ રે વાત કરું છું પુરી. ૩
થયો મહા વનમાં બહુ ઘામ રે જળ આવ્યાં ભાલે;
ઓળાયો ચાંદલો શ્યામ રે હાથ લાગો ગાલે. ૪
હુંતો ગયો અલી વનમાં સુઇ રે પીતાંબર વિસારી;
એક આવી તમ માંહેલી કોઇ રે ચોરી ગઈ ધુતારી. ૫
મેંતો ચુનડી ક્યાં ઓઢી છે ગોરી રે બોલો છો શું ઘેલી;
મારે માથે નાખો ઢાલી ચોરી રે લોક લાજને મેલી. ૬
આ વેલણુ ક્યાં છે રંગ્યો છે વાંસ રે જૂઠડા બોલી નાર;
હુંતો જાઉં છું લોવારને† પાસ રે પડાવવા છે સાર. ૭
હસી હસી લીધી તાળી હાથ રે વિનતા ગઈ ઉઠી;
સાચા પ્રેમસખીનો નાથ રે વ્રજનાર થઈ જૂઠી. ૮

પદ ૧૮૮૭ મું–રાગ ગરબી

અલબેલા આવો રે રમિયે એકાંતે;
મનડું મારું મોહ્યું રે મોલીડાની ભાંતે. ૧

* વરે

રસિયા મને લાગો રે હરિ તારો ચટકો;
મારા મનડાં માંઈ રે રાત દિવસ ખટકો. ૨
મારે ચીતડે ચોંટી રે મોહન છબી તારી;
તારા લટકાં ઉપર રે વાલમ જાઉં વારી. ૩
તમ અરથે રસિયા રે લોક લજ્યા મેલી;
જોયા વિના તમને રે શ્યામ ફરું ઘેલી. ૪
હુંતો ઘાયલ થઈ છું રે મરમાળે વેણે;
મારું ચિતડું વિંધ્યું રે અણિયાળે નેણે. ૫
સંદેશો ઉપજ્યો રે વાલમ કહેવાને;
વહાલા પ્રેમસખી તલખે રે ભેળી રહેવાને. ૬

પદ ૧૮૮૮ મું

રસિયા મને રાખો રે પોતાની જાણી;
હુંતો હાથ તમારે રે વાલમ વેચાણી. ૧
મારું મનડું રહ્યું છે રે તમપર મોહીને;
જીવન જીવું છું રે તુજને જોઈને. ૨
મને આશ તમારી રે પ્રાણજીવન પ્યારા;
સુંદર વર સુજથી રે મા રે'જ્યો ન્યારા. ૩
હુંતો ચરણકમળની રે દાસી તમારી છું;
તારા વેણુ ઉપર રે રસિયા વારી છું. ૪
વહાલા લાગો છો રે નટવર નાનડિયા;
મારા જીવ સંગાથે રે સુંદર વર જડિયા. ૫
બીજું કાંઈ ન જાણું રે જોયું મેં તો ખોળીને;
રસિયા સંગ રાખો રે પ્રેમસખી ભોળીને. ૬

પદ ૧૮૮૯ મું

સુંદર છબી જોઈને રે મોહન મરમાળા;
મનડાં રહ્યાં મોહીને રે છેલવર છોગાળા. ૧
મારે પ્રીત બંધાણી રે તમ સંગ પાતળિયા;
બીજે ક્યાંઈ ન ગોઠે રે સુંદર શામળિયા. ૨

મારું ચીતડું ચોર્યું રે પેચાળી પાઘે;
અલબેલા રહેજો રે આંખડલી આગે. ૩
મારું મનડું મોહ્યું રે રેંટે રૂપાળે;
મને ઘાયલ કીધી રે નેણુતણે ચાળે. ૪
મારું હૈડું હરખે રે મળવા મન ગમતા;
આવોને મળિયે રે રસિયા રંગ રમતા. ૫
બીજે ક્યાંઈ મનડું રે મોહન નવ લાગે;
તમ પાસે રાખો રે પ્રેમસખી માગે. ૬

પદ ૧૮૯૦ મું

મન ગમતા મોહન રે મોહી તારા વેણુમાં;
કામણુ મને કીધાં રે ગુણવંત નેણુમાં, ૧
ઘર ધંધો ન ગમે રે રહ્યું મન મોહને;
હુંતો મગન રહું છું રે તમને જોઇને. ૨
તમને મેલીને રે મન ક્યાંયે નથી જાતું;
મને સબલ ગમે છે રે હરિ તારી વાતું. ૩
હુંતો જોઇને હરખું રે ચાલતણો ચટકો;
મને સબલ ગમે છે રે હાથતણો લટકો. ૪
મુજ સાથે ગાવો રે આવો હરિ ખસતા;
મને સબલ ગમો છો રે સુંદર વર હસતા. ૫
આવાને આવા રે રે'જ્યો દગ આગે;
વહાલા પ્રેમસખીના રે નિત્ય ઉઠી એ માગે. ૬

પદ ૧૮૯૧ મું-રાગ ગરબી

એક વાર મંદિર આવો વહાલાજી મારે, એક વાર મંદિર આવો;
ચિતડાં શું લલચાવો. એક૦ ટેક.
વાટડી જોઉં છું તારી, વેહેલા આવો ગિરિધારી;
ભોળાને શું ભરમાવોરે. વહાલા૦ ૧
બીજેને જાઓ છો ઠાલા, અમશું બોલોને વહાલા;
અમ સાથે શો દાવોરે. વહાલા૦ ૨

મરમાળે વેણે હરિ, કામણગારે નેણે કરી;
સાનમા શું સમજાવોરે. વહાલા૦ ૩
આજ કાલ કહીને હરિ, કાલ ટ્યને જાઓ છો ફરી;
જીવડો શું તરસાવોરે. વહાલા૦ ૪
ઘોડલાં ખેલાવા આવો, વહાલા મારે મન ભાવો;
પ્રેમસખી સાથે લાવોરે. વહાલા૦ ૫

પદ ૧૮૯૨ મું

પ્રેમશું પધારો હરિરે અલબેલા મારે, પ્રેમશુ પધારો હરિ;
રહી છુ અરજી કરી. પ્રેમશું૦ ટેક.
સુંદર વાળી છે શેરી, મોતિડાં મેલ્યાં છે વેરી;
તોરણ મોતી બાંધ્યાં ફેરીરે. અલ૦ ૧
બાંધી છે હીંડોળા ખાટ, રહી છુ જોઇને વાટ;
એક પગે આશ ભરીરે. અલ૦ ૨
વેહેલેરી ઉઠીને રે હરિ, રસોઈ મેલી છે કરી;
આવી છુ ઢાંકીને ધરીરે. અલ૦ ૩
વેહેલેરા પધારો વહાલા, વાર શુ કરો છો કાલા;
ભોજનીયાં જાયે છે ઠરીરે. અલ૦ ૪
પ્રેમીને વશ હરિ, પધારો કરુણા કરી;
પ્રેમસખી સાથે ખરીરે. અલ૦ ૫

પદ ૧૮૯૩ મું

વારે વારે જાઉં વારીરે, લટકાળા તમપર વારે વારે જાઉં વારી;
પધારો ગિરિધારી. લટ૦ ટેક.
છબીલાજી છબીલા જોઇને, મારુ મન રહ્યુ મોહીને;
રાખુ વહાલા ઉર ધારીરે લટ૦ ૧
રૂપાળા પેહેરીને જામા, રસિયાજી આવો સામા;
સુંથણુળીની શોભા સારીરે. લટ૦ ૨
ગજરા પેહેર્યા છે કાજુ, બાંધ્યા છે રૂપાળા બાજુ;
છોગલિયાંની છબી ન્યારીરે. લટ૦ ૩

કેસરિયે ચડ્યા છે નાથ, અસવારી લેઈ સાથ;
મંગલ ગાય છે વ્રજનારીરે. લટ૦ ૪
વહાલાજી વાર ન કીજે, પ્રેમસખી સાથે લીજે;
આશ પુરો આવી અમારીરે. લટ૦ ૫

પદ ૧૮૯૪ મું

મંદિર પધાર્યા સ્વામીરે, સાહેલી મારે મંદિર પધાર્યા સ્વામી;
દુઃખ સરવે દૂર વામી. મંદિર૦ ટેક.
કપુરે આરતિ કરી, મોતિડાંનો થાળ ભરી;
વધાવ્યા અંતરજામીરે. સાહેલી૦ ૧
પેહેરાવ્યા ચંપાના હાર, પગે લાગી વારવાર;
ચરણે મસ્તક નામીરે. સાહેલી૦ ૨
સેજડી સંવારી ખાંતે, ભોજનીયાં રાંધ્યાં છે ભાતે;
નોતર્યા અક્ષરધામીરે. સાહેલી૦ ૩
વ્યંજન થાળ આગે ધરી, પ્રીતશું જમાડ્યા હરિ;
હવે મારે ન રહી ખામીરે. સાહેલી૦ ૪
જમીને ઉઠ્યા દયાળ, પ્રેમસખીને આપ્યો થાળ;
અંગો અંગ આનંદ પામીરે. સાહેલી૦ ૫

પદ ૧૮૯૫ મું–રાગ ગરબી

સખી વારણે જાઉં તારી પ્રીતને જો;
વશ કીધા તેં મોહન અજીતને જો. સખી૦ ટેક.
સખી આજનો દિવસ તારો ધન્યમાં જો;
તું તો ગમી મોહનજીના મનમાં જો. સખી૦ ૧
સખી ચતુરપણામાં ચતુર છો જો;
અલબેલડી જોબન ભરપુર છો જો. સખી૦ ૨
સખી વાલપ ઘણી છે તારી વેણમાં જો;
કામણ કીધાં છે કાંઈક નેણમાં જો. સખી૦ ૩
સખી રંગડો લગાડ્યો કોઈ ભાતનો જો;
રસ પીયે છે આજ તું એકાંતનો જો. સખી૦ ૪

સખી મોહનજીના તેં મનડાં હર્યાં જો;
પ્રેમસખીના નાથને વશ કર્યા જો. સખી૦ ૫

પદ ૧૮૯૬ મું

સખી ધન્ય છે આજ તારી પ્રીતડી જો;
રસિયાજી સાથે લાગી ઝડી જો. સખી૦ ટેક.
સખી કળા શિખી શું ચકોરની જો;
છબી જોઈ રહી મોહન ચીતચોરની જો. સખી૦ ૧
સખી ચતુર ઘણી તું નથી ઘેલડી જો;
શ્યામ સુંદર લેઈ બેઠી એકલડી જો. સખી૦ ૨
સખી કામણ કીધાં તેં મારી બેનડી જો;
તુજ વિના ન ચાલે અરધ ઘડી જો. સખી૦ ૩
સખી કળા ફરી છે તારા અંગની જો;
ચટપટ લાગી રસિયાજીના સંગની જો. સખી૦ ૪
સખી મગન થઈ તું રસ ચાખતાં જો;
પ્રેમસખીનો નાથ ઉર રાખતાં જો. સખી૦ ૫

પદ ૧૮૯૭ મું

સખી હું તો બલિહારી તારા વહાલને જો;
પ્રેમે રીઝવ્યા ચતુર વર લાલને જો. સખી૦ ટેક.
સખી પ્રેમ પુરણ તારો કાનની જો;
વશ કીધા સુંદર વર ભામની જો. સખી૦ ૧
સખી રસિક સુંદર રસ ચાખીઓ જો;
સંસારિયો ફુચો કરી નાંખીઓ જો. સખી૦ ૨
સખી શ્યામ સુંદર ઉર ધારિયો જો;
શુંક જેવો કીધો તેં સંસારિયો જો. સખી૦ ૩
સખી વહાલા કીધા તેં વ્રજરાજને જો;
મેલી કુલ કુટુંબ લોક લાજને જો. સખી૦ ૪
સખી ત્રિભુવન તારા જશ ગાવિયા જો;
પ્રેમસખીનો નાથ તેં પધારિયા જો. સખી૦ ૫

પદ ૧૮૯૮ મું

સખી પ્રેમી જાણે વાત પ્રીતની જો;
શું જાણે બીજા એ રીતની જો. સખી૦ ટેક.
સખી ભ્રમર લોભી રસ સારના જો;
શું જાણે દાદુર ભોગી ગારના જો. સખી૦ ૧
સખી હંસ તો મુક્તાફલને જમે જો;
મુવા બગલાંને એક માછલાં ગમે જો. સખી૦ ૨
સખી પ્રેમીજન હંસ મોતી શ્યામ છે જો;
જેને શ્યામ વિના બીજું હરામ છે જો. સખી૦ ૩
સખી અમૃત પીતાં ટળી વાસના જો;
તે નવ જાણે બ્હેની સ્વાદ છાસના જો. સખી૦ ૪
સખી જીવવું જેનું નાથ કારણે જો;
પ્રેમસખી જાયે તેને વારણે જો. સખી૦ ૫

પદ ૧૮૯૯ મું–રાગ ગરબી

સાંભળ વાત કહું એક છાની, શ્યામ સુંદર વર નંદલાલાની. ૧
સાચી કહું માનજે મારી હેલી, સુંદર શ્યામ ગયા તને મેલી. ૨
તારી શોક વ્રજા* જેનું નામ, તેને મંદિર આજે ગયા છે શ્યામ. ૩
કસુંબલ પાઘ કેસરિયાં જામા, શેરીએ જાતાં મળ્યા મને સામા. ૪
રંગમાં રાતાને વાંસળી વાતા, રસિક સુંદર વર દીઠા મેં જાતા. ૫
ગજરા બાજુબંધ બાંધ્યા છે હાથે, લાખ ગોવાળિયા લીધા છે સાથે. ૬
તેતો આજે પૂરણ સુખ પામી, જઇને મળ્યા પ્રેમસખીના સ્વામી. ૭

પદ ૧૯૦૦ મું

સાંભળ વાત કહું એક બીજી, પ્રેમે મગન નાથ રહ્યા છે રીઝી. ૧
પીતાંબરની પળવટ વાળી, હાથે ગજરા ગુંથ્યા વનમાળી. ૨
અત્તર શીશી લીધી છે સાથે, કેસર ચંદન ઉતાર્યું છે હાથે. ૩
તુજ કરતાં તે દીસે ઘણી વહાલી, પુરણકામ ગયા જેને ચાલી. ૪
તેને મંદિર શ્યામ રહ્યા છે ઝુરી, તુજને તો રસિયો ગયા છે ભુલી. ૫

* "વિરજા".

તુજને મેલીને ગયા જેને કાજ, કહોને બાઈ તારી શી રહી લાજ. ૬
સાંભળી રાધાએ દાસીની વાણી, પ્રેમસખી કહે કોપી મહારાણી. ૭

પદ ૧૯૦૧ મું

આદિ માયા જગતની છે ઈશ, અતિશે પ્રચંડ ચડી છે રીસ. ૧
જાણે રાહુએ ઘેર્યો છે ચંદ, ક્ષીણ કળા થયો જગવંદ. ૨
મહા કોપમાં રાસેશ્વરી રાધા, શોક છુત્યાની લીધી છે બાધા. ૩
ભ્રકુટી ચંચલ નેણાં છે રાતાં, મહા રીસમાં બોલી જગમાતા. ૪
દૃખાડ આલી કર્યાં છે નંદલાલ, જોને હવે કરીશ એના હાલ. ૫
જે સાથે લાગ્યું એને તાન, એક ઘડીમાં ઉતારીશ માન. ૬
પ્રેમસખીનો વહાલો ગયા બીજે આશે, હવે એમાં જોયાં જેવી થાસે. ૭

પદ ૧૯૦૨ મું

રીસ કરી બોલી અલબેલી, થાઓ તૈયાર ચાલોને વેહેલી વેહેલી. ૧
રથ જોડીને થાઓ તૈયાર, ચાલો ઉતાવળી થાયે છે વાર. ૨
રતન જડીત પેહેર્યાં છે અમૂલ્ય, કોટિ સુરજ જેના નખની તુલ્ય. ૩
પેહેર્યાં છે ચીર અમુલીક ભારી, કોટિક કામ છબીપર વારી. ૪
સુંદર રથ જોઆ જેને કાજે, ચૌદ લોક શોભા જોઈ લાજે. ૫
હીરા રતન જડ્યા અતિ સાર, ચાલીશ ગાઉમાં જેનો વિસ્તાર. ૬
એ રથ ઉપર બેસીને ચાલી, પ્રેમસખીના નાથને છે વહાલી. ૭

પદ ૧૯૦૩ મું

ચાલી શ્યામા મંડળ મેલી, ત્રણ કરોડ ગોપી લીધી છે ભેળી. ૧
હાહાકાર થયો બહુ ઘોષ, રાણી રાધાજી ભરાણી છે રોષ. ૨
અતિ ઘણો શોક કરતી આવે નાર, લાખ ગોવાળીઆ ઉભા છે દ્વાર. ૩
ગોવાળીએ સહુ આવતી ભાળી, ઉભી રહો ઉભી રહો કહીને ખાળી. ૪
રાધાજી બોલી જુવો છો શું આલી, જાવા ન પામે સહુ લ્યોને ઝાલી. ૫
રાધાજીની આજ્ઞા લઈને, ઝાલી લીધા ગોપી ભેળી થઈને. ૬
રીસમાં ભુલી ગોપી સુધ બુધ, પ્રેમસખી કહે થયો મહા જુધ. ૭

પદ ૧૯૦૪ મું

સાંભળી ખબર રાધાજી આવી, ત્રણ કરોડ ગોપી સાથે લાવી. ૧

રીસ ભરી રાધા આવી જાણી, મ્હીકની મારી વ્રજ થઈ પાણી. ૨
ઝાલો ને બાંધો કરતી આવી પ્યારી, અંતરધ્યાન થયા ગિરિધારી. ૩
આવી રાધાજી વળી સૌ જોઈ, સુના મંદિરિયામાં ન મળે કોઈ. ૪
વ્રજા નીર થઈ તે જાણી, નવ દીઠાં કયાંઈ સારંગપાણી. ૫
નીર જોઈ બહુ* આચરજ પામી, અંતરધ્યાન થયા જાણ્યા સ્વામી. ૬
રાધા ગઈ પાછી પોતાને ધામ, પ્રગટ થયા પ્રેમસખીના શ્યામ. ૭

પદ ૧૯૦૫ મું

વ્રજા તીર ગયા બલવીર, હસીને બોલાવી આપી બહુ ધીર. ૧
મારે કાજે આવી ગતિ તારી, આવ્ય નવજોબન થઈ નારી. ૨
આવી રૂપ ધરી અલબેલી, રસિક સાથે વાળી રંગડાંની રેલી. ૩
સુંદર વર મોહન સાથે રમતાં, પુત્ર સાત થયા મનગમતા. ૪
રમતાં બાળ વઢયો એક નાનો, લાગી વ્રજા તેને રાખવા છાનો. ૫
નાના બાલકની દયા મનમાં આવી, સુંદર શ્યામ ગયા છટકાવી. ૬
મેલી ગયા પ્રેમસખીના પ્યારો, થાજે તું પુત્ર સમુદર ખારો. ૭

પદ ૧૯૦૬ ઠું

રસિક સુંદર સાથે શ્રીદામ, આવી ઉભા રહ્યા રાધાને ધામ. ૧
દાસી બોલી ઉભા રહોને શ્યામ, હમણે નથી માંહી ગયાનું કામ. ૨
રાધા સુતી હરિ કોપ મંદિરમાં, ખુબ ભરી છે રીસના ભરમાં. ૩
વસ્ત્ર આભૂષણ મેલ્યાં ઉતારી, એક ફાટી કંથા ઉર ધારી. ૪
કુસુમની સેજ ત્યાગી અલબેલી, લોટે છે ધરણી કોમલ અંગ છેલી. ૫
રદન કરે બહુ વારંવાર, દુઃખનો નહિ હરિ વારને પાર. ૬
પ્રેમસખીના નાથ આવ્યા જાણી, આવી ઉઠી રાધા રીસે ભરાણી. ૭

પદ ૧૯૦૭ મું

જારે લંપટ દાસીના વહાલા, તેને પાસે જા તું નંદલાલા. ૧
કપટી નિર્લજતું શું છે ત્યાં કામ, જા તું પાછો તે દાસીને ધામ. ૨
કઠણ વચન બોલી રાધા પ્યારી, કાઢી મેલો લંપટ ગીરધારી. ૩

---

* "સુદુ" પાઠાન્તર છે

દાસી કહે જાઓ જગદીશ, હમણે રાધાને ચડી છે બહુ રીસ. ૪
એક કહે સાંભળો અલબેલા, આવડી માનીતી કરી કેમ છેલા. ૫
એક કહે સુંદર વર કહાન, લાગો પગે રાખો એનું માન. ૬
પ્રેમસખી કહે નાથ ગીરધારી, મન માની મોજ હવે મળશે સારી. ૭

પદ ૧૯૦૮ મું

પાછી આવીને રાધા બોલી વેણા, રીસમાં રાતાં ચટક થયાં નેણા. ૧
વ્રજકાન્ત વ્રજના નાથ, કેમ મેલી આવ્યા દાસીનો સાથ. ૨
તે થઈ નદી તું પણ નદ થાને, બાંધી પુટી તેને કાંઠે રે જાને.* ૩
એકસું ધાતને એકસું પ્રીત, ક્યાંથી શિખ્યો એ મનુષ્યની રીત. ૪
મનુષ્યની રીત સરવે તારી જાણી, થાને મનુષ્ય જા સારંગપાણી. ૫
દાસી વ્રજાને લેજે સાથે છાની, તે ટાળશે સહુ દાઝ હિયાની. ૬
સહી ન શક્યો બોલ્યો શ્રીદામ, ચાલી નિસર્યો પ્રેમસખીનો શ્યામ. ૭

પદ ૧૯૦૯ મું

શ્રીદામ કોપ્યો નેણ થયાં રાતા, એવાં વચન કેમ બોલો છો માતા. ૧
જેને પ્રતાપ થઈ આવી મોટી, તેને વાણી કેમ બોલો છો ખોટી. ૨
મારા સ્વામીનો મરમ તું ના જાણી, તું જેવી લાખો ભરે જેને પાણી. ૩
રે રે લંપટ કપટીના દૂત, સામો આવી કેમ બોલે કપુત. ૪
માનું ભુંડું વાંચે બાપનું સારું, દૈત્યનું રૂપ થાશે જા તારું. ૫
શ્રીદામ કે તું જેને મદ ભારી, મનુષ્ય બની થાજે શુદ્રની નારી. ૬
પ્રેમસખીના સ્વામી પાસે આવી, શ્રીદામે રીત કહી સમજાવી. ૭

પદ ૧૯૧૦ મું

શ્રીદામ કે સાંભળો દીનાનાથ, શી ગતિ મારી કુટાયો અનાથ. ૧
શ્યામસુંદર કહે માં કરજે શોક, સો વરસ કેડે પામીશ મારો લોક. ૨
ધારી ચરણ હયે મસ્તક નામી, ચાલ્યો શ્રીદામ રાધા મળી સામી. ૩
હૈયામાં ઘાલી મળી બહુ પ્રીતે, કર્યાં જાદરા પુત્ર પુછ્યું એ રીતે. ૪
શ્રીદામે વાત કહી સમજાવી, ચાલી રાધા મોહન પાસે આવી. ૫

* અર્થ સ્પષ્ટ નથી.

હે નાથ હે નાથ કહીને પોકારી, ભુલી હું નાથ છું દાસી તમારી. ૬
પડી ચરણુમાં ભુલી શરીર, પ્રેમસખીને સ્વામી આપી ધીર. ૭

પદ ૧૯૧૧ મું

સુંદરશ્યામ કહે પ્રાણુ પ્યારી, ચિંતા ન કરશો મરજી છે મારી. ૧
થાઓ ગોકુલ ભ્રખુભાણુ કુમારી, તમ અરથે હું આવીશ નારી. ૨
આવીશ વેહેલો ન કરીશ વાર, પ્રગટીશ વ્રજમાં ઉતારવા ભાર. ૩
પરક્રમા કરી રાધા પગે લાગી, કર જોડીને લીધો વર માગી. ૪
રાધાજી બોલી જોડીને હાથ, જનમોજનમ થાજો મારા નાથ. ૫
નાથ ચરણુમાં મારું મન રમજો, ભ્રમર થઇને નિરંતર ભમજો. ૬
સુતાં જાગતાં નિત્ય દરશન દેજો, પ્રેમસખી કહે અખંડ અંતરે* રહેજો. ૭

પદ ૧૯૧૨ મું

ગદગદ કંઠે બોલી પ્રાણુ પ્યારી, નાથ વિસરજ્યો મા દાસી તમારી. ૧
ગુણુ તમારા ને રૂપ તમારું, એમાં રેહેજો અખંડ ચીત મારું. ૨
ચરણુ કમળની ભક્તિ મુને દેજો, રાત દિવસ મારા નેણુમાં રહેજો. ૩
જોતાં જોતાં જીવનપ્રાણુ, ઢળી પડી ભુલી દેહ ભાન. ૪
વ્રજવાસી સાંભળો નરનારી, તે પુરુષોત્તમ પ્રગટ્યા મોરારી. ૫
એમાં તે ખોટી ન મળે લગાર, સમ ખાઇને કહું વારંવાર. ૬
પુરણુ પ્રીતે એ લીલા જે ગાશે, તો પ્રેમસખીનો નાથ તેડી જાશે. ૭

પદ ૧૯૧૩ મું-રાગ ગરબી

આવોને અલબેલારે વહાલા, વાટડી જોઉં તમારી રે. આવો૦ ટેક.
લટકામાં લટકાળારે વહાલા, વહાલમ વેણુ વગાડી રે;
પ્રાણુ હર્યાં વાંસલડીને ચટકે, મોહન મોહની લગાડી રે. આવો૦ ૧
મુખને મરકલડે આંખડલીને ચાળે, વશ કીધી વ્રજનારી રે;
અલબેલા આંખડલીમાં જીવન, ખટકો છો મોરારી રે. આવો૦ ૨
મીઠે મીઠે વેણે કામણુગારે નેણે, માર્યાં તેં મોહના બાણુ રે;
રાત દિવસ સ્વપ્નમાં મોહનજી, વિસરું નહિ જીવનપ્રાણુ રે. આવો૦ ૩

---

* "એવા" પાઠાન્તર છે.

લટકંતી ચાલે બોલાવો છો વહાલે, મીઠી તે મુખની વાણી રે;
હાથને લટકે પીતાંબર પટકે, લાવણ્યમાં લોભાણી રે. આવો૦ ૪
સુંદરવરની સુંદર શોભા, જોઈ મોહ્યું મન મારું રે;
પ્રેમસખીના રસીલા રે વહાલા, તન મન તમપર વારું રે. આવો૦ ૫

પદ ૧૯૧૪ મું

મોહનજી સરમાળા રે વહાલા, આવોને છેલ છબીલા રે;
પ્રાણજીવન જોવાને કાજે, અવતરિયા અલબેલા રે. મોહ૦ ટેક.
જરકસી પાઘમાં રે મનડું લાગે, જળહળતા પેહેરો જામા રે;
સુખડું તે દેવા ને મન હરી લેવા, ચાલ્યા આવો મુજ સામા રે. મોહ૦ ૧
શોભાના સાગર નૌતમ નાગર, કંઠે મોતીડાંની માળા રે;
કુંડલ ઝળકે ને મનડું રે લળકે, કેવા શોભો છો રૂપાળા રે. મોહ૦ ૨
કેડે કંદોરો ને બાંહે બાજુબંધ, પાયે તે ઘુંઘરુ વાજે રે;
હેમ કડાં કર પોંચી જોઇને, કોટિ કામ છબી લાજે રે. મોહ૦ ૩
પીતાંબર કેડે કટારો છે ભેટે, વ્રજવનિતા મોહી વહાલા રે;
આવો એકાંતે જીવન જોઉં ખાંતે, એક વાર મળો નંદલાલા રે. મોહ૦ ૪
મુખડા ઉપર શ્રમ જલનારે મોતી, કેસર તિલક ભાલે રે;
પ્રેમસખી જોઇ મોહી છે વહાલા, છેલ ચટકતી ચાલે રે. મોહ૦ ૫

પદ ૧૯૧૫ મું

છેલછબીલા છોગાળા વહાલા, તારા મુખડાની મોહની લાગી રે;
કમળ નેણ જોવાનેરે કાજે, સર્વે થયાં વેરાગી રે. છેલ૦ ટેક.
કેસર રંગે ઉધાડે તે અંગે, રૂડા લાગો છો લાલ રે;
મસ્તક તિલક કર્યાં કેસરના, ટીબકડી રૂડી ગાલ રે. છેલ૦ ૧
ફુલડાંના હાર હિયે રૂડા શોભે, બાંધ્યા તે ફુલડાના બાજુ રે;
મસ્તક હાર કતાર ફુલાની, છોગલિયાં બહુ કાજુ રે. છેલ૦ ૨
સુંથણુલી પહેરો મોહનજી, મનડાં અમારાં મોવા રે;
નાભી ઉંડી અનોપમ સુંદર, આવી છું જીવન જોવા રે. છેલ૦ ૩
દરશન દેવાને દુઃખ હરી લેવા, આવી બેસો મારે બારે રે;
ઝીણે ઝીણે વેણે કટાક્ષને નેણે, જીવનજી મુને મારે રે. છેલ૦ ૪

પ્રાણ હર્યાં પાતળિયાજી વહાલા,* બોની મીઠા મીઠા વેણ રે,
પ્રેમસખીના પ્રાણજીવન મુને, લાગ્યા તમારા નેણ રે છેલ૦ ૫

પદ ૧૯૧૬ મુ

પ્રાણજીવન પાતળિયારે વહાલા, વારોને નેણ તમારા રે,
હરતાને ફરતા હેરાન કરે છે, ચોર્યા છે ચીત હમારા રે. પ્રાણ૦ ટેક
રાત દિવસ જપવા નથી દેતા, કીધી તે વશ મોહે કહાના રે,
અરધી તે રાતે મોહનજી, મારે મદિર આવે છાના રે. પ્રાણ૦ ૧
ભર નિદ્રામા આવી જગાડે, ને બરકીને પાડે ચીસ રે,
ઓચીંતા આનીને છેડે છે, ઘણી ચડાવે છે રીસ રે. પ્રાણ૦ ૨
સહુ દેખતા મારો પાલવ ઝાલે, ને હસીને વધારે છે વહાન રે,
લોકની લાજ ન માને મોહન, તમે શિખાવ્યા નદલાલ રે. પ્રાણ૦ ૩
કામણગારે તમારે નેણે, એણે મુને વશ કીધી રે,
શુ જાણુ વહાલા શુ કરી નાખ્યુ, જાણે વેચાતી લીધી રે પ્રાણ૦ ૪
એને કેડે હુ તો એમ ફરુ છુ, જેમ પડાઇની દોરી રે,
પ્રેમસખીના રસીલારે વહાલા, પેઠા કાનજકુ કોરી રે પ્રાણ૦ ૫

પદ ૧૯૧૭ મુ

રગભીના રસીનારે વહાલા, આવોને સુન્દર છેના રે,
અરધ ઘડી અનગા નવ મેલુ, મનગમતા અનબેના રે રગ૦ ટેક૦
હેત કરી હૈયાપર રાખુ, મોહન ચતુર સુજાણ રે,
જેરે જોઇએ તે આણી આપુ, તન મન વારુ પ્રાણ રે રગ૦ ૧
પ્રાણ થકી વહાના છો જીવન, સુંદર સ્યામ સોહાગી રે,
પ્રાણજીવન તમ સાથે મારે, પુરણ પ્રીતડી લાગી રે. રગ૦ ૨
નેણના આગળથી નહી રે જાવા દઉં, જીભ થકી ન વિસારુ રે,
રમતાને જમતા ગોરસડાંજે પીતા, એવા રુદા માંહી ધારુ રે રગ૦ ૩
જોયા વિના નવ ચાલે જીવન, કરી રાખુ હૈયાનો હાર રે,
નાસિકા મોતી કરુ બાંહે બાજુ, નયન તણો શણગાર રે રગ૦ ૪

* "પાનળિયેરે વહાલે" પાઠાન્તર છે

સુંદર શ્યામ રસિકના જીવન, આજતો અટળક ઢળો રે;
કર જોડીને કહું છું જીવન મારા, પ્રેમસખીને મળો રે. રંગ૦ ૫

પદ ૧૯૧૮ મું-રાગ ગરબી

સજની પુછોને નંદજીનો લાલ કે કેમ ચંચળ થયા રે લોલ;
કીધા કીધા નટવર વેશ કે કેમ તોડી દયા રે લોલ. ૧
સજની શું છે આ રાતે કામ કે નંદકુમારને રે લોલ;
શણગાર્યા રૂડા તોરંગ થયા અસવારને રે લોલ. ૨
સાથે નહી લઈ જાયે વ્રજરાજ તો કયારે આવશે રે લોલ;
સજની અધરામૃત વ્રજનાથ હવે ક્યારે પાવશે રે લોલ. ૩
મળશે મનગમતી કોઈ નાર કે જાશે વિસરી રે લોલ;
સજની મેલીને ચાલ્યા નાથ ક્યારે મળશે ફરી રે લોલ. ૪
સજની જગથી તોડી પ્રીત કમળ મુખ જોવતી રે લોલ;
મેલી પ્રેમસખીને નાથ રહી સર્વે રોવતી રે લોલ. ૫

પદ ૧૯૧૯ મું

ન ઘટે તમને પ્રાણજીવન કે ચાલ્યા મેલીને રે લોલ;
દુઃખને દરીએ મારા નાથ કે નાંખ્યાં ઠેલીને રે લોલ. ૧
રસિયા કરવી નહોતી પ્રીત કે પેહેલી નાથજી રે લોલ;
રસિયા અમૃત પાઇને માર્યાં એક સાથજી રે લોલ. ૨
રસિયા સરવથી તોડ્યો સ્નેહ એક તમને વરી રે લોલ;
વ્રજવનિતાના જીવનનાથ તમે સારી કરી રે લોલ. ૩
રસિયા રંગે રમાડતાં રાસ વધાર્યાં વહાલને રે લોલ;
રસિયા લેવા અમારા પ્રાણ કર્યાં એહાલને રે લોલ. ૪
રસિયા માર્યાં રસનાં બાણ કે ઠાર્યાં કેમ ઠરે રે લોલ;
તમવિના પ્રેમસખીના નાથ કે એવી કુણ કરે રે લોલ. ૫

પદ ૧૯૨૦ મું

ઓધવ કહેજો એક સંદેશો વ્રજના નાથને રે લોલ;
મા વિસારજો પ્રાણજીવન કે ગોપી સાથને રે લોલ. ૧

રસીયા કરજો અમારી સાર કે અતિ અબળા તણી રે લોલ;
વારે ચઢજો દીનાનાથ કે હવે થઇ છે ઘણી રે લોલ. ૨
થઈ છે તમ વિના વ્રજનાથ કે સર્વે ઘેલડી રે લોલ;
સંભારીને સુંદર શ્યામ રડે છે સાહેલડી રે લોલ. ૩
રસિયા આંખે આંસુ ધાર ભુલી ઘરકામને રે લોલ;
વહાલા કોકિલા ઉંચે સ્વરસું પોકારે શ્યામને રે લોલ. ૪
રસિયા આવો પ્રાણજીવન કે વાળો વાનને રે લોલ;
આપો પ્રેમસખીના નાથ કે દરશન દાનને રે લોલ. ૫

પદ ૧૯૨૧ મું

રસિયા નીતનીત કરતી આડ ચાંદલિયો લાલનો રે લોલ;
તે ઘણું ખટકે મારા નાથ તીર જેમ ભાલનો રે લોલ. ૧
બેસતા મોહન આવીને બાર કે નાંખી ચાકળો રે લોલ;
તે સંભારીને સુંદરસ્યામ થાયે છે મન આકળો રે લોલ. ૨
રસિયા જમતા કરતા ખેલ કે બહુ હાંસી કરી રે લોલ;
તે લટકાપર પ્રાણજીવન કે હું જાઉં મરી રે લોલ. ૩
રસિયા બોલી મધુરાં વેણ કે કરતા વાતડી રે લોલ;
તે સંભારીને મારા નાથ ભરાઈ આવે છાતડી રે લોલ. ૪
રસિયા ફુલડે સંવારી સેજ ઢાળી છે મેં તો ખાટડી રે લોલ;
આવો પ્રેમસખીના નાથ જોવું છું તારી વાટડી રે લોલ. ૫

પદ ૧૯૨૨ મું

આવો આવો સુંદર શ્યામ કે ભુવન મારે ડોલતા રે લોલ;
હસતા હસતા સુંદર વેણુ કમળ મુખ બોલતા રે લોલ. ૧
ચિતડે ચોંટી સુંદર શ્યામ ચપળતા નેણની રે લોલ;
મન મારૂં મોહ્યું મોહનલાલ મધુરતા વેણુની રે લોલ. ૨
રસિયા લાગો સુજને રંગ ચટકતી ચાલનો રે લોલ;
જોતાં ત્રપત ન થાયે નેણ ચંદ્રમા ભાલનો રે લોલ. ૩
રસિયા ઝાલ્યો છે મારો હાથ રખે હવે છોડતા રે લોલ;
વહાલા રહેજો મન મારે વાસ આળસ અંગ મોડતા રે લોલ. ૪

વહાલા જાતાં વળતાં શ્યામ શેરીએ મારે નિસરો રે લોલ;
રસિયા પ્રેમસખીના નાથ મુને મા વિસારો રે લોલ. ૫

પદ ૧૯૨૩ મું

અલબેલા આવો મારે ઘેર કે જાઉં તારે વારણે રે લોલ;
પેહેરાવું ચંપાના હાર લાવી છું તમ કારણે રે લોલ. ૧
રસિયા બાંધી રૂપાળી પાઘ અટા લેજો બેવડો રે લોલ;
ઓરા આવીને સુંદર છેલ કે ખોસું કેવડો રે લોલ. ૨
લટકા કરતાં આવો શેરીએ કે પોતાની શેખમાં રે લોલ;
પ્રાણજીવન જોવાને કાજ બેસીશ હું તો ગોખમાં રે લોલ. ૩
આવીને બેસો મારે બાર કરો રૂડી વાતડી રે લોલ;
રસિયા જોઈ તમારું રૂપ ઠરે છે મારી છાતડી રે લોલ. ૪
લાલચ લાગી છે અલબેલ મોહી છું તારા વેણમાં રે લોલ;
આવો પ્રેમસખીના પ્રાણ રાખું મારા નેણમાં રે લોલ. ૫

પદ ૧૯૨૪ મું

સજની એક દિવસ જળ ભરવા જમુના હું ગઈ રે લોલ;
સામાં મળીયા નંદજીનો લાલ કે જોઈ મોહી રહી રે લોલ. ૧
જે દહાડાથી સુંદર શ્યામ મારી દષ્ટે પડ્યા રે લોલ;
લખીને રાખ્યા રુદિયામાંહ્ય કે ચીત આવી ચડ્યા રે લોલ. ૨
લાગ્યાં લાગ્યાં ચંચળ નેણ હવે કેમ વિસરે રે લોલ;
લટકાં કરતાં પેઠા લાલ હવે કેમ નિસરે રે લોલ. ૩
સખી ચૌદ ભુવનમાં એક એની મારે આશ છે રે લોલ;
હવે મારે મન ક્રમ વચને નાથ ચરણમાં વાસ છે રે લોલ. ૪
કીધી કીધી મુજપર મેહેર કે આજ અઢળક ઢળ્યા રે લોલ;
મળીયા પ્રેમસખીનો નાથ કે આડા અંક વળ્યા રે લોલ. ૫

પદ ૧૯૨૫ મું

સજની મનડે વાળી ગાંઠ તે છોડું કેમ કરી રે લોલ;
ટાળી ન ટળે કરમની રેખ તેમ મારે હરિ રે લોલ. ૧
મન ક્રમ વચને ઝાલી હાથ હાલરે જેમ લાકડી રે લોલ;
તેમજ પ્રાણ સંગાથે લીધા મનમોહન જડી રે લોલ. ૨

તેલે પલાળીને વાળે જેમ ગાંઠ કે રૂડી હીરની રે લોલ;
સજની એમ પડી મારે આંટી કે મોહન આહીરની રે લોલ. ૩
જોતાં લોચન ત્રપત ન થાયે કે એવી ટેવ પડી રે લોલ;
સજની પ્રાણજીવન જોયા વિના ચાલે નહી ઘડી રે લોલ. ૪
રસિયા સાથે લાગી પ્રીત કે દુઃખ સર્વે ટળ્યાં રે લોલ;
સજની પ્રેમસખીના નાથ કે આજ અઢળક ઢળ્યા રે લોલ. ૫

પદ ૧૯૨૬ મું–રાગ ગરબી

રાધાકૃષ્ણ વિવાહ લિખ્યતે

સખી સાંભળને કહું એક વારતા જો;
સાંભળીને થાયે છે હિયે ઠારતા જો. ૧
જેને મોટા મુનિવર ચ્હાય છે જો;
જેને નિગમ નેતિ કરી ગાય છે જો. ૨
સખી જે સારું ઘરમાંથી નિસરે જો;
ત્યાગી થઇને વનમાં ખોળતા ફરે જો. ૩
સખી જે થકી આ સર્વસ થાય છે જો;
જે સરવના કારણ કહેવાય છે જો. ૪
સખી દાખડે કરીને જે નવ મળે જો;
કૃપા કરીને ભુતળે દેહ ધરે જો. ૫
સખી પ્રગટ થાયે છે જન તારવા જો;.
પ્રેમસખીના કારજ સારવા જો. ૬

પદ ૧૯૨૭ મું

સખી સાંભળી રહેજે ચીતડું ધરી જો;
વાત કહું છું તને હેતે કરી જો. ૧
સખી એવી બુદ્ધિ મને આવડી જો;
ગઇતી વનમાં હેલાવાને ગાવડી જો. ૨
સખી ગાવડી હેલાવીને પાછી વળી જો;
સામી મળી ગોવાળીઆની મંડળી જો. ૩

સખી વચમાં ચાલ્યા આવે નંદજી જો;
કેડે તેવા છે રસિયો ગોવિંદજી જો. ૪
કોઇક દૈવના ખેલની એવી ઘડી જો;
સખી કયાંઇથી વરસાદ આવ્યો ચડી જો. ૫
વા વાયા ને માંઝો કડકવા જો;
પ્રેમસખીનો નાથ લાગ્યા ફડકવા જો. ૬

પદ ૧૯૨૮ મું

સખી કાળી ઘટા આવી મળી જો;
તાલ તમાલની ગાઢી* કુંજ ગલી જો. ૧
સખી ગરજે ઘણો ને થાયે વિજળી જો;
સખી જોઇને જાયે ચિતડું ચળી જો. ૨
સખી વનમાં લાગ્યા મોર બોલવા જો;
લાગ્યા વિરહીના કાલજ છોલવા જો. ૩
વન ધાટું સુઝે નહીં વાટડી જો;
ત્યારે નંદે લગાવ્યા નાથ છાતડી જો. ૪
એટલાકમાં દીઠી મુને આવતી જો;
પ્રેમ કરી પ્રીતમ ગુણ ગાવતી જો. ૫
સખી મોટાં ફોરા લાગ્યા પડવા જો;
પ્રેમસખીનો નાથ માંડ્યા રડવા જો. ૬

પદ ૧૯૨૯ મું

ભલે આવી રાધા તું કયાંઇથી જો;
ઘરે લેઈ જા મોહન વનમાંહિથી જો. ૧
સખી નંદજી બોલાવીને હેત કરે જો;
કહાન લેઈ જા વહેલી વહેલી ઘરે જો. ૨
રાત મળીને ભય છે ગાયો તણો જો;
ગાજવીજ જોઈ કહાનજી બ્હીયે ઘણો જો. ૩

---

* "ધાડી" સંભવે છે.

એમ કહીને દીધા મને નાથજી જો;
નંદ થોડેક આવ્યા મારે સાથજી જો. ૪
મારગ દેખાડીને નંદજી પાછા ફર્યાં જો;
સખી મોહને • મારા મનડાં હર્યાં જો. ૫
દૈવે આણ્યાં કરમ આડાં પાનડાં જો;
પ્રેમસખીનો નાથ ઘણા નાનડા જો. ૬

પદ ૧૯૩૦ મું

હું છું મોટી ને નાથજી નાના ઘણા જો;
કોણ પુરશે મનોરથ મનતણા જો. ૧
એમ કહીને ચાલી આવી વનમાં જો;
કામ વ્યાપ્યો છે મારા તનમાં જો. ૨
વન આવ્યાં એકાંત નાના નાથજી જો;
કુણ રમશે હવે મારી સાથજી જો. ૩
એમ કહીને નીસાસા નાંખીઆ જો;
મુજ પાસેથી મોહન જાતા રહ્યા જો. ૪
એક દીઠો મંડપ એકાંતનો જો;
માંહે રતન જડિત બહુ ભાતનો જો. ૫
મોહન ઝુલે હિંડોળા ખાટડી જો;
પ્રેમસખીનો નાથ જુએ વાટડી જો. ૬

પદ ૧૯૩૧ મું

સખી દીઠા મોહન માંહે રમતા જો;
મારા મનને અતિ ઘણા ગમતા જો. ૧
તરુણ જોઈ મોહનની મૂર્તિ જો;
જાણે ઘડીએ ન મેલીયે ઉરથી જો. ૨
જાણે મોહન હૈયાપર રાખીએ જો;
ઉપર કોટિક કામ વારી નાંખીએ જો. ૩
સખી રસિયો હતા ઘણા નાનડા જો;
મારે કાજે થયા જુવાનડા જો. ૪

સખી જોઈ શોભાના સુરને જો;
જોઈ મોહી જોબન ભરપુરને જો. ૫
ક્રોડ તેતરીશ દેવ ત્યાં આવિયા જો;
પ્રેમસખીના નાથને વધાવિયા જો. ૬

પદ ૧૯૩૨ મું

સખી બ્રહ્માજી આવ્યા હંસે ચડી જો;
લગન લીધા વહાલાના શુભ ઘડી જો. ૧
સખી સોર* થાએ છે બહુ વેદના જો;
ગાયે છંદ પ્રબંધ બહુ ભેદના જો. ૨
વાજીંત્ર વાજે ને મંગલ ગાય છે જો;
મહા આનંદના ઓછવ થાય છે જો. ૩
સખી રતનના મંડપ રચાવિયા જો;
રુડા મોતીડાના ચોક પુરાવિયા જો. ૪
લીલા મણિયુંના તોરણ બાંધીયા જો;
ભાત ભાતના ભોજન રાંધીયા જો. ૫
ધર્યા કનક કલશ સોહામણા જો;
પ્રેમસખી લીયે છે વધામણા જો. ૬

પદ ૧૯૩૩ મું

સખી અલબેલોજી તોરણ આવિયા જો;
ભરી મોતીડે થાળ વધાવિયા જો. ૧
ધરી મોરમુગટ ઘણા શોભિયા જો;
સખી જોઇને ચીત મારાં લોભિયા જો. ૨
મેં તો ટાળ્યો ઘુંઘટ પટ આડલો જો;
પ્રીતે પૂજ્યા પ્રીતમ વર લાડલો જો. ૩
મારો ભવનો તે દોરડો છોડીયો જો;
હરિ સાથ હાથેવાળો જોડીયો જો. ૪

* "સ્હોર" ઘોઘાટ.

કર્યાં પાણી ગ્રહણ મહાવનમાં જો;
જેજેકાર થયો છે ત્રિભુવનમાં જો. ૫
લિધીએ માગી ચરણમાં દક્ષણા જો*;
પ્રેમસખીને નાથ આપી દક્ષણા જો. ૬

પદ ૧૯૩૪ મું

રસિયાજી સાથે રંગ લાગીયો જો;
સખી મનનો સંશે સર્વ ભાગીયો જો. ૧
રસ વાધ્યો છે રંગભર રમતા જો;
હેતે પ્રીતે મોહનજીને ગમતા જો. ૨
હળવાં મળવાં રમવા બહુ ભાવના જો;
કામકળા પ્રીતમ સંગ દાવના જો. ૩
ખાન પાન માન બહુ વહાલે કરી જો;
ગાન તાન વાન કહાન લાલે કરી જો. ૪
હાવ ભાવ દાવ બહુ રસે ભર્યા જો;
પ્રેમ નેમ જેમ હેતે ઘટે કર્યા જો. ૫
રસ બસ વસ થવાની રીતડી જો;
પ્રેમસખીના નાથ સાથે પ્રીતડી જો. ૬

પદ ૧૯૩૫ મું

રંગ જામ્યો છે રમતાં અતિ ઘણો જો;
સ્નેહ વધ્યો છે મુજને મોહન તણો જો. ૧
પ્રીત પેહેલી ને લાજ ઘણી બોલમાં જો;
મધુર હસવું સામું જોઈ તોલમાં જો. ૨
વહાલમાંથી મધુરતા વેણુની જો;
મરમ લેઈને ચપળતા નેણુની જો. ૩
કુચ કઠોર કોમળ અંગ લાલજી જો;
ચતુરાઈએ લીધા ઉર વહાલજી જો. ૪

* "વિધીએ માગી ત્યાં મડા દક્ષિણા જો"

અંગ સંગ લાગ્યો રંગ ભાતનો જો;
રસ લુટયો રસિક થઈ એકાંતનો જો. ૫
શ્રમ લાગ્યો છે રમતાં અંગમાં જો;
ચકચૂર થયા વહાલાના સંગમાં જો. ૬
વિવાહ ગાયો પુરણ પરિબ્રહ્મનો જો;
પ્રીતે સાંભળે તો છૂટે બંધ કરમનો જો. ૭
હેતે ગાયે ને પ્રીતે કરી સાંભળે જો;
પ્રેમસખીનો નાથ તેને મળે જો. ૮

ઇતિશ્રી રાધાકૃષ્ણ વિવાહના પદ દશ સંપૂર્ણ

પદ ૧૯૩૬ મું–રાગ ગરબી

સખી આજ મોહન દીઠા રે, શેરીએ આવતા રે;
મોરલીમાં ગીત મધુરાં રે, ચાલ્યા આવે ગાવતા રે. ૧
આવે વહાલો હસતા ને રમતા રે, ગોવાળાનાં સાથમાં રે;
ઉછાળતા આવે મોહન રે, ફુલ દડી હાથમાં રે. ૨
રંગડાનો રાતો માતો રે, ચાલ્યો આવે શેરીમાં રે;
રસિયો જોવાને કાજે રે, ઉભી છું ગોખમાં રે. ૩
મોહનજીનું મુખડું જોયું રે, ઘુંઘટની ઓટમાં રે;
જોઇને ઘાયલ થઈ છું રે, નેણા કેરી ચોટમાં રે. ૪
હૈયાપર હાર ઝળકે રે, રહ્યું મન મોહીને રે;
બ્હેની પ્રેમસખીના નાથને રે, રહું છું જોઇને રે. ૫

પદ ૧૯૩૭ મું

સખી આજ સાંજને ટાણે રે, આવે વહાલો ઝુલતા રે;
સખાને ગળે બાંહડલી રે, નાંખી આવે ડુલતા રે.* ૧
સખી અલબેલો આવી રે, ઉભા મારે બારણે રે;
વહાલાને વધાવ્યા મોતીડે રે, ગઈ હુંતો વારણે રે. ૨
ગાયુંની ભીડ ઘણેરી રે, શેરી આવી સાંકડી રે;
મેંતો માંહી મરમ લખીને રે, નાંખી ફુલ પાંખડી રે. ૩

* "ડોલતારે" પાઠાન્તર

ચતુરાઈ અદ્ભુત દીઠી રે, સુંદર વર કહાનમાં રે,
ફુલ દડો ઉંચો ઉછાળી રે, સમજાની સાનમા રે. ૪
નેણુમાં નેહ ધરીરે રે, મધુરાં હાસ્ય કરીને રે;
ચાલ્યા પ્રેમસખીના વહાલો રે, મન ચીત આણુ હરીને રે. ૫

પદ ૧૯૩૮ મું

સખી અલબેલે વહાલે રે, કામણુ મને કીધલાં રે;
મોરલીમા મત્ર ભણીને રે, મન મારાં લીધલા રે. ૧
મોહનજીએ મોહની નાખી રે, મીઠા મીઠા વેણુની રે,
કાળજડું કોરીને પેઠી રે, ચપળતા નેણુની રે. ૨
સખી જળ ભરવા ગઈતી રે, જમુનાના ઘાટમા રે;
અચાનક આવીને મળિયા રે, ભુજ ભરી વાટમા રે ૩
તે દહાડાથી ઘેલડી કીધી રે, નદને ગોવાળિયે રે,
બ્હેની મુને વશ કરી લીધી રે, મોહન વનમાળિયે રે ૪
મન મારુ ઝખીને રહ્યુ રે, કયારે દેખુ નદનો લાનો ?,
હવે બ્હેની પ્રેમસખીને રે, કાારે બોલાવશે વહાલો રે ૫

પદ ૧૯૩૯ મું

સખી મને પ્રીત બનાણી રે, કોડીલા કહાનમા રે,
નેણે મારે વાસજ કીધો રે, શામળિયાના વાનમા રે. ૧
અધર રસ પાનજ કરવા રે, વશ થયા નાથને રે,
પ્રેમે ઉર ઉપર ધરવા રે, ભુજદડ હાથને રે ૨
સખી એને લાલચ લાગી રે, વહાલાના અગમા રે,
મગન થઈ ભમતા ફરેછે રે, મોહનજીના સગમા રે ૩
દિવસનકાદિક જેવા રે, જેને ખોળતા જઈ ફરેછે રે,
તે રસ લોચન મારાં રે, સખી નિત્ય પાન કરે છે રે ૪
મોટા મોટા મહામુનિના રે, ધ્યાનમા મોહન નાવે રે,
કૃપા કરી પ્રેમસખીને રે, વહાનો નિત્ય લાડ લડાવે રે. ૫

पद १९८० मुं-राग गरबी

અપાડે આનંદકારી રે, અમથી અળગા કેમ થયા છો—એ ઢાળ છે
મારા સમ મોહન તમને રે, સાચું બોલો શામળિયા; મારા० ટેક
અલબેલા કેમ ઉદાસી રે, કહોને પ્રીતમ પાતળિયા. મારા० ૧
અણિયાળાં નેણ રંગીલાં રે, ચંચળ મોહન મરમાળા;
બોલો છો પરવશ સરખા રે, છેલ છબીલા છોગાળા. મારા० ૨
મોહન ક્યાં મનડું લોભાણું રે, નયણે* નિંદ્રા નવ આવે;
ચિતડામાં ચટકી લાગી રે, ભોજનિયાં તે નવ ભાવે. મારા० ૩
શણગાર સજ્યા રસ રંગે રે, પ્રેમેસું કમરું કસીયું;
થયા નટવર વેશે મોહન રે, ચીતડું તો બીજે જઈ વસીયું. મારા० ૪
ક્યાં જાશો મોહન રસિયા રે, અમને મેલી ગીરધારી;
મધરાતે રંગના ભીના રે, જીવન થયા છો અસવારી. મારા० ૫
મનડાંની વાતું મોહન રે, કાંઇક અમને કહેતા જાઓ;
નહીં તો તમ સંગે રસિયા રે, પ્રેમસખીને લેતા જાઓ. મારા० ૬

પદ ૧૯૮૧ મું

મેલીને મારગ લાગ્યા રે, કઠણ હિયાના ગીરધારી; મેલી० ટેક
ચીતડાં ચોરીને ભાગ્યા રે, રડતી મેલી વ્રજનારી. મેલી० ૧
પાતળિયા પીડ ન જાણી રે, મનમોહનજી મરમાળા;
દરદીપર દયા ન આણી રે, કપટી અંતર છો કાળા. મેલી० ૨
અમ સાથે અંતર કીધો રે, મીઠા બોલા રંગરસિયા;
છબીલા છેહજ દીધો રે, અલબેલીને મન વસિયા. મેલી० ૩
શામળિયા સ્નેહજ તોડ્યો રે, પ્રાણજીવન છોજી વહાલા;
કોઇ રંગભીનીસું જોડ્યો રે, નાગર નટવર નંદલાલા. મેલી० ૪
મારા સમ ન ઘટે તમને રે, અલબેલી સુંદર ભાળી;
વલખંતાં મેલ્યાં અમને રે, ગયા છો મોહન વનમાળી.† મેલી० ૫

* "નેણે" પાઠાન્તર. † "વલખંતા મેલી અમનેરે, રે જતું મોહન વનમાળી" પાઠાન્તર છે.

ત્યાં જઈને છેલ છબીલા રે, મોહનજી શું લલચાવો;
તમ પાસે રંગના ભીના રે, પ્રેમસખીને બોલાવો. મેલી૦ ૬

પદ ૧૯૪૨ મું

વ્રજવનિતા વ્યાકુળ રસિયા રે, વાટડલી જોવે વહાલા; વ્રજ૦ ટેક.
મનગમતા ક્યારે મળશો રે, છેલ છબીલા નંદલાલા. વ્રજ૦ ૧
વિજોગે વ્યાકુળ વહાલા રે, પ્રાણજીવનને સંભારી;
નયને આંસુની ધારા રે, ક્યારે દેખું ગીરધારી. વ્રજ૦ ૨
સનેહિ સુધ બુધ ભુલી રે, વહની વેદના છે ભારી;
અણિયાળાં નેણનાં બાણે રે, મોહન ગયા છો મારી. વ્રજ૦ ૩
લટકાળા લટકાં તમારાં રે, ચીતડું મારું ચોરે છે;
મુખનો મરકલડો મોહન રે, કાલજડું ઘણું કોરે છે. વ્રજ૦ ૪
નટવર વેષે વનમાળી રે, ચીતડે આવી અટક્યા છો;
હું તો કેમ કરી વીસારું રે, રસિયાજી ઘણું ખટકો છો. વ્રજ૦ ૫
અબળાની અરજી માવા રે, દુઃખડાં કાપો આવીને;
વહાલા પ્રેમસખીના રસિયા રે, સુખ આપો બોલાવીને. વ્રજ૦ ૬

પદ ૧૯૪૩ મું

વહાલમજી વેહેલા વળજો રે, છેલ છબીલા છોગાળા; વહા૦ ટેક.
વનમાળી વીલંબ ન કરશો રે, પ્રાણજીવન છો લટકાળા. વહા૦ ૧
પરદેશી રસિયા આવો રે, મોહન મારા મનગમતા;
નટવર આંખડલીને આગે રે, દેખું જમતા ને રમતા. વહા૦ ૨
અલબેલા વાનજ વાળો રે, રસિયા અધરામૃત પાને;
તનડાના તાપજ ટાળો રે, પ્રીતમ દરશનને દાને. વહા૦ ૩
રંગરસિયા આવીને મળશો રે, સુખડા તો ત્યારે થાશે;
સુંદર મુખ જોયા વીના રે, જીવડલો નિશ્ચે જાશે. વહા૦ ૪
આવીને શ્યામ સલુણા રે, વાળો રગડાની રેલું;
લટકાળા લટકાં માંહિ રે, ગોકળિયું કરજો ઘેલું. વહા૦ ૫
મોહનજી મોહ પમાડો રે, છોગાળા છોગાં મેલી;
મુખને મરકલડે રસિયા રે, પ્રેમસખીને કરજો ઘેલી. વહા૦ ૬

પદ ૧૯૪૪ મું–રાગ ગરબી

હાંરે શાને રોકો છો સ્યામ, જાવા દ્યોને મોહન રસિયા;
વહાલા મારે ઘેર છે કામ. જાવા૦ ટેક.
ગોકુળની અમે ગ્વાલણી, માથે મહીના હો માટ;
નિત્ય ઉઠીને રે કહાનજી, વહાલા કેમ રોકો છો વાટ. જાવા૦ ૧
ગિરિધર ઘેલું ન બોલીયે, છોજી જાણ સુજાણ;
મારગ મેલીને રહો વેગળા, વહાલા શાનાં માગો છો દાણ. જાવા૦ ૨
અલવીલા આળ ન કીજીયે, મોટા થઇને મહારાજ;
મારો માં મોહન કાંકરી, વહાલા કાંઇક રાખોને લાજ. જાવા૦ ૩
છેલ બાજીએ નહિ છેડલે, મારો તુટશે હાર;
પાલવ મેલોને પાતળા, વહાલા માનો નંદકુમાર. જાવા૦ ૪
વાર્યું કરોને વીઠલા, માનો રસિયા અલબેલા;
પ્રાણજીવન રહોને પાંસરા, વહાલા પ્રેમસખીના છેલ. જાવા૦ ૫

પદ ૧૯૪૫ મું

વારી લાલ બાજે શા માટ, મોહન મેલીને રહો વેગળા;
વહાલા મારું ફુટશે માટ. મોહ૦ ટેક.
વાલમ વનમાં ન દોડીયે, પરનારીને કેડ;
જીવન જોર ન કીજીયે, વહાલા કોઇની કરીએ ન છેડ. મોહ૦ ૧
રસિયાજી રીશ ન કીજીયે, નથી લીધાની રીત;
કહ્યું માનોને કહાનજી, વહાલા નહીં તો થાશો ફજીત. મોહ૦ ૨
મોહન મરમ ન કીજીયે, ઝાઝાં શીખો માં ફેલ;
ગાયું ચારો ને રહો પાંસરા, વહાલા સુધા થાઓ માં છેલ. મોહ૦ ૩
કેટલુંક સાંખીએ કહાનજી, વહાલા નંદકુમાર;
વિચારીને બોલજો વાલમાં, વહાલા દાણ લેતાં છે વાર. મોહ૦ ૪
લાડકડા લાડ ન કીજીયે, કહું છું જોડીને હાથ;
અલબેલા ઓછું ન બોલીયે, વહાલા પ્રેમસખીના નાથ. મોહ૦ ૫

પદ ૧૯૪૬ મું

વહાલા મારું ફાટશે ચીર, તાણો માં સુંદર શામળા;
હરિ માનો મોહન આહિર. તાણો૦ ટેક.
મહીની મટુકી મારી ફુટશે, ઘેર થાશે હો જાણ;
સાસુ તે મારી ખીજશે, વહાલા થાશે ગોરસની હાણ. તાણો૦ ૧
વનમાળી વનમાં ફરો, વિણી ખાઓને બોર;
તમે ને શું જાણો દાણમાં, વહાલા ચારી જાણો છો ઢોર. તાણો૦ ૨
ખાળ કરોને બાજે ઓઢણે, ફોડો મહીના હો ઠામ;
રસિયા શું જાણો રીતમાં, વહાલા આ તો ધુતારાનાં કામ. તાણો૦ ૩
મોર મુગટ માથે ધર્યો, પેહેર્યો ગુંજાના હાર;*
શું રે ફુલો છો લાડકા,† હરિ વહાલા નંદકુમાર. તાણો૦ ૪
કામણગારી તમારી આંખડી, કામણગારાં હો વેણ;
સાન કરો છો સેનમાં, વહાલા પ્રેમસખીના સેણ. તાણો૦ ૫

પદ ૧૯૪૭ મું

વહાલા મારી કરો માં છેડ, મારા સમ મોહન તમને;
વહાલા નહીં તો થાશે વઢવેડ, મારા સમ મોહન તમને. મારા૦ ટેક.
છાના આવીને છેલજી, તોડી મોતીની માળ;
હાથ જોડું છું રહો વેગળા, વહાલા નહી તો ખાશો હો ગાળ. મારા૦ ૧
બાંહ મરોડી ભાંગ્યો ચુડલો, વાર્યું કરતાં હો છેલ;
લાડકવાયા તમારા બાપને, વહાલા ઝાઝા શીખામાં ફેલ. મારા૦ ૨
પાલવ તાણીને ફાડી ચુંદડી, નથી રાખતા હો બ્હીક;
જોર વધ્યું છે જાદવા, હવે તમને કરીશ ઠીક. મારા૦ ૩
લજ્યા લોપો સૌ દેખતાં, લેવા મહીના હો દાણ;
કોડી તે એક આપું નહી, વહાલા મુને નંદજીની આણ. મારા૦ ૪
મુકોને નિર્લજ નંદનાં, મુને ચડી છે રીશ;
દહાડી તે કેટલુંક સાંખીએ, વહાલા પ્રેમસખીના ઈશ. મારા૦ ૫

* "મોર મુકુટ માથે ધરી પેહેરી ગુંજાના હાર" પણ ગાય છે. * "ફાંકડા" પાઠાન્તર છે.

પદ ૧૯૪૮ મું–રાગ ગરબી

ઓરા આવોને વારી જાઉં લાલ રે, નંદના નંદનજી;
જોઈ મોહી તમારી ચાલ રે, નંદના નંદનજી. ૧
મુખ બોલો મધુરાં વેણુ રે, નંદના નંદનજી;
રુડા લાગે અણીઆળા નેણુ રે, નંદના નંદનજી. ૨
કર્યા તીલક કેસરના ભાલ રે, નંદના નંદનજી;
રુડા શોભો છો રસિક રસાલ રે, નંદના નંદનજી. ૩
ગળે પહેર્યા છે ફુલડાના હાર રે, નંદના નંદનજી;
જોઈ મોહી છે વ્રજની નાર રે, નંદના નંદનજી. ૪
ઓઢી ઉભા છો સુંદર રેંટો રે, નંદના નંદનજી;
મુને એમના એમ આવી ભેટો રે, નંદના નંદનજી. ૫
એક વિનતિ અમારી ઉર ધારજો રે, નંદના નંદનજી;
પ્રેમસખીને મા વિસારજો રે, નંદના નંદનજી. ૬

પદ ૧૯૪૯ મું

વહાલા આવો સોંપુ એક કામ રે, પ્રાણુના જીવનજી;
છો પતીતપાવન નામ રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૧
હું તો છું અતિ અબળા નાર રે, પ્રાણુના જીવનજી;
મારે એક તમારો આધાર રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૨
છું સર્વે અંગે દીન રે, પ્રાણુના જીવનજી;
વળી ગુણુ રહિત કુળ હીન રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૩
એવું જાણીને મુને મા વિસારજો રે, પ્રાણુના જીવનજી;
વહાલાતંબોળીનાપાનજ્યુંસંભારજોરે, પ્રાણુના જીવનજી. ૪
સંભારશો તો રહેશે ઠીક રે, પ્રાણુના જીવનજી;
નહીં તો જાશે તમારી ટેક રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૫
મારે તમ વિના નથી બીજું ઠામ રે, પ્રાણુના જીવનજી;
પ્રેમસખી કહે છે ખાઈ સમ રે, પ્રાણુના જીવનજી. ૬

પદ ૧૯૫૦ મું

તમ પાસે માગું જોડી હાથ રે, મોહન મન ગમતા;
આપો કૃપા કરી *નાથ રે, મો૦ મ૦ ગ૦. ૧
કપટ રાખો તો નંદજીની આણ રે, મો૦ મ૦ ગ૦;
મને વિસારજો માં જીવનપ્રાણ રે, મો૦ મ૦ ગ૦. ૨
આપો તમારા જનનો સંગ રે, મો૦ મ૦ ગ૦;
તેણે ચઢે તમારો રંગ રે, મો૦ મ૦ ગ૦. ૩
મારી સામું જોતા રહેજો રે, મો૦ મ૦ ગ૦;
ક્યાંઈ બંધાવા ન દેજો રે, મો૦ મ૦ ગ૦. ૪
મુને આપો અખંડ એવી પ્રીત રે, મો૦ મ૦ ગ૦;
તમ વીના ન જાયે બીજે ચીત રે, મો૦ મ૦ ગ૦. ૫
બીજાં સર્વે દુઃખ મારા કાપો રે, મો૦ મ૦ ગ૦;
રાધાનાં જેવાં સુખ આપો રે, મો૦ મ૦ ગ૦. ૬
એક બીજી કૃપા મને કરો રે, મો૦ મ૦ ગ૦;
રાધાની પેઠે †વરો રે, મો૦ મ૦ ગ૦. ૭
એ ભલામણ છે તમને મીત રે, મો૦ મ૦ ગ૦;
પ્રેમસખી થઈ છે નચીંત રે, મો૦ મ૦ ગ૦. ૮

પદ ૧૯૫૧ મું

મુને વહાલા છો પ્રાણથી નાથ રે, સુંદર શામળિયા;
મારો જીવડો ફરે છે તમ સાથ રે, સુંદર શામળિયા. ૧
મારા નેણાં ચકોર તમે ચંદ રે, સુંદર શામળિયા;
તમને જોઉં ત્યારે આનંદ રે, સુંદર શામળિયા. ૨
પ્રીત કોયલ તમે રુતુરાજ રે, સુંદર શામળિયા;
તમ વિના થાયે છે ઘણી દાઝ રે, સુંદર શામળિયા. ૩
મારું ચિત્ત ચાતક સ્વાત શ્યામ રે, સુંદર શામળિયા;
તમ વિના બીજું હરામ રે, સુંદર શામળિયા. ૪

* "દીનાનાથરે" પાઠાન્તર છે. † "મને" વરોરે, "મારી વરોરે" પાઠાન્તર છે.

મન મીન તમે સાગર પીવ રે, સુંદર શામળિયા;
તમ વિના તલશી જાયે જીવ રે, સુંદર શામળિયા. ૫
ઘન શ્યામ તમે હું છું મોર રે, સુંદર શામળિયા;
તમ વીના મરું છું કરી શોર રે, સુંદર શામળિયા. ૬
હું તો ભમર કમળ તમે માવ રે, સુંદર શામળિયા;
આજ આવ્યો છે મારો દાવ રે,* સુંદર શામળિયા. ૭
તારા મુખડા જોવાની તાણુ રે, સુંદર શામળિયા;
આવો પ્રેમસખીના પ્રાણુ રે, સુંદર શામળિયા. ૮

પદ ૧૯૫૨ મું–રાગ ગરબી

મારે મંદરિયે પધારો રસિયા છેલજી;
મેં તો સેજલડી સમારી ફુલડે સાર.
આવો લટકા કરતાં લટકાળા અલબેલજી;
ઉભી વાટડલી જોઉં છું પ્રાણઆધાર. મારે૦ ૧
હું તો રીઝી છું રસિયાવર જોઈ રૂપને;
મારા પ્રીતમ પ્રાણસનેહી શ્રીઘનશ્યામ.
રસિયા જોઈને જીવું છું રૂપ અનુપને;
હું તો શ્વાસોશ્વાસે રહું તમારું નામ. મારે૦ ૨
પહેરો પાતળિયા પીતાંબર મન મારે ભાવતું;
ઓઢો ઉજ્વળ શેલું છેડે સોના તાર.
મુજને વહાલા બહુ લાગો છો મંદિર આવતા;
મારા નાથ મનોહર હૈડા કેરા હાર. મારે૦ ૩
મારું ચિતડું તો ચોરાણું છેલા ચાલમાં;
જોઈને વશ થઈ છું વનમાળી સુંદર હાસ.
મુજને હરતાં ફરતાં બોલાવો છો વહાલમાં;
મારે પ્રેમાનંદ કહે એક તમારી આસ. મારે૦ ૪

પદ ૧૯૫૩ મું

વાગી વાગીરે વહાલાની સૈયર ચાંખડી;
આવે અલબેલોજી અબળાના આધાર.

* 'આજ આવ્યા છો મારે દાવરે' પાઠાન્તર છે.

ચાલે ચટચટ ઝટપટ મદન મનોહર આંખડી;
આવે જોતાં જોતાં નેણતણા શણગાર. વાગી૦ ૧
હુંતો હરખ ભરી ઉઠીને આવી બારણે;
જોયા આંગણીયામાં જીવન શોભાસુર.
લાવી થાળ ભરી મોતીડે કેશવ કારણે;
મેં તો વધાવ્યા વનમાળી જોબનપુર. વાગી૦ ૨
હુંતો જોઇને મોહીરે સુંદર મૂરતિ;
હુતો વારણીયાં લઇને લાગી પાય.
શી કહું શોભારે સલુણા અંગની પુરતી;
હુતો કર સાહી લઈ ચાલી મંદિરમાંય. વાગી૦ ૩
મેંતો ઢોલીડે પધરાવ્યા પુરણચંદને;
પ્રીતે સેવા મેવા સુંદર ભોજન પાન.
હું તો પ્રેમાનંદના સ્વામી આનંદકંદને;
ભેટી અંક ભરીને કૃષ્ણપતિ ગુણવાન. વાગી૦ ૪

પદ ૧૯૫૪ મું

સૈયર શામળિયોજી આવે સામા શેરીએ;
જેને જોયા જેવા શોભે સુંદર વેષ.
ઉઠને આતુર થઇને સુંદર મુખડું હેરીએ;
એનો મહિમારે ગાયે છે શારદ શેષ. સૈય૦ ૧
એને શિવસનકાદિક શુકજી સરખા ચ્હાય છે;
એનો કમળા કેડો ન મેલે ક્ષણું એક.
એતો બ્રહ્મમોહોલના સ્વામી કેશવરાય છે;
એને જેવા મોટા ભુપતિ પેહેરે ભેખ. સૈય૦ ૨
એનાં દરશન દુર્લભ દેવમુનિસુરરાજને;
એતો સુલભ થયા છે કૃપા કરી મહારાજ.
એને અંતરમાં રાખ્યાનો અવસર આજને;
સજની સફળ કરો નિરખીને સરવે કાજ. સૈય૦ ૩

સૈયર વહાલાજીથી વહાલું કોઈ નવ રાખીએ;
બીજાં મિથ્યા સરવે સગાં કુટુંબ પરિવાર.
પ્રેમાનંદના સ્વામી ઉપર તન વારી નાંખીએ;
સાચા અંત સંગાથી શામળિયો શિરદાર. સૈય૦ ૪

પદ ૧૯૫૫ મું

મારાં લોચનિયાં લોભાણાં જોઈ નાથને;
ઉભા આંગણિયામાં સુંદર શોભાધામ.
રસિયો સાન કરી સમજાવે સૈયર સાથને;
મોહન મરમાળો મનગમતા સુંદરસ્યામ. મારા૦ ૧
બાંધી પાઘડલી પેચાળી નૌતમ ભાતની;
લટકે ઊલરીયાના તોરા પરમ અનૂપ.
શોભે મૂર્તિ રૂપાળી કમળા કાન્તની;
જોઈને મગન થઈ વ્રજનારી સુંદર રૂપ. મારા૦ ૨
કીધું તિલક મનોહર કેસર કેરું ભાલમાં;
શોભે ઉરમાં સુંદર ફુલડા કેરા હાર.
મનડું લોભાણું છે મારું ગજગતિ ચાલમાં;
હુંતો હરખભરી નિરખું વારમવાર. મારા૦ ૩
ઓઢી અલબેલે ઉપરણી રેશમ કોરની;
કીધી ગૌર શરીરે સુંદર ચંદન ખોર.
વાણી પ્રેમાનંદના સ્વામિ ચીતચોરની;
રેખું આંખડલીની જાદુગારી જોર. મારા૦ ૪

પદ ૧૯૫૬ મું-રાગ ગરબી

સુંદર વર વીઠલોરે, એની ઉભલા જમુનાના તીર રે વેણુ વજાડી રે;
સુરનરમુનિ સરવે સાંભળી રે, એની ના રહી અંતરે ધીર રે. વેણુ૦
મોરલીમાં રાગ આલાપીયા રે, એની ગુણવંત સુંદર શ્યામ રે; વેણુ૦
ત્રણ ભુવન સ્વર સાંભળી રે, એની આવ્યા જોવા તજી ધામ રે. વેણુ૦
સરવનાં ચીત વહાલે ચોરીયાં રે, વેણુ વાઈને નંદકુમાર રે; વેણુ૦
અચલ સમાધી શિવની રે, એની સાંભળીને નિસરયા બા'ર રે. વેણુ૦

થલચર જલચર ઘેલડા રે, સરવે કીધલાં નટવર વેષ રે; વેણુ૦
સુરપતિ જોવે આકાશમાં રે, પાતાળે ડોલીયો શેષ રે. વેણુ૦ ૪
ઉભલા જમુનાં કાંઠડે રે, વહાલો સુંદર મોરલી હાથ રે; વેણુ૦
મોરલીમાં મોહ પમાડીયાં રે, સરવે પ્રેમસખીને નાથ રે. વેણુ૦ ૫

પદ ૧૯૫૭ મું

સાંભળ સૈયર વાંસળી રે, વહાલો વાયે છે વિરહને જોર રે,
મોહ પમાડતા રે; ટેક.
મોરલીમાં મન લીધલાં રે, એની લાડીલે નંદકિશોર રે. મોહ૦ ૧
સાત સ્વર ત્રણ ગ્રામમાં રે, વહાલો વાયે છે બલભદ્ર વીર રે; મોહ૦
ખગ મૃગ તૃણ તજી સાંભળે રે, જાણે બેઠા મુનિવર ધરી ધીર રે. મોહ૦ ૨
કોકીલાએ રાગ આલાપીયા રે, માંહી મધુકર પુરે છે સ્વર રે; મોહ૦
મૃદંગ વજાડે પંખી સારસા રે, નાચે છે નટવા મોર રે. મોહ૦ ૩
ચાતુક ગાંધર્વ પ્રેમમાં રે, એની ગાયે છે રૂપાળાં ગાન રે; મોહ૦
લટકાં કરીને નંદલાલજી રે, તોડે છે વચમાં તાન રે. મોહ૦ ૪
આવ્યા જોવાને સરવે દેવતા રે, લાવ્યા છે દેવીયું સાથ રે; મોહ૦
પ્રલડે વધાવી લીયે મીડડાં રે, જોઈ પ્રેમસખીનો નાથ રે. મોહ૦ ૫

પદ ૧૯૫૮ મું

વૃંદાવનમાં વાંસળી રે, વાયે છે નંદાજીનો લાલ રે મનડાં લીધલાં રે; ટેક.
વાલજડાની કોરમાં રે, એની ખટકે છે જાણીયે ભાલ રે. મન૦ ૧
મોરલીમાં મોહન મીઠડો રે, એની ગાયે છે મધુરાં ગીત રે; મન૦
સાંભળતાં સુધ વિસરી રે, એની ચોર્યાં છે નટવરે ચીત રે. મન૦ ૨
ઘેલી કીધાિ મને ગીતમાં રે, લટકાળે લાલ ગોવિંદ રે; મન૦
ચટકી લાગી મારા ચીતમાં રે, એની નયને ન આવે નિંદ રે. મન૦ ૩
પરવશ થઈ છું પ્રેમમાં રે, એની કાંઈ નવ સુઝે કામ રે; મન૦
જાઉશ હાવે વૃંદાવનમાં રે, જોવા પ્રેમસખીનો શ્યામ રે. મન૦ ૪

પદ ૧૯૫૯ મું-રાગ ગરબી

ઉભારે અલબેલો રે વહાલો, જીવન જમુના તીરે રે;
કેસરખોર કરેલી રે રૂડી, સુંદર શ્યામ શરીરે રે. ૧

પાઘડલી પેચાળી રે બાંધી, ડોલરીયે મન હરવા રે;
મોરલડી મરમાળી રે વાયે, વ્રજનારી વશ કરવા રે. ૨
છોગલિયાં લટકાવ્યાં રે છેલે, પેહેર્યા હાર હજારી રે;
બાજુ કાજુ બાંધ્યા રે હાથે, બાનકની બલિહારી રે. ૩
હસતા હસતા હેરે રે સામું, પ્રીતમ કરવા પ્રીતિ રે;
શોભેરે શામળિયો રે વહાલો, કેશવ કામને જીતી રે. ૪
વાંસલડી વાઇને રે વહાલે, થીન હરીને લીધું રે;
પ્રેમાનંદને વહાલે રે કહાને, ગોકુલ ઘેલું કીધું રે. ૫

પદ ૧૯૬૦ મું

આજ સૈયર શામળિયોરે વહાલો, શેરડીએ મને મળિયા રે;
ઘુંઘટ ઓટ દઇને રે જોયા, સુંદર વર અતિ છળિયા રે. ૧
તરછી નજરતણી રે બરછી, મારીને હરિ હસીયા રે;
હાસસહિત શામળિયોરે મારા, અંતરમાં આવી વસીયા રે. ૨
રૂપ જોઈ રંગભીના રે જીતું, લાજ તજી લલચાણી રે;
જીવડલો ગુલતાન રે થયો, સુણતાં મુખની વાણી રે. ૩
આંખડલી અણિયાળી રે રૂડી, નીતમ નેહ ભરેલી રે;
દીલડું મારું ડોલ્યું રે જોઈ, પાઘડલી અલબેલી રે. ૪
કોડીલા કહાનાને રે જોઈ, સૈયર હું લોભાણી રે;
પ્રેમાનંદના વહાલા રે સાથે, પુરણ પ્રીત બંધાણી રે. ૫

પદ ૧૯૬૧ મું

નેણાં નટવરજીના રે લાગ્યાં, અંતરમાં અણિયાળા રે;
કાલજડું કોરીને રે પેઠા, મરમ ભર્યા મરમાળા રે. ૧
નિરમળ કમળ સરીખાં રે રૂડાં, સુંદર રેખું રાતી રે;
જોઇને જાદવરાયને રે મળવાં, આવે ભરાઈ છાતી રે. ૨
કામણગારાં નેણાં રે એના, જોઇને જીવ લોભાયે રે;
ત્રિભુવનમાં એવી કોઈ રે નારી, જોતાં વશ નવ થાયે રે. ૩
અણિયાળાં નેણાંની રે સાને, પ્રીતમ પ્રાણ હરે છે રે;
ડાકી કમળા સરીખી રે એની, ફેડ ફેડ ફરે છે રે. ૪

હસતા હસતા હેરે રે સામું, એ સુખ નવ કહેવાયે રે;
પ્રેમાનંદ એ નેણા રે ઉપર, સરવસ વારી જાયે રે. ૫

પદ ૧૯૬૨ મું

કામણુ મુજને કીધાં રે બેની, કહાન કામણગારે રે;
મનડું મારૂં લીધું રે એને, નેણુંને નજારે રે. ૧
સાંમો મુજને મળિયો રે વહાલો, નંદરાયની શેરી રે;
લટકાં કરતાં આવે રે કેશવ, આંખડીયું રૂડી પેરી રે. ૨
નંદકુંવરને જોઈ રે હુંતો, લાજ કરી શરમાણી રે;
અલબેલે આવીને રે મારી, નવરંગ ચુનડ તાંણી રે. ૩
આંખડલીને ચાળે રે મારા, દલડાને ડોલાવ્યું રે;
હસતું મુખડું જોઈ રે મારા, મનડામાં ઘણું ભાવ્યું રે. ૪
હાસસહિત અલબેલો રે મારા, અંતરમાં આવી વસિયો રે;
પ્રેમાનંદનો વહાલો રે કહાનો, છેલ છબિલો રસિયો રે. ૫

પદ ૧૯૬૩ મું–રાગ ગરબી

લટકંતો આવે લેરખડો લટકંતો આવે; લેર૦ ટે
શ્રીઘનશ્યામ સુંદર વર સજની મન મારે ભાવે. લેર૦ ૧
સુંદર વદન કમલદલલોચન સાને સમજાવે. લેર૦ ૨
ઉર વનમાલ પીતાંબર પેહેરી ચીતડું લલચાવે. લેર૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ મનોહર મધુરે સ્વરે ગાવે. લેર૦ ૪

પદ ૧૯૬૪ મું

લટકંતી ચાલે આવે વહાલો લટકંતી ચાલે; આવે૦ ટે
નટવર વેશ ધર્યો અતિ સુંદર નંદતણે લાલે. આવે૦ ૧
ઉરપર હાર પાઘડલીમાં તોરો, તિલક લલિત ભાલે. આવે૦ ૨
મોરલી અધર ધરી વ્રજનારી વશ કીધી વહાલે. આવે૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે મન હરી લીધું ઝીણે દુશાલે. આવે૦ ૪

પદ ૧૯૬૫ મું

ચટચટ ચાખડલી વાગે રૂડી ચટચટ ચાખડલી; વાગે૦ ટે
ઝટપટ આવે શ્યામ મનોહર હાથ માળા કડલી. વાગે૦ ૧

ઉરપર હાર સુંદર બેઉ હાથે બાંધી છે રાખડલી. વાગે૦ ૨
મદન મનોહર રૂપ જોઇને ઠરી છે આંખડલી. વાગે૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ જોવાની લાગી છે ધાંકડલી. વાગે૦ ૪

પદ ૧૯૬૬ મું

મોહન મન હરતા આવે વહાલો મોહન મન હરતા; આવે૦ ટેક.
સુંદર ચરણ કંકોલેલ રુડાં ધીરે ધીરે ધરતા. આવે૦ ૧
બાંધી પાઘ અલૌકિક ઉજ્વલ તોરા ખોસ્યા ફરતા. આવે૦ ૨
હસતા હસતા આંખડલીની સાન સુંદર કરતા. આવે૦ ૩
પ્રેમાનંદનો નાથ મળ્યા મને શેરીયે નીસરતા. આવે૦ ૪

પદ ૧૯૬૭ મું-રાગ ગરબી

ઓરા આવોને સુંદર શ્યામ રે, શામળિયા ઓરા આવો; સામ૦ ટેક.
જીવન જોવું મૂરતિ, મારાં નેણાંરે શિતળ થાય.
તીલ જોઈ ડાબા કાનમાં, મારા ભવના પાતક જાય રે. સામ૦ ૧
શોભાવંત સોળે કળા, પરિપુરણ શ્રીમુખચંદ;
કૃપા રૂપી વરસતાં, અમૃત રસ આનંદકંદરે. સામ૦ ૨
એક ચિત્ત પ્રીતિ અતિ, જુવે નિજ જન કુમુદ ચકોર;
અમૃત દષ્ટે સિંચતા, વળી હરતા ત્રિવિધિ ઘોર રે. સામ૦ ૩
અધર અરુણ નાસા લલિત, વળી કુંદકળી સમ દાંત;
પ્રેમાનંદના નાથજી, મારે જોવાની છે ખાંત રે. સામ૦ ૪

પદ ૧૯૬૮ મું

લોભાણી હું લેહેરી લાલરે, લેરખડા હું લોભાણી; લેર૦ ટેક.
માવ મનોહર મૂરતિ મારા મનમાંરે રાખ્યા લાગ.
મગન થઈ છું જોઇને અલબેલડા તારી પાઘ રે. લેર૦ ૧
તોરા લટકે પાઘમાં ગળે પે'ર્યા છે સુંદર હાર;
વિંટી રહ્યા છે વાસમા મધુકર તે મુનિ અપાર રે. લેર૦ ૨
ભાલ તિલક શોભા ઘણી જોઈ લાજેરે શશિ સુર;
મોહ્યા સારુ તમે કામને રચી ભ્રકુટી તે ભરપૂર રે. લેર૦ ૩

શોક સમુદર શોષવા તમે કરોરે સુંદર હાસ;
એ શોભા જોઈ રજની થયો મગન પ્રેમાનંદ દાસ રે. લેર૦ ૪

પદ ૧૯૬૯ મું

તમે કીધલાં કામણ કહાન રે કામણિયાં તો કરેલાં; કામ૦ ટેક.
સામા મળિયા શેરીયે તમે હસતારે હસતા મીત.
દેહુ કીધું મારું હાથમાં લગાડીને મોહન પ્રીત રે. કામ૦ ૧
સુતાં બેઠાં સાંભરો મારે હાથ ન લાગે કામ;
જોયા વિના જંપ ના વળે રૂપાળા શ્રીઘનશ્યામ રે. કામ૦ ૨
કેશવ જોવા કારણે મેં તો મેલીરે કુળની લાજ;
દિવાની થઇને ફરું ડોલરીયા તારે કાજ રે. કામ૦ ૩
એ દુરિજન દીઠા નવ ગમે મને ન ગમે તેનો સંગ;
પ્રેમાનંદના નાથજી મને લાગેલ તારો રંગ રે. કામ૦ ૪

પદ ૧૯૭૦ મું-રાગ ગરબી

શી કહું શોભા આજની શોભે સુંદર શ્યામ; લટકે લોભાણી૦ ટેક.
અલબેલા વર ઉપરે વારું કોટિક કામ. લટકે લોભાણી૦ ૧
આંટો દઈ અલબેલડે બાંધી પાઘ અનૂપ; લટકે લોભાણી૦
તોરા મેલ્યા લટકતા જોઇને રીઝી રૂપ. લટકે લોભાણી૦ ૨
ચંદન ચરચ્યાં અંગમાં હૈડે સુંદર હાર; લટકે લોભાણી૦
બાંહે બાજુબંધ બેરખા કાને કુંડલ મકરાકાર. લટકે લોભાણી૦ ૩
નિરખી નટવર નાથને મારું લોભાણું છે મન; લટકે લોભાણી૦
પ્રેમાનંદ છબી ઉપરે બલિહારી તન મન ધન. લટકે લોભાણી૦ ૪

પદ ૧૯૭૧ મું

કેસર ભીનો કહાનજી રસિયો જાદવરાય; છેલ છોગાળો૦ ટેક.
નિરખીને નેણાં ઠરે મારે હૈડે હરખ ન માય. છેલ છોગાળો૦ ૧
નવલ મનોહર મૂરતિ મોહન ભીને વાન; છેલ છોગાળો૦
વાયે મધુરી મોરલી ગાયે રસિલી તાન. છેલ છોગાળો૦ ૨
કામણગારી આંખડી કામણગારાં નેણ; છેલ છોગાળો૦
રંગભીના અલબેલના મુને વહાલાં લાગે વેણ. છેલ છોગાળો૦ ૩

હસતા સામું હેરતા લટકાલો નંદનો લાલ; છેલ છોગાળો૦
પ્રેમાનંદનો નાથજી ચાલે ગજગતિ ચાલ. છેલ છોગાળો૦ ૪

પદ ૧૯૭૨ મું

સયર જોને શ્યામની છબી અનોપમ આજ; મનડું લોભાણું૦ ટેક.
કનક સિંધાસન ઉપરે બેઠા શ્રીમહારાજ. મનડું લોભાણું૦ ૧
મોરમુગટ મસ્તક ધર્યો કેસર તિલક ભાલ; મનડું લોભાણું૦
મકાકૃત બેઉ કાનમાં અધરબિંબ અતિ લાલ. મનડું લોભાણું૦ ૨
હેમકડાં બેઉ હાથમાં બાંધે બાજુબંધ; મનડું લોભાણું૦
ઉર આભૂખણુ પેરતા અતિ શોભે આનંદકંદ. મનડું લોભાણું૦ ૩
કટિમેખલા અતિ ઓપતી પાયે ઝાંઝરના ઝમકાર; મનડું લોભાણું૦
અંગોઅંગ છબી ઉપરે જાયે પ્રેમાનંદ બલિહાર. મનડું લોભાણું૦ ૪

પદ ૧૯૭૩ મું–રાગ ગરબી

સુંદર શ્યામ છબીલા છેલડા રંગભીના નંદકુમાર;
વાઓ મધુરી મોરલી મારા હૈડાકેરા હાર. સુંદર૦ ટેક.
મોહન મીઠી મીઠી વાઇને મોરલી વહાલા ગાઈને સુંદર ગીત;
આંખડલીની સાનમાં રે મારું ચોરી લીધું ચીત. સુંદર૦ ૧
જીવન જોઈ રૂપાળી મૂરતિ ગજગતિ સુંદર ચાલ;
લટકાં કરતાં લાડકડા તમે ચાલો છો નંદલાલ. સુંદર૦ ૨
રુડું કેસર તિલક ભાલમાં જોઈ મોહ્યા ત્રણ લોક;
હસતા આવો હેતમાં રે ટાળો વ્રજનારીનો શોક. સુંદર૦ ૩
તમને જોઇને કુંવર નંદના મારાં નેણાં શિતળ થાય;
પ્રેમાનંદના નાથજી આવો રાખું નેણાં માંહ્ય. સુંદર૦ ૪

પદ ૧૯૭૪ મું

ઉભા રહોને અલબેલડા વહાલા છોગાવાળા છેલ;
લાગી મોહન મોહનીરે તારા મુખડાની અલબેલ. ઉભા૦ ટેક.
સુંદર મુખ દીઠે સુખ ઉપજે જોઈ નેણાં શિતળ થાય;
મળવા મોહનલાલજી તમને મન મારું અકળાય. ઉભા૦ ૧

પદ ૧૯૭૭ મું–રાગ ગરબી

ધર્મકુંવર ઘનસ્યામજી, મારા પ્રાણુતણા આધાર; જોઇને જીવું છું૦ ટેક.
તન મન ધન તમ ઉપરે, લઈ વારું વાર હજાર. જોઇને જીવું છું૦ ૧
સુંદર મૂરતિ મોહની, મારા મનમાં ખુંતી રાજ; જોઇને જીવું છું૦
તમ વિના મને કહાનજી, બીજું કાંઈ નવ સુઝે કાજ. જોઇને જીવું છું૦ ૨
પાંપણુપર આંટો દઈ તમે, બાંધી પાઘ અનૂપ; જોઇને જીવું છું૦
કોટિક કંદર્પ વારણે લઈ વારું, એવું રૂપ. જોઇને જીવું છું૦ ૩
ભાલ તિલક શોભે ઘણું, જાણે ભ્રકુટી કામ કમાણુ; જોઇને જીવું છું૦
કમળ નયન કટાક્ષમાં, મારાં તાણી લ્યોછો પ્રાણુ. જોઇને જીવું છું૦ ૪
મધુર મધુર હસવું જોઇને, વાધે પ્રેમ અપાર; જોઇને જીવું છું૦
ત્રિભુવનમાં એવી કોણ છે, જે વશ નવ થાયે નાર. જોઇને જીવું છું૦ ૫
વામકરણુમાં સ્યામ છે, તીલ નિરખ્યા જેવો નીત; જોઇને જીવું છું૦
તીલ જોઈ જમણા ગાલમાં, વાધે પ્રેમાનંદને પ્રીત. જોઇને જીવું છું૦ ૬

પદ ૧૯૭૮ મું

શી કહું શોભા અંગની, જોઈ લોચનીમાં લોભાય; ચિતડું ચોરે છે૦ ટેક.
નિરખી નાસા કીરને, મારા ભવના પાતક જાય. ચિતડું ચોરે છે૦ ૧
અધર પ્રવાલાંની ઉપમા, જાણે કુંદકળી સમ દાંત; ચિતડું ચોરે છે૦
ચિબુકતણી શોભા ઘણી, કંબુ કંઠ જોયાની ખાંત. ચિતડું ચોરે છે૦ ૨
વક્ષસ્થલ વહાલું ઘણું, મને મળવા* વાધે પ્રીત; ચિતડું ચોરે છે૦
અજાન બાહુ ઉર ધરી, આવો મળિયે મોહન મીત. ચિતડું ચોરે છે૦ ૩
ઉદરમાંહી ત્રિવલી પડે, ઉંડી નાભી નૌતમ જોઈ; ચિતડું ચોરે છે૦
સ્યામ કટી સોયામણી, ઉરુમાંહી રહ્યું મન મોઈ.† ચિતડું ચોરે છે૦ ૪
જાનુ જુગલ છબી જોઇને, મારો સુફળ થયો અવતાર; ચિતડું ચોરે છે૦
પિંડી પાની નિરખતાં, મારો દૂર થયો સંસાર. ચિતડું ચોરે છે૦ ૫
સોળે ચિહ્ને જુગત છે, એ જુગલ ચરણુની જોડ;‡ ચિતડું ચોરે છે૦
અખંડ રહો આવી ઉરમાં, પુરો પ્રેમાનંદના કોડ. ચિતડું ચોરે છે૦ ૬

---

* "મળતાં" કેટલાક ગાય છે. † "ઉરમાંહી રહ્યું મન મોહી" પાઠ ગાય છે.
‡ "સોળે ચિન્હે જુક્ત, એવી જુગલ ચરણુની જોડ" પાઠાન્તર.

પદ ૧૯૭૯ મું

નવલ સનેહિ નાથજી, રૂપાળા રાજીવ નેણ; વહાલા લાગો છો૦ ટેક.
હસતાં હસતાં હેતમાં, બોલો છો મીઠાં વેણ. વહાલા લાગો છો૦ ૧
આંખડલી અમૃતે ભરી, કાંઈ કરુણા કરી નવ જાય, વહાલા લાગો છો૦
ચીત ચોરાણું ચાલમાં, મરકલડે મન લોભાય. વહાલા લાગો છો૦ ૨
આતુરતા નથી અંગમાં, દીસે છે શીલ સ્વભાવ; વહાલા લાગો છો૦
પ્રેમતણો પ્રવાહ વહે, નેણમાં નટવર નાવ. વહાલા લાગો છો૦ ૩
સુધર ભાવિક ભાવના, નથી અરથાઅરથી શ્યામ; વહાલા લાગો છો૦
પરમારથને કારણે, પધાર્યા પુરણકામ. વહાલા લાગો છો૦ ૪
દીન ઉપર દયા કરી, તમે દુર્લભ દરશન દેવ, વહાલા લાગો છો૦
કલ્પતરુ છો કહાનજી, જાણે મોટા મુનિવર ભેવ. વહાલા લાગો છો૦ ૫
કરુણાનિધિ કરુણા કરીને, છોગાળા રગરેલ; વહાલા લાગો છો૦
પ્રેમાનંદ કહે અખંડ રહો, આંખડલીમાં અલબેલ. વહાલા લાગો છો૦ ૬

પદ ૧૯૮૦ મું

ધર્મકુંવર શ્રીકૃષ્ણજી, તમે ભક્તપતિ ભગવાન, એ વર માગું છું૦ ટેક.
દયાનિધિ તમે દાસને, નીત આપો છો એ દાન. એ વર માગું છું૦ ૧
નિરવિકલ્પ ઉત્તમ અતિ, એવો નિશ્ચે થાય તમારો, એ વર માગું છું૦
અલબેલા તમ આગળે, હું અરજ કરું એ સારું. એ વર માગું છું૦ ૨
મહાત્મ્ય જ્ઞાને સહિત હરિ, એવી એકાંતિકી ભક્તિ; એ વર માગું છું૦
પ્રીત રહે તવ ચરણમાં, બીજે રહે સદા વિરક્તિ. એ વર માગું છું૦ ૩
દંભ તમારું ભક્તપણું, હરિ એમાં કોઈ પ્રકાર; એ વર માગું છું૦
દ્રોહ* ન રહે કોઈ જાતનો, એ આપો ધર્મકુમાર. એ વર માગું છું૦ ૪
તમારા કોઈ ભક્તનો, મારે દ્રોહ ક્યારે† ન થાય, એ વર માગું છું૦
તમ એકાંતિક ભક્તનો, મને નીત આપો મુનિરાય. એ વર માગું છું૦ ૫
દાસ તમારા દાસનો, મને રાખો નાથ હજુર; એ વર માગું છું૦
પ્રેમાનંદની વિનતિ, સાંભળજો શ્યામ જરૂર. એ વર માગું છું૦ ૬

---

* "દ્રોહ" "ગુન્હ" પ્રકારાન્તર પાઠ છે † "ક્યારે" પ્ર૦ પાઠ છે

પદ ૧૯૮૨ મું–રાગ ગરબી

પ્રથમ શ્રીહરિને રે, ચરણે શિશ નમાવુ,
નૌતમ લીલા રે, નારાયણુની ગાવુ. ૧
મોટા મુનિવર રે, એકાગ્ર કરી મનને,
જેને કાજે રે, સેવે જાઈ વનને ૨
આસન સાંધી રે, ધ્યાન ધરીને ધારે,
જેની ચેષ્ટા રે, સ્નેહ કરી સભારે. ૩
સહજ સ્વભાવિક રે, પ્રકૃતિ પુરુષોત્તમની,
સુણતા સજની રે, બીક મટાડે જમની. ૪
ગાવુ હેતે રે, હરિનાં ચરિત્ર સભારી,
પાવન કરજો રે, પ્રભુજી બુદ્ધિ મારી ૫
સહજ સ્વભાવે રે, બેઠા હોય હરિ જ્યારે,
તુલસીની માળા રે, કર લઈ ફેરવે ત્યારે. ૬
રમુજ કરતા રે, ગરુજ નેણુ રૂપાળા,
કોઈ હરિજનની રે, માગી લેઇને માળા. ૭
બેવડી રાખી રે, બબ્બે બબ્બે મણકા જોડે;
ફેરવે તાણી રે, કઇક માળા તોડે ૮
વાતું કરે રે, રમુજ કરીને હસતાં,
ભળી કરી રે, માળા કરમા ઘસતાં ૯
ક્યારેક મિચી રે, નેત્ર કમળને સ્વામી,
પ્રેમાનન્દ કહે રે, ધ્યાન કરે બહુનામી ૧૦

પદ ૧૯૮૨ મું

સાંભળ સૈયર રે, લીલા નટનાગરની,
સુણતાં સુખડું રે, આપે સુખસાગરની ૧
નેત્ર કમળને રે, રાખી ઉઘાડાં ક્યારે,
ધ્યાન ધરીને રે, બેસે જીવન બારે. ૨
ક્યારેક ચમકી રે, ધ્યાન કરતાં જાગે,
જોતાં જીવન રે, જનમમરણદુ ખ ભાગે. ૩

પોતા આગળ રે, સભા ભરાઈ બેસે;
સંત હરિજન રે, સામું જોઈ રહે છે. ૪
ધ્યાન ધરીને રે, બેઠા હોયે હરિ પોતે;
સંત હરિજન રે, ત્રપત ન થાયે જોતે. ૫
સાધુ કિરતન રે, ગાયે વજાડી વાજા;
તેમને જોઇ રે, મગન થાયે મહારાજા. ૬
તેમની ભેળા રે, ચપટી વજાડી ગાયે;
સંત હરિજન રે, નિરખી રાજી થાએ. ૭
ક્યારેક સાધુ રે, ગાય વજાડી તાળી;
ભેળા ગાયે રે, તાળી દઈ વનમાળી. ૮
આગળ સાધુ રે, કિરતન ગાય જ્યારે;
પોતા આગળ રે, કથા વંચાયે ત્યારે. ૯
પોતે વારતા રે, કરતા હોયે બહુનામી;
ખસતા આવે રે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૧૦

પદ ૧૯૮૩ મું

મનુષ્ય લીલા રે, કરતા મંગળકારી;
ભક્તસભામાં રે, બેઠા ભવભયહારી. ૧
જેને જોતાં રે, જાયે જગ આસક્તિ;
જ્ઞાન વૈરાગ્ય રે, ધર્મ સહિત જે ભક્તિ. ૨
તે સંબંધી રે, વારતા કરતા ભારી;
હરિ સમજાવે રે, નીજ જનને સુખકારી. ૩
જોગ ને સાંખ્ય રે, પંચરાત્ર વેદાંત;
એ શાસ્ત્રનો રે, રહસ્ય કહે કરી ખાંત. ૪
જ્યારે હરિજન રે, દેશ દેશના આવે;
ઉત્સવ ઉપર રે, પૂજા બહુ વિધ લાવે. ૫
જાણી પોતાના રે, સેવક જન અવિનાશી;
તેમની પૂજા રે, ગ્રહણ કરે સુખરાશી. ૬

પદ ૧૯૮૧ મું–રાગ ગરબી

પ્રથમ શ્રીહરિને રે, ચરણે શિશ નમાવું;
નૌતમ લીલા રે, નારાયણની ગાવું. ૧
મોટા મુનિવર રે, એકાગ્ર કરી મનને;
જેને કાજે રે, સેવે જાઈ વનને. ૨
આસન સાંધી રે, ધ્યાન ધરીને ધારે;
જેની ચેષ્ટા રે, સ્નેહ કરી સંભારે. ૩
સહજ સ્વભાવિક રે, પ્રકૃતિ પુરુષોત્તમની;
સુણતાં સજની રે, બ્હીક મટાડે જમની. ૪
ગાવું હેતે રે, હરિનાં ચરિત્ર સંભારી;
પાવન કરજો રે, પ્રભુજી બુદ્ધિ મારી. ૫
સહજ સ્વભાવે રે, બેઠા હોય હરિ જ્યારે;
તુલસીની માળા રે, કર લઈ ફેરવે ત્યારે. ૬
રમુજ કરતાં રે, રાજીવ નેણ રૂપાળા;
કોઈ હરિજનની રે, માંગી લેઈને માળા. ૭
બેવડી રાખી રે, બબ્બે બબ્બે મણકા જોડે;
ફેરવે તાણી રે, કઈક માળા તોડે. ૮
વાતું કરે રે, રમુજ કરીને હસતાં;
ભેળી કરી રે, માળા કરમાં ધસતાં. ૯
ક્યારેક મિંચી રે, નેત્ર કમળને સ્વામી;
પ્રેમાનંદ કહે રે, ધ્યાન કરે બહુનામી. ૧૦

પદ ૧૯૮૨ મું

સાંભળ સૈયર રે, લીલા નટનાગરની;
સુણતાં સુખડું રે, આપે સુખસાગરની. ૧
નેત્ર કમળને રે, રાખી ઉઘાડાં ક્યારે;
ધ્યાન ધરીને રે, બેસે જીવન બારે. ૨
ક્યારેક ચમકી રે, ધ્યાન કરતાં જાગે;
જોતાં જીવન રે, જનમમરણદુઃખ ભાગે. ૩

પોતા આગળ રે, સભા ભરાઈ બેસે;
સંત હરિજન રે, સામું જોઈ રહે છે. ૪
ધ્યાન ધરીને રે, બેઠા હોયે હરિ પોતે;
સંત હરિજન રે, ત્રપત ન થાયે જોતે. ૫
સાધુ કિરતન રે, ગાયે વજાડી વાજાં;
તેમને જોઇ રે, મગન થાયે મહારાજા. ૬
તેમની ભેળા રે, ચપટી વજાડી ગાયે;
સંત હરિજન રે, નિરખી રાજી થાયે. ૭
ક્યારેક સાધુ રે, ગાય વજાડી તાળી;
ભેળા ગાયે રે, તાળી દઈ વનમાળી. ૮
આંગળ સાધુ રે, કિરતન ગાય જ્યારે;
પોતા આગળ રે, કથા વંચાયે ત્યારે. ૯
પોતે વારતા રે, કરતા હોયે બહુનામી;
ખસતા આવે રે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૧૦

પદ ૧૯૮૩ મું

મનુષ્ય લીલા રે, કરતા મંગળકારી;
ભક્તસભામાં રે, બેઠા ભવભયહારી. ૧
જેને જોતાં રે, જાયે જગ આસક્તિ;
જ્ઞાન વૈરાગ્ય રે, ધર્મ સહિત જે ભક્તિ. ૨
તે સંબંધી રે, વારતા કરતા ભારી;
હરિ સમજાવે રે, નીજ જનને સુખકારી. ૩
જોગ ને સાંખ્ય રે, પંચરાત્ર વેદાંત;
એ શાસ્ત્રનો રે, રહસ્ય કહે કરી ખાંત. ૪
જ્યારે હરિજન રે, દેશ દેશના આવે;
ઉત્સવ ઉપર રે, પૂજા બહુ વિધ લાવે. ૫
જાણી પોતાના રે, સેવક જન અવિનાશી;
તેમની પૂજા રે, ગ્રહણ કરે સુખરાશી. ૬

ભક્ત પોતાના રે, તેને શ્યામ સુજાણ;
ધ્યાન કરાવી રે, ખેંચે નાડી પ્રાણ. ૭
ધ્યાનમાંથી રે, ઉઠાડે નિજ જનને;
દેહમાં લાવે રે, પ્રાણ ઇન્દ્રિય મનને. ૮
સંત સભામાં રે, બેઠા હોય અવિનાશ;
કોઈ હરિજનને રે, તેડવો હોયે પાસ. ૯
પહેલી આંગળી રે, નેત્રતણી કરી સાન;
પ્રેમાનંદ કહે રે, સાન કરે ભગવાન. ૧૦

પદ ૧૯૮૪ મું

મોહનજીની રે, લીલા અતિ સુખકારી;
આનંદ આપે રે, સુણતાં ન્યારી ન્યારી. ૧
ક્યારેક વાતું રે, કરે મુનિવર સાથે;
ગુચ્છ ફુલોનાં રે, ચોળે છે બે હાથે. ૨
શિતળ જાણી રે, લિંબુ હાર ગુલાબી;
તેને રાખે રે, આંખ્યું ઉપર દાબી. ૩
ક્યારેક પોતે રે, રાજીપામાં હોયે;
વાતું કરે રે, કથા વંચાયે તોયે. ૪
સાંભળે કિરતન રે, પોતે કાંઈક વિચારે;
પુછવા આવે રે, જમવાનું કોઈ ત્યારે. ૫
હાર ચઢાવે રે, પૂજા કરવા આવે;
તેના ઉપર રે, બહુ ખીજી રીસાવે. ૬
કથા સાંભળતાં રે, હરે હરે કહી બોલે;
મરમ કથાનો રે, સુણી મગન થઈ ડોલે. ૭
ભાન કથાને રે, બીજી ક્રિયામાંહી;
ક્યારે અચાનક રે, જમતાં હરે બોલાયે. ૮
થાયે સ્મૃતિ રે, પોતાને જ્યારે તેની;
થોડુંક હસે રે, ભક્ત સામું જોઈ બની. ૯
એમ હરિ નીત નીત રે, આનંદ રસ વરસાવે;
એ લીલા રસ રે, જોઈ પ્રેમાનંદ ગાવે. ૧૦

પદ ૧૯૮૫ મું

સાંભળ સજની રે, દિવ્ય સ્વરૂપ મોરારી;
કરે ચરિત્ર રે, મનુષ્ય વિગ્રહ ધારી. ૧
થયા મનોહર રે, મોહન મનુષ્ય જેવા;
રૂપ અનોપમ રે, નીજ જનને સુખ દેવા. ૨
ક્યારેક ઢોલિયે રે, બેસે શ્રીઘનસ્યામ;
ક્યારેક બેસે રે, ચાકળે પૂરણકામ. ૩
ક્યારેક ગોદડું રે, ઓછાડે સહીતે;
પાથરયું હોયે રે, તેપર બેસે પ્રીતે. ૪
ક્યારેક ઢોલિયા રે, ઉપર તકીયો ભાળી;
તેપર બેસે રે, શ્યામ પલાંઠી વાળી. ૫
ઘણુંક બેસે રે, તકીયે ઓઠીંગણુ દઇને;
ક્યારેક ગોંઠણુ રે, બાંધે બેસ લઇને. ૬
ક્યારેક રાજી રે, થાય અતિશે વ્હાલી;
સંત હરિજનને રે, ભેટે બાથમાં ઘાલી. ૭
ક્યારેક માથે રે, મેલે લઈ બે હાથ;
છાતીમાંહે રે, ચરણ કમળ દે નાથ. ૮
ક્યારેક આપે રે, હાર તોરા ગીરધારી;
ક્યારેક આપે રે, અંગનાં વસ્ત્ર ઉતારી. ૯
ક્યારેક આપે રે, પ્રસાદીના થાળ;
પ્રેમાનંદ કહે રે, ભક્તતણા પ્રતિપાળ. ૧૦

પદ ૧૯૮૬ મું

એવાં કરે રે, ચરિત્ર પાવનકારી;
શુકજી સરખા રે, ગાવે નીત સંભારી. ૧
ક્યારેક જીભને રે, દાંત તળે દબાવે;
ડાબે જમણે રે, પડખે સહજ સ્વભાવે. ૨
છીંક જ્યારે આવે રે, ત્યારે રુમાલ લઇને;
છીંક ખાયે રે, મુખપર આડો દઇને. ૩

ભક્ત પોતાના રે, તેને શ્યામ સુજાણ;
ધ્યાન કરાવી રે, ખેંચે નાડી પ્રાણ. ૭
ધ્યાનમાંથી રે, ઉઠાડે નિજ જનને;
દેહમાં લાવે રે, પ્રાણ ઇન્દ્રિય મનને. ૮
સંત સભામાં રે, બેઠા હોય, અવિનાશ;
કોઈ હરિજનને રે, તેડવો હોયે પાસ. ૯
પહેલી આંગળી રે, નેત્રતણી કરી સાન;
પ્રેમાનંદ કહે રે, સાન કરે ભગવાન. ૧૦

પદ ૧૯૮૪ સું

મોહનજીની રે, લીલા અતિ સુખકારી;
આનંદ આપે રે, સુણતાં ન્યારી ન્યારી.
કયારેક વાતું રે, કરે મુનિવર સાથે;
ગુચ્છ ફુલોનાં રે, ચોળે છે બે હાથે.
શિતળ જાણી રે, લિંબુ હાર ગુલાબી;
તેને રાખે રે, આંખ્યું ઉપર દાબી.
ક્યારેક પોતે રે, રાજીપામાં હોયે;
- વાતું કરે રે, કથા વંચાયે તોયે.
સાંભળે કિરતન રે, પોતે કાંઇક વિચારે;
પુછવા આવે રે, જમવાનું કોઈ ત્યારે.
હાર ચઢાવે રે, પૂજા કરવા આવે;
તેના ઉપર રે, બહુ ખીજી રીસાવે.
કથા સાંભળતાં રે, હરે હરે કહી બોલે;
મરમ કથાનો રે, સુણી મગન થઈ ડોલે.
ભાન કથાને રે, બીજી ક્રિયામાંહે;
ક્યારે અચાનક રે, જમતાં હરે બોલાયે.
થાયે સ્મૃતિ રે, પોતાને જ્યારે તેની;
થોડુંક હસે રે, ભક્ત સામું જોઈ એની.
એમ હરિ નીત નીત રે, આનંદ રસ વરસાવે;
એ લીલા રસ રે, જોઈ પ્રેમાનંદ ગાવે. ૧

પદ ૧૯૮૫ મું

સાંભળ સજની રે, દિવ્ય સ્વરૂપ મોરારી;
કરે ચરિત્ર રે, મનુષ્ય વિગ્રહ ધારી. ૧
થયા મનોહર રે, મોહન મનુષ્ય જેવા;
રૂપ અનોપમ રે, નીજ જનને સુખ દેવા. ૨
ક્યારેક ઢોલિયે રે, બેસે શ્રીઘનસ્યામ;
ક્યારેક બેસે રે, ચાકળે પૂરણકામ. ૩
ક્યારેક ગોદડું રે, ઓછાડે સહીતે;
પાથર્યું હોયે રે, તેપર બેસે પ્રીતે. ૪
ક્યારેક ઢોલિયા રે, ઉપર તકીયો ભાળી;
તેપર બેસે રે, શ્યામ પલાંઠી વાળી. ૫
ઘણુંક બેસે રે, તકીયે ઓઠીંગણ દઇને;
ક્યારેક ગોંઠણ રે, બાંધે ખેસ લઇને. ૬
ક્યારેક રાજી રે, થાય અતિશે આલી;
સંત હરિજનને રે, ભેટે બાથમાં ઘાલી. ૭
ક્યારેક માથે રે, મેલે લઈ બે હાથ;
છાતીમાંહે રે, ચરણ કમળ દે નાથ. ૮
ક્યારેક આપે રે, હાર તોરા ગીરધારી;
ક્યારેક આપે રે, અંગનાં વસ્ત્ર ઉતારી. ૯
ક્યારેક આપે રે, પ્રસાદીના થાળ;
પ્રેમાનંદ કહે રે, ભક્તતણા પ્રતિપાળ. ૧૦

પદ ૧૯૮૬ મું

એવાં કરે રે, ચરિત્ર પાવનકારી;
શુકજી સરખા રે, ગાવે નીત સંભારી. ૧
ક્યારેક જીભને રે, દાંત તળે દબાવે;
ડાબે જમણે રે, પડખે સહજ સ્વભાવે. ૨
છીંક જ્યારે આવે રે, ત્યારે રુમાલ લઇને;
છીંક ખાયે રે, મુખપર આડો દઇને. ૩

રમુજ આણી રે, હસે અતિ ઘનશ્યામ;
મુખપર આડો રે, રુમાલ દઈ સુખધામ. ૪
ક્યારેક વાતું રે, કરતા થકા દેવ;
છેડે રુમાલને રે, વળ દીધાની ટેવ.* ૫
અતિ દયાળુ રે, સ્વભાવ છે સ્વામીનો;
પરદુઃખહારી રે, વારી બહુ નામીનો. ૬
કોઇને દુઃખિયો રે, દેખી ન ખમાયે;
દયા આણી રે, અતિ આકળા થાયે. ૭
અન્ન ધન વસ્ત્ર રે, આપીને દુઃખ ટાળે;
કરુણા દૃષ્ટિ રે, દેખી વાંનજ વાળે. ૮
ડાબે ખભે રે, ખેસાડ સોડે નાંખી;
ચાલે જમણા રે, કરમાં રુમાલ રાખી. ૯
ક્યારેક ડાબો રે, કર કેડ ઉપર મેલી;
ચાલે વહાલો રે, પ્રેમાનંદનો હેલી. ૧૦

પદ ૧૯૮૭ મું

નીત નીત નૌતમ રે, લીલા કરે હરિરાય;
ગાતાં સુણતાં રે, હરિજન રાજી થાય. ૧
સહજ સ્વભાવે રે, ઉતાવળા બહુ ચાલે;
હેત કરીને રે, બોલાવે બહુ વહાલે. ૨
ક્યારેક ઘોડલે રે, ચઢવું હોય ત્યારે;
ક્યારેક સંતને રે, પીરસવા પધારે. ૩
ત્યારે ડાબે રે, ખભે ખેસને આણી;
ખેસને બાંધે રે, કેડ સંઘાતે તાણી. ૪
પીરસે લાડુ રે, જલેબી ઘનશ્યામ;
જણુસ જમ્યાની રે, લેઈ લેઈ તેનાં નામ. ૫
ફરે પંગતમાં રે, વારંવાર મહારાજ;
સંત હરિજનને રે, પીરસવાને કાજ. ૬

*"વળ દેવો એ ટેવ" પાઠાન્તર છે

શ્રદ્ધા ભક્તિ રે, અતિ ઘણી પીરસતાં;
કોઇના મુખમાં રે, આપે લાડુ હસતાં. ૭
પાછલી રાત્રી રે, ચાર ઘડી રહે ત્યારે;
દાતણ કરવા રે, ઉઠે હરિ તેવારે. ૮
ન્હાવા બેસે રે, નાથ પલાંઠી વાળી;
કર લઈ કલશિયો* રે, જળ ઢોળે વનમાળી. ૯
કોરે વસ્ત્રે રે, કરી શરીરને લુવે;†
પ્રેમાનંદ કહે રે, હરિજન સરવે જુવે.‡ ૧૦

પદ ૧૯૮૮ મું

રૂડા લાગે રે, નાહીને ઉભા હોવે;
વસ્ત્ર. પેહેરેલું રે, સાથળ વચ્ચે નીચોવે. ૧
પગ સાથળને રે, લુહીને સારંગપાણી:
કોરા ખેસને રે, પ્હેરે સારીપેઠ તાણી. ૨
ઓઢી ઉપરણી રે, રેશમી કોરની વહાલે;
આવે જમવા રે, ચાંખડીયે ચઢી ચાલે. ૩
માથે ઉપરણી રે, ઓઢી બેસે જમવા;
કાન ઉઘાડા રે, રાખે મુજને ગમવા. ૪
જમતાં ડાબા રે, પગની પલાંઠી વાળી;
તેપર ડાબો રે, કર મેલે વનમાળી. ૫
જમણા પગને રે, રાખી ઉભો સ્યામ;
તેપર જમણો રે, કર મેલે સુખધામ. ૬
રુડી રીતે રે, જમે દેવના દેવ;
વારે વારે રે, પાણી પીધાની ટેવ. ૭
જણુસ સવાદુ રે, જણાવે જમતાં જમતાં;
પાસે હરિજન રે, બેઠા હોયે મનગમતાં. ૮

* "કલસ્યો" પાઠાન્તર. † "લોવે" પાઠાન્તર. ‡ "જોવે" પાઠાન્તર.

તેને આપી રે, પછે પોતે જમે;
જમતાં જીવન રે, હરિજનને મન ગમે. ૯
ફેરવે જમતાં રે, પેટ ઉપર હરિ હાથ;
ઓડકાર ખાયે રે, પ્રેમાનંદના નાથ. ૧૦

પદ ૧૯૮૯ મું

ચળુ કરે રે, મોહન ત્રપત થઇને;
દાંતને ખોતરે રે, સળી રૂપાની લઇને. ૧
મુખવાસ લઇને રે, ઢોલિયે વિરાજે;
પૂજા કરે રે, હરિજન હેતે ઝાઝે. ૨
પાંપણુ ઉપર રે, આંટો લઇ અલબેલો;
ફેંટા બાંધે રે, છોગું મેલી છેલો. ૩
વર્ષા રૂતુને રે, શરદ રૂતુને જાણી;
ઘેલા નદીનાં રે, નિરમળ નીર વખાણી. ૪
સંત હરિજનને રે, સાથે લઈ ઘનસ્યામ;
ન્હાવા પધારે રે, ઘેલે પૂરણકામ. ૫
બહુ જળક્રીડા રે, કરતા જળમાં ન્હાય;
જળમાં તાળી રે, દઇને કીર્તન ગાય. ૬
ન્હાયીને બા'રે રે, નિસરી વસ્ત્ર પેહેરી;
ઘોડે બેસી રે, ઘેર આવે રંગલેહેરી. ૭
પાવન જશને રે, હરિજન ગાતાં આવે;
જીવન જોઇ રે, આનંદ ઉર ન સમાવે. ૮
ગઢપુરવાસી રે, જોઇને જગઆધાર;
સુફલ કરે છે રે, નેણાં વારમવાર. ૯
આવી વિરાજે રે, ઓસરીએ બહુનામી;
ઢોલિયા ઉપર રે, પ્રેમાનંદના સ્વામી. ૧૦

પદ ૧૯૯૦ મું

નિજ સેવકને રે, સુખ દેવાને કાજ;
પોતે પ્રગટ્યાં રે, પુરુષોત્તમ મહારાજ. ૧

ફળીયામાંહી રે, સભા કરી વિરાજે;
પૂરણશશિ રે, ઉડુગણમાં જેમ છાજે. ૨
બ્રહ્મરસ વરસી રે, ત્રપત કરે હરિજનને;*
પોઢે રાત્રે રે, જમી શ્યામ શુદ્ધ અન્નને. ૩
બે આંગળિયું રે, તિલક કર્યાની પેરે;
ભાલ વચ્ચે રે, ઉભી રાખી ફેરે. ૪
સુતા સુતા રે, માળા માંગી લઇને;
જમણે હાથે રે, નીત ફેરવે ચીત દઇને. ૫
ભૂલ ન પડે રે, કેદી એવું નેમ;
ધર્મકુંવરની રે, સહજ પ્રકૃતિ એમ. ૬
ભર નિન્દ્રામાં રે, પોઢ્યા હોયે મુનિરાયે;
કોઈ અજાણ્યે રે, લગાર અડી જાયે. ૭
ત્યારે ફડકી રે, જાગે સુંદરશ્યામ;
કોણ છે પુછે રે, સેવકને સુખધામ. ૮
એવી લીલા રે, હરિની અનંત અપાર;
મેં તો ગાઈ રે, કાંઇક મતિ અનુસાર. ૯
જે કોઈ પ્રીતે રે, શીખે સુણે ગાશે;
પ્રેમાનંદનો રે, સ્વામી રાજી થાશે. ૧૦

પદ ૧૯૯૨ મું–રાગ ગરબી

સાચું બોલો શ્યામ સલુણા કુંણ તમને વહાલી વારી. એ ઢાળ છે
ઓરા આવો શ્યામ સનેહિ, સુંદર વર જોઉં વહાલા;
જતન કરીને જીવન મારા, જીવમાંહી પ્રોઉં વહાલા. ૧
ચિહ્ન અનોપમ અંગોઅંગના, સુરતે સંભારું વહાલા;
નખશિખ નિરખી નૌતમ મારા, ઉરમાં ઉતારું વહાલા. ૨
અરુણકમળસમ જુગલ ચરણની, શોભા અતિ સારી વહાલા;
ચિંતવન કરવા આતુર અતિ, મનવૃત્તિ મારી વહાલા. ૩

---

* "બ્રહ્મરસ વરસેરે, ત્રપત કરી હરિજનને"

પ્રથમ તે ચિતવન કરું, સુંદર સોળે ચિહ્ન વહાલા;
ઉર્ધ્વરેખા ઓપી રહી, અતિશે નવિન વહાલા. ૪
અંગોઠા આંગળી વચ્ચેથી, નિસરીને આવી વહાલા;
પાનીની બે કોરે જાતાં, ભક્તને મન ભાવી વહાલા. ૫
જુગલ ચરણમાં કહું મનોહર, ચિહ્ન તેનાં નામ વહાલા;
શુદ્ધ મને કરી સંભારતાં; નાશ પામે કામ વહાલા. ૬
અષ્ટખુણને ઉર્ધ્વરેખા સ્વસ્તિ, જાંબુ જવ વહાલા;
વજ્ર અંકુશ કેતુ ને પદ્મ, જમણે પદે નવ વહાલા. ૭
ત્રિખુણ કલશ ને ગોપદ સુંદર, ધનુષ ને મીન વહાલા;
અર્ધ ચંદ્ર ને વ્યોમ છે સાત, ડાબે પદે ચિહ્ન વહાલા. ૮
જમણા પગના અંગુઠાના, નખમાંહી ચિહ્ન વહાલા;
તે તો નિરખે જે કોઈ ભક્ત, પ્રીતિએ પ્રવિણ વહાલા. ૯
એજ અંગુઠાને બારે, એક તીલ નૌતમ ધારું વહાલા;*
પ્રેમાનંદ કહે નિરખું પ્રીતે, પ્રાણ લઈ વારું વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૮૨ મું

ચરણ કમળની છબી ચિતવતાં, અલૌકિક રૂડી વહાલા;
સરવે ચિહ્ન સંભારી ધારું, અંત સમે મુંડી† વહાલા. ૧
જમણા પગના અંગુઠા, પાસેની આંગળિયે વહાલા;
ડાબે પડખે તીલ એક સુંદર, નિરખી દુઃખડાં લીએ વહાલા.‡ ૨
જમણા પગની નૌતમ હેલી, આંગળિની બારે વહાલા;
તીલ એક નખને પાસે જોતાં, વાલપ વધારે વહાલા. ૩
ડાબા પગની ઉર્ધ્વરેખાની, ડાબીતે કોરે વહાલા;
બે ચિહ્ન પાસે પાસે શ્યામ, ચિતડાને ચોરે વહાલા. ૪

---

* "એજ અંગુઠાની બારલી કોરે, તીલ એક નૌતમ ધારું વહાલા." પાઠાન્તર.
† "ઉડી" પાઠાન્તર. ‡ "દુઃખ ટાળિયે વહાલા" પણ ગાય છે. "દુઃખડા લીએ" એટલે ઓવારણાં લઇએ. "દુઃખ હળીએ" પાઠ પણ ગાય છે.

બે પગની આંગળિયું તણાં, મનોહર રાતાં વહાલા;
અંગોઠા આંગળિના નખ, રાતા ચડિયાતા વહાલા. ૫
બે ચરણના અંગોઠાને, આંગળિયું ઉપર વહાલા;
જોયા જેવા ઝીણા ઝીણા, રોમ અતિ સુંદર વહાલા. ૬
બે અંગોઠા પાસેની બે, આંગળિયે જોઉં વહાલા;
ચાંખડીયુંનાં રૂડાં ચિહ્ન, તે પાપણીયે લ્હોઉં વહાલા. ૭
બે પગની બહારલી ઘુંટી, તે હેઠે કેવા વહાલા;
આસનના ઘસારાના ચિહ્ન, જોયા તે જેવા વહાલા. ૮
જમણા પગની ઘુંટી ઉપર, પાંચ તસુ છે જો વહાલા;
નળીને ઉપર તીલ એક તેમાં, મન મારું રહેજો વહાલા. ૯
મોટુ એક ચિહ્ન જમણા પગની, સાથળને બા'રે વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રીતે નિરખું, વારિને વારે વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૯૩ મું

શોભા નિરખી નેણાં મારાં, ત્રપત ન થાયે વહાલા;
મનડું મગન થયું છે હેડે, હરખ ન માયે વહાલા. ૧
ડાબા પગની ઘુંટી ઉપર, પાંચ તસુ કહીએ વહાલા;
નળી ઉપર મોટા તીલ, મનમાં ધારી લઇએ વહાલા. ૨
તેને પાસે નાનો તીલ છે, તેમાં ચિત્ત ચોટું* વહાલા;
એ પગના ઘુંટણથી બારે, એક ચિહ્ન છે મોટું વહાલા. ૩
શ્યામકટિ રૂપાળી જોઇને, કંદર્પ લાજે વહાલા;
ત્રિતળ ઉદરમાંહી ત્રિવળી, સુંદર વિરાજે વહાલા. ૪
ઉંડી ગોળ અનોપમ નાભી, તેની બે કોરે વહાલા;
બે તીલ છે બહુ રૂપાળા, તે ગમીયા મન મોરે વહાલા. ૫
નાભીથી પણ બે તસુ ઉપર, ત્રણ તીલને ધારું વહાલા;
એ તીલ ઉપર એક એક છે, એક વચ્ચે સંભારું વહાલા. ૬

* "ચિહ્ન મોટું" પાઠ પણ છે પણ અર્થહીન લાગે છે કારણ કે તીલમાં ચિહ્ન કેમ હોઈ શકે?

વચલા તીલથી બે તસું ઉંચો, એક તીલ નિરખીને વહાલા;
જમણી કુંખમાં બે તીલ મોટા, જોઉં હરખીને વહાલા. ૭
ડાબે પડખે કુંખથી ઉપર, મોટા તીલ ચારે વહાલા;
તેની પાસે બીજા નાના, ચાર તીલ એક હારે વહાલા. ૮
રોમ તણું રૂપાળું શ્રીવચ્છ, ચિહ્ન એક ઉરમાંહી વહાલા;
ત્રિગુણ હાર હિયામાં શોભે, સુંદર સુખદાયી વહાલા. ૯
છાતી વચ્ચે એક ચિહ્ન, અર્ધ ચંદ્ર આકારે વહાલા;
પાંચ તસુ પ્હોળું જોઈ, પ્રેમાનંદ પ્રાણ વારે વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૯૪ મું

એ ચિહ્ન વચ્ચે રૂડો લગાર, ડાબી તે કોરે વહાલા;
સુંદર એક તીલ મોટો, મારા ચીતડાને ચોરે વહાલા. ૧
એ તીલથી છે ડાબી કોરે, બે તસુ છેટે વહાલા;
એક તીલને જોતાં સરવે, ભવ દુઃખને મેટે વહાલા. ૨
તે તીલથી બે તસુ છેટે, ડાબી કોર માંહી વહાલા;
સ્તન ઉપર એક તીલ તેમાં, ચીત ચોટ્યું-જોઈ વહાલા.* ૩
બે સ્તનથી ઉપર છે, બે છાપતણા ચિહ્ન વહાલા;
એ છબી જોવા સારું મારું, મન છે આધીન વહાલા. ૪
કરિના બે કર સરિખી ભુજા, તે દીર્ઘ ઉદાર વહાલા;
સંભારતાં તરત તે, ઉતારે ભવપાર વહાલા. ૫
જમણી ભુજાને પાસે છે, માંહે ઉભી તે હારે વહાલા;
જોયા જેવા સુંદર મોટા, તીલ રૂડા ચારે વહાલા. ૬
જમણી ભુજાના મુળથકી છે, ત્રણ તસુ હેઠે વહાલા;
એક છાપનું ચિહ્ન જોતાં, જનમ મરણ મેટે વહાલા. ૭
તે છાપનું ચિહ્ન રૂડું, તેને પડખે બા'રે વહાલા;
નાના તીલ છે ચાર તેને, જોઉં વારે વારે વહાલા. ૮

* "ચિહ્ન મોટું જોઈ વહાલા" એક પ્રતમાં છે પણ અર્થહીન લાગે છે.

કુણિયું છે શ્યામ બેઉ કર, કઠણુ છે પુંચા* વહાલા;
બે તીલ છે બહુ રૂડા, જમણા પુંચાથી ઉંચા વહાલા. ૯
જમણા હાથની છેલ્લી આંગળિ, તે ઉપર સારો વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે મોટો તીલ એક, લાગે અતિ પ્યારો વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૯૫ મું

રૂપાળા છો રાજીવલોચન, ધર્મતણા કુમાર વહાલા;
શોભાની છો સીમા મારા, નેણુતણા શણગાર વહાલા. ૧
ડાબી ભુજાના મુળથી હેઠે, ત્રણ તસુ છે જે વહાલા;
છાપતણા એક ચિહ્નમાંઈ, નીત મન મારું રહેજે વહાલા. ૨
ડાબી કુણીથી હેઠો નૌતમ, ઉપરલે ભાગે વહાલા;
તીલ એક જોતાં મારા મનને, રૂડો બહુ લાગે વહાલા. ૩
ડાબા હાથના અંગોઠા પાસેની, આંગળિયે વહાલા;
નખને પાસે નાનો તીલ, મનમાં ધારી લીયે વહાલા. ૪
એ આંગળી ને વચલી આંગળી, એ બેઉને મધ્યે વહાલા;
એક તીલ છે અતિ નૌતમ, જોયા જેવો સંધે વહાલા. ૫
ડાબા હાથના પોંચા ઉપર, સુંદર એક તીલ છે વહાલા;
એ માંહી તે મનડું મારું, વળગું વિશેકે વહાલા. ૬
બે હાથના નખ નૌતમ, છે રાતા અડિયાતા વહાલા;
અગ્ર ભાગે તિક્ષણુ છે, અતિ રૂડા દેખાતા વહાલા. ૭
બે હાથની હથેલી છે, રાતી સુખધામ વહાલા;
હથેલીમાં રેખા થોડી, થોડી છે જે શ્યામ વહાલા. ૮
બે હથેલીના મૂળ ઉપર, આઠ તસુ જોતાં વહાલા;
છાપતણા બે ચિહ્નો અનોપમ, ચીતમાં પરોતાં વહાલા. ૯
કંઠ વચ્ચે તીલ એક અનોપમ, જોતાં દુઃખ જાયે વહાલા;
તેની પાસે નાનો તીલ એક, પ્રેમાનંદ ગાયે વહાલા. ૧૦

---

* "પ્હોંચા" "પોંચા" પાઠાન્તર.

પદ ૧૯૯૬ મું

રૂપ તમારું રસિયાજી, નિરખતાં સુખદાયી વહાલા;
ચિહ્નતણો નહિ પાર વધારે, વાલપ ઉરમાંહી વહાલા. ૧
ડાબા ખભાથી હેઠો, વાંસામાં છે મરમાળો વહાલા;
રોમ સહિત મોટો તીલ રૂડો, જોતાં રૂપાળો વહાલા. ૨
એ તીલથી હેઠો વાંસામાં, એક તીલ છે બીજો વહાલા;
તેને હેઠે જોયા જેવો, એક તીલ છે ત્રીજો વહાલા. ૩
કરોડાની જમણી કોરે, ડોક થકી હેઠે વહાલા;
સુંદર એક તીલ જોયા જેવો, બે તસુ છેટે વહાલા. ૪
જમણી ખરપડી ઉપર નૌતમ, એક તીલ છે નાનો વહાલા;
પ્રીત કરીને રાખું મારા, મનમાંહી છાનો વહાલા. ૫
કરોડાની જમણી કોરે, વાંસામાં સારા વહાલા;
ચાર તીલ છે જોયા જેવા, લાગે બહુ પ્યારા વહાલા. ૬
ડાઢીથી હેઠો એક તીલ છે, અતિશે અનૂપ વહાલા;
ડાઢી ઉપર કેશની રેખા, સુંદર સુખરૂપ વહાલા. ૭
મધુર અધરપર શોભે રૂડી, રોમતણી રેખું વહાલા;
હસતું કમળ સરીખું મુખ, ઓરા આવો દેખું વહાલા.
મુખમાંહે જમણી કોરની, હેઠલી જે ડાઢ વહાલા;
તેમાં શ્યામ સુભગ ચિહ્ન એક, જોઉં રાખી ચાડ વહાલા. ૯
શ્યામ ચિહ્ન છે જોયા જેવું, જીભમાં સુખકારી વહાલા;
સુંદર વદન કમળપર જાયે, પ્રેમાનંદ વારી વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૯૭ મું

હરિજનના જીવન છો મોહન, ભક્ત ચિન્તામણિ વહાલા;
શી કહું શોભા સુંદર વરજી, અંગોઅંગતણી વહાલા. ૧
જમણી કોરે કપોલમાં, નાસીકા પાસે વહાલા;
એક મોટો તીલ જોતાં સરવે, દુઃખ મારાં નાશે વહાલા.
એ તીલને પાસે એક નાનો, તીલ તેને જોઇએ વહાલા;
નેત્રતણા ખુણાથી હેઠો, તેમાં ચીત પ્રોઇએ વહાલા.

એ નેત્રની પાંપણ ઉપર, ભ્રકુટીને થડે વહાલા;
તેને હેઠે ઉપર ઝીણી, કરચલિયું પડે વહાલા. ૪
નાસીકા ઉપર છે ઝીણા, ચિહ્ન તે અભિરામ વહાલા;
ડાબા કાનમાં શ્યામ બિન્દુ તે, છબીતણું ધામ વહાલા. ૫
અમલ કમળદળ સમ આંખડી, રૂડી રૂપાળી વહાલા;
કંદર્પની કમાન સરિખી, ભ્રકુટી મેં ભાળી વહાલા. ૬
ચડીયાતા વિશાળ ભાલમાં, રસાળી તે શોભે વહાલા;
તિલક આકારે ઉભી રેખા, એ જોઈ ચીત લોભે વહાલા. ૭
ભાલમાંહી મનોહર જોતાં, જમણી તે કોરે વહાલા;
કેશથી હેઠું એક અનોપમ, ચિહ્ન તે ચીત ચોરે વહાલા. ૮
કેશર કેરી આડ મનોહર, ભાલ વચ્ચે કીધી વહાલા;
કુમકુમને ચાંદલિયે મારી, બુદ્ધિ હરી લીધી વહાલા. ૯
તાળવા ઉપર એક રૂપાળો, મોટો તિલ જોઈ વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે મારું મન ત્યાં, રહ્યું જાઈ મોહી વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૯૮ મું

શોભાના શણગાર હરિ મારા, હૈડાના છો હાર વહાલા;
ધર્મતણા કુમાર મારા, પ્રાણતણા આધાર વહાલા. ૧
અતિશે રૂપાળા સુંદર, શિખાના છે કેશ વહાલા;
છબીપર બલિહારી જાયે, શારદ ને શેષ વહાલા. ૨
શિખાને સમીપે રૂડો, એક તીલ છે આગે વહાલા;
એ છબી નિરખતાં મારાં, સરવે દુઃખ ભાગે વહાલા. ૩
શિખાને પછવાડે જમણી, કોરે તે કહીએ વહાલા;
ત્રણ તીલ છે અતિ રૂડા, સામું જોઇને રહીએ વહાલા. ૪
નખશિખ નિરખી સુંદર સરવે, ચિહ્ન મેં ગાયાં વહાલા;
ચિંતવન કરી નિત્યે મારાં, ચીતમાં ઠેરાયાં વહાલા. ૫
બાવન છે સરવે ચિહ્ન, ત્રેંસઠ તીલ છે જો વહાલા;
રૂપ શીલ ને ગુણે સોતા, અંતરમાં રહેજો વહાલા. ૬

એ વીના ઝીણા તીલ ચિહ્ન છે, અંગમાં અપાર વહાલા;
ગાયા મેં તો જોઈ મારી, બુદ્ધિને અનુસાર વહાલા. ૭
આવી રીતે મૂરતિને જે, અંતરમાં ધારે વહાલા;
પ્રીત કરીને ચિહ્ન અનોપમ, સરવે સંભારે વહાલા. ૮
તેના ઉરમાં આવી તમે, નાથ કરો વાસ વહાલા;
કામ ક્રોધ ને કાળ માયા, તે સહુ પામે નાશ વહાલા. ૯
એ પદ જે કોઈ શીખે સુણે, પ્રીત કરીને ગાશે વહાલા;
પ્રેમાનંદ કહે તેપર સ્વામી, બહુ રાજી થાશે વહાલા. ૧૦

પદ ૧૯૯૯ મું—રાગ ગરબી

તમે આવો ઓરા ઓરારે, કૃષ્ણ હરિ, જોઉં પાઘડલીમાં તોરારે; કૃષ્ણ હરિ૦
પાંપણપર આંટા દઇરે, તમે બાંધી પાઘ અનોખીજી;
ફરતાં ખોસ્યાં છોગલાંરે, મારા ચીતને રાખ્યું રોકી. રે, કૃ૦ હ૦ ૧
તિલક મનોહર શોભતુંરે, તમે કેસર કેરું ભાલેજી;
મન મારું ત્યાં અટકી રહ્યું, જોઈ તીલ એક જમણે ગાલે. રે, કૃ૦ હ૦ ૨
ઉરપર અતિશે શોભતીરે, પેહેરી ગજમોતીની માળાજી;
મન મારું ગુલતાન થયું છે, જોઈ ચપળ નયનના ચાળા. રે, કૃ૦ હ૦ ૩
નંગ જડિત બાજુ બાંધીયારે, પેહેર્યાં કનક કડાં બેઉ કરમાંજી;
જોઈજોઈ નેણાં મારાં ત્રપત ન થાયે, કશું કામ ન સુઝે ઘરમાં. રે, કૃ૦ હ૦ ૪
સુંદર કટિપર શોભતીરે, પેહેરી ધોતી ઝીણા પોતીજી;
અતિ આનંદ મારા અંગમાં, થઇ ઘેલી જોતી જોતી. રે, કૃ૦ હ૦ ૫
પેહેરી ચટકતી ચાંખડીરે, તમે રાજહંસગતિ ચાલોજી;
પ્રેમાનંદ કહે એવાને એવા, મારા રૂદિયા કમળમાં મ્હાલો. રે, કૃ૦ હ૦ ૬

પદ ૨૦૦૦ મું

તારી મૂર્તિ પ્યારી પ્યારી રે, હો ગીરધારી, છે અતિશે જાદુગારી રે; હો ગી૦
મૂર્તિ જોવા હું ગઇરે, વેહેલી ઉઠીને ધાઈ ધાઇજી;
શું જાણું મને શુંયે કર્યું, હવે બીજું નથી ગોઠતું કાંઇ. રે, હો ગી૦ ૧
માવ તમારી મૂરતિ, છે કાંઈ જાદુગારી ભારીજી;
જોતાં જોતાં જીવ ખરયો, હું તો થઈ ગઈ જગતથી ન્યારી. રે, હો ગી૦ ૨

સાંભળતાં સુધ વિસરી, હું તો વશ થઇ મારે વેણેજી;
સંસારમાં હવે સુખ નવ આવે, ઘર ઘાલ્યું તમારે નેણે. રે, હો ગી૦ ૩
કામણગારી છે આંખડલીરે, માંહી રાતી રાતી રેખુંજી;
જીવમાં જંપ ન થાયે જરી, જાણે કયારે દેખું દેખું. રે,* હો ગી૦ ૪
એવું સાંભળવું ને સુધકુંરે, બીજું તમ વિના નથી ગમતુંજી;
તમ કેડે સુંદરવર મારું, મનડું ફરે છે ભમતું. રે, હો ગી૦ ૫
ધર્મકુંવર ઘનસ્યામજી, હું તો નિત્ય તમ ચરણે લાગુંજી;
પ્રેમાનંદ કહે નાથજી, ઉર અખંડ રહો એ માંગું. રે, હો ગી૦ ૬

પદ ૨૦૦૧ મું

નાંખી મોહની છાંની છાંની રે, સુંદર છોગાળા;
વશ કીધી છેલ ગુમાની રે. સુંદર છોગાળા૦ ટેક.
મોહન નાંખી મોહની રે, મારી કમળ નેણુંને બાણેજી;
ઘરનાં કહે છે વળગાડ થયો છે, કાંઈ મરમ કોઇ નવ જાણે રે. સું૦ છો૦ ૧
નેહડો લાગ્યો નાથજી રે, હવે નીમખ ન રહું હું તો ન્યારીજી;
કેશવ કેડ ન મેલું તમારો, છોને કુટી મરતાં સંસારી રે. સું૦ છો૦ ૨
કેટલુંક છાંનું રાખીયે વહાલા, વાત થઈ ગઈ ચાવીજી;
પાડપડોશી સહુ કોઈ કહે છે, આ કહાન સનેહણી આવી રે. સું૦ છો૦ ૩
એહું બહાનું કહાન તમારું, કાંઈ પેલા જનમની કરણીજી;
કીધું કાહું નામચુંરે, બીજા અવર પુરુષને પરણી રે. સું૦ છો૦ ૪
લાગ્યો ચસકો લાલ તમારો, એતો છુટશે જીવડો જાતાંજી;
પરમપુરુષ તમ કારણે રે, હવે છો થાતું જે થાતાં રે. સું૦ છો૦ ૫
વાલમ વહાલ વિસારશો માં, તમે રાજી મુજપર રહેજોજી;
પ્રેમાનંદના નાથજી મુજને, જે કહેવું ઘટે તે કહેજો રે. સું૦ છો૦ ૬

પદ ૨૦૦૨ મું

તારા મુખની મીઠી મીઠી રે, મીઠી વાતડલી;
મારી સાંભળીને અતીશે† ઠરે છે છાતડલી રે. મીઠી૦ ટેક.

---

* "કયારે હવે દેખું" પાઠાન્તર છે. † "અતીશે" શબ્દ બીજી પ્રતમાં નથી.

જે કોઈ સાંભળે એક ઘડી વ્હાલા, વાતું તમારી ચીત દઈનેજી;
આ ભવના ભોગ ત્યાગ કરીને, તેતો ચાલી નીસરે ભેખ લઈને રે. મીઠી૦ ૧
વાતું સુણીને સનકાદિક જોગી, નવ ઘરથી ઘરને માંડયુંજી;
શિવ બ્રહ્મા સુખ ભોગવે પણ, કાંઈક માંડયુંને કાંઈક છાંડયું રે. મીઠી૦ ૨
અતિશે વાતું સાંભળીને, થયા મહા મુની બ્રહ્મવેત્તાજી;
અક્ષરની તુલ્યતા લહ્યા, થયા અતિ નૈષ્ટિક ઉર્ધ્વરેતા રે. મીઠી૦ ૩
રમા અતિશે રસિકણી પણ, સરવે સુખને ત્યાગીજી;
શ્રીમુખ વચનામૃત સાંભળવા, રહે આધીન અનુરાગી રે. મીઠી૦ ૪
એક તમારી વાતડી, અણિયાળાં તમારા લોચનજી;
એકજ વાર અવલોકતાં, કરે ભવના બંધન મોચન રે. મીઠી૦ ૫
અતીશે રૂપ રસ સુખમય, એવી મૂરતિ તમારી વ્હાલાજી;
પ્રેમાનંદ ઉર આવી અખંડ વસો, તમે ભક્તિધર્મના લાલા રે. મીઠી૦ ૬

પદ ૨૦૦૩ મું-રાગ ગરબી

આજ મારે ઓરડે રે, આવ્યા અવિનાશી અલબેલ;
બાઈ મેં બોલાવીઆ રે, સુંદર છોગાવાળો છેલ. આજ૦ ૧
નિરખ્યાં નેણાં ભરી રે, નટવર સુંદર શ્રીઘનશ્યામ;
શોભા શી કહું રે, લાજે નિરખી કોટિક કામ. આજ૦ ૨
ગુંથી ગુલાબના રે, કંઠે આરોપ્યા મેં હાર;
લઈને વારણાં રે, ચરણે લાગી વારમવાર. આજ૦ ૩
આપ્યો મેંતો આદરે રે, બેસવા ચાકળીયો કરી પ્યાર;
પુછ્યા પ્રીતસું રે, બાઈ મેં સરવે સમાચાર. આજ૦ ૪
કહોને હરિ ક્યાં હતા રે, ક્યાંથકી આવ્યા ધર્મકુમાર;
સુંદર શોભતા રે, અંગે સજીયા છે શણગાર. આજ૦ ૫
પહેરી પ્રીતસું રે, સુરંગી સુંથણલી સુખદેણ;
નાડી હીરની રે, જોતાં ત્રપત ન થાયે નેણ. આજ૦ ૬
ઉપર ઓઢીયો રે, ગૂઢો રેંટો જોયા લાગ્ય;
સજની સે સસે રે, ધન્ય ધન્ય નિરખ્યા તેના ભાગ્ય. આજ૦ ૭

મસ્તક ઉપર રે, બાંધ્યું મોલીડું અમૂલ્ય;
કોટિક રવિશશિ રે, તે તો નાવે તેને તુલ્ય. આજ૦ ૮
રેશમી કોરનો રે, કરમાં સાયો છે રુમાલ;
પ્રેમાનંદ તો રે, એ છબી નિરખી થયો નિહાલ. આજ૦ ૯

પદ ૨૦૦૪ મું

સજની સાંભળો રે, શોભા વર્ણવું તેની તેહ;
મૂરતિ સંભારતાં રે, મુજને ઉપન્યો અતિ સનેહ. સૈજડી૦ ૧
પેહેર્યા તે સમે રે, હરિયે અંગે અલંકાર;
જેવા નિરખ્યા રે, તેવા વર્ણવું કરીને પ્યાર. સૈજડી૦ ૨
બરાસ કપૂરના રે, પેહેર્યા હૈડે સુંદર હાર;
તોરા પાઘમાં રે, તેપર મધુકર કરે ગુંજાર. સૈજડી૦ ૩
બાજુ બેરખા રે, બાંહે કપૂરના શોભીત;
કડાં કપૂરનાં રે, જોતાં ચોરે સહુના ચીત. સૈજડી૦ ૪
સરવે અંગમાં રે, ઉઠે અત્તરની બહુ ફેર;
ચોરે ચીતને રે, હસતા કમળ નયનની કોર. સૈજડી૦ ૫
હસતાં હેતમાં રે, સહુને દેતા સુખ આનંદ;
રસ રૂપ મૂરતિ રે, શ્રીહરિ કેવલ કરુણાકંદ. સૈજડી૦ ૬
અદ્ભુત ઉપમા રે, દેતાં શેષ ન પામે પાર;
ધરીને મૂરતિ રે, જાણે આવ્યો રસ શૃંગાર. સૈજડી૦ ૭
વાલપ વેણુમાં રે, નેણાં કરુણામાં ભરપૂર;
અંગો અંગમાં રે, જાણીયે ઉગીઆ અગણિત સુર. સૈજડી૦ ૮
કરતાં વાતડી રે, બોલી અમૃત સરખાં વેણ;
પ્રેમાનંદના રે, જોતાં ત્રપત ન થાયે નેણ. સૈજડી૦ ૯

પદ ૨૦૦૫ મું

બોલ્યા શ્રીહરિ રે, સાંભળો નરનારી હરિજન;
મારે એક વારતા રે, સહુને સંભળાવ્યાનું મન. બોલ્યા૦ ૧
મારી મૂરતિ રે, મારાં લોક ભોગને મુક્ત;
સરવે દિવ્ય છે રે, ત્યાં તો જોવાની છે જુક્ત. બોલ્યા૦ ૨

મારું ધામ છે રે, અક્ષર અમૃત જેનું નામ;
સરવે સામ્રથી રે, શક્તિ ગુણે કરી અભિરામ. બોલ્યા૦ ૩
અતિ તેજોમયે રે, રવિશશિ કોટિક વારણે જાય;
શિતલ શાંત છે રે, તેજની ઉપમા નવ કહેવાય.* બોલ્યા૦ ૪
તેમાંયે હું રહું રે, દ્વિભુજ દિવ્ય સદા સાકાર;
દુર્લભ દેવને રે, મારો કોઈ ન પામે પાર. બોલ્યા૦ ૫
જીવ ઈશ્વરતણો રે, માયા કાળ પુરુષ પ્રધાન;
સહુને વશ કરું રે, સહુનો પ્રેરક હું ભગવાન. બોલ્યા૦ ૬
અગણિત વિશ્વની રે, ઉત્પત્તિ પાલન પરલે થાય,†
મારી મરજી વિના રે, કોઇથી તરણું ના તોડાય. બોલ્યા૦ ૭
એમ મને જાણજો રે, મારા આશ્રિત સહુ નરનારી;
મેં તમ આગળ રે, વારતા સત્ય કહી છે મારી. બોલ્યા૦ ૮
હું તો તમ કારણે રે, આવ્યો ધામથકી ધરી દેહ;
પ્રેમાનંદનો રે, વહાલો વરસ્યા અમૃત મેહ. બોલ્યા૦ ૯.

પદ ૨૦૦૬ ઠું

વળી સહુ સાંભળો રે, મારી વારતા પરમ અનૂપ;
પરમ સિદ્ધાંત છે રે, સહુને હિતકારી સુખરૂપ. વળી૦ ૧
સહુ હરિભક્તને રે, જાવું હોયે મારે ધામ;
તો મને સેવજો રે, તમે શુદ્ધ ભાવે થઈ નિષ્કામ. વળી૦ ૨
સહુ હરિભક્તને રે, રહેવું હોયે મારે પાસ;
તો તમે મેલજો રે, મિથ્યા પંચ વિષયની આશ. વળી૦ ૩
મુજ વીના જાણજો રે, બીજા માઇક સૌ આકાર;
પ્રીતિ તોડજો રે, જુઠાં જાણી કુટુંબ પરિવાર. વળી૦ ૪
સૌ તમે પાળજો રે, સરવે દ્રઢ કરી મારા નેમ;
તમપર રિઝશે રે, ધર્મને ભક્તિ કરશે ક્ષેમ. વળી૦ ૫
સંત હરિ ભક્તને રે, કીધો શિક્ષાનો ઉપદેશ;
લટકાં હાથનાં રે, કરતાં શોભે નટવર વેષ. વળી૦ ૬

* "કહેવાય" પાઠાન્તર. † "ઉત્પત્તિ સ્થીતિ પ્રલે થાય" પાઠાન્તર છે.

નિજજન ઉપરે રે, અમૃત વરસે આનંદકંદ;
જેમ સહુ ઔષધિ રે, પ્રીતે પોષે પુરણચંદ. વળી૦ ૭
શોભે સંતમાં રે, જેમ કાંઈ ઉડુગણમાં ઉડુરાજ;
ઈશ્વર ઉદે થયા રે, કળીમાં કરવા જનનાં કાજ. વળી૦ ૮
એ પદ શીખશે રે, ગાશે સાંભળશે કરી પ્યાર;
પ્રેમાનંદનો રે, સ્વામી લેશે તેની સાર. વળી૦ ૯

પદ ૨૦૦૭ મું–રાગ ગરબી

વહાલા આવોને રાખું નેણમાં, ધર્મકુંવર ઘનસ્યામ રે; વહાલા૦ ટેક.
નવલ મનોહર મૂરતિ, સરવે શોભાનું ધામ રે. વહાલા૦ ૧
સુંદર શશિ મુખ ઉપરે, વારી નાખું કોટિક કામ રે. વહાલા૦ ૨
ચાલ ચટકતી જોઈને, અંતરે થાય છે આરામ રે. વહાલા૦ ૩
શ્વેત અંબર શ્વેત ભૂષણ, શ્વેત મોતિની ઉર દામ રે. વહાલા૦ ૪
સુંદર હસીને મીઠું બોલવું,* વિસરે નહી આઠોજામ રે. વહાલા૦ ૫
કૃષ્ણ હરિ કૃષ્ણ શ્રીહરિ, રટે પ્રેમાનંદ નામ રે. વહાલા૦ ૬

પદ ૨૦૦૮ મું

વહાલી લાગી છે તારી મૂરતિ, શ્રીહરિ ધર્મકુમાર રે; વહાલી૦ ટેક.
નિમખ ન મેલું જાણે ઉરથી, પ્રાણતણા આધાર રે. વહાલી૦ ૧
શોભાસાગર ઘનશ્યામજી, ગુણસાગર છો મોરાર રે. વહાલી૦ ૨
નેણાં તમારાં નાથજી, સનેહતણો ભંડાર રે. વહાલી૦ ૩
નટવર સુંદર મૂરતિ, નેણાતણો શણગાર રે. વહાલી૦ ૪
અંગો તે અંગ છબી ઉપરે, વારું મારા પ્રાણ વારવાર રે. વહાલી૦ ૫
પ્રેમાનંદના હો નાથજી, છો મારા હૈડાના હાર રે. વહાલી૦ ૬

પદ ૨૦૦૯ મું

ધર્મકુંવર અલબેલડા, છેલડા જીવન પ્રાણ રે; ધર્મ૦ ટેક.
વહાલી લાગે છે મને મૂરતિ, મળવા થાયે છે હૈયે તાણ રે. ધર્મ૦ ૧
સ્યામ સુંદર સર્વે અંગના, શાં શાં કરું વખાણ રે. ધર્મ૦ ૨

* "સુંદર હસવું ને મીઠું બોલવું" પાઠાન્તર છે

આંખડલી કમળકેરી પાંખડલી, મુખ પુરણચંદ પ્રમાણુ રે. ધર્મ૦ ૩
જાદુગારી તમારી વાતડી, જેહની છે મોહનીના બાણુ રે. ધર્મ૦ ૪
ચીતડું ચોરાણું સુંદર ચાલમાં, વાલપમાં થઈ છું વેચાણુ રે. ધર્મ૦ ૫
પ્રેમાનંદ જાયે તમારે વારણે, સુંદર સ્યામ સુજાણુ રે. ધર્મ૦ ૬

પદ ૨૦૧૦ મું

છેલ છબીલા કુંવર ધર્મના, જોઇને મોહી છું સુંદર ચાલ રે. છેલ૦ ટેક.
પેહેરી ચટકતી ચાંખડલી, લટકંતા આવો ધર્મલાલ રે. છેલ૦ ૧
ડાબા કરમાં છડી ફુલની, જમણા કરમાં છે રૂમાલ રે. છેલ૦ ૨
શોભે જરકસી માથે મોળિયું, કેસર તિલક કર્યું ભાલ રે. છેલ૦ ૩
સર્વે જનનાં તે ચીત ચોરવા, સુંદર ઓઢી છે જોડી શાલ રે. છેલ૦ ૪
શોભા જોઈ તમારી નાયજી, મોહ્યા મોટા મુનિ મરાલ રે. છેલ૦ ૫
કૃપા કરીને પ્રેમાનંદને, વસો ઉર અખંડ કૃપાલ રે. છેલ૦ ૬

પદ ૨૦૧૧ મું–રાગ ગરબી

નંદલાલે વજાડી છે વાંસલડી;
મારો સાંભળીને જીવ અકળાયરે મા. વહાલે૦ ટેક.
માઈ* મંત્ર ભણીને વિંધી પાંસલડી;
હવે ઘરમાં તે ક્ષણું ન રહેવાય રે મા. વહાલે૦ ૧
હું તો ઘેલી ફરું છું ઘર આંગણિયે;
મને જોયા વિના જંપ નવ થાયરે મા. વહાલે૦
વાંસલીનો નાદ સાંભળીને શ્રવણિયે;
મને પળ જુગ જેવડી જાયરે મા. વહાલે૦ ૨
મારું કાળજ કોર્યું વહાલાની વાંસલિયે;
મને કાંઈ નવ સુઝે ઘરકામરે મા. વહાલે૦
જાણું વેહેલા જાઇને હવણે મળિયે;
નંદકુંવર રસિક ઘનસ્યામરે મા. વહાલે૦ ૩

* "આંટી" પણ ગાય છે. અને તો કે એ પાઠ વધારે સારો લાગે છે તો પણ એક લખેલી પ્રતમાં તે નહિ હોવાથી અત્રે દાખલ કર્યો નથી. "માઈ" એટલે "મા" આદિ આગળ થાય છે.

મને મોહની લગાડી છે શામળિયે;
જોવા જાઉં શ્રીનંદકુમારરે મા. વહાલે૦
પ્રેમાનંદને વહાલે પ્રીતમ પાતળિયે;
વન તેડ્યાં વંસીમાં વ્રજનારરે મા. વહાલે૦ ૪

પદ ૨૦૧૨ મું

વહાલો ઉભા કાલંદ્રીને કાંઠડીયે;
રૂડી મોરલી મનોહર વાયરે મા. ઉભા૦ ટેક.
આવ્યાં ગોપી જોવાને હડિયે હડિયે;
અતિ આનંદ અંગ ન સમાયરે મા. ઉભા૦ ૧
ધર્યો મોરમુગટ શિર કાને કુંડલિયાં;
બાંહે બાજુ વૈજયંતિ માલરે મા. ઉભા૦
કર પોંચી કડાં ને સોના સાંકળિયાં;
ગુંજાહાર મોતીને પ્રવાલરે મા. ઉભા૦ ૨
પેહેર્યાં પીળા પિતાંબર પ્રીત કરી;
કેડે કંદોરો આપે છે અનૂપરે મા. ઉભા૦
ગોપી ગુલતાન થઈ જોઈ જોઇને હરિ;
એવું મોહન વરનું સ્વરૂપરે મા. ઉભા૦ ૩
ગોપી જોઈ શોભાના સાગરને;
વ્રજનારીને વ્યાપ્યો ઉર કામરે મા. ઉભા૦
પ્રેમાનંદ કહે ભેટી જઈ નટનાગરને;
જોઈ પ્રેમને રિઝયા ઘનસ્યામરે મા. ઉભા૦ ૪

પદ ૨૦૧૩ મું

રૂડું રાસ મંડલ રચ્યું ગિરિધારી;
થયા* રમવાને ગોપી તૈયારરે મા. રાસ૦ ટેક.
એક કૃષ્ણચંદ્રને એક વ્રજનારી;
કરે લટકાં તે મોહન મોરારરે મા. રાસ૦ ૧

* "કુરે" ને બદલે "થયા" પાઠ પણ છે ને આ વધારે સારો લાગવાથી અત્રે રાખ્યો.
૧. "કુરે" પાઠ સાથે "તૈયારી" ને "મોરારી" પાઠ છે.

કરે હાવ ભાવ દાવ ગોપી હેત કરી;
મારે હસી કટાક્ષ બાણુ ભારીરે મા. રાસ૦
કરે કુચ મરદન ઉર નખ મારી;
કરે અધર ચુંબન કંસારીરે મા. રાસ૦ ૨
કોઈ મળે વારે વારે વ્રજનારી;
કોઈ મુખ તંબોલ લે પ્યારીરે મા. રાસ૦
કોઈ ગાયે ઉંચે સ્વરે ઉચ્ચારી;
કોઈ પુંછે* હરિને શ્રમ વારીરે મા. રાસ૦ ૩
કોઈ પેહેરાવે ગુંથીને હાર હજારી;
કોઈ પાવે ઝારી ભરી પાણીરે મા. રાસ૦
કોઈ આપે બીડી લવિંગ સોપારી;
પ્રેમાનંદ જોઈ જાયે બલિહારીરે મા. રાસ૦ ૪

પદ ૨૦૧૪ મું

મહા આનંદ રાસ રસ છાયોં† રહ્યો;
રમે રાસ રસિક નંદાનંદરે મા. આનંદ૦ ટેક
ગોપીજનનો તે પ્રેમ નવ જાયે કહ્યો;
કીધા વશ તે ત્રિભુવનચંદરે મા. આનંદ૦ ૧
ગોપી પ્રેમમાં તે દેહ સુધ વિસરી ગઈ;
થઈ રસ બસ વશ ગુલતાનરે મા. આનંદ૦
અતિ રમણ ભ્રમણ કરી શિથિલ થઈ;
પામી હરિ થકી બહુ સનમાનરે મા. આનંદ૦ ૨
છાયાં અમર વિમાન આકાશે આવી;
જુવે રાસ હરિનો હરખાયરે મા. આનંદ૦
કરે પુલનો વરસાત હરિને વધાવી;
વારે તન મન પ્રાણ પુલકાઇરે મા. આનંદ૦ ૩
આપ્યાં સુખ અલૌકિક અલબેલે;
થયાં ગોપીજન પુરણકામરે મા. આનંદ૦

---

* લુંછે. † "છાઈ" "છાયી" પાઠો પણ થાય છે,

કીધાં રસ બસ રસમાં રસિક છેલે;
પ્રેમાનંદને મળ્યા ઘનશ્યામરે મા. આનંદ૦ ૪

પદ ૨૦૧૫ મું-રાગ ગરબી

આજ સાહેલી ઘનશ્યામની રે, શોભા વર્ણવી ન જાયે;
નિરખી છબી હરિ સુખધામની રે, કોટિ કામ લાગે પાયે.
ધર્મકુંવર શ્રીકૃષ્ણજીરે૦ ૧
તરુણ મનોહર મૂર્તિ રે, શોભાસિંધુ ઉદાર;
સુંદર અંગની સ્ફૂરતી રે, જોઈ જોઈ વાધે પ્યાર. ધર્મ૦ ૨
જરકસી જામા અંગ પેહેરિયા રે, શિશ સોનેરી પાઘ;
હેત કરી મેંતો હેરિયા રે, જીવન જોયા* લાગ. ધર્મ૦ ૩
સોનેરી શેલું કમરે કસ્યું રે, સોનેરી સુરવાલ;
મન મારું ત્યાં જાઈ વસ્યું રે, જોઈ જોઈ રૂપ રસાલ. ધર્મ૦ ૪
ચરણે ચટકતી ચાંખડી રે, ફુલ છડી લીધી† હાથ;
નિરખ્યા મેં બાંધી ભુજ રાખડી રે, પ્રેમાનંદનો નાથ. ધર્મ૦ ૫

પદ ૨૦૧૬ મું

નટવર નાગર શ્રીહરિ રે, શોભાસાગર શ્યામ;
શું વર્ણવું એક રસના કરી રે, અંગો અંગ છબી ધામ.
નવલ મનોહર નાથજીરે૦ ૧
અંગ આભૂષણ ધારિયાં રે, રસિક સુંદર રંગછેલ;
નેણાં અમારાં તે ઠારિયાં રે, અવિનાશી અલબેલ. નવલ૦ ૨
શિશ કલંગી શોભે વાંકડી રે, સીરપેચ જડાઉ શિશ;
આંખડલી કમળ કેરી પાંખડી રે, જોયા જેવા જુગદિશ. નવલ૦ ૩
કેસર તિલક કર્યું ભાલમાં રે, કુંડલ મકરાકાર;
તીલ જોઈ જમણા ગાલમાં રે, વાધ્યો મારે
હરખ અપાર. નવલ૦ ૪
રતન જડાઉ ઉર ઊતરી રે, મોતી માળ અનૂપ;
જમવા તેડ્યા જીવન નુંતરી રે, પ્રેમાનંદનો
સ્વામિ સુખરૂપ. નવલ૦ ૫

---

* "જોવા" પાઠાન્તર છે. † "લીધે" પાઠાન્તર છે.

પદ ૨૦૧૭ મું

નિરખી લોભાણાં મારાં લોચન રે, મોહન શોભાસુર;
ધર્મકુંવર દુઃખમોચન રે, જીવન જોબનપુર.
શ્રીહરિ સુંદર શામળોરે૦ ૧
મુહસ્યું ફુટે છે મુખ ઉપર રે, તરુણ તનુ બીને વાન;
સુંદર છેલ છબી ભુધર રે, કેશવ કૃપાનિધાન. શ્રીહરિ૦ ૨
રતનજડીત બાજુબેરખા રે, બાંધ્યા બાંયે છબી ધામ;
લટકે છે મોતીના બેરખા રે,* લાંબી ભુજા અભિરામ. શ્રીહરિ૦ ૩
કનક કડાં ને વેઢ વિંટીયું રે, નંગ જડિત ધાર્યાં નાથ;
ભુજ ભરી ભેટતાં મેં દીઠિયું રે, નટવરજીને હાથ. શ્રીહરિ૦ ૪
દર્ભાવતીના ચોકમાં રે,† ઉભલા અંબુજ નેણ;
એરે શોભાને ધરી શોખમાં રે, પ્રેમાનંદ સુખદેણ. શ્રીહરિ૦ ૫

પદ ૨૦૧૮ મું

દર્ભાવતીમાં શ્રીનાથજી રે, નિરખ્યા ધર્મકુમાર;
અગણિત મુક્ત મુનિ સાથજી રે, શોભાતણા શણગાર.
પુરણબ્રહ્મ પરમાતમા રે. ૧
ઘોડલાંની ઘુંમર માંહિ શોભતા રે, ત્રિભુવનપતિ સુરરાયે;
નર ને નારીના મન લોભતાં રે, શોભા કહી નવ જાયે. પુરણ૦ ૨
ક્યારેક વાઘા પેહેરે જરકસી રે, ક્યારેક ફુલે ગરકાવ;
ચીત ચોરે સહુના હસી હસી રે, સુરનરમુનિના રાવ. પુરણ૦ ૩
વિષ્ણુનો જગ્ન આરંભિયો રે, વિપ્ર જમાડે અપાર;
હરિજન સંતનો મેળો બહુ થિયો રે, કરવા જન આધાર. પુરણ૦ ૪
એરે લીલા શીડભાણુની રે, સાંભળો ગાઓ નરનાર;
શ્રીઘનશ્યામ સુજાણની રે, પ્રેમાનંદ જાયે બલિહાર. પુરણ૦ ૫

પદ ૨૦૧૯ મું-રાગ ગરબી

આવો અલબેલા આધાર, આંખડલીમાં રાખું રે;
કરી રાખું હૈયાનો હાર, પ્રાણ વારી નાંખું રે. ૧

* "લેરખારે" પાઠાન્તર છે. † ઉભાણ.

તારી મૂરતિ મોહનલાલ, મારે મન માની રે;
હું તો જોઈ જોઈ સુંદર ચાલ, થઈ છું દીવાની રે. ૨
હવે અવિનાશી અલબેલ, અળગા નહીં મેલું રે;
મેંતો તમ સંગ સુંદર છેલ, બાંધ્યું છે બેલું રે. ૩
તારે હસવે હરાણું ચીત, માણિગર માવા રે;
મારે લાગેલ તમ સંગ નેહ, ન દીયું જાવા રે. ૪
રાજેન્દ્ર રૂપનિધાન, છો રંગબીના રે;
કોડીલા નટવર કહાન, કુંવર નંદજીના રે. ૫
છોગાવાળા શ્યામ સુજાણ, સુંદર રંગ રસિયા રે;
વહાલા પ્રેમાનંદના પ્રાણ, અંતર મારે વસિયા રે. ૬

પદ ૨૦૨૦ મું

વહાલા લાગો છો વ્રજચંદ, કે પ્રીતમ પ્યારા રે;
અલબેલા આનંદકંદ, જીવન મારા રે. ૧
તમને જોઇને જાદવરાય, રહ્યું મન મોહી રે;
મારે હૈડે હરખ ન માયે, મનોહર જોઈ રે. ૨
વનમાળી વજાડી વેણુ, વાલમ વશ કીધાં રે;
ચતુરાઇએ ચંચળ નેણ, કે મનડાં લીધાં રે. ૩
તારાં લોચનીયાં નંદલાલ, કે અમૃત ભરિયાં રે;
જોતામાં વધારે વહાલ, કહાના કેસરિયા રે. ૪
તારા મુખના મીઠા વેણ, સુણી સુખ થાયે રે;
તારાં કમળ સરીખાં નેણ, જોતાં દુઃખ જાયે રે. ૫
તારું રૂપ જોઈ રંગછેલ, લગની લાગી રે;
પ્રેમાનંદના પ્યારા અલબેલ, શ્યામ સોહાગી રે. ૬

પદ ૨૦૨૧ મું

સખી આજ અલૌકિક રૂપ, જોતાં ચીત લોભે રે;
વહાલો ભૂપને શિર ભૂપ, શામળિયો શોભે રે. ૧
સખી નખશિખ સજી શણગાર, બેઠા બહુનામી રે;
હૈયે હીસે મોતીડાના હાર, શોભે જગસ્વામી રે. ૨

પેહેર્યો જરકસી જામો અંગ, પીતાંબર ધોતી રે;
માથે મોલીડું નવરંગ, થઈ ઘેલી જોતી રે. ૩
ઉર ઉતરિયુંની જોડ, કડાં બેઉ કરમાં રે;
દીસે છે અજબ મરોડ, ઉભા ગીરધરમાં રે. ૪
શોભે સુંદર વર ઘનશ્યામ, મોહન મોરારી રે;
છબી ઉપર કોટિક કામ, નાંખીએ વારી રે. ૫
જેમ તારા મધ્યે ચંદ્ર, શોભે એમ વહાલો રે;
થયો રાજી પ્રેમાનંદ, જોઈ નંદલાલો રે. ૬

પદ ૨૦૨૨ મું

સખી શામળિયો શિરદાર, છે જોવા જેવા રે;
નેણુથી ન મેલીયે લગાર, રાખીએ ઉર એવા રે. ૧
એનું રૂપ જોઈ ગુલતાન, થયું મન મારું રે;
જાણે મળિયે મેલીને માન, પ્રાણ લઈ વારું રે. ૨
એના કામણગારાં નેણ, શોભે અણિયાળાં રે;
મુખ બોલે મનોહર વેણુ, મીઠાં મરમાળા રે. ૩
વહાલો હસતા હસતા હેત, જણાવે છે ઝાઝું રે;
રાજેન્દ્ર રૂપનિકેત, રૂડા લાગે કાજુ રે. ૪
એની મૂરતિ મહાસુખકારી, કે જાદુગારી રે;
થઈ જોતાં ગોકુલનારી, ઘેલી બીચારી રે. ૫
અમરેશ્વર રૂપ અનૂપ, ધર્યું બહુનામી રે;
પ્રેમાનંદ કહે ત્રિભુવનભૂપ, પ્રગટ થયા સ્વામી રે. ૬

પદ ૨૦૨૩ મું–રાગ ગરબી

વંદુ સહજાનંદ ભવમોચન, રૂપનિધાન કમલદળ લોચન. ૧
વંદુ ધર્મકુંવર વરદાયક, વહાલો મારો અખીલભુવનના નાયક. ૨
વંદુ હરિકૃષ્ણ પદપાવન, જનમમરણના દુઃખ નસાવન. ૩
વંદુ ધર્માત્મજ બહુનામી, નિરમળ બુદ્ધિ આપો સ્વામી. ૪
વર્ણવું નખશિખ રૂપ તમારું, ઉરમાં આનંદનું કરનારું. ૫

સુંદર મૂરતિ છે ઘનશ્યામ, રૂપ શિલ ગુણ સુખનું ધામ. ૬
તરુણ પુષ્ટ તન પંકજ નેણાં, મંજુલ મધુર મનોહર વેણાં. ૭
મૂરતિ ઉંચી કહી વખાણું, ગોપીનાથ મૂરતિ પરમાણું.* ૮
સુંદર રૂપ છટા તન માંહી, નિરખી કોટિક કામ લજાઈ. ૯
ચંચલ ચતુર હૃદે લખી રાખું, પ્રેમાનંદ કે' પ્રાણ વારી નાખું. ૧૦

પદ ૨૦૨૪ મું

શ્રીઘનશ્યામ રૂપરસખાણ, એક રસનાએ શું કરું વખાણ. ૧
સુંદર રૂપ અનૂપમ શોભે, જોતાં હરિજનનાં મન લોભે. ૨
ચિતવની ચલની મધુરી મુખ વાણી, નરનારીનાં ચીત લે તાણી. ૩
સુંદર હસિત વદન સુખકારી, કરનાં લટકાં પર જાઉં વારી. ૪
સુંદર મૂરતિ નાગર નટકી, જોતાં ચીત ચડે રંગ ચટકી. ૫
નખશિખ અંગ અતિ રસ રૂપ, ઉપમા શી કહું અતિ અનૂપ. ૬
કર ચરણાદિક અંગ છે કેવાં, સામુદ્રિકમાં કહ્યાં છે તેવાં. ૭
સરલ સ્વભાવ સૌમ્ય ગુણસિંધુ, તેજ પ્રતાપ ઓજ છબી ઇંદુ. ૮
બુદ્ધિ વિશાલ પ્રાક્રમ અતિ ભારી, ધીર ગંભીર ઉદાર મુરારી. ૯
ત્યાગ જ્ઞાન તપ મૂરતિ સ્વામી, પ્રેમાનંદને ઉર રહો બહુનામી. ૧૦

પદ ૨૦૨૫ મું

સહજ સ્વભાવિક પ્રકૃતિ કહીયે, ગાતાં સુણતાં અતિ સુખ લહીયે. ૧
સહજ પ્રકૃતિ શ્રીધર્મકુંવરની, હરિજનનું મન અતિ વશકરની. ૨
ધર્યો નરવિગ્રહ ભવભયહારી, ચરિત્ર કરે અતિ મંગળકારી. ૩
નિત્ય સ્વાભાવિક ચેષ્ટા ગાવું, હરિજનને મન હેત ઉપજાવું. ૪
શ્રીમહારાજ નિયમ નિત્ય રાખી, પાછલી ચાર ઘડી રાત રહે બાકી. ૫
ત્યારે ઉઠી દાતણ કરે સુરરાય, એવો સહજ સ્વભાવ સદાય. ૬
સુખડું લોઈ રુમાલે સ્વામી, ન્હાવા પધારે હરિ બહુનામી. ૭
નિજ કર કલશ્યો લઈ જળ ઢોળે, સેવક જન તે ચરણને ચોળે. ૮

* સવાચોસઠ તસુ ઉંચી મૂર્તિ હતી ગઢડાના મંદિરમાં શ્રીગોપીનાથજીની મૂર્તિ તે બરોબર શ્રીજીના સ્વરૂપ જેટલી જ ઉંચી છે.

રૂડી રીતે નાહીને નાથ, કોરું વસ્ત્ર લઈ નિજ હાથ. ૯
સારી પેઠે શરીરને લુવે, પ્રેમાનંદ કહે જન સહુ જુવે. ૧૦

પદ ૨૦૨૬ મું

પછે ઉભા થઈ શ્રીઘનશ્યામ, વસ્ત્ર પેહેરેલુ લઈ સુખધામ. ૧
બે સાથળ વચ્ચે ભેળું કરીને, નિચોવી પગ લુવે ફરીને. ૨
પછે બીજું ધોયેલું સૂક્ષ્મ ધાફું, શ્વેત વસ્ત્ર નહીં જુનું ફાટું. ૩
પેહેરે સારી પેઠે તાણી તેને, શ્વેત વસ્ત્ર પર રુચી બહુ જેને. ૪
એવા શ્રીસહજાનંદ મહારાજ, ભક્તવચ્છલ હરિ ગરીબનિવાજ. ૫
પછે બીજું ધોયેલું સૂક્ષ્મ શ્વેત, વસ્ત્ર ઓઢીને નિશ્ચિત. ૬
ચાખડીઉં પેહેરીને ચટકતી, જમવા પધારે રે ચાલ ચટકતી. ૭
પવિત્ર આસન જમવાનું સારું, ત્યાં જઈ બેસે અભય ઉદારું. ૮
જમવા બેસે હરિ તેવારે, વસ્ત્ર ઓઢે છે કાનથી બારે. ૯
કાન ઉઘાડા રાખે જમતાં, પ્રેમાનંદને ઉર અતિ ગમતાં. ૧૦

પદ ૨૦૨૭ મું

જમવા બેસે ત્યારે વનમાળી, ડાબા પગની પલાંઠી વાળી. ૧
તે પર મેલી ડાબા હાથની હથેલી, હાસ્ય વિનોદ હરિ કરતા કેલી. ૨
જમણો પગ ઉભો રાખી નાથ, તે પર મેલી જમણો હાથ. ૩
પ્રથમ લે છે હરિ નાનો ગ્રાસ, જમતાં શોભે ભક્તનિવાસ. ૪
એમ જમે છે દેવના દેવ, વારે વારે પાણી પીધાની ટેવ. ૫
જમતાં જણુસ જમ્યાની સારી, સુંદર સ્વાદુ જણાયે ભારી. ૬
તે આપી મોટા સાધુ હરિજનને, પછે પોતે જમે હરિ તે અન્નને. ૭
જમતાં ઓડકાર ખાયે બહુનામી, પેટ ઉપર હાથ ફેરવે સ્વામી. ૮
કયારેક તો હરિ જમતાં જમતાં, સાધુ હરિજન હોયે મનગમતાં. ૯
તે પર પ્રસન્ન થઇને દયાળ, આપે પ્રેમાનંદ કે' પ્રસાદીનો થાળ. ૧૦

પદ ૨૦૨૮ મું

જમ્યા હરિ તૃપ્ત થઈ જગવંદ, ચળુ કરાવે વર્ણિ મુકુંદ. ૧
ચળુ કરતાં હરિ રૂપનિધાની, દાંત ખોતરે લઈ સળી રૂપાની. ૨

પ્રથમ હરિ બે કરને ધુવે, કોગળા કરી પછી મુખને લુવે. ૩
મુખવાસ લઇને પ્રાણઆધાર, સાધુને પીરસવા થાયે તિયાર. ૪
ડાબે ખભે હરિ ખેસને આણી, કેડ સંગાથે બાંધિ તાણી. ૫
હાર તોરા ગજરા હરિ પેહેરી, લેરખડા થઇને રંગલેહેરી. ૬
પ્રેમ સહિત પીરસે ઘનશ્યામ, લાડુ જલેબી લેઈ લેઈ નામ. ૭
સહુને પીરસી રહે હરિ જ્યારે, જમો મહારાજ એમ મુખથી ઉચ્ચારે. ૮
ફરે પંગતમાં વારમવાર, પીરસે સંતને ધર્મકુમાર. ૯
હરિજન સંતને પીરસવા સારું, પ્રેમાનંદ કહે ઘણા પ્રસન્ન ઉદારું. ૧૦

પદ ૨૦૨૯ મું

ક્યારેક શ્રીમહારાજ મનોહર, વર્ષા શરદ ઋતુમાં સુંદર. ૧
દુર્ગનગરને સમીપે સારી, જાણી ઘેલા નદીના નિર્મળ વારી. ૨
સાધુ સતસંગી લઈ સાથ, ન્હાવા પધારે સુરમુનિનાથ. ૩
પેહેરી વસ્ત્ર આભૂષણ પ્યારા, થઈ અસવાર અશ્વે દ્રગતારા. ૪
નિસરે ઉભી બજારે જોતાં, પુરજનના મનને અતિ મ્હોતાં. ૫
જાઈ નદી તીરે વસ્ત્ર ઉતારી, ન્હાવા પેસે નવલવિહારી. ૬
નિરમળ નીર વખાણે ન્હાતા, હરિજનને આનંદના દાતા. ૭
નિજજન ભેળા બહુ પ્રકારે, જળક્રીડા કરી આનંદ વધારે. ૮
જળમાં ડુબકી મારે ત્યારે, નાક આંખ્ય કાન દાબે તેવારે. ૯
ડુબકી મારી રહે ઝાઝી વાર, પ્રેમાનંદ નિરખી જાયે બલિહાર. ૧૦

પદ ૨૦૩૦ મું

વળી વખાણું જળની ક્રીડા, સાંભળતામાં હરે ભવપીડા. ૧
ડુબકી મારે જળમાં હરિ જ્યારે, વહે શિરપર જળ છત્રાકારે. ૨
જાણીયે શેષજીયે ફણા વિસ્તારી, એમ જણાય ગંગાનાં વારી. ૩
ડુબકી મારીને મુખ કાઢે બારે, જમણો હાથ ફેરે છે મુખપર ત્યારે. ૪
સહજ સ્વભાવે કોગળા કરે છે, સરવે મુનિના મનને હરે છે. ૫
સજલ જલજસમ મુખ બહુ શોભે, મુનિ હરિજનના ચીતને લોભે. ૬
કયારે નદી મધ્ય પ્રવાહમાં ઉભા, જળની રમતના કરે મનસુબા. ૭
મુનિ હરિજનને મેલે તણાતા, બહુ પછડાયે તે જાતા જાતા. ૮

તેને જોઈ બહુ હસે અલબેલો, વળી એક બીજાને મારે હડસેલો. ૯
એમ જળક્રીડા કરે બહુ શ્યામ, પ્રેમાનંદનો સ્વામી પુરણકામ. ૧૦

પદ ૨૦૩૧ મું

જળમાં ઉભા રહી અવિનાશ, કિરતન ગવરાવે સાધુની પાસ. ૧
તાળી વજાડીને સાધુ ગાયે, પોતે ભેળા ગાયે આનંદ થાયે. ૨
એમ શ્રીહરિ નિત્ય જળમાં ન્હાયે, નિત્ય નવી લીલા કહી નવ જાયે. ૩
પ્રથમ ન્હાવા પેસે ત્યારે, નાહીને બારે નિસરે જ્યારે. ૪
નિજ પ્રિય હરિજન હોયે બળિયો, સરવે પ્રકારે હોયે છળિયો. ૫
પોતે ઝાલે તેનો હરિ હાથ, એમ કરી બા'રે નિસરે નાથ. ૬
નિરખી નિરખી પ્રફુલ્લિત સુખ થાયે, એવા ભક્ત પોતાના ઘણાયે. ૭
તેમણે સહિત નદીથી બા'રે, નીસરી નદીને કાંઠે ઉભા રે. ૮
વસ્ત્ર પહેરેલું બે હાથે નિચોવે, પ્રથમની પેરે શરીરને લો'વે. ૯
ધોળો એસ તાણીને પેહેર, પ્રેમાનંદ નિરખે હરખ ઘણેરે. ૧૦

પદ ૨૦૩૨ મું

ધોળો ફેંટો બાંધે માથે, અતિ ઉતાવળા થઈ નિજ હાથે. ૧
વચ્ચે એક છેડાનું છોગું બનાવી, એક આંટો ભ્રકુટીપર લાવી. ૨
એમ બાંધે ફેંટો ઘનસ્યામ, સરવે સુંદરતાનું ધામ. ૩
ધોળો એસ ડાબે ખભે નાંખી, એક છેડો નાભી હેઠો રાખી. ૪
એસને કેડ સંગાથે તાણી, બાંધે સુંદર સારંગપાણી. ૫
શ્વેત ફુલના સુગંધી સારા, હાર તોરા ગજરા પેહેરી પ્યારા. ૬
ભારે ઘોડે અસવાર થઇને, મુક્ત હજારું ભેળા લઇને. ૭
જેમ ચોફેરે વિંટ્યો ચંદ, એમ શોભે પ્રભુ સહજાનંદ. ૮
આવે ભેળા સરવે હરિજન ગાતા, તેમના નેત્રને આનંદદાતા. ૯
એમ ઉતારે આવે સ્વામી, પ્રેમાનંદનો પ્રભુ અંતરજામી. ૧૦

પદ ૨૦૩૩ મું

સહજ પ્રકૃતિ ગાઉં હિતે, હરિજન સાંભળજો એક ચીતે. ૧
ચાલે મહારાજ રુડી ચાલ લટકતી, પેહેરી ચાંખડીકે મોજડી ચટકતી. ૨
સુંદર એસ કે પછેડી ધોળી, નહીં બહુ લાંબી નહીં બહુ પહોળી. ૩

ડાબે ખભે ખેસાડ સોડે નાંખી, જમણા હાથમાં રુમાલને રાખી. ૪
રુમાલે યુક્ત જે જમણો હાથ, સેહેજે હલાવતા ચાલે નાથ. ૫
ક્યારેક ડાબો કર અતિ સુંદર, ચાલે નાથ મેલી કેડ ઉપર. ૬
જમણા હાથમાં રાખી રુમાલ, ચાલે હલાવતા ગજગતિ ચાલ. ૭
સેહેજે ઉતાવળું ચાલ્યાની ટેવ, ભક્તવત્સલ સરવે દેવના દેવ. ૮
ચાલે ઉતાવળી ચાલ હરિ જ્યારે, પુઠે નિજજન દોડે ત્યારે. ૯
ચટ ચટ શબ્દ ચાંખડીના થાયે, પ્રેમાનંદ સાંભળીને પ્રાણ વારી જાયે. ૧૦

પદ ૨૦૩૪ મું

વળી કહું સહજ સ્વભાવ સ્વામીના, પરમપુરુષ હરિ બહુનામીના. ૧
ક્યારેક કાંઇક કારજને કરવા, તૈયાર થઈ ઉભા મન હરવા. ૨
ધીરે ધીરે ચાલતા હોય વનમાળી, જમણા હાથની મુઠ્ઠી વાળી. ૩
પોતાના જમણા સાથળમાંહી, ધીરે ધીરે માર્યાનો સ્વભાવ સદાઈ. ૪
ક્યારેક માણસની ભીડ બહુ થાયે, ઉડે ગરદ પોતે અકળાયે. ૫
ત્યારે રુમાલ નિજ કરમાં લે છે, નાસિકા મુખપર આડો દે છે. ૬
ક્યારેક ઢોળીયા ઉપર બીરાજે, મુનિવર ગાયે બહુ વાજાં વાજે. ૭
ક્યારેક ગોદડું ઓછાડે સહિત, પાથર્યું હોયે તેપર બેસે નીત. ૮
ક્યારેક ગાદીપર બેસે સ્વામી, ક્યારેક ચાકળે બેસે બહુનામી. ૯
ક્યારેક તકીયો પલંગપર સુંદર, પ્રેમાનંદ કે' આવી બેસે તેપર. ૧૦

પદ ૨૦૩૫ મું

સાંભળજો હરિજન દઈ ચીત, વળી કહું બેઠાની જે રીત. ૧
ક્યારે પલાંઠી વાળી બેસે, ક્યારેક ઢીચણ બાંધે લઈ ખેસે. ૨
ઘણુંક તકીયે ઉઠીંગણ દઈને, બેસે હે નારાયણ! કહીને. ૩
ઢોલીયા ઉપર અથવા આસનપર, કરી તકીયે ઉઠીંગણ સુંદર. ૪
બેસે બે પગ લાંબા મેલી, પગપર પગ મુકીને હેલી. ૫
એમ બેસવાનો સહજ સ્વભાવ, એવા શ્રીકૃષ્ણ સકલ મુનિરાવ. ૬
ક્યારેક બેઠા થકા રંગ લેહેરી, ઊર્ધ્વરેખા ડાબા પગકેરી. ૭
તેપર આંગળી જમણા હાથની, ઉભી ફેરવવાની ટેવ નાથની. ૮

ક્યારેક જીભને સહજ સ્વભાવે, ડાબી કોરે દાંત તળે દબાવે. ૯
એમ છે સહજ પ્રકૃતિ વહાલાની, પ્રેમાનંદના સ્વામી ધર્મલાલાની. ૧૦

પદ ૨૦૩૬ મું

વળી વખાણું સહજ પ્રકૃતિ, સાંભળજો સહુ દઈ ચીત વૃત્તિ. ૧
ક્યારેક તો પોતે પરમેશ્વર, પોતાની ડોકને લઈ હરિવર. ૨
બે પાસે મરડી નિજ હાથ, કડાકા વગાડે મુનિનો નાથ. ૩
ક્યારેક પોતાના ભક્તને પાસ, અંગ દબાવે છે અવિનાશ. ૪
ક્યારેક હૈયા તળે તકીયો આણી, વાંસો દબાવે સારંગપાણી. ૫
સેહેજે બેઠા હોયે બહુનામી, તુલસીની માળા ફેરવે સ્વામી. ૬
ક્યારેક રમતની પેઠે માળા, બેવડી કરીને દીનદયાળા. ૭
બે બે મણકા ભેળા ફેરવે, બે અંગોઠા આંગળીને ટેરવે. ૮
ક્યારેક વારતા કરતા નાથ, બે ઢીંચણ પર મેલી બે હાથ. ૯
પ્રેમાનંદ કહે કરી રમુજ હસે છે, માળા બેળી કરી કરમાં ઘસે છે. ૧૦

પદ ૨૦૩૭ મું

સહજ પ્રકૃતિ ધર્માત્મજની, સુણતાં સુખ આપે દિન રજની. ૧
ક્યારેક માળા ન હોયે પાસ, આંગળીના પરવ ગણે અવિનાશ. ૨
ક્યારેક નેત્રને મીંચી સ્વામી, ધ્યાન કરે છે અંતરજામી. ૩
ક્યરિક ઉઘાડાં રાખી લોચન, ધ્યાન કરતાં બેસે ભવમોચન. ૪
ક્યારેક ધ્યાન કરતાં વહાલો, ચમકીને જાગે ધર્મનો લાલો. ૫
ક્યારેક પોતા આગળ મુનિજન, વાજાં વજાડીને ગાયે કિરતન. ૬
ત્યારે બેસે હરિ ધ્યાન કરીને, પાછા ચમકી જાગે ફરીને. ૭
ક્યારેક ચપટી વજાડી શ્યામ, સાધુ ભેળા ગાયે સુખધામ. ૮
ક્યારેક સાધુ વજાડી તાળી, ગાયે કિરતન ફરે મંડળી વાળી. ૯
તે ભેળા ફરી ગાયે વનમાળી, પ્રેમાનંદ કહે વજાડી તાળી. ૧૦

પદ ૨૦૩૮ મું

ક્યારેક પોતા આગળ મુનિવર, વાજાં વજાડીને ગાયે સુન્દર. ૧
પોતા આગળ કથા વંચાયે, સાંભળીને પાસે ખસતા જાયે. ૨
નિજજન આગળ વારતા કરતા, વદનમાંથી વચનામૃત ઝરતા. ૩

ખસતા તે જન પાસે આવે, લટકાં કરતા સહજ સ્વભાવે. ૪
કથા વંચાવતા હોય હરિ જ્યારે, હરે હરે એવા શબ્દ ઉચ્ચારે. ૫
બીજી ક્રિયામાંહી સુખદેણ, કથાને ભાને સુન્દર નેણ. ૬
હરે એવો શબ્દ કરે ઉચ્ચાર, સુન્દર મુખથી વારમવાર. ૭
પોતાને તેની સ્મૃતિ થાયે, ભક્ત સામું જોઈ હસે હરિરાયે. ૮
એવા બહુ ચરિત્ર કરે ઘનસ્યામ, નિજજનને ઉર આનંદ ધામ. ૯
એવા ધર્મકુંવર બહુનામી, પુરુષોત્તમ પ્રેમાનંદનો સ્વામી. ૧૦

પદ ૨૦૩૯ મું-રાગ ગરબી

મને રસિયા સંગાથે રંગ લાગ્યો રે-એ ઢાળ છે

સાંભળો હરિજન એક ચીતે રે, ગાવું સ્વભાવિક ચેષ્ટા પ્રીતે રે. ૧
ક્યારેક રાજીપામાં વાત રે, કરતા હોયે હરિ સાક્ષાત રે. ૨
ક્યારેક કથા વંચાવતા હોયે રે, કિરતન ગવરાવે તોયે રે. ૩
કાંઈક કરે બેઠા વિચાર રે, એક ચીતે શ્રીધર્મકુમાર રે. ૪
તે વચ્ચે કોઈ પુછવા આવે રે, હરિને જમવા સારું બોલાવે રે. ૫
કોઈ આવે હરિની પુજા કરવા રે, કોઈ હાર પેહેરાવા ભેટ ધરવા રે. ૬
તે ઉપર કચવાયે અવિનાશ રે, કહે આવવા ન દેશો અમ પાસ રે. ૭
ક્યારેક ભક્તની સભામાંહિ શ્યામ રે, બેઠા હોયે તે પુરણકામ રે. ૮
ધર્મજ્ઞાનવૈરાગ્ય જુત ભક્તિ રે, તે સંબંધી વારતાની જુક્તિ રે. ૯
નિજ ભક્ત આગે અંતરજામી રે, કરે પ્રેમાનંદનો સ્વામી રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૦ મું

નિજ ભક્ત ઉપર દીનબંધુ રે, આજ અઢળ ઢળ્યા છે જ્ઞાનસિંધુ રે. ૧
સાંખ્યયોગ પંચરાત્ર વેદાંત રે, એ શાસ્ત્રતણું સિદ્ધાંત રે. ૨
પરમ રહસ્ય બોધને સુખસાર રે, કહે ભક્તને ધર્મકુમાર રે. ૩
નિજ ભક્તરૂપી જે કલ્પદ્રોમ રે, તેને સિંચે હરિ જેમ સોમ રે. ૪
ક્યારેક તો ભક્તાધાર રે, બેઠા ભક્ત સભામાં કિરતાર રે. ૫
નિજ ભક્ત આગળ વ્યવહારી રે, ધર્મ આદિકની વારતા વિસ્તારી રે. ૬
જ્યારે કરે કૃપાનિધાન રે, ત્યારે પ્રથમ પોતાની ભગવાન રે. ૭

બે ભુજા ઉંચી ઉપાડી રે, બે હાથની તાળી વજાડી રે. ૮
સરવે છાનાં રાખીને જન રે, કરે વારતા જગજીવન રે. ૯
એમ નિત્ય નિજ જનની સાથ રે, કરે લીલા પ્રેમાનંદનો નાથ રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૧ મું

વળી ભક્તવત્સલ ભયહારી રે, વારતાને વિષે સુખકારી રે. ૧
થઈ એકાગ્ર ચીત ભગવાન રે, કરે વારતા વિસારી તન ભાન રે. ૨
ઓઢવાનું વસ્ત્ર ખસી જાયે રે, ખબર ન રહે એવો સ્વભાવ સદાયે રે. ૩
ક્યારેક તો સુંદર શ્યામ રે, બેઠા સંતની સભામાં સુખધામ રે. ૪
નિજ સનમુખ બેઠા જે સંત જન રે, સમળુ હરિભક્ત પાવન રે. ૫
પ્રશ્ન ઉત્તર કરાવે તેની પાસ રે, પોતે સાંભળે બેઠા અવિનાશ રે. ૬
કોઈક પ્રશ્ન કઠણ પુછે ભારી રે, ઉત્તર બીજાથી ન થાયે રહે હારી રે. ૭
સહુને આનંદ ઉપજાવતા દયાળ રે, પોતે ઉત્તર કરે છે તતકાળ રે. ૮
ક્યારેક વારતા કરતા થકા દેવ રે, ફુલનો ગુચ્છ હાથે ચોળવાની ટેવ રે. ૯
એવાં કરે ચરિત્ર સુખકંદ રે, પ્રેમાનંદનો સ્વામી સહજાનંદ રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૨ મું

હરિજન સાંભળો એક ચીતે રે, કહું સહજ સ્વભાવ કરી પ્રીતે રે. ૧
ક્યારેક તો વારતા કરતા રે, હરિજનના મનને હરતા રે. ૨
રુમાલના છેડાને વળ દેવો રે, હરિનો સહજ સ્વભાવ છે એવો રે. ૩
ક્યારેક ઉચ્છવને વિષે જીવન રે, નાના દેશથી આવ્યા જે હરિજન રે. ૪
લાવ્યા પુજા સામગ્રી બહુ ભારી રે, તેનો કરે અંગીકાર સુખકારી રે. ૫
ક્યારેક ઉચ્છવ પ્રસંગ લઇને રે, આવ્યા હરિભક્ત સહુ ભેળા થઇને રે. ૬
તેમણે ચઢાવ્યા જે પુષ્પના હાર રે, તેને ગ્રહણ કરે છે ભક્તાધાર રે. ૭
ક્યારેક બે હાથે ગ્રહણ કરે છે રે, ક્યારેક ચરણે કરીને હાર લે છે રે. ૮
ક્યારેક લે છે હાર છડીયે કરીને રે, ચારે કોરે ભક્તવત્સલ ફરીને રે. ૯
અતિ ચંચળ મનોહર મૂરતિ રે, પ્રેમાનંદ કહે ન મેલું ઉરથી રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૩ મું

ક્યારેક તો ધર્મકુમાર રે, નિજ ભક્તને પ્રાણઆધાર રે. ૧
નિજ દરશને કરી શ્યામ રે, સમાધી કરાવે સુખધામ રે. ૨

ક્યારેક તો દીનદયાળ રે, સમાધીમાંથી ઉઠાડે તતકાળ રે. ૩
ક્યારેક તો સમાધીવાન રે, પડ્યા હોયે તે મૃતક સમાન રે. ૪
તેના નેત્રને ઉઘાડી નિજ હાથે રે, નિજ દષ્ટિ જોડી દષ્ટિ સાથે રે. ૫
કરી સંકલ્પ જગાડે છે હરિ રે, નહીં તો ઉંચે ઘેરે સાદે કરી રે. ૬
ક્યારેક તો કૃપાના સિંધુ રે, બેઠા હોયે સભામાં દીનબંધુ રે. ૭
કોઇક ભક્તને તેડવો હોયે પાસરે, કરે નેત્રતણી સાન અવિનાશ રે. ૮
નહીં તો અંગુઠાને પાસની આંગળી રે, તેની સાને બોલાવે છે વળી રે. ૯
એમ કરે હરિ ચેષ્ટા અનંત રે, પ્રેમાનંદનો સ્વામી ભગવંત રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૪ મું

વળી પુરણ પુરુષોત્તમ સ્વામી રે, ક્યારેક તો અંતરજામી રે. ૧
મોગરા આદિક પુષ્પના હાર રે, લીંબુ આદિક જે ફળ સુખસાર રે. ૨
તેનેશિતળજાણીનેધર્મલાલોરે, વારેવારૂ આંખે અડાડે છે વહાલો રે. ૩
ક્યારેક તો હરિ બહુ નામી રે, કથા કરાવીને સાંભળે છે સ્વામી રે. ૪
ક્યારેક તો હાર સુખકારી રે, પોતે કથા કરે છે ભયહારી રે. ૫
ક્યારેક વારતા કરેછે હરિરાયે રે, કિરતન ગવરાવે ને પોતે ભેળા ગાયે રે. ૬
હરિના મંદિર કરાવેછેભારીરે, સાધુ બ્રાહ્મણ જમાડે છે સુખકારી રે. ૭
એવી સત્ક્રિયા કર્યાનો ઉચ્છાવ રે, નવરું ન રહેવું એવો જ સ્વભાવ રે. ૮
ભક્તિ ધર્મ સંબંધી કારજ જે જે રે, પોતે આરંભ કર્યા હોયે તે તે રે. ૯
તેને સંપૂર્ણ કરવામાં સિદ્ધપણું રે, પ્રેમાનંદ કે' સ્વામીને અતિ ઘણું રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૫ મું

એમ અખીલ ભુવનના પ્રાણ રે, કરે સ્વભાવિક ચેષ્ટા સુજાણ રે. ૧
ક્યારેક તો હરિ સ્વચ્છંદ રે, છીક ખાવી હોયે તારે સુખકંદ રે. ૨
પ્રથમથી રુમાલ લઈ હાથ રે, મુખ આડો રાખી દીનોનાથ રે. ૩
ઉંચે સાદે છેટે સંભળાયે રે, એમ બે ત્રણ ભેળી છીંક ખાયે રે. ૪
જ્યારે બગાસું ખાયે છે હરિ ત્યારે રે, હરિહરિ* એવા શબ્દને ઉચ્ચારે રે. ૫
નિજ કરે કરીને સુખદેણ રે, ચોળે બે ત્રણ વાર કમળનેણ રે. ૬

* "હરે હરે" પાઠાન્તર છે.

વળી નિષ્કામ ભક્ત હોયે એવા રે, તેની કરેલી ગમે છે જેને સેવા રે. ૭
કોઇક રમુજે કરીને ઘનશ્યામ રે, અતિશે હસે છે અભિરામ રે. ૮
ત્યારે હાથે ગ્રહીને રુમાલ રે, મુખ આડો દઈ હસે કૃપાળ રે. ૯
એવી સહજ કૃપા હરિ કેરી રે, ગાયે પ્રેમાનંદ પ્રીતે ઘણેરી રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૬ મું

ક્યારેક તો કૃપાનિવાસ રે, દેશ દેશથી આવ્યા જે નિજ દાસ રે. ૧
અતિ વલ્લભ પોતાને એવા સંત રે, તેમ ભક્તજન પ્રિય જે અત્યંત રે. ૨
તેને જોઈ પ્રસન્ન થઈ નાથ રે, ઉભા થઇને મળે છે ભરી બાથ રે. ૩
ક્યારેક તો ભક્તાધાર રે, ઉચ્છવને વિશે અવિકાર રે. ૪
નિજ સમીપે રહીને સંત જન રે, નિજ આજ્ઞા ગ્રહીને શુદ્ધ મન રે. ૫
પરદેશમાં જાતાં જાણી તેને રે, થઈ પ્રસન્ન મળે છે હરિ એને રે. ૬
ક્યારેક તો કૃપાના નિધાન રે, પોતે પ્રસન્ન થઇને ભગવાન રે. ૭
નિજ જનના શિરપર નાથ રે, આપી અભય મુકે છે બે હાથ રે. ૮
ક્યારેક તો પ્રસન્ન થઇને રે, કોઇક ભક્તના ઉરમાં લઇને રે. ૯
બે ચરણ ધારે છે ઘનશ્યામ રે, પ્રેમાનંદનો સ્વામી પુરણકામ રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૭ મું

ક્યારેક તો દીનના દયાળ રે, નિજ આજ્ઞા પાળવા તતકાળ રે. ૧
થયો તત્પર એવો ભક્ત હોયે રે, તેમ આજ્ઞા પાળીને આવ્યો તોયે રે. ૨
એવો ભક્તજન તેને હરિ જોઇ રે, તેના ઉપર પ્રસન્ન પ્રભુ હોઇ રે. ૩
તેના હૃદામાંહી ઘનશ્યામ રે, આપે ચરણ કમળ સુખધામ રે. ૪
ક્યારેક તો કૃપાનિધાન રે, કોઈ ભક્તજનને ભગવાન રે. ૫
થઈ પ્રસન્ન શ્રીધર્મકુમાર રે, આપે પ્રસાદિ કુસુમના હાર રે. ૬
વળી આપે તોરા ને બાજુબંધ રે, વસ્ત્ર આભૂષણ આપે સુખકંદ રે. ૭
વળી અતિશે ઉદાર છે સ્વભાવ રે, એવા અખિલ ભુવનના રાવ રે. ૮
અતિપ્રિય પોતાને હોયે એવું રે, બહુ મૂલી પદારથ તેવું રે. ૯
પ્રેમાનંદ કહે દેવાનું મન ધારે રે, તતકાળ આપે કાંઈ ન વિચારે રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૮ મું

એવો ઉદાર સ્વભાવ છે સ્વામીનો રે, ભક્તવત્સલ બહુનામીનો રે. ૧
ક્યારેક તો સંત સમાજ રે, હરિની પુજા કરવાને કાજ રે. ૨

આવ્યા લાવ્યા પુજાનો ઉપચાર રે, ધુપ દીપ ચંદન પુષ્પના હાર રે. ૩
નખશિખ ચરચી ચંદન અંગે રે, બાજુબંધ હાર પે'રાવી ઉમંગે રે. ૪
માથે પુષ્પની ટોપી ધરાવી રે, ગુચ્છ ઓસે બહુ કાનમાં લાવી રે. ૫
પુજા કરીને આરતિ ઉતારે રે, મળે અતિ હેતે વારે વારે રે. ૬
નખશિખા લગી મુરતિને જોઈ રે, હળવે હળવે લે છે ઉરમાં પ્રોઈ રે. ૭
ક્યારેક તો હરિવર વળી રે, નિજ કર ચરણુની આંગળી રે. ૮
તેને મરડીને પ્રાણુઆધાર રે, કડાકા વગાડે કિરતાર રે. ૯
એવી ચેષ્ટાને કરતા બહુનામી રે, પરિબ્રહ્મ પ્રેમાનંદનો સ્વામી રે. ૧૦

પદ ૨૦૪૯ મું

ક્યારેક તો ભક્તજીવન રે, પોતા પાસે જે બેઠા હરિજન રે. ૧
તેને પાસે શ્રીનાથજી બોલાવી રે, પ્રથમ કર ચરણુને ચંપાવી રે. ૨
પછે આંગળિયું મરડાવીને વહાલો રે, કડાકા વગડાવે ધર્મલાલો રે. ૩
ક્યારેક ડોકને મરડીને નિજ હાથ રે, કડાકા વગાડે છે નાથ રે. ૪
ક્યારેક તો કોઇક પ્રાણીને રે, દુઃખીયો દેખી અથવા સાંભળીને રે. ૫
તતકાળ દયાવાન થકા દેવ રે, રામ રામ એમ બોલવાની ટેવ રે. ૬
ક્યારેક તો મનુષ્ય હર કોઇ રે, દીનબન્ધુ તે દુઃખીયો જોઇ રે. ૭
અતિ દયાયે કરીને બહુનામી રે, નિજ ચીતમાં ખેદને પામી રે. ૮
પ્રસન્ન થઇ અન્ન ધન વસ્ત્ર આપી રે, તેદીનનાં નાખે છે દુઃખ કાપી રે. ૯
પરઉપકાર કરવાની ટેવ છે, પ્રેમાનંદનો સ્વામી એવા દેવ રે. ૧૦

પદ ૨૦૫૦ મું

ક્યારેક તો દીનદયાળુ રે, દીનબંધુ હરિ અતિશે કૃપાળુ રે. ૧
કને મારતો હોયે જીવ કોઈ રે, અતિ દયાળુ ન શકે તેને જોઈ રે. ૨
દયાએ કરીને દયાળ રે, હાં હાં કરીને નિવારે તતકાળ રે. ૩
પોતા આગે કોઇનું કોઈ જન રે, આવી બોલે ઘસાતું વચન રે. ૪
તેને સાંભળીને જાયે કચવાઈ રે, તેનો અનાદર કરે સુખદાઈ રે. ૫
ક્યારેક તો સુંદર વર રે, નિજ દેહમાં હોયે કસર રે. ૬
ત્યારે ડાબે હાથે કરી દેવ રે, જમણા હાથની નાડી જોયાની ટેવ રે. ૭
જ્યારે સભામાંથી ઉઠે બહુનામી રે, જય સચ્ચિદાનંદ કહી સ્વામી રે. ૮

જય સ્વામિનારાયણ કહી હરિ રે, સાધુને નમસ્કાર કરી રે. ૯
એમ કહીને ઉતારે હરિ જાયે રે, પ્રેમાનંદ એવી ચેષ્ટા ગાયે રે. ૧૦

પદ ૨૦૫૨ મું

એવી ચેષ્ટા હરિની અતિ સાર રે, ગાતાં સુણતાં ઉતારે ભવ પાર રે. ૧
એ પ્રગટ પ્રભુની લીલા કેવી રે, હરિજનને સાંભળ્યા જેવી રે. ૨
ક્યારેક તો હરિ સુખધામ રે, ચાલે માર્ગે ઘોડે ચડી શ્યામ રે. ૩
ત્યારે લીલાયે કરીને સુખરૂપ રે, ઘોડાની ડોક ઉપર અનૂપ રે. ૪
એક પગને લાંબો વિસ્તારી રે, ઘોડાને ચલાવે સુખકારી રે. ૫
સુવે ત્યારે કૃપાનિધાન રે, પ્રથમ જાગતા થકા ભગવાન રે. ૬
નિજ કરની આંગળી ભાલમાંહી રે, તિલક કર્યાની પેઠે સુખદાઈ રે. ૭
ઉભી ફેરવે છે અંતરજામી રે, શ્રીધર્મકુંવર બહુનામી રે. ૮
વળી સુવે ત્યારે દીનોનાથ રે, માળા માંગીને જમણે હાથ રે. ૯
ફેરવતા થકા સુખધામ રે, સુવે પ્રેમાનંદનો વહાલો શ્યામ રે. ૧૦

પદ ૨૦૫૨ મું

વળી દીનબંધુ છે દયાળ રે, શરણાગતતણા પ્રતિપાળ રે. ૧
રાતે પોઢે ત્યારે દીનબંધુ રે, નિજ મુખકમળ સુખસિંધુ રે. ૨
રાખી ઉઘાડું પોઢે રંગભીનો રે, એવો સ્વભાવ સદાય સ્વામીનો રે. ૩
પોતે ભરનિદ્રામાંયે શ્યામ રે, સુતા હોયે સુંદર સુખધામ રે. ૪
કોઈક અજાણે જરાક અડી જાયે રે, જાગે તરત ઝબકીને હરિરાયે રે. ૫
પુછે કોણ છે એમ ભયહારી રે, એવો સહજ સ્વભાવ સુખકારી રે. ૬
આવી રીતે શ્રીજીની ઘણી સારી રે, સ્વભાવિક ચેષ્ટા સહુથી ન્યારી રે. ૭
નિજસ્મૃતિ અનુસારે લખાણી રે, ખીજી લખતાં થાક્યાં મન વાણી રે. ૮
આવી રીતે સંભારીને ગાશે રે, તેના ઉરમાં અવિનાશી દેખાશે રે. ૯
શીખે સાંભળે ને ગાશે પ્રીતે નીત રે, પ્રેમાનંદ કહે પામશે વાંછિત રે. ૧૦

ઇતિશ્રી હરિ સ્વરૂપ ધ્યાનસિદ્ધિના પદ સંપૂર્ણ

પદ સર્વે મળીને ૩૦

પદ ૨૦૫૩ મું–રાગ ગરબી

આવોને ઓરા છેલ છબીલા મારી શેરીએ એ ઢાળ છે.

હું વારી જાઉં ધન્ય ઘડી છે જે આજની;
હું વારી જાઉં મૂરતિ સાંભરી શ્રીમહારાજની. ૧
હું વારી જાઉં રસની ભરી છે સુંદર મૂરતિ;
હું વારી જાઉં પ્રેમી ન મેલે ઘડી ઉરથી. ૨
હું વારી જાઉં પ્રેમી જીવે છે નિત્ય ભાળીને;
હું વારી જાઉં અસત્ય વાસના સરવે ટાળીને. ૩
હું વારી જાઉં ભક્તને જીવન ધન માલ છે;
હું વારી જાઉં ભક્તવત્સલ ધર્મલાલ છે. ૪
હું વારી જાઉં નખશિખ રૂપ તે અનૂપ છે;
હું વારી જાઉં ભક્તને પરમ સુખરૂપ છે. ૫
હું વારી જાઉં દુર્લભ ઘણા છે મતિમંદને;
હું વારી જાઉં દયા કરી મળ્યા પ્રેમાનંદને. ૬

પદ ૨૦૫૪ મું

રસિયા લાલ શ્યામ સુંદર રંગછેલડા;
રસિયા લાલ ઓરા આવોને અલબેલડા. ૧
રસિયા લાલ વદન કમળ છબી જોઇયે;
રસિયા લાલ રૂપ છટામાં ચીત પ્રોઇયે. ૨
રસિયા લાલ પાઘડી ઉજ્વલ આંટાદાર છે;
રસિયા લાલ પાઘમાં તોરાની સુંદર હાર છે. ૩
રસિયા લાલ કેસર તિલક રાજે ભાલમાં;
રસિયા લાલ મોહી છું છેલા તમારી ચાલમાં. ૪
રસિયા લાલ ભ્રકુટી શોભે છે સુંદર વાંકડી;
રસિયા લાલ આંખડી કમળ કેરી પાંખડી. ૫
રસિયા લાલ શ્યામ એક તીલ વામ કાનમાં;
રસિયા લાલ પ્રેમાનંદ નિરખે નિત્યે ધ્યાનમાં. ૬

પદ ૨૦૫૫ મું

લોભાણું ચીત તરુણ મનોહર રૂપમાં;
લોભાણું ચીત સુરનરમુનિશિર ભૂપમાં. ૧
લોભાણું ચીત કરુણ કપોલ ગોળ જોઇને;
લોભાણું ચીત નાસિકામાં રહ્યું મન મોહીને. ૨
લોભાણું ચીત અધર પ્રવાલ છબી દેખતાં;
લોભાણું ચીત હસતું મુખારવિંદ પેખતાં. ૩
લોભાણું ચીત દશન જોઇને કુંદની કળી;
લોભાણું ચીત કંઠમાં જોઇને સુંદર ત્રિવળી. ૪
લોભાણું ચીત ઉરમાં જોઇને ચિહ્ન છાપના;
લોભાણું ચીત દુઃખડાં મિટાડે ત્રિવિધ તાપના. ૫
લોભાણું ચીત અભય ઉદાર જોઈ હાથને;
લોભાણું ચીત પ્રેમાનંદ કે' જોઈ નાથને. ૬

પદ ૨૦૫૬ મું

વધારે વહાલ લાલની છબી ઉર ધારતાં;
વધારે વહાલ ત્રિવળી ઉદરમાં સંભારતાં. ૧
વધારે વહાલ ગોળ ઉંડી નાભી નિરખતાં;
વધારે વહાલ શ્યામ કટિ જોઇને હરખતાં. ૨
વધારે વહાલ સાથળ રુડા સુખકંદના;
વધારે વહાલ ઘુંટણ જુગલ જગવંદના. ૩
વધારે વહાલ પીંડિયો પાતળી પ્રાણનાથની;
વધારે વહાલ હથેલી રાતીયો બેઉ હાથની. ૪
વધારે વહાલ સંભારતાં ચરણકમળ જોડને;
વધારે વહાલ ઉર્ધ્વરેખા પૂરે મન કોડને. ૫
વધારે વહાલ દશે આંગળીના નખચંદ તે;
વધારે વહાલ નિરખે નિત્ય પ્રીતે પ્રેમાનંદ તે. ૬

પદ ૨૦૫૭ મું—રાગ ગરબી

વહાલા વહાલી લાગે તારી મૂરતિ, જોઈ લોભાણું છે ચીત, શામળિયા વહા૦
રૂડું રૂપ લાવણ્યતા ને પુરતી, જોઈ ઉપજી છે પુરણ પ્રીત. શામ૦

રસ રૂપ અનુપમ આંખડી, માંહી રેખું રાતી રસાલ; શામ૦
જાણે દશ* કમળ કેરી પાંખડી, શોભે વાંકડી ભ્રકુટી ને ભાલ. શામ૦ ૨
ઓપે આડ કેસરની ભાલમાં, ઝુકી રહી છે કસુંબલ પાઘ; શામ૦
ખોસ્યાં છોગલિયાં બહુ તાલમાં, ધરી જન મને જોયા લાગ. શામ૦ ૩
જોઈ જુગલ કરણુ છબી જાદવા, શોભે કુંડલ મકરાકાર; શામ૦
તીલ વામકરણમાં માધવા, જોવા હૈડે હરખ અપાર. શામ૦ ૪
ગોળ કપોલ નમણી નાસિકા, શોભે અધર પ્રવાળ અનૂપ; શામ૦
દંતપંક્તિ રસિક રસ રાશિકા, પ્રેમાનંદને પરમ સુખરૂપ. શામ૦ ૫

પદ ૨૦૫૮ મું

મારા નાથ આવો રાખું નેણમાં, વારુ તન મન તમપર
પ્રાણ, પાતળિયા. નાથ૦ ટેક.
મને જંપ નથી દિનરેણમાં, જોયા વિના તે શ્યામ સુજાણ. પાત૦ ૧
તારું હસતું વદન જોઈ જાદવા, નેડો લાગ્યો છે નંદકશોર. પાત૦
કંબુ કંઠ અનોપમ માધવા, છાતી ઉપડતી ચીતચોર. પાત૦ ૨
શોભે શ્રીવચ્છ ચિહ્ન કૌસ્તુભમણી, છાતી માથે અનોપમ છાપ. પાત૦
શોભા અભય ઉદાર ભુજાતણી, માંહે છાપ ચિહ્ન બાળે પાપ. પાત૦ ૩
તારું ઉદર સદા સુખરૂપ છે, ઉંડી નાભી છે કમળ સમાન. પાત૦
માંહી ત્રિવળી પરમ રસ રૂપ છે, મહામુનિ ધરે નિત્ય ધ્યાન. પાત૦ ૪
કટિ સિંહ સરિખી પાતળી, શોભે શ્યામ અતિ અભિરામ. પાત૦
નિરખે પ્રેમાનંદ મળી મળી, થયો પાવન પુરણકામ. પાત૦ ૫

પદ ૨૦૫૯ મું

મારા મનમાં વશી તારી મૂરતિ, મને જોયા વિના ન
રહેવાયે, રસિલડા; મને૦ ટેક.
મેંતો જોઈ છે જીવન જરા દુરથી, મને ત્યારથી જંપ ન થાયે. રસ૦ ૧
ઓરા આવો તો નિરખું નાથજી, નખશિખ તમારું રૂપ; રસિ૦
કહો તો ભેટું ભૂધર ભરી બાથજી, મારે હૈડે હરખ અનૂપ. રસિ૦ ૨

---

* "દશ"નો અર્થ સ્પષ્ટ થતો નથી. "રક્ત" અથવા "લાલ" સંભવે છે. પણ બધી પ્રતોમાં આજ પાઠ હોવાથી તેમ જ રાખ્યો છે.

તારા સાયલની ૭ગી ઉપરે, વારી નાખું કદલી થંભ કરોડ; રસિ૦
એતો ગરુડની પીઠ પાવનકારી, બીજી ઉપમા ન આવે જોડ. રસિ૦ ૩
તારાં જાનુ જુગલ પીંડી જોઇને, મન્જવિનતાને દરખ અપાર. રસિ૦
રાધા રમા રહી છે મોહીને, ચાંપે પ્રેમ શું વારમવાર. રસિ૦ ૪
તારી ઘુંટી પાની ફણા આંગળી, જોતા હૈડે હરખ ન માયે; રસિ૦
ફરો આંગળીના નખ ઉપરે, પ્રેમાનંદ પ્રાણ વારી જાયે. રસિ૦ ૫

પદ ૨૦૬૦ મું

તારું રૂપ જોઈ રંગછેલડા, મારાં નેણાં ત્રપત ન થાયે; કેસરિયા; રૂપ૦ ટેક.
તારી ચાલ જોઈ અલબેલડા, મારે આનંદ અંગ ન માગે. કેસ૦ ૧
તારાં જુગલ ચરણ મારા ઉરમાં, આવી અટક્યાં ચાંખડિયું સદ્દિન; કેસ૦
તે સારું રહું છું હું હજુરમાં, મારે જોઈ જોઈ વાધે છે પ્રીત. કેસ૦ ૨
મારા ચીતમાં તે આવી ચોંટી ગઈ, ઉર્ધ્વરેખા સુંદર છબીધામ; કેસ૦
સોળે ચિહ્ન જોઇને રાજી થઈ, અરુણ તળામાંહી અભિરામ. કેસ૦ ૩
નખમણી આંગળીયુંના શોભતા, રૂડાં ચાંખડિયુંનાં ચિહ્ન; કેસ૦
મોટા મુનિવરના મન લોભતા, હું તો જોવાને દીન આધીન. કેસ૦ ૪
જમણા અંગોઠાના નખ ચિહ્નમાં, મારું મનડું થયું ગુલતાન; કેસ૦
કરું જતન જોવા રાત દિનમાં, પ્રેમાનંદ કહે ધરી ધરી ધ્યાન. કેસ૦ ૫

પદ ૨૦૬૨ મું

સખી જોને શોભા ઘનશ્યામની, જોઈ સુરનરમુનિ લલચાયે;
સાહેલી સુંદર શોભા૦ ટેક.
એને જોઇને ન મોહે કુણ કામની, એમાં વશ વારું કોણ નવ થાયે. સાહે૦ ૧
એનું જોવું ને હસવું બોલવું, એની સુંદર ચટકતી ચાલ; સાહે૦
એનું લટકા કરીને ડોલવું, જોઈ કેને ન વાધે વહાલ. સાહે૦ ૨
એની અજબ અલૌકિક બાંધણી, એની પાઘ અજબ આંટાદાર; સાહે૦
એની ચપળ આંખડલીની સાંધણી, વધે કાળજ આરમપાર. સાહે૦ ૩
એની ચતુરાઈ શું દાખું કહી, નેણ બાણુની રીત વિચિત્ર; સાહે૦
કહું હરિજનને તો આડે નહીં, જાઇ મારે પોતાના મિત્ર. સાહે૦ ૪

એના નેણુમાં રેખું રાતડી, નિરખી ન્યાલ થઈ વ્રજનાર; સાહે૦
એની વહાલી લાગે બહુ વાતડી, પ્રેમાનંદ જોઈ બલિહાર. સાહે૦ ૫

પદ ૨૦૬૨ મું

સખી આજ લાવણ્યતા લાલની, મુખે વર્ણન કરી
નવ જાયે; સલુણી સખી આજ૦ ટેક.
જોઈ વાલપતા બહુ વહાલની, ઉર આનંદ હરખ ન માયે. સલુ૦ ૧
સખી આરે આવે સામા શેરીએ, પેહેરી ચાંખડી ચટકતી ચાલ; સલુ૦
સખી નેણા ભરીને હેરીએ, જોયા જેવા છે જનપ્રતિપાલ. સલુ૦ ૨
એક કરમાં રાજે છડી ફુલની, બીજા કરમાં છે રેશમી રુમાલ; સલુ૦
શોભે ઉરમાં માળા બહુ મૂલની, અંગે ઓઢી ઉપરણી ને શાલ. સલુ૦ ૩
પેહેરી સુંથણી ગુલાબી રંગની, માંહી રેશમી નાડીનો તાલ; સલુ૦
પેહેરી ઉતરી જડીત બહુ નંગની, બાંયે બાજુ કડાં રૂપજાલ. સલુ૦ ૪
માથે પાઘ સોનેરી વાંકડી, શોભે કલંગી તોરા છટાદાર; સલુ૦
મારી જોઇને ઠરી ગઈ આંખડી, નિરખે પ્રેમાનંદ કરી પ્યાર. સલુ૦ ૫

પદ ૨૦૬૩ મું

આવો આવો ઓરા અલબેલડા, રસિયા વર રૂપનિધાન;
રંગીલડા આવો૦ ટેક.
નિરખું નેણા ભરી રંગછેલડા, મારા મન માન્યા ભગવાન. રંગી૦ ૧
રુડા શોભો છો સુંદર શામળા, નિરખી નેણાં ત્રપત ન થાય; રંગી૦
સેહેજે ચાલો છો રાજ ઉતાવળા, લટકાં કરતા ત્રિભુવનરાય. રંગી૦ ૨
જોઈ રૂપ ને શીલ ઉદારતા, વળી સરળ સ્વભાવ ગંભીર; રંગી૦
નિજજનને તે નિત્ય સંભારતા, એવા ભક્તવત્સલ બલવીર. રંગી૦ ૩
એવા જાણીને રમા રસિકણી, નથી મેલતી ક્ષણું એક ખ્યાલ; રંગી૦
કરે મન ક્રમ સેવા ચરણતણી, ઘણું ઘણું વધારી વહાલ. રંગી૦ ૪
એવા ગુણસાગર તમે ગિરિધારી, સુંદર વર પરમ ચતુર; રંગી૦
વળી આનંદસિંધુ આનંદકારી, પ્રેમાનંદ રાખે નીત ઉર. રંગી૦ ૫

પદ ૨૦૬૪ મું

વારી જાઉં તમારે વારણે, મારો સફળ કર્યો
અવતાર; વાલમજી જાઉં૦ ટેક.

આજ પ્રગટ્યા અમારે કારણે, કરવા અધમતણો ઓધાર. વાલ૦ ૧
કીધી કરુણા મોટી કુંવર ધરમના, આવ્યા અક્ષરપતિ ધરી દેહ; વાલ૦
કાપ્યાં બંધન સરવે કરમનાં, અતિ દીન સાથે જોડી નેહ. વાલ૦ ૨
જુવો ક્યાં તમે ક્યાં અમે નાથજી, કાંઇ કહ્યામાં ના આવે વાત; વાલ૦
મોટા મુક્તતણો મેલી સાથજી, કીધાં આવી અનાથ સનાથ. વાલ૦ ૩
નવ જોયા અવગુણ કોઇ જંતના, નવ જોઇ જાત ને નાત; વાલ૦
દહ્યા અદળ ખાઇ સમ સંતના, મેલી મોટપ પક્ષ ને પાત. વાલ૦ ૪
શું વર્ણવું ગુણ ગણ રાવળા, મતિ અલ્પ ને આળસુ મન; વાલ૦
આપો દરશન આવી ઉતાવળા, પ્રેમાનંદના પ્રાણજીવન. વાલ૦ ૫

પદ ૨૦૬૫ મું-રાગ ગરબી

રે ધર્મકુંવર ઘનશ્યામ હરિ, ઓરા આવો નિરખું નેણા ભરી રે; ધર્મ૦ ટેક.
રે સુંદર મૂરતિ તમારી, રે જીવન દોરી છે અમારી;
છબીપર તન મન જાઉં વારી રે. ધર્મ૦ ૧
રે ચરણ કમળની જોડ જોવું, રે જોઇને પાંપણીએ લ્હોવું;
પછે લઇ અતરમાં પ્રોવું રે. ધર્મ૦ ૨
રે સોળે ચિહ્ન સહિત ધારું, રે ઉર્ધ્વરેખામાં ચોટવું મન મારું;
જતન કરી પળે પળે સંભારું રે. ધર્મ૦ ૩
રે જમણા અંગુઠાના નખમાંહી, ચિહ્ન છે સુંદર સુખદાઇ;
રહ્યો પ્રેમાનંદ તેમાં લોભાઇ રે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૨૦૬૬ મું

રે ભક્તિધર્મસુત શામળિયા, તમે હરિ અમને ભલે મળિયા રે; ભક્તિ૦ ટેક.
રે જનમ અમારો સફળ કીધો, રે લાખેણો લાભ અમે લીધો;
હવે જગપર ડંકો દીધો રે. ભક્તિ૦ ૧
રે તમારા ચરણ તે ઉર ધરિયાં, રે નખચંદ્ર નિરખીને ઠરિયાં;
શત્રુ સરવે જીતીને વશ કરિયાં રે. ભક્તિ૦ ૨
રે પાની ઘુંટી પાદ ઘોઠણને, રે સંભારી ઉતરીયાં ભવરણને;
ભરોસે શરણાગતપણને રે. ભક્તિ૦ ૩

રે સાથલ કટિ લંકને ધારી, રે નાભી નિરખી દુઃખ મેલ્યાં વિસારી;
પ્રેમાનંદ ત્રિવળીપર વારી રે. ભક્તિ૦ ૪

પદ ૨૦૬૭ મું

રે ધર્મકુંવર વર બહુનામી, વારી જાઉં મૂરતિપર સ્વામી રે; ધર્મ૦ ટેક.
રે રમાસન*શોભા શું કહી દાખું, રે છાપ ચિહ્ન ઉરમાં લખી રાખું;
સ્તનપર પ્રાણ વારી નાખું રે. ધર્મ૦ ૧
રે ભુજા દોઉં અભય ઉદાર ધણી, રે મનોહર આંગળી નખમણી;
શોભા હથેલી પોંચાતણી રે. ધર્મ૦ ૨
રે કુણીયું શ્યામ છે રૂપાળી, રે ભુજામાં છાપ ચિહ્ન ભાળી;
પાતક સરવે નાખ્યાં છે બાળી રે. ધર્મ૦ ૩
રે જમણી ભુજા પાસે તીલ ચાર, રે તીલ એક કંઠ વચ્ચે સાર;
પ્રેમાનંદ જાયે બલિહાર રે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૨૦૬૮ મું

રે ધર્મકુંવર મુખ ચંદ્ર જોઇ, રે રહ્યા મુનિ ચકોર જ્યું જોઈ રે; ધર્મ૦ ટેક.
રે હરિના હસતા વદન માંહી, રે શ્યામ ચિહ્ન દાઢમાં સુખદાઇ;
નાની નાનીરેખ છબી છાઇ રે. ધર્મ૦ ૧
રે નાસીકા સુંદર છે નમણી, રે તીલ એક રુડા કોરે જમણી;
શોભા સુંદર ગોળ કપોલતણી રે. ધર્મ૦ ૨
રે જુગલ કરણ છબી જોઇને, રે રહ્યું મન તીલમાં મોહીને;
નેણ બાણે લીધું ચીત પ્રોઇને રે. ધર્મ૦ ૩
રે ભ્રકુટી ભાલ વિશાળ તણી, રે શોભા કેસર તિલક તણીરે બણી;
પ્રેમાનંદને મૂરતિ વહાલી ઘણી રે. ધર્મ૦ ૪

પદ ૨૦૬૯ મું–રાગ ગરબી

હરિ વેણુ વાગીરે વેણુ વાગી;
હરિ હું તો ઓચિંતાની ઝબકીને જાગી રે. વેણુ૦ ૧

* વક્ષસ્થળ–શ્રીહરિનું વક્ષસ્થલ–લક્ષ્મીજીનું વાસસ્થાન છે તેથી અત્રે છાતીને "રમાસન" કહેલ છે.

હરિ મધ્ય રાતે વગાડી અલબેલે;
હરિ નંદલાલે રંગીલે રંગછેલે રે. વેણુ૦ ૨
હાંરે વહાલે મંત્ર ભણીને વગાડી;
હરિ ભરી નિદ્રામાં સૂતી જગાડી રે. વેણુ૦ ૩
હાંરે વાંસલીએ મારી પાંસલી વિંધી;
હરિ બા'રે નિસરી કાલજડું છેદી રે. વેણુ૦ ૪
હાંરે મારા પ્રાણ હર્યા પાતળિયે;
હરિ હવે ક્યારે મોહનજીને મળિયે રે. વેણુ૦ ૫
હરિ પ્રેમાનંદ કહે ઉઠી બેઠી સરખી;
હરિ ખુંતી ચીતમાં મૂરતિ ગિરધરકી રે. વેણુ૦ ૬

પદ ૨૦૭૦ મું

હાંરે મન લીધુંરે મન લીધું;
હાંરે કાંઇક કામણ કાનુડે કીધું રે. મન૦ ૧
હરિ સુધ બુધ ભૂલી થઇ છું દીવાની;
હરિ ઘનસ્યામ સુરત મન માની રે. મન૦ ૨
હાંરે મારા ચીતમાં લગાડી વહાલે ચટકી;
હાંરે મારું કાલજ ગયું છે ફટકી રે. મન૦ ૩
હાંરે કશી વાત ન રહી હાથમાં;
હરિ જાણે ભુધર ભેટું લેઇ બાથમાં રે. મન૦ ૪
હાંરે હું તો થઇ છું ઘરમાંથી ઉદાસ;
હાંરે મારી વરતી પો'તી છે પ્યારા પાસ રે. મન૦ ૫
હારે મને કાંઇ નવ સૂઝે ઘર કામ;
હારે પ્રેમાનંદના વહાલાનું રટું નામ રે. મન૦ ૬

પદ ૨૦૭૧ મું

હરિ વ્રજનારી રે વ્રજનારી;
[illegible]

હરિ ઉઠી આકળી ચાલી વૃંદાવનમાં;
હરિ વાગ્યાં મારગણુ* બાણુ આવી મનમાં રે. વ્રજ૦ ૨
હરિ ગોપી પ્રેમમાં અંગો અંગ ફૂલી;
હરિ પેહેર્યાં અવળાં અંબર સુધ ભૂલી રે. વ્રજ૦ ૩
હરિ પેહેર્યાં કોટનાં આભૂષણુ કાને;
હરિ મન મોહ્યું છે મોરલીની તાને રે. વ્રજ૦ ૪
હરિ કાજલ સેંથો ને ગાંગ સમારી;
હરિ આંખે સિંદૂર આંજ્યાં લઈ પ્યારી રે. વ્રજ ૫
હરિ પેહેર્યાં પગનાં આભૂષણુ હાથે;
હરિ મન મોહ્યું પ્રેમાનંદને નાથે રે. વ્રજ૦ ૬

પદ ૨૦૭૨ મું

હરિ રંગ લાગો રે રંગ લાગો;
હરિ લોક કુટુંબ લાજ ભ્રમ ભાંગ્યો રે. રંગ૦ ૧
હરિ ગોપી ચાલી પ્રભુજીને પાસે;
હરિ રોતાં મેલ્યાં બાળક નાનાં વાંસે રે. રંગ૦ ૨
હરિ જઈ જોયા શ્રીકુંજવિહારી;
હરિ ભેટી ભુજ ભરીને ગિરિધારી રે. રંગ૦ ૩
હરિ જોયા નેણાં ભરીને વ્રજચંદ;
હરિ ઉભરાણો જાયે આનંદ રે. રંગ૦ ૪
હરિ હરિએ અલૌકિક સુખડાં દીધાં;
હરિ પ્રેમે પૂરણુ અધર રસ પીધાં રે. રંગ૦ ૫
હરિ ગોપી અંગોઅંગ મહાસુખ પામી;
હરિ મળ્યા પ્રેમાનંદનો સ્વામી રે. રંગ૦ ૬

પદ ૨૦૭૩ મું–રાગ ગરબી

ચટ ચટ વાગે રે ચાંખડી, આવે વહાલો લટકાં કરતા લાલ; ચટ૦ ટેક.
ચંચલ ચપળ કમળ દળ આંખડી, સુંદર રાજહંસગતિ ચાલ;
શી કહું શોભા કમળાકાંતની, મુખડું જોઈ જોઈ વારી વહાલ. ચટ૦ ૧

---

* "મારગણુ" માર ના ગણુરૂપી બાણુ. કામના બાણુ અર્થ સમજે છે.

મસ્તક પાઘ બાંધી કોઈ ભાતની, પાઘમાં છોગલિયાંનો તાલ;
અંગમાં અત્તર ફેરે બ્હેકતાં, કીધલું કેસર તિલક ભાલ. ચટ૦ ૨
ઉરમાં હાર ડોલરના લ્હેકતાં, બાજુ ગજરા છબી રસાલ;
ઓઢી ઉપરણી કેસર કોરની, કરમાં સાહ્યો છે રુમાલ. ચટ૦ ૩
સુંદર જોઈ છબી અલબેલની, મોહ્યા સુર નર મુનિ મરાલ;
ઉરમાં ધારી છટા રંગછેલની, પ્રેમાનંદ થયો નિહાલ. ચટ૦ ૪

પદ ૨૦૭૪ મું

લોચન લોભાણાં જોઇને નાથને, સુંદર નટવર મોહનરાય; લોચ૦ ટેક.
મન્મથ પામ્યાં રે મૂર્છા, નિરખી અંગનો અજબ મરોડ;
તનમાં તરુણાઈ ઉમગી રહી, પુરવા પ્રેમીજનનાં કોડ. લોચ૦ ૧
અધરે ઓપે રેખા નાનડી, ભૂધર દીસે ભીંને વાન;
તરુણી તનમાં માર વધારતા, શોભે શોભાના નિધાન. લોચ૦ ૨
કુંવર કમળ નેણુની કોરે દેખતાં, લુવે જાણિયે મૃગપતિ બાળ;
માનનિયુંના મનને રમાડતા, સુંદર શોભે મદનગોપાળ. લોચ૦ ૩
શી કહું શોભા સુંદર છેલની, દશશત વદન રહે વિચારી;
શ્રીહરિકૃષ્ણ કુંવર છબી ઉપરે, તન મન પ્રેમાનંદ બલિહારી. લોચ૦ ૪

પદ ૨૦૭૫ મું

રાજીવ લોચન રસ ભરી મૂરતિ, રસિયો રૂપમણી રણછોડ; રાજી૦ ટેક.
હરિવર ઉભલા આવીને ઓસરી, દરશન દેવા દીનોનાથ;
આસન આપ્યાં મેં અતિ આદરે, હસીને સાહ્યો હરિનો હાથ. રાજી૦ ૧
હસતા હસતા હેત વધારતા, બેઠા બહુનામી કરી પ્યાર;
પૂજ્યા કુમ કુમ કેસર ચંદને, કંઠે આરોપ્યા લઈ હાર. રાજી૦ ૨
પ્રભુજી પૂજીને પાયે પડી, બેઉ કર જોડી વારમવાર;
વિનય કરીને લીધાં વારણાં, ભૂધર ભેટી હરખ અપાર. રાજી૦ ૩
જીવન જમાડ્યા જુગતે કરી, ખટરસ ભોજન કરી બહુ ભાંત;
આપી પાન બીડી પ્રીતે કરી, પ્રેમાનંદને આવી એકાંત. રાજી૦ ૪

પદ ૨૦૭૬ મું

વહાલી લાગે રે વાતડી, સાંભળી શ્રવણે થઈ ગુલતાન; વહાલી૦ ટેક.
ઝરતાં વચનામૃત વદને કરી, વચને વચને વરસે ફુલ;
નિજજન પાન કરે અતિ આદરે, મોર ચકોર ને ચાત્રક તુલ્ય. વહાલી૦ ૧
મુખને મરકલડે મોહી રહ્યાં, મુનિવર મધુકર પરમ વિજ્ઞાની;
કુંદકળી સમ સુંદર દશનાવલી, અધર પ્રવાલ છબી મનમાની. વહાલી૦ ૨
વાતું કરે બહુ વિવેકની, કહી કહી નિગમતણું સિદ્ધાંત;
પરમ રહસ્ય જે અતિ પોતાતણું, શરણાગતને કહે કરી ખાંત. વહાલી૦ ૩
ધર્મધુરંધર ધર્મકુમારની, કરુણા મુખે કહી નવ જાયે;
રીત અલૌકિક આ અવતારની, પ્રેમાનંદ રસનાયે ગાયે. વહાલી૦ ૪

પદ ૨૦૭૭ મું-રાગ ગરબી

ઓરા આવો અલબેલડા રે, જોવું સુંદર રૂપ;
વહાલા લાગો છો રંગછેલડા રે, ભૂપના છો ભૂપ. ૧
પૂજ્યા કોણે તમને રંગમાં રે, આજ કરી બહુ પ્યાર;
શોભે સુંદર સરવે અંગમાં રે, શોભીના શણગાર. ૨
શોભા નિરખી અદભૂત આજની રે, લાજે કોટિ અનંગ;
જોઈ સુંદરતા મહારાજની રે, વાધ્યો ઉરમાં ઉમંગ. ૩
દીસે વરણાગી બહુ વાંકડી રે, અંગે અજબ મરોડ;
કોણે પહેરાવી આખડી રે, પુર્યાં મનનાં કોડ. ૪
માથે મોળીડું કોઈ ભાતનું રે, સોનેરી સુખધામ;
કોણે લીધું સુખ એકાંતનું રે, પુરી મનની હામ. ૫
સાચું બોલોને શ્રીનાથજી રે, કયાં પામ્યાં સનમાન;
પ્રેમાનંદ મળ્યો ભરી બાથજી રે, પ્રગટ શ્રીભગવાન. ૬

પદ ૨૦૭૮ મું

રૂડા શોભો છો બહુ રસિયા રે, રાજીવ લોચન રાજ;
કેને મંદિર વહાલા વસિયા રે, દુઃખશોચન આજ. ૧
બહુ ભાતે શું શણગારિયા રે, સરવે અંગે શ્યામ;
કઈ માનનિયે ઉધારિયા રે, મારા પૂરણકામ. ૨

જોયા જેવા છોજી જાદવા રે, મીઠા બોલા માવ;
મોંઘાં મૂલા છોજી માધવા રે, નૌતમ નટવર નાવ. ૩
અમને ન્યાલ કીધાં નટવરજી રે, દીધાં દરશન દાન;
ભલે પધાર્યા ભુધરજી રે, કરૂણાસાગર કહાન. ૪
કાંઇક કહી નવ જાયે વાતડી રે, હૈયે હરખ ન માયે;
જીવન જોઈ ઠરી છે છાતડી રે, નેણાં રહ્યાં લોભાયે. ૫
હૈડું રે'તું નથી હાથમાં રે, મળવા કરે મન;
પ્રેમાનંદ કહે ઘાલી બાથમાં રે, મળીયે જીગજીવન. ૬

પદ ૨૦૭૯ મું

પ્રીતમ પેહેર્યા છે બહુ શોભતા રે, સોનેરી પોશાગ;
ઉભા છોજી મનડાં લોભતા રે, જીવન જોયા લાગ. ૧
માથે સોનેરી છે મોળીયું રે, જોતાં વાધે વહાલ;
રૂડું ગરક કસુંબે બોળિયું રે, કેસર તિલક ભાલ. ૨
રૂડાં છોગાં લટકે પાઘમાં રે, કરણે કરણિકાર;
નિરખે ભક્ત અતિ અનુરાગમાં રે, હૈડે સુંદર હાર. ૩
જામો પેહેર્યો છે કીનખાબનો રે, સોનેરી સુરવાલ;
રેંટો નરનારાયણ છાપનો રે, ઓઢ્યો છે દીનદયાળ. ૪
રૂડો રેંટો જાંબુ રંગનો રે, કમરે કસ્યો એક;
જોઈ તાલ તે અંગો અંગનો રે, નેણે તજી પલમેખ. ૫
કરમાં રૂડો રેશમી કોરનો રે, સાહ્યો છે રૂમાલ;
સુગંધ લઇને અત્તર ફેરનો રે, પ્રેમાનંદ નિહાલ. ૬

પદ ૨૦૮૦ મું

નેણાં લોભાણાં છે જોઇને રે, શોભા સુંદર શ્યામ;
મનડું રહ્યું છેજી મોહીને રે, મેલી ઘરનાં કામ. ૧
ઉદરમાં ઉતરિયું છે હેમની રે, બાંહે બાજુબંધ;
માનની મળી ભરેલ પ્રેમની રે, પૂજ્યા પુરણચંદ. ૨

કરમાં પોંચીયું ને સાંકળાં રે, કડાં નંગ જડેલ;
નેણાં બહુ ચાયે આકળાં રે, જોવાને અલબેલ. ૩
વેઢ વિંટી કંચનકેરિયું રે, શોભે શોભાધામ;
ભલી પ્રીતમ તમે પેહેરિયું રે, વિશ્વતણા વિશ્રામ. ૪
કંચન કંદોરો કટિલંકમાં રે, તોડા રત્ન જડાવ;
ભૂધર ભેટી તમને અંકમાં રે, પેહેરાવ્યા કરી ભાવ. ૫
મોજડિયું જડી મોતીએ રે, પેહેરાવી કરી પ્યાર;
ઝગે ઝગમગ જ્યોતિએ રે, જોઈ પ્રેમાનંદ બલિહાર. ૬

પદ ૨૦૮૧ મું-રાગ ગરબી

આવો રાજીવ લોચન રંગરસિયા, જોવું સુંદર મુખ પુરણ શશિયા; આવો૦ ટેક.
નથી વિસરતો મુખ મરકલડો, તમે મુજ સામું જોઈને હસિયા. આવો૦ ૧
નથી વિસરતાં દરશન દીધાં, તમે જામા પેહેરી જરકસિયા. આવો૦ ૨
તમે લટકાં કરતા હાથતણા, એમના એમ અંતરમાં વસિયા. આવો૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' બીજું કોઈ નવ જાણે, એમ અવિગત
અંતરમાં ધસિયા. આવો૦ ૪

પદ ૨૦૮૨ મું

શું વર્ણવું શ્યામ સુંદરતાઈ, જોઈ કામ કોટિક રહ્યા સકુચાઈ; શું વ૦ ટેક.
જોઈ મુખચંદ્ર મન લોભાણું, વળી હસવું મધુર મુખ સુખદાઈ. શું વ૦ ૧
શીર પાઘ શોભી રહી સુમનતણી, જોવા મુનિગણ મધુકર
રહ્યા છાઈ. શું વ૦ ૨
ઉર હાર ડોલરના દેખીને, મારું મનડું લોભાણું તે માંઈ. શું વ૦ ૩
કરી કેસર આડ શુભ ભાલે, જોઈ પ્રેમાનંદ પ્રાણ બલજાઈ. શું વ૦ ૪

પદ ૨૦૮૩ મું

નિરખી મારા લોચનિયાં ઠરિયાં, જોઈ સુંદરતા કહાન કેસરિયા; નિર૦ ટેક.
ચંચલ દ્રગ ગોળ કપોલ છબી, મારા અંતરમાં ઉંડા ગરિયા. નિર૦ ૧
કંબુ કંઠ ઉત્તંગ ઉરસ્થલમાં, રૂડાં છાપ ચિહ્ને મનડાં હરિયાં. નિર૦ ૨
રુડી અભય ઉદાર ભૂજા નિરખી, બીજાં જગસુખ સહુ
દુઃખ સમ કરિયા. નિર૦ ૩
ઉદર ત્રિવળી નાભીને નિરખી, પ્રેમાનંદે હરખી ઉર ધરિયાં. નિર૦ ૪

પદ ૨૦૮૪ મું

મનડું મારું મોહ્યું ગીરધારી, જોઈ ચાલ ચતુર વર તમારી; મન૦ ટેક.
નથી થાતાં ત્રપત નેણાં મારાં, જોઈ શ્યામકટિ અતિ સુખકારી. મન૦ ૧
સુંદર સાથળ જોઈ રૂપાળા, મેં તો જગસુખ મેલ્યાં વિસારી. મન૦ ૨
જોઈ ઘુંટણ પીંડી ને પાની, રુડાં ચરણ જુગલ પર જાઉં વારી. મન૦ ૩
પ્રેમાનંદ જોઇને નખચંદ્ર છબી, ઉર્ધ્વરેખાપર જાયે બલિહારી. મન૦ ૪

પદ ૨૦૮૫ મું–રાગ ગરબી

ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણની રે, મૂરતિ મારે મનમાની;
જીવન જોયા લાગ છે રે૦ ટેક.
તરુણ મનોહર મૂરતિ રે, રેખા ઉઠે નાની નાની. જીવન૦ ૧
મસ્તક મુગટ જડાવનો રે, કુંડલ મકરાકાર; જીવન૦
કેસર તિલક લલાટમાં રે, જોઈ જોઈ વાધે પ્યાર. જીવન૦ ૨
ઉરમાં અનોપમ ઉતરી રે, કંચન કેરી અનૂપ; જીવન૦
રતને જડિત બાજુ બાંધીયા રે, સુરનરમુનિ ને ભૂપ. જીવન૦ ૩
વેઢ વીંટિયું કડાં સાંકળાં રે, શોભે છે કરવર સાથે; જીવન૦
પ્રેમાનંદ છબી ઉપરે રે, તન મન ધન બલજાયે. જીવન૦ ૪

પદ ૨૦૮૬ મું

મદન મનોહર મૂરતિ રે, રાજહંસગતિ ચાલ;
નિરખી નેણાં ઠરે રે૦ ટેક.
જરકસી જામા પેહેરિયા રે, સોનેરી સુરવાલ. નિરખી૦ ૧
કનક રેંટો કમરે કસ્યો રે, કરમાં રેશમી રુમાલ; નિરખી૦
કનક હિંડોળે હિંચતા રે, શોભે છે ધર્મનો લાલ. નિરખી૦ ૨
પુરુષોત્તમ પરિબ્રહ્મને રે, જોવા મળ્યું સરવે જક્ત; નિરખી૦
નારી નરનો પાર નહીં રે, લાખો મુનિ હરિભક્ત. નિરખી૦ ૩
વ્રતપુરિના* ચોકમાં રે, જાદવરાય જોવાય; નિરખી૦
ઘોડલાની ઘુંમરમાં જોઇ રે, પ્રેમાનંદ વારી જાય. નિરખી૦ ૪

* વરતાલ.

પદ ૨૦૮૭ મું

નવીન આંબાનું જોડલું રે, તે વચ્ચે અતિ અભિરામ;
હિંડોળો હેમનો રે૦ ટેક.
બાંધ્યો બેઉ આંબા ડાળમાં રે, સુંદર શોભાધામ. હિંડોળો૦ ૧
રમણિક હિંડોળા તણી રે, શોભા કહી નવ જાય; હિંડોળો૦
શોભા ત્રિભુવનની આવી રે, ઉગી ઉડી હરખાય. હિંડોળો૦ ૨
હડોળામાં શ્રીહરિ રે, શોભે છે સૂર્ય સમાન; હિંડોળો૦
કરે લીલા ભાત ભાતની રે, પુરુષોત્તમ ભગવાન. હિંડોળો૦ ૩
જોઈ મૂરતિ મહારાજની રે, લોચન ત્રપત ન થાય; હિંડોળો૦
પ્રેમાનંદ હરિ ઉપરે રે, તન મન પ્રાણ વારી જાય. હિંડોળો૦ ૪

પદ ૨૦૮૮ મું

કનક છડી લઈ કરમાં રે, ઉભા હિંડોળે નાથ;
ધર્મસુત લાડીલો રે૦ ટેક.
મુનિવર હરિજન ઉભલા રે, ચારે પાસે જોડી હાથ. ધર્મ૦ ૧
કેસર ચંદન કંકુ લઈને રે, સરસ કુસુમના હાર; ધર્મ૦
અગર ધૂપ દીપ આરતિ રે, ઉતારે કરી પ્યાર. ધર્મ૦ ૨
હાર પેરાવે હેતમાં રે, હરિજન ઉભા અપાર; ધર્મ૦
કર ચરણે કરી કેટલાં રે, લે છે ધર્મકુમાર. ધર્મ૦ ૩
કેટલાક લે છડીયે કરી રે, હાર હરિ ઘનસ્યામ; ધર્મ૦
પ્રેમાનંદ ગાયે નિરખી રે, નિર્ગુણના ગુણગ્રામ. ધર્મ૦ ૪

પદ ૨૦૮૯ મું–રાગ ઠુમરી

કર ગયો કૃષ્ણ મૈયા માખન ચોરી; કર૦ ટેક.
સુણુ જસોદા તેરે લાલકી કરની, દધી મેરો ખાય મટુકિયાં ફોરી. કર૦ ૧
ધરી પીડપર ચોકી ઉપુખર, તાપર હરિ ચઢ્યો બરજોરી. કર૦ ૨
આપન ખાત ખવાવત મરકટ, ઓર દેત લરીકન ભરી ઝોરી. કર૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાયકું ગોપી, ચિતવતીહું જેસે ચંદ ચકોરી. કર૦ ૪

પદ ૨૦૯૦ મું

અતહિ ચતુર મૈયા મોહન પ્યારો; અત૦ ટેક.
આલુ છીપાય ધર્યો દધી માખન, ઘર આને જહાં ઘોર અંધારો. આન૦ ૧

સોઉ પહીચાન લીયો કરી કૌતુક, ધરી મણિગન કરીકે ઉજ્યારો. અત૦ ૨
ભરી રાખ્યો મુખ ભીતર ગોરસ, મેં પકરયો તબ આંખીમેં ડારો. અત૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ સામરો, યહ સમ ઔર ન કોઉ ધૂતારો. અત૦ ૪

પદ ૨૦૯૧ મું

બહુત કઠીન તું જસોમતિ માઈ; આજ૦ ટેક.
તનિક દહિકે કારન સુતકું, બાંધ્યોરી ઉખરસું લાઈ. બહુ૦ ૧
એકહિ પુત્ર જસોદા તેરે, તાપર ઇતની કહા કઠીનાઈ. બહુ૦ ૨
અંજુલી ગોરસ કારન ઘર ઘર, નાચત સુત તેરો ચુટકી બજાઈ. બહુ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ અખિલ ભુવનપતિ, પ્રગટભયે ભક્તન હિત આઈ. બહુ૦ ૪

પદ ૨૦૯૨ મું

કબ બાઢેગી મૈયા મેરી ચોટી; કબ૦ ટેક.
નીત નીત કાચો દુધ પીવાવતી, દેત નહિ મોહે માખન રોટી. કબ૦ ૧
તું જો કહતી બે નીઅલ કેસી, દસ દિનમેં હોઇહૈ બડી મોટી. કબ૦ ૨
ઇતને દિવસ મોયે દુધ પીબત ભયે, યહ અજહું મૈયા અતિ છોટી. કબ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથકી મૈયા, લેત બલૈયા હસી જાન હૈં લોટી. કબ૦ ૪

પદ ૨૦૯૩ મું–રાગ ઠુમરી

ડારી ગયો મોહન મોંપે ટોનવા, ચીતચોર શ્યામ સલોનવા સૈંયો; ડારી૦ ટેક.
પનઘટવા ઠાડો પ્યારો, બંસીવારો શ્રીનંદદુલારો. ચીત૦ ૧
કહા જાનું કહા કર દીનો, જાદુગારેને મન હર લીનો. ચીત૦ ૨
દેખતહિમેં પટ* પીયારા, બસ ભયો તુરત મોરો જીયારા. ચીત૦ ૩
કલ નહિ પરત બીનું દેખે, પ્રેમાનંદ કહે દગન બીચ રેખે. ચીત૦ ૪

પદ ૨૦૯૪ મું

કહાન ઠાડો કદમઉકી છૈયાં, નંદલાલ ચારત ગૈયાં; પ્યારો૦ ટેક.
શીર મોર ચંદ્રિકા રાજે, રતિપતિ નિરખી છબી લાજે. નંદ૦ ૧
કેસર તિલક અતિ સોહે, છબીપર ત્રિભુવન મોહે. નંદ૦ ૨
મકરાકૃત કુંડલ કાને, ચિતવતી ચલની મન માને. નંદ૦ ૩
ઉર પહેરે ફુલનકે હરવા, પ્રેમાનંદકો મન બસ કરવા. નંદ૦ ૪

---

* ચિત્ર.

પદ ૨૦૯૫ મું

બનઉતે આવત બન ઠનકે, ગિરિધરન હરન મન જનકે; શ્યામ૦ ટેક.
તન નીલ કમળ અનુસારે, બન સુમનસું સરસ સંવારે. ગિરિ૦ ૧
કટિતટ પીતપટ ચમકે, ઘનમહિં દામિની જ્યું દમકે. ગિરિ૦ ૨
મોરલી અધર ધર નીકે, મન હરત ગ્વાલા સબહિકે. ગિરિ૦ ૩
ગજ રાજહંસગતિ આવે,* પ્રેમાનંદકે મન અતિ ભાવે. ગિરિ૦ ૪

પદ ૨૦૯૬ મું

હાંકત ગૈયા હઠ હકકે, સંગ ગ્વાલબાલ લીયે ઠકઠે; કહાન૦ ટેક.
નીકસે ગોકુલકી ડગરમેં, પરી ભનક સબહિ ઘર ઘરમેં. સંગ૦ ૧
વ્રજવધુ અટારી ચઢી દેખે, જીવન સુફળ કરી લેખે. સંગ૦ ૨
ઠોર ઠોર કુસુમ કળી વરસે, મહીં લીખે મરમ અતિ સરસે. સંગ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે વાંચી ગિરિધારી, કઉં હા કહી કઉં ના રી. સંગ૦ ૪

પદ ૨૦૯૭ મું-રાગ ઠુમરી

કાહેનું સામલડા છેલા નેનબાન મારદા વે; નેન૦ ટેક.
અંબુજ નેનદી નોખે તીખી;
મારકે સલોના મેરા કાલજ સારદા વે. નેન૦ ૧
મેં તેં ન્યુ જાના મોહન બડા બેદરદી;
પરકી તો પીર પ્યારે નેક ન બિચારદા વે. નેન૦ ૨
નેનુંદી સેનમેં નેહ ભરીદે;
ડારત કટાક્ષ ચકચૂર કરી ડારદા વે. નેન૦ ૩
પ્રેમાનંદ પ્યારા પરમ સનેહિ;
બીના તકસીર મેરા જીયરા નિકારદા વે. નેન૦ ૪

પદ ૨૦૯૮ મું

બરાજોરી બલમાં મોરી બૈયાં કર્યો મરોરદા વે; બૈયાં૦ ટેક.
પહોંચ્યા પકર મેરા કંગના નિકારત;
બૈયાં તો પકરી મેરા બાજુબંધ છોરદા વે. બૈયાં૦ ૧

* અર્થ સ્પષ્ટ નથી. "ગજરાજ હંસગતિ આવે" એમ હોવું વધારે સંભવે છે.

હંસત હંસત મેરે હિયે હાથ ડારત;
નેહસું બોલાયકે પ્રીત સાતું જોરદા વે. ઐયાં૦ ૨
પઢી પઢી કે મોપેં ટોના ડારત;
નેનહુકી સૈનનમેં ચીત મેરો ચોરદા વે. ઐયાં૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ પરવશ કીની;
બાંસુરી બજાય મેરો કાલજ કોરદા વે. ઐયાં૦ ૪

પદ ૨૦૯૯ મું

તોસેં કોન બોલે કહાના દરદ ન જાનદા વે; દરદ૦ ટેક.
જમુનાકે તટ પનઘટ પર મોહન;
બર બટ* બલમાં મેરો ઘુંઘટ તાનદા વે. દરદ૦ ૧
નાહક નાહક રોકત ટોકત;
મારત નજારાં પ્યારા મોયે નેન બાનદા વે. દરદ૦ ૨
સાસુ નણંદકો ડર મોયે ભારી;
પીર તો હમારી પ્યારે કછુ ન પીછાનદા વે. દરદ૦ ૩
પ્રેમાનંદદા પ્યારા પરમ સનેહિ;
શંક તો કીસીદી કહાના નેકઉં ન આનદા વે. દરદ૦ ૪

પદ ૨૧૦૦ મું

કેસેંકે બેદરદી સાથ પ્રીત તો નિભાઈએ વે; પ્રીત૦ ટેક.
સજણોદી પીર ન જાણે સામલડા;
બરાબરી કેસેં ભલા દીલ પરચાઈએ વે. પ્રીત૦ ૧
નેહાં લગાયકે ભયો નિરમોહી;
કૌન તો ઉપાય કરે કેસેં સમુઝાઇએ વે. પ્રીત૦ ૨
બિગરજી બડા બેપરવાઈ;
તાસંગ કોન રીત મનકુ મીલાઈએ વે. પ્રીત૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્યારો બાવરો સાંવરો;
ચંચલ ચીત નીત થીરતા ન પાઇએ વે. પ્રીત૦ ૪

* "બરબટ" બળના વટે કરીને. બળના ઉપર આધાર રાખીને.

પદ ૨૧૦૧ મું–રાગ ઠુમરી

રંગભીને મોહન પ્યારે બાંસુરી નેક બજાઓ; રંગ૦ ટેક.
બલી બલી જાય ગોપાલ ગોપ સબ, સુનિયે નંદદુલારે;
યા વંદ્રાવન ફીરી કબ આઇહો, મોહન સંગ તુમારે. બાંસુ૦ ૧
બિનતી કરત સુબલ શ્રીદામા, સુનો સ્યામ બંસીવારે;
કબ તુમ ગોપભેખ ધરી હમ સંગ, ફીરીહો બાંહ ગલે ડારે. બાંસુ૦ ૨
કબ તુમ સુરભિ સંગ સઘન બન, ફીરીહો માળ ઉરધારે;
કબ તુમ છીનકે છાછ હમારો, ખૈહો સ્યામ દ્રગ તારે. બાંસુ૦ ૩
યા રસકું ચાહત બ્રહ્માદિક, સુરમુનિ ધ્યાન બિસારે;
પ્રેમાનંદ કે' અધર સુધારસ, પાઓ જગ ઉજીયારે. બાંસુ૦ ૪

પદ ૨૧૦૨ મું

જીયરા લાગી રહ્યો બાંસુરીયામેં બનવારી; જીય૦ ટેક.
અપની અપની કાંધ કમરીયાં, દઈ બીછાય સુધારી;
નંદબાબાકી સોંહ દઈકે, પરે ચરન શિર ડારી. જીય૦ ૧
તબ ગોપાલ ઉઠાય મીલે હંસી, બંસી અધર ધરી પ્યારી;
અવિગતકીન અલાપ મુર્છના, સુરમુનિ થકિત બિચારી. જીય૦ ૨
મોહે થલચર જલચર ખગ મૃગ, સુરબ્રહ્મા ત્રિપુરારી;
રીઝે ગોપ દીયો સરવસ લે, તન મન ધન બલિહારી. જીય૦ ૩
નિરખત અમર સુમન ઝડી બરખત, ભીર ગગન ભઇ ભારી;
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ ધરી ઉર, ઘૂમત પ્રેમ ખુમારી. જીય૦ ૪

પદ ૨૧૦૩ મું

રસિયે રાજીવ નેન બાંસુરીયાં ખુબ બજાઈ; રસિ૦ ટેક.
કરી પ્રશંસા ગ્વાલ બાલ સબ, ઠાડે કદમકી છાંઈ;
બાંસુરીમેં ગાવત રતિ ઉપજાવત, નર્તક ભાવ દેખાઈ. રસિ૦ ૧
બાંકે ચરન અધર ભુજ નેનન, ઉપમા કહીય ન જાઈ;
માનું નૃત્ય કરત રતિનાયક, બ્રહ્મસભાકે માંઈ. રસિ૦ ૨
ચંચલ નેન ચંદ્રિકા શિરપર, કુંતલ કુટિલ સોહાય;
માનું કમળ કોશ ચાખનકું, અલીમાલ ઉડ આઈ. રસિ૦ ૩

ચિતવત હરત સંતાપ સકલ દુઃખ, મંદ મંદ મુસકાઈ;
પ્રેમાનંદ ભયો કૃતારથ, ચરન કમળ ચીત લાઈ. રસિ૦ ૪

પદ ૨૧૦૪ મું

મોહન લાલ માઈ ઠાડે જમુનાકે તીર; મોહ૦ ટેક.
બેન બજાવત મુંદર ગાવત, લીયે ગ્વાલ સંગ ભીર;
નટવર વેષ ધર્યો અતિ સુંદર, મોહન શ્યામ શરીર. મોહ૦ ૧
તરુન મયુર ચંદ્રિકા શિરપર, કેસર તિલક રુચિર;
બનમાલા બનધાતુ પીતપટ, કસે સુગગ કટિ ધીર. મોહ૦ ૨
લલિત બ્રંદાવન યમુના તરંગિની, ત્રિવિધ બહત સમીર;
બોલત હંસ મયુર મનોહર, સારસ કોકિલ કીર. મોહ૦ ૩
હું ગઈથી જમુના જલ ભરને, તહાં દેખે બલબીર;
પ્રેમાનંદકો નાથ વિલોકી, થકિત ભઈ હતધીર. મોહ૦ ૪

પદ ૨૧૦૫ મું-રાગ ઠુમરી

કૈસેં જાઉં પનિયાં રોકયો પનઘટવા; કૈસેં૦ ટેક.
ખંધે કામરિયાં ને હાથ લકુટિયાં;
બાંસુરી બજાવે ઠાડો જમુનાંકે તટવા. કૈસેં૦ ૧
મોરમુગટ બનમાલ બીરાજે;
બાંધે બાજુબંધ ભુજ પેહેરે પીતપટવા. કૈસેં૦ ૨
ભુખન બસન મનોહર પેહેરે;
ગાવતહેં નિકી તાન નાચત જ્યું નટવા. કૈસેં૦ ૩
ગ્વાલ બાલ સંગ ખીહરત બનમેં;
પ્રેમાનંદ દેખે છબી ભવદુઃખ મટવા. કૈસેં૦ ૪

પદ ૨૧૦૬ ઠું

જમુના કિનારે કહાન બાંસુરી બજાવે રે; જમુના૦ ટેક.
સપ્ત સુર તીન ગ્રામ મુર્છના સુનાવે;
સ્વરકે લપેટઉમેં મન લલચાવે રે. જમુના૦ ૧
મોહી બ્રજબધુ સુની કછુ સોહાવે;
સુની જલ ભરવો વિરહ તન તાવે રે. જમુના૦ ૨

ઠાડી પનઘટપરે ઘરઉ ન આવે;
ચિતવતી એક ટક તપત બુઝાવે રે. જમુના૦ ૩
કરતી પ્રશંસા નીકે કહાન ગાવે;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારો અતિ મન ભાવે રે. જમુના૦ ૪

પદ ૨૧૦૭ મું

રસિયાકે રૂપમેં અટક ગઈ અંખિયાં; રસિયા૦ ટેક.
તરુન કિશોર મનોહર છેલો;
રૂપકો રસિલો દેખી મોહી વ્રજ સખિયાં. રસિયા૦ ૧
રૂપ સુધામહિં ગરક ભઈ સબ;
મધુમહિં મગન ભઈ જૈસેં મખિયાં. રસિયા૦ ૨
સુંદરતાકી ખાન સાંવરો;
ચતુર ચિતારે નિરખી છબી લખિયાં. રસિયા૦ ૩
પ્રેમાનંદ વારી તન મન ધન સબ;
નિરખી નિરખી છબી નેનમેં રખિયાં. રસિયા૦ ૪

પદ ૨૧૦૮ મું

રસિયાકે રૂપકી કહા કહું માઇ રે; રસિયા૦ ટેક.
તજી મરજાદ આપ બલ આતુર;
ઉમગી ચલી માનું સુંદરતાઇ રે. રસિયા૦ ૧
ભ્રકુટી કુટિલ ચાપ શર ચિતવની;
પતિવ્રત પનકો લેત છોડાઇ રે. રસિયા૦ ૨
ઉમા રમા રતિ પરમ સયાની;
તજી ધીરજ સંગ ફીરે લલચાઇ રે. રસિયા૦ ૩
બિધીબાહન ભક્ષન સ્રગ ઉરમેં;*
દેખત પ્રેમાનંદ ધ્યાનમેં લાઇ રે. રસિયા૦ ૪

પદ ૨૧૦૯ મું

બંસીકે બજૈયા ને બૈયાં ગ્રહી મોરી રે; બંસીકે૦ ટેક.
મૈં જમુના જલ ભરન જાતથી;
બીચમેં આયે લઈ બરજોરી રે. બંસીકે૦ ૧

* ઉરમાં મોતીની માળા છે તે પ્રેમાનંદ ધ્યાનમાં લાવીને જુવે છે.

સૈયાં મરોરી બહુત ઝકઝોરી;
નખક્ષત કર ગયો ઉરજકી ડોરી રે. બંસીકે૦ ૨
મેરી ગેલ પર્યો મનમોહન;
કાસોં કહું યા બાતકી ચોરી રે. બંસીકે૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાયકો બ્રજમેં;
મો બીના નાર નહિ કછું થોરી રે. બંસીકે૦ ૪

પદ ૨૧૧૦ મું

પીતપટ વારે ને મરોર ડારી બૈયાં; પીતપટ૦ ટેક.
બૈયાં મરોરી ચુરીયાં ફોરી;
જમુનાકી કુંજમેં સટક ગયો સૈયાં; પીતપટ૦ ૧
નિપટ ઝપટ મોરી અંગિયાં ફારી;
નખ દે દુખાઈ ગયો એસો નિરદૈયાં. પીતપટ૦ ૨
સાંવરી બરન સલોની મૂરત;
જમુના કિનારે ચરાવત ગૈયાં. પીતપટ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ મનોહર;
નંદ જ્યુંકો પુત એ કુંવર કનૈયા. પીતપટ૦ ૪

પદ ૨૧૧૧ મું

બરજ્યો ના માને મેં તો બરજત હારી રે; બરજ્યો૦ ટેક.
નંદ મહર જ્યુંકો કુંવર કનૈયા;
ઠારો પનઘટ પર બોલત ગારી રે. બરજ્યો૦ ૧
આયે અચાનક બીચ ડગરમેં;
દેખત મુખ મેરો ઘુંઘટ ઉઘારી રે. બરજ્યો૦ ૨
નિપટ નિઃશંક અંક ભરી ભેટત;
કહી ન શકું મેં તો લાજકી મારી રે. બરજ્યો૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ સાંવરે;
બસ કર લીની સબ બ્રજઉકી નારી રે. બરજ્યો૦ ૪

પદ ૨૧૧૨ મું

રસિયો બેદરદી દરદ નહીં જાને રે. રસિયો૦ ટેક.
બિનતિ કરું યાકે પૈયાં પરું મેં તો;
લાખ કહી મેરી એક ન માને રે. રસિયો૦ ૧
પનિયાંકે મીસ મુખ દેખનકું;
ઘરકે લોકસોં આઈ મેં તો છાને રે. રસિયો૦ ૨
નિઃશંક સાંવરો શંક ન માને;
લોક દેખત મેરા ઘુંઘટ તાને રે. રસિયો૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ ન માને;
કેસેં ઘર જાઉં મેં પરી યાકે પાને રે. રસિયો૦ ૪

પદ ૨૧૧૩ મું–રાગ ઠુમરી

મોયે કરુઈ નિંદ જગાઇ રે, કેસી કરું બેદરદી કહાન; મોયે૦ ટેક.
મોહનલાલ અધર ધરી સુંદર, મધુરીસી બેન બજાઈ રે. કેસી૦ ૧
બેન બજાઈ તાન મીઠી ગાઈ, તનકી સુધ બીસરાઈ રે. કેસી૦ ૨
બાવરી ભઇ ગૃહ કામ ન સુજે, શ્યામ શ્યામ રટ લાઈ રે. કેસી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ સુંદર છબી, દેખે બીના કળ નાઈ રે. કેસી૦ ૪

પદ ૨૧૧૪ મું

મોહનાને મોહની ડારી રે, મારી નેન કટારી આપ; મોહ૦ ટેક.
હોતહે પીર ઘાવ નહીં દીસત, ડોલત દરદ ખુમારી રે. મારી૦ ૧
ઓખદ મૂરી અંગ નહીં લાગત, ખટકત ઉર ગિરિધારી રે. મારી૦ ૨
બુદ્ધિ કછું ઓર દરદ કછું ઓર, બૈદ* ટટોરત નારી રે. મારી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ મીલે તો, હોવે તુરત કરારી રે. મારી૦ ૪

પદ ૨૧૧૫ મું

કજરવા દે પછતાની રે, મેરી ગોહના† લાગો ફિરત છેલ; કજ૦ ટેક.
નંદકુંવર મોરી ગેલ ન છાંડે, કેસેં ભરન જાઉં પાની રે. મેરી૦ ૧

* "બૈદવા" પાઠાન્તર છે. † "ગોહના"નો અર્થ સમજાતો નથી. 'ગેલમાં' 'ગેલના' સંભવે છે. મારી પછવાડે લાગીને છેલો ફર્યા કરે છે એ અર્થ અથવા મારા માર્ગમાં આવી આવીને છેલ પાછળનો પાછળ ફર્યા કરે છે. એ અર્થ થશે

ત્રાસત સાસ નનદી મોરી બેરન, મોયે ઝગરત જેઠ જેઠાની રે. મેરી૦ ૨
કરત ચવાઈ મોરે બેરી નગરવા, કહાન સનેહની જાની રે. મેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ નામપર, તન મન ધન કુરબાની રે. મેરી૦ ૪

પદ ૨૧૧૬ મું

સંગરવાને જાદુ કીનો રે, ચતુર સુઘર નટવર સુજાન; સંગ૦ ટેક.
સુંદર નેન ચપલ ચિતવનીમેં, મનવા મેરો હર લીનો રે. ચતુ૦ ૧
રૂપનિધાન પાનકો બીરા, સ્યામ હસી મોયે દીનો રે. ચતુ૦ ૨
તામે કછું એક કીનો ટોના, મોહના પરમ પરબીનો રે. ચતુ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે કલ ન પરે અબ, બીનું દેખે રગભીનો રે. ચતુ૦ ૪

પદ ૨૧૧૭ મું

મેરો નયો જોબનવા લૂટે રે, નિપટ નિલજ નટવર નિઠાર; મેરો૦ ટેક.
બૈયાં મરોરી પકરી ઝકઝોરત, શિરતે ગગરીયાં ફૂટે રે. નિપ૦ ૧
અંચરા ઐંચી હાય હિયે ડારત, મોતિન માળા તૂટે રે. નિપ૦ ૨
આપ અચાનક અંક ભરી ભેટત, બચન સુનાવત જૂટે રે. નિપ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામચરન રત, લગી પ્રીત ના છૂટે રે. નિપ૦ ૪

પદ ૨૧૧૮ મું–રાગ ઠુમરી આદિ ત્રિતાલ

જાઓ જાઓ છબીલે છેલ રે, મોરી રસિયા ગેલ ન રોકો; જાઓ૦ ટેક.
હાથ ન ડારો હિયે હાર તુટેગો, અવિનાશી અલબેલ રે. મોરી૦ ૧
તુમ તો લાડીલે નંદરાયકે, રાજકુંવર રંગરેલ રે. મોરી૦ ૨
ના ઝગરો બીન કારજ કહાના, ના બોલો એક ફેલ રે. મોરી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રભુ ઇન તિલનમેં, ના નીકસેગો તેલ રે. મોરી૦ ૪

પદ ૨૧૧૯ મું

મારી મારી સાંવરીયા યારે રે, મોયે નેનોંદી બરછી તરછી; મારી૦ ટેક.
પ્રાનજીવન મેરી પીર ન જાની, બેદરદી દીલદાર રે. મોહે૦ ૧
નેન નજરે અતિ અનિયારે, હો ગયે આરપાર રે. મોહે૦ ૨
કસત કરેજે સુખ નાહીં સુઝે, છૂટ ગયો સંસાર રે. મોહે૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે હાથ તિહારે,* બેકાની કિરતાર રે. મોહે૦ ૪

* 'હું' પાઠ વધારે છે.

પદ ૨૧૨૦ મું

જાની જાની બેદરદી પ્રીત રે, ચીતચોર લંગરવા તેરી; જાની૦ ટેક.
સ્યામ બિહારી જાની તિહારી, અજબ અનોખી રીત રે. ચીત૦ ૧
સુંદર હસી હસી નેન બાન કસી, મારત અપને મીત રે. ચીત૦ ૨
દુરિજનકું હરિ પરસત નાહીં જરી, હરત મિત્રકો ચીત રે. ચીત૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે પ્રાન હમારે, સાંવલ અકલ અજીત રે. ચીત૦ ૪

પદ ૨૧૨૧ મું

લાગે લાગે કરેજે બાન રે, તેરે નેનાં રસિક રતના રે; લાગે૦ ટેક
નેન બાનકે મારે પ્યારે, ભૂલ ગઈ તન ભાન રે. તેરે૦ ૧
ચંચલ નેન ચપલ ચિતવનીમેં, બસ કીને મેરે પ્રાન રે. તેરે૦ ૨
બીનું દેખે બ્યાકુલ ફિરત બાવરી, તેરે લીયે શ્યામ સુજાન રે. તેરે૦ ૩
સુંદર વર પિયા તેરી છબીપર, પ્રેમાનંદ કુરબાન રે. તેરે૦ ૪

પદ ૨૧૨૨ મું–રાગ કુમરી

*લગ ગઈયાં અંખિયાં હમાર, હરિસું લગ ગઈયાં; લગ૦ ટેક
લગ ગઈ અંખિયાં સુનો મેરી સખિયાં, નિરખી નંદકુમાર. હરિ૦ ૧
અંખિયાં ચકિત ભઈ પલકે પરત નહિ, એક ટક રઈહે નિહાર. હરિ૦ ૨
નટવરનાગર શોભાસાગર, ઉર બીચ લીનો હે ધાર. હરિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે નેના દેખે બીના નાહીં ચેના, રેન દિના
પિયાઉસે પ્યાર. હરિ૦ ૪

પદ ૨૧૨૩ મું

જરકસી પગિયાં મેરાર, પ્યારેને બાંધી જરકસી; જર૦
બાંધી પાઘ અનુરાગ ભાગપર, ઝુક રહી જોબનવાકે જોર. પ્યારે૦ ૧
ઓઢત દુશાલો પ્યારો નંદલાલ, લટક ચલત ચીત ચોર. પ્યારે૦ ૨
બાંસુરી બજાવત જીયા લલચાવત, ગાવત તાનન તોર. પ્યારે૦ ૩
નિરખી વિહારી પ્રેમાનંદ વારી, ભુજ ભરી મિલતહેં દોર. પ્યારે૦ ૪

પદ ૨૧૨૪ મું

સાંવરે દ્રગનકી સેન, સજની મારી સાંવરે; સાંવ૦ ટેક.
નેન કટારી કસી મોયે મારી, પરત નહીં પલ ચેન. સજ૦ ૧

---

* "લગ ગઈ અંખિયા હમાર, હરિસું લગ ગઈયાં" પાઠ પણ ગાય છે.

પીર ઉર ભારી બિહારી બિહારી, રટન લગી દિનરેન. સજ૦ ૨
બહત દ્રગન જલ કલ ન પરત પલ, દેત મહા દુઃખ મેન. સજ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્યારો નેનાઉકો તારો, કબ મીલી હે સુખદેન. સજ૦ ૪

પદ ૨૧૨૫ મું

કુબરી કર ગઈ ઘાત, બેરન મોરી કુબરી; કુબરી૦ ટેક.
કછુ એક જાદુ કીયો ચંદનમેં, પરસી કોમલ ગાત. બેરન૦ ૧
કર કર નેહ નાથ બસ કીને, લીનો સુખ દિન રાત. બેરન૦ ૨
કહા કહે કછુ કહીહ ન જાવે, સુની સુની છીય અકુલાત. બેરન૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ નાથ બીના, પલક કલપ સમ જાત. બેરન૦ ૪

પદ ૨૧૨૬ મું–રાગ ઠુમરી–ત્રિતાલ

સાંવરીયો મોરો પ્યારો બાંકે નેનાવારો રે; સાંવ૦ ટેક.
બાંકે નેના વાકે બાંકે બેના, બાંકો હે નેનન નજારો.* બાંકે૦ ૧
બાંકી હે ચલની બાંકી હે ચિતવની, બાંકો હે કમર કટારો. બાંકે૦ ૨
બાંકી પાઘ બીચ બાંકી કલંગી, બાંકો છેલ જાદુગારો. બાંકે૦ ૩
બાંકો છેલ ઘનસ્યામ છબીલો, પ્રેમાનંદકો દ્રગતારો. બાંકે૦ ૪

પદ ૨૧૨૭ મું

સાંવરીયે જાદુ કીનો મન હર લીનો રે; સાંવ૦ ટેક.
જાદુવે કીનો વારી ટોનાવે કીનો, કહા જાનું કહા દીનો. મન૦ ૧
પીતપટ કટિતટ શિર જરકસી પાઘ, ઓઢત દુશાલો અતિ ઝીનો. મન૦ ૨
આલસ મરોરે અંગ લાજત લખી અનંગ, છેલ છબીલો રંગભીનો. મન૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ ભેટે ભુજ ભરી બાથ, પ્રીત કરન પરબીનો. મન૦ ૪

પદ ૨૧૨૮ મું

સાંવરીયેને મારી નેનોંકી કટારી રે; સાંવ૦ ટેક.
નેન કટારી લાગી ભ્રમના ભાગી, કર દીની હે જગ ન્યારી. નેનોં૦ ૧
નેના અનિયારે તીખે રસભરી બીચ રેખે, દેખત
હો ગઈ મતવારી. નેનોં૦ ૨

* "બાંકે હે નેના વાકે બાંકે હે બેના, બાંકો હે નેનન નજારો" પાઠાન્તર છે.

ઉર બીચ મારી શ્યામ ભૂલી મેં તો ધન ધામ, રટત
બિહારી બિહારી. નેનોં૦ ૩
પ્રેમાનંદ લગી પ્રીત મગન રહત નીત, રૂપ છટા ઉર ધારી. નેનોં૦ ૪

પદ ૨૨૨૯ મું

*લંગરવાને મેરો હરવા તોરો રે; લંગ૦ ટેક.
હરવા તોરી મેરા હાથ મરોરો, નિલજ અહિરવાકો છોરો. હર૦ ૧
હસત હસત આયે મીલ્યે બરાજોરી ધાયે, કસકી મસકયો
ગાત ગોરો. હર૦ ૨
ખડો બેદરદી દરદ નહીં જાને, મારી નેન બાન ચીત ચોરો. હર૦ ૩
નિપટ નિલજ કારો જાદુગારો બંસીવારો, પ્રેમાનંદકો હે પ્રાન દોરો. હર૦ ૪

પદ ૨૨૩૦ મું-રાગ ઠુમરી

અંખિયામેં જાદુ ભારી ગીરધારી રાજ; અંખિ૦ ટેક.
કર કર ટોના શ્યામરે સલોના;
રસબસ કીની સકલ બ્રજનારી રાજ. અંખિ૦ ૧
ભ્રકુટી કુટિલ ચપલ દ્રગ સુંદર;
અજબ ઠગારી હે બીચે શાહુકારી રાજ. અંખિ૦ ૨
અમલ કમળ દળ સમ અંખિયન બીચ;
અતહિં અનોખી રેખેં રતનારી રાજ. અંખિ૦ ૩
શ્રીઘનસ્યામકી દ્રગન છટાપર;
પુલકી પ્રેમાનંદ જાત બલિહારી રાજ. અંખિ૦ ૪

પદ ૨૨૩૧ મું

બતિયાંમેં બાલમ બસ કર લીની લાલ; બતિ૦ ટેક.
કર કર બતિયાં પરસી મોરી છતિયાં;
રતિયાંમેં ફારી ચુનર મોરી ઝીની લાલ. બતિ૦ ૧
નવ રંગ નેહ કરી ભીલે અંક ભરી હરિ;
મુખતે ચાવત પાન બીરી મોયે દીની લાલ. બતિ૦ ૨

* "ધુન" કેટલાક પ્રથમમાં ગાય છે. "ધુન લંગરવાનેમેરો હરવા તોરેરે."

સુંદર બદન સદન સુખસાગર;
નાગર નગધર ચતુરાઈ કીની લાલ. બતિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સંકેત ભાવ ભરી;
સાંવરે બજાઈ બાંસુરી રંગભીની લાલ. બતિ૦ ૪

પદ ૨૧૩૨ મું

મોહનાને મારી નેનોંદી કટારી મોયે; મોહ૦ ટેક.
નેન કટારી અજબ અનિયારી;
કોરી કરેજવા નીકરી ગઈ બારી મોયે. મોહ૦ ૧
ખટકત સ્યામ કામ નહીં સુઝત;
રૂઝત ન ઘાવ દરદ ઉર ભારી મોયે. મોહ૦ ૨
ધરત ન જીયા ધીર કોઉ ન જાને પીર;
બૈદવા ટટોરત કરઉંકી નારી મોયે. મોહ૦ ૩
બીતું દેખે બાવરી સુંદર છબી સાંવરી;
પ્રેમાનંદ કે' બીસરત ના બીસારી મોયે. મોહ૦ ૪

પદ ૨૧૩૩ મું

સાંવરો ગુમાની દેખી અંખિયાં લોભાની મોરી; સાંવ૦ ટેક.
સુંદર રૂપ મનોહર. છેલો;
રસકો રસિયો સકલ સુખખાની મોરી. સાંવ૦ ૧
નીલ જલદ તન તરુન બદન છબી;
નિરખી રતિપતિ મતિ સકુચાની મોરી. સાંવ૦ ૨
ચલત હંસગતિ હસત મધુર અતિ;
ચિતવત ચતુર લેત ચીત તાની મોરી. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સ્વામી અંતરજામી હરિ;*
અખિલ ભુવનપતિ રૂપનિધાની મોરી. સાંવ૦ ૪

* "પ્રેમાનંદ કહે સ્વામિ હરિ અંતરજામી" "પ્રેમાનંદ કહે સ્વામિ અંતરજામી, હરિ અખિલ ભુવનપતિ રૂપનિધાની મોરી" પાઠાન્તરો છે.

પદ ૨૧૩૪ મું–રાગ ઠુમરી

નંદદે સલોના ટોના કાહેકું ડારા ભલા; નંદદે૦ ટેક.
કર કર ટોના વારી બાવરીસી કીની;
કેસેં જાયેગા અબ મેરા જનમારા ભલા. નંદદે૦ ૧
જાદુવેગારી તેરી ચલની ચિતવની;
જાદુવેગારા તેરા નેનોંદા નજારા ભલા. નંદદે૦ ૨
રાતદિનાવે મેં તો બાવરીસી ડોલું;
ભૂલ ગઈવે ઘર કામ કાજ સારા ભલા. નંદદે૦ ૩
પ્રેમાનંદદા પ્યારા બડા બેદરદી;
સાંવરા કુંવર તેરા કયા મેં બીગારા ભલા. નંદદે૦ ૪

પદ ૨૧૩૫ મું

તેરીસોં સંગરવા તે તો બહોત બેદરદી કહાના; તેરી૦ ટેક.
કર કર પ્રીતી મોપે પરજસ કીની;
ભુલ ગઈવે સુધ નગર ડગરદી કહાના. તેરી૦ ૧
મારી નેન બાન મેરા હર્યો* હે કરેજવા;
યહ દુઃખ દુખરીસી ભઈ રંગ જરદી કહાના. તેરી૦ ૨
ઘાવ ન દીસે વારી દરદ ઉર ભારી;
મરકે લગાવત ઘસી ઉર હરદી કહાના. તેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ તેરે બીના બ્યાકુલ;
બહત નેનન નીર ભઈ માનું ચરદી કહાના. તેરી૦ ૪

પદ ૨૧૩૬ મું

તેરી તો મેં દાસી કરકે પીતાની પ્યારા; તેરી૦ ટેક.
ઘર ઘરમેં મેરી હાંસી હોત હે;
મારત હોદના મોપે નનંદ જેઠાની પ્યારા. તેરી૦ ૧
કહત હે કહાન સનેહની આઈ;
આરોસી પરોસીયું બોલતહે બાની પ્યારા. તેરી૦ ૨

* "હર્યો" "ઘાયો" કહેવાય છે.

નિકસન ન પાવું નગર ડગરમેં;
સકુચ સકુચ મેં તો અતિ અકુલાની પ્યારા. તેરી૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ નેહ લગાયકે;
હર લીની સુધ બુધ ભઇહું દિવાની પ્યારા. તેરી૦ ૪

પદ ૨૧૩૭ મું

કહાન તેં કીસીદે સાથ નેહઉ ન લાઈયે લલા; કહાન૦ ટેક.
નેહા જો લાઇયે તો દીલ પરચાઈયે;*
પકરી પલ્લા વાકું પાર લગાઇયે લલા. કહાન૦ ૧
જોરત પ્રીત પ્રથમ દિન કેસી;
આદિ અંત લગી શુંદ્ધિ નીભાઇયે લલા. કહાન૦ ૨
છીન ઇત તોરત છીન ઉત જોરત;
ચીનભ્રમતા સબ દૂર બહાઇયે લલા. કહાન૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ તિહારી;
પ્રેમ પીતકીં† બલબલ જાઇયે લલા. કહાન૦ ૪

પદ ૨૧૩૮ મું–રાગ ઠુમરી

પનઘટવા ઠાડો છેલ જાદુગારો; પન૦ ટેક.
પઢ પઢકે મોપે' ટોના ડારત, નાગર નંદદુલારો. પન૦ ૧
શોભાસાગર રૂપ ઉજાગર, નટવર નેનાઉંકો તારો. પન૦ ૨
ચિતવનીમેં ઇને સબ બ્રજ મોહ્યો, કર કર નેન નજારો. પન૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્યારો નેનાકો તારો, જીવનપ્રાન હમારો. પન૦ ૪

પદ ૨૧૩૯ મું

પીતપટવારેને દ્રગનભર મારી; પીત૦ ટેક.
હું જો ગઇથી પનિયાં ભરનકું, ઠાડો પનઘટવા મોરારી. પીત૦ ૧
સાવરી સુરત માધુરી મૂરત, અંખિયાં અજબ અનિયારી. પીત૦ ૨
ધેન ચરાવે બેન બજાવે, ગાવત કહાન તાન પ્યારી: પીત૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ છબીપર, કોટિ કામ બલિહારી. પીત૦ ૪

* "દીલભર ચાઇયે" પાઠાન્તર છે. † "પ્રીતકી" પાઠ છે.

પદ ૨૧૪૦ મું

નટવર છેલાને લગાયા મોસું નેહરા; નટ૦ ટેક.
ચકિત ભઈ લખી રૂપ લાલકો, અજબ બન્યો શિર સેહરા. નટ૦ ૧
નેહા લગાયકે મન હર લીનો, ભૂલ ગઈ તન ગેહરા. નટ૦ ૨
કીની પ્રીત મીત બરાબેરી, બરસી બચન રસ મેહરા. નટ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્રાન પિયાકું, કર રાખું ઉર તેહરા. નટ૦ ૪

પદ ૨૧૪૧ મું

દીલ ભરમાયા વે સામલડા યારને; દીલ૦ ટેક.
દીલ ભરમાયા મેડા ચીત ભરમાયા, ગોકુલદા શિરદારને. દીલ૦ ૧
કહા જાનું વે કેસો જાદુ કીનો, નટવર નંદકુમારને. દીલ૦ ૨
ઘર અંગના મોયે કછૂ ન સોહાવે, બાવરી ફીરું યાકે કારને. દીલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ પિયાપર, બાર બાર જાઉંગી મેં બારને. દીલ૦ ૪

પદ ૨૧૪૨ મું–રાગ ઠુમરી

મેં અપને આંગનમેં ઠાડી, આય અટારીયાં હેરે ઘનસ્યામ; મેં અ૦ ટેક.
ચિતવત એક ભઈ દ્રગ ચારોં, તબ હસી સેન કરેરે ઘનસ્યામ. મેં અ૦ ૧
ચિતવની ચપલ મધુર મુખ હસની, બસ ગઈ છબી
દીલ મેરે ઘનસ્યામ. મેં અ૦ ૨
ચકિત ભઈ લખી રૂપ માધુરી, માનું લખ દઈ ચીતેરે ઘનસ્યામ. મેં અ૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ન મીલનકી, જપ માળા નીત ફેરે ઘનસ્યામ. મેં અ૦ ૪

પદ ૨૧૪૩ મું

અજબ બની બગલેકી બેઠક, બેઠે બનવારી બિહારી લાલ. અજ૦ ટેક.
મેહરૂબ અપને મંદિર કીબારીકી, બારી ઉઘારી લાલ. અજ૦ ૧
ચિતવત મોયે ચતુર નટવરને, નેન નજરીયાં મારી લાલ. અજ૦ ૨
નેન સેન અતિ કસત કરેજે, હોત દરદ ઉર ભારી લાલ. અજ૦ ૩
પ્રેમાનંદ તબ પીર બુઝે જબ, બેદ મીલે ગીરધારી લાલ. અજ૦ ૪

પદ ૨૧૪૪ મું–રાગ ઠુમરી

લાલન તેરી લટક મેરે મન બસી; લાલ૦ ટેક
લટક લટક આવત મન ભાવત, પીત બસન કટિ કસી. લાલ૦ ૧

સુંદર ગાવત નેહસું બોલાવત, ચીત હરત હસી હસી. લાલ૦ ૨
નટવરનાગર રૂપ ઉજાગર, મુખ માનું પુરન સસી. લાલ૦ ૩
શ્રીઘનશ્યામ મનોહર મૂરત, પ્રેમાનંદ ઉર લસી. લાલ૦ ૪

પદ ૨૧૪૫ મું

બાલમ તેરી બાનક અજબ રંગ બની: બાલ૦ ટેક.
નીલજલદ તન તરુન મનોહર, નટવર ત્રિભુવનધની. બાલ૦ ૧
બદન પ્રભા છબી દેખી લજાને, કોટિ ઇન્દુ તરની. બાલ૦ ૨
એસી છબી તજી લોચન નિહારે, બિધીના બુધ તાકી હની. બાલ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઉર ધારી—પ્રફુલ્લિત, અરુન ચરન નખમની. બાલ૦ ૪

પદ ૨૧૪૬ મું

સાંવલ તેરી અજબ સુરત ક'ા કહું; સાંવ૦ ટેક.
ભાલ વિશાળ કમળ દલ લોચન, મુખપર બલ બલ જઉં. સાંવ૦ ૧
મુસકની મંદ મધુરી મીઠી બોલની, ચિતવની ચીત નીત મઉં. સાંવ૦ ૨
ઉર ઉતંગ ભુજદંડ પ્રલંબિત, નિરખી મગન મન રહું. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે યેહી છબી ઉર ધરી, ત્રિવિધ તાપ દુ:ખ દહું. સાંવ૦ ૪

પદ ૨૧૪૭ મું

મોહન તેરી મૂરત દેખી ખુશ ભાઈ; મોહ૦ ટેક.
અંગ અંગ પ્રતિ અમિત સુભગતા, જાત નહીં કછુ કહી. મોહ૦ ૧
સુંદરતા સબ અખિલભુવનકી, હસનીમેં હર લઈ. મોહ૦ ૨
હસની બોલની ચલની ચિતવની, નિરખી નિરખી છક રહી. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ સુંદર છબી, ચિતવત નીત ચીત દઈ. મોહ૦ ૪

પદ ૨૧૪૮ મું–રાગ ઠુમરી

મોહન લાલકી લટક મન માનિયાં; મોહ૦ ટેક.
લટકત આવે છબી લલચાવે, મધુરી બોલત મુખ બાનિયાં. મોહ૦ ૧
ચલતહંસગતિ નિરખી ચકિત અતિ, રતિપતિ મતિ સકુચાનિયાં. મોહ૦ ૨
રૂપ મનોહર સુંદર મુખપર, ઉડત રેખે નાની નાનિયાં. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ મૂરતિ, રાખત નૈનમેં છાનિયાં. મોહ૦ ૪

પદ ૨૧૪૯ મું

ાદી સુરતપર વારિયાં; સુંદર૦ ટેક.
શ્યામરી સુરત માધુરી મૂરત, અંખિયાં કમલ અનુસારિયાં. સુંદર૦ ૧
બાંસુરી બજાવે સુંદર ગાવે, ખસ કીની બ્રજનારિયાં. સુંદર૦ ૨
મોરમુગટ બનમાલ બિરાજે, ઓઢે કામર કારિયાં. સુંદર૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઉર અખંડ બિરાજે, અરજી પેહી હમારિયાં. સુંદર૦ ૪

પદ ૨૧૫૦ મું

મોહન છેલને લગાયા મોસું નેહરા; મોહ૦ ટેક.
નેહ લગાયકે મન હર લીના, ભૂલ ગઈ તન ગેહરા. મોહ૦ ૧
જામા જરીદા શિર જરકસી ચીરા, તાપર મોતીયુંદા સેહરા. મોહ૦ ૨
રસ ભરી મૂરત રસ ભરી અંખિયાં, બરસત પ્રેમરસ મેહરા. મોહ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ પિયાકું, રાખુંગી ઉર કરી તેહરા. મોહ૦ ૪

પદ ૨૧૫૧ મું

પ્યારે ઘનસ્યામદી મૈં બંદી બીનું દામદી; પ્યારે૦ ટેક.
મે હું બંદી ચરનો રેંદી,* તજ દઈ આશ ધન ધામદી. પ્યારે૦ ૧
અન્ય આસ વિશ્વાસ છાંડકે, જપતીહું માલા યાકે નામદી. પ્યારે૦ ૨
હુકમ હજુરી રહું નહીં દૂરી, ચેરીઉ પુરનકામદી. પ્યારે૦ ૩
પ્રેમાનંદ નિરખી મતવારો, મૂરત આતમરામદી. પ્યારે૦ ૪

પદ ૨૧૫૨ મું

સામલા યારદી હેરત રસ દિલારદી; સામ૦ ટેક.
તરસત નેના પરત ન ચેના, અખીં† તલપ મનમેં મોરારદી. સામ૦ ૧
હસની બોલની ચલની ચિતવની, કસત કરેજે કિરતારદી. સામ૦ ૨
બિસરત નાંહીં છબી મન માંહીં, નટવર નંદદે કુમારદી. સામ૦ ૩
સુંદર બતિયાં છેદત છતિયાં, પ્રેમાનંદ પ્રાનઆધારદી. સામ૦ ૪

---

* "ચરનોહદી" પાઠ પણ છે. † "લગી તલપી" "હંદી તલપ" પણ ગાય છે.

પદ ૨૧૫૩ મું–રાગ ઠુમરી

દોઉ ઠાડે યે કદમઉકી છૈયા; દોઉ० ટેક.
ગૌર બરન હે જેઠ હમારે, શ્યામ બરન મેરે સૈયા. દોઉ० ૧
ગૌરકો નામ હે હલધર લૈયા, શ્યામકો નામ કનૈયા. દોઉ० ૨
ગૌરકે શિરપર જરકસી ચીરા, શ્યામ શિર મુકુટ ધરૈયા. દોઉ० ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ સુંદર છબી, રહો મેરે અંખિયનમૈયા. દોઉ० ૪

પદ ૨૧૫૪ મું

મેરે બાલમ બીરાજે આજુ બગિયાં; મેરે० ટેક.
ફુલોંકો હાર બાજુબંધ ગજરા, ફુલોંકી બાંધી પ્યારે પગિયા. મેરે० ૧
નવિન તરુતરે શ્યામ બીરાજે, બેઠે ગ્વાલ બાલ ગાયે અગિયા. મેરે० ૨
ચકિત ભઇ લખી રૂપ શ્યામકો, ઠાડી ચીનવત એક ટગિયા. મેરે० ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ છબીલે, મોહની લગાય મોયે ઠગિયા. મેરે० ૪

પદ ૨૧૫૫ મું

બૃંદાબનકી સઘન કુંજ ગલિયાં; બૃંદા० ટેક.
પ્રફુલ્લિત તરુન લતા બન બેલી, કેસર કુસુમકી કલિયાં બૃંદા० ૧
ગુંજત ભમર કોકિલા કુંજત, બીચ શ્યામ બજાવે મોરલિયાં. બૃંદા० ૨
બંસી શ્રવન સુની બીરહા સતાવે, કેસી કરું મેરી અલિયાં. બૃંદા० ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ મીલે તો, લેઉંગી મેં હસી હસી બલિયાં. બૃંદા० ૪

પદ ૨૧૫૬ મું

આજ બંગલેમેં ઘુઘરુ બાજે; આજ० ટેક.
બૃંદાબનકી કુંજમેં બંગલા, તહાં રાધાશ્યામ બીરાજે. આજ० ૧
બાજત મૃદંગ ગત ગાવત ગોપી ગન, થેઈ થેઈ હોત સમાજે. આજ० ૨
નાચત સુંદર શ્યામ રાધિકા, નિરખી રતિપતિ લાજે. આજ० ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ સુંદર છબી, અખિલોકોત દુઃખ ભાજે. આજ० ૪

પદ ૨૧૫૭ મું–રાગ ઠુમરી

તેરી સાવરી સુરત છટાદાર (૨), મન હરે પ્રાન હરે; તેરી० ટેક.
ચલત મેરોરે હસી ચીત ચોરે, હરિ બસ કર લીની સબ બ્રજનાર. મન० ૧

શિર જરકસી ચીરા પેહેરે પટ પીરા, હરિ તેરે ઉર બીચે
મોતિયુંદા હાર. મન૦ ૨
નંદકે સલોના જાને કછુ ટોના, હરિ મેરે મન બસ કીનો
મોરે યાર. મન૦ ૩
પ્રેમાનંદ હરિકૃષ્ન છબી તેરી, હરિ નીત રાખત ઉર બીચ ધાર. મન૦ ૪

પદ ૨૧૫૮ મું

તેરે બાંકે નેનાદી સૈન (૨), લગ ગઈ સામલડા; તેરે૦ ટેક.
નેનારતનારે લાગત અતિ પ્યારે, હરિ બીચ રેખે રસ ભરી સુખદેન. લગ૦ ૧
ચીતવની તરછી મારી માનું બરછી, હરિ મેરે ખટકતહેં દિનરેન. લગ૦ ૨
કસત કરેજે સુખ નાહીં સેજે, હરિ મોયે પરત નહીં પળ ચેન. લગ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે શ્યામ ભઈહું પુરનકામ, હરિ તેરે સુનત અમૃત સમ બેન. લગ૦ ૪

પદ ૨૧૫૯ મું

તેરી અજબ અનોખી ચાલ (૨), બસ ગઈ લસ ગઈ ઉર; તેરી૦ ટેક.
ચલની અનોખી ચલો પિયા શોખી, હરિ કર ગ્રહીકે સરસ રુમાલ. બસ૦ ૧
મન મતવારે નેન નજારે, હરિ કસી મારત કરેજે લાલ. બસ૦ ૨
બાંકે બિહારી મોહી વ્રજનારી, હરિ તેરે અંબુજ નેનન બિસાલ. બસ૦ ૩
પ્રેમાનંદ નિરખી મતવારો, હરિ છબી તેરી મદનગોપાલ. બસ૦ ૪

પદ ૨૧૬૦ મું

રતનારે રસિક તેરે નેનારે (૨), રસ ભરે રંગભરે; રત૦ ટેક.
બાંકી ભોંહે મન મેરો મોહે, હરિ તેરે ચંચલ કમલ દ્રગ સેના. રસ૦ ૧
કાહેકું રોકત ટોકત મગમેં, હરિ સામલડા છેલા સુખદેના. રસ૦ ૨
કોન ગામકો છેલ છી* કનીયા, હરિ મોસું બોલત અટપટે બેના. રસ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે પ્રાન હમારે, હરિ બીનું દેખે પરત નહીં ચેના. રસ૦ ૪

પદ ૨૧૬૧ મું–રાગ ઠુમરી

ગુજરિયાં લૂટી (૨) કે લૂટી ઘનશ્યામ; ગુજ૦ ટેક.
ઇત ગોકુલ ઉત મથુરા નગરી, બીચમેં ઠાડો સુખધામ;
મટુકી લઈ ફુંટી કે ફુંટી ઘનશ્યામ. ગુજ૦ ૧

* "છિકનિયા" મૂળમાં વચાય છે.

આય અચાનક બૈયા મરોરી, કર બરજોરી અભિરામ;
મટુકી મોરી ફુટી* કે ફુટી ઘનસ્યામ. ગુજ૦ ૨
નિપટ ઝપટકે હાથ હિયે ડારી, ડારી દે ગારી લે નામ;
મોતીન લર તુટી કે તુટી ઘનસ્યામ. ગુજ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્યારો નેનાકો તારો, લે ગયો પુરનકામ;
કેગનવા અંગુઠી અંગુઠી ઘનસ્યામ. ગુજ૦ ૪

પદ ૨૧૬૨ મું

દરદ નહીં જાને (૨) કે જાને નંદલાલ; દર૦ ટેક.
મેં દધી બેચન ચલીરે ગોકુલસેં, આય આડો ગોપાલ;
સુનર મોરી તાને કે તાને નંદલાલ. દર૦ ૧
અરજ રહી ગહી ચરન જોરી કર, ઢીક લંગર રૂપ લાલ;
કાઉકી ન માને કે માને નંદલાલ. દર૦ ૨
કેસેં બને ગોકુલમેં બસવો, નીત ઉઠી ચલત કુચાલ;
બોલત મુખ આને કે આને નંદલાલ. દર૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ સાવરો, બાવરો જસોમતી બાલ;
ભરત અંક છાને કે છાને નંદલાલ. દર૦ ૪

પદ ૨૧૬૩ મું-રાગ ઠુમરી

બેરન મોરીરે બાજી બાંસુરી; બેર૦ ટેક.
શ્રવન સુનત મોરી સુધ બુધ બિસરી, નેના બહતરે મોરે આંસુરી. બેર૦ ૧
બિરહા ભરી બાજે બન બાંસુરી, છેદે કરેજારે મોરી પાંસુરી. બેર૦ ૨
કેસી કરું અબ કલ ન પરે મોયે, નિકસત નાહીંરે મોરો સાંસુરી. બેર૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ પિયા મોરે, જીયમેં ડારીરે પ્રેમ ફાંસુરી. બેર૦ ૪

પદ ૨૧૬૪ મું

અંસુવન સુખેરે મોરી અંખિયાં; અંસુ૦ ટેક.
શ્યામ બિયોગ સહ્યો નહીં જાયે, કેસી કરેરે અબ મોરી સખિયાં. અંસુ૦ ૧

"ફૂટી કે ફૂટી" પણ ગાય છે.

કૈસે મીલું ઘનશ્યામ પિયાકું, બિધીના ન દીનીરે મોયે પંખિયા. અંસુ૦ ૨
પિયાકી સુરત સંભારત એક ટક, માનું ચિતારેરે ચિત્ર લખિયાં. અંસુ૦ ૩
પ્રેમાનંદ પિયા બીના પ્યારી, જલ બીના ન્યારીરે જેસે કખિયાં. અંસુ૦ ૪

પદ ૨૧૬૫ મું

સામરો સાલેરે મોરી છતિયાં; સામ૦ ટેક.
શ્યામ સુંદર મોયે સાલત સજની; બહુત સાલેરે મીઠી બતિયાં. સામ૦ ૧
બિસરત નાહીં બોલની ચિતવની, લટકત આવેરે હંસગતિયાં. સામ૦ ૨
મોરે ઘર આવે નેહસું બોલાવે, સુખ ઉપજાવેરે શ્યામ રતિયાં. સામ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે નાથ ન આયે, પઠઈ નાહીંરે કોઉ પતિયાં. સામ૦ ૪

પદ ૨૧૬૬ મું

સામરે કટારીરે મારી સેનોદી; સામ૦ ટેક.
ઘાયલસી મેં ઘુમત ઘરમેં, નોખ લાગીરે બાંકે નેનોદી. સામ૦ ૧
શ્યામહી શ્યામ પુકારત સજની, સુધ બુધ નાહીંરે દિનરેનોદી. સામ૦ ૨
ઘાવ ન દીસે દરદ ઉર ભારી, બરછી મારીરે પ્યારે નેનોદી. સામ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' નિરમોહિયાને, સુધીઉ ન પુછીરે સુખચેનોદી. સામ૦ ૪

પદ ૨૧૬૭ મું–રાગ ઠુમરી

યાર કનૈયા નીકો જારે, પ્યારે ન મારો નેન રસિયા; યાર૦ ટેક.
નેન સેનકી પીરા ઝવરા, પરત નાહીં પલ ચેન રસિયા. યાર૦ ૧
તોરે નેન અતહિં અનિયારે, ખટકતહૈં દિનરેન રસિયા. યાર૦ ૨
નેના રાતે મદન રસમાતે, રેખે રસભરી એન રસિયા. યાર૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારે પીર ન જાનો,* ના માનો સુખદેન રસિયા. યાર૦ ૪

પદ ૨૧૬૮ મું

છાંડ કનૈયા બૈયાં મોરી, જી ના બોલો ગ્વાલ બતિયાં; છાંડ૦ ટેક.
નંદકુંવર નખરે ન કરોરે, ના છુવો મોરી લાલ છતિયાં. છાંડ૦ ૧
અબહિં શ્યામ તેં છોટો લરીકા, ચોરી હે ગોપાલ મતિયાં. છાંડ૦ ૨

---

* "કછું ના માનો સુખદેન રસિયા" પાઠ પણ છે.

હમ પરનારી રાજ કેસકો, ના સીખો કુચાલ ધતિર્યા. છાંડ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે પ્યારે માનો, પકરી જેહો કાલ રતિર્યા. છાંડ૦ ૪

પદ ૨૧૬૯ મું

આય લંગરવા તોસ્યો હરવા, ગિરિધર કર બરજોર ચોરિર્યા; આય૦ ટેક.
લે ગયો દુલરી તીલરી ચોલરી, પંચલરિયાંકી છોર દોરિર્યા. આય૦ ૧
ધુંઘટ ખોલી બદન અવિલોકે, જ્યું ચંદાકી ઓર ચકોરિર્યા. આય૦ ૨
સો સો દીની મેં રામ દુહૈયા, એક ન માની મોર નીઠોરર્યા. આય૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ ગોકુલમેં, ઘર ઘર તાકત ચોર ગોરિર્યાં. આય૦ ૪

પદ ૨૧૭૦ મું

લૂટરે જમુનાકે તટવા, નાગર નટવા છેલ ગુજરિયાં: લૂટ૦ ટેક.
દધવારી ઠાડી રહોરે સુંદરી પરમ સયાન, લે લકુટી ઠાડે
હરિ લાં લાગત હમરો દાન. ગુજ૦ ૧
કહા લદે હમ જાતહે રે લોંગ સોપારી છેલ, દાન કાહેકો
લેતહો રે રોકી હમારી ગેલ. ગુજ૦ ૨
મટુકયામેં કા' ભર્યોરી સુધે ન બોલો બેન, જો હોયે સોઉ
દે દેઉરી કા' ચમકાવતી નેન. ગુજ૦ ૩
મોહન યા મગ જાતહે રે હમ દધી બેચન નીત, પ્રેમાનંદકે
નાથ કબઉંરે ના સુની દાનકી રીત. ગુજ૦ ૪

પદ ૨૧૭૧ મું–રાગ ઠુમરી

પ્યારે ગીરધારી લાલ, રસિયા ન રોકો ડગરવા; પ્યારે૦ ટેક.
ના હમ તુમકું બોલે બુલાવે, નાહક નેના ભર મારી લાલ. રસિ૦ ૧
આપતો કારે અપલછનવારે, મોઈકું લગાવત ગારી લાલ. રસિ૦ ૨
કર કર જાદુ સબ વ્રજ બસ કીનો, નટવર કુંજબિહારી લાલ. રસિ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ પરમ ચતુર વર, ના છેડો પરનારી લાલ. રસિ૦ ૪

પદ ૨૧૭૨ મું

તોસે કોન બોલે કહાન, નીકો ચલો જારે અહિરવા; તોસે૦ ટેક.
નિલજ નિપટવા જમુનાકે તટવા, ઘુંઘટવા આયકે ખોલે કહાન. નીકો૦ ૧
નીલજલદ તન પનઘટ બન બન, કાહેકું હમ સંગ ડોલે કહાન. નીકો૦ ૨

કાહેકું બોલે ગારી કુંજકે બિહારી, બૈયા પકરી ઝકઝોલે કહાન. નીકો० ૩
પ્રેમાનંદકે' નાથ અબ ના સહુંગી, નાહીં લઈ મોયે મોલે કહાન. નીકો० ૪

પદ ૨૧૭૩ મું

મોઈ કા જાદુ કીનો છેલ, બાંસુરી બજાય લંગરવા; મોઈ० ટેક.
બેન બજાય મોયે ટોનાયે કીના, મનવા મેરો હર લીનો છેલ. બાંસુ० ૧
પાનનકી બીરીયામેં પ્યારે, કા' જાતું કછુ દીનો છેલ. બાંસુ० ૨
હસી મુસકાયકે મનવા મેરો, લેજુ ગયો રંગભીનો છેલ. બાંસુ० ૩
પ્રેમાનંદકો પ્યારો નેનાઉંકો તારો, પ્રીત કરન પરબીનો છેલ. બાંસુ० ૪

પદ ૨૧૭૪ મું

સુંદર સલોનો શ્યામ, મારી ગયો નેન નજરવા; સુંદર० ટેક.
કસી ભર મારી સેન બહતહેં જલ નેન, છુટ ગયોરે કજરવા શ્યામ. મારી० ૧
નટવર સુંદર બૈયાં પકર કર, બાંધી ગયો ફુલ ગજરવા શ્યામ. મારી० ૨
નિપટ નિલજ કહાન માનત નાહીંન, આન લાજત નાહી
લજરવા શ્યામ. મારી० ૩
પ્રેમાનંદકો* નાથ મીલી ભુજ ભરી બાથ, કર દીની અજર
અમરવા શ્યામ. મારી० ૪.

પદ ૨૧૭૫ મું–રાગ ઠુમરી

ભલાજી મેરો કંગના નિકારી ગયોરે, કદમકી કુંજમેં, મેરો० ટેક.
આય અચાનક નિઠુર નંદકે, ભલાજી મેરો પોંચા પકરી ગહ્યો રે. કદ० ૧
કંગના નિકારી ગારી મોયે દીની, નાહક મોસું ઝગરો મચાય દયો રે. કદ० ૨
ઇત ગોકુલ ઉત મથુરા નગરી, ભલાજી મેરે કાન સુને કયો રે. કદ० ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ સાંવરો, છકયો મદ જોબન તરુન ભયો રે. કદ० ૪

પદ ૨૧૭૬ મું

ભલાજી મેરી મટુકી છિનાય લીનીરે, સાંવરિયા યારને; મેરી० ટેક.
મેં દધી બેચન ચલીરે ગોકુલસેં, ભલાજી મોયે બીચમેં
બેહાલ કીની રે. સાંવ० ૧

* "પ્રેમાનંદકે" પાઠાન્તર છે.

દધી મેરો ખાય મટુકી મેરી ફોરી, લંગરવાને ઝટકી
પટકી દીની રે. સાંવ૦
દે દે ગારી છ્યા મેરો જારી, સટકી ગયો કુંજમેં કંગના છીની રે. સાંવ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સઘન કુંજમેં, પોકારતી ગ્વાલની રંગભીની રે. સાંવ૦ ૪

પદ ૨૧૭૭ મું

ભલાજી મેરો બરજ્યો માનત નાહીરે, બેદરદી સાવરો; મેરો૦ ટેક.
કર બરજોરી મેરો બાજુબધ છોર્‍યો, જાનીકે મેરી પકરી
મરોરી બાંધ રે. બેદ૦ ૧
બાજુબંધ છોરી નેના ભર મારી, સટક ગયો સાવરો કુંજમાંઇ રે. બેદ૦ ૨
કાલ લે ગયો મેરો કરકો કંગનવા, આજ મેરી દુલરી લે દબકાઇ રે. બેદ૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથકી કરની, કહત રાધે જસોમતીકું આઇ રે. બેદ૦ ૪

પદ ૨૧૭૮ મું

બરજ મૈયા અપને કનૈયાકુંરે, બીગર્‍યો તેરે પ્યારસું; મૈયા૦ ટેક.
બરજતી નાહીં સીખ લગાયકે, ભલાજી તેરે હલધરભૈયાકું રે. બીગ૦ ૧
નીત નીત હમસુ કરત અનહોની, પકરી બૈયાં પરસત હૈયાકું રે. બીગ૦ ૨
સબ દેખત આયે ખોલત ઘુંઘટવા, કહિયે કહા યે નિરદૈયાકું રે. બીગ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ તસ્ન ભયો અબ, કહો મૈયા જાયે નંદરૈયાકું રે. બીગ૦ ૪

પદ ૨૧૭૯ મું-રાગ દાદરા

બાંસુરિયામે ગાવે દાદરા સ્યામ સુનાવે; બાંસુ૦ ટેક.
દાદરા ગાવે બિરહ સતાવે, નેના નીર ભરી આવે. દાદરા૦ ૧
મીઠી તાને સુનતે કાને, રોમ રોમ સુખ પાવે. દાદરા૦ ૨
સાવરી સુરત માધુરી મૂરત, મીલન જીયા અકુલાવે. દાદરા૦ ૩
નિરખી પ્યારો નેનાકો તારો, પ્રેમાનંદ બલજાવે. દાદરા૦ ૪

પદ ૨૧૮૦ મું

બંસીકો બજવૈયા દાદરા ગાવે કનૈયા; બંસી૦ ટેક.
જમુનાકી જમનીરે તીરે,* બાંસુરી બજાવે બનભૈયા. દાદરા૦ ૧

* "જમુનાકી ઝીણી રેતીરે"

દાદરા ગાવે જીયર લલચાવે, શ્યામ સુંદર સુખદૈયા. દાદરા૦ ૨
કર બરજોરે ચીતવો ચોરે, કૈસી કરું મોરી મૈયા.* દાદરા૦ ૩
સુની સુની તાન તન મન પ્રાન, પ્રેમાનંદ બલજૈયા. દાદરા૦ ૪

પદ ૨૧૮૧ મું–રાગ દાદરા

નજરિયાં મારી ગિરિધારી; નજ૦ ટેક.
મોરી તન મન સુરત બીસારી, નેનાભર મારી. ગિરિ૦ ૧
પનઘટવા ઠાડો મોરારી, બોલત મોસું ગારી. ગિરિ૦ ૨
કછુ મોહની મોહનવાને ડારી, દરદ મોયે ભારી. ગિરિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ પિયાપર વારી, જાત બલિહારી. ગિરિ૦ ૪

પદ ૨૧૮૨ મું

ગગરિયાં મોરી કહાન ગહી ફોરી; ગગ૦ ટેક.
ડગર બીચ ઠાડો કરત, બરાજોરી દોરી દોરી. કહાન૦ ૧
મોરી નાહક બૈયાં મરોરી, પકરી ઝકઝોરી. કહાન૦ ૨
ના માને નિલજ કાઉકારી, ભાજત પટ ચોરી. કહાન૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' રૂપકિસોરી, અખંડ ઉર રહોરી. કહાન૦ ૪

પદ ૨૧૮૩ મું

દરદવા ન જાને બડા બેદરદી; દર૦ ટેક.
મેરો પકરી અંચરવા તાને, મારત નેન બાને. બડા૦ ૧
મેંતો ઘરકે લોકસું આઈ છાને, પરી અબ યાકે પાને. બડા૦ ૨
મોસું કહત આનકી આને, સુને ન કોઉ કાને. બડા૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ નહીં માને, કરત હેરાને. બડા૦ ૪

પદ ૨૧૮૪ મું

લંગરવાને મોરો હરવા તોરો; લંગ૦ ટેક.
બેદરદી આહીરવાકો છોરો, હે નિપટ નિઠોરો. હર૦ ૧
મુખ નિરખે જ્યું ચંદ ચકોરો, ઘુંઘટ કરી ચોરો. હર૦ ૨
બડનો બઉત જોબનવાકો જોરો, છકયો નહીં થોરો. હર૦ ૩
પ્રેમાનંદકો જીવનપ્રાણદોરો, શ્રી નંદકિશોરો. હર૦ ૪

---

* "સૈયાં" પાઠાન્તર છે.

પદ ૨૧૮૫ મું–રાગ દાદરા

દોઉ ઠાડે કુંવર ઉભિર થોરી; દોઉ૦ ટેક.
એક સાંવલ એક ગૌર મનોહર, ઇનમેં રાધે તેરી કોન જોરી. દોઉ૦ ૧
ગોરેસે ગાતહેં જેઠ હમારે, હમારે બાલશ્યામ સૈયો મોરી. દોઉ૦ ૨
પુછત સખી ભ્રખુભાન પૂરાકી, સમજાવે પ્યારી રાધા ગોરી. દોઉ૦ ૩
પ્રેમાનંદ કહે સખી થકિત ભઈલખી, નિરખે ઠાડી જ્યું ચંદચકોરી. દોઉ૦ ૪

પદ ૨૧૮૬ મું

બંસીવારે પ્યારેકી બડી અંખિયાં; બંસી૦ ટેક.
ખંજન મીન મધુપ મૃગછોના, વારી ડારીયે લેઈસુનો સખિયાં. બંસી૦ ૧
ચાલ ચલત ગજ હંસકી પ્યારો, નેના નિરખી ન પરે પખિયાં. બંસી૦ ૨
કહા બરનું ઉપમા નહીં આવે, કોટિ મદન વારી ફેરી નખિયાં. બંસી૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ રૂપ છટા, નિરખી નિરખી નેનામેં રખિયાં. બંસી૦ ૪

પદ ૨૧૮૭ મું

સબ શોભાકો સાર યેહી જાનો; સબ૦ ટેક.
સાંવરે બરન છબી નટનાગર, નિરખી નિરખી ઉરમેં આનો. સબ૦ ૧
શોભા ધામ કામમદમોચન, ઉહત રેખ મુખ હે નાનો. સબ૦ ૨
ઉર બનમાલ સુમન છબી અંગ અંગ, પીત બસન કટિપર તાનો. સબ૦ ૩
પ્રેમાનંદકો પ્રભુ બાંસુરી બજાવત, ચોરત હેં ચીત છાનો છાનો. સબ૦ ૪

પદ ૨૧૮૮ મું

ઇન નેનાકો લાભ યેહી સૈયો; ઇન૦ ટેક.
યેહી શોભા યેહી મૂરત સુંદર, નિરખો નેના ભરી ચીત દૈયો. ઇન૦ ૧
શિવ બ્રહ્માકે ધ્યાન ન આવત, કરત જતન મુનિ બન જૈયો. ઇન૦ ૨
સબકે કારન સબ સુખદાતા, ધરી હે મૂરત અબહી નૈયો. ઇન૦ ૩
સબ સુકૃતકો ફલ યહ મૂરત, પ્રેમાનંદકે ઉર બસ ગૈયો. ઇન૦ ૪

પદ ૨૧૮૯ મું–રાગ દાદરા

પિયા મેરા પ્યારા, મોહન મતવાલા; પિયા૦ ટેક.
મોહનલાલકી મોહની મૂરત, ચંચલ નેન વિશાલા. પિયા૦ ૧

ચાલ ચલત કલહંસકી સુંદર, કર ગહી રેશમી રુમાલા. પિયા૦ ૨
હંસત હંસત આવત મન ભાવત, ગાવત તાન દેત તાલા. પિયા૦ ૩
પ્રેમાનંદકો નાથ મનોહર, ગોપીવર ગોપાલા. પિયા૦ ૪

પદ ૨૧૯૦ મું

જીયા મેરા બાંકા, મેવાસી કહાના; જીયા૦ ટેક.
બંસીમેં સબ બ્રજ બસ કીનો, નંદગામ બરસાના. જીયા૦ ૧
જમુના પેઠી કાલીનાગ નાથ્યો, દાવાનલ કીયો પાના. જીયા૦ ૨
નખપર લે ગોવરધન ધાર્યો, મઘવાકો હર્યો માના. જીયા૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ કુંવરપર, તન મન ધન કુરબાના. જીયા૦ ૪

પદ ૨૧૯૧ મું

જીયા મેરા જાદુ લગાય બસ કીના; જીયા૦ ટેક.
પાનનકી પુડીયામેં પ્યારે, કા' જાનું કછુ દીના. જીયા૦ ૧
મનમોહનાને મનવા મેરા, હંસ હંસકે હર લીના. જીયા૦ ૨
તરુન તિયા મન પ્રાન હરનકું, પરમ ચતુર પરબીના. જીયા૦ ૩
પ્રેમાનંદને જાદુગારેકું, અંતરમેં લખ લીના. જીયા૦ ૪

પદ ૨૧૯૨ મું

જરા ચીરેવાલે મેરી ઓર હેરિયે; જરા૦ ટેક.
નેક નજર ભર હેરી હરિ મેરે, સિર કરપંકજ ફેરિયે. જરા૦ ૧
બની ઠનીકે બહુનામી મેરે, નેક નેના આગે ઠેરિયે. જરા૦ ૨
ગજરા હાર ગુલાબી બાજુ, પ્રીત કરી ભલા પેરિયે. જરા૦ ૩
પ્રેમાનંદ પરમ સુખ પાયો, કમલનયન કીપા તેરિયે. જરા૦ ૪

પદ ૨૧૯૩ મું–રાગ દાદરા

યા બન બંસી બજાઈ ઘનસ્યામ, હો ગુંયાં મોરી; યા બ૦ ટેક.
બંસી બજાયકે ટોના કીનો, લીનો ચીનવા ચોરી સ્યામ. હો ગું૦ ૧
બાંસુરી પાંસુરી છેદ ગઈ હે, ડાર્યો કરેજવા કોરી સ્યામ. હો ગું૦ ૨
બિરહા સંતાવે નિંદ ન આવે, હો ગઈ મેં તો બૌરી* સ્યામ. હો ગું૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનસ્યામ મીલનકી, તનમેં પરી કામરોરી સ્યામ. હો ગું૦ ૪

---

* "બાવરી." પાઠાન્તર છે.

પદ ૨૧૯૪ મું

બસી બજાય બસ કીનો રામ, હો છીપરા મોરા; બંસી૦ ટેક.
કૌન મંત્ર પઢ ફુંક બજાઈ, આહિરવાકો છોરા રામ. હો છી૦ ૧
સુન સુનકે સબ સખી ઉઠ ધાઈ, શ્યામનકી ઓરા રામ હો છી૦ ૨
શરદ પુનમકી રૈન સલોની, પ્રફુલીત ચંદ ચીત ચોરા રામ. હો છી૦ ૩
પ્રેમાનંદ કે' પ્રભુ રાસ રચ્યો હે, નવઘન નંદકિશોરા રામ. હો છી૦ ૪

પદ ૨૧૯૫ મું

નેહા લગાય મન લીનોરે, હો મોરે દૈયા; નેહા૦ ટેક.
સુરસુતાતટ રાસ રચ્યો હે, બંસીકે બજવૈયા રે. હો મો૦ ૧
મોરમુગટ બનમાલ પીતપટ, લટક ચલત કનૈયા રે. હો મો૦ ૨
એક ગોપી એક શ્યામ મનોહર, નટવર કરે થૈ થૈયા રે. હો મો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ પિયાપર, તન મન ધન બલજૈયા રે. હો મો૦ ૪

પદ ૨૧૯૬ મું

યા છબી દેખી આનંદ ભયેરે, હો મોરે નેના, યા છ૦ ટેક.
શ્યામ સુંદરકી સાવરી મૂરત, ચાલ ચલત સુખદેના રે. હો મો૦ ૧
ભાલ વિશાળ લલિત છબી લોચન, દુ ખમોચન મીઠે બેના રે. હો મો૦ ૨
હસની બોલની ચલની ચિતવની, બિસરત નાહીં દિનરૈના રે. હો મો૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ લટકપર, વારત કોટિક મેના રે. હો મો૦ ૪

પદ ૨૧૯૭ મું-રાગ દીપચંદી હોરી

ગોકુલકી ગોકુલકી ગ્વાલની બેચન જાત દહિરે દહિ;
આગે ઠાડે આગે ઠાડે મોહન આયકે વાટ મહિરે મહિ. ૧
દધવારી દધવારી આગે આયકે ઠાડી રહીરે રહી,
લે આયે લે આયે મોહન આયકે ઘેર લઈરે લઈ. ૨
તુમ કોન તુમ કોન કહાંકી કહા તુમ જાત બહીરે બહી,
દધીદાન દધીદાન હમારો જાત ચોરાય સઈરે સઈ. ૩
વે બોલી વે બોલી યા હમ સુની આજ નઈરે નઈ;
જી ન બોલો જી ન બોલો કહાના એસી આજ કઈરે કઈ. ૪

એસી સુની એસી સુની મોહન મટુકી જાય ગહીરે ગહી;
પ્રેમાનંદકે' પ્રેમાનંદકે' હરિકી ભલી આજ મોહની ભઈરે ભઈ. ૫

પદ ૨૧૯૮ મું

છબીલે છબીલે છેલા કાહેકું રાર કરોજું કરો;
બીનું કારજ બીનું કારજ કહાના હમસું આય લરો જું લરો. ૧
યહાં રાજ યહાં રાજ કંસકો નટવર નેક ડરો જું ડરો;
મદમાતે મદમાતે હોયકે યા બ્રજ નાહીં ફરો જું ફરો. ૨
તુમ' નાહીં તુમ નાહીં રાજા કંસકું દંડ ભરો જું ભરો;
હોય કંસકી હોય કંસકી રૈયત યા બન ગૈયા ચરો જું ચરો. ૩
એક બોલી એક બોલી મોહન મેરી શીખ ઉર ધરો જું ધરો;
તુમ જાયકે તુમ જાયકે રસિયા રાધાકે પાય પરો જું પરો. ૪
તબ પૈહો તબ પૈહો ગોરસ મીઠો ક્ષીર ખરો જું ખરો;
પ્રેમાનંદ કે' પ્રેમાનંદ કે' પ્યારે ગોરસ પીકે ઠરો જું ઠરો. ૫

પદ ૨૧૯૯ મું

મતવારી મતવારી ગવારી બોલતી બેન ભલીરે ભલી;
નીત જાતી નીત જાતી ગુજરિયાં દાન ચોરાય ચલીરે ચલી. ૧
બહુતદિનમેં બહુત દિનમેં હેરત આજ અચાનક મલીરે મલી;
જાત સટકી જાત સટકી નીત ઉડી ઇત ઉત કુંજ ગલીરે ગલી. ૨
લેઉં આજ લેઉં આજ ચુકાયકે સગરો દાન તલીરે તલી;
તબ જાનન તબ જાનન પૈહો શ્રીપ્રભુબાન લલીરે લલી. ૩
તુમ નીત નીત તુમ નીત નીત જાતી ગ્વાલની હમકું છલીરે છલી;
ના બચીહો ના બચીહો આજ દીયે બીના દાન અલીરે અલી. ૪
એક મારું એક મારું લકુટિયા મહી સગરો જઇહેં ઢલીરે ઢલી;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રેમાનંદ કહે કોપે હરિ તબ જાત કલીરે કલી. ૫

પદ ૨૨૦૦ મું

બંસીવારે બંસીવારે પ્યારે હમતેં દૂર રહો જું રહો;
કાહેકું કાહેકું અંચરવા આયે હમારો ગહો જું ગહો. ૧

આયકે આયકે હમસું અટપટે બેન કહો જું કહો;
કંસદ્વારે કંસદ્વારે દગારે તુરત પકરે જહો જું જહો. ૨
મટુકિયાં મટુકિયાં ન છુવો છેલા લાજ લહો જું લહો;
બીનું કાજ બીનું કાજ હમસું રાર બઢાયે ચહો જું ચહો. ૩
ના છુવો ના છુવો ઐયાં સુખતેં ગારી ખહો જું ખહો;
તજી લાલચ તજી લાલચ લંગર અપની ગેલ બહો જું બહો. ૪
પરનારી પરનારી નિહારીકે ચીત ઠેકાને ઠહો જું ઠહો;
પ્રેમાનંદ કહે પ્રેમાનંદ કહે પ્યારે મનમથ બાન સહો જું સહો. ૫

પદ ૨૨૦૧ સું-રાગ ધોળ

સખી જોનેરે જાદવરાય સુંદર છેલો ઘનસ્યામ રે; જીવન જોયા લાગ છે૦ ટેક.
સખી શુંરે વખાણું શોભા, નિરખી લાજે કોટિ કામ રે. જીવ૦ ૧
સખી સુંદરતાનીરે સીમા, વય થોડી તરુણ કિશોર રે; જીવ૦
સખી ચંચળ ચતુર ઘણા, ચિતવણી ચીત ચોર રે. જીવ૦ ૨
સખી ઉદય થઇરે આવી સુંદરતાઈ, અંગ અંગ માઈ રે; જીવ૦
એને જોઇને મોહી રહી, સાગરતનયા લોભાઈ રે. જીવ૦ ૩
એનાં વાલપ ભર્યાંરે વેણુ, નેણુમાંહીં વરસે નેહ રે; જીવ૦
એને જોઇને સુર નરનારી, ભૂલી જાયે તન મન ગેહ રે. જીવ૦ ૪
એવા સુંદર વર શ્રીનાથજી, નટવરનાગર ચતુર સુજાણ રે; જીવ૦
એની મોહની મૂરતિપર પ્રેમાનંદ, વારે તન મન પ્રાણ રે. જીવ૦ ૫

પદ ૨૨૦૨ સું

સખીરસિક સુંદર રૂપ, જોયાવિના જંપ ન થાયે રે; લોચનિયાં લોભી રહ્યાં૦ ટેક.
શિશ સોહેરે સોનેરી રેંટો, શોભા કાંઈ કહી નવ જાયે રે. લોચ૦ ૧
સુંદર સુગંધી ફુલાં કેરાં, છોગલાં મેલ્યાં છબીદાર રે; લોચ૦
કર્યું તિલક કેશર કેરું, જોઇને જાઉં બલિહાર રે. લોચ૦ ૨
એના ભાલ વિશાલમાંહી, શોભે રેખા રસ રૂપ રે; લોચ૦
એના વામ શ્રવણમાંઈ, શ્યામ બિંદુ પરમ અનૂપ રે. લોચ૦ ૩
એની વાંકીરે ભ્રકુટી જોઈ, થયો સફલ અવતાર રે; લોચ૦
અણિયાળી એની આંખડી, શરદ કમળ અનુસાર રે. લોચ૦ ૪

એના મુખની શોભા જોઈ, લાજે કોટિ પૂરણચંદ રે; લોચ૦
એના ગોળ કપોલપર, પ્રાણ લઈ વારે પ્રેમાનંદ રે. લોચ૦ ૫

પદ ૨૨૦૩ મું

હરિનો કંબુરે સરીખો કંઠ, ઉરમાં શોભે છાપ ચિહ્ન રે; જોઇને જાઉં વારણે૦ ટેક.
એના ઉરમાં આવીને વસી, સાગરતનયા થઈ દીન રે. જોઇ૦ ૧
એના શિતળ ઉદરમાંહી, ત્રિવળી શોભે શોભાધામ રે; જોઇ૦
એની નાભી નલિન જેવી, કટિલંક જોઈ લાજે કામ રે. જોઇ૦ ૨
એના સુંદર સાથળ જોઈ, મોહી મધુપુરની નાર રે; જોઇ૦
એના ઘુંટણ પીંડીપર, વારું રતિપતિ હજાર રે. જોઇ૦ ૩
એના ચરણકમળ જોઈ, મોહ્યા મુનિવર કરી પ્રીત રે; જોઇ૦
ઉર્ધ્વરેખારે તળાંમાંહી, સોહે ચિહ્ન પરમ પુનીત રે. જોઇ૦ ૪
એની ભુજારે લાંબી ને ગોળ, કરવર સુંદર અભય ઉદાર રે; જોઇ૦
પ્રેમાનંદ ભેટી ભુજ ભરી, તન મન વારે વારમવાર રે. જોઇ૦ ૫

પદ ૨૨૦૪ મું

સખી કાંઇક કારણ ખરું, જીવન જાદુગારો જરુર રે;
કાનુડે કામણ કીધલાં૦ ટેક.
મુજને મારીરે નેણુંને બાણે, ઘાયલ કીધી ભરપૂર રે. કાનુડે૦ ૧
એનું વદન જોયા વિના, જંપ નથી દિનરેણ રે; કાનુડે૦
હસીને બોલાવી મુજને હેતમાં, મનડું કીધું મારું મેણ રે. કાનુડે૦ ૨
ભૂધર ભેટયા ભુજ ભરી ભાવશું, ઉરથી ઉતારી દીધો હાર રે; કાનુડે૦
શુંરે જાણું જે મુને શું કર્યું, મોહન દેખાણા માંહી બા'ર રે. કાનુડે૦ ૩
ફટકી ગયુંરે કાળજ મારું, કાંઈ નવ સુઝે ઘરનું કામ રે; કાનુડે૦
ઘરમાં ફરું ઘેલી જેવી, દીઠા વીના સુંદર શ્યામ રે. કાનુડે૦ ૪
આણી મેળવો કોઈ કહાનને, એ વીના જીવડલો અકળાયે રે; કાનુડે૦
જીવન જોઇનેરે નેણાં ભરી, પ્રેમાનંદ વારી જાયે રે. કાનુડે૦ ૫

પદ ૨૨૦૫ મું-રાગ ધોળ વિવાહનો ઢાળ

બેયા જેવારે કેસરિયો વર કહાનજી, શોભે શામળિયો શિરદાર રે;
જોઇને જાઉં વારણે૦ ટેક.
વહાલો ઉભારે આવીને મારે આંગણે, સજી શોભિતા શણગાર રે. જોઇ૦ ૧

વહાલે વાઘો રે પેહેર્યો કીનખાબનો, માથે ટેટો સોનેરી છબીદાર રે; જોઇ૦
કર્યું તિલક કેશર કેરું ભાલમાં, કાને કુંડલ મકરાકાર રે. જોઇ૦
ઉર ઉતરી અનોપમ હેમની, બાયે બાજુ તે રતન જડાવ રે; જોઇ૦
કડાં વેઢ વિંટી ને સોના સાંકલા, સરવે સોનેરી શિરપાવ રે. જોઇ૦ ૩
કેડે ફેંટો બાંધ્યો રે રળિયામણો, પેહેર્યો સોનેરી સુરવાલ રે; જોઇ૦
ચરણે મોજડી પેહેરી રે મોતીયે જડી, પ્રેમાનંદને જોયાનો
આવ્યો તાલ રે. જોઇ૦ ૪

પદ ૨૨૦૬ ઠું

મારાં નેણાં લોભાણાં જોઇ નાથને, મારું ચીતડું ચોરાણું જોઇ ચાલ રે;
ડોલરિયો આવે ડોલતો૦ ટેક૦
એની આંખડી કમળ કેરી પાંખડી, એનું શોભે છે સુંદર ભાલ રે. ડોલ૦ ૧
એનું હસતું વદન જોઇને મોહી, સરવે ગોકુલ ગામની નાર રે; ડોલ૦
એના કરણ કપોલ કંઠ જોઇને, મોહી રહ્યા મુનિવર અપાર રે. ડોલ૦ ૨
એના ઉરની શોભા જોઇને મોહી, કીધો કમળાયે ઉરમાં નિવાસ રે; ડોલ૦
અતિ ચપળ ચંચલતા તજી કરી, થઇ રહી છે ચરણુની દાસ રે. ડોલ૦ ૩
એનું ઉદર કોમળ સુંદર શોભતું, માંહીં ત્રિવળી પડે છે અનૂપ રે; ડોલ૦
એની કમળ સરિખી નાભી ગોળ છે, પ્રેમાનંદને પરમ સુખરૂપ રે. ડોલ૦ ૪

પદ ૨૨૦૭ મું

સખી શું રે વખાણું શોભા શ્યામની, એક રસનાયે કહી નવ જાયે રે;
જીવન જોયા લાગ છે૦ ટેક૦
શેષ શારદ નારદ ને નિગમ મળી, એનું વરણન કરતાં લજાયે રે. જીવ૦ ૧
એના કટિલંક કેસરીના જેવા, એના સાથળ શોભાધામ રે; જીવ૦
એના ઘુંટણ પીંડીને પાની નિરખતાં, નવ વ્યાપે ક્રોધ ને કામ રે. જીવ૦ ૨
મોટા મુનિવરના રે મન લોભતાં, એના જુગલ ચરણુની જોડ રે; જીવ૦
સોળે ચિહ્ન સહિત તળાં શોભતાં, નીજજનના પૂરે સરવે કોડ રે. જીવ૦ ૩
એના ભુજદંડની શોભા શી કહું, નિરખીને નેણાં હરખાયે રે; જીવ૦
કરિકરને શેષ વારું વારણે, પ્રેમાનંદ નિરખી રાજી થાયે રે. જીવ૦ ૪

પદ ૨૨૦૮ મું

મારાં પુન્ય ઉદે થયાં પાછલા, મુને પ્રગટ મળ્યા ભગવંન રે;
સુંદર વર શ્રીહરિ૦ ટેક.
જેના દરશન દુર્લભ દેવને, મોટા મુનિવર ધરે નિત્ય ધ્યાન રે. સુંદ૦ ૧
જેના શિવરે બ્રહ્મા પૂજે પાવલાં, શેષ શારદ નિગમ ગુણ ગાય રે; સુંદ૦
એવા અખિલભુવનના અધિપતિ, પુરુષોત્તમ પરબ્રહ્મરાય રે. સુંદ૦ ૨
માયા કાળ કરમના પ્રેરક પોતે, ક્ષર અક્ષરના આતમારામ રે; સુંદ૦
કૃપા કરીને ભૂતલે તે પધારિયા, કરવા પતિતોને પૂરણકામ રે. સુંદ૦ ૩
આવ્યા પ્રગટ પ્રતાપ દેખાડવા, ઉતારવા ભોમીનો ભાર રે; સુંદ૦
રુડા ધરમ ધરાપર થાપવા, દેવા પ્રેમાનંદને સુખ અપાર રે. સુંદ૦ ૪

પદ ૨૨૦૯ મું-રાગ ધોળ

અથ લોયાની લીલાના પદ લિખ્યતે

મોહનને ગમવાને ઇચ્છો માનની. એ ઢાળ છે.

સાંભળ સજની લીલા પુરુષોત્તમતણી;
એક સમાની સંભળાવું અતિ સાર જો. સાંભળ૦ ટેક.
શુક સનકાદિક ભવ બ્રહ્મા વાંસે ફરે;
જોવા ને સાંભળવાનો ઘણો પ્યાર જો. સાંભળ૦ ૧
ધર્મકુંવર પ્રગટ થઇને પધારિયા;
પુરવથી પશ્ચિમમાં પૂરણ ચંદ જો.
ગુર્જર સોરઠ કંક દેશ બહુ વિચર્યા;
અક્ષરપતિ સંગ લઈ મુક્ત મુનિના વૃંદ જો. સાંભળ૦
કંક દેશમાં અતિ પાવન એક પુર છે;
દુર્ગનગર શુભ ઉન્મત્ત સરિતા તીર જો.
કુલ સહિત પુરપતિ શ્રીહરિનો દાસ છે;
અભયાત્મજ ઉત્તમ નૃપતિ મહાધીર જો. સાંભળ૦ ૨
ત્યાં રહીને શ્રીહરિએ બહુ લીલા કરી;
કેહેતાં સાંભળતાં શેષ ન પામે પાર જો.

પ્રેમાનંદ કહે આસપાસનાં ગામમાં;
રહીને પાવન કીધાં બહુ નરનાર જો. સાંભળ૦ ૪

પદ ૨૨૧૦ મું

સાંભળ સજની નામ કહું તે ગામનાં;
બોટાદને કારિયાણી સારંગપુર જો. સાંભળ૦ ટેક.
ઝીંઝાવદર ને કુંડલ નાગડકું સહી;
સુંદરિયાણું લોયા પતિ નૃપ સૂર જો. સાંભળ૦ ૧
એ આદિક જે ગામમાં રહીને નાથજી;
લીલા કરી તે કોઈથી નવ કહેવાય જો.
શેષ શારદ કવિ કોટિક તે-થાકે લખી;
પાર ન પામે અનંત જનમ વહી જાય જો. સાંભળ૦ ૨
લવ માત્ર લીલા કહું હું લોયા ગામની;
રહ્યા નિરંતર માસ બે સુધી ત્યાંય જો.
સહસ્રાવધિ સાથે મુનિ મુક્ત હરિજન;
જમે જમાડે સ્વામી મુનિ દ્વિજ રાય જો. સાંભળ૦ ૩
નિજ હાથે નિત્ય શાક કરી વંતાકના;
મુનિવર સારું મોહન આનંદકંદ જો.
પોતે પીરસે પુરુષોત્તમ કરી પ્રીતશું;
જમે ને નિરખી હરખે પ્રેમાનંદ જો.* સાંભળ૦ ૪

પદ ૨૨૧૧ મું

વળી વખાણું શાકોત્સવ લીલા કરી;
નયણે નિરખ્યા કરતાં સુંદર શાક જો. વળી૦ ટેક.
દ્વાદશ મણ એકાક્ષર† તો વઘારમાં;
જોવા આવ્યા શિવ બ્રહ્મા તજી નાક જો. વળી૦ ૧

---

* "જમે ને નિરખે હરખી પ્રેમાનંદ જો" પાઠાન્તર છે. † ઘી.

ચીરીઓ ચાર સુધારીને વંતાકની;
મેલે મોટા ભાંડમાંહિ ભગવાન જો.
લવણ મશાલો હલદી મરચાં માવજી;
નિજ હાથે લઈ નાંખે કૃપાનિધાન જો. વળી૦
હલદીવાળા હાથ લુ'વે નીજ ધોતીએ;
શોભે સુંદર પીળો પટ પરિબ્રહ્મ જો.
અક્ષરપર પુરુષોત્તમજીએ નરવપુ ધર્યું;
જાણે મોટા મુનિ એકાંતિક મર્મ જો. વળી૦
શું. વર્ણવું એ શાકતણાં સવાદને;
રમા રાધિકા તે ડોલાવે શિશ જો.
ભવ બ્રહ્મા સુરને તો સ્વપ્ને નવ મળે;
પ્રેમાનંદને પીરસે નિત્ય જગદીશ જો. વળી૦

પદ ૨૨૧૨ મું

જમે જીવનજી શાક કરેલ નિજ હાથનું;
સુંદર ઝીણી રોટલિયું રસ રૂપ જો; જમે૦
વખાણી વખાણીને આપે શ્રીહરિ;
પાસે બેઠા નિજજન મુનિ અનૂપ જો. જમે૦
શાક પાક બીજા અનંત ભાતનાં થાળમાં;
ખટરસ ભોજન ચાર પ્રકાર કહેવાય જો.
ભક્ષ્ય ભોજ્ય ને લેહ્ય ચોશ્ય જમે હરિ;
નિરખી નિરખી નેણાં શિતળ થાય જો. જમે૦
જમી ચળુ કરી મુખવાસ લઇને નાથજી;
કટિ બાંધિ કસી આડસોડે લઈ ખેસ જો.
પીરશે શાક પંગતમાં અતિ પ્રીત કરી;
મુનિવરને હરિજનને નટવર વેશ જો. જમે૦
આનંદ રસ એમ નિત્ય વરસે શ્રીનાથજી;
નિજજનને સુખ આપે આનંદકંદ જો.

અતિ અદ્ભુત અશ્વહારી ચરિત્ર કરે નિત્ય નિત્ય નવાં;
નિરખીને જાયે વારી પ્રેમાનંદ જો. જમે૦ ૪

પદ ૨૨૧૩ મું

ધન્ય ધન્ય શું વર્ણવું ભાગ્ય લોયાતણા; ધન્ય૦ ટેક.
ધન્ય નરનારી ધન્ય નૃપ સુરો ભક્ત જો. ધન્ય૦ ૧
પરમ પુરુષ શ્રીનારાયણ નિત્ય રમે જમે;
લોયામાં શ્રીભક્તિધર્મકુમાર જો.
નિજજનને ઘર આંગણુ જાઈ પગલાં ધરે;
દરશન દેવા પ્રીતે પ્રાણ આધાર જો. ધન્ય૦ ૨
એક સમે લોયામાં ચંદ્રગ્રહણ થયું;
ભદ્રાવતી નદી ન્હાવા પધાર્યા નાથ જો.
અશ્વને શકટ જોડાવી શ્રીહરિ નિસર્યા;
મુનિવરને હરિજન સહુ લઈને સાથ જો. ધન્ય૦ ૩
શરદ ઋતુમાં શીતતણું જોર અતિ ઘણું;
મુનિવર શ્રીહરિ નાહીને તાપ્યા તાપ જો.
પ્રેમાનંદ કહે નાહીને પ્રભુજી પધારિયા;
ગાજતે વાજતે અખિલલોકપતિ આપ જો. ધન્ય૦ ૪

પદ ૨૨૧૪ મું

વળી વખાણું લીલા લોયા ગામની;
સુણતાં શ્રવણે પાતક પ્રલે થાય જો. વળી૦ ટેક.
દુર્લભ છે સુરપુરવાસી નરનારને;
વ્યાસ વિરચી શુક નારદ નિત્ય ગાયે જો. વળી૦ ૧
શ્રીહરિના બંધુ બે આવી ત્યાં મળ્યા;
રામપ્રતાપ ને નાના ઇચ્છારામ જો.
ખબર સુણી અતિ હરખે આવ્યા દેશથી;
ઘણેક કાળે ભેટ્યા સુંદરશ્યામ જો. વળી૦ ૨

લોચન ભરી નિરખ્યા અઘમોચન નાથને;
જેમ અતિ પ્રીતે નિરખે ચંદ ચકોર જો.
ઓળખે ચિહ્ન એધાણી સરવે અંગમાં;
બાળાપણુમાં દીઠાં હતાં જે મોર જો. વળી૦ ૩
એમ લોયામાં રહીને બહુ લીલા કરી;
શેષાદિક કવિ કોટિ ન પામે પાર જો.
એક રસનાએ અલ્પ કવિ* શું દાખવે;
મન ક્રમ વચને પ્રેમાનંદ બલિહાર જો. વળી૦ ૪

પદ ૨૨૧૫ મું–રાગ ધોળ. વિવાહનો ઢાળ છે

નિરખી નૌતમ - નાથને, નેણા ઠરિયાં;
રસિયો રૂપનિધાન, નેણા ઠરિયાં. ટેક.
શોભે ગોઠીડાના સાથમાં, નેણા ઠરિયાં;
સુંદર ઝીનલે વાન, નેણા ઠરિયાં. ૧
માથડે મોળિયું હેમનું, નેણા ઠરિયાં;
કેશર તિલક ભાલ, નેણા ઠરિયાં.
હસવું ભરેલ પ્રેમનું, નેણા ઠરિયાં;
જોયા જેવી ચાલ, નેણા ઠરિયાં. ૨
કલંગી બિરાજે વાંકડી, નેણા ઠરિયાં;
બાંધણી આંટાદાર, નેણા ઠરિયાં.
આંખડી કમળ કેરી પાંખડી, નેણા ઠરિયાં;
કુંડલ મકરાકાર, નેણા ઠરિયાં. ૩
નાસા નમણી શોભતી, નેણા ઠરિયાં;
ભ્રકુટી કામ કમાણ, નેણા ઠરિયાં.
ચિતવની ચીત લોભની, નેણા ઠરિયાં;
વારું વદનપર પ્રાણ, નેણા ઠરિયાં. ૪
વામ શ્રવણુમાં શ્યામ છે, નેણા ઠરિયાં;
તીલ એક અતિ છબીદાર, નેણા ઠરિયાં.

---

* "મતિ" પાઠાન્તર છે.

અતિ અઘહારી ચરિત્ર કરે નિત્ય નિત્ય નવાં;
નિરખીને જાયે વારી પ્રેમાનંદ જો. જો૦

પદ ૨૨૧૩ મું

ધન્ય ધન્ય શું વર્ણવું ભાગ્ય લોયાતણાં; ધન્ય
ધન્ય નરનારી ધન્ય નૃપ સુરો ભક્ત જો. ધ૦
પરમ પુરુષ શ્રીનારાયણ નિત્ય રમે જ્યેં;
લોયામાં શ્રીભક્તિધર્મકુમાર જો.
નિજજનને ઘર આગણ જાઈ પગલાં ધરે;
દરશન દેવા પ્રીતે પ્રાણ આધાર જો. ધ૦
એક સમે લોયામા ચંદ્રગ્રહણ થયું,
ભદ્રાવતી નદી ન્હાવા પધાર્યા નાથ જો.
અશ્વને શકટ જોડાવી શ્રીહરિ નિસર્યા;
મુનિવરને હરિજન સહુ લઈને સાથ જો. ધ૦
શરદ ઋતુમાં શીતતણું જોર અતિ ઘણું,
મુનિવર શ્રીહરિ નાહીને તાપ્યા તાપ જો.
પ્રેમાનદ કહે નાહીને પ્રભુજી પધારિયા;
ગાજતે વાજતે અખિલલોકપતિ આપ જો. ધન્ય૦

પદ ૨૨૧૪ મું

વળી વખાણું લીલા લોયા ગામની;
સુણતાં શ્રવણે પાતક પ્રલે થાય જો. વળી૦
દુર્લભ છે સુરપુરવાસી નરનારને;
વ્યાસ વિરંચી શુક નારદ નિત્ય ગાયે જો. વળી૦
શ્રીહરિના બધુ બે આવી ત્યાં મળ્યા;
રામપ્રતાપ ને નાના ઇચ્છારામ જો.
ખબર સુણી અતિ હરખે આવ્યા દેશથી;
ઘણેક કાળે ભેટ્યા સુંદરશ્યામ જો. વળી૦

મળવા મોહન કારણે, અમાણુલી રાજ;
હેડું હાલકલોલ, અમાણુલી રાજ.
પ્રેમાનંદ જાયે વારણે, અમાણુલી રાજ;
દીધા મુખથી તંબોલ, અમાણુલી રાજ. ૬

પદ ૨૨૧૭ મું

લાવણ્યતા જોઈ લાજ્યા, માણીગરની;
રતિપતિ કામ કરોડ, માણીગરની.
ઓસરીએ બિરાજ્યા, માણીગરની;
રાજેન્દ્ર રણછોડ, માણીગરની. ૧
મુખ મરકલડો જોઇને, માણીગરની;
મોહ્યા સુરમુનિ ભૂપ, માણીગરની.
ચતુરે લીધું ચીત ચોઇને, માણીગરની;
નેણ નજારો અનુપ, માણીગરની. ૨
આંખડીયું અમૃત ઝરે, માણીગરની;
વરસે વદન જાણે ફુલ, માણીગરની.
સંભારતાં શાંતી કરે, માણીગરની;
બોલણી મધુરી અમૂલ્ય, માણીગરની. ૩
કુંદકળી દશનાવળી, માણીગરની;
અધરબિંબ અતિ સાર, માણીગરની.
દેતે હું હરિને મળી, માણીગરની;
પૂરણ વાધલ પ્યાર, માણીગરની. ૪
હરિત સુંડ સમ શોભતી, માણીગરની;
ભુજ્જ જુગલ અભિરામ, માણીગરની.
મુનિવરનાં મન લોભતી, માણીગરની;
પ્રેમી પૂરણકામ, માણીગરની. ૫
છાતી ઉપડતી શ્યામની, માણીગરની;
ત્રિવળી ઉદર માંહે, માણીગરની.

પ્રેમાનંદને ઉર વસી, ડોલરિયાની;
મૂરતિ રસિક રસ રૂપ, ડોલરિયાની. ૬

પદ ૨૨૧૯ મું-રાગ નાયકી

કજરવા મત દે (૨) તેરે તીખે નેના નાગરી; કજ૦ ટેક.
મોહે લીયો મનમોહનવા સુંદર નેનમેં,
હસની બોલની મીઠી કહા કહું તું રૂપકી ઉજાગરી. કજ૦ ૧
ત્રિભુવનકી સીગી ટાળકે આની સુંદરતા;
રચિરી વિધિના તોહે પ્યારી તું તો સબ સુખસાગરી. કજ૦ ૨
અખિલભુવનપતિ સાંવરો તેરો પિયરવા;
પ્રેમાનંદ જાત બલી અલી તેરો અંખડ સોહાગરી. કજ૦ ૩

પદ ૨૨૨૦

જોમનવા તેરોરે (૨), મોહન પિયા કારને; જોબ૦ ટેક.
તન જોબન મન શીલ સ્વભાવ સકલ સુંદરતા;
સાંવરી સુરતપર માધુરી મૂરતપર વારને. જોબ૦ ૧
મનહરની ચંપકતનબરની, મદનગોપાલલાલ બસકરની;
પ્રીત સહિત પ્યારી પિયાકી મૂરત ઉર ધારને. જોબ૦ ૨
જાય મનાય લગાય કંઠ અપનો બાલમવા;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારી માનરિપુકું મારને. જોબ૦ ૩

પદ ૨૨૨૧ મું

ડગન છબી તેરી (૨), અબ કહીહ ન જાયે; ડગ૦ ટેક..
ભ્રકુટિ કુટિલ કટાક્ષ મનોહર, અતિ રસ રૂપ ચપળ નેનનપર;
નલિન અલિગન ખંજન મીન વારું ફેરી. ડગ૦ ૧
વિધુવદની ચંપકતનબરની, મદનમોહનલાલન બસકરની;
મૃગનયની રાધે તો જેસી ન કઉ હેરી. ડગ૦ ૨
ગજગવની સુંદર છબી ભવની, રસનિધાન રાધે રસરવની;
પ્રેમાનંદ જાન બલી પિયા બસમેં કર લેરી. ડગ૦ ૩

કટિલંક જોઈ મોહી કામની, માણીગરની;
પ્રેમાનંદ વારી જાયે, માણીગરની.

પદ ૨૨૧૮ મું

ચટ ચટ વાજે ચાંખડી, ડોલરિયાની;
આવે માણીગર ઘેર, ડોલરિયાની.
બાંધિલ ભુજ બેઉ રાખડી, ડોલરિયાની;
મોતીડે લટ વેર, ડોલરિયાની.
વહાલી લાગે વાતડી, ડોલરિયાની;
સાંભળતાં સુખ થાયે, ડોલરિયાની.
નિરખી હરખે છાતડી, ડોલરિયાની;
પરસે પાતક જાયે, ડોલરિયાની.
કુરંગ નેણે કોરાંખતા,* ડોલરિયાની;
આવીને ઉભલા બાર, ડોલરિયાની
મુજપર નેણાં નાંખતા, ડોલરિયાની
કોડીલો ધર્મકુમાર, ડોલરિયાની.
પૂજ્યા પ્રિતમ પ્રીતશું, ડોલરિયાની;
દૂધડે પખાળ્યા પાવ, ડોલરિયાની.
ચંદન ચરચ્યાં રીતશું, ડોલરિયાની;
ફુલડે કીધા ગરકાવ, ડોલરિયાની.
જમાડ્યા જગદીશને, ડોલરિયાની;
ભોજનિયાં બહુ લરિયાની.
હરખે ભેટી લરિયાની;
દુઃખડાં લીધાં કરી લરિયાની.
જામા પેહેરાવ્યા લરિયાની;
ઓઢ્યો ઉપરણો લરિયાની.

* કુરંગ નેણે ખુણેથી જોતાં જોતાં ઉભા રહીને હું મ્હારા ઉપર નેણ બાણ નાંખતા હતા.

પ્રેમાનંદને ઉર - વસી, ડોલરિયાની;
મૂરતિ રસિક રસ રૂપ, ડોલરિયાની. ૬

પદ ૨૨૧૯ મું-રાગ નાયકી

કજરવા મત દે (૨) તેરે તીખે નેના નાગરી; કજ૦ ટેક.
મોહે લીયો મનમોહનવા સુંદર નેનમેં,
હસની બોલની મીઠી કહા કહું તું રૂપકી ઉજાગરી. કજ૦ ૧
ત્રિભુવનકી સીમી હાળકે આની સુંદરતા;
રચિરી વિધિના તોહે પ્યારી તું તો સબ સુખસાગરી. કજ૦ ૨
અખિલભુવનપતિ સાંવરો તેરો પિયરવા;
પ્રેમાનંદ જાત બલી અલી તેરો અંખડ સોહાગરી. કજ૦ ૩

પદ ૨૨૨૦

જોબનવા તેરોરે (૨), મોહન પિયા કારને; જોબ૦ ટેક.
તન જોબન મન શીલ સ્વભાવ સકલ સુંદરતા;
સાંવરી સુરતપર માધુરી મૂરતપર વારને. જોબ૦ ૧
મનહરની ચંપકતનબરની, મદનગોપાલલાલ બસકરની;
પ્રીત સહિત પ્યારી પિયાકી મૂરત ઉર ધારને. જોબ૦ ૨
જાય મનાય લગાય કંઠ અપનો બાલમવા;
પ્રેમાનંદ કહે પ્યારી માનરિપુકું મારને. જોબ૦ ૩

પદ ૨૨૨૧ મું

દ્રગન છબી તેરી (૨), અબ કહીહ ન જાયે; દ્રગ૦ ટેક.
ભ્રકુટિ કુટિલ કટાક્ષ મનોહર, અતિ રસ રૂપ ચપળ નેનનપર;
નલિન અલિગન ખંજન મીન વારું ફેરી. દ્રગ૦ ૧
વિધુવદની ચંપકતનબરની, મદનમોહનલાલન બસકરની;
મૃગનયની રાધે તો જેસી ન કઉ હેરી. દ્રગ૦ ૨
ગજગવની સુંદર છબી ભવની, રસનિધાન રાધે રસરવની;
પ્રેમાનંદ જાત બલી પિયા બસમેં કર લેરી. દ્રગ૦ ૩

પદ ૨૨૨૨ મું

ચરન ધર ધીરે (૨) પ્યારી બાજે તેરી ઝાંઝરી; ચર૦ ટેક.
તજ મંજીર ચીર રંગ નીલે, પહીર પ્યારી સુંદર સુખશીલે;
કોઉ ન લખે મગ ચાલત સુભગ શરીરે. ચર૦ ૧
ચમકત નૈન દશન દ્યુતિ દમકત, માનું દામિની ઘનબીના જ્યું ચમકત;
ઉડત ઘુંઘટ પટ શિતલ મંદ સમીરે. ચર૦ ૨
અતિ આતુર મોહન મગ હેરત, તેરે નામકી માળા ફેરત;
પ્રેમાનંદ કહે પિયા ઠાડે સુરસુતાકે તીરે. ચર૦ ૩

પદ ૨૨૨૩ મું–રાગ માલીગાડો

ઉભોરે અલબેલો વહાલો જીવન જમુના તીરે રે;
સુંદર.મોરલી અધર ધરીને વાયે છે ધિરે ધીરે રે.* ઉભો૦ ૧
રસિયો વાયે રસાળી વંશી મધુરે સ્વર ગંભીરે રે;
સુણતાં સુધબુધ વિસરી સજની પ્રાણહરયા બલવીરે રે. ઉભો૦ ૨
મોરલીમાં માલીગાડો ગાયો સુંદર શ્યામ શરીરે રે;
વ્રજનારી નટવરને મળવા વ્યાકુળ મહની પીરે રે. ઉભો૦ ૩
માનુની થઈ છે મદનરસ ઘેલી નેત્ર વહે છે નીરે રે;
પ્રેમાનંદ કહે પરવશ કીધી મોહનલાલ આહીરે રે. ઉભો૦ ૪

પદ ૨૨૨૪ મું

શોભેરે શામળિયો વહાલો કેશવ કુંજવિહારી રે;
મોરમુગટ પીતાંબર મોરલી કુંડળ મકરાકારી રે. શોભે૦ ૧
વનમાળી વનધાતુ વિચિત્રિત શ્યામ વરણ ગિરિધારી રે;
ચંદન રાગ ગુંજા મણિ ભૂખણ જોઇને મોહી વ્રજનારી રે. શોભે૦ ૨
વ્રજવલ્લભ વનમાંથી આવે ગોવિંદ ગાયું ચારી રે;
મોરલીમાં ગાવે ને પ્રીતિ ઉપજાવે સુંદર વર સુખકારી રે. શોભે૦ ૩
જોવા સારું વ્રજની નારી બેઠી ગોખ અટારી રે;
પ્રેમાનંદના નાથને નિરખી તન મન ધન જાય વારી રે. શોભે૦ ૪

---

* "ધીરે ધીરે રે" પાઠાન્તર છે.

પદ ૨૨૨૫ મું

લીધુંરે મન મારું સજની વહાલે વેણુ વજાઇને રે;
ગીરધરજીએ ચેલી મને કીધી તાન મનોહર ગાઇને રે. લીધું૦ ૧
શેરડીએ સામા મને મળીયા હસતા હેતે બોલાઇને રે;
પુછી વાત પ્રેમની સજની શામળિયે કર સાઇને રે. લીધું૦ ૨
મુખમાંથી બીડી મને દીધી મળ્યા મોહન હરખાઇને રે;
પ્રેમે મગન કીધી રંગભીને અધર સુધારસ પાઇને રે. લીધું૦ ૩
રસબસ કીધી ને વશ કરી લીધી રસ રીતે રીઝાઇને રે;
પ્રેમાનંદ કહે મગન કરી દીધી વનમાળા પેહેરાઇને રે. લીધું૦ ૪

પદ ૨૨૨૬ મું

શી કહુંરે શોભા સાહેલી શામળિયા ગીરધરની રે;
શેષ સહસ્ત્ર મુખ કહેરે નિરંતર તોયે નવ જાય છબી બરની રે. શી૦ ૧
જોને આંટાદાર અલૌકિક પાઘ બની શિરપરની રે;
તેમાં તોરા લટકે નૌતમ આડ કરી કેશરની રે. શી૦ ૨
ચંદનખોર કરી અલબેલે અતિ સુંદર મનહરની રે;
પેહેર્યા હાર બાજુબંધ બાંધ્યાં બલિહારી બેઉ કરની રે. શી૦ ૩
દેવત્રિયા મોહી છબી જોઈ નંદકુંવર નટવરની રે;
પ્રેમાનંદ વારે છબી ઉપર કોટિ શશિ કોટિ તરની રે. શી૦ ૪

પદ ૨૨૨૭ મું–રાગ રેખતા

જમુનાકે તીર ઠાડો નંદલાલ બંસીવારો;
ચિતવતહિં ચીત મોહે, બાંકે નેનકો નજારો. જમુ૦ ટેક.
જલ ભરન ગઇથી જમુના, શિરતે ઉધાડો*ઉતારો;
ઘુંઘટકી ઓટ ખોલી દેખ્યો મેં કહાન કારો. જમુ૦ ૧
ચંદનકી ખોર કીને, શિર મોરમુગટ ધારો;
પટપીત હાથ મોરલી લીએ નંદકો દુલારો. જમુ૦ ૨

* પાણીના બેડા બે કે વધારે માથા ઉપર પાણિયારી લે છે તેને "ઢધાડો" અથવા ઉધણી" કહે છે.

આછી બજાવે બાંસુરી, ગાવે જ્યું તાન પ્યારો;
મધુરીસી મીઠી બોલની મેરા મનકું બેંધી* ડારો. જમુ૰ ૩
ચંચળ વિલાસ નૈના મનમથકો માન ગારો;
પ્રેમાનંદ કે' ચીતઉંતે હોન ન દેઉં ન્યારો. જમુ૰ ૪

પદ ૨૨૨૮ મું

ઠાડો કદમકી છૈયાં બ્રજરાજકો કનૈયા;
કહા કહું સલોને રૂપકી, કછુ જાત નાહીં કૈયાં. ઠાડો૰ ટેક.
પગિયાં અનુપ ભાગપેં અનુરાગસું બનૈયાં;
કેશરકે તિલક શોભા ત્રિભુવનકી છીન લૈયાં. ઠાડો૰ ૧
કુંડલકી ઝળક સોહે સુકપોલનીમેં ઝૈયાં;
એ જ્યું મીન માનું સરવર તજી મીલનકે ઐયાં. ઠાડો૰ ૨
ભ્રકુટિ બંક ચપલ નેન ચિતવની ચીતૈયાં;
મૃગ મીન નલિન ખંજન છબી દેખકે લજૈયાં. ઠાડો૰ ૩
ઝુકી રહ્યો તકી નાસાશુક અધરબિંબ પૈયાં;
છબી દેખી પ્રેમાનંદ મગન પરત ચરન મૈયાં. ઠાડો૰ ૪

પદ ૨૨૨૯ મું

ઇન સાંવરે ગુમાની મોયે કીની હે દિવાની;
નૈનનકી સેનઉંમેં મેરા મનકું લીનો તાની. ઇન૰ ટેક.
જમુના ગઇથી આલી ભરવેકું હું જો પાની;
આયેવે શ્યામ કુંજતે અકેલી મોયે જાની. ઇન૰ ૧
ઘનસ્યામ સુંદર છેલો બોલે જો મીઠી બાની;
હસની ચિતવની ચલની મોરે મનકે બીચ માની. ઇન૰ ૨
અંખિયાં ભઈ ઉતાવરી છબી દેખકે લોભાની;
મોરી બાંહ ઢાહની સો મીલબેકું કરકાની. ઇન૰ ૩
વેતો ચતુર આતુર સુનહે સખી સયાની;
પ્રેમાનંદકો નાથ મીલકે કીની હે ઉર નિશાની. ઇન૰ ૪

---

* "બાંધી ડારો" "વિંધી ડારો" સંભવે છે.

પદ ૨૨૩૦ મું

દેખોરી આલી શોભા બને કુંજકે બિહારી;
મનોજ તરુન કોટિક છબીપેં જાત વારી. દેખો૦ ટેક.
ચંચલ બિશાલ નેનમેં સખી દેખરી ખુમારી;
છીન લીન શરદ પંકજકી સુન્દરતા સારી. દેખો૦ ૧
નવિન જલકી દ્યુતિ છીન લીન ગિરિધારી;
દેખરી આકાશ સોહત માનું જેસી ઝુંકી થારી. દેખો૦ ૨
ઉર ઉતંગ ભુજ અજાન નલિન નાભી પ્યારી;
છીન લઈ ગતિ કલહંસકી ગયે માનસર બિચારી. દેખો૦ ૩
બ્રજકી વધુ વિલોકે છબી બેઠીકે અટારી;
પ્રેમાનંદકો નાથ આવત ઘનશ્યામ આનંદકારી. દેખો૦ ૪

પદ ૨૨૩૧ મું-રાગ રેખતા

સાચી કહોને શ્યામ રેન કહાં જાગે વે; સાચી૦ ટેક.
છેલ સુંદર ઉર બીચ નખ કહાં લાગે વે. સાચી૦ ૧
અધર અંજન કપોલનપર પીક દાગે વે;
શ્રમ જલ કણભર શરીર છબી અથાગે વે. સાચી૦ ૨
આલસ ભરેહો શ્યામ શિથિલ પેચ પાગે વે;
મદ ભરે દોઉ ઢરત નેન નિંદ આગે વે. સાચી૦ ૩
અંગ અંગપર કોટિ અનંગ વારી ત્યાગે વે;
એ છબી ઉર રહો પ્રેમાનંદ માગે વે. સાચી૦ ૪

પદ ૨૨૩૨ મું

સત્ય કહોને શ્યામ રેન કહાં બિહાની વે; સત્ય૦ ટેક.
મદન કદન કર્લાત કહાન બોલત બાની વે. સત્ય૦ ૧
રેન કેઉ નિંદ* નેનમેં નિસાની વે;
રસભરી રતનારી રેખે શિથિલ હાની વે. સત્ય૦ ૨

* "રેન કેઉ ન નિંદ" એમ પાઠાન્તર છે. જ્યારે લખેલી પ્રતમાં "દિનકે ઉનિંદ" પણ વંચાય છે જેનો અર્થ ગ્દારા એક મિત્રના કહેવા પ્રમાણે "રાત્રિના ઉજાગરાની" થાય છે.

અધર મલીન અંજન મંદ મુસકાની વે;
પરિરંભણ નખક્ષતકી નિશાની જાની વે. સત્ય૦ ૩
અંગ અંગ શિથિલ શ્રમિત સારંગપાની વે;
પ્રેમાનંદ એ છબીપર* કુરબાની વે. સત્ય૦ ૪

પદ ૨૨૩૩ મું

કોલ દૈકે કહાન કહાં બિલમાયે વે; કોલ૦ ટેક.
કોન સંગ જાગે રાત પ્રાત આયે વે. કોલ૦ ૧
પીતપટ બિસારી નીલી સારી લાયે વે;
બાંસુરી બિસારી બિલન કહાં પાયે વે. કોલ૦ ૨
કુંડલ તજી બેસર છબી કરન છાયે વે;
બિસારી બનમાલ હાર ઉર સોહાયે વે. કોલ૦ ૩
નહીં સખી નહીં પિયા શ્યામ વેષ લજાયે વે;
પ્રેમાનંદકો નાથ સમજી સકુચાયે વે. કોલ૦ ૪

પદ ૨૨૩૪ મું

આજકી છબી તો કછુ કહી ન જાઇ વે; આજકી૦ ટેક.
મનમથ લખી સદન ગયો સકુચાઇ વે. આજકી૦ ૧
અનોપમ છબી ઉદે ભઈ એક ચંદ્રમાંહી વે;
મદનચાપ અલિમાલ સનબાઇ વે. આજકી૦ ૨
દે ચકોર કીર કુંદ બિંબ સોહાઇ વે;
જલચર જુગ મીન મધ્ય દેત દેખાઇ વે. આજકી૦ ૩
સકુચી રહી સાદર ઉપમા ન પાઇ વે;
પ્રેમાનંદકે ઉર બસો યેહી છબી આઇ વે. આજકી૦ ૪

પદ ૨૨૩૫ મું–રાગ રેખતા

બ્રજરાજકો રંગીલા ઓઢે દુપટા પીલા;
ચલે ચાલ અતિ અનોખી મેરા મનમેં આયે બસી હે. બ્રજ૦ ટેક.

* "છબીપર માણુ કુરબાની વે" પાઠાન્તર છે.

ચંચલ બિશાલ નૈના, બીચ રેખે સુખદેના;
અવિલોકી માહ્યો મૈના, શિર પગીયાં જરકસી હે. બ્રજ૦ ૧
પ્રથુ ભાલ લાલજીકો, બીચ કેશરીકો ટીકો;
ભ્રકુટિકો તાલ નીકો, છબી ચીત મેરે ઠસી હે. બ્રજ૦ ૨
કુંડલ હે કરન માંઇ, કપોલનીમેં ઝાંઇ;
માર્નુ મકર મીલન આઇ, ઉપમા સરસ લસી હે. બ્રજ૦ ૩
નાસિકા કીર સોહે, ચીત અધરબિંબ મોહે;
પ્રેમાનંદ આનંદ ભયો હે, નિરખી પુરન શશી હે. બ્રજ૦ ૪

પદ ૨૨૩૬ મું

બ્રજરાજકો કનૈયા, ગિરિરાજકો ધરૈયા;
મઘવાકો માન હરૈયા, હમરે જીવન હરિ હે. બ્રજ૦ ટેક.
મધુરીસી બેન બજૈયા, બ્રજનારી બન બોલૈયા;
રસ રાસકો રચૈયા, ગોપી આનંદકરી હે. બ્રજ૦ ૧
બલભદ્રઉકો ભૈયા, કરે થૈયા થૈયા થૈયા;
બ્રજબની તન સુખદૈયા, ગોપી પ્રેમરસ ભરી હે. બ્રજ૦ ૨
બુડી પ્રેમસિંધુમૈયા, તન મનકી સુધ નૈયા;*
કછુ જાત નાહીં કૈયા, નિરખી નજર ઠરી હે. બ્રજ૦ ૩
મહા સુરનરમુનિ રૈયા, નિરખી બલ બલ જૈયા;
પ્રેમાનંદ લેત બલૈયા, ધન્ય રજની દિન ધરી હે. બ્રજ૦ ૪

પદ ૨૨૩૭ મું

સખી સામરો સલોના, મોપે ડારી ગયો ટોના;
બીનું દેખે આવત રોના, અબ કેસી મેં કરુંરી. સખી૦ ટેક.
મોયે મારી નેન સેના, પલ પરત નાહીં ચેના;
બાવરી ફીરું દિન રેના, ધીર કેસે ધરુંરી. સખી૦ ૧
કહા જાનું કછુ કીનો, જીયરા નિકારી લીનો;
બીનું દેખે રંગભીનો, રોય રોયકે મરુંરી. સખી૦ ૨

* "લૈયા" પાઠાન્તર છે.

બસી અજબ ભાઈ, તાન રેખતાકી ગાઈ;
સુનતે સુધ બીસરાઈ, બિરહ બીથા જરુરી. સખી૦ ૩
કોઈ લાવે નેન આગે, જે દેઉં મુખ માગે;
પ્રેમાનંદ પાય લાગે, દ્રગ દેખીકે ઠરેરી. સખી૦ ૪

પદ ૨૨૩૮ મું

હરિકૃષ્ન સાંવરેકી, ચલની ઉતાવરેકી;
લખી લટકા રાવરેકી, દીલ દેખી સુખ ભયા હે. હરિ૦ ટેક.
ઓઢે અજબ દુશાલા, ઉર મોતિયુંકી માળા;
કરમેં લીએ રુમાલા, મનમેં અટક રહ્યા હે. હરિ૦ ૧
જામા જરીદા પહેરે, પટપીત કટિ કસેરે;
હસ હસકે જનકું હેરે, પરીપૂરન દયા હે. હરિ૦ ૨
સુથની ગુલાબી રંગે, પ્યારે પહેરીહે ઉમંગે;
લીએ ગ્વાલ બાલ સંગે, ઉરમેં ઉતર ગયા હે. હરિ૦ ૩
કહા કહું સુંદરતાઈ, ઉપમા કહી ન જાઈ;
પ્રેમાનંદ રહ્યા લોભાઈ, ચરનનમેં શિર નયા હે. હરિ૦ ૪

પદ ૨૨૩૯ મું–રાગ લાવની

પધારે વટપત્તન સ્વામિ (૨);
સહજાનંદ મહારાજ પૂરન પુરુષોત્તમ બહુનામી. પધા૦ ટેક.
ચલે વરતાલસે અવિનાશી (૨), આયે કીયા મુકામ
ગામ સાંકરદે સુખરાશી. પધા૦ ૧
સંગ લે સૈના અતિ ભારી (૨), ચતુરંગની બલવાન
લગતહે દેખત અતિ પ્યારી. પધા૦ ૨
પદાતિ ઘોડે રથ હાથી (૨), શુરવીર મહા સુભટ
દુર્જય* દેખી કંપે છાતી. પધા૦ ૩

---

* "દુર્જન દેખી કંપે છાતી" પાઠાન્તર છે. દુર્જનની છાતી દેખાને કંપે છે. "દુર્જય" પાઠ પણ ખરોબર છે શૂરવીર સુભટો એવા દુર્જય છે કે તેને દેખીને જ છાતી કંપે છે, આ પાઠમાં કોની છાતી કંપે છે તે અધ્યાહાર છે કે વિરોધી દુર્જનોની અને એ કારણથી જ "દુર્જન" પાઠ વધુ સારો ગણ્યું છું, પરંતુ બે છાપેલી અને બે લખેલી પ્રતોમાં "દુર્જય" પાઠ છે ને એક છાપેલી ને એક લખેલીમાં "દુર્જન" છે તેથી "દુર્જય" જ રાખેલો છે. "ઉર્જ ચઈ" પાઠ પણ એક પ્રતમાં છે.

આયે ગામ છાની ગીરધારી (૨), પ્રેમાનંદ કહે
સનમુખ આઇ નૃપકી અસવારી. પધા૦ ૪

પદ ૨૨૪૦ મું

દેખી હરિ મગન ભયે સબહી (૨);
ઉતરી ગજરથ ઘોડે પરસે પરે ચરન તબહી. દેખી૦ ટેક.
ખડા એક ગજ આગે આના (૨), બેઠો પ્રભુ ઇસ
ગજપર સું કહે નારુપંત નાના. દેખી૦ ૧
ચડે તેહી ગજપર બહુનામી (૨), દુસરે ગજપર બેઠે
શુકમુનિ મુક્તાનંદ સ્વામી. દેખી૦ ૨
તિસરે ગજપર દોઉ ભાઈ (૨), પાંડે શ્રીરઘુબીર
અવધપ્રસાદજી સુખદાઈ. દેખી૦ ૩
ઓર મુનિ અગનિતં સંગ આવે (૨), પ્રેમાનંદ કહે
રથપર કેતે કેતે પગ ધાવે. દેખી૦ ૪

પદ ૨૨૪૧ મું

ચલે ગજ બેઠી મહારાજા (૨);
બોલત જય જય ચોપદાર બાજતહેં બહુ બાજા. ચલે૦ ટેક.
ચમર શિર નાનાસાહેબ ઢોરે (૨), મંદ મંદ ગજ
ચલત સંતકી ભીર ચહું કોરે. ચલે૦ ૧
છબી અતિ અદ્ભુત બિરાજે (૨), કંચનકે બીચ
કલશ અંબાડી કંચનકી છાજે. ચલે૦ ૨
ચલતહેં ઘોડે ગજ આગે (૨), પીછે પાલખી પેદલ
રથ છબી બહુત નીકી લાગે. ચલે૦ ૩
રૂપ ઘનશ્યામકો અતિ સોહે (૨), પ્રેમાનંદકે નિરખી
કોટિક મનમથ મન* મોહે. ચલે૦ ૪

* "મદ મોહે" પાઠાન્તર છે.

પદ ૨૨૪૨ મું

બજતહૈં બાજે બહુ આગે (૨);
પણુવ દુંદુભી ગોમુખ ધૌસા બહુત નીકે લાગે. બજ૦ ટેક.
સરનાઈ પડગમ ડફ ભેરી (૨), સુની તાંસોકી શોર
દોરી જન આયે સબ શેહેરી. બજ૦ ૧
ઉડતહૈં નિશાન પચરંગી (૨), દૌરત ઘોડે ઘુમત નેજા
બાજત રણુશીંગી. બજ૦ ૨
બજાવે ઝાંઝ મૃદંગ ગાવે (૨), પ્રેમાનંદ છબી નિરખી
આનંદ અંગ નહીં માવે.* બજ૦ ૩

પદ ૨૨૪૩ મું

કીયો જબ પ્રવેશ પુરમાંહી (૨);
ખબર સુની પુરવાસી ભાવિક ધાયે હરખાઈ. કીયો૦ ટેક.
ઠાડે સબ સનમુખ કરજોરી (૨), ચકીત ભયે લખી
રૂપ ભૂપ હરિ ધર્મકુંવરકોરી. કીયો૦ ૧
ભલે તુમ આયે બહુનામી (૨), બહુત દિનનકિ
પ્યાસે લોચન સુફલ કીયે સ્વામી. કીયો૦ ૨
કહત યું પુરજન મન હરખી (૨), પ્રેમાનંદકે નાથ
પધારે જાની અંતરકી. કીયો૦ ૩

પદ ૨૨૪૪ મું

ચલી જબ આગે અસવારી (૨);
હરિ મુખ નિરખન રાજમારગમેં ભીર ભઈ ભારી. ચલી૦ ટેક.
અટારી ચડી સબ પુરનારી (૨), નિરખે શ્રીમહારાજ
બદન છબી લેતી હે બલિહારી. ચલી૦ ૧
મુદિત મન કુસુમ કળી બરખે (૨), ભયો સુફલ
અવતાર આજ યું બોલી મન હરખે. ચલી૦ ૨
નિગમ કહે નેતિ નેતિ જાહી (૨), પ્રેમાનંદકે નાથ સો
આયે વટપત્તન માંહી. ચલી૦ ૩

---

* 'ન સમાવે' પાઠાન્તર છે.

પદ ૨૨૪૫ મું

નેહા ભરી લોચન ઉર લઉં (૨);
હોઇહેં દુર્લભ દરશન કરી હો ફેરી મન પછતાઉ. લેહો૦ ટેક.
પુરુષ યહ પૂરન અવતારી (૨), ઘર બેઠે ચલી આયે
મૂરત લેહો ઉર ધારી. લેહો૦ ૧
સૃષ્ટિકો કારન હય યેહી (૨), અનંત જીવ ઓધાર
કાજ ધરી સુંદર નર દેહી. લેહો૦ ૨
એસી સબ શુધ ભાવવારી (૨), પ્રેમાનંદ મહારાજકો
મહિમા ગાવતી પુરનારી. લેહો૦ ૩

પદ ૨૨૪૬ મું

ચલત હરિ ચીતવત ચહુ ઓરે (૨);
ઝુક રહી સુંદર ભુવન અટારી ધટા ચહુંકોરે. ચલ૦ ટેક.
ભામની ઠાડી સબ ઠોરે (૨), કરી પ્રણામ કર કુસુમ
માળ લઇ ડારતીહેં હોરે. ચલ૦ ૧
હસી મુખ મંદ મંદ સ્વામી (૨), આનંદ ઉપજાવતહેં
ઉચે ચિતવી બહુનામી. ચલ૦ ૨
ચલત જબ નૃપદ્વારે આયે (૨), પ્રેમાનંદ કહે
નિરખી ભૂપતિ સનમુખ ઉઠ ધાયે. ચલ૦ ૩

પદ ૨૨૪૭ મું-ઢાળ બીજો

ગજ ઉપરસું ઉતરે હરિ તબ, આઇ સિયાછ ચરન પરે;
કર ગ્રહી પ્રભુકું નિજ મંદિરસેં, લે ચલે ઉર અતિ હરખ ભરે. ૧
પધરાયે આસન કરી પ્રીતિ, રાજ રીત ઉત્તમ આની;
ચરન ધોય હસી મીલે અંક ભરી, ધન્ય ભાગ્ય અપનો માની. ૨
ધુપ દીપ કરી સુભગ આરતિ, ઉર ધારી લે ફુલ માળા;
પેહેરાયે પટભૂખન બહુ વિધિ, ઉપર ઓઢાયો દુશાલા. ૩
અર્પન કરી મેવા રુ મીઠાઇ, કર જોડી ઠાડે આગે;
પ્રેમાનંદ કહે બિનતિ કરી નૃપ, ધર્મકુંવરપે વર માગે. ૪

પદ ૨૨૫૧ મું

રાવ સિયાજી ગજપર બેઠી, પ્રેમાતુર હોઈ તહાં આયે;
નિરખી સંત સભા અતિ શિતલ, તહાં બેઠે મન હરખાયે. ૧
બડે બડે ઉમરાવ દિવાન રુ, આયે ભટ પંડિત ગ્યાની;
આયે કવિ ગુની મતવાદી, મલ્લાદિક મહા અભિમાની. ૨
આયે બહુજન વાદવિવાદી, નાટક ચેટક અતિ ભારી;
જ્યું ખદ્યોત ભાનુકે આગે, લખી પ્રતાપ ગયે સબ હારી. ૩
પઢે પુરાન શાસ્ત્રકે વક્તા, પુછત પ્રશ્ન કરત ચરચા;
પ્રેમાનંદ જીતે હરિ સબકું, દેદેકે અદભૂત પરચા. ૪

પદ ૨૨૫૨ મું

એસે ભટ પંડિત મતવાદી, સબકું જીતે શ્રીસ્વામી;
પ્રફુલ્લિત ભયે સંત મુનિ હરિજન, ગાવત ગુન આનંદ પામી. ૧
અમિત પ્રતાપ દેખી શ્રીહરિકો, થકીત ભયે સબ નરનારી;
કરત પ્રશંસા નગર ડગરમેં, પ્રગટે પુરુષ કોઈ અવતારી. ૨
હોત સમાધી ધ્યાન ધારણા, અતિ પ્રતાપહે કળિમાંહી;
કરત બાત નરનારી પરસપર, આજ કોઉ એસો નાહી. ૩
નૌતમ રીત દેખી સંતનકી, મુમુક્ષુ સબ શરને આયે;
પ્રેમાનંદ કહે ભયે કૃતારથ, સ્વામી શરન અતિ સુખ પાયે. ૪

પદ ૨૨૫૩ મું

વટપત્તનમેં વિજય કરી હરિ, ચલે કુચ કરી વ્રતપુરી;
અતિ પ્રતાપસોં ચલે ગાજતે, મતવાદિનકો શિર કચરી. ૧
જય જયકાર ભયો ત્રિભુવનમેં, સુરનરમુનિજન સબ હરખે;
બજત દુંદુભી વિબુધ ગગનમેં, સુમન ઝરી હરિપર બરખે. ૨
યા લીલા શ્રીવટપત્તનકી, ધર્મકુંવરકી ઉર ધરીહેં;
સો નર પાવે ધર્માદિક ફલ, ભવસાગર પુની ના ફીરીહેં. ૩
જો નર શિખે ગાવે પ્રેમ કરી, "સુને સુનાવે મુદ આની;
પ્રેમાનંદ કહે તાકે ઉરમેં, વાસ કરત સારંગપાની. ૪

પદ ૨૨૫૪ મું–રાગ સોરઠ

પનઘટવા ઠાડો નંદલાલ, બંસીવારો પનઘટવા; પન૦ ટેક.
ટેઢી પાઘ બીચ મોર ચંદ્રિકા, ઓઢે અરુન દુશાલ. પન૦ ૧
ચંદનખોર પીતાંબર પહીરે, સોહત શ્યામ તમાલ. પન૦ ૨
મધુર મધુર સુર બાંસુરી બજાવત, અંબુજ નેન ગોપાલ. પન૦ ૩
પ્રેમાનંદ સખે વ્રજનારી, નિરખી ભઈ નિહાલ. પન૦ ૪

પદ ૨૨૫૫ મું

રંગરસિયો મોહન યાર, પ્યારો લાગો વે; રંગ૦ ટેક.
શોભાસિંધુ સુંદર વર સજની, ગોકુલ રાજકુમાર. રંગ૦ ૧
ચંચલ નેન અરુણ બીચ રેખે, દેખે ઉપજત પ્યાર. રંગ૦ ૨
કંદર્પ કોટિ બદનકી શોભા, બંકબિલોકની સાર. રંગ૦ ૩
શ્રીઘનશ્યામ છબીપર તન મન, પ્રેમાનંદ બલિહાર. રંગ૦ ૪

પદ ૨૨૫૬ મું

નટવરસું લાગો મોરો નેહ, સયો મોરી વે; નટ૦ ટેક.
નંદનંદન બીના રહી ન શકું અબ, ભયો હે પરેજ સમ ગેહ. નટ૦ ૧
બીરહ બીયામેં બ્યાકુલ સજની, યહ દુઃખ દાઝત દેહ. નટ૦ ૨
વેતો છેલ મીલન નહિ આવત, તરુણાઈકે તેહ. નટ૦ ૩
પ્રેમાનંદ ઘનશ્યામ છબીલો, અંક ભરી કબધોં મીલેહ. નટ૦ ૪

પદ ૨૨૫૭ મું

ગિરિધરસું લાગે મોરે નેન, કેસી કરુંવે; ગિરિ૦ ટેક.
બીનું દેખે પલકે ભરી આવત, દેખે અતિ સુખ ચેન. ગિરિ૦ ૧
સુંદર શ્યામ કામદર્પગંજન, આવત ચારે ધેન. ગિરિ૦ ૨
અતિ આતુર હોય અવિલોકત, બદન છબી સુખદેન. ગિરિ૦ ૩
પ્રેમાનંદ સુની અતિ આનંદ, પરમ અમોલિક બેન. ગિરિ૦ ૪

પદ ૨૨૫૮ મું–રાગ સોરઠ

બાજીવો બેરન મા જમુના તીર, મનમોહન બજાઇ બલબીર; બાજી૦ ટેક.
શ્રવન સુનત મોરી સુધ બુધ બિસરી, માનું ડસી વો કારે
ભોયંગ શરીર. બાજી૦ ૧

કુસુમઆયુધ કર સારંગ ધરકે, મારત મોયે ધીરે ધીર;
બિરહ બિથામેં બ્યાકુલ ભઈહું, ઠરત નહિ વો મોરા જીયરા થીર. બાજી૦ ૨
બચન રચન બનત નહી બોલે, બહત અખંડ દ્રગ નીર;
પ્રેમાનંદ પ્રિતમ પ્યારે બીના, કોન હરે હો મેરે મનકી પીર. બાજી૦ ૩

પદ ૨૨૫૯ મું

વૃંદાવન બાજે મા બેરન જોર, મેરો ડારત કરેજા કોર; વૃંદા૦ ટેક.
ઘરી પલ છીન મોયે જુગસમ બીતે, મીલન કરત મોરો
મનવા દોર. વૃંદા૦ ૧
ધામકો કામ કછુ નહિ સુઝત, ચીત અટક્યો વાહી ઠોર;
કૈસે બને મધુસુદન મીલવો, કમલનયન મોયે નંદકિશોર. વૃંદા૦ ૨
યે દુઃખ કાસોં કહુ પ્રિતમ બીના, જાનત નાહીં ન ઓર;
પ્રેમાનંદ કબ દેખું દ્રગન ભરી, પ્રાનજીવન મોરે ચીતકે ચોર. વૃંદા૦ ૩

પદ ૨૨૬૦ મું

છબીલા મેંતો થાંજીહો થારી દાસ, મેંતો કીનો ચરન થારે વાસ; છબી૦ ટેક.
થારાં તો ચરનકમલરસ કારન, છોડી હો છેલાજી મેંતો
તન ધન આસ. છબી૦ ૧
કમલાકે માકે નહિ બને રસિયા, પડસી અધિક પિયાસ;
આછો ભાગ સેવામેં લેસાં, રેસાં મહારાજા થારે નિશદિન પાસ. છબી૦ ૨
અબ મેં થાસું દુર ન રેસાં, સહેસાં જગત ઉપહાસ;
પ્રેમાનંદ ચરણ થારાં ધરસાં, કરસાં મહારાજ કામરિપુરો નાસ. છબી૦ ૩

પદ ૨૨૬૧ મું

બિહારી થાસું લાગો રાજ મારો નેહ, મતી દિજ્યો છબીલા
માને છેહ; બિહા૦ ટેક.
મેં થારી દાસી વારી ચરણકમલકી, તન મન સોંપ્યા રાજ
થાને મારા દેહ. બિહા૦ ૧
થે હો નાગર ગુણરા સાગર, મે હાં અવગુણ ગેહ;
માં જેસી થે મત કરો લાડીલા, થે હો જેસી રાજ કરજો થેહ. બિહા૦ ૨

અશરણશરણ અધમઓધારણ, વરદ રાજરો યેહ;
પ્રેમાનંદ ચરન રસ પાવો, બરસાવો રાજ રસરા મેહ. બિહા૦ ૩

પદ ૨૨૬૨ મું–રાગ સોરઠ

એરી ઇન મોહનાને ડારી મોપે મોહની; એરી૦ ટેક.
મધુર મધુર સ્વર બેન બજાઈ, મોહન તનકી સુધ બીસરાઈ;
બીસર ગઈ સબ કામ ધામકો, ભુલ ગઇરી મેં દોહત દોહની. એરી૦ ૧
બંસી શ્રવન સુની ધુની જબતેં, ચટપટી લાગી રહી છ્યુ તબતેં;
લોકલાજ તજીકે બન આઈ, દેખન મોહન છબી સ્યામ સલોની. એરી૦ ૨
નિરખી રૂપ લાલ ગિરિધારી, થકીત ભઈ તન મન ધન વારી;
મન માન્યો નટવર નાગરસોં, બસ ગઈ જીયમેં સલોની
છબી સોહની. એરી૦ ૩
મગન ભઈ નિરખી નટનાગર, અંગ અંગ લખી રૂપ ઉજાગર;
પ્રેમાનંદ તર્યો ભવસાગર, ભલીરિ ભઈ અબકે યાકી બોહની. એરી૦ ૪

પદ ૨૨૬૩ મું

બસ ગયો જીયરામેં મોહન મીતવા; બસ૦ ટેક.
મોહનલાલ રૂપગુનસિંધુ, ગોપીનાથ ગોકુલકે ઈંદુ;
નટવરસ્યામ કામ દર્પગંજન, રંજન સદા પ્યારો એરી ગોપી
મન* ચીતવા. બસ૦ ૧
સુંદરસ્યામ લલિત છબી લોચન, મદનગોપાલ તરુન મન રોચન;
ઉર બનમાલ સુભગ ભુજ બંધન, કટિતટ કસ્યોહે મોહન
એરી પટ પીતવા. બસ૦ ૨
મુસકની મંદ ચપલ ચિતવનિયાં, ચલત હંસગતિ રોકત પનિયાં;
જમુના તીર સ્યામ ઘન સુંદર, ઠાડો પનઘટપર એરી
નીત નીતવા. બસ૦ ૩
ગોકુલરાજ કુમાર રસીલો, પ્રીત કરત નીત છેલ છબીલો;
પ્રેમાનંદકો નાથ બિહારી, કરત બિહાર એરી મદનમદ જીતવા. બસ૦ ૪

---

* "એરી ગોપિયન ચીતવા" પાઠાન્તર છે.

"લીલા વર્ણન"

પદ ૨૨૬૪ મું

નેના મોરે અટકી ગયેરી નંદલાલમેં; નેના૦
સોહત સરસ પાઘ ખીચ તોરે, ચીતવત ચીત હરત ખરજોરે;
કુંડલલોલ કપોલની ઉપર, કેસર તિલક રાજત એરી શુભ ભાલમેં. નેના૦
ભ્રકુટિ કુટીલ નેન મનરંજન, મોહે મીન કમલ મૃગ ખંજન;
નાસાકીર અધરવિદ્રુમ વર, દશનદાડીમકન એરી ચિબુક રસાલમેં. નેના૦
સજલ જલદતનુ શોભિત સુંદર, ભુજ આજાન અધરન મોરલી ધર;
કૌસ્તુભ કંઠ લલિત બનમાલા, નિરખી થકિત ભઈ એરી
રૂપ જાલમેં. નેના૦
નાભી નલીન પીતપટ કાછે, નટવર લાલ લલિત ગતિ નાચે;
પ્રેમાનંદ પ્રાન નોછાવર, કરત ધરત ચીત એરી યાકી ચાલમેં. નેના૦

પદ ૨૨૬૫ મું

લાગો મોરે નેહરા નવલ ઘનસ્યામસોં: લાગો૦ ટે
નિરખી રૂપમની મોહનવા, નીત નીત લાગી પ્રીરું ગોહનવા;
મગન ભઈ નિરખી મનમોહન, લગન નાહીં મોરો ચીત એરી
ધન ધામસોં. લાગો૦ ૧
સુંદર સ્યામ છબી મન માની, ઇન મોહનકે હાથ બેકાની;
બસ કીની બ્રજરાજ લાડીલે, લીની હે મોલ મોયે એરી
બીના દામસોં. લાગો૦ ૨
કહા કહું સુંદરતા સજની, ત્રપત ન હોઉં દેખી દિન રજની;
મોહનલાલ રૂપગુનસિંધુ, અધિક લસત છબી એરી
કોટિ કામસોં. લાગો૦ ૩
જીવનપ્રાન લાલ ગિરિધારી, તન મન પ્રાન જાઉં બલિહારી;
પ્રેમાનંદ મગન ધરી અંતર, રટન લગી હે એક એરી
યાકે નામસોં. લાગો૦ ૪

પદ ૨૨૬૬ મું રાગ સોરઠ

ચંદન ચરચિત નીલ કલેવર, મોર ચંદ્રિકા માથ. માનેં૦ ૨
ઉર બનમાલ પીતાંબર પેહેરે, મોરલી મનોહર હાથ. માનેં૦ ૩
પ્રેમાનંદ મગન છબી નિરખી, ગાવતહે ગુન ગાથ. માનેં૦ ૪

પદ ૨૨૬૭ મું

મારો મન મોહ્યો છે ત્રિભંગી લાલ; મારો૦ ટેક.
બાંકી ચિતવની બસ ગઇ છીયમેં, મુસકની મદનગોપાલ. મારો૦ ૧
બાંકી પાઘ ચંદ્રિકા બાંકી, બાંકો તિલક છે ભાલ. મારો૦ ૨
બાંકે નેન અધરપર બાંકી, બાજત બંસી રસાલ. મારો૦ ૩
પ્રેમાનંદ બસી છે અંતર, બાંકી થાંકી ચાલ. મારો૦ ૪

પદ ૨૨૬૮ મું

થાંસું મન માન્યો છે હો ગોકુલ ચંદ; થાંસું૦ ટેક.
નિરખી રૂપ છટા બ્રજનારી, પરી પ્રેમકે ફંદ. થાંસું૦ ૧
શ્રવન સુનત જબ બચન ચાતુરી, ઉપજત અતિ આનંદ. થાંસું૦ ૨
બીનું દેખે એ માધુરી મૂરત, કળ ન પરત સુખકંદ. થાંસું૦ ૩
પ્રેમાનંદકે નાથ છેલવર, હરો સકલ દુઃખ દ્વંદ. થાંસું૦ ૪

પદ ૨૨૬૯ મું

માને પ્યારી લાગે થારી બંસી છેલ; માને૦ ટેક.
થારી બંસીને મારો મન બસ કીનો, નંદકુંવર અલબેલ. માને૦ ૧
બંસી થારી જાદુગારી, બાજે છે મરમ ભરેલ. માને૦ ૨
કામ કાજ ઘરબાર તજીને, શ્યામ ફરાં છાં થારી ગેલ. માને૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ બજાવો, રંગભીના રંગરેલ. માને૦ ૪

પદ ૨૨૭૦ મું–રાગ સોરઠ

કામણગારાં છે નાથજીરાં નેણ, મનડો કીધો છે રાજ મારો મેણ; કામ૦ ટેક.
કામણગારાં નેણાં નવરસ ભરિયાં, માંહી રાતી રેખા છેજી સુખદેણ. કામ૦ ૧
ચિતવની ચંચળ લગ ગઈ ચીતમેં, બીસરત નાહીં માને દિનરેણ. કામ૦ ૨
નેહ ભર્યાં છે નેણાં નટવરજીરાં, અમૃત ભર્યાં છે મધુરાં વેણ. કામ૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ જાદુ કીધો છે, અબ નહીં લાગે કોઇરો કેણ. કામ૦ ૪

પદ ૨૨૭૧ મું

નૈણાંમેં ખુમારી કાંઈ છેજી આજ, ઘણા આછા લાગે
માને વ્રજરાજ; નેણાં૦ ટેક.
નેણા રતનારાં રાવલાં અમિરસ ભરિયાં, લટપટી પાઘ
રહી શિર છાજ. નેણાં૦ ૧
આલસ ભર્યા છો અંગ* નિન્દ્રાલુડા નેણા થારાં, શિથિલ
લાગે છે સઘળો સાજ. નેણાં૦ ૨
આજ અનોખી છબી નિરખી નટવર, રતિપતિ ગયો
છે તજી લાજ. નેણાં૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ મંદિર પધારો, સેજ બિછાવી છે થારે કાજ. નેણાં૦ ૪

પદ ૨૨૭૨ મું

રાવલાં નેણારી અનોખી રીત, નેણુંરા નજરો ચોરે છેજી ચીત; રાવ૦ ટેક.
દુરિજનકું તો કબઉં ન પરસે, મારેછેજી જોઈ અપણો મીત. રાવ૦ ૧
આપ બસ કરી નિજ મિત્ર જગતસું, તોડે છે તરત પુરાણી પ્રીત. રાવ૦ ૨
કરી ચકચૂર નિજ જનકું નટવર, ખટકે છે આયે ઉર નીત નીત. રાવ૦ ૩
પ્રેમાનંદરા નાથ નેણાંમેં નૌતમ, જાદુડા ભર્યા છે કાંઈ અગણીત. રાવ૦ ૪

પદ ૨૨૭૩ મું

બાંધી છેજી બાંકી પાઘ આંટાદાર, બાંકા છોજી બાલમ
નંદરા કુમાર; બાંધી૦ ટેક.
બાંકી પાઘ બીચ બાંકી કલંગી, બાંકી છે ભ્રકુટિ ધનુષાકાર. બાંધી૦ ૧
બાંકી છે ચલની બાંકી ચિતવની, બાંકો છેજી રાજરો કમરે કટાર. બાંધી૦ ૨
બાંકે અધરપર બંસી બજાવકે, બસ કર લીની છેજી વ્રજનાર. બાંધી૦ ૩
બાંકા બિહારી થારી બાંકી છબીપર, તન મન પ્રેમાનંદ બલિહાર. બાંધી૦ ૪

પદ ૨૨૭૪ મું–રાગ સોલા

પ્યારા ઘનશ્યામ, પુરણકામ રે, આવો ઓરા, ઓરું
માથે તોરા, મારા રાજ૦ ૧

---

* આલસ ભર્યા નિદ્રાલુડાં નેણાં થારાં' પાઠાન્તર છે.

ધર્મકુમાર, જાઉં બલિહાર રે, લાગે પ્યારી, સૂરતિ તમારી, મારા૦ ૨
નખશિખ જોવું, ચીતડું પરોવું રે, ચરણામેં, કરું પરણામ, મારા૦ ૩
ઉર્ધ્વરેખા રુડી, અંત સમે મૂડી રે, નખમાંઈ, ચિહ્ન સુખદાઈ, મારા૦ ૪
જોઈ પ્રેમાનંદ, આનંદકંદરે, નખમણિ, શોભા જગતણી, મારા૦ ૫

પદ ૨૨૭૫ મું

કૃષ્ન શ્રીહરિ, ઉભા રહોને જરી રે, નેણા આગે, મન મારું લાગે,
મારા રાજ૦ ૧
જોઉં ફણાઘુંટી, પિંડી સાથલ રુડી રે, શ્યામકટિ, જાયે દુઃખ મટી, મારા૦ ૨
ઉદર નિરખી, કરું માંહી બકીરે, મળી મળી, નિરખું ત્રિવળી, મારા૦ ૩
હૃદય વિશાળ, માંહી મોતી માળ રે, અતિ શોભે, જોઈ મન લોભે, મારા૦ ૪
જેવાછાપ ચિહ્ન, પ્રેમાનંદ દીન રે, સ્તન શ્યામ, અતિ સુખધામ, મારા૦ ૫

પદ ૨૨૭૬ મું

નારાયણ નામ, રટું આઠો જામ રે, મારા સ્વામી, અંતરજામી,
મારા રાજ૦ ૧
શોભાના ભંડાર, જાઉં બલિહાર રે, ભુજા જોઈ, મન રહ્યું મોહી, મારા૦ ૨
અભય ઉદાર, ચિહ્ન તે અપાર રે, જોઈ બળ, જનમ સુફલ, મારા૦ ૩
કરિકર સમ, ઓધાર્યા અધમ રે, માથે મેલી, ચાંપ્યા મેં સાહેલી, મારા૦ ૪
રાતી હથેલીમાં, રેખાસુખ સીમા રે, નખચંદ, નિરખે પ્રેમાનંદ, મારા૦ ૫

પદ ૨૨૭૭ મું

નમું કર જોડી, બુદ્ધિ છે થોડી રે, શું ગાવું, પાર ન પાવું,
મારા રાજ૦ ૧
જોઈ કંબુ કંઠ, મદન અટંટ રે, થયો દીન, પરમ પ્રવીણ, મારા૦ ૨
વદન વિલોકી, ભક્તજન શોખી રે, જોઈ ફૂલ્યા, તન સુધ ભૂલ્યા, મારા૦ ૩
ચંદ્રનો પ્રકાશ, શશિ મુખહાસ રે, કુંદ કળી, દંતની આવળી, મારા૦ ૪
અધર પ્રવાળ, રૂપની જાળ રે, નાની રેખે, પ્રેમાનંદ દેખે, મારા૦ ૫

પદ ૨૨૭૮ મું

મલ્યા ભક્ત ટોળે, જમણે કપોલે રે, તીલ જોવા, ચીતમાં પરોવા,
મારા રાજ૦ ૧

નાસિકા નમણી, સીમા શોભાતણી રે, અણિયાળાં,
નેણા મરમાળાં, મારા૦ ૨
નેણુંને ચાળે, ભ્રકુટિ ઉલાળે રે, ઘેલાં કીધાં, ચીત ચોરી લીધાં, મારા૦ ૩
ભાલ વિશાળ, તિલક રસાલ રે, કેસરનું, શોભે હરિવરનું, મારા૦ ૪
શિખા છબીદાર, નિરખે વાર વાર રે, એક મન, પ્રેમાનંદ ધન્ય, મારા૦ ૫

પદ ૨૨૭૯ મું–રાગ સોલા

નેતિ નેતિ કહી ગાયે નિગમ પુરાણ, તે નારાયણ દ્વિજકુલ
પ્રગટ થયાજી; માણારાજ૦ ટેક.
મોટા મોટા મુનિ કરેરે વખાણ, અક્ષરનાં નિવાસી હરિ
એને કહ્યાજી. માણા૦ ૧
વંદે વંદે શિવ બ્રહ્મા શેષ, ધર્મકુંવર શ્રીઘનશ્યામનેજી; માણા૦
લીધો લીધો નરવર વેષ, લજ્યાને પમાડતા કોટિ કામનેજી. માણા૦ ૨
મોડ્યા મોડ્યા મહિપતિનાં માન, સર્વજે દેશિકને શિર શોભતાજી; માણા૦
ધરે ધરે મુનિ જેનું ધ્યાન, તે પુરુષોત્તમ રાજે જન મન
લોભતાજી. માણા૦ ૩
ધન્ય ધન્ય ધર્યો અવતાર, વારે વારે જાઉં હુંતો વારણેજી; માણા૦
ભલે ભલે આવ્યા અધમ ઓધાર, ધર્માત્મજ પ્રગટ્યા
પ્રેમાનંદ કારણેજી. માણા૦ ૪

પદ ૨૨૮૦ મું

દીઠા દીઠા કેસરિયો વર કહાન, રાજેશ્વર આવે ઘોડલાની
ઘુંમરેજી; માણારાજ૦ ટેક.
દીસે દીસે ભૂધર ભીનેવાન, આભૂષણ અંગમાંરે અતિ
લટ ઘુંમરેજી. માણા૦ ૧
શોભે શોભે સોનેરી સિરપાવ, સોનેરી મોળિયું શિર અતિ
શોભતુંજી; માણા૦
ધરિયાં ધરિયાં કુંડલ કર્ણે જડાવ, કેશરનું તિલક મુનિ
મન લોભતુંજી. માણા૦ ૨

ઓપે ઓપે ઉતરીયું ઉરમાંહે, બાજુ રતન જડાઉ ભુજપર
બાંધીયાજી; માણુ૦
સુંદર વરની શોભા કહી નવ જાયે,* માનનિયું જોવાને નેણુ
શર સાંધીયાજી. માણુ૦ ૩
રાજે રાજે કડાં કરમાં અનુપ, આંગળીયે વેઢ વીંટી અતિ
કસબે ઘડીજી; માણુ૦
પ્રેમાનંદ કહે ચરણે સુખરૂપ,† રતને જડેલ પેહેરી મોજડીજી. માણુ૦ ૪

પદ ૨૨૮૧ મું

નિરખી નિરખી શામળિયો શિરદાર, લોચનિયાં લોભાણુ
મુખને મરકલડેજી; માણુરાજ૦ ટે
કરી કરી નેહ વારમવાર, ચીતડાં ચોર્યાં છે નેણુને ફરકલેજી. માણુ૦ ૧
દીસે દીસે અજબ અંગ મરોડ, તરુણાઇની છટા સુખ નવ
જાયે કહીજી; માણુ૦
આણી આણી અતિ મન કોડ, ત્રિભુવનની શોભા આવી
ઉદય થઇજી. માણુ૦ ૨
પામ્યા પામ્યા કોટિ કંદર્પ લાજ, રાજેન્દ્ર રસિક વરનું
રૂપ જોઇજી; માણુ૦
ભૂલી ભૂલી ઘરનારે કાજ, ડોલરિયો જોઇને વ્રજવિનતા મોહીજી. માણુ૦ ૩
શોભે શોભે શ્રીહરિ પૂરણચંદ, મતિમંદ મતવાદી નિરખી
નવ શકેજી; માણુ૦
બલહારી બલહારી પ્રેમાનંદ, નાયજીને જોવા જન મન
અતિ ટકેજી. માણુ૦ ૪

પદ ૨૨૮૨ મું

લાગ્યો લાગ્યો નટવરથી નેહ, માણીગર જોઇને જનમ સુફલ
થયોજી; માણુરાજ૦ ટેક

---

* "શોભા શોભા સુંદર કહી નવ જાયે" "શોભા શોભા વરની કહી નવ જાયે" પાઠાન્તરો ગાય છે. † "કહે કહે પ્રેમાનંદ ચરણે સુખરૂપ" પાઠાન્તર છે.

રસ્યા વરસ્યા આનંદકેરા મેહ, મોહન વર મળતાં અતિ
ઘણો રંગ રહ્યોજી. માણા૦ ૧
સરીયાં સરીયાં સરવે મારાં કાજ, કેસરીયા વર સાથે
સગપણ કીધલાંજી; માણા૦
વરીયા વરીયા વર રાજાધિરાજ, મળતાં ને મનગમતાં
સુખડાં લીધલાંજી. માણા૦ ૨
ભાંગી ભાંગી મારી સરવે ભુખ, ઘણારે દિવસ દુઃખડાં વેઠીયાંજી: માણા૦
પામી પામી હવે અવિચલ સુખ, પરમ પુરુષ હરિવર ભેટીયાજી. માણા૦ ૩
પૂજ્યા પૂજ્યા મેંતો પૂરણબ્રહ્મ, અનેક જનમના પુન્ય ઉદે
થયાજી; માણા૦
પ્રેમાનંદ કહે મોટો છે મરમ,* દુરિજનિયાં ન જાણે જાયે
ભવમાં વહ્યાંજી. માણા૦ ૪

પદ ૨૨૮૩ મું-રાગ સોલા

વહાલી લાગે મૂરતિ તમારી હો માવ;
છેલારે સુંદર નટવર નાવ; વહાલી૦ ટેક.
ઓરા આવો નેણા ભરી જોવું હો નાથ;
ભેટુંરે ભૂધરજી ભરી બાથ. વહાલી૦ ૧
નિરખું હું ચરણ કમળની હો જોડ;
વારી જાઉં ઘણારે દિવસના કોડ. વહાલી૦ ૨
ઉર્ધ્વરેખા પ્યારા મારું ચોરે ચીત;
વાધીરે જોવા પૂરણ પ્રીત. વહાલી૦ ૩
જમણારે અંગોઠાના નખમાં હો ચિહ્ન;
જોવારે જીવન થઈ છું હું દીન. વહાલી૦ ૪
પાની પિંડી ઘુંટણ ને સાથળ હો શ્યામ;
પ્રેમાનંદ કે' શ્યામ કટિ સુખધામ. વહાલી૦ ૫

---

* 'મોટા મોટા પ્રેમાનંદ છે મરમ' પાઠાન્તર થાય છે.

પદ ૨૨૮૪ મું

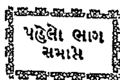
જોયા જેવું રૂપ તમારું હો રાજ;
ધા છીજી ઘણેરે દહાડે મળ્યા આજ. જોયા૦
ભી નીતમ ઉંડી છે હો ગોળ અનુપ;
દરમાંહી ત્રિવળી સુંદર રસ રૂપ. જોયા૦ ૧
પડતી છે છાતી તમારી હો માવ;
ાપનરિ ચિહ્ન જોવા ઘણેરે ભાવ. જોયા૦ ૨
ાતીમાંહે જમણી કોરે હો લગાર;
ડા ચાર તીલની એક હાર. જોયા૦ ૩
રિકર સમ છે ભુજા હો ઉદાર;
હિરે છાપ ચિહ્ન સુખસાર. જોયા૦ ૪
મ્રુ કંઠ ચિબુક અધર હો પ્રવાલ;
ેમાનંદ નાસિકા જોઇને નિહાલ. જોયા૦ ૫

પદ ૨૨૮૫ મું

ડા લાગે રાજીવ હો લોચન શ્યામ;
ારી જાઉં વદન ઉપર કોટિ કામ. રુડા૦ ટેક૦
મણે એક કપોલે હો તીલ સુખદેણ;
નરખું હો ગોળ કપોલ દિનરેણ. રુડા૦ ૧
ડું એક વામ શ્રવણમાં હો બિંદુ;
ામેર જાણીયે ચિહ્ન સહિત ઇંદુ. રુડા૦ ૨
ભ્રકુટિ છે કામતણી હો કબાણ;
વારું હો વારણે મારા આણ. રુડા૦ ૩
કીધું કાજું તિલક કેશરનું હો ભાલ;
ભાળી ભાળીરે વાધે ઘણું વહાલ. રુડા૦ ૪
લલાટમાં રેખા રુડી જોયા હો લાગ;
પ્રેમાનંદના . મનમાં ખુંતીરે પાઘ. રુડા૦ ૫

પદ ૨૨૮૬ મું

માણીગર માણકીના હો અસવાર;
કેસર રે વાઘલીપર બહુ પ્યાર. માણી૦ ટેક.
રાજેશ્વર રૂડારે હો ધર્મકુમાર;
ડોલરિયા હો હૈડાનારે હાર. માણી૦ ૧
શોભે માથે મોતીડાના તુરારે જડાવ;
જામા પેહેર્યા જરકસિયા હો સાવ. માણી૦ ૨
ડોલરિયોજી દીસેરે હો જોબનપૂર,
સુંદર વર શોભાનારે સુર. માણી૦ ૩
કોડીલાને કોડે કોડે જુવે હો જન;
વારી ફેરી નાંખે તન મન ધન. માણી૦ ૪
આભૂષણુ અંગોઅંગમાંરે અપાર;
પ્રેમાનંદ જાયે વારણે વાર વાર. માણી૦ ૫

પહેલો ભાગ
સમાપ્ત

પદોની અનુક્રમણિકા

અ

આ

ઈ

ઓ

ખ

ગ

જ

થ

પ

ફ

ભ

વ

સ